

NAZIONALE

BIBLIOTECA

13
9
A
14

CENTRALE V. E. II

ROMA

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

13. 6. a. 59

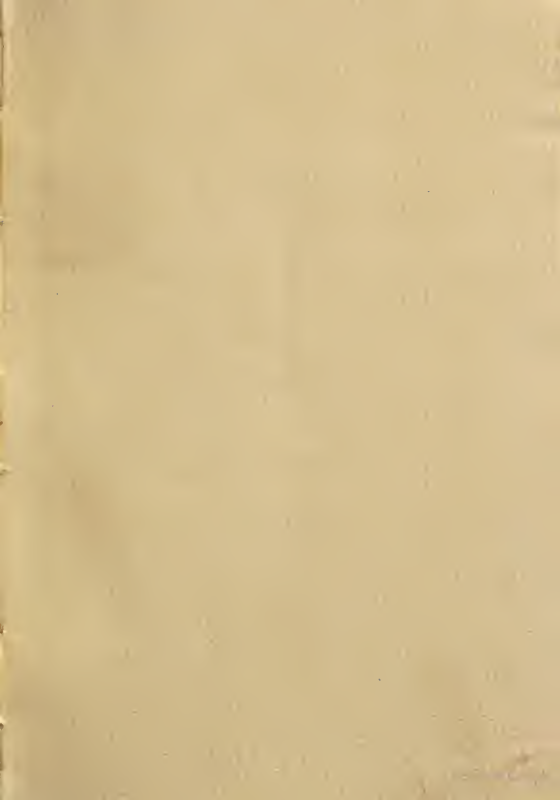
14. 11.

39

39

c

1

PRACTICA

CRIMINALIS D.

IOANNIS MILLEI V. I. D.

CELEBERRIMI,

IN QVA TRACTATVS DE HOMICIDIO, inquisitionibus, iudiciis, notoriis, præsumptionibus, probationibus, defensionibus, pœnis & pœnarum mortis cōtinentur,

ADIECTIS ETIAM SVMMARIIS
& præcipuarum materiarum locupletissimo
Repertorio, nouissimè illustrata.

Ex Legato

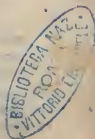
U. mi Cocchini

VIRTUTE DVCE

COMITE FORTVNA.

IOAN. GRYPHVS Excudebat.
M D XLIX.

41 A 3 1
PRACTICA

CRIMINALIS D.

JOHANNES MULLER V. D.

PROFESSOR

UNIVERSITATIS DE HOMINIBUS

ET DE REBUS

ET DE REBUS

ET DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

DE REBUS

De Rebus

CRIMINALIS D.

UNIVERSITATIS DE HOMINIBUS

ET DE REBUS

IN NOMINE DOMINI^a NOSTRI IESU
Christi, ad cuius prouidentiam animum meum semper
refero,^b praxim instituendæ, ac absoluendæ criminationis
(processum criminalem uocant) Francici regni consuetu-
dine^c usurpatam traditurus, eam instrui præmitto trifariã,
^d inquisitione (uulgo informatione) denunciatione, & ac-
cusatione ut sequenti serie.

Inquisitionis formula.

INQVISITIO^e Per me Domitium VI-
pianum præpositum, & custodem præpositus
ræ confecta est anno Domini. M. D. xl. die
Mercurii. viii. Iulii. super eo quod ad iustitiæ
notitiam peruenit, mihiq; innotuit legionarios numero
duodecim Domini nostri Regis, contra eius constitu-
tionem, ac publicum edictum Parisiis præconio pro-
clamatum non rediisse ad operas, & assuetas artes, sed
tanquam erroneos, & nequam superiorem noctem in uis
publicis pernoctantes quendam iuuenem omnibus exu-
tum indumentis, multisq; ferramenti ictibus percus-
sum, mortuum in quadriuiro sanctorum Innocentium re-
liquisse. Cuius quidem inquisitionis testes infra nominati,
iurati, auditi, & examinati, per me fuerunt, & eorum nomi-
na, cognomina, qualitates, ætates, domicilia, dicta, & testi-
monia me dictate ab actuario excepta: Anno, diebus, mo-
do & tenore sequentibus.
Interrogabuntur testes, sicut inferius patebit in formula ac-
cusationis.

A1 **I**N NOMINE Domini nostri Iesu Christi, ad omnia
consilia, omnesq; actus, semper progrediendum, & inci-
piendum est. Quia per eius gratiam, etiam ciuiliu admi-
nistrationum iudices & officia singulis prouinciis per Impe-
ratorem constituuntur, attribuentem quidem emolumentum,
quod unusquisque percipere debeat, ut. l. In nomine Domini.
C. de offic. præfect. prætor. Affric. & auc. de armis it. p. n. colu.

PRAXIS CRIMINIS

vi. & auct. de quæsto. in princ. colum. eadem.

- B 2** {REFERO.} Iuxta Salomonis illud † Deus patrum meorum, & domine misericordie tue, qui fecisti omnia uerbo tuo. & sapientia tua constituisti hominem, ut dominaretur creaturæ, quæ a te facta est, ut disponat orbem terrarum in æquitate, & iustitia & in directione cordis iudicium iudicet, da mihi sedium tuarum assistricem sapientiæ, & noli me reprobare a pueris tuis, quoniã seruus tuus sum ego. & filius ancillæ tuæ, homo infirmus, & exigui temporis & minor ad intellectum iudicii, & legē sapient. ix. cap.
- C 3** {CONSVETVDINE.} Ea enim quæ sunt moris †, & consuetudinis, in bonæ fidei iudiciis debent uenire. l. Quod si nolit. §. assidua. ff. de ædific. edict.
- D 4** {TRIFARIAM} † ut. c. qualiter, & quando. ij. extra de accusa. & in extra uagan. ad reprim. Quomodo in lætæ maiest. crim. proced.
- E 5** {INQVISITIO} † Est inquisitio simplex, per quam iudex suo officio sine accusatore, uel denunciatore per se requirit delinquentes, ut. l. congruit. ff. de offic. præsi. & d. extra uagan. ad reprimendum, & d. c. qualiter & quando. secundo. ij. extra de accus. † quod quidem per se facere debet iudex, & non per latronum insecutores, poena contrafacienti imminente, ut
- 6** in aucten. de coll. §. iubemus autem omnes colla. ix. † Nec eo casu iudex censetur accusator, sed quasi denunciante fama, uel deferente clamore, debitum sui officii exequi, ut. d. c. qualiter,
- 7** & quando, & d. extra uagan. ad reprimendum † quoniam factum
- 8** se ostendit. arg. l. i. ff. de integ. resti. † Ita quod euidentia patrat sceleris non indiget clamore accusatoris, ut. c. euidentia. extra
- 9** de accus. † Idem ea quæ in iudiciis publicantur, non requirunt accusationem, aut etiam probationem, ut. l. ij. §. si publici. ff. ad l.
- 10** iul. de adul. & l. nullum. C. de testib. unde Gregorius † crimina semel audita, indiscussa nullo modo præteribat, etiam si accusatus cum accusatore in gratiam redisset, ut. c. crimina. extra
- 11** de collu. de reg. † Ita quod in criminalibus accusatore desistente, uel defuncto, potest iudex ad ulteriora procedere, ut. C. de abo
- 12** lit. l. ij. & ff. de publ. iudi. l. pen. † Sed dic quod cum inquisitio succedat in locum accusatoris, & iudex uices accusatoris sustineat, merito erit eiusdem naturæ, cuius est accusator, ut Barto. in d.
- 13** l. ij. §. si publici. ff. de adulte. † Nam contra iudicem inquirentē possunt eadem exceptiones opponi, quæ opponi possunt contra accusatorem. ut quia est inimicus, ut glo. in d. c. qualiter &

- 15 quando. in uersu. inquirendum, cum iuribus ibi alle. falsas autē
 propter eius officium cessat omnis turpis suspicio, ut. l. si. C. ad.
 l. iul. repet. & l. i. ff. de offic. præsid. & d. l. congruit, eodem. &
 Bar. in. d. §. si publico, & in uerbo querimonia, uersu. Si autem of-
 16 ficialis so. & c. ¶ Ideo in omnibus criminibus, in quibus sine me-
 tu calumniæ admittitur accusator, in illis potest iudex inquire-
 re, Bart. in. d. l. ij. §. si publico. nu. ij. & l. si quis in hoc. C. de epi-
 17 scopo. & cleri. ¶ & idem obseruatur iure municipali. Bartho.
 in. d. §. si publico, maxime ubi Respub. reputatur offensa, ut. l. i.
 in fi. ff. de abigeis, & C. ad leg. fla. de plagia. l. plagii. ij. & l. præ-
 18 ses, eodem. ¶ ubi autem non reputatur offensa Respub. inquire-
 ri non potest, etiam ad priuatorum commodum, ut nota. Innoc.
 iu. c. ad nostram. l. ij. extra de iureiur. Iure autem nouo sunt qua-
 tuor regulæ, quibus proceditur per inquisitionem sine accusa-
 tore, ut glos. in. d. extrauagan. ad reprimendum. Quomodo in
 l. ætæ maiest. cri. proced. in uersu. inquisitionem.
- 19 ¶ Prima regula proceditur ad inquisitionem super denuncia-
 tione officialium, ut. l. diuus. ff. de custo. reo. & d. l. ea quidem,
 C. de accusa. & l. i. de decurio. lib. xij. C.
- 20 ¶ Secunda regula est propter incidentem iuris cognitionem.
 Nam ubicunque iudex cognoscendo principaliter, repperit in-
 cidenter delictum esse commissum, potest de illo cognoscere,
 ut. C. si aduersus liber. l. pe. & C. de condi. ob turp. causi. quod
 euitandi, & C. de calumn. l. penul. & d. l. ij. §. si publico, & in. d.
 extrauagan. ad reprimendum, in glo. uersu. inquisitionem.
- 21 ¶ Tertia regula est, propter præcedentem generalem inquisi-
 tionem. Nam ubicunque iudex inquirendo generaliter & de ma-
 lefactoribus, repperit aliquem deliquisse, potest ad inquisitionē
 specialem descendere ut. d. l. congruit. ff. de offi. præf. & ff. ad. l.
 iul. pecu. l. iij. & in auc. de col. §. iubemus, col. ix.
- 22 ¶ Quarta regula est propter magnam offensionem. ubicunq;
 enim crimen committitur coram iudice, iudex potest super illo
 procedere per inquisitionem, ut. C. de calum. l. i. & C. de testib.
 23 l. nullum, & l. pe. C. de proba. ¶ Idem etiam in crimine suspecti
 24 tutoris. l. tutor. quoque. §. præterea. ff. de suspec. tuto. ¶ Idem in
 25 carta falsa, ut. d. l. pe. C. de proba. idem in testibus falsis, tut. d. l.
 26 nullum. C. de testib. ¶ Idem in calumniatore. ut. C. de calum. l.
 27 i. ¶ Idem in falso. ut. C. de fal. l. ubi. ¶ Idem in notorio, ut. d. l. ea
 28 quidem. C. de accusa. ¶ His ergo casibus cessantibus, nemo etiā
 29 criminofus, potest sine accusatore damnari, uel arceri, uel si fue-
 rit acusator, & destiterit, ut. d. l. rescripto. §. si quis accusatorē.

PRAXIS CRIMINIS

- ff. de mune. & honori. iuncta glos. Ibidē glos. refert illud euāg.
Mulier, nemo te accusat, nec te condemnabo, & in c. de mani-
30 festa. ij. q. i. ubi dicitur q̄ ꝛ iudicis non est sine accusatore quem
damnare, quia Dominus Iudam cum fuisset fur, quia non est
accusatus, minime eiecit. & hoc uerum, quia crimen illud tātum
erat notum Domino, & incognitum aliis Cognito autem crimi-
ne isto, pellendum Apostolus de coetu fraternitatis cēsuit, om-
nes enim crimen eius sciebant, scilicet Corinthii. Ideo ea quæ
sunt tantum nota iudici, non aliis sine examinatione ferri non
31 possunt, id est, sine accusatore damnari, ꝛ quia in una eademque
causa nullus simul potest esse accusator, & iudex. Si autem ea
sint nota aliis, & iudici, potest iudex ad ulteriora, scilicet ad
condemnationem procedere. ut. d. c. de manifesta. iuncto. §. fin.
regulariter tamen de consuetudine in quodlibet crimine, fiscus
efficitur accusator, & hoc fit, ut dum accusatoris persona assu-
mitur, iudiciaria potestas amittatur, ut. d. c. de manifesta. §. sed
sciendum, uersic. quæ iudici tantum.
- 32 ¶ Sed quæro, quid si aliquis fecit iniuriam alicui iudici, offi-
ciali, potestati, uel alicui de sua familia, ut notorium crimen, in
persona uel rebus, uerbo, uel facto, nunquid iudex illius curiæ
poterit delinquentes punire? uidetur q̄ non. esset iam aliquis
iudex in re sua, uel suorum, uel in proprio facto, quod esse non
debet, ut. C. ne quis in sua caus. iud. l. una. & ff. de iuris. om. iud.
33 l. qui iurisdictioni præest ꝛ nec in re sua quis potest esse arbiter,
ut. ff. de arb. l. penul. Sol. secundum Guy. dic quod si publice,
& notorie est facta offensa iudici, uel suis, ut quia facta fuit di-
ius reddebat, uel sedebat pro tribunali, poterit tunc delinquē-
34 tem, & offendentem punire ꝛ Nam hanc iniuriam sine accusa-
tione, & iuris ordine prætermisso potest punire iudex, ut. lxxij.
distinc. c. salontane. & hanc iniuriam iudex retractare, uel re-
mittere non potest, quia non tam sibi facta est, quam comuni
35 & toti populo ciuitatis, ꝛ uniuersis enim redditur, quod pro
omnium uoto primatibus indulgetur, ut. C. de aduoca. diuer. iu-
36 di. l. restituen. & ff. de condi. & demonstra. l. municipibus. ꝛ Nā
in præmisso casu non ipsi iudici, ut priuato, sed ut iudici facta
est iniuria, & non ipse in suo negotio sed ut alius procedit &
37 condemnat, ut ar. ff. de ado. l. si p̄r §. qui duos, ubi dicitur, ꝛ id
quod quis non potest facere tanquam ipse, potest tanquā alius.
Et ad hoc est nouum canon Inn. c. Romana extra de pœ. lib.
38 vj. ꝛ Nam cui iurisdictō concessa est, id concessum sibi uidetur, si-
ne quibus iurisditio explicari non potest, ut. ff. de iur. om. iudi. l.

39 is. & extra de offi. & po test. iudi. de l. c. i. & c. præterea, & c. suspicionis. Aliis, ut domino Ioan. uidetur procedendum secundum formam. l. ff. de offic. præsidum. l. senatus. † Quidam alii sic distinguunt, talis iudex est qui habet merum imperium, & tunc possit hoc facere. an uero sit municipalis, uel delegatus, & tunc non possit, ut. ff. de iudic. l. in omnibus. Sed prima solutio magis placet. hæc dixit Alb. de Gand. tit. de poenis. §. quoniam in. xxvj. no.

Denunciationis formula.

Væstio per me Petrum Iabolenum præpositum, iudicem &c. habita est die, & anno &c. super eo, quod magister Nicolaus Urbanus ciuis Parisiensis, & Claudius Lupus apparitor (seruus uis quibusdam nominatur) dictæ præposituræ in iure denunciarunt a Leonardum Nigrum cerdonem in uico sancti Martini Parisiis habitantem, fuisse, & modo quoque esse grassatorum, latronum, & furum receptatorē b ac occultatorem, in magnam Reip. perniciem, maximum ciuium periculum, & incommodum non minimum. In qua quæstione siue inquisitione postea appellati testes iurati, rogati, & auditi a me fuerunt, & eorum nomina, cognomina &c. actis per scribam inscripta, anno, die, &c.

In accusationis formula uniuersam criminandi rationē a principio ad finem complectar. Quod ut clarius monstretur, Primū i fingō quærimoniā, in qua plures c a pluribus accusantur de ui, in qua Ioannes Plutus negociator Parisinus, discretus uir magister Chrysostomus Crassus aduocatus, Iulianus Xenius hospes, Dionysius Dauus Crassi famulus, ciues oēs Lutetiani, grauiter lesi sunt, & cæsi ab Andrea Iro cerdone, Bernardo Thrasone, Claudio Caligula principis nostri militibus, nobili Desiderio Anippo, Egidio Gnatone, I. Ferdinando parasito Desiderii famulis, nobili Girardo Milone, Henrico Nebulone, Iaccho Ebrione Milonis seruis, nonnullisq; aliis sociis, & coniuratoribus uiginti numeri p, aut circiter,

Deinde super uulneribus, & morte extra ordinem quaeritur. ^d postulantibus relictis uiduis hæredibus, & consanguineis ^e defunctorum, una cum procuratorem fisci iūsto, fac instante.

Tertio confecto de comisſi indicis elogio edicit iudex Andream Irū, ut per se respondeat, & accerſendum: contra quem initio agitur extraordinarie, ^h & tandem ordinarie. ⁱ Nam is pristinae redditus libertati se per procuratorem ^k defendet, ſequeturq; iudicium ciuile.

Quarto, contra Bernardum Thraſonem Claudium Caligulam legionarios, & nobilem Deſiderium Anippum litigatur extraordinem facta prehendiſſi corporis poteſtate: qui abſentes, & exules citabūtur, uno edicto pro tribus, ſiue trium breuioribus interuallis denunciationum, trino uenundino commouebuntur, ut iudicio ſe ſiſtant, & (ut uulgo loquuntur) adornabuntur ad tres breues dies, ^l ad audientiam graphariatus. Poſtea dies illis dicentur ſoleniter uoce tubæ, & præconis ter quaterni deni & quater ex abundanti in ſtatutis plateis, locis publicis, ad inclamationes, & præſcriptiones deſtinatis ^m pœna corporis, ac bonorum omnium publicatione. Tandem concumacia tamquam eius criminis, quo accuſati erant, habebuntur conſeſſi.

Quinto, Bernardus Thraſo a iuriſdictione, in quam fuſgerat in iuriſdictionem domicilii & delicti remittetur reſcripto præpoſiti Pariſienſis, aut (ut cum uulgo loquar) ſecundum requiſitionem factam in ſubſidium iuris uirtute commiſſionis rogatoriæ ⁿ decretæ per dictum iudicem delicti ad iudicem, ad quem fuſgerat, & ultimum patietur ſupplicium.

Sexto, Claudius Caligula migrabit ex urbe alio, carebit publico, nec reperietur, propterea non remittetur ad iudicem habitationis, & in tabula, ſiue ſtatua, ultimum ſubiſſi ſupplicium: id eſt ſtatua, uel tabula ad poſtem in celebri quodam compito affigetur, in qua imago eius depingetur illo affecta ſupplicio, quod figuratiue, ^o ſiue per figuram dicunt.

Septimo, Desiderius Anippus proscriptus ultro carcerem ditioris ordinariæ introibit, & ibi offeret remissionē p̄ poenæ delicti a principe impetratam, quæ comprobata, a reatu eum soluet.

Octauo, Girardus Milo nobilis, Gnato & Parasitus affeclē Desideriū, Nebulo & Ebrio ministri Girardi coniiciuntur in uincula a iudice ordinario loci delicti: & extraordinarie contra eos lis examinatur.

Nono, Ægidius Gnato non conuincetur testimonio, nec confitebitur: ideo torquebitur. ¶ Nec demum confitebitur: eo relaxabitur, & uadimonio obstringetur.

Decimo, Ferdinandus parasitus tormentis cruciabitur, fatebiturq; nihil: Plectetur tamen duplici multa ⁊ honoraria, & pecuniaria, aut si maus honorabili, & utili: ipse exulabit omnibus suis bonis publicatis. 5

Vndecimo, Gerardus Milo nobilis necis coniunctus testimonio, capite obtruncabitur, ⁊ suis bonis proscriptis.

Duodecimo, Henricus Nebulo Milonis famulus patibulo affixus strangulabitur, u bonis suis confiscatis. 2

Tredecimo, Iacchus ebrio alter ex famulis Milonis, flagellabitur & exulabit ⁊ publicatis item bonis. Ita dissimili poena 2 punientur rei eiusdem delicti, rationibus infra sequentibus ordine.

A 1 **D** Enunciauerunt } † Denunciatio expeditur officio iudicis, ut. c. Romana. §. sane, de sensibus. lib. vi. & hoc quando iudex procedit ad informandum, & inquirendum super denunciatione, quæ illi fit per nunciatores ad hoc curiosos, uel per iudicem deputatos ut maleficia denuncient, ut. l. diuus. ff. de custo. & exhib. reo. & l. ab accusatione. §. nunciatores. ff. ad turpil. & di. extrauag. ad repri. † Tales tamen denunciatores non admittuntur, sine fisco, aut fisci aduocato, quia apertissimi iuris est, ut quod ex cuiuscunque patrimonio ceciderit in casum ex delicto, & legibus, & recto iuris ordine, fisci aduocatis agentibus uindictari debeat, poena contrafacienti imminente, ut leg. omnes de delato lib. x. C. † Et sciendum est quod licet tales nunciatores sine inscriptione deferant, ut. d. l. ab accusatore. §. nunciatores, & ibi gl. Et procurator fiscalis super

denunciatione solus litem prosequatur, nec in aliquo teneatur, nisi sit in eo dolus, fraus, aut concussio, ut no. i. c. si. extra de cal. lum. & l. unica. C. de sumpt. recuper. lib. x. C. & leg. ij. §. si publicanus. ff. vi. bo. rap. debet tamen nunciator probare id, quod denunciat, ut. C. de accu. l. ea quidem, & glo. in. d. §. nunciatores, 4 ¶ quod si non probauerit, tanquam falsus denunciator tenetur expensas, damna, & interesse partis denunciatae, ut. l. non ignoret. C. de fruc. & lit. expens.

5 ¶ Nam qui denunciationem alienis nominibus praesumpserit, delatorum numero adiicitur, atque ideo calumniosum caput & personam iudicio irritae delationis, infamiae supplicium sequetur. l. in nostris. C. de calum. calumniari autem denunciator praesumitur, ubi cessat in probatione, aut non probat quod intendit, ¶ sicut in accusatore dicimus, ut. c. cum dilectus, in gl. in uerbo calumniandi extra de calum. & secunda. q. iij. c. qui non probauerit, & C. de aduo. di. iudic. l. i. Sed dic quod ¶ ex excusatio a calumnia probatur per iuramentum denunciatoris, aut accusatoris, ut. d. c. fin. extra de calu. & ar. c. praesentium, extra de testib. & extra de excep. c. pastor.

8 ¶ Hodie ¶ autem purgationes a calumnia sunt arbitrariae, ad arbitrium iudicis, ut. c. inquisitionis, in fi. extra de accu. & glo. in. d. c. si. eodem. Nec utique qui non probat quod intendit, protinus calumniari uidetur. Nam eius rei inquisitio arbitrio cognoscetis ideo committitur, ut reo absoluto de denunciatoris, aut accusatoris consilio quaerere incipiat, qua mente ductus ad accusationem processit. Et si quidem iustum errorem repperit, absoluet eum. Si uero in euidenti calumnia eum deprehenderit, legitimam poenam ei irrogabit. Quorum alterutrum ipsius uerbis pronuntiationis manifestabit. Nam si quidem ita pronunciauerit, non probasti pepercit ei. Si autem ¶ pronunciauerit, calumniatus es, condemnauit eum. Et quanuis nihil de poena subiecerit, tamen legis potestas aduersus eum exercebitur ¶ facti quidem quaestio est in arbitrio iudicantis poenae uero persecutio, non eius uoluntati mandatur sed legis auctoritati reservatur. l. i. & l. in priuatis. ff. ad turpi. & Bar. in leg. sciunt. C. de probatio. & leg. generaliter, in princ. ff. de decur.

B 10 ¶ Receptatorem. ¶ Praefes prouinciae ex debito officii habet fures, latrones, plagiarios, conquirere, & prout quisque delinquit, in eos animaduerrere, receptatoresque coercere sine quibus diutius latro, latere non potest ut. d. l. congruit. ff. de offi. 11 praef. ¶ Quod si non fecerit, & reperta crimina non uindicaue-

- rit, tegere ut conscius criminosa censetur. l. ij. C. de cōmerc.
 12 & merca † & debet puniri eadem pœna, qua malefac. si malefa-
 ctorem dimiserit impunitum, ut. l. fin. in fi. C. ne sanct. baptis. rei
 13 tere. † Qui ergo malos percutit, & habet uasa interfectionis, ut
 occidat pessimos & occidit, minister dei est, ut cap. qui malos.
 14 xxij. q. v. quia † cum homo iuste occiditur, lex eum occidit, nō
 iudex, ut cap. homicidium. xxij. q. v. & gl. in. l. cum probation.
 ff. de probatio.

- C 15 ¶ Plures a pluribus accusabuntur. 3 † Quando enim plures plu-
 ribus iniuriam fecerunt, ut ecce hic nouem fecerunt insultum
 contra quatuor, ut infra patebit, punientur insultantes de tot
 insultibus, quot sunt insultantes, quia certum est, quod quili-
 bet insultantium fecit insultum contra quemlibet eorum, qui
 sunt insultati, ut. l. si plures. ff. de iniur. coniuncta. l. si quis in
 graui. §. si cum omnes domini. ff. ad senatusc. sylla. Queritur
 ergo quando delictum committitur in plures, utrum quilibet
 prosequendo suam, uel suorum iniuriam possit agere, uel accu-
 sare, ut pœna inferatur in solidum, ex persona uniuscuiusque,
 in hoc est distinguendum. aut delictum committitur principa-
 liter in iniuriam eorum, in quos committitur, & tunc quilibet
 habet actionem per se in solidum, ut leg. i. in fi. ff. de iniur. &
 16 leg. cum qui nocentem. §. si nupta, eodem titu. ubi dicitur † si
 nupta filiam. l. iniuriam acceperit, & uir, & pater iniuriarum a-
 gant. Pomponius recte putat tanti patri condemnandum esse
 reum, quanti condemnaretur, si ea esset uidua. Viro tant i con-
 demnaretur, si ea in nullius esset potestate, quod sua cuiusque
 iniuria ptopria æstimationem haberet. Et sic ex una iniuria
 interdum tribus personis oritur actio iniuriarum, neque unius
 actio per aliam consumitur, ut puta uxori meæ filię fa. iniuria
 facta est, & mihi & patri eius, & ipsi uxori, & etiam æuo, nurui,
 si habeat, iniuriarum actio incipiet competere, ut. d. l. i. §. fin. ff.
 de iniur. Aut delictum committitur circa res principaliter, &
 tūc omnes, quorum interest, loco unius habentur, ut. l. prætor.
 §. si ad plures. ff. arb. furtim cæsa. ubi cauetur, si plures eandem
 arborem furtim ceciderint, cum singulis in solidum agetur, ac si
 eadem arbor plurimum fuerit, uniuersis duntaxat una, & semel
 pœna præstabitur, & leg. item apud labeonem. §. si. cum. leg. se-
 17 quenti. ff. de iniur. & ff. de legat. ij. l. si seruus plurium. † Econ-
 tra autem quando plures inferunt iniuriam alicui personæ, uel
 conuicium fecerunt, aut aliquem simul ceciderunt, singulorū
 proprium est maleficium. & tanto maior est iniuria, quanto a

P R A X I S C R I M I N I S

pluribus admissa est, imo etiam tot sunt iniuriæ, quot & personæ iniuriam facientes, & ideo omnes tenentur, ut. d. l. si plures. ff. de iniu.

18 ¶ Quando autem plures percusserunt unum & ille mortuus est, quando apparet cuius ictu decesserit, isto casu si quidem inferens uulnus mortale primo percussit, alii inferentes alia uulnera percusserunt secundo, tunc quilibet tenetur de occiso. Nā ista uulnera secundo illata licet in homine sano nō essent mortalia, tamen in homine iam debilitato per primum uulnus, secundum uulnus mortale est, ut. l. qua actione. §. sed & si quis seruum ægrotum. ff. ad leg. a qui. ad idem facit. l. ita uulneratus, in princ. eo. tit.

¶ Si uero percusserunt prius illi, qui intulerunt uulnera non mortalia, tunc tenetur de occiso tantum ille, qui intulit uulnus mortale. nam ex illius ictu periit ut leg. Item Mella. §. sed si seruum plures. ff. ad. l. aquil. Tamen ¶ ille qui primo percussit, poterit puniri tanquam præstans auxilium homicidæ, assistendo illi ad maleficium committendum, ut leg. quarta. ff. ad. l. iul. de vi priua. Et sufficit etiam si solus unus esset ad hoc coadunatus, ut leg. secunda. §. dolo autem malo, uersicu. sed si unus. ff. ui bon. rapto.

20 ¶ Quandoque ¶ non potest apparere cuius ictu quis decesserit, & hoc potest contingere duobus modis. Primo quia nullum uulnus erat per se mortale, sed uulnera utriusque simul iuncta erant mortalia. isto casu omnes puniuntur de homicidio, quia omnes occiderunt, ut. d. leg. Item mella. §. si plures trabem. ff. ad leg. aquil. & leg. ita uulneratus. in fin. eodem & argu. ff. de furt. cæsa. l. si plures, & Inno. in. c. significasti. extra de homici.

¶ Quandoque etiam non potest apparere cuius ictu perierit, quia ignoratur, quis eorum illam percussione fecerit. Constat enim quod omnes percusserunt, sed non constat quis, eorū illam percussione fecerit, quæ est mortalis, nec constat de prioritare, uel posterioritate, & illo casu omnes puniuntur. ¶ Nā omnes præsumuntur simul uulnerasse, sicut alibi ubi de ordine non apparet, præsumuntur simul decessisse, ut leg. si inter uirum, & leg. sed in illo. ff. de reb. dub. & ideo omnes tenentur, ut. d. l. item mella. §. si plures trabem, & §. sed si seruum plures. ij. Respon. & d. leg. ita uulneratus. in fi. ff. ad legem aquil. Et sic plures committentes unum delictum, reputantur pro uno, ut leg. cum si exhibuissent. ff. & pub. & uet. & leg. prima, & per totum. ff. si familia fur. feciss. dica. ¶ In lege uero Cornelia de si

- caris habere plus respectus ad animū, quam ad actum. Sed lex Aquil. magis respicit actum, quam animū ut uideamus ex quo istu secuta est mors, non ut uideamus animum principaliter ut. d. l. Item mella. §. sed si seruum plures. ad leg. aquil. ff. Et sic ubi quis in rixa est occisus, uniuscuiusque istus contemplari oportet, ut ille qui occidit, teneatur lege cornelia de sica. alii. non. sed lege aquil. ut leg. si in rixa. ff. ad leg. cornel. de sica. &.
- 23 d. §. sed si seruum plures. † Si autem omnes iuissent ex proposito occidendi, omnes tenentur de occiso, licet unus tantum percussit. Ita tenet gl. in d. l. si in rixa, & Exodi uigesimo primo capit. Sic non est contemplandus istus, sed animus, ut. l. i. §. diuus, & l. diuus. ff. ad legem corne. de sica. Alias si non proposito occidendi iuissent, nec apparet cuius istu perierit occisus,
- 24 ratioe dubitationis nullus tenetur lege cornelia de sica. † quæ requirit, dolū siue animum, ut. d. l. i. §. diuus, & d. l. diuus eodē, quia sanctius est impunitum relinqui facinus nocentis, quam innocentem damnare, ut. l. absentem. ff. de poenis. Et sic debēt omnes absolui, quo ad poenā leg. corn. de sica. Sed quo ad poenam legis aquiliæ, in qua uenit leuissima culpa, ut. l. in leg. ff. ad legem aquiliam, omnes tenentur. ut. d. leg. item mella. §. sed si seruum plures, & hoc tenet Cy. in l. quoniam multa facinora. C. ad leg. iul. de ui. in ult. q.
- 25 ¶ Quandoque † plura delicta sunt ab uno commissa uno actu, ut puta ab eo qui occidit filium, ille tenetur lege cornelia de sica. & l. pompeia de paricidiis, sed licet utraque. l. teneatur, tamen non potest utraque lege puniri, ut. l. senatus, & ibi Bar. ff. de accusa. Sed in hoc est aduertendum, quod quādoq; ex uno facto resultant duo crimina, seu duo tituli criminis, quæ se habēt, ut genus & species, ut homicidium, quod est genus & paricidium quod est species homicidii. Isto casu non potest puniri nisi una lege tantum ut. d. l. senatus, & l. prætor edixit. §. i. ff. de iniur. † Si uero resultant duo crimina, quæ se habent ut species separatæ, & distinctæ, tūc ex utraq; parte puniatur reus delinquens, ut. l. si adulterium cū incestu. ff. ad leg. iul. de adul.
- 26 te. † Aliud est exemplum in delictis nominatis, Aliquis interfecit hominem in ecclesia, & sic uno actu homicidium committitur, quia occidit hominem, & sacrilegium, quia turbauit diuina officia, ut. l. si quis in hoc genus sacrilegii. C. de episcop. & cler. tunc resultant duo crimina distincta, & separata, & ex utroque puniatur. † Alium exemplum in delictis non nominatis, ut & extrahendo tibi cultellū de manu uulneraui te derobaui te,

tunc ex uno actu resultant duo crimina distincta, & separata, & ex utroque uenio puniendus, nec habet locum. d. l. senatus secundum Barto. ibidem ubi dicit text. Senatus celsit, ne quis ob idem crimen pluribus legibus reus fieret.

- 29 ¶ Quandoque & plura delicta sunt commissa ab uno pluribus actibus. Sciendum est quod nunquam plura delicta concurrentia faciunt, ut ullis impunitas detur. Neque enim delictum ob aliud delictum minuit poenam, ut si quis subreptum seruum flagello ceciderit, duabus actionibus tenetur, furti, & iniuriarum, & si forte hunc eundem occiderit, tribus actionibus tenebitur.
- 30 ut. l. nunquam. ff. de priu. delictis, & ideo dicit Barto. ¶ quod quando ex pluribus delictis sequuntur plures effectus, plures poenae ueniunt imponendae, ut. l. iij. ff. de termi. mot. ¶ unde si plures iniurias mihi feceris, puta turba, & coetu facto domum meam introieris, & hoc facto efficiatur, ut simul & conuicium patiar, & uerberer, tunc agendo, teneor has omnes iniurias, quas passus sum, simul in uno libello coniungere, ut. l. praetor. §. si mihi plures. ff. de iniur. Et tamen ex qualibet per se imponitur poena, & sequitur condemnatio ac si proponeretur in diuersis libellis, ut leg. non est nouum. ff. de acti. emp. & l. si adulterum cum inest. ff. ad. l. iul. de adulte. Ratio est, quia haec
- 31 iniuriae ad diuersos effectus tendunt. ¶ Si uero quis coadunauerit gentem, & miserit illam ad aliquem locum, certe cum isti actus tendant ad eundem effectum non punitur nisi uno effectui, ut. l. iij. ff. ad. l. iul. de vi. ¶ Si autem per unam, aut plures leges pro eodem crimine imponuntur plures poenae speciales copulatiue, tunc iudex omnes poenas imponere debet, ut. l. qui se pulchri. C. de sepul. uiola. & d. l. nunquam. ff. de priu. delictis.
- 34 Si autem pro eodem crimine plures imponuntur poenae alternatiue una, aut diuersis legibus, tunc iudex inter poenas eligit pro arbitrio, ut. l. iij. C. de ser. fugi. & l. xxxiij. distin. in gl. in uer. summæ, idem si imponatur incerta poena de certis, etiam eligit iudex, ut. l. i. §. expilatores. ff. de effract. & expil. ¶ Aut absolute, tunc aut per eandem legem, & tunc oratio absoluta habet uim copulatiue, ut. ff. de uerb. sign. l. saepe. Aut per aliam legem, tunc secus, quia una tantum debet imponi, ut. l. senatus censuit. ff. de accu. & quod no. de poenit. distin. c. poenae. in gl.
- 36 ubi not. quod in uerbis legis, & in uerbis iudicis, semper minor poena uidetur imposita, & hoc in poenis ministerio iudicis infigendis, & quando ambae poenae sunt speciales. ¶ Sed si una sit specialis, alia generalis, tunc aut ueniunt ex eadem lege, &

- Specialis debet imponi, ut. ff. de poen. lega. sanctio legum. Aut ex diuersis legibus, tunc aut una poena est ordinaria, alia arbitraria extraordinaria, tunc illa poena debet imponi, quæ per legem posteriorem imponitur, ut not. C. de accu. l. i. ¶ Aut utraq; poena est ordinaria, tunc aut una poena applicatur parti, alia fisco. ut poena annullationis contractus, quæ applicatur parti, & poena condemnationis fiscalis, & utraque imponitur, ut
- 38 notat. in. l. ij. C. de sacrosanc. eccle. ¶ Sicut incendiarius condemnatur fisco, ita & parti, quia emendat damna edita. l. qui ædes. ff. de incend. rut. & naufra. ¶ Aut neutra poena respicit partem, sed repub. tunc una respicit solutionem, & alia non, ut poena infamiz, tunc utraque imponitur, ut. ff. de poenis, leg. qui ultimo, una per legem, altera per iudicem, quia lex, & iudex in
- 41 puniendo concurrunt. ¶ Aut per alteram poenam purgatur delictum, & satisfit legi, & iuri, quæcunque poena imponatur, tunc siue una poena includatur in altera, ut in homicidio, & parricidio siue non, unicum delictum, & unus titulus maleficii puniatur una poena tantum, ut. ff. de accusa. leg. senatus, & quidem
- 42 no. in. l. nullum. C. de testi. & extra de iudi. cap. at si cleri. ¶ Nā per impositionem unius poenæ alia poena consumitur, ut puta, si essent duo crimina simul commissa, & ex quolibet eorum debeat imponi poena mortis, cum quis non posset occidi, nisi semel. Ideo semel tantum punitur, ut Bar. in. l. uulgaris. ff. de fur. ubi dicit quod si quis pluries ad uxorem alterius accesserit, una tantum poena imponitur, licet ex quolibet coitu nascatur accusatio. ut glo. in. l. mariti. §. sex mensium, in uerbi. commissi, in. ff. ad. l. iul. de adul. & l. si diuturno. ff. de poen. Sed quia in his imponitur poena capitis pro adulterio, non est iterabilis, ut. l. quauis in fi. C. ad. l. iul. de adul. Ideo una tantum poena imponitur, ut gl. in. d. l. uulgaris, in uer. fur. erit. unde si unus seruus plura delicta commiserit, una datione illius serui indiuidui, quia seruus diuidi non potest, dominus liberatur, ut. l. si quis a multis. ff. de noxa. actio. & d. l. nunquam, uer. sed si seruus. ff.
- 43 de priuat. delict. ¶ Et licet poena mortis non sit reiterabilis, & quis non possit nisi semel mori, potest tamen poena mortis exaggerari. sicut cum quis est aggressor itinerum. & obsidet publicas stratas, & plura homicidia commisit, expilatorq; domorum nocturnus, tunc poena mortis uenit exaggeranda. quia debent ei crura, tibiz, & brachia, induas partes, & dorsum rumpi, & frangi, & in rota in altum erecta affigi, donec languendo uiram exhalauerit, secundum ordinationem domini nostri regis pu-

blicatam in parlamento Parisiis. xi. die. Ianu. Anno domini. M.D. xxxliij. secundum quam ego feci exequi ad dictam poenam rotæ duos insidiatores, & itinerum grassatores, nominatos scilicet Iohannem de congis, alias, de saint oyen, & alterum Iohannem de Nouyon, alias Neron, die mercurii. xliij. martii. anno domini. M.D. xxxvi. in foro pub. Firmitatis milonis apud Valesium, sequendo arrestum dominorum iudicū per dominum nostrum regem ad iudicandum processus per me instructos in reformatione lucorum, sylvarum, & nemorum Valesii pro ultimo gradu, & iudicio de legatorum me relatore processus prædictorum reorum existente die quinta Februarii anno. M.D. xxxvi.

- 44 Sed quæritur, ꝑ, quomodo iudex potest augere, uel minuere poenam, cum hoc sit in legis potestate, ut. ff. ad turpil. l. i. §. i. in fi. ubi dicitur poenæ persecutio. i. executio, non uoluntate iudicis mandatur sed legis autoritati reservatur, & ff. ad municip. l. ordine. ij. respon. & in. c. si quem poenituerit. ij. q. iij. cum nec etiam possit iudex imponere noua genera poenarum, cum iudex non debeat recedere a poenis a iure & consuetudine indutis, per. l. moris §. sed enim sciendum, & l. capitalium. §. maiores. ff. de poen. & Bal. in. l. incredibile. C. de poe. Ita quod quando poena habet certos fines ex qualitate probationum, nunquam potest ex qualitate exaggerari scilicet aggrauari poena, ut. l. generaliter, in princi. ubi est tex. no. ff. de decur. Ad hoc respondete possemus, quod iudex non potest sine causæ cognitione augere, uel minuere poenam, sed cum causæ cognitione potest augere, uel minuere poenam, ante sententiā, uel in sententiā. ut. l. hodie. ff. de poen. quia nonnunquam euenit, ut aliquorum maleficia exacerbentur, quoties nimium grassantibus personis exēplo opus sit, ut ff. de poenis. l. aut facta. §. ult. post sententiam uero non potest. ꝑ, quia sua dicta præfidi reuocare non licet, ut. C. de poenis. l. poenam & ff. de re iudi. l. cum quærebatur, & glo. in. d. c. si quem poenituerit. ij. q. iij. Mitiorē etiam sententiam iudex certis rationibus motus dicere potest. l. Et si seuerior. C.
- 46 ex quib. cau. infa. irrog. ꝑ, Et potest iudex inter poenas mortis arbitrari, an igni subiciat, uel furcæ, uel decoletur. quia gratiam facere potest poenæ, non uitæ. Sed leuioris prout distauerit sibi æquitas arbitrii, secundum dignitatem, secundum ætatem, secundum merita prioris uitæ, ut. d. l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de his qui not. infa. & d. l. & si seuerior. Exēplum enim
- 47 est, ꝑ, ut cum quis instrumenta poenes se deposita, aduersario tuo prodiderit,

- tuo prodiderit, & inspicienda exhibui, & ideo deportari, & in
 famari in perpetuum debet, ut ff. de poenis. l. si quis aliquid. §.
 48 instrumenta, & ff. ad leg. cornel. de fal. l. i. §. is quis. † Propter
 ætatem tamen magnam uel paruam, iudex potest mitigare pœ-
 nam. ut. ff. de mino. l. auxilium §. in delictis, & ff. de termino
 49 mor. l. ij. † Aut quando delinquens sine dolo deliquit, ut. ff. de
 poen. l. respiciendum. §. delinquunt, & l. absentem §. si. Aut quā-
 do non dolo, sed lasciuia homicidium quis fecit, ut. ff. ad leg.
 cor. de sic. l. in lege, & ff. ad leg. cor. de fal. l. falsi i. §. ordine.
 Aut quando delinquens dicit se esse commilitonem Reipub.
 ut. ff. de re milita. l. non omnes. §. si. & gl. in d. l. & si seuerior.
 50 † Ex causa ergo, & persona, & ætate, & ratione scandali, potest
 iudex arctare, uel ampliare pœnam. Ex causa, ut. l. distinct. c. ut
 constitueretur. ubi dicitur, detrahendum est aliquid seueritati,
 ut maioribus sanandis malis, charitas sincera subueniat. Ex p-
 sona, ut. xxliij. q. i. c. qui contra, & ff. de poen. leg. capitalium.
 §. ult. ubi dicitur maiores puniri minori supplicio, et seuerius,
 seruos quam liberos, famulos, quam integri status. Aetate. ut.
 lxxvi. distin. c. tanta nequitia, ubi dicitur, quanto morti uici-
 nior effeceris, tanto sollicitior, atque timidior esse debes. Et qui-
 dem pœnæ sententia inde fuerat iaculanda, sed quia simplici-
 tatem tuam cum senectute cognouimus, interim tacemus. eos
 uero, quorum consilio hoc egisti, in duobus mensibus ex com-
 municatos esse decreuimus neq; simplicitati tuæ, neque ulte-
 51 rius senectuti parcemus. † Ratione etiam scandali, & tumultus
 aliqua postponuntur, & fiunt, quæ aliter non fierent, ut in.
 c. de his uero. l. distin. & c. placuit. distin. i. & leg. qui eadem,
 52 & l. eiusdem §. pe. ff. ad l. cor. de sic. & ij. q. o. l. c. in primis. † Et
 illud non tantum est uerum in extraordinariis criminibus, ut
 possit augeri uel minui pœna in sententia, sed etiam dici po-
 test in publicis iudiciis, & ordinariis, ut. ff. de poenis. l. respiciē-
 dum, in princip. & l. aut facta §. si. & ff. ad l. cor. de fal. leg. an-
 repe. & plenius super his dicere possumus in d. l. quid. ergo. §.
 pœna grauior. ff. de his qui not. infra. in glo. sed quomodo po-
 53 test iudex. † Sed quomodo in extraordinariis criminibus po-
 test augeri, uel minui pœna, cum nulla sit per legē statuta cer-
 ta pœna? Respondere debemus, referre nos ad id quod fieri so-
 let de tali crimine ex consuetudine: quod cum excesseris, di-
 garis augere uel minuere, ut argu. ff. de damno infec. l. si fini-
 ta. §. primo.

- D 54 Quæritur. }† Debemus enim prius inquirere de maleficio, quā iudicare, ut ea. Deus omnipotens. ij. q. i. Immo antequam iudex procedat ad aliquam inuestigationem, & inquisitionem debet ei constare de maleficio. l. si. is qui. §. si tu Titium. ff. de furt. & l. i. §. item illud. ff. ad sylla.
- E 55 ¶ Con sanguineis }† Quilibet enim potest suam, uel suorum iniuriam persequi, & exequi. l. non prohibentur milites, & l. de crimine, & l. cum rationibus. C. qui accusa. non poss. uel si res ad quemcunque pertineat. l. senatus. C. eo.
- F 56 ¶ Procuratore fiscali iuncto. }† Apertissimi iuris est, ut quod ex cuiuscunque patrimonio ceciderit in casum ex delicto, & legibus & recto iuris ordine fil. aduocatis agentibus, uindicari debeat, pœna contrafacienti imminente ut. l. omnes de delato. libr. x. C.
- G 57 ¶ Per se respondeat. }† Quando ex elogio, seu inquisitione constat iudici, modice oneratum, reum super crimine imposito, ex quo non posset subsequi pœna mortis, uel debilitationis membrorum, potest iudex reum citari facere coram se personaliter comparaturum, quotiens necessarium, opportunum aut utile ei uidebitur. l. si. C. de procura. Cum ex multis possit suum animum informare partis principalis ministerio, quod non posset procuratoris medio, & in his non potest certa regula dari, cum ex arbitrio dependeat iudicantis, ut nota. in. c. pastoralis, extra de iudi. & in. c. si. & ibi gl. & docto. extra de procurato. & in. l. i. in princip. ff. eodem, & C. de his qui ueniam ætat. impet. l. iij. ff. ex quib. cau. in poss. eat. l. ait prætor.
- H 58 ¶ Extraordinarie. }† Quando enim scelus est graue, de quo constat per informationes, & ex quo uenit imponenda pœna corporalis, uel supra relegationem, contra reum extraordinarie procedendum est. l. solet, in uerbo, sed hoc genus mandati extraordinarium est. ff. de offi. procon. & legat. Ideo exhibendus est reus, nec a carcere relaxandus, nec fideiussoribus committendus. fuerum hanc carceris pœnam ante supplicium sustinere debet, ut. l. diuus. l. i. ff. de custo. & exhi. reo. Et illo casu non potest reus audiri, & comparere per procuratorem. l. ac cusatore. §. ad crimen. ff. de publ. iud. }† Sciendum est igitur de omni iniuria cum, qui passus est, posse criminaliter agere, uel ciuilit. Et si quidem ciuilit. agitur, ordinarie, agitur pœna pecuniaria æstimatione iudicis actori danda imponitur. Si autem criminaliter agitur: ut quando fit captio corporis super

informationibus, interrogatio, cum repetitione, & conforma-
tione testium, contra reum, tunc officio iudicis extraordinaria,
scilicet capitis, uel status, si iudici sedeat, uel pecuniaria inferē-
da fisco, non auctori, poena reo irrogatur, ut. l. fin. C. de iniur. &
§. in summa, insti. eodem.

- I 61** ¶ Et tandem ordinarie. ¶ Vbi enim crimen non est probatum
plene, uel semiplene, ut in discursu præsentis processus consta-
bit, ita quod prima facie persona uidetur innocens, debet dis-
mitti, & relaxari a carceribus, sub fideiussoribus, si dare possit,
ut. C. ad. l. corn. de fideiuss. l. i. Et. C. de adul. l. si qui, uel quia in aliis
erat innocens, ut. ff. de re mili. l. non omnes. §. a barbaris, & in
62 auc. ut ordo præfetur. col. v. ¶ debet autem reus dare idoneos
fideiussores de ueniendo ad iudicium ut. ff. in ius uoc. ut eant,
63 uel soluant leg. i. & ij. ¶ Et dicuntur idonei fideiussores de iudi-
cio sisti, facultatibus & facilitate conueniendi, ut. l. fideiussor
64 for. ff. qui satisd. cog. ¶ nec sunt idonei fideiussores, qui habent
declinatoriam, siue præscriptionem fori, ut. l. si fideiussor. ff. eo.
tit. neque uidetur quis dedisse fideiussorem, qui dedit eum, qui
priuilegio fori tutus est, nisi eidem priuilegio renunciauerit,
ut. l. i. ff. si quis in ius uoca. Quo autem ad fideiussorem debet
idem fideiussor idoneus exhibere reū in eadem causa, in qua
tunc est, donec iudicium accipiatur, & ut ad experiendum non
faciat ius auctoris deterius, ut. l. i. §. si desinat. ff. si ex noxa. caus.
agat. ubi dicit tex. si desinat seruus esse promissoris, uel actio
amissa sit, non uideri in eadem causa statum, uel si is, qui pari
loco erat, in litigando coeperit esse in deteriore, uel loco, uel p-
65 sona mutata. ¶ Petitur ergo fideiussor de iudicio sisti, quia ubi
requiritur proferri diffinitive, uel absolute, exhibitio rei est
necessaria, priusquam pronuncietur, glo. in. l. consentaneum, in
66 uerbo, cogendum. C. quomodo & quando iude. ¶ Et siue actio
sit poenalis, siue non, fideiussor de iudicio sisti, in defectum ex-
hibendi reum, tenetur ad uerum interesse, scilicet ad id qd prin-
cipaliter petitur, ut. d. l. fideiussor. §. si. & l. seq. ff. qd satisd. co. nō
tamen uenit puniendus similitudine supplicii, quo debeat pu-
67 niri ille, qui debebat exhiberi ¶ quia qui se obligat ex suo con-
tractu, non potest se obligare ad poenam mortis, ut. l. liber ho-
mo. ff. ad legem aquil. & glof. in. c. cum homo. xxiiij. q. v. Sed
quando reum criminis pro quo satisfedit non exhibet, poena
pecuniaria plectitur, & si dolo nō exhibeat, extra ordinem ue-
nit damnandus, ut. l. si quis. ff. de custo. & exhibit. reo. & Bar.

PRAXIS CRIMINIS

- 68 ibidem. ¶ Si uero officialis, uel commentariensis non exhibet reum, lex eum similitudine supplicii punit. l. ad commentariē.
- 69 sem. C. de custo. et exhi. reo. & l. milites. ff. eo. ¶ Sed quæro, quid si reus ita pauper sit, ut non possit satisfacere, neque cautionem præstare? dico quod tunc præstabit iuratoriā cautionem, quod satisfaciēt, cum peruenerit ad pinguiorē fortunam, ut. c. odo. uar. extra de solu. Præstat igitur, quam dare potest, ut extra de dote. potest diuor. resli. c. pen. & gl. in. c. experte extra de uer. si.
- 70 ¶ Sin autem reus bona immobilia possideat, committitur suæ promissioni, cum iureiur. quam iuratoriā cautionem uocant, uel nudam promissionem, uel satisfactionem, quam pro qualitate personæ suæ compellitur, quis dare ut. ff. qui satis. cog. l.
- 71 sciendum & §. sed hodie. insti. de satis. ¶ Et si reus esset forēsis, debet constituere, & eligere domicilium, ubi conueniri possit, ut. l. domicilium. ff. ad municip. & l. si patria, de incol. lib. x. C. & ut stet certo loco, quando est cōmodum alicuius, ut Bartho. in. l. titio centum. §. titio centum. ff. de condi. & demonstra.
- K 72 ¶ Per procuratorem. ¶ Iudex in delictis, usque ad pœnam relegationis, potest recipere, & admittere reum ad comparēdū, & se defendendum per procuratorem, non tamē ad hoc necessitatur, aut cogitur ad hoc, nisi uelit, ut. l. si seruum. §. publice. ff. de procura. & gl. in. l. reos, & l. absentem. C. de accusat. & l. diuus. i. ff. de custo. reo. ¶ Sed interdum quando crimen non est plene probatum, adeo quod æquum sibi uideatur reum iustificari per suas defensiones, ad id eum iudex admittit, quia defensio est de iure diuino, naturali, & humano permissa, & debet iudex tunc concedere dari copiam titulorum, & responsionis, reo, ut capitulo primo extra de accusationi. in. ui. & capitulo qualiter & quando. ij. extra eodem. & etiam copiam aliorum actorum, si hoc requirat delatus, ut. l. is apud quem cum ibi no.
- 74 C. de eden. ¶ Item debet idem iudex ex officio, reo de aduocato, seu defensore prouidere, ut not in. l. si non defenderetur. ff. de pœnis, & l. i. ff. de quæstio. eo. ¶ quod bonus iudex debet zelare potius innocentiam rei, q̄ culpam, ar. l. placuit. C. de iud.
- 75
- L 76 ¶ Ad iornabūtur ad tres breues dies. ¶ Quando rei exhibendi se per contumaciam absentant, hinc nō possunt capi ad corpus, de consuetudine citantur unica citatione pro tribus, quod dicitur unum edictum pro tribus, ut. l. nunquam. ff. de iud. cōparituri ad tres breues dies continuos, & consequentes coram iudice loci, & hoc præconia uoce ad sonum tubæ, cornu, uel

- eāpanæ secundū morem locorum, ut not. gl. in. l. ij. C. de decre.
 decurio. li. x. C. & facit quod no. glo. in. l. i. C. quæ sit longa cō
 sue. & idem Ange. de malef. in uerbo, qui iudex comisit ꝑ de
 consuetudine Franciæ citatur rei regulariter ad sonum tubæ
 De iure citantur per triduum ter per singulos dies. l. inter. ff. de
 bum. iudi. Et condemnantur rei, ex illa triduana contumacia,
 secundum qualitatem probationum, & merita delictorum. Et
 hoc de stilo curiæ parlamenti Parisini. De stilo uero præposi-
 turæ Parisiensis, & fori episcopi, & de iure non ueniunt rei cō-
 demnati ex illa triduana contumacia trium dierum. d. l. inter,
 ibi ne per triduum per singulos dies ter citatus reus condem-
 netur. ff. de pub. iudic. Verum est quod pro contumacia multa
 78 tur. ꝑ Nam si quis in ius uoca. non ierit. ex causa a competenti
 iudice multa pro iurisdictione iudicis damnabitur, ut. l. ij. ff. si
 quis in ius uoc. non ierit, de consuetudine multa cuiuslibet de
 festus in quolibet trium dierum est septemdecim solidorum pa-
 79 risiensium cum dimidio. ꝑ Et talis multa, siue emenda applica-
 tur fisco, & non parti ciuili, tam de consuetudine quam de iure,
 80 ut. l. v. & l. eos. C. de modo multa. ꝑ Quātum autem ad par-
 tem ciuilem, rei condemnantur in secunda citatione in expen-
 sis contumaciæ, ut. l. sancimus. C. de iudi. & extra de procu. c.
 querelam, & glo. in. c. quoniam contra falsam, extra de proba.
 ad hoc enim ut rei prælibati condemnari possint absentes de
 iure, & stilo prædict. præpositurarum ultra illam citationem
 ad tres breues dies debent iterum citari, & uocari per edicta,
 scilicet per tres quater denas, & quartam ex abundanti, ut. l. i.
 uers. præfides, iuncta glo. ff. de requi. reis. Ratio siquidem est
 81 ꝑ quia uox præconis paucis innotescit, ut in autem. qua in pro-
 uincia. C. ubi de crimine agi oport. in. glo. ibi, præconia, & au-
 82 tem at qui semel. C. quomodo & quando iudex ꝑ Ad perempto-
 rium autem edictum de iure hoc ordine peruenitur, ut primo
 petatur post absentiam reorum edictum primum, mox secun-
 dum per interuallum non minus decem dierum. Et tertium, quib-
 us propositis, tunc peremptorium impetret, quod inde hoc no-
 men sumpsit, ꝑ perimeret omnem disceptationem, hoc est, ul-
 tra non patietur aduersarios tergiuersari. In peremptorio au-
 tem comminatur iudex, qui edictum edit etiam absente parte
 cogniturum se, & pronunciaturum. Et post edictum perempto-
 rium impetratum, cum dies eius superuenerit, tunc absentes ite-
 rum, & quarto ex abundanti, citari debent, & siue responderūt,

siue non, agatur, causa, & pronunciabitur, non utiq; secundum presentem, sed & interdum uel absens. si bonā causam habuerit, uincet, ut. l. ad peremptorium, cum leg. seq. ff. de iudi. Et licet de iure inter edicta sit interuallum non minus decē dierū, de consuetudine tamen est interuallum quatuordecim dierū,

83 & in hoc discrepat a iure tantū. † Et quanuis posset dici, quod iura hic proxime allegata, loquantur in ciuilibus, dic etiam quod eadem dilationes sunt in criminalibus, sicut in ciuilibus, ut Bart. & glo. in. d. l. inter accusatorem. ff. de publi. iudi.

84 † Quatuor ergo proponuntur edicta. Primum dicitur admonitorium, ut in auctenti. de hæred. & fal. §. quis autem non colum. i. Secundum conuentionale. Tertium, citatorium. Quartum, peremptorium, quod comminatorium dicitur. ut gl. in. d. l. ad peremptorium, & l. in peremptorio. ff. de iudi.

M85 † Destinaris. † Edicta de iure solent fieri in quadam dealbatione in prætorio. Item fiunt per uoces præconum, & hoc obseruat consuetudo præposituræ, & uicecomitatus Parisiensis cum sono tubæ. Item per nuncium sine tuba, cum affixione distorum in quadriuiis publicis, uti obseruat stilius fori episcopi Par. & hoc imitatur ius, ut in auc. de litigio. §. omnem, colum. viij. Ratio quare hæc edicta affigantur in scriptis in prædictis quadriuiis est quia uox præconis paucis innotescit, ut supra dictum est, quia audientibus tantum, & quibus hi dixerint. Sed edictum sic per multos dies positum, omnibus liquet, ut in auctenti. at qui semel, iuncta glos. C. quomodo & quando iudex. † Contra corruptentem uero album propositum, uel q in albo proponitur, datur actio popularis in quingētos aureos. l. si quis id quod. ff. de iurisd. omnium iudicum.

N87 † Commisionis rogatoriæ. † Sunt nonnulli de crimine accusati, qui latent, aut relinquunt prouinciam, in qua deliquerunt, & in alia prouincia degunt. Tunc solent præsides prouinciarum, in quibus delictum est commissum, uti publica epistola scilicet commissione rogatoria, & scribere ad collegas suos, ubi factores scilicet rei agere dicuntur, & desiderare, ut cum fidei custodibus ad se remittantur, ut. l. solent. ff. de cust. & ex-

88 hi. reo. & in auct. ut nulli iudi. §. si uero quis iudex uero q has publicas suscepit literas, debet suo periculo, & officii sui, huiusmodi reos comprehendere, & ad iudicem prouinciæ transmittere in qua peccauerint, supplicis legitimis subiciendos. quod si hoc facere, aut officium eius tradere neglexerit, tunc

& ipsum iudicem tres auri libras & officium eius alias tres pro
pœna ferre decebit. Et si idem iudex, aut aliqui officii eius pro
pter lucrum huiusmodi personam non comprehendat, aut cō
prehendens non transmittat, & hoc agens conuincatur, spo
liatus singulo exilio tradetur, ut in. d. auc. ut nulli. indi. §. si ue
ro. Et. C. de his, qui latro. uel aliis crimi. reos occult.

- O89 ¶ Figuratiue. } ¶ Absentes, & fugitiui rei criminis per edicta ci
tati pro qualitate delicti, & probationis possunt condemnari,
text. cum glo. in. l. si apparitor, de coarta. lib. xij. C. & l. ad com
mentariensem. C. de custod. reo. & l. ne diu. C. de pœ. gl. in cap.
qualiter & quando in uerbo inquirēdum, uerfi. si uero infama
tus, extra de accus. & extra ut lit. non conte. c. quoniam. §. sunt
& alii. Et licet hi rex. uideantur speciales, & quod regulariter
non possit ferri sententia in absentem supra relegationem san
ctiusq; sit impunitum relinqui facinus nocentis, quam innocē
tem, damnare, sed tantum pœna pecuniaria, uel ea quæ æsti
mationem contingit, possit irrogari usque ad relegationem in
clusiue, ut. l. absentem. ff. de pœ. & l. absentem. C. de accus. & l.
90 i. §. i. ff. an per alium caus. ap. ¶ Tamen de statu. Italix potest in
reos absentes irrogari pœna pro qualitate delicti scilicet pœ
na sanguinis, ut Bar. l. i. ff. de requi. re. & idem obseruatur de cō
suetudine regni Franciæ, ut contumax siue bannitus habeatur
pro confesso, nec postea auditur de crimine, immo quotiescun
que reperitur reus, nō est opus alio nouo processu sed paratur
sola executio, dummodo notescat iudici contumacem esse il
lum, de quo agebatur in processu. ut Bar. l. diuus uer. sic. & di
91 uis. ff. de cus. & exhi. reo. & Bar. in. d. l. i. ff. de requi. reis. ¶ Ve
rum tamen priusquam iudex procedat ad condemnationem ab
sentis, debet habere fidem de maleficio imposito per examen
testium secundū Bar. in. l. inter. ff. de pub. iu. ¶ Qui igitur apud
fiscum causam defendere sepius conuenti neglexerint, rebus
iudicatis subiiciendi sunt ex eo apparet si sepe conuenti præ
sentiam sui facere noluerint ut. l. contumacia. §. contumax, & l.
de unoquoque. §. qui apud. ff. de re iudica.
- P93 Offeret remissionem. } ¶ Remissionarius, in criminalibus per
tens restitutionem aduersus sententiam, uel appellans a sentē
tia criminali, tenetur personaliter comparere in iudicio geni
bus flexis, capite discooperto, ante faciem iudicis pro tribuna
li sedentis. l. i. ibi, si se obrulerit. C. ad. l. corn. de sica. & l. i. §. sin
autem. ff. an per alium cau. appel. red. pos. arg. l. lege cornel. ff.

ad senatusconsult. Sylla. ibi. ex uinculis causam dicant, & Bal.

- 94 in. l. §. eum qui in fi. ff. de postul. ¶ Nec posse reus in contrarium impetrare, ut scilicet non teneatur personaliter comparere. l. fi. in. fi. C. de iniur. Et ad hoc ordinatio regis Ludoui. xij.
- Q 95 ¶ Torquebitur. ¶ In criminibus scrutandis ubi aliis probatio nibus ueritas illuminari non potest quæstio adhiberi solet in
- 96 terrogandi q; sunt rei. l. quotiens. C. de. q. ¶ Sed ita demum ad tormenta uenire oportet, cum suspecti sunt rei, & aliis arg. ita p batio admouetur, ut sola cōfessio deesse uideatur. l. i. ff. de quæ
- 97 stio. ¶ Quæstiones autem non semper, neque in omni causa, & persona desideræ sunt, sed tantum cum capitalia, & atrocio ra sunt maleficia, quæ non aliter explorari, & inuestigari pos sunt, quam per reorum quæstiones, tūc efficacissimæ ad inqui
- 98 rendam ueritatem, æstimantur. l. edictum. ff. de. q. ¶ Sed si tortus non confiteatur in tortura delictum, uidetur quod sit liberan dus, quasi sint purgata inditia secundum Bar. in. l. fin. ff. de. q.
- 99 ¶ Et ubi ex tortura non potest crimen inueniri, tortus absolui tur. Nam licet indicia præcesserint torturam, non excusatur ac
- 100 cusator a calumnia. ¶ Et propterea damnum læso contigens in debite, debet illi emendare, secundum Bal. in. l. fi. ff. de calum. & facit secundum eun. quod no. in. l. pe. C. de cond. ob caus.
- 101 dat. & l. dominus. C. de. q. ¶ ubi dominus, cuius seruus est tor tus, agit contra calum. & quæ habentur in l. sed si unus. ff. de
- 102 iniur. ¶ Si uero indicia sint manifesta, ex quib. reus est tortus, excusant accusatorem a calum. secundum. Bal. in. l. iij. C. ad. l.
- 103 iul. de adul. ¶ unde reus tortus, liberandus erit ab illa inquisitio ne tantum, sed non definitiue a delicto, per not. per Sal. in. l. si hi qui adulterii. C. ad. l. iul. de adul. ubi dicit per glos. ibi posi
- 104 tam ¶ quod si iudex habet sufficientia indicia contra accusa rum, qui pluries tortus nihil confessus est, non debet ipsum dif fini. absolvere sed debet concedere abolitionem accusationis per. l. aboli. C. de gene. abol. Et idem ipsæ tenet in. l. si quis ali
- 105 cui. C. ad. l. iul. mai. ubi dicit ¶ si reus delatus in illo crimine tor tus nihil confessus fuit, propter quod accusator tortus fuit qui nihil probauit, quod iudex neutrum absoluet, sed rem indiscuf sam dimittet, & ideo debet liberari fideius. & nō diffinitiue ab solui a crimine, quia possent superuenire alia indicia. Et idem
- 106 uidetur tenere Sali. in repe. l. siquidem. C. de accus. ¶ Et sic erit iudici delinquēdū pro animi arbi. an sint indicia manifesta, uel nō manifesta. l. iij. §. eiusdē, & §. tumagis scire potes. ff. de testib.

R 108 ¶ Multa. In factione iniuriarum, altera actio ad damnum
 pertinet culpa datum, altera ad contumeliam. Item apud la-
 beo. §. si quis seruo uerberato. ff. de iniur. & l. sed & si. ff. ad l. ag.
 108 ¶ qui enim uiram, moresq; nostros corrumpunt, deteriores sunt
 his qui substantias aliorum, prædiq; diripiunt, ipsi enim ea, quæ
 extra nos sunt (licet nostra sint) auferunt, nostri quoque detra-
 ctatores, & morum corruptores nostrorum, siue qui aduersus nos
 armantur, proprie nosmetipsos decipiunt, & ideo iuste infames
 109 sunt, ut. c. deteriores. ui. q. i. & xxij. dist. c. illud. ¶ Ideo ex eo
 crimine purgare se debent, ubi dignoscuntur deliquisse, & publi-
 ce iniuriam abiurare, iuxta considerationem iudicis, ut. c. inter
 sollicitudines, iuncta glo. extra de purga. cano. Et hoc etiam no-
 110 tatur in quolibet horrendo crimine, ¶ & iurare debent se nunq̃
 similia commissuros, ut. xij. q. ij. c. de uiro, & xxij. quæstio. viij.
 c. pessimam, & i. q. vij. c. quotiens, ubi poenitens iurat, quod de
 111 de cætero non labetur. ¶ corripiendi sunt igitur crimina coram
 omnibus, quæ peccantur coram omnibus, secretius, quæ peccan-
 tur secretius, & distinguenda sunt tempora, & cõcordabit scri-
 112 ptura, ut cap. si peccauerit. ij. q. i. ¶ Quod si damnatus renuerit
 facere hanc emendam honorabilem, durius, & acerbius punie-
 tur. d. c. inter sollicitudines, extra de purga. cano. Et ita uidi præ-
 sticari Parisiis in curia parlamēti anno domini millesimo quin-
 gentesimo. xxix. Aprilis. xvij. contra & aduersus Iohannē Ber-
 quin, qui accusatus de hæresi, per arrestum curiæ fuit condem-
 natus ad emendam honorabilem faciendam, super petram mar-
 moream graduum palatii, qui reuens hanc facere, remissus ad
 carceres per alterum arrestum igne concremari condemnatus
 fuit. quem ego tunc officio patroni in senatu Par. fungens, ex-
 113 cutioni demandari uidi ante communes Parisiædes. ¶ Et hoc
 idem uidetur obseruari in bannito. siue misso in perpetuum exi-
 lium, qui si reuertatur, nec obtemperauerit exilio, poena capitis
 plectetur. Nam contumacia eius cumulat poenam. Et si ad tẽ-
 pus exulat, nec obediat, in perpetuum exulabit, nemoq; pote-
 rit com meatum eundi, remeatum uel domi dare exuli, nisi impe-
 rator, uel rex, ex aliqua iusta causa, tex. for. in l. relegati. ff. de
 poen. ubi dicit glos. quod sola uoluntas principis reputatur
 iusta causa.

S 114 ¶ Bonis publicatis. ¶ Quæro utrum reus conuictus in crimi-
 nalibus debeat condemnari in expens. canonistæ dicunt quod
 sic. Quia plus delinquit, qui temere insistit quam qui desistit,

PRAXIS CRIMINIS

- ut. c. calumniam, extra de poen. & uictus uictori in expens. etiam in criminali debet condemnari. ut. l. cum quidam, in uerbo, obnoxios sibi, & ibi Bal. C. de fruct. & lit. expens. Sed hoc a poena confiscationis citra. Nam ubi reus pateretur uniuersalem confiscationem bonorum, ut hic, nulla alia afflictio pecuniaria addi potest, ut. d. c. calumniam, & C. de fideius. l. i. ff. de capit. di-
- 115 min. d. l. tutelae §. si libertate. ¶ nec ulla restitutionis aequitas est aduersus eum, qui nudus exulat. d. l. tutelae §. Item cum ciui-
- 116 tas. ¶ Et si quando poena in supplicio consistit, non uenit refectio expensarum, ut Bal. in. l. non ignorat. C. de fruct. & lit. ex-
- 117 pens. ¶ Sed adhuc quaero, an si procurator regis, seu fiscalis solus litem prosequatur aduersus reum criminaliter, & reus uincat, & obtineat, an dictus fiscus teneatur ad expens. damna, & interesse erga reum praefatum? Dic quod non, nec in aliquo tenetur. Nam qui iure publico utitur, non uidetur iniuriae facien-
- 118 da causa hoc facere ¶ Iuris enim executio, non habet iniuriam, ut. l. iniuriarum. §. is qui iure. ff. de iniur. ¶ Subuenitur siquidem alicui ratione officij, si illicite non fiat, ut. ff. de rei uen. l. qui re-
- 119 stituere, & ff. quod. met. caus. l. continet, & ff. ad. l. aquil. l. quae admodum. §. pen. ¶ Si tamen esset dolus, fraus, calumnia, aut co-
- 120 cussio in procuratore fiscali, teneretur in expens. dam. & interesse, & nomine proprio, non fiscali condemnandus, ut in. c. si. extra de calum. & l. unica. C. de sumptuum recuper. l. x. C. & ad instar priuati redigeretur. l. qui fundum. §. si tutor, iuncta gloss.
- 121 ff. pro empt. ¶ Si uero fiscus obtineat, nec etiam repetet a reo criminis impensas, siue criminaliter, siue ciuilititer agatur. Nam eodem priuilegio, quo fiscus, potiturus est reus nec est ferendum fisco qui praefatam praerogatiuam praetendit, aliquid plus ab aduersariis suis querere concedi quam ipse ab alio pulsatus facere patiatur, ut. l. si. C. de fruct. & lit. expens.
- T 122 ¶ Capite obtruncabitur. ¶ Nobiles & Barones, uel in dignitate constituti ubi ex delicto per legem imponitur poena mortis, debent decapitari. l. capitalium. §. nonnunquam. ff. de poen. & Bal. in. l. data opera. C. qui accu. non pos. Pro homicidio si quidem perpetrato, quis tenetur duplici modo. Primo, pro publico interesse, criminaliter erga fisco. secundo ciuilititer erga
- 123 conquerentem pro priuato interesse. ¶ Nec altera actionum praedicar alteri, ut. l. indeneratus §. si dolo. ff. ad. l. aquil. Quia alterum uilitas priuatorum, alterum uigor publicae disciplinae
- 124 postulat. l. licitatio. §. quod illicite. ff. de pub. & uestig. ¶ Quo

- autem ad interesse priuatum, tenetur reus actione legis aquiliæ ad damna, & interesse erga hæredes occisi suam, aut suorum iniuriam persequentes, ut. l. sed & si ff. ad. l. aquil. & l. dominum.
- 125 C. de iniur. † Aestimatio autem damni aut iniuriæ, ad iudicem spectat ut. l. i. §. spectat. ff. de iniur. quando. uidelicet illa æstimatione descendit ex. l. cor. de sic. ut. l. iniuriarum. l. constitutionibus. ff. de iniur. † Alias autem iniurias non descendentes ex. l. cor. de sic. prætores permiserunt ipsis qui iniuriam passi sunt, eam æstimare, ut iudex tanti reum condemnet, quanti iniuriæ passus æstimauerit, uel minoris, pro ut ei uisum fuerit, ut. §. pœna autem instit. de iniur. † Si uero homicidium esset commissum non dolo, sed leuissima culpa tantum, ut cum a diligenti præuideri potuit, & non est præuisum, aut prouisum, sed tunc denunciatum esset cum periculum uitari non possit, ut. l. si putator. ff. ad. l. aquil. uel cum prohibere potuit, & non prohibuit, ut. l. scientiam. ff. e. ut puta si quis ex alto se præcipitauerit, & super alium uenerit eumque occiderit, aut putator ex arbore cum ramum deiecerit, non proclamauerit, & prætereuntem occiderit, ad coercionem legis corn. de sic. non pertinet ut. l. in. l. ff. ad. l. cor. de sic. Sed tamen reus ex illa culpa leuissima tenetur actione legis aquil. pecuniariter scilicet ad damnum, & interesse ciuilitur, ut. l. in lege. ij. ff. ad. l. aquil. & l. ait lex, &.
- 128 l. proinde. ff. eo. † In delictis siquidem uenit omne interesse, ut. ff. de fur. l. inficiando. §. i. & ibi Bar. & ff. de condi. fur. l. i. iij. & ff. de ui & ui ar. l. interdicto & l. apud iulia §. i. ff. de le. i. & l.
- 129 si seruum. ff. de uer. ob. † Et quanuis de iurefforum in interesse non attendatur lucrum cessans, sed damnum, ut. ff. de dam. in fe. l. proculus, & l. iniuriarum. §. si quis de honoribus. ff. de iniur. & gl. in. l. si sterilis. & §. cum per uenditorem. ff. de ac. em.
- 130 † Tamen hodie de iure. c. interesse uenit generaliter in lucro cessante, sicut in damno uitæ. ut. l. unica. C. de sen. quæ pro eo
- 131 quod inter. profe. † Et ideo fit, quod in actione. l. aquil non solū uenit æstimatione rei sed etiam æstimatione extra rem, ut. §. illud in
- 132 si. de. l. aquil. † Quo uero ad interesse publicum, ubi homicidium est dolo commissum, agitur principaliter actione iniuriarum de ipsa cæde, uel ueneno dato, ut uindictetur, & non ut dānum satisfiat, ut. l. prætor. §. quid ergo. ff. de iniur. & tunc tenetur actione legis corn. de sic. ille solus, qui in dolo est, non autē
- 133 qui in culpa lata est. Nam dolus pro facto accipitur in. l. autē cornel. lata culpa non accipitur pro dolo, ut in. l. i. ff. ad. l. cor.

PRAXIS CRIMINIS

- 1 de fica. & poena autem. l. cor. de fica. pro homicidio est mors. &
 solent rei capite puniri, ut. l. eiusdem legis. §. legis. uer. sed solent,
 135 ff. ad l. cor. de ficar. atrociora sunt delicta, quæ proueniunt ex
 136 animo, ut glo. in. l. auxilium. §. in delictis. ff. de mi. & Et ideo ubi
 delicta sunt animo, siue dolo commissa, aut pensatis insidiis, re
 stitutionem non merentur, & nec etiam minor restitueretur, ut.
 l. i. C. si adue. delict. et dolo siquidem ex indicis perspicuis cõ
 137 probatur. l. dolum. C. de dolo. & Et in talibus grauib. delictis,
 culpa esset relaxare uindictam, ut. c. i. extra de postu. pralat.
 138 & facilitas enim uenitæ præbet incentiuũ delinquendi, ut. xxiij.
 136 q. iij. c. est iniusta. & sic sub spe uenitæ quis peccare nõ debet,
 140 ut extra de cleri. excon. ministran. c. illud. & uerum interest rei
 publ. ne delicta remaneant impunita. l. ita uulneratus. §. cum ne
 que impunita. ff. ad. l. aquil.
 V 141 C. Strangulabitur. & Viles personæ, ut famuli, uel infames, cõ
 buruntur, uel furcis suspenduntur. l. in seruorum. §. i. ff. de pœ.
 & idem Bal. in. d. l. data opera. C. qui accu. non poss.
 X 142 C. Bonis eius confiscatis. & Cum uita admittitur, aut ciuitas,
 aut seruilis condõ irrogatur, supplicii damnatione bona publi
 cantur. Id est confiscantur, ut. l. i. ff. de bon. dam. & C. de pœ.
 l. in metallum. cum enim ciuitas amissa est, nulla restitutionis
 143 æquitas est aduersus eum, qui amissis bonis nudus exulat, &
 eo ipso, quod quis amittit ciuitatem, perdit omnia bona sua, si
 ne aliqua publicatione. l. tutelae. §. item cum ciuitas. ff. de capi.
 144 dimi. & Hinc capite diminuti amissione ciuitatis, seu libertatis
 non possunt conueniri, nec etiam conuenire actiue, nec passi
 ue, sed datur plene actio in eos, ad quos bona eorum peruene
 runt. Et quod cum eis contractum est postquam diminuti sunt,
 perinde est, ac si contractum non esset, aut factum, ut. l. ij. iun.
 145 gl. ff. de cap. dim. & Aduertentiũ est tamẽ quod licet olim propter
 damnationem ad mortem, bona essent confiscata, licet in sen
 tentia nihil dictum esset de confiscatione, excepta certa parte
 quæ filiis reservabatur, ut. d. l. i. ff. de bo. dam. Hodie tamen bo
 na damnatorum non intelliguntur confisca, quanuis quis sit
 ad mortem condemnatus, nisi in sententia capitali facta sit mẽ
 tio de confiscatione bonorum, ut. l. amissione. §. qui deficiunt.
 ff. de cap. dim. ubi dicit text. Qui deficiunt, capite minuuntur,
 deficere autem dicuntur qui ab his, quorum sub imperio sunt
 desistunt & in hostium numero se conferunt. Sed & hi quos se
 natus hostes iudicauit, ut relegati scilicet deportati, utiq. usq

- 146 adeo minuuntur, capite, ut ciuitatem amittat. † Opus est itaq;
ut in sententia expresse declarētur bona cōfiscata, alias non ap-
plicantur fisco, nec censentur confiscata. Imo ea bona damna-
ti descendētib; & aliis reseruantur, ut. l. i. defunētis. C. si reus
uel accus. mort. fuer. & in aud. bona. damnatorum. C. de bo. pro-
147 scrip. † Quinimo per iudicē ipsi potest bannito in sententia re-
seruari pars bonorū, ut est casus in. l. si qua militi. §. i. ff. ex quib.
148 ea. maior. iunc. glo. in uerbo fuit. † Si tamen reus esset solēniter
confessus delictum, ex quo ueniunt bona confiscanda, & po-
stea, ante actā causam idem reus decesserit, non obstante eius
morte, ueniunt eius bona fisco applicanda, secundū Bal. in. l. i.
C. ex delict. defunētis. nec. dicet iudex, q̄ reum mortuum con-
demnat, sed q̄ confiscat bona rei mortui, alle. idem Bal. in. d. l.
i. Specu. in tit. de accus. §. i. uer. q̄ si latro. & Bar. in. l. i. ff. de pri-
149 ua. delict. † h̄eres tamen defunētis posset reuocare confessionē
illius, & probare contrarium eius, quod confessus est, p̄ ea quæ
no. ff. de ap. l. creditor. §. iussus in gl. ord. all. per Bal. in. d. l. i. ff.
ex delict. defun. ubi dicit, q̄ etiā sine confessione qñ est conclu-
sum in causa, & liquide pbatū est maleficiū, nō impeditur sen-
tentia, q̄ cū esset de necessitate eā ferri, quodā modo trahitur
retro ar. ff. de iniur. l. deniq; §. dic ergo, & p̄ nouissimā cōstitu-
tionē dñi n̄ri, regis Francici. art. xc. Sic requiritur sentētia, uel
æquipollēs, uel aliqd q̄ necessario infert in confiscationē, q̄ est
150 no. † Et quod de confiscatione dicitur idē potest dici in p̄cenis
pecuniariis cōsistentibus in certa quātitate, puta in centū, uel
in mille, q̄ eadē est ratio, & natura litis secundū eūdē Bal. in.
151 d. l. i. C. ex delict. defunētis. † Cauetur etiā, q̄ si appellans in fatū
decescit sine h̄erede, cuiusque generis appellatio euanesceit.
Quod si appellatori h̄eres extiterit, siquidē nullius alterius
interest causas appellationi, reddi cogēdus nō est peragere ap-
pellationē, si uero fisci, uel alterius contra quē appellatū est, in-
terest, h̄eres appellationis causas reddere necesse habet. Nul-
lius aut̄ interest, ueluti cū sine adēptione bonorū relegatus est.
Nā si adēpris bonis relegatus, uel insulā deportatus, puocatiōe
interposita decesserit, quāuis pendēte appellatione, morte rei
crimen extinctū sit aduersus quam non aliter is qui emolumen-
tum successionis habet, obtinere potest, quam si in reddendis
152 causis appellationis iniquitatem sententiæ detexerit, ut. l. i. in
153 ca. ff. si p̄d. appel. mors inter. † Sic ubi iudex in sentētia cōdē-
nat reū ad mortē cū publicatiōe, seu cōfiscatione bonorū, si ap

- 153 pelleretur, & interim moriatur reus, Sicut mors superueniens ex-
tinguit crimen, ita etiam confiscationē bonorū, quia est acces-
soria ad pœnam, ut. l. ij. C. si pen. ap. mors inter. † Sed si condē-
net reum ad pœnam corporis afflictiuam, & copulatiue æqua-
liter, & principaliter ad confiscationem bonorum, sic dicendo
reum ad pœnam mortis condemnatus, & eius bona confiscata
declaramus, tunc si moriatur condemnatus pendente appella-
tione, licet crimen quoad impositionem pœnæ corporalis sic
extinctum, ut. d. l. unica. ff. si pend. ap. mors inter. non tamē est
extinctum quoad confiscationem bonorum in qua reus fuit
principaliter, et copulatiue condemnatus quia condemnatio
confiscationis bonorum non fuit accessoria ad pœnam corpo-
ralē, sed principalis, ut. d. l. & Bar. in. l. i. C. si pe. ap. mors inter.
& Angel. de malef. in. uerbo, & eius bona publicamus.
- Y 154 ¶ Flagellabitur & exulabit. † Sunt enim pœnæ corporales,
quibus citra ademptionem uitæ præfides quemq; afficere pos-
sunt. Et Sunt pœnæ quædam, quæ coercionem corporis, aut
exilium, aut seruitutem iniungunt, aut ciuitatem auferunt, ue-
lut fustium admonitio, flagellorum castigatio, uinculorum uer-
beratio, aut damnum cum infamia, aut dignitatis alicuius ali-
quam depositionem, aut alicuius actus prohibitionem. l. si quis
for te. §. si. cum duabus. ll. sequen. ff. de pœ. Et hæ pœnæ dicun-
tur minores, quæ non requirunt actum cōsumatum, sed inchoa-
rum, ut. l. §. fin. ff. quod quisque iur. † Pœnæ uero maiores scili-
155 cer amissionis uitæ, & membri requirunt actum consummatum,
ut. l. i. §. qui puero. ff. de extraor. cri. Ibi perfecto flagitio puni-
tur capite imperfecto deportatur, & Bald. in. l. si quis nondicā
rapere. C. de episop. & cler. Coercione autem corporis coercē-
tur hi, qui semel tantum turbulentis acclamationibus se accō-
156 modauerunt. † Nam fustibus cæsi dimittuntur, & exilio dam-
nantur, ut. l. capitalium. §. solum. ff. de pœ. & l. exilium. ff. de in-
terd. & releg. ubi loquitur de triplici exilio scilicet certorum
locorum interdictione, aut lata fuga & omnium locorum inter-
157 dictione præter certum locum, aut insulæ uinculo, idest rele-
gatione in insulam, ubi non stat cum hominibus. † Sed exilium
proprie dicitur deportatio, improprie aut relegatio, ut gl. in. d.
158 l. exilium. † Et sic est capitalis damnatio, ubi mors, uel ciuitas
amissio, uel seruitutis impositio sequitur, ut. l. rei capitalis. ff.
159 de pœ. † Et tunc bona sine etiam publicatione confiscantur, p.
d. l. i. ff. de bo. dam. & l. tutelae. §. item cum ciuitas. ff. de ca. di-

mi. hodie tamen requiritur sententia, ut supra dixi.

- 2160 **C**Disimili pœna. } ¶ Quia idē excessus magis est in uno, quā
in alio puniendus, ut. c. sicut dignum. in fi. extra de hom. & c.
cum quidam. extra de iureiur. & c. excommunicamus. §. creden-
161 dentes. extra de hære. & xxij. q. v. c. qui uiderit. ¶ Diuersitas si
quidem personarum diuersitatem exigit. pœnarum, ut aliter
ex iisdem facinoribus puniantur serui quam liberi, aliter in ui-
lissimo, & compedito quam in mediū actus homine ius æstima-
tionis constituatur, ut. §. pœna. autem, in fi. de iniur. & l. aut fa-
cta. §. persona. ff. de pœ.

Proœmium criminationis.

E A M A^a Constans ferebat tres, aut quatuor ui-
ros in platea crucis Tiroueri Parisiis misere
trucidatos: hac impulsī statores^b ultro ueniūt
eo, qui trucidatorum frontem consignēt ac lo-
cent in iuris præsidio, iudicisq; potestate, & quod frequē-
tius dicitur, iustitiæ imponant manum: ne interea summo-
ueantur,^c sed spectandi omnibus sit copia, si forte agnos-
sci possint. Deinceps trucidati in Prætorium deferuntur,
ut ibi medicus, & chirurgus, iurisdictionis præpositi man-
dato uulnera inspiciant. eorum latitudinem, ac magnitu-
dinem pertentent: atque remuncient, quæ lætalia uulnera,
& quanta, & quæ non: quantum incommodent, quantoq;
ære curari queant uulnera Dauī.

Medici & chirurgi renuntiatio, inepti rapportum no-
minant.

- A162 **F** Ama. } ¶ Dic quod fama de maleficio est sufficiens ad
hoc, ut possit specialiter inquiri de maleficio contra ali-
quem, ut Bar. in l. ij. §. si publico. ff. ad l. iul. de adul.
163 ¶ Not. tamen quod aliud est fama, aliud manifestum, & aliud
notorium, ut glos. in. c. de manifest. iij. q. i. & infra dixi super fa-
cto probato.
B164 **C** Statores. } ¶ Quando est fama de malef. iudex debet mitte-
re militem, uel alium offic. ad uidendum hominem mortuum,
& eius uulnera, Et facit scribere, ut postea possit inquiri, ut

no. Bar. in. l. fi. ff. de. q. & ideo ubi est homicidium perpetrātū,
nec potest directo constare iud. quis illud commiserit, iudex
165 potest mittere pro uicinis tabellionem aut quem alium offic.
ut inquirat. † Nam uicini dicunt uetisimiliter potius scire ma-
leficium iux. eos perpetratum, quam alii no. in. l. i. j. cir. pri. ff. de
testi. & extra de præsum. c. quosdā, & c. quanto, & idē Bar. in.
d. l. fi. ff. de. q. & l. i. i. & §. i. ff. de si uiuo, ibi aut æstimatione cir-
cumcolentium.

C166 ¶ Summouēantur. † Ad custodiēda ea, quæ sine custodia sal-
ua esse nō possunt, mittendi sunt custodies, ut. l. i. §. dem ait. ff.
de uent. in possess. mittē. Et interim annotatur. i. sub sigillo po-
nuntur, ut. l. fi. iun. t. gl. ff. de requir. reis. Hinc Danielis. 14. cap.
Claude hostium, & signa annulo tuo: & iterum egressi clausē-
runt hostium, & signantes annulo regis abierunt.

Enunciamus nos Claudius Galenus medicine
doctor, & Æsculapius Chiron chirurgus præ-
posituræ, & c. annuis stipendiis authorati die.
xi. mensis octobris, anno domini. M. D X L. a
præposito, aut ab eo, qui illius uicem sustinet accitos. a ad
præposituræ tribunal uenisse: & illic tria cadauera, quæ di-
cebantur Chrisostomi Crassi in suprema curia aduocati,
Ioannis Pluti negociatoris, & Iuliani Xenii cauponis uro-
bis, dum uiuerent, cluium pertentasse & inspexisse eorum
uulnera: Crassi aduocati uulnera. iiii. unum in capite 'anci-
piti ferro illatum, scissa calua ad cerebrum perueniens: al-
rerum in latere sinistro ensis, aut alterius gladii cuspidē im-
missum quatuor digitos ad ima cordis transiens: quæ duo
erant letalia: aliud in umbilico profunditate duorum digi-
torum, reliquum in inguine digito cum dimidio profun-
dum: quæ posteriora duo medicabilia erant, negociatoris
uero duo, quorum alterum gutture perforato, alterum in
facie longitudine. iiii. profunditate unius digiti: illud leta-
le b hoc medicabile. Cauponis item duo: unum in brachio sinistro, os pertingens, hiatus trium digitorum, & p-
funditatis unius quod sanari poterat: alterū in stomacho
latitudinis duorum digitorum corpus trāsfodiens ipsum,
eo mortis

eo mortiferum: iisq; uulneribus letalibus saucios interiisse. Similiter uisitauiſſe, & inſpexiſſe duo uulnera Dionyſii Dauſi, Graſſi aſſecle: unum in capite ſecundum aurem ſiniſtram, longitudine digitorum .v. & profunditate .ii. alterũ manu ſiniſtra ferè amputata, quę uulnera mortis, cuitiũ, aut impotentia exitum habitura ſint ſatis perſpici nõ poſteſt. Et hæc quidem uera eſſe confirmamus teſtibus chirographis noſtris adſcriptis anno & die quibus ſup.

Hoc aſto iudex, ſiue eius actuarius, ſiue quiſquis alius, cui demandata fuerit hæc cura, oſtenſis iis, ^d qui eos uiuentes nouerunt, incipiet quærere ſuper libello, ac querimonia hæredum, aut amicorum defunctorum: qui libellus, ut infra exponemus, ſcribetur: interim iudex hæredibus, aut amicis cadauera exportari, & tradi ſæpultura permittere querentibus. Sin minus, ſtatuet eos deferri in hoſpitale ſanctæ Caterinae, in uico ſancti Dionyſii locũ aſſuetum, & ad hoc Pariſiis fundatum, ut inhumetur.

A Ceitos ꝑ. } Iudex debet committere medicos & chirurgos iuratos, pro contemplatione uulnerum peritos, & illos conſulere: qui conſiderata quantitate, loco, & qualitate uulnerum ſecundum artem ſuam exponant: & referant ſi uulnera fuerint mortalia, uel occasione eorum uulnerũ mortis cauſa data, ut .l. ultima. & .l. ſi ſemel. §. cauſa, de re militari, libro. xij. C. & .l. i. §. & .l. iij. ff. de uentre inſpicien. & extra de homicid. capitu. ſignificaſti, & .l. cum ita. ff. de uerborum obligatio. ne, & .l. comparationes. C. de fide inſtrumento. ꝑ Et debet ij medici & chirurgi iurare coram iudice de ueritate dicenda. Nam licitum eſt iuramentum pro ueritate inquirenda, ſiue in teſtib. ſiue in aliis, ut. c. quanquam. xiiij. q. ij. quia fidelius durant, quæ uincula ſacramenti ligant, ut cap. omne. xij. q. i. in qualibet tamen relatione, aut uiſitatione, non eſt opus iuramento: dummodo ſint ſemel iurati, & ad hoc deſtinati, & commiſſi in officium: & hoc de conſuetudine ꝑ Si autem plures non inueniantur medici, aut chirurgi, ſtatut dicto unius, ut in auſten. de non alienand. §. quod autem, coll. ii. & Bart. in tracta. de percuff. In his enim quæ conſiſtunt in artis peritia, ut medici, & obſtretricis, uel ſimulium, ſufficit eorum teſtimoniũ de credulitate. Non

- 15 ꝛ cuius nomine nox aliquis agit, corporis exhibitio est necessaria, maxime ubi nomen non tenetur, aut non recognoscitur is, cuius causa noxali agitur, ut. l. iij. §. si quis noxal. ff. ad exhibend. ubi dicit text. Si quis noxali iudicio experiri velit, ad exhibendum actio est ei necessaria. ꝛ quid enim si dominus quidem paratus sit defendere: actor uero designare non possit nisi ex presentibus, quia aut seruum non recognoscit, aut nomen non tenet, nonne æquum est ei familia exhiberi, ut noxium seruum agnoscat? Quod ex causa debet fieri ad designandum cuius nomine noxali quis agit. Recensione, id est, nominatione seruorum facta. d. l. tertia. §. si quis noxali. ff. ad exhibend. iudicem siquidem ad exhibendum cognoscere decet, an iustam, & probabilem causam habeat actionis, propter quam exhiberi sibi deberet. d. l. iij. §. si mecum, in fine.

Accusationis formula.

Onqueruntur ꝛ apud dominum præpositum uel eius uicarium Antonia Diana uidua defuncti Ioânis pluti negotiatoris ciuis Luteciani, dõ uiueret in uico sancti Honorati sub intersignio galli coronati domum incolentis, tam suo nomine, quam ut administratrix corporum, & bonorum Iacobi, & Petri Plutorum suorum, & sui defuncti mariti filiorum annis minorum, Augustinus Plutus defuncti dicti filius annis maior, Benedictus Crassus discreti uiri magistri Chrysostomi Crassi, dum superstes esset, in supremo senatu aduocati frater, & Maria Martha, Iuliani Xenii hospitis Paulo ante in uico. S. Martini coponam habentis sub intersignio lupi & uulpis, Clemens Xenius defuncti frater, & Dionysius Dæuus famulus quondam dicti magistri Chrysostomi, de Andrea Iro cerdone, huius urbis incola, Bernardo Thraseone, Claudio Caligula domini nostri regis legionariis, nobili Desiderio Anippo, Egidio Gnatone, Ferdinando parafito Desiderii seruis, nobili Girardo Milone, Hærico Nebulone, Iaccho Ebrione famulis Milonis & nonnullis aliis sectatoribus, fautoribus, conscis, & participibus admisi

PRAXIS CRIMINIS

facinoris die .xi. mensis Octobris. Anno^b domini M D xl.
 aientes, uerissimeq; affirmantes quauis defuncti proba-
 ta uitæ, atque famæ integræ, nemini unquam iniuriam,
 aut damnum dedissent, uiri probati. & tales a probatis qui
 buscunque, & maxime uicinis existimari, tamen prætex-
 tu odii cuiusdam concepti ratione certæ litis nuper agita-
 tæ, atque decisæ per arestum curiæ in commodum, & uti-
 litatem defunctorum Pluti & Xenii contra dictum Milo-
 nem, eundem Milonem, dolo malo, insidiis excogitatis he-
 ri hora nona noctis post cœnam stipatum nominatis uir-
 ris, telis, & clipeis armatis, ensibus strictis meditate, clam, &
 in tenebris expectasse, atque obseruasse prætereuntes di-
 ctos defunctos in quadriuiro crucis Tiroueri iuxta fontem
 eius loci, irruisse, ac impetum fecisse in defunctos Plutum,
 & Xenium, pariter in defunctum magistrum Chrysosto-
 mum Crassum aduocatum, qui una cum illis cœnauerat
 sicq; uulneribus crudeliter confossos dimiserunt ut ne pū-
 cto quidem temporis superuixerint. Ad hæc Dionysium
 Dauum seruum defuncti Crassilumen illis accensa teda
 præferentem, & qui ad tuitionem gladium eduxerat, ita
 saucium, ac uulneratum, ut inde usque res ei fuerit cū chi-
 rurgis, & nunc quoque de uita periclitetur, atque mors
 certior immineat, quam spes ulla salutis effulgeat. Itaque
 eiulmodi conquerentes postulant defunctorum corpora,
 & superstitis Dauu uisitari, ac circumspecti, eorumq; uulnera
 a chirurgis pertentari, atque inspicere, superq; illiusmodi pla-
 gis, ac morte secuta inquiri, ac ius sibi reddi.

Subsignato hoc libello testes inferius nominati secretè,
 ac seorsum^d a me Cn. Flauio scriba^e præposituræ in
 eam rem delegato^f iurati, auditi, examinati & fuerunt, &
 eorum nomina, cognomina, anni, qualitates, conditiones,
 domicilia, dicta, & testimonia actis redacta anno diebus &
 forma sequentibus.

- A** 1 **C**onqueruntur. } Silicet accusatione. ¶ Est autem accusa-
 2 tio, ius persequendi uindictam publicam, ut institu. de
 3 publi. iudi. in principi. & glo. in uersu. per accusationem,
 4 in extrauaganti ad reprimen. quomodo in l. f. malest. cri. proc.
 5 ¶ Et ius ex quo sumitur uindicta, est duplex: scilicet accusatio,
 6 & officium iudicis. Hoc autem exercetur quando per inquisi-
 7 tionem ad alterius denunciationem proceditur. ¶ Nam super
 8 denunciatione inquiritur, ut l. diuus. ff. de custo. reo. potest etiā
 9 sumi accusatio pro libello accusatorio, ut hic, & ff. de accu. l.
 10 si cui, in principi. & ff. ad turpil. l. i. §. accusationem, & gl. in d.
 11 extrauagan. uer. accusationem, ¶ quando scilicet ad instātiā
 12 conquerentium iudex, aut eius tabellio, aut irenarcha, super
 13 contentis in libello, aut querimonia, inquirat, sicuti in actione
 14 iniuriarum, quæ descendit ex l. cornelia de iniuriis, quæ com-
 15 petit in tribus casibus, ut si quis pulsauit, uerberauit, uel domū
 16 introiuit, ut ff. de iniur. l. lex cornelia, & c. nullus. l. ij. iij. quæ
 17 stio. iij. ¶ ex quibus resultat uindicta & persecutio iniuriæ, in
 18 sti. de iniuriis. §. pen. & ff. eodem. l. iniuriarum. ¶ Et potest ciuili-
 19 liter, & criminaliter in his intentari: una tamen uia electa, ces-
 20 sat alia, ut ff. de iniur. l. quod senatuscon. & l. prætor. §. i. quod
 21 si agatur ex ciuili, restat tantum actio, seu persecutio damni, ut
 22 ff. de iniur. l. item apud. §. quis seruo uerberato. Si uero
 23 agatur criminaliter ad pœnam, & uincat accusator, uictoria
 24 erit fisco, non sua. ¶ Nec poterit dicere reum sibi obnoxium, sed
 25 fisco, cum non prosequatur ciuilitè actionem damni, sed pœ-
 26 nam, ut not. in l. agraria. ff. de termi. mo. & ff. de popul. actio.
 27 super rub. & l. iij. in prin. ff. de sepul. uiol. & Bal. in l. cum qui-
 28 dam. C. de fructi. & lit. expen. ¶ Sed dic quod ciuili, & crimina-
 29 lis actio non possunt simul & semel intentari, illud esse uerum,
 30 quando utrunq; petitur per modum actionis principaliter in-
 31 tentatæ, & tendunt ad uindictam. Sed si quis accusat, crimina-
 32 liter, & per officium iudicis petitur restitutio rei ex æquitate:
 33 hoc posset fieri, ut l. interdum. §. qui furen. ff. de fur. & l. iij. §. si
 34 dicatur. ff. finium regum. & Bart. in l. unica. C. quando ciuili.
 35 actio. cri. non præiud. & sic ubi una actio competit ad uindi-
 36 ctam alia ad rei familiaris prosecutionem, utrāque experiri li-
 37 cet, nec una tollitur per aliam, siue in publicis siue in priuatis
 38 criminibus sit intentata, ut si quis per uim de possessione deie-
 39 ctus, ¶ si de ea re recuperanda interdicto unde ui fuerit usus,
 40 non prohibetur et. l. iulia. de ui publico iudic. instituere actio-

- 10 nem, ut. l. unica. C. quando ci. ac. cri. non præiud. † Quisquis
ideo se iniuriam passum ab aliquo putauerit, & querelam de-
ferre uoluerit, non ad stationarios, scilicet pedancos iudices re-
currat, sed præsidalem adeat potestatem, aut libellos offerens,
aut querelas suas apud a. sta. deponens, ut. d. can. nullus. l. ii. liij.
- 11 q. liij. & hoc in priuatis delictis, † quia in priuato nullus regu-
lariter potest accusare, nisi sua inter sit, ut. ff. de priua. del. l. si.
- 12 & no. C. de fur. l. manifestissimi. & bonif. in ti. de pu. iud. † Est et
notā. quod iudex ex leui culpa non potest procedere per in-
quisitionem, quia resp. non reputatur offensa, nec potest iudex
ad priuatorum commodum inquirere, not. Inno. in. cap. ad no.
- 13 stram. el. ii. extra de iu. iu. † Nam quis non potest in aliqua pœ-
na criminaliter puniri, ex leui culpa, sed tantum emendatione
damni, quod si non posset emē dare, luit in corpore. l. qui ædes.
ff. de incē. rui & naufr. Et ideo multæ informatiōes possent im-
- 14 pugnari, † quia ubi adest dolus & lata culpa non potest forma-
ri inquisitio, uel accusatio, ut. l. i. in fi. ff. de abig. & C. ad leg. fla-
uiam de plag. h. plagii. la. ij. & l. præses, eodē. Sed si ex leui cul-
pa contrahtetur maleficium, scilicet homicidium, sicut respu-
- 15 blica cēseretur offensa, & ex eo inquire, † & puniri maleficiū
posset. propter leuem, siue leuissimam culpam, sed leuius, ut. l.
- 16 absentem, in fi. ff. de pœ. † punitur etiam propter malum exem-
plum, licet delictum non sit dolo commissum, ut. l. si quis ali-
quid. §. qui abortitionis. ff. eo. & l. liij. §. alio senatus consul. ff. ad.
- 17 l. Corne. de sica † Posset etiam quis puniri criminaliter propter
leuem uel leuissimam culpam, glo. in. l. respiciendum. §. delin-
- 18 quunt. ff. de pœn. alleg. d. l. absentem, in fine. Quæro † quid si
accusator calumniose accusationē instituerit, nec probauerit?
dic quod infamatur, ut. l. ex uaria. C. de delato. lib. x. & glo. in.
l. ex quibusdam. ff. de iur. si. etiam in damnis, & interesse con-
demnatur, & extra ordinem pro qualitate admisi, siue in pri-
uatis, siue in extraordinariis criminibus plectitur. l. in priuatis.
ff. ad turpi. & c. cum delictus, extra de calum. & c. i. §. adicien-
tes, de elec. lib. vi. Ratio siquidem est, ut nulli temeritas sua lu-
cratiua concedatur, sed ut impudens calumniantium refrene-
- 19 tur audacia. † Præterea si quis causa cognita conuictus fuerit,
sine iusta & legitima petitione quemquam iudicio pulsasse om-
nes ei legitimas expensas sumptusq; & dāna, quæ ab exordio
cœptæ controuersie ipsorum, uitio tolerasse eundem constite-
rit, reddere cogetur, ut hac saltem censura iustissimæ formidi-

ne reuocatus & improbis conflictationibus occupatus, iamq;
 sopitis clamoribus iurgiorum magistra deinceps necessitate ac
 quiescat ut. l. omnes qui. §. si. C. de episco. & cle. & supra dixi in
 uerbo. denunciationem in prin. & l. eum quem. ff. de iudi.

- 10 ¶ Sed adhuc quæro quomodo accusatorum, & denunciato-
 rum detegatur temeritas? Respon. quod tribus modis, & tribus
 subiicitur pœnis. Aut enim calumniantur, aut præuariantur,
 aut tergiuersantur. Calumniari autem est falsa crimina inten-
 dere. Tergiuersari est in uniuersum ab accusatione desistere.
 Præuarianti uero est uera crimina abscondere. & calumniato-
 ribus pœna lege Rhemia irrogatur, ut. l. i. ff. ad turp. sed in pu-
 blicis iudiciis similitudine supplicii, ut glo. ibidem & l. iij. C.
- 21 qui accu. non pos. & C. de accu. l. si. ¶ In priuatis autem, & ex-
 traordinariis criminibus pœna imponitur accusatori, uel de-
 nunciatori pro motu iudicis, ut. l. in priuatis. ff. ad turpil. & gl.
- 22 in d. l. i. §. calumniatoribus. ff. eo. & l. fina. C. de accusa. ¶ Vbi. n.
 non est pœna taxata a. l. relinquitur arbitrio iudicis, ut. l. si. C.
 de ast. & hoc debet fieri seruato ordine iuris: scilicet accusatio
 ne facta, & productis probationibus ab eo, qui calumniatorem
 dicit ut gl. in. d. l. i. §. calumniatoribus. Item dic quod calumnia
 tor potest puniri multis modis, ut Innoc. in. c. i. extra. de calū.
 Primo ex iudicis officio mercenario, & tunc pœna debet inseri
 in ipsa sententia, ut. l. i. C. de calum. ut saltem per illam diem
 qua lata est sententia absolutoria, quia tanto tempore durat iu-
 dicis officium in accessorijis, ut. e. cum appellationibus, de ap-
 pella. lib. vi. & l. paulus. ff. de re iud. post diem autem puniri nō
 potest. iudicis officio mercenario, quia expirat ex quo lata est
 sententia super principali, uenit etiam accessorie ad ipsum fa-
 ctum principale. l. iij. C. de posit. Secundo potest calumniator
 puniri ex offic. iudicis nobili. l. i. §. i. ff. ad senat. turpil. ex tali of-
 ficio potest iudex procedere etiam longe post sententiam ab-
 solutoriam, ex quo commisit delictum in præsentia iudicis. Po-
 test etiam iudex secularis ex officio suo nobili postea inquire-
 re, & punire, argu. nullum. C. de testi. Bar. d. l. ij. §. publico. ff. de
 adult. Tertio modo potest puniri calumniator per uiam accusa-
 tionis, ut si non fuit punitus in ipsa sententia absolutoria, po-
 test de nouo accusari sicut, de quolibet alio delicto ut. l. i. ff. de
 calum. & gl. in. c. i. extra. eo. ¶ Quæro quæ differentia pœnæ
 est inter tergiuersatores, & præuariantes? Respon. eadem est
 pœna alterutrius, per glos. in rub. C. ad turpil. & pro motu iu-

- 36 pitulo cum dilectus, extra de calumniato. ubi hi casus enumerā-
tur. † Sed quia supra dictum est, quod accusator semiplene pro-
bans excusatur a calumnia, hoc uerum est, quando reus ex sua
parte nihil probat: secus autem si accusatorem reprobet, quia
tunc accusator censetur calumniari, ut Bal. in. l. sciant cuncti.
C. de proba & l. nostris. C. de calumniat. supra dixi in denun-
37 ciatione. † Quia etiam supra locuti sumus de accusatore priua-
to, nūc quæro quid si fiscus, aut procurator Cæsaris, accusator
deficiat in probando, an teneatur ad expensas, damna & inter-
esse partis accusatæ. Dic quod si fiscus solus litem, siue accusa-
tionem prosequatur, licet non probauerit, quod intēdebat sed
succubuerit, nō tamen in aliquo tenetur, dummodo absit do-
lus, fraus, uel calumnia euident, quia officium excusat quem a
calumnia præsumpta, quæ potest uelari prætextu officii, sed
nō a calumnia manifesta, unde error & officium excusant ma-
leficium, ut ecce publicanus pecus meum abduxit, dum putat
contra legem uestigialis aliquid a me factum, quamuis erraue-
rit, agi tamen cum eo ui bonorum raptorum non potest, san e si
dolo caret, ut. l. ii. §. si publicanus. ff. ui bonorum rapt. Et. l. ij. &
ibi. Bal. C. qui accu. non pos. Et licet regulariter actor, seu accu-
sator præsumatur in dolo, & calumnia, quando non probat ac-
cusationem per eum propositam, per quam alteri obicitur do-
lus. Tamē hoc fallit in officiali, quem officium urget. Nam cu-
ra, & sollicitudo porius in dubio præsumitur eum sollicitasse,
38 quam odium aduersarii, † quod idem in iudice præsumitur, ut
Bal. in. d. l. ij. C. qui accu. non pos. Si autē dolo uel calumnia
in eo arguatur euident, tenetur ad expensas, damna, & intere-
se actione legis aquilæ, cum sit damnum iniuria datum, ut d.
39 l. ij. §. si publicanus. ff. ui bon. rapt. † magistratus etiam tenetur
de damno dato, nisi id fecerit iudex suum officium exequēdo.
Ira quod si per imperitiā illicitam capturam fecerit, ad inter-
esse tenetur. ut. l. quemadmodum. §. magistratus. ff. ad leg. aquil.
40 & ibi Bal. not. † Si tamen ille quem magistratus ceperit, se uul-
nerauerit, uel laqueo se suspenderit, non tenetur, ut Bal. in. d.
§. magistratus, alleg. l. ut uim. ff. de iusti & inre. & l. nō uidetur.
41 §. qui iussu. ff. de regu. iur. & ff. de pigno. act. l. si. † Sed quæritur
quo nomine ueniant condemnandi isti officiales, qui calum-
niosam euidenter instituerunt actionem, siue accusationem, an
nomine officialium, an nomine proprio? Respo. quod si fiscus,
tutor, curator, uel prelati ecclesiæ calumniosam instituerint

- actionem, nominibus propriis, & non nominibus officialium, ueniunt condemnandi, ne sub prætextu, aut uelamine officii propter suas similitudines, uel latens odium, secure lites. exerce-
re posse existiment. l. non est ignotum, iuncta gl. C. de administ.
ruto. & ff. eodem. l. quotiens. §. sicut. & l. ij. C. qui, acc. non pos.
& ff. man. l. quintus, & l. idemque. §. idem labeo ait. ff. eo. & ff.
42 de appell. l. tutor, & ff. de procu. l. qui proprio. §. litis. ¶ Idem est
in generali procuratore, qui si nomine domini calumniosam li-
tem instituerit, & succubuerit, & sic constet quod sit delictum
ipse procurator nomine proprio, & non dominus, debet condē-
nari in expensis, nisi habuerit speciale mandatum, uel ratū ha-
beat dominus, ut gl. in l. iij. §. si procurator. ff. quod quisq; iur.
Barto. in l. i. §. si procurator. ff. si quis ius dicenti non obtem-
43 pe. & l. i. §. deiecit. & §. quotiens. ff. de ui, & ui arm. ¶ quia nec
dominus procuratori iniquum quid mandasse uidetur, ut ff.
de pecul. l. qui peculium, & ff. de pac. l. si contra iuris, & §. si
lius, & ff. de conditio. indeb. l. si procurator. §. quod si indebi-
44 tum, & glos. in l. iij. §. si procurator. eodem. ¶ Sed interdum mi-
tius agitur cum officiali, quam cum alio, etiam in aperto crimi-
ne, ut Bald. in d. l. ij. C. qui accu. non pos. & ff. de pub. & uet. l.
si multi. pro simplici uero culpa procuratoris, uenit dominus
45 eiusdem condemnandus, ¶ nam quibus rerum administratio p-
missa est eorum culpam abesse, præstare non inique domini co-
guntur. l. Quod si nolit. §. quod in procuratore. ff. de ædific.
edict. Sed hoc de consuetudine in alio procuratore, quam re-
gio, quia rex non subicitur expensis. nec actiue nec passiue. Di-
cam infra in requisitorio decreti procuratoris fiscalis in fin. in
46 for. ¶ Quæro autem quæ differentia est inter deferre, & accusa-
re? Respon. quod deferre idem est quod accusare reo absente:
ut si quis Meuiam professus est de adulterio reā deferre, quod
dicat eam cum Caio Seio adulterium commississe, Accusare au-
47 tem est reo præsentem, ut l. libellorum. ff. de accusato. ¶ Hi autem
deferre non possunt, mulieres, propter sexus infirmitatem. Itē
clarissimi uiri. Itē damnati, ut hi qui fustibus cæsi in opus pu-
blicum damnati sunt. Item hi, qui in metallum damnati sunt,
deferre prohibentur. Hoc ideo, ne desperati ad delationem fa-
cile possint sine causa confugere. Causas autem quas ante dam-
nationem ceperunt deferre, possunt post damnationem exe-
qui. Item tutor, uel curator causam pupillorum, uel adolescen-
tium deferre non potest, quod idem obseruandum est in eo, qui

quasi procurator gesfit negocia. non prohibetur tamen procuratorem interrogari posse, sed prohibitum est procuratori accusare eum, cuius negocia gesfit. Et tutor, qui aut pertulit aut mandauit, seuerissime punitur. sed nec is, qui aliquam rem uendidit, deferre potest. hi, & alii sunt casus in. l. deferre. ff. de iur. fil.

- 48 ¶ Accusatio fit idem non dedit fieri nisi ab idoneis, & probatissimis uiris, qui suspicionibus & sceleribus carent. unde dominus sacri corporis sui tractatores a uilibus, ac reprobis, & non idoneis personis, infamari noluit nec calumniari, sed ipse proprio flagello peccantes sacerdotes a templo eiecit, ut. c. accusatio. ij. quæstio. vij. ¶ I deo accusator admitti non debet, autem quam eius æstimationis suspicio, uel opinio discutiatur, qua intentione, qua fide, qua temeritate, qua uita, qua conscientia, quoue merito, si pro inimicitia, uel odio, aut cupiditate, ista præsumperit, ut. d. c. ij. q. vij. si qui sunt, & hoc nisi supradicti suam, suorumque iniuriam prosequantur, & exequantur. l. non prohibentur milites, & l. de crimine, & l. cum rationibus. C. qui accusa. non poss. uel nisi res ad eos pertineant. l. senatus cons. C. eo quia tunc supra dicti accusare possunt, ut iur. supradict. Sicut etiam nonnulli, qui præpositum os suos peruersè reprehendunt,
- 50 si parum ipsi molesti fuerint, aut extiterint. ¶ Ideo ex his omnibus datur intelligi, quod illi ab accusatione remouentur, qui non affectione charitatis, sed prauitate suæ actionis uitam eorum diffamare, & reprehendere, quærunt, ut. d. ij. q. vij. c. sunt nonnulli. Vnde sancti patres prouide statuerunt accusationem in iudices, seu prælatos non facile admitti, ne concussis columnis corruat ædificium. ¶ Non possunt siquidem iudices omnibus complacere, cum ex officio suo teneantur non solum arguere, sed etiam increpare nonnunquam uero ligare, & frequenter odium multorum incurrunt, & insidias pariuntur. Quin etiam quasi signum ad sagittam positi sunt, ut. d. c. qualiter & quando. l. ij. extra de accus. ¶ Toleranda tamen non sunt quæ ab insolentia iudicum sunt reperta, uel a peruersis, aut iratis iudicibus sunt acta. l. nemo. carcerem, de exac. lib. x. C. maxime ubi est contemptus legum, siue iudiciorum superiorum ut. c. i. extra de positi. præla. & l. penul. & si. de uestib. olobe. lib. xi. C. &
- 52 l. uellera, eodem. ¶ De consuetu. regni Franciæ nemo priuatus admittitur ad accusand. criminaliter, sed ciuilitè tantum pro suo interesse. Sed fiscus prosequitur criminaliter pro interesse

- 62 ¶ **Scriba.** } In iudicio tam ordinario quam extraordin. iudex debet semper adhibere publicam (si potest) personam, aut duos uiros idoneos, qui fideliter iudicii acta conscribant, uidelicet citationes, dila. recusa. excep. peti. respon. interroga. cōfessi. testium deposi. instrumen. product. interloc. appel. re. nūn. conclusionesque & cætera, quæ occurrerint conscribenda, loca designando, tempora & personas, ut cap. quoniam contra, extra de proba. ¶ Nusquam enim proceditur in criminalibus sine scriptura, ut. c. si quis. §. item in crimi. xi. q. i.
- 64 ¶ & hoc ut gesta & acta apud iudicem, ut confessiones partiū & dicta testium transferantur in publica monumenta per grafarium ad perpetuam firmitatem & fidem, ut. l. gesta, iuncta gl. C. de re iu. & C. de do. l. in donatio. ¶ depositiones siquidem testium in publicum redactæ instrumentum, perpetuam habent firmitatem, ut. c. significasti, cum gl. ij. extra. de testib.
- 66 ¶ **Delegato.** } Iudex enim potest mittere grafarium ad recipiendum testes, & eorum iuramenta, & dicta in suo territorio. extra autem iudici territorii committit secundum Barto. in. l. cum ab initio. ff. quemadmodum testa. aper. contrarium tamen uidetur tenere glos. in cap. præsentium. §. testes, uersicu. interrogatoria de testi. in. ui. ¶ An autem grafarius possit rogari & scribere comissionē sibi delegatam, super testibus recip. dic quod sic secundum eun. Bar. in. l. ex sentētia. ff. de testa. tu. Tutius autem roget alium, qui scribat, ut ibidem.
- 68 ¶ **Examinati.** } Debet enim prius constare, & inquire de maleficio, quam iudicari, nec malum prius quisquam præsumat, quam prohibet, mala enim audita, & passim dicta absque probatione quisquam credere non dedit, sed diligenter inquirere, ne principaliter agat quicquam. Vnde ait Dominus descendam, & uidebo utrum clamorem, qui uenit ad me opere compleuerint, an non cap. ut Deus omnipotens. ij. q. i. & Gene. xvij. cap. Deus enim (qui omnia scit) uoluit informari, ut nullus præsumeret simul esse iudicem & testem. Nam in omni iudicio, quatuor personas necesse est esse scilicet iudices electos, accusatores idoneos, defensores congruos, atque testes legitimos. Iudices autem debent uti æquitate, Testes ueritate, Accusatores intentione ad amplificandam causam, Defensores extenuatione ad minuendam causam, ut capit. nullus. iij. q. iij.

Primus testis.

Pelles Cous^a pi^oior^b, in uico sancti Honorati Parisiis habitans, annos natus^c uiginti & unum, ut aiebat, testis a conquerentibus contra dictos reos productus, & super iis rogatus capitulis, quæ in dicta querimonia, & libello enarrantur ei perles^ata, sacramento^d prius præstito, dixit dictos defunctos, & uulneratum Dauum, pariter edictos Andream Irū cerdo^a nem in uico galli Parisiis morantem, Bernardum Thraso^a nem, Claudium Caligulam domini nostri regis legionarios, nobilem desiderium Anippum, de facie tantum sibi cognitos, reliquos eorum participes in libello, & queri^amonia nominatos prorsum ignotos. Et heri circa horam nonam^e uespertinam, ^f in sua officina sedentem, uehemētem clamorem maximūq; tumultum iux. fontē crucis & Tirouerī audisse, stridentes enses, iurātes homines inortem & sanguinem dei identidemq; repetentes, occide, occide. Contra in iisdem turbis alios exclamantes, Obsecro populares ferte miseris, atque innocentibus auxilium; subuenite inopibus. inter eos etiam audiuisse uocem Crasfi, ^h aduocati, quibus auditis perterritum aperta altera officinae suæ fenestra candelam lucētem protulisse foras, ac animaduertisse ⁱ dictos Thrasonem, & Caligulam nudis ensibus, ^k hinc atque illinc cedentes, humi prostratos dictos defunctos. Pariter cōspexisse nobilem Desiderium Anippum denudato ense post insultum cum supradictis & pluribus aliis diffugientem, ^l ab eo tamen percussum neminem, quod sciuerit. Ad hæc alios sibi ignotos insolentius, atque atrocius ferientes. Ac ex reis se agnoscere posse duos, uel tres ipso intuitu: ^m quorum unus est prolixa barba, ⁿ capillōq; tonso, alter imberbis Cæsarie tonsa, & femoralibus dissectis; alius, & tertius thorace rubeo, cum caligis, & calceamentis albis, nec rara nec prolixa barba. Pre

terea dictum Irum post supra nominatos ligneum baculum gestantem a cruce Tiroueri lata uia sancti Honorati solum uersus poenitentium Vestalium coenobium fugientem. In eade fuerit, necne nescire omnino. Tandem paulo post dictos exanimis, & grauitur uulneratum Dauum ad chirurgum baiulari, continuoq; apparitores adfuisse, qui mortuorum consignarent frontem uirici cera, in praetoriumq; detulisse. Atque famam esse per dictos Thraionem, & Caligulam iniquos, & scelerosos, eos compluresq; alios ab illis occisos. Sed hoc ultimum se scire, uerum ex auditu tantum. Haec nec alia, aut plura scit, dixit, & uidit de expositis in libello diligenter auditus, interrogatus, & examinatus.

Appelles Cous. ¶ Debet designari nomen, & cognomen testis, ut quid, & a quo sit dictum appareat ut. c. qualiter, & quando. l. ij. §. debet, & c. olim extra de accus. In terdum etiam addiicitur nomen adiectiuum, sicuti Apelles Cous dictus bonus. quia talia nomina signandorum hominum gratia reperta sunt, & ad homines cognoscendos, ut inst. de legatis. §. si quis in nomine & l. ad recognoscendos. C. de ingenu. manu. ¶ Error tamen in nomine proprio, uel adiectiuo, non uiriat, secus in nomine appellatiuo, & substantiuo, quia sunt immutabilia. uel si erretur in corpore nocet, ut. l. si quis in fundi uocabu. ff. de le. i. Tamen si modicum erretur in nomine, dum quolibet alio modo intelligi possit, & constet de corpore, nihil interest, ut. d. §. si quis, institu. de leg.

Pistor. ¶ Debet apponi qualitas testis in eius depositione, quia eius fides approbatur ex illius dignitate, ut in auc. de testib. §. sancimus. Nam magis nobili, quam plebeio, magis honesto, quam inhonesto, magis diuiti, quam pauperi creditur, ut. l. testimonium. §. quae argumenta. ff. de testib. & c. e. l. omnes. ¶ Ideo testimonium fides, dignitas, mores & grauitas examinanda sunt, ut. l. in testibus. ff. eo. ¶ quia testibus dignioribus, etiam paucioribus numero creditur, magis quam pluribus numero, siue ab eadem parte, siue a diuersis producantur, ut Bart. in. l. ob carmen §. si testes, nume. i. ff. de testi. & in auc. de testi. §. si uero quidam, & ibidem Bart. nu. 3. ¶ Sed quæro an mulier cuius fragilis est sexus, ius dicendi testimonium habeat in iudicio, dic quod sic,

- 15 ¶ Nonam. 3 ¶ In delictis testis debet deponere, & concordare de loco, & tempore, alias uarietas loci, & temporis reprobatur testem, ut in Daniele, & Susanna, ut. c. nos. §. itē Daniel. ij. q. vij. & Danielis. xij. §. a. Item temporis, ut in decre. iij. q. ix. c. nihilo minus, & xxxv. q. vi. c. de parentela. & hoc locum habet quando de certo tempore est quæstio quod exigitur ad alicuius rei, & facti existentiam in actu non reiterabili, ut in homicidio, alias secus ¶ quia delictum, uel rebellio, potest probari per testes singula. & sufficit quod testes diuersis temporibus uiderint, uel eodē loco, uel diuersis locis, uel audierint a diuers. uel quod aliqua pars uiciniæ clamet de hoc actu reiterabili, ut. c. qualiter & quādo. l. ij. & ibi Innocen. extra de ac. & ad id facit. c. super eo. extra de eo qui cog. consang. uxo. suæ, & ext. de purg. can. c. ij. & uide ample bar. in. l. ob carmen. §. testes. & addit ibidem. ff. de test. ubi quæritur quomodo quis probetur usurarius, & ext. de electio. c. cum dilec. ubi singularitas testium reprobatur regulariter. ¶ Singuli tamen de collegio admittuntur in testimoniū pro collegio, ut ibidem. idem etiam dñm est in ciui. ut si dicam quā possederim, & inducam plures testes, & unus dicat ego uideum possidere per annum, alii per alium annum, & sic de ceteris eorum testimonium tenet. Quia hoc solū quæritur, an possederim, quod omnes testes dicunt ut glos. in. d. l. ob carmen. §. fina. in. fi. ff. de testi. alle. l. si quis libertatem. §. quotiens in. fi. ff. de pe. her. & ff. de proba. l. si arbiter, & l. in omni co. & ff. de ædil. edic. l. i. §. causa est. ¶ In defectu ergo probationum, ubi ex qualitate delicti, seu negotii natura non potest haberi probatio legitima, admittitur probatio minus legitima, & alias in sufficiens, tex. cum glos. in. c. præterea, ext. de testi. & Abba. in. c. uenera. col. ij. extra de test. cog. & l. si hi qui adulterii. C. ad. l. iul. de adulte.
- 20 ¶ Vespertinam. 3 ¶ Nox enim aggrauat delictum. ut. C. ad. l. iul. de adult. l. gracchus & ff. de effra. l. fina. ¶ Nam tenebræ sunt aptæ ad malum commitendum, ut. ff. de uen. in spi. l. i. §. tria luminaria.
- 22 ¶ Iuxta fontem crucis. 3 ¶ Testis enim debet deponere de loco, ut. d. c. nos. §. item Daniel. ij. q. vij. Si autem si interrogaretur particulariter, & diuissim de loco loci, puta, in qua strata, & qua parte strata, agri, uel domus, & dicat se nescire, in qua parte strata, agri, uel domus, ob hoc non esset repellendus a testimonio, arg. l. si quis fundum. ff. de acqui. pos. quam uide.

- H 23** ¶ **Vocem Crasfi.** } ¶ Valet testimonium de auditu auditus, siue de auditu alieno, uidelicet quando quis audiuit uocem alicuius, licet non uiderit loquentem, & sit paries medius, uel cortina inter testē, & loquentem auditum, ut. gl. no. in. l. ij. §. idem labeo. l. i. in uer. audierunt. ff. de aqua plu. arcen. & Bal. in. l. cō uenticulam. C. de epis. & cle. ¶ Et sic quandoque credulitatis testimonium recipitur, ut gl. in. d. §. idem labeo. & in auc. ut hi, qui ob. se. habet. perhib. res min. & §. si uero absunt, & in auc. de san. episco. §. i. col. ix.
- I 25** ¶ **Animaduertisse.** } ¶ Hic testis deponens se uidisse probat, licet interrogatus aliam causam non deponeret, ut. c. cum causam, ext. de testi. quia in dicto sensu exprimit quod uerum est, quod enim demonstratum est, amplius demonstrari frustra est, nec repugnat quod uisu decipi potest, similiter & in cæteris sensibus, ut. l. i. in fi. ff. de do. prælega. sufficit enim si testis interrogatus de aliquo uisibili, per uisum causam reddat, ut dicat qd id scit scire, quia uidit, & eo. modo si de dicto, uel cantu per auditum, & istud legibus comprobatur ut. ff. de tes. l. qui testatio. §. si. ibi, dicant quid nouerint, & auc. de hæ. & fal. §. si uero absint. Iste tamen testis solus probationem non faceret. ¶ Nam unius testimonium nemo iudicum in quacunque causa facile patitur admitti, cum unius testis tantum non audiatur, etiam si præclaræ curiæ honore præfulgeat. l. iurisiuran. in. fi. C. de testi. & talis probatio dicitur miuor probatio, quæ rem perfecte non demonstrat, sed indiget suppleri per alium, aut alios testes, aut indicia. Si tamen esset casus torturæ, esset, sufficiens probatio ad perueniendum ad torturam. ¶ Nam unus testis de uisu, facit indicium ad torturam, ut glo. in. l. iij. C. ad. l. iul. mat. & c. fi. ext. de iureiuran. & l. fi. ff. de. q. & hoc in priuatis personis.
- a 6**
- a 7**
- a 8** Porro in principe secus. ¶ Nam principis uerbo, eiusque narrationi super rebus per se, uel in sua præsentia gestis creditur, & si solus testificetur. per. c. cum a nobis, extra de testi. quod & in his quoque, quæ ante principatum se præsentem gesta sunt locum haberet, glo. fin. in. c. i. in uerbo statuit. de renun. lib. vj. gl. in cap. ad apostolice in uerbo, promississent, de re iud. eod. lib.
- K 29** ¶ **Nudis ensibus.** } Debet inquiri quo genere teli fuit facta percussio. Nam animus occidendi probatur ex qualitate percussio. debemus enim inspicere, quo gladio, baculo, aut lancea & si talis percussio fuerit facta in capite, aut in alia parte corporis, quia cum graue sit instrumentum, non solet leuem plagam in-

ferre tum etiam ratione partis scilicet capitis, in qua quis fuit percussus, in qua de modico quis solet lædi letaliter, ut. c. signi-
ficasti. in fi. extra de homicid. & l. i. §. diuus. ff. ad l. cor. de sica.
& Cicodem. l. i. & liij.

30 ¶ Diffugientem. } ¶ Vbi quis uisus est fugere cum gladio eua-
ginato, & ibi quis reperitur mortuus ex hoc est homicidiū ma-
nifestum quod ipse fecerit, quia reperitur in actu p̄p̄quo ad
31 ipsum delictum, per. l. fur. ff. de fur. ¶ ad probandum autē illud
manifestum, & notoriū sufficiunt duo testes, sicut duo possunt
32 probare famam, ut. c. tam literas, extra de testi. ¶ Et per duos te-
stes probatur quod septem interfuerunt, ut. C. de bon. pos. l. bo-
33 norum. ¶ per duos etiam testes probatur subscriptio trium, ut
C. de fide instru. l. comparationes, & C. de testib. l. testium, &
glo. in cap. dominus omnipotens. §. quando autem crimen est
notum iudici. ij. q. i.

M 34 ¶ Ipso intuitu. } ¶ Si testis petat sibi exhiberi rem, uel personā,
de qua interrogatur, ut illa cognoscat, debet fieri exhibitio per
sonæ cum indumentis, & qualitatibus, secundum Barrolū in.
l. si cum exhibuissent. §. ante autem. numero secūdo. ff. de pub.
35 & uestig. & l. stigmata, de fabricen. l. i. xi. C. ¶ quia ueritas ma-
gis oculata fide, quam per aures animis hominum infigitur,
ut. §. fi. in sti. de grad. cognat. unde Horatius in arte poetica, Se-
gnius irritant animos demissa per aures, Quam quæ sunt ocu-
36 lis subiecta fidelibus. ¶ Plus est ergo factis demonstrare, quam
uerbis dicere. l. si tamen. §. ei qui. ff. de edil. edict.

N 37 ¶ Prolixa barba. } ¶ Vbi is, cuius causa noxali actione agitur est
absens, nec tenetur eius nomen, sed ignoratur, inquirēdum est
de eius signis, que indumenta gerit, quam faciem habet, an sit
iuuenis uel senex, ut Bar. in. l. i. de mendicant. ualid. l. i. xi. C. &
captus reus exhibendus est testibus ad recognoscendum ut. l.
liij. §. si quis noxali. ff. ad exhi. & infra suo ordine dicemus, &
38 possumus agnosci ex aspectu. ¶ Nam per caput, cuius sit imago
dignoscimus. l. cum quis. ff. de reli. & sum. fun. & l. item apud
labeo. §. cum quis. ff. de interrog.

O 39 ¶ Fugientem. } ¶ Fuga enim facit indicium, ut supra dixi maxi-
me ubi inuenit ut in actu proximo delicti. ut. l. lege cornel. ff. ad
senat. syll. ubi uer. cauetur. ut de his qui añ. q. habitam fugerūt.
l. iul. de sica. iudicium fiat, ita ut ex uinculis causam dicant, &
conuicti perinde, ac si serui puniantur.

P 40 ¶ Famam esse. } ¶ Testis deponens super fama debet nominare,

- a quibus audiuit nec requiritur quod nominet omnes, sed satis est quod nominet aliquos, & ab aliis de quibus non recordatur, dicat se audiuisse, ut Bar. in d. l. de minore. §. plurium
- 41 nu. xxiiij. ff. de q. §. Q uero quo testes requirantur pro communi opi. uel fama glo. in l. iij. §. idem diuus. ff. de testi. dicit, quod maior pars populi debet esse in illa opi. sed l. i. C. de testi. & l. si arbitrer. ff. de prob. uidentur dicere quod omnium debeat esse opin. Tamen secundum Bartol. in d. l. de minore. §. plurium, dicit quod sufficit fama inter uicinos, & consanguineos, per dict. glo. l. iij. §. idem diuus, ibi multorum opinio qui hoc scire possunt. ff. de testi. §. Q uomodo autem testes debeant deponere super communi fama, uel opinio. do. glo. in cap. i. de præscrip. libro. vi.
- Q 43 Ex auditu. §. Hoc testimonium de auditu alieno non probat, ut. c. licet ex quadam, & cap. series, extra de testib. & ff. de aqua
- 44 pluuiæ arcē. l. ij. §. idem labeo, & no. C. de testib. l. testimonium. §. Si autem scriptura continens dicta testimonium deperiret, & extarent qui dicerent se uidisse aliquos testes idoneos iurare in causa, & solemniter examinari, & dicerent se uidisse, tunc eorum testimonio standum esset, ut no. ff. de test. l. curent, & C. eo. l. testimonium.
- 45 Et ideo ubicunque dictum testis habet se in plus, sed ratio testis habet se in minus, ut hic, in prædicta depositione. Tunc ratio minuit dictum. Vel si ratio esset friuola, & non concludens tunc etiam trahit ad se dictum, ut non concludat, nec probeat aliquid, ut hic in illis uerbis, alios plures occiderunt, & hoc scit esse uerum quia dici audiuit. Et hoc probatur per rationem
- 46 naturalem, §. quia cum ratio sit fundamentum destructa ratione, destruitur fundamentum. ut Bal. in l. comuenticulam. C. de epis. &
- 47 cle. §. Si autem dictum, & ratio congrueret, & utrunque tendat ad probationem, esset efficax probatio. Si autem neutrum tendat ad probandum. tunc certum est, quod nulla resultat probatio
- 48 §. quia ex impertinentibus nil perueniens potest resultare, iuxta no. in simil. in l. i. in prin. ff. de eden. Vbicunque ergo oppositum eius, quod testis deponit, non potest stare cum ueritate causæ, per quam testis fundat dictum suum ibi nunquam testis probat, quia ad concessionem causæ impertinentis uel non inferentis, non sequitur concessio antecedentis. v. g. testis dicit, scio quia credo. quia credulitas stat cum opposita ueritate simul, id est, stare potest, testis nihil probat. Nam possibile est, quod ego credo, tamen non est uerum, ut no. C. de test. mili. l. de tu-

49 tela. † Sed ubi testis in dicto minus probat, in ratione uero probat efficacius, semper attenditur ratio. ut exemplum, testis dicit, Credo, quia uidi & præsens fui, tunc probat uel rationis, quæ necessario infert ita esse & fuisse. & sic ratio est in teste, quæ dat esse rei, id est testimonio, ut not. C. de testib. l. solam, & ff. de ac. qui. pos. l. si is qui animo. maior ergo difficultas, quæ sit in materia testium, est concludere per rationem. † Vnde si testis diceret ita, nihil scio, nisi quia uidi cõrẽta in articulo. illa rō p̃põde rat dicto, quæ pbat ueritatẽ articuli, ut auct. sed iudex. C. de episc. & cle. dum dicit, dicant quod nouerint & ff. de testa. l. qui testamento. §. l. & ff. de testib. l. testiũ, in uerbo, præsto fuerint, & in uerbo, sub præsentia. † Et not. quod ratio testis non debet esse idem quod dictum, sed aliud a dicto. Et sufficit, quod dictum sit in genere, & ratio foret in specie, ut not. in. l. i. in. glos. & ibi Bart. ff. de except. facit quidem nota. Bald. in. l. fin. ff. de offic. procurat. Cæf.

Secundus testis.

Vcius Licinius tōsor Parisiis in dicto uico sancti Honorati sub interfignio Elementorum habitans triginta suæ ætatis annorum, uti refert, testis, ut præcedens, productus, ^a & iureiurando ^b obstrictus tactis dei sacrosandis euangeliiis, dixit dictos conquerentes, & pariter dictos defunctos probos, & honestos nouisse, tam intuitu, quam consuetudine: quod alias eorum fuerit uicinus. ^c Sed dictorum reorum nullum præterquam Thrasonem, Caligulam, & Annippum quos sic biennio nominari uidit. ^d Ad hæc die hesternæ sub horam nonam uesperis ^e audito clamore sua è constrina in uiam accensa candela profiliisse, & circumactis undique oculis aliquot homines numero decem aut plures, mucronibus immisissis præcipitanter irruentes cum hac adhortatione, occide morte dei Occide: ac crebris ictibus pulsantes dictos Crassum, Plutum Xenium conspexisse. Mox eosdem Crassum, Plutum, Xenium collapsos ad fontem crucis Tiroueri. Dauum se, & magistrum Crassum glas

dio defendentem: & in aduersarios fortiter relucantē: cæsis, ac proiectis, interim rauca uoce clamantibus, atque inuocantibus modo Deum, modo Iesum, modo amicos, modo adiutorium, modo confessarium. Atque ilico uiciis per altiores ædium fenestras ignita stramina unde quaque dimisisse, ut dignoscerentur interfectores, crebrisque micans eratignibus æther. Præterea inter homicidas cognouisse & supra nominatos Thraſonem, Caligulam, & Anippum enses exertos circumferentes cum cæteris consociis, & participibus hac atque illac a cæsis cursitantes: non nullos, præter Thraſonem, Caligulam, & Anippum agnoscere si sisterentur, & ostenderentur, quorum unus erat pilixa barba, & crinibus tonsis, caligis partim rubeis, partim croceis. Alius thorace rubeo, & caligis albis. Hæc testis status est, & dixit plura alia nesciens, de omnibus querimoniarum articulis, siue capitulis diligenter percunctatus, iuratus, auditus, atque examinatus.

- A** 1 **V**T præcedēs productus. } ¶ Q uæritur testis productus in iudicio, & non citatus monitus iurat, & deponit, an ualeat eius depositio? Et primo uidetur quod non. l. presbyter. C. de epis. & cler. nam uidetur suspectus, ex quo se ingerit, per. d. l. contrarium tamen determinatur. nam eo ipso, quod iudex defert iuramentum testi, tacite uidetur eum monere, quod deponat uerum, per glos. in. l. post legatum. §. is uero. ff. de his; qui. ut indi. & ita sentit Bal. in. d. l. presbyter. ¶ Quid autem si testis citatus, ut ueritas occultetur, nolit comparere? an ut falsus testis possit puniri? dic quod nō, ut Inn. in. c. i. extra de fal. quia falsitas testis est proprie periurium, sed talis testis non est periurus, quia non accessit ad iurandum, sed secundum quosdam tenetur de falso in genere, quia facit ne ueritas appareat, animo occultandæ ueritatis, quod non creditur uerum, nisi forte esset testis rogatus, qui assumpsit sibi officium testificandi.
- 3 ¶ Nam post assumptum officium, non debet tacere ueritatem, ut. l. i. in. prin. ff. ad. l. Cor. de fal. Tamen probabilius est dicere, quod criminaliter puniatur crimine stellionatus, & ciuilitè teneatur parti, uel reip. per actionem de dolo, arg. eorum, quæ nota. per Cy. in titu. de sepul. uiu. & Bald. in leg. presbyteri. C.

de epis. & cleti.

- B 4** ¶ Iureiurando. } ¶ Quxro quid si tabellio negligens fuit in faci-
ciendo iurare testes, uel omittant iuramentum, nunquid tenea-
tur de falso? Primo uidetur quod non, sed debet ab officio re-
moueri. l. si quis, uer. non ex malitia. ff. de off. præf. præto. Dic-
5 tamen quod committit falsum ¶ quia prætermisione solenni-
tatis, falsum committitur, ut. C. de testa. l. iubemus, in fi. & facit.
l. i. §. qui in rationibus. ff. de falsis, & Bar. in. l. si quis legatum. ff.
eod. Et hoc ideo est, quia iuramentum testis est speciale, & cau-
sa immediata, & locus est concomitantia specierum, non gene-
rum, ut cap. abbate sane, de re iud. lib. vi. Adeo quod iuramentū
testis est magis substantia, & materia, quam solēnitas. Ad hoc
6 facit quod no. in cle. sæpe extra de uer. signi. ¶ Et ideo si nota-
rius, uel graffarius omittat dictum iuramentum, tenetur ad in-
teresse patris, non solum ratione falsitatis, quæ est studiosa mu-
tatio ueri, sed etiam ratione erroris, quia error in graffario, &
teste, est lata culpa, ut. l. fi. C. de magist. conue. Si autem scriptū
sit iuramentum, ut hic, creditur graffario testem iurasse, ut no.
glo. in. l. Theopompus. ff. de dote præle. de quo ibi per Bar.
C 7 ¶ Eorum fuerit uicinus. } ¶ Videtur quod huic dicto testis non
sit standum, quia per nullum sensum corporis causam reddit.
Dic tamen standum esse. sufficit enim sensum exprimere, uel
aliquid per quod secundum communiter accidentia, per sen-
sum habeatur noticia. quia eorum uicinus est, uidetur secun-
dum quod communiter accidit, uitam & mores eorum defun-
ctorum cognoscere, & per uisum causam reddidisse quod uide-
tur legibus comprobatum, ut. C. de in integ. rest. l. tutela, & ff.
unde cognat. optau. & extra de præscrip. c. quosdam. l. & c. fin.
& ff. loc. l. dominus horreorum, & ff. de fund. instruc. l. si ita, in
8 fi. ¶ Et potest testis, & debet dicere, quod nouit. s. quod sensu p-
cepit, ut. ff. de testament. l. qui testament. §. fin. & l. i. ff. de flu. &
ne quid in flu.
D 9 ¶ Nominari uidit. } ¶ Quxritur an ualeat hoc dictum testis eū
magis auditu quam uisu percipitur actus nominandi? Rñ. Ia-
co. de are. & Cy. in. l. testium. C. de testi. & per Specu. in. ti. de
testi. §. nunc tractaū uer. de auditu, quod appellatio uidendi,
uidetur communis ad omnem sensum, quo aliquid percipitur.
Quotidie enim dicimus, uidi tale uinum esse dulce, & uidi ta-
lem rem esse mollem. Sæpe enim dicimus, manibus tangere, id
quod non est tīgibile, ut in episcano. Ioan. in prin. ibi, manus

noſtræ pertraſtauerūt, quæ ſunt de regno uita, ſed in noſtram
clarā peruenit notitiā &c.

- E** 10 Horam nona ueſperi. } ¶ Teſtis examinatus ſuper maleficio, ſi
non eſſet interrogatus de loco & tempore non ualere eius di
ctum neque de poſitio, ut no. Bar. in. l. 1. §. item notañ. ff. de alea
11 10 & Bal. in. l. conuenticulam. C. de epiſ. & ele. nā in faſto, ¶ &
actu non reiterabili, ut in homicidio requiritur ſcientia tempo
ris, & loci, ut cap. teſtes. §. ſi. iij. q. ix. ſecus autem in actibus rei
terabilibus, ut. c. ſuper eo, extra de eo, qui cōgno. conſang. ſux
uxo. & gl. in. c. nihilominus. iij. q. ix. & etiam gl. in. l. ob. carnē.
12 §. ſi teſtes. ff. de teſti. ¶ Et ideo teſtis interrogatus ſuper uno fa
ſto ſi diſcrepet de tempore & loco, repellitur a teſtimonio, ut.
c. teſtes. §. ſi. iij. q. ix.
- F** 13 ¶ Deſendentem. } ¶ Queritur quomodo hic teſtis probet de
ſenſionem, dic quod eo ipſo, quod teſtis dicit aliquem ueniſſe
cum cultello contra alterum, qui uenientem ſtatim occidit,
probatuſ deſenſio occidentis. ut. l. ſed & ſi quemcunque. & ibi
Bar. ff. ad. l. aquil. tangitur per gl. in. l. ij. C. unde ui. & l. ſi ex pla
14 giis. §. tabernarius. ff. ad. l. aquil. ¶ Sed talis deſenſio debet fieri
cum moderamine inculpatae tutelæ, ut. l. x. C. uñ ui. & l. ut uim.
15 ff. de iuſti. & iur. ¶ Moderamen autem inculpatae tutelæ, eſt of
fenſio circa deſenſionem, & dicitur moderata deſenſio, quan
do aliter quis non poteſt euadere, ſiue pertrāſire. quin recipiat
offenſionem, ut. d. l. ut uim, & ibi Bar. ff. de iuſti. & iur. & l. ſciē
tiam. §. qui cum aliter. ff. ad. l. aquil. & glo. in. l. i. C. unde ui. Bar.
16 in. d. l. ut uim, dicit, ¶ quod ad maiorem cautelam, deſenſor de
bet clamare, ſuccurrite, uel occurrите, ut docet gl. in. l. iij. ff. ad
l. aquil. & in. l. furem nocturnum. ff. ad. l. cor. de ſica. Et adhuc
17 determinat Bart. in. d. l. ut uim, ¶ quod ſiquis ciuis in ſua ciuita
te eſt offenſus, & potuit fugere & non fugit, quia timet uerecū
diam in fugiendo, optime poieſt ſe deſendere, uſque ad actum
18 occiſionis. quia eſt magna offenſa, & uerecundia. ¶ Sed in illo
qui non timet uerecundiam, ut eſt Florentinus, in quo non eſt
uerecundia, debet fugere, quod ſi non fugiat (quod tarde eue
nit) punitur. Et hec opin. ponit Cyn. in. l. i. C. unde ui. & Bar.
19 in. l. i. ff. eo. ¶ Sed quæro, utrum ob tutelā alterius liceat alium
offendere, ut in tex. noſtro. Reſpon. affectionem conſiderari
debere. Nam iniuria faſta filio, ſit patri, & ſi faſta fuerit uxori,
uidetur faſta uiro, ut. l. i. ff. de iniur. Si faſta fuerit cōſanguineo,
uidetur faſta ſibi, ut. l. lex. cor. ff. cod. & l. i. ij. & iij. ff. de li. cau.

- & sic facta domino uidetur facta seruo, cum beneficio affici hominem inter sit hominis, affectionis ratione. ut. l. seruus ea lege. ff. de ser. exp. & ff. de tut. & rat. dist. l. i. §. sed nonnullos. Et ideo his casibus, licita est offensio pro defen. consanguineorum uel
20. dominorum ut. d. l. ut uim, iuncta glo. & ibi Bar. † Quando autē offensa est licita, defensio de facto potest prohiberi, ut Bar.
21. in. l. facultas, nu. iij. C. de iure fisci, li. x. C. † An autem extraneo non coniuncto pro defensione alterius liceat alium offendere? dic quod sic, secundum Barto. in. d. l. ut uim. num. vij. ff. de iust. & iur. † quia cum sit permessa defensio, pro tutela rerū suarum, conuocatis amicis, & uicinis, ut. l. iij. & l. cum fundus. ff. de ui & ui arma. Multo fortius pro corpore tuendo, ut. l. sancti
22. mus in. fi. C. de fac. san. ec. † Cum enim inter nos cognationem quandam natura constituerit, quia omnes ab Adam descendimus, hominem homini insidiari nefas est, ut. d. l. ut uim. † Et ita uidetur omnis peccare, qui non defendit alium, si potest, ut gl. in. c. quantā, extra de sen. exco. alle. xxij. q. iij. c. non inferenda & c. ulti. Et si non possit aliter defendere, saltem defendat clamore. Sed uidetur quod quis non teneatur alium defendere, si uelit, † quia licitum est recipere pecuniam pro defensione
23. alicuius, ut. ff. quod met. causa. l. metum. §. sed licet non reperitur si data fuerit, ut ibidē dicitur & ff. de dona. l. si parer. §. i. Ergo unus aliū defendere nō tenet, quā si ad hoc tenere pecunia repelli posset, cū indebite exigeret, ut. ff. de cōd. ob turp. cām. l. si. Opinio in Ioā. est, qd̄ glibet tenet defendere aliū p capitula
24. p̄dicta & xc. dist. c. p̄cipimus, & iij. q. i. c. nulli, & c. seq. † Nec obstat quod dicitur, quod potest dari pecunia pro defensione. Nam & officiali datur pecunia, qui tamen gratis tenetur imp̄dere officium suum, ut. xxij. q. v. c. non sane. Et hoc pertinet ad publicum ius, ut. i. dist. c. ius publicum, unde propter publicā
25. utili. amplianda sunt uerba edicti, † quia fauore religionis multa contra rationem instituuntur, ut. ff. de religio. & sum. fune. l. sunt personæ. Sed hæc ita generaliter dicere graue est, quoniam
26. niam posset aliquis periculum incurrere. † Vnde alii dicunt, qd̄ ad solos indices uel alios, qui habent aliam potestatem, pertinet, & non ad alios, & ad hoc tenentur ratione potestatis, & non alii. ut. xxij. q. iij. c. forte, & c. duo ista nomina. Vnde si ego qui non habeo aliquam potestatem, uideo quod quis uult uerberare clericum, siue percutere sine meo consilio, uel auxilio: non credo quod sum excommunicatus, si non prohibeo il-

PRAXIS CRIMINIS

lum, licet alias forte peccem, quia ipsum non defendo, cum
 19 possum, ꝓpœna enim non debet amplius egredi, quam delictū
 reperiatur, ut extra de his quæ fiunt a maio. par. c. i. c. quæ sunt
 & C. de pœn. l. sancimus. Et quod dicit, qui cum possum intel-
 lige de his qui ratione potestatis, quam habet in illos, ad hoc
 tenetur, alias consentire uidentur, & præstare auctoritatem, si
 30 uident illum, & non prohibent ꝓ Alia est prohibitio sociorum,
 & aliorum quia illi solummodo admonendi sunt uerbis, sed nō
 factis. ut debet H. lxxx. dist. c. error, ar. contra. xxij. q. iij. c. nō in-
 ferenda. Vbi dicitur, quod tenentur iniuriam propulsare a so-
 cio, sed ibi exponitur, si potest id est si est in potestate constitu-
 turus. Et si teneat iniuriarum propulsare, non tamen sum ꝓ-
 31 pter hoc excommunicatus, ꝓnam nullus est excommunicatus
 ex facto alterius, nisi participando, uel in locutione, uel in ora-
 tione, aut in crimine, ut. c. super, extra de senten. excom. uel nisi
 mandatum, uel auctoritatem præstiterit, ut. c. mulieres, eodem
 sed is nullo tali modo participat. Et capitula, quæ inducit Ioā.
 pro se loquuntur de prælatis. Hæc. d. glos. d. c. quantæ, extra de
 sen. excom.

G Cognouisse. } Ista depositio concludit cum superiori quo ad
 32 minatos Thrasonē Caligulam Annippum. ꝓ Quod de neces-
 sitate fieri decet, ut Bal. in. l. non hoc. C. unde legit. alleg. l. non
 33 omnium. ff. de legib. & l. si ff. de of. procu. Cæsa. ꝓ Et talis proba-
 tio, quæ fit per duos testes de ueritate dicitur esse mitior, & suf-
 ficit in ciuili, & criminali. l. ubi numerus. ff. de testi. In crimina-
 34 li tamen facilius eliditur, quam in ciuili, ꝓquia in criminali di-
 cunt esse testes omni exceptione maiores, ut. l. si. C. de probat.
 35 ꝓ Sic in pbatione pspectiua, siue intuitiua, quando testes depo-
 nētes uiderunt factū, & deponunt de hoc in sufficienti nume-
 ro, & qualitas testium est approbata in iure, tunc talem pbatio-
 nem, appellamus plenissimam, quia quicquid ei adiungitur,
 superuacuum reputatur, de quo talis datur regula, quod si con-
 stat de crimine per hunc modum, non reperitur negatiua ꝓ-
 batio in contrarium, ut Bal. in. l. sciant cuncti. C. de pro. & ex-
 tra de proba. c. ad nostram.

Tertius testis.

Laudius Cornelius in foro Lutetiano (nōmī-
nant castelletum) procurator in quadriuiuo Guil-
lorio habitans, quadragenarius, uti affirmat, aut
circa, testis productus, & iuratus ut supra debet
defunctos recitatos tam uisu, quam consuetudine nouisse:
sed de reis nullum, demptis tamen nobili Girardo Milo-
ne, & duobus eiusdē famulis, quos tātum de facie cogno-
scit: quorū unus est ætatis. xxv. anno. alter uero xiii. ^b aut
circiter. Insuper nudius tertius prandendo in parui cerui
diuerforio huius urbis, prope palatium cum aliquot suis
clientulis, quorum in præsentiarum non meminit, ^c uidisse
se dictum Milonem, in alia diuerforii mensa, pariter pran-
dentem cum quibusdam aliis sibi incognitis, & inter alia
suis sodalibus narrantem causam, quæ agitata fuerat inter
tunc uiuentes, & nunc defunctos Plutum, Xenium, & se,
actu & uersutia dicti tunc uiuentis, & nunc defuncti magis-
tri Chrysostomi Crasii in parlamento aduocati, cecidisse.
Præterea per sanguinem Christi deieratē, ante elapsam
hebdomadam se de aduersariis uindicaturum: ^d eosq;
nulla alia quam sua manu morte perituros, ^e audientibus
duobus eiusdem seruis ante conspectum stantibus, & ei
ministrantibus cum nonnullis aliis famulantibus, & assistē-
tibus. deinde hesternā die uesperī sub horam nonā a do-
mo sui cuiusdam amici in platea scholæ. S. Germani An-
rissiodorensis habitantis, in suam redeundo obuios ha-
buisse Milonem, & eius seruos accelerantes a cruce Tiro
ueri per medium uici arboris siccæ, ac inter fugiendum,
sanguinolentos & enses tunicis abstergentes lucæ arden-
tis tedæ, quam suus circumferebat puer uidisse, iactatēq;
dictum Milonē hæc aut similia ut illi digne mulctati sunt,
steti promissis. audita similiter & hæc a puero Dauide Da-
ma, putare ^h demum hodie uulgo ferri dictos defunctos
a dicto Milone, aut ab aliis eius causa, & suasu superiori.

in obiecto uisus, ex colore iudicas, quod est lignum unde istud
 percipis iudicio intellectus, per colorem representatum in in-
 tellectum per uisum & ideo licet hoc non percipiatur imme-
 diate per sensum, ualet testimonium, ut in auc. de testib. §. & li-
 cet, & C. de test. l. testum, cū auc. ibi posita. † Testes igitur pos-
 sunt probare ætatem per uisum, & aspectum ut hic. † Nā in eo
 quod est cognoscibile per aspectum, secundum cōmunem ho-
 minū notitiam, in eo est sufficiens redditio rationis in teste p
 aspectum, licet istud consistat in iudicio intellectus. tex. est in l.
 pediculis §. narrati. ff. de aur. & argen. lega. & C. de can. fru.
 ur. Ro. l. i. lib. xi. C. ibi ista testatio præsens aspectus probet ni-
 hil in his esse uitii & c. † Et sic testis per aspectum reddit suffi-
 cientem rationem, & facit plenam fidem, hoc probatur in l. de
 ætate, in fi. ff. de min. xxv. an.

C 12 † Meminit. † Oblitio in teste non est lata culpa, quia licitum
 est, & si non recordatur, dicere non recordari, per no. Bar. in l.
 i. §. si quis. ff. quemadmodum. res. aper. † & est etiam multum ex-
 cusabile dictum testis, si dicat se non recordari de tempore, ut
 Inn. in c. qualiter & quādo, extra de accu. † Si autem esset quæ-
 stio de facto ipsius testis, certum est, quod debeat recordari esse
 certus, & memor eorum, quæ fecit ut nota. Barthol. in l. filio.
 ff. de adimēdis legat. † Alias non reddens causam concluden-
 tem, quare non recorderetur, renetur poena falsi, sicuti si depo-
 neret tacita ueritate, ut l. presbyteri, & ibi Bald. C. de epis. &
 cleri. Si uero esset probabilis causa obliuionis, non puniretur
 testis, ut Bal. in d. l. presbyteri. † Et debet testis magis recordari
 de loco, & de personis, quam de die, & tempore, ibidem Bal.
 & Inno. in d. c. qualiter.

D 17 † Vindicaturum. † Regulariter iudiciorum uigor, iurisq; pu-
 blici tutela in medio uidentur esse constituta, ne quisquam si-
 bi ipsi permittere ualeat ultionem. l. nullus. C. de iudicis, & cæ-
 li. † Casu tamen, quo quis esset implicitus sceleribus, nec uellet
 uenire coram iudice, nec iudex posset eum cogere, tunc per-
 missa esset propria ultio offenso, ut gl. in d. l. nullus cum pluri-
 bus iurib. ibidem allega.

E 19 † Perituros. † Hic sunt minæ præcedentes, quæ faciunt præ-
 sumptionem contra Girardum Milonem, ut Bald. in l. pacu-
 meuius. ff. de hæredi. institu. & arg. l. si hi qui adulterii. C. ad l.
 iul. de adulte. & ff. mandat. l. si uero non remunerandi, & ff. de
 repud. l. iij. & ad leg. iul. maiesta. l. famosi. Contrariū tamen ui-

PRAXIS CRIMINIS

- 20 detur, ¶ quia sæpe minus faciunt homines, qui magnā minantur, argumen. l. metum. ff. quod met. caus. Sed in hoc distinguē
- 21 dum est, an dictus Milo sit bonæ famæ, uel non. ¶ Primo casu si sit bonæ famæ, & grauis persona, non præsumitur, quia qualitas uitæ præcedentis elidit huiusmodi indicia, ut extra de præsumptio. c. cum in iuuentute, & ff. de re milita. l. non omnes. §.
- 22 a barbaris. ¶ Ideo iudex ampliorem rei ueritatem inquiret, ut.
- 23 C. de accusat. l. singuli ¶ Secundo casu si sit malæ famæ præsumitur fecisse. ff. de susce. tu. l. iij. & C. si quis imper. maled. l. i. dum dicit ex personis dicta pēsemus, & ff. de actio. & obliga. l.
- 24 fina. ¶ intellige tamen si prælibatus Milo erat malus in eodem genere mali, & malæ famæ, in eodem genere malitiæ, ut quia erat homicida, uel percussor, & solebat perducere minas ad effectum, ut. d. l. non omnes. ff. a barbaris, uersi. si autem emanfor, & Bart. in. l. si. ff. de quæstio. & Abb. in. c. iij. loco, extra de proba. Ediuerso autem contra eum non præsumitur, ut quia erat meretricator, uel latro, aut fur, & ideo glos. in. d. l. pacumeuius
- 25 discuit, quod contra aliquem præsumitur, quia solitus est talia committere, siue facere. Nam in dissimilibus non sumeretur cōlectura, facit ad hoc. ff. de excusa. tuto. l. spadonem. §. quod nimum, ubi infamis, non tamen suspectus in tutela, quia non est in eodem genere malitiæ, & facit. C. de probat. l. iubemus, & ff.
- 26 de eden. l. si quis ex argentariis. §. ij. ¶ Est ergo hic tantum indicium medium intellectuale ueritatis eliciendæ ex singulari circunstantia insurgens, ut. C. de rei uendi. l. indicia. ¶ Et dicitur iudicium ab indicando, quia indicat, & demonstrat, ut. c. ex studiis, de præsum. extra. ¶ Est tamen notandum quod quando ex præsumptione hominis præsumitur contra aliquem propter malam famam in eodem genere malitiæ, potest admitti probatio in contrarium, ut extra de spon. c. cum in tua, & ij. q. v. c. prebyter & c. si mala fama, & extra de purg. cano. & c. cum. p. &
- 27 ff. quod met. cau. l. non est uerisimile, ¶ & contra præsumptionē uerisimilē inducuntur testes, ut. c. quia uerisimile, extra de præsum. fortius ergo est inquirendum de maleficio, ut. d. l. singuli. C. de accusa.
- F 30 ¶ Interfugiendum. ¶ Fuga est aliud indicium, ut. d. l. cornelia. ff. ad senatuscon. syll. Fuga siquidem accusat fugientem, ut in auct. de testib. §. si uero noluerit, ¶ & fugiens habetur pro confesso, ut. C. de assesso. l. iij. unde sua scientia & fuga eum condēnat, ut. ff. de sus. tut. l. impuberibus in si. ff. de testi. l. iij.

- C** 32 **¶** Sanguinolentos. } **†** Delatio gladii potest esse indicium, quod
lex præsumit ad malum, ut. C. ut. armo. usus. l. una lib. xi. & in
austen. de armis, columna sexta. Sanguinolentia gladii dicitur
aliud indicium, ex quo capitur coniectura sicut & alias. ff. de
donat. inter uirum & uxo. l. utrum.
- H** 33 **¶** Putare. } **†** Dicitur quantum ad iuris effectum, quod iusta ra
tione putatur, ut. l. cum quidam. §. i. ff. de acquirēd. hæredi. ibi,
quod superest. Iusta autem ratio est si illud dicatur ab eo de cu
ius facto agitur: quod enim asserit, credere uidetur, ut. d. §. i. ibi,
quod si putetur, nisi distis ipsius habeat communem opinionē
34 contrariam, ut. d. §. ibi, quid ergo si ipsa. Totiens igitur ei sua
præsumptio proficit, quotiens concurrit cum ueritate, ut. d. l.
cum quidam. §. quod dicitur, ibi, totiens igitur. ff. de acquiren.
35 hæredita. uide Barto. ibidem. **†** Si tamen testis diceret, & depo
neret aliqua uera esse simpliciter, quia ita credit, non esset eius
dicto standum, quia magis iudicaret, quam testaretur, nisi cau
sam propter quam credit, sufficētem annectat, ut Cy. & Iaco.
de are. in. l. testium. C. de testi. post glo. ibidem.

Quartus testis.

D Auid Damas domesticus disti Cornelii, anno
rum ætatis suæ tredecim, ^a testis, ut præceden
tes, productus, solito iureiurando de dicenda
ueritate interposito, dixit se nullos cognosce
re, nec accusatores, nec reos, præterquam Milonē,
eiusq; duos famulos, & illos de facie tantum. Ac a tribus
diebus cum præcedenti teste magistro suo prandio inter
fuisse, ^b in parui cerui caupona, ubi itidem in alia mensa cū
plerisque aliis incognitis accumbebat Milo, qui inter alia
uerba ad suos faciens, in hæc prorupit, in appellatione
apud subsellia liliata inter Plutum, & Xenium ac me exa
minata euietus sum. Sed per sanguinem Christi, ^c ante,
quam elabatur, hæc præsens hebdomada, eos de illa illa
ta iniuria ulciscar, ^d maximeq; magistrum Chrysostomum
aduocatum, cuius opera, & astu facta est: ne me impune il
luserint. Pol hi tres hac mea manu, nec alia uitam finient,

uixq; euadent ubi inuenero. Die autem sequenti ad no-
nam circiter noctis horam quum exiret domum, ubi coe-
nauerat eius magister, lumine tæde lucentis, quam præfe-
rebat, dictum Milonem a cruce Tiroueri accelerantem,
ac nudum ensen, & cruentum ueste abstergentē, pariterq;
duos famulos pone sequētes cū eductis gladiis uidisse: in-
su per audisse eundē Milonem apud illos gloriantem, nā
hi ut decebat accepti sunt, & dignas facto pœnas luerunt:
hæc; ultione animo satisfacisse suo, & fidem liberasse. Po-
stea Milonē, & suos festinantur præterisse: tuncq; se suspi-
catū redire uel à cede illos, uel uulnere trepidos adhuc, &
tremulos, deinceps mane fama pmulgatum nocte proxi-
ma dictos defunctos a Milone, & suis iuxta crucem Tiros
ueri cætos fuisse, cætorumq; funus uidisse.^f Et hoc quidē
tantum, & accurate, auditus, iuratus, & examinatus.

Taxatum^h resti. precium. iiii. so. Parrisic. Sic signatum.
Cn. Flavius.

- A** 1 Etatis suæ Tredecim. Hic ꝑ testis uidetur reprobari a
iure defectu ætatis, quia in criminalibus testes debent
esse maiores uiginti annis, ut lege in testimonium, in fi-
ne, iuncta. l. præceden. ff. de testib. Dic, quod licet memoratus
testis sit suspectus ad testimonium ferendum, tamen concludit
eius depositio. quia est conformis præcedenti depositioni ha-
bili. Ita quod si præcedēs depositio reperatur omni exceptio-
ne maior, scilicet sine obiectione, & reprobatione, ista ultima
inhabilis depositio supplebitur per habilem, ut nor. Bal. in. l. si
quis. §. quid enim, in prin. ff. de edendo, & Iason in. l. cunctos
populos, colum. xii. uers. sic. istam regulam ponit Bal. in. ii. le-
2 ctura. C. de summa trinita. & fide catholica. ꝑ Nam propter cō-
munionem, & societatem inhabiles gaudent priuilegio habi-
lium, ut est tex. in. l. si communem fundum. ff. quemadmodum
ferui. ami. & Boerius in titulo de iurisdic. omnium iudicium
§. ix. gloss. iij Dic etiam quod licet sit inhabilis per se, tamen fa-
cit indicium, etiam licet sit impubes, dū tamen sit doli capax,
3 ut glo. in. d. l. in testimonium. & l. si ff. de liberali causa. ꝑ Impu-
bes ergo, uel paruulus testis esse non potest, ideo quia omne qd
testibus aspiplatur id iurationis adiectione affirmare debent,
ut. c.

- 4 ut. c. i. xxij. q. i. & c. quanquam. xiiij. quæstio. ij. † Sed paruuli,
sive pueri ante annos quatuordecim non coguntur iurare, quia
sine ætate rationabili sunt ut capi. paruuli, & c. pueri. xxij. q. v.
- 5 igitur non possunt esse testes, † quia iuramento debet adesse iu-
diciū, ut. iij. q. iij. c. i. uerum hæc ætas nescit quid agat, ut. C.
- 6 de. fals. mone. l. prima, † nec potest impubes peierare, unde sa-
cramentum calumniæ præstari non potest. l. qui iurasse. ff. de iu-
reiuran. posset tamen dici, quod si impubes sit doli capax, quia
tunc calumniose quid potest potest, ut extra de delictis. puer. c.
- i. tunc si nouerit ueritatem, bene poterit præstare sacramentum
calumniæ, arg. C. de iureiur. propter calum. dan. l. ij. §. i. De ueri-
- 7 tate uero dicenda tenetur iurare. † Nam ab impuberibus, & ti-
midis sumitur initiū quæstionis. l. unius, in principio. ff. de quæ-
- 8 stio. † Item impubes ferula percutitur pro ueritate dicenda, ut.
ff. ab syll. l. i. §. impubes, & tenet confessio, quam facit, licet
contra eam posset restitui, ut. ff. de confes. l. certum. §. pen. quod
falsum est nisi esset doli capax, ut. d. c. pueri, & c. paruuli. xxij.
- 9 q. v. † hoc autem certum est, quod si quis sponte receperit iura-
mentum minoris ualeat, & tenet tale iuramentum minoris, ut.
- 10 d. l. qui iurasse. ff. de iureiuran. † Item in casu potest quis conue-
niri ratione iuramenti quod præstitit dum esset impubes, ut si
quis impubes iurauerit se præstaturum operas, ipse pubes fa-
- ctus bene conuenitur de hoc iuramento, ut. ff. de libe. caus. l. si.
in fine. Quod si peierauerit, talis poenitentia erit ei imponen-
da qualis, & de adulte. & de fornicatione, & de homicidio spō-
te commissio, & de cæteris criminalibus uitiis, ut. c. fi. xxij. q. i.
- 11 † Et qui semel peieratus fuerit, amplius testis esse non potest,
nec ad sacramentum accedere, nec in sua causa, nec alterius po-
- 12 terit esse iurator, ut. d. c. paruuli. xxij. q. v. † & si testis in crimina-
li deposuerit falsum, punitur poena talionis, ut. ij. q. iij. §. i. in gl.
ordinaria, & est tex. in. l. i. §. i. ff. ad. l. cornel. de sicar. ubi dicit
- 13 Bar. † quod eadem poena punitur potestas compellens testem
ad dicendum falsum quod est notandum, † Item si iudex de-
- 14 prehendat testem in falsitate, non est necessaria citatio. ex quo
est testis præsens, & ad hoc. C. de testi. l. nullum, & quod not.
- 15 ff. de his qui not. in fa. l. ictus fustium. † Sin autem testis, qui fal-
sum deposuit, sit absens, & falsitas liquet iudici, non tamen pote-
rit testem falsidicum condemnare sine citatione, quia quando
factum est tale, in quo certæ personæ condemnatio exigitur,
tunc quantumcūq; sit iudici notorium delictum tamen non

16 potest procedere ad condemnationem, nisi præmissa citatione ut. ff. de re milita. l. iij. §. si ad diem. † Et in istis notoriis non est necesse, quod sententia feratur in scriptis, ut not. in auc. ut iudic. sine quoquo suffr. §. necessitatem. Si autem aliquod factum esset notorium, in quo non exigeretur condemnatio, sed alia ordinatio, uel inhibitio, uerbi gratia, statutum est factum in aliqua ciuitate contra libertatem ecclesiæ, tunc superior potest ex officio inhibere, & mandare ne obseruetur, licet neminem citet secundum Archi. ij. q. i. c. lotharius.

- B 17 ¶ Interfuisse. † Testis qui dicit aliquid scire, quia præsens fuit, uel quia interfuit, non uidetur probare. Nam per sensum nullam causam reddit, & potest esse, quod fuerit præsens, non ramen uidens neq; audiens, ut. C. de erro. aduo. l. i. & ibi glo. & Ioan. And. in. c. præsentium, de testib. lib. sexto, & Specula eodem titu. §. i. uersi. item quod non prohibet. Hoc tamen non obstante sciendum est quod probat. quod enim dixit se præsentem scire, creditur per sensum, cum non sit interrogatus ulterius. Non enim potuit scire se præsentem fuisse negotio, nisi id intellexisset. hoc etiam imperiali constitutione probatur, quæ dicit ualidum esse eius testimonium, qui sub præsentia sua dicit de-
- 18 bitum esse solutum, ut. C. de testib. l. testium. † Et licet testis debeat causam sui testimonii facere manifestam, ut. l. solam. C. de testib. & in auc. eodem. §. & licet quod interpretatum est. hoc tamen intelligendum est, si fuerit interrogatus de causa scientiæ, ut dict. iur. in. c. causam, extra de testib. Sin minus, statuitur uerbo suo, † quia uerbosus esse non debet, ut. l. instrumentorum. C. de præcib. imper. offer. Si autem interrogatus de causa scientiæ respondisset, scio, quia scio, uel quia sic est, eius dicto non esset standum, cum esset eadem ratio cum dicto. † Nā dictum debet probari per aliud manifestius eo, ut Innoc. in. d. c. cum causam, extra de testib. & ff. de petit. hæred. l. pro hære-
- 21 de, & no. ff. de offic. procu. C. sa. l. si. in princ. † Quod si testis studiose non reddat rationem, & causam concludentem, tenetur poena falsi, sicut si deponeret tacita ueritate, ut. l. presbyteri, & ibi Bal. C. de epis. & cleric. Secus si ex sui simplicitate fuerit locutus, sicut plerunq; rustici qui nesciunt melius reddere
- 22 causam sui dicti, quia tunc non habet locū poena falsi, ut not. ff. de his, qui not. in. fa. l. Lucius, & ibi glos. notab. ad hoc. † Testis igitur ubi potest, debet reddere rationem, & causam sui dicti, si sit interrogatus: alias eius depositio ualet, sine redditio-

- ne causæ, ut glos. iiii. q. iiii. §. Item solam, & l. de pupillo. §. qui opus, ibi, idcirco non exigitur. ff. de noui oper. nunciat. & Bar. in auc. de testib. §. & licet, nu. v. Sed hoc uerum in iis, quæ pos- sunt percipi sensu corporeo, puta si testis dicat, quod unus de posuit pecuniam, similia. Sed si reddat testimonium super eo, qd sensu non percipitur, ut puta si dicat testis Titium dominum talis rei tunc non probat, nisi reddat causam dicti sui, posito qd
- 24 de causa non interrogetur. † Ratio, quia testis debet deponere per sensum corporeum, ut Bartol. in aucten. de testib. §. & licet, numero sexto. alleg. l. qui in te, in fine. ff. de testamen. & l. i. ij. respon. ff. de his, quæ in testa. del. facit quod nota. in l. testi. C. de testib. & ibi per docto. † Sed cum testis dicit, quod talis est dominus, non percipit illud sensu corporeo, sed per intellectū & tunc testificatur de eo, quod est ius, non de eo quod cōsistit in facto. ut Bartol. in dicto. §. & licet, in aucten. de testib. ita de- terminat Innocen. in dicto capitulo cum causam, & Specula. in titn. de testib. §. nunc tractandum, uersicu. ut autem pleni, us- que ad uer. porro, sic testimonium probatorium non requirit causam, si testis non interrogetur de causa de iis, quæ sunt fa-
- 26 cti sensibilis, quæ intuitiue comprehenduntur. † Nō dico in iis quæ sunt iuris, in quibus ratio debet esse coniuncta cum sensu de necessitate, alias non fit probatio, ut d. Innocen. in capitu- lo cum causam, extra de testibus, dic tamen, quod duo testes reddentes legitimam rationem præualent, & præponderant totidem testibus dicentibus uera esse, tamen non interrogatis de causa, quia uera redditio causæ præpōderat causæ præsum- priuæ. † In iis autem, in quibus concluditur solum per uiam iu- ris, & rationis, & non per sensum merum corporeum, est certū, quod sine redditione causæ, non resultat probatio testium, ut Innocen. in. d. c. cum causam, de testib.
- C 28 ¶ Per sanguinem Christi, } † Blasphema uerba, & sacramenta de Deo, neq; per capillos, & caput, & his proxima uerba (Deū ad iracundiam prouocando) iurare non licet, propter enim ta- lia delicta, & fames & terremotus, & pestilentie fiunt. Si enim contra homines factæ blasphemie impunitæ nō relinquuntur, multo magis, qui ipsum Deum blasphemant, digni sunt suppli- cia sustinere. Quoniam primum quidem indignos semetiplos faciunt Dei misericordia. Post hæc autem, & legibus constitu- tis subiiciuntur tormentis. Nanq; comprehensi ultimis subdū- tur suppliciis, ut non ex cōtemptu talium inueniatur, & ciui-

tas, & res publica per hos impios actus lædi, ut in aucten. ut nō luxu. ho. contra natur. col. vi. unde dominus ad Moysen. Qui blasphemauerit nomen domini morte moriatur, lapidibus eū opprimet omnis multitudo populi, siue ille ciuis, siue peregrinus fuerit, ut Leuit. xxiiij. c. & c. statuimus, iuncta gl. extra de maled. ¶ No. quod propter talia blasphema uerba unus nomine Thomas de la Fontaine fuit paulo publico iuxta crucem du Tirouer Parisiis allegatus collo in torq; ferrea ab hora prima usq; ad horam nonā, ut a transeuntibus, & prætereuntibus luto sputis, citra lapides, & opprobriis affligeretur insequendo constitutionem regis Philippi, & harellum curiæ iudicii mei cōfirmatorium, datum anno domini millesimo quingentesimo trigesimo secundo, die iij. Iulij.

D30 ¶ **E**liscar. ¶ Regulariter iudiciorum uigor iurisq; publici tutela uidentur in medio constituta, ne quisquam sibi ipsi permittere ualeat ultionem, ut lege nullus. C. de iudæis, & cælic. nisi in quantum quis implicitus sceleribus nollit ante iudicem uenire, nec iudex eum posset cogere tūc enim permissa esset offenso propria ultio, ut glos. in d. l. nullus, & supra dixi.

E31 ¶ **T**repidus adhuc & tremulos. ¶ Hic testis testificatur de qualitate animi per actus exteriores, quos uidit, quod fieri debet, Bar. in l. is. qui. §. i. ff. de turo. & curat. dat. ab his nanq; exteriora indicant animi secreta interiora, ut ff. de ædili. edict. l. si ta-
32 men. §. ij. & l. i. in fi. C. de præd. nauic. lib. xi. ¶ & reddit rationē per sensum actui congruentem, quod facere debet, ut Barto. in l. iubemus, nu. ix. C. de erogat. milit. anno lib. xij. C.

F33 ¶ **F**unus uidisse. ¶ Per ea, quæ accidunt mortuis pbatur mors, ut per sepulturas, uel per non habere sensum, nec motum, uel alia quæcunq; per quæ quilibet homo intelligit eum mortuū Bal. in l. conuenticulam. C. de episcop. & cleri. & Bar. in l. i. §. fin. ff. quemadmodum testa. ape. & l. quotiens, de naufrag. libro undecimo. C. quod facit ad intellec. regul. cancella. decimæ octauæ.

G34 ¶ **E**t hoc quidem tantum. ¶ Quæro quia hic est ultimus testis, an iudex maleficiorum possit ex officio examinare testes a parte non productos? Barto. in lege prima. §. si quis ultro. ff. de quæstionibus, dicit quod sic per legem secundam. C. de abolit. ubi iudex quærit de partis innocentia, parte non postulante, pro hoc est, lege si non defendatur. ff. de pœnis, de qua idē Bartol. facit mentionem in lege quarta. §. hoc autem iudicium.

- 35 ff. de damno infecto. ¶ Et possunt recipi testes in causis maleficiorum etiam post conclusionem causæ, & post publicationē, ut dicta lege prima. §. si quis ultro, & est casus in lege unius. §. reus. ff. de quæstie. secundum unam lectionem. idem Ioan. And. in capitulo fraternitatis, extra de testibus. Et maxime quando est processum per inquisitionem, secundum Innocen. in capitulo cum clamor, extra de testibus, & Archidiaco. quarta quæstione tertia, capitulo placuit. Si autem esset processum per accusationem, tunc post aperturam non potest eos recipere neque examinari facere, siue interrogare, sed bene ante aperturam,
- 36 id poterit facere uidelicet, ¶ quando est quæstio de adiuuanda accusatione nam tunc potest recipere testes ex mero officio, ut notatur per omnes fere scribentes, in l. idem est. §. si tibi. ff. de conditione ab turpem causam & idem tractatur ab eiusdem. in autentica de rebellionibus. §. primo, columna quarta cum sua glo. q̄ hoc aperte uidetur tenere, & extra de collus. deteg. c. i. tā in textu, quam in glos. in uerbo gratiam quam ad hoc reputat ualde notandam ibi scribentes.

- H 37 ¶ Taxatum. ¶ Testes enim ab his, per quos fuerint postulati, sumptus competentes percipere debent, ita quod testimonium reddere debent sumptibus producentis. l. quoniam liberi. C. de testibus. & in auc. de testi. §. & quoniam, iuncta glo. in uersic. observationibus, colla. v. & c. statutum. §. proferendo, de rescript. lib. vi.

Insmodi elogiū conceptio, ^a ab astuario ^b obli-
gnata ad procuratorem fisci transmittitur, uel
editur ^c secrete cum renunciatione chirurgi, ut
in elogiū calce subscribat, & postulet ex iudicio
rum qualitate, rei ne in ius uocentur ad causam ore pro-
prio dicendam, an in carcerem detrudantur, hoc modo.

- A 1 **E** Logii conceptio. ¶ Quæ dicitur præparatoria proces-
sus criminalis, & iudicii: & sic debet in fauorem actoris
aut conquerentis, uel querelantis interpretari per regu-
lam, de qua meminit Decius cōsil. ccc. c. xlix. col. i. uisus duobus
consiliis. Quod in præparatoriis iudiciorum uerba debent in
fauorem actoris interpretari. l. de die, in prin. ff. qui satisfac. co-
gun. & ibi Bartol. & docto.

- B 2 ¶ Ab actuatio. } † Nota quod informationes. & processus criminalis non debent reuelari paribus, sed debent portari ad fiscum, & iudicem secrete, ut lege diuus, la secunda ibi interrogationes literis inclusas, atq; obfiguatas ad cognitionem magistratus mittant. ff. de custo. & exhib. reo.
- C 3 ¶ Vel editur. } † Ea enim sunt edenda fisco, delatori, quæ ad causam pertinent, ex qua deferre professus est, ut. l. ne quisquā. ff. de edendo Et per constitutionem regis Caroli. vii. art. xvi. & xvij. super stilo parlamenti: & per nouissimam constitutionem domini nostris regis Francisci, articulo centesimo quadragesimo quinto. † Et fiscum non decet recipere præmium a priuato, sed debet esse contentus deputari sibi annonis, scilicet salariis & stipendiis, ut in aucten. de coll. §. ad hoc iubemus, collatione nona quod si secus fecerit, uenit singulo spoliandus & alter in eius locum subrogandus, ut in auctentica de mandatis principum. §. festinabis, columna tertia, quotiens ergo apud fiscum agitur, actorum potestas postulanda est, ut merito is utiliceat, eamq; manu commentariensis scilicet notarii adnotanda sunt, quod si ea aliter proferantur, is qui ita protulit, a causa cadet, & quotiens iterum apud fiscum eadem causa tractatur, priorum actorum, quorum usus non fuerat postulatus ex officio recitatio iure poscetur. l. in fraudem. §. quotiens. ff. de iure fisci.
- 5 † Quæro autem an acta criminalia debeant edi utrique parti? die quod acta communia, & publica, quæ sunt coram iudice debent utrique parti edi siue sint criminalia, siue ciuilia inspicienda ad inuestigandam veritatis fidem. l. is apud quem. C. de edendo, & glos. in. l. ii. in uerbo, actorum C. ut lit. pendente. uel post prouoca. & c. G. perpetuus, extra de fide instrumentū & gl. in. c. quoniam contra, uerbo, tempora, extra de proba & l. mortuo. ff. de iudi. & l. properandum. §. i. C. de iudi. eodem.
- 6 † quādo uero acta criminalia non sunt communia, ut sunt attestations, confessiones, repetitiones, & confrontationes testium non sunt de consuetudine edenda utriq; parti, maxime in causa capitali, ut in. l. ij. §. item diui, in fin. ff. de iure fisci. Sed fisco sunt tantum edenda, ut. d. l. ne quisquam. ff. de edendo, † nec potest agi ad exhibendum pro instrumentis in criminalibus actionibus, nec forte actione in factum, quia actio ad exhibendum ei creditur competere, cuius pecuniariter interest, ut arg. l. si liber hō ff. ad exhib. & glos. d. l. is apud quem, in uerbo exhiberi. †
- 8 si autem acta criminalia alia quam communia sint pœnes

- reum non tenetur reus ea edere fisco contra se nisi fisci essent,
 & spectarent ad fiscum. Nam tunc reus posset arctari, ut exhibe-
 9 beat, & posset fiscus intendere rei uendicationem, quilibet ta-
 men alius, qui non est conuectus, acta ciuilia, & criminalia fi-
 sco edere tenetur, ut glos. in dicto. §. Item diui, in uerbo agatur.
 10 ff. de iure fisci. ¶ In ciuili autem causa reus tenetur edere fisco in-
 strumenta contra se ad intentionem, & replicationem fisci fun-
 dandam. d. l. ne quisquam. ff. de edendo, quod est speciale in fi-
 sco. ut ibidem, & si is qui conuenitur, non exhibet, præsumitur
 subtraxisse, quasi sibi nocitura essent. d. l. ij. §. diuus adrianus. ff.
 11 de iure fisci. ¶ Et poterit fiscus agere furti pro illis instrumentis
 contra reum non exhibentem, ut glos. in d. l. is apud quem, in
 12 uerbo, exhibet. C. de edendo. ¶ Et eo ipso, quod quis etiā nō
 interpellatus non exhibet fisco instrumenta ei necessaria, poe-
 nam patitur, quia creditur eū instrumenta fisco subtraxisse, &
 ita furti conuenitur, sed in causa criminali, quam fiscus contra
 aliquem mouet, secus nam non patitur poenam hoc ipso, quod
 non exhibet, ut glo. in d. l. ij. §. Item diui, in uerbo, agatur. ff. de iu-
 13 re fisci. ¶ Ipse autem fiscus contra se non edit instrumenta, quod
 si edit conditione apposita edit, ne is qui describet contra eū,
 illis utatur. neq; etiam acta aut instrumenta aduersus fiscum a
 quoquam edi oportet, ut d. l. in fraudem. §. neq; ff. de iure fisci.
 14 ¶ Vbi autem ex processu extraordinario partes ciuiles recipe-
 rentur, & admitterentur in processum ordinarium, prout plerū
 que fieri solent, secundū causæ merita, ut infra suo ordine pate-
 bit, tunc omnia acta iudicialia, scilicet citationes, dilationes, re-
 cusationes, exceptiones, petitiones, responsiones, interrogatio-
 nes, confessiones, testium depositiones, instrumentorum produ-
 ctiones, interlocutiones, appellationes, renunciationes, conclu-
 siones, &c. quæ occurrerint utriq; parti edentur, ita quod ori-
 ginalia poenes scriptorem remaneant, ut c. quoniam cōtra fal-
 sam, extra de probat. quia huiusmodi acta, seu processus sunt
 15 communia, ¶ Et idem est in omnibus communibus instrumen-
 16 tis, ut glo. in d. c. quoniam, & c. cōiungit, extra de fi. instr. ¶ Quæ
 enim sunt cōmunia integraliter sunt exhibēda, ut C. de eden-
 l. non est nouum, & l. ult. eo. & l. prætor. §. i. & l. si quis. §. ratio-
 17 ne, & l. argentarius. ff. eod. tit. ¶ Secus autem in propriis priui-
 leg. uel instrumentis. quæ non sunt communia, & cōmuniter
 facta inter partes, quia quis non tenetur edere, ut glos. in d. c.
 18 quoniam contra in uerb. tempora, nisi aduersarius uellet pro

- bare instrumentum falsum, quia tunc edetur, ut. c. inter dilectos, extra de fide instrumen. & l. optimam. C. de contrahen. & comitten. stipulat. † aut nisi actor, uel reus, utatur instrumento, p prio iudicio, tunc aduersario edi debet sine die & consule, ne prætetur materia fabricandi falsum, ut. d. c. contingit, & glos. in. d. c. G. perpetuus, uerbo instrumentorum, & c. accepimus, 20 eodem. l. i. §. editiones. ff. de edendo. † Nā actor reo, & reus actori tenetur edere omnia, quibus usus est in iudicio, ut. C. de edendo. l. fi. & d. l. ij. §. edenda. ff. de eden. & glo. in. d. c. contingit, uerbo exhibere. extra de fide instrumentorum. † & iudicis officio peti possunt exhiberi, ut glos. in. d. c. G. perpetuus, & l. i. C. de edendo. Ita tamen, ut si super uno capitulo instrumenti quæstio fuerit, illud solummodo rescribetur, & aduersæ parti copia eius fiet, ut. d. c. contingit, extra de fide instrumentorum.

Iso indiciorum elogio ad instantiam, & supplicationem Antoniaæ Dianæ uiduæ defuncti Ioannis Pluti, tam suo nomine, quam administra tris corporum, & bonorum eius & defuncti li berorum annis minorum & Benedicti Crassi, defuncti di screti uiri magistri Chysofomi Crassi nuper in suprema curia aduocati fratris, & Mariaæ Marthæ relictæ defuncti Iuliani Xenii, Clementis Xenii defuncti Xenii fratris, & Dionysii Dauī modo dicti magistri Chysofomi Crassi fa muli confecto, cum renunciatione Chirurgi iurati contra Andream Irum cerdonem, Bernardum Trhasonem, Claudium Caligulam domini nostri regis legionarios, no bilem Desiderium Anippum, Girardum Milonem, Egi dium Gnatonem, Ferdinandum parasitum dicti Anippi famulos, Henricum Nebulonem, Iacchum Ebrionē etiā seruos, postulo pro rege^a prehensionem corporis, ^b con tra Trhasonem, Caligulam, Anippum, Milonem, Nebulo nem, Ebrionem, Gnatonem, & parasitum, & contra Irum, ut in ius uocitetur ad causam ore proprio dicendam, ut omnes interrogentur, per se respondeant, uideantur, iudis cioq; adsint super dictis iudiciis: quod si minus præhendi possint: citentur trino nundino, siue contractis interuallis

trium denūtiationum, & ut apertius dicam, ad tres breues dies ad audientiam graphariatus pœna cōfiscationis suorum corporum, & bonorum quorumcūq. Actū dic &c. Sic signatum.

- A 1 **P** R O rege. } † Quo ad interesse publicum fiscus accusat de iure, & etiam de consuetudine regni criminaliter, quod ex cuiuscunque patrimonio ceciderit in casum ex delicto, & legibus, & recto iuris ordine fisci aduocatis agentibus uindicari debet, pœna contrafacienti imminente, tex. for. in l. omnes, de delato. lib. x. C. & supra dixi in §. informatio. l. iij. uersic. denunciauerunt, † & ea ratione partes ciuiles non se inscribunt ad pœnam talionis, nisi in crimine falsi tantum, ut in autentica de quæstore, in §. si. uersic. super hoc, super uerbo aliqui. colum. vi. & ita de consuetudine practicatur.
- B 3 **¶** Præhensionem corporis. } † Fiscus, aut procurator generalis caueat ne illicitam capturam requirat, uel calumniosam euidēter instituat accusationem. Nam teneretur nomine proprio ad expensas, damna, & interesse erga partes actione legis aquilæ, cum foret damnum iniuria datum, ut l. secunda. §. si publica. ff. ad legem aquiliam, & nomine proprio, & non regis aut domini ueniret condemnandus, nisi haberet speciale mandatum ad hoc, uel ratum haberet dominus, sumendo causam pro eo. † Nam tunc dominus solus teneretur, ut glo. in l. iij. §. si procurator. ff. quod quisq. iuris. Bar. in l. i. §. deiecit, & §. quotiens. ff. de ui & ui arma. † Alias dominus, quid iniquum, procuratori mandasse non uidetur, ut ff. de pecul. l. qui peculium, & ff. de pactis. l. contra iuris. §. si filius, & ff. de condi. indebi. l. si procurator. §. quod si indebitum, & glof. in d. l. iij. §. si procurator.
- 4 † Hac igitur ratione uenit fiscus nomine proprio condemnandus, ne sub prætextu, uel uelamine officii propter suas simultates, uel latens odium secure lites exercere possit existimet. l. nō est ignotum, iuncta glo. C. de admini. tutorum. † Tamen interdum mitius agitur cum officiali, quam cum alio, etiam in aperto crimine, ut Bald. in l. ij. C. qui accusa. non pos. & ff. de publi. & uestigal. l. si multi. † Vbi ergo fiscus est in dolo, uel calumnia, redigitur ad instar priuati, & agitur contra eum, tanquam priuatum, & efficitur priuatus de iure ciui. l. qui fundū. §. si. tur. ff. pro empt. ubi glof. dicit sic etiam esse in omnibus dicendum,

- qui gerunt officium siue in diuinis, siue in humanis rebus, & su
 9 pra dixi, in. §. conqueruntur, in uer. quia etiam supra, & cui ergo
 conceditur administratio rerum, non uidetur concessum, ut in
 eis fraudē committat. l. tutor administrationem. ff. de furt. ubi
 10 glos. dicit, & quod de similibus ad similia procedendum est. & ma
 11 gistratus itaq; fraudem committens tenetur actione negocio
 12 rum gestorum, ut. l. ex facto. ff. de negoc. gest. & procurator enim,
 uel officialis non est loco domini, cum delinquit, uel dominū
 13 spoliat. l. pactum. iij. C. de pac & glos. ibidem. & Idem dicitur
 in tutore, qui in re pupilli tunc domini loco habetur, cum tute
 lam administrat, non cum pupillum spoliat. d. l. qui fundum. §.
 si tutor. ff. pro empto. & l. interdū. la. ij. §. qui tutelā ff. de furt.
 & C. de pact. l. pactum. iij. & l. qui filium, uer. itaq; ff. de manu.
 testa. & l. si duo. ff. de dolo & ff. de insti. actio. l. sed & si. §. sed si
 ipse, & ff. de tutel. & rat. distr. l. i. §. nunc tractemus, & l. si. §. i. ff.
 14 de eo, per quem fact. erit. & Si quis itaq; delatorem subiecerit, in
 tantum, condemnatur, quantum prēmii nomine delator ipse
 consecutus fuisset, si uicisset. l. senatus. §. si quis delatorem. ff.
 15 de iur. fisc. & I deo delator compellitur edere mandatorem: &
 nisi edat, ut in uineula deducatur, eo pertinere, non ut delator
 pœna subducatur, scilicet penam euadat, si mandatorem ha
 beat, sed ut mandator, quoq; perinde, ac si ipse detulisset, punie
 16 tur, ut. l. ij. §. diuus. ff. eod. tit. & quod si delator abolitionem pe
 rat, scilicet licentiam desistendi a delatione impune, & quod er
 rasse se dicat, ut idem iudex cognoscat, an iusta causa abolitio
 nis sit, & si errasse uideat, dabit imprudentiæ ueniam. Si autem
 calumniæ hoc ipsum iudicet, eaq; causa accusatori perinde ce
 17 dat, ac si causam egisset, & perdidisset, ut. d. l. senatus. & Si uero
 delator se absentauerit, & tribus edictis euocatus affuerit, can
 dem pœnam ferre debet, qua teneretur, si causam non probas
 set, uel quantum ex ea causa quam detulit, reportasset, si pro
 fessione suam impleisset, ut. d. l. senatus. §. senatus. ibi, si tribus
 edictis, & c. & l. arrianus. §. quia autem, ibi, atq; tribus edictis
 euocati non responderunt. ff. de iure fil. & l. iij. §. si ad diem. ff.
 18 de re milita. ubi dicit tex. & si ad diem commeatus quis non ue
 niat perinde in eum statuendum est, ac si emanisset, uel deser
 uisset, pro numero temporis, facta prius copia docēdi num fer
 re casibus quibusdam detentus sit, propter quos uenia dignus
 esse uideatur, & facit. C. de cens. l. iij. libro undecimo, uel po
 test teneri ad damnum secundum glos. in. d. l. ij. §. senatus, uerū.

teneantur. ff. de iure fisci, pro hoc alleg. auct. libellum. C. de lit. contest.

E O C exa^o dictum elogium transfertur a p^ocuratore fisci ad iudicem, ut interponat ad finem suum decretum post intentionem, ac petitionem dicti procuratoris, ad hunc modum: Visis^a quæstione indiciorum assertoria, renunciatione chirurgi ditionis authorati, petitione procuratoris regis, præhendatur^b etiam intra locum sacrum, c^e & adducatur prehenſi ad carceres^d præposituræ dicti, Traso, Caligula, Anippus, Milo, Gnato, Parasitus, Nebulo, Ebrio quo interrogentur, ac per se respondeant petitionibus, quæ intendantur a dictis conquerentibus & procuratore fisci, c^e se ſiſt^ent in iudicio super eiusmodi iudiciis apud acta prolatis, & a nobis idcirco conspectis. Et ubi prehendi non possint citentur una denunciatione pro tribus, siue uno edicto vice trium, ad tres breues dies ad audientiam graphariatus coram nobis, ut compareant in iudicio poena confiscationis suorum, quorumcunque bonorum, & corporum indicta. Præterea dies dicatur, Iro quo adſit, iudicio, & præſens respondeat, f^e ut superius. Actum die &c. Anno &c. Sic signatum.

A **V** Iſis. } Iudex quantumcunq; delictum ſit ei notorium, ¹ debet tamen uidere merita cauſæ, priuſquam aliquē feriat, aut iudicet, unde dominus cui nihil eſt abſconditum, deſcendam (inquit) & uidebo utrum clamor, qui ad me peruenit, ſit ita, uel non, ut ſciā, ut c. deus omnipotens. §. ſi. & c. ſeq. ij. q. i. & l. in ciuile. ff. de leg. ² Et licet iudex quorundā im portunis conquerentium, & quadam celeritate animi poſcente ut damnet reos, efficiatur horum tamen uanas uoces audire non debet, neq; quenquam ad clamorem cuiuſlibet damnare; ut l. decurionum filii. C. de pœnis, & in eo damnatur Pilatus, qui dominum noſtrum **I E S V M** Chriſtum Saluatorem ad ³ clamorem populi condemnauit, ut gloſ. d. l. decurionum. ¹ Debet ſiquidem, bonus & iuſtus iudex ſecundum allegata, & pro

bata decernere & iudicare, ut. l. illicitas. §. ueritas. ff. de offi. præsi. cum & debeat constare de facto, ut. l. diuus. ff. de re milita. l. i. §. item illud, de senatuscon. sylla.

- B4 ¶ Prehendantur. } ¶ Quando constat iudici per informationē delictum esse graue, ex quo uenit pœna corporalis, uel uel supra relegationem imponenda. debet incipere a captura, & reos exhiberi facere, & detrudi in carcerem & hanc carceris pœnā ante supplicium rei sustinere debent, nec in hoc iudex parcere potest, ut. l. diuus, la prima. ff. de custo. & exhib. reo. itaq; ex uinculis causam dicere debent. l. lege cornelia, ibi, si aperto testamento serui liberi scripti inueniantur. l. de sicut. iudicium fiat, ita ut ex uinculis causam dicant, ut. l. lege cornelia. ff. de senatuscon. sylla. & l. ij. ff. de custo. & exhib. reorum. ¶ Sic etiam, ubi ex culpa contractatur maleficio, reus potest capi ad corpus indistincte, & inuite duci ad iudicium a iudice, uel eius auctoritate uel etiam de domo extrahi, ut in autent. ut nulli iudic. §. quoniam uero contingit, columna xi. Ioan. Andre. in. c. romana. §. contrahētes, de foro competē. in sexto, & C. de off. diuer. iudic. l. i. & not. in. l. pleriq; ff. de in ius uocando. ¶ Sed quæro an reus posset capi, & quæri in domo aliena inuito domino domus? Dic quod non, ut argu. glos. in. l. quosdam de metat. libro. xi. C. & l. iij. ff. de acquir. re. domin. Alias ingrediens teneretur actione iniuriarum, ut. l. iniuriarum. §. finali ff. de iniuriis. ¶ Propter autem utilitatem publicam licitum est quærere, & capere reum in alieno inuito domino, nisi dominus pateretur damnum, ut. ff. communia prædio. l. uenditor, in fine, & ff. de damno infecto. l. fluminum. §. finali, & ff. de aqua pluua arcend. l. i. §. de niq; ¶ Itaq; potest iudex incipere a captura in criminalibus, licet non constiterit ei de delicto, ut. c. si clericos, de sententia ex com. lib. vi. immo etiam ubi inuenitur latro famosus, permittitur punire & postea scribere, tex. in. l. si quis filio ex hæredato. §. hi autem omnes. ff. de iniust. & irrit. fact. test. l. constitutiones. ff. de appel. ¶ Sed hæc de rigore, sed de urbanitate iudex nō incipit a captura in duobus casibus. Primo ratione loci, ut si reus sit in domo, cum domus sit cuiq; refugium tutissimum, & hoc in ciuilibus, ut. l. pleriq; ff. de in ius uocand. secus autem in criminalibus, ut dicto. §. quoniam uero contingit. in autentica ut nulli iudic. ¶ Secundo ratione personæ, ut quia est mulier, quæ non potest regulariter capi personaliter, siue in criminali, siue in ciuili, ut. l. ij. C. de offic. diuerso. iudi. & autentica ibi posita,

& auctentica nouo iure. C. de custo. reorum. ubi cauetur hodie nouo iure nullam mulierē pro pecunia fiscali, seu priuata causa, aut pro crimine quolibet modo in carcerem mitti, aut includi, aut custodiri permitimus, seu concedimus, sed per uirum suum, aut quem alium legitimæ, respondeat. Si uero tale sit crimen quod necesse sit eam custodiri, siquidem fideiussorem dare potest, ipsi credatur. Si uero iurauerit fideiussorem dare nō posse iuratoriam cautionem præstet de iudicii obseruatione. Sed si crimen grauisimū. sit quo accusatur, in monasterium, uel austerium mittatur, uel mulieribus tradatur, per quas custodiatur, ut dicta auctentica ratio enim est, ne per huiusmodi occasiones inueniantur mulieres circa castitatē iniuriatæ, ut in auctentica ut nulli iudic. §. necessarium, in fine, columna nona foeminae enim, quas morum honestas mentisq; solertia commendat, propter pudorem ac uerecundiam foeminarum coetui pub. demōstrari non coguntur, ut. l. omnes. C. de his, qui ueniam ætat. impet. † Secus autem in mulieribus meretricibus, & inhonestis nō coniugatis, quia possunt capi personaliter, ut Bal. in. l. consensaneum. C. quomodo & quādo iud. & Bart. in aucten. ut nulli iudic. §. necessarium, si tamen tales meretrices sint uxoratæ, nō possunt etiam capi, ut in addito ad Barto. in. d. §. necessarium.

12 † Sed si per informationes, aut inquisitionem non constaret iudici reos culpabiles delicti per indicia, aut alias, iudex nihil de cernere posset aduersus reos prætenso, nec quid mandare posset. l. hoc autem. ff. ex quibus causis, & l. qui accusa. uolunt. C. de edendo † neminem enim sine causa audit prætor. l. cum his. §. in causa. ff. de transac. sed instandum accusatori ut id quod intendit comprobet, ac sic conuincat, ut lege unius. §. in eo. ff. de questio.

13 C. Locum sacrum. † Regulariter qui sunt in ecclesiis inuiti extrahi non possunt, poena contrafacienti criminis læsæ maiestatis imminente, ut l. ij. C. de his, qui ad eccles. cōfug. fallit in homicidis, adulteris, uirginumq; raptoribus, quia ab ecclesia extrahuntur, & supplicium eisdem infertur. Non enim talia delinquentibus parcere compertit. sed hoc patientibus, ut non talia a præsumptoribus patiantur, Deinde templorum cautela non nocentibus, sed læsis datur: & non erit possibile tueri utrunq; cautela sacrorum locorum & lædētem, & læsum, ut. §. neq; autem homicidis, in auc. de mandat. princ. neq; etiam poterit cōtra te legem inuocare, uel iustitiam quam contempsit, ut. l. auxi

- 15 lium.in fi. ff. de minor. † Quod autem his tribus casibus dici-
tur idem dici potest, si pro quocunq; alio maleficio delinquens
ad ecclesiam fugerit, ut glo. in. d. §. neq; autem homicidis, & in
auc. de monach. §. si uero, ad hoc facit nouissima regis ordina-
tio ar. clxvi. Ad hoc in auc. de mand. principum. §. publicorū,
- 16 & decis. capel. thol. q. ccccxxij † Quis ergo pro debito ciuili
potest ab ecclesia extrahi per iudicem, aut eius mandato, saluo
iure restituendi intra. xxx. dierum inducias, ne ex hoc infinitæ
sint hominibus adinuicem contentiones. Ita ut si iudex aliqd
sub nuncupato uerbo fecerit, habita causæ cognitione, deinde
aliquis adierit aduersus eum conueniendo ciuilititer, debet iu-
dex examinare negotium uerbo ubiq; seruato de restituendo.
Et si contra eum necessaria sit sententia, condemnabit eum. Et
duorum iudex præponet electionem reo, utrum uelit dato uer-
bo de restituendo absolute abrenunciare, & agere, quæ iudica-
ta sunt. an non. Certe si hoc non fecerit, scilicet uerbo dato ab-
solute non renunciauerit, & non egerit, quæ iudicata sunt, fas-
cris eum terminis iudex restituet, & ibi executionē inferet tem-
perate: faciendo missionem in possessionem pro mēsurā decla-
rati debiti, & hoc ante litem contestatam, cum debita tamen
uenerabilibus locis reuerentia, ut §. sed neq; hæc, iuncta glo. in
uerbo, temperate, in auc. de manda. princ. col. iij. & in auc. de
exib. & intro. reis. §. si uero, col. v. & C. de his, qui ad eccles. con-
- 17 fug. l. fi. §. iij. † Si uero iam lite contestata aufugit, sententia dif-
finitiuā dare poterit, siue in tempore, quando erat sub dato uer-
bo, siue ubicunq; sit, ut. C. de iudi. l. properandum. §. cum autē
& missio tunc fiet in possessionem rerum primo mobilium, po-
stea immobilium, & tertio nominum, ut. ff. de re iudicā. l. a di-
- 18 uo pio, & glo. in. d. uerbo, temperate. † In criminalibus autem
secus. Nam si iudex uerbum nuncupatum dederit, atq; securi-
tatem promiserit, de restituendo reum extractum ab ecclesia,
non tamen seruabit, ut. d. glo. §. neq; autem homicidis. d. auc.
de mand. princ. unde si pro quocunq; maleficio reus propter
suum uitium ad monasterium uenerit, & apparuerit propter
eiusmodi causam monasticam simulatus conuersionem, aut
propter turpitudinem uitæ forte diffugiens, & non pro uerita-
te sanctimonii hunc habitum concupiscens, debet reddi cum
quibus forsan arripuit, ut in autentica de monachis. §. si ue-
ro intra triennium columna prima. Tres etiam sunt casus se-
cundum canones quibus, quis priuatur immunitate ecclesiæ

- 19 † Primus si quis per industriam occiderit proximum suum, ut: c. i. extra de homicid. ubi dicitur si quis per insidias occiderit proximum suum, ab altari meo euelles cū, ut moriatur & Exo. xxi. c. & ita per senatuscon. siue arrestum curiæ parlamenti Parisiis iudicii mei confirmatorium decisum fuit, cum essem præpositus, & iudex Parisiis, die. xxi. Aprilis anno Domini millesimo quingentesimo trigesimoquinto contra, & aduersus Ioannem Androy Parisiensem, qui cum Ioannē Auger secanæ Parisiis portitorem paruo cultro pensatis insidiis occidisset in ludo palmæ prælibatum Androy ab altari principali sanctorum Innocentium ecclesiæ dicti loci, ad quod fugerat, extrahi mandauit a seruiantibus meis, quem extractum dictæ ecclesiæ immunitate priuauit necnon patibulo affigi, & uitam finire condemnauit. Necnon dicta die ad mortem exequi feci. † Secundus casus quando est publicus latro, uel nocturnus depopulator agrorum, qui dum itinera frequentata, uel publicas stratas obfideret agresionis insidiis ab ecclesia extrahi potest immunitate non præstita, ut. c. inter alia, extra de immunita. eccle. † Tertius, quando quis sub spe immunitatis in ecclesia uel cæmiterio delinquit, ut. c. fina. extra de iminu. eccle. q. a sub spe ueniæ, nemo peccare debet, ut extra de cler. excom. ministr. c. illud, & de consecrat. distin. iij. c. quādo quis alias facilitas ueniæ præberet incentiuum delinquendi quod fieri non decet. xxiii. q. iij. c. est iniusta, & extra de uita & honesta. cle. c. ut cleri. & ita fuit decisum per arrestum curiæ iudicii mei confirmatorium, Anno Domini millesimo quingentesimo trigesimo tertio. die octauo Octobris contra Carolum de sancto Vincentio, quem p. sacrilegio per eum commissio patibulo affigi, & extremum diē claudere mandauit, & exequi feci. † Sed quare publicus latro, & depopulator agrorum potius extrahitur ab ecclesia, quam alius malefactor, qui forte est deterior. dic quia plurimum interest illos puniri, quam alios malefactores, cum plura exitia cogitent, quam alij, ut. xxij. q. iij. c. est iniusta, & glo. in c. finali, extra de immunita. eccle. in aliis. autem casibus quantumcūq; quis grauius delicta, siue maleficia perpetraverit non est uolenter ab ecclesia extrahendus, nec inde debet damnari ad mortem, uel ad pœnam, quia ab omni genere pœnarum est interim securus, ut. xvii. q. iij. c. id constituimus. † Et debent rectoribus ecclesiarum sibi obtinere membra, & uitam, super eo tamen, quod inique fecit, est alias legitime puniendus, ut. d. c. in
- 20
- 21
- 22
- 23

te alia, extra de immu. eccle.

- D 24 ¶ Ad carceres.} ¶ Nota quod carcer inuentus est non ad puniendos, sed ad continendos homines. l. aut damnum. §. solent. ff. de poen. non solum in criminalibus, sed etiam in ciuilibus,
- 25 ¶ quia quando quis est ciuilitur condemnatus ad factum tenetur præcise, & poterit detineri in carcere, & in compendibus, ut l. stipulatio. §. siue. ff. de noui ope. nuncia. iuncta glo. in uerbo, siue, & pro hoc est. tex. in l. sed & hæ. §. prætor. ff. de proc. & l. fidei commissum. §. finali. ff. de lega. iij. & Bald. in l. eos. C. de exec. rei iudi. & hoc ne eludatur authoritas, prætoris, uel cōtemnatur, uel turbetur publica utilitas, ut glo. in d. l. stipulatio. §. siue, quod si is qui tenetur præcise ad factum contumax est, iuratur in litem, si hoc auctor maluerit, gl. in l. si hi. C. locati,
- 26 & l. si cui. §. i. eodem ¶ Sequitur ergo dicere, quod ubi quis præcise ad factum tenetur, erit electio, auctoris, an uelit agere ad factum præcise, uel ad interesse, ut d. l. stipulatio. §. siue, iuncta glo. in uerbo placuerit, & l. sed. & hæ. §. finali. ff. de procurato. & l. si cum exceptio. §. perinde. ff. quod met. causa, & Barto. in l. consentaneum C. quomodo & quando iudex, & x. distin. c. si quis autem, & xxij. q. v. c. administratores, in fine, & ff. de re milita. l. iij. §. si ad diem. ¶ Sed quæro an in ciuilibus quis pro causa possit pecuniaria intrudi in carcerem? In hoc est aduertendum, aut est debitum fiscale, & potest personaliter capi, ut l. eū eo. ff. ad l. iul. pecul. nō tñ in carceribus ponitur, nisi p̄sistat in contumacia in non soluendo, ut l. nemo carcerem, de exac. tribu. lib. x. C. si uero sit debitum priuatum, & aliquo tempore fuerit in iudicio, & de stando iuri promisit debitor, & non stetit, debet capi, ut in auc. de exhiben. reis. §. si uero quidem, col. v. uel etiam si fuerit reus obligatus per captionem sui corporis, & bonorum, ut l. cōsentaneum. C. quomodo & quādo. iud. & ibi. Bar. Sed si nunquam reus fuit in iudicio, nec cautionem dedit, tunc iudex non cogitur, si uelit, eum capi facere, nisi eū
- 28 prius citet. ¶ Nec potest cogi iudex a parte agente capi facere reum, nisi constituatur in contumacia, ut Bart. in d. l. consentaneum, nu. xvij. Potest tamē iudex reum capi facere, si uelit, ut ueniat, non ut in carcerem ponatur, ut not. doc. in l. pleriq. ff. de in ius uocan. ¶ Si autem condemnatus sit reus pro debito ciuili, iudex potest eum poni facere in carcerem, ut l. i. C. qui bonis cedere possunt a quo liberabitur cedendo bonis, ut ibidem
- 29 dicitur. ¶ Et ideo consilium est, quādo debitorem tuum non potes facere

res facere capi, quia nunquam exit de domo, quod facias eū con-
demnari de contemptu mandari, & sic fisco tenebitur, & poterit
tunc capi in domo, quia pro criminali capitur, ut no. in l. pleriq;
31 ff. de in ius uocan. & l. nemo de domo. ff. de regu. iur. † Et cum
erit incarceratus poteris ibi p. delicto pecuniario eum in carceri
bus recommendare, secundum Bar. in l. ii. §. qui exhibendi, in. ii.
not. ff. de custo. reorum, & l. ult. in §. fin. quod met. causa. ff. &
Bar. in l. ii. C. de exact. trib. lib. x. C.

- E32 Conquerentibus, & procuratore fisci. } † Ad instantiam plurium
scilicet accusantium pro priuato, & fisci pro publico interesse
aduersus reos delatos per iudicem corporis captio, & reorum ex-
hibitio, decernitur. Namq; alterum uigor publicæ discipline pos-
tulat. l. licitatio. §. quod illicite. ff. de publ. & uetgal & commif.
33 † In delictis siquidem resultat uindicta, scilicet pœnaquo ad fi-
scum, & persecutio damni siue iniuriæ, quo ad priuatum, ut in
34 stitu. de iniur. §. penulti. & l. iniuriarum. ff. eodem. † Persecutio au-
tem uindictæ, siue pœnæ criminalis contra reum delatum fit per
fiscum pro interesse, & uindicta publica, ut not. in l. agraria. ff. de
35 termi. amot. † Cum intersit rei publicæ, ne crimina remaneant im-
36 punita. l. ita uulnerat. ff. ad. l. aquil. † Persecutio uero iniuriæ, si
ue damni competi homini priuato pro interesse particulari, &
ciuili ut. l. item apud. §. si quis seruo uerberato. ff. de iniur. uti etiā
in actione iniuriarum quæ descendit ex. l. corne. de iniur. quæ cō-
petit in tribus casibus, ut si quis pulsauit, uerberauit, uel domum
37 introiuit, ut. ff. de iniur. l. lex corne. † Potest autem priuatus de iu-
re eligere actionem criminalem ad uindictam uel actionem cri-
uilem ad persecutionem iniuriæ, uel damni, una tamen uia siue
actione electa cessat alia, ut. ff. de iniur. l. quod senatusconsult. &
38 l. prætor. §. i. eodem. † Ita ut si agat ciuilitè, restat tantum actio,
seu persecutio damni, ut d. l. item apud. §. si quis seruo uerberato
tunc in illa persecutione damni uenit resectio expensarum, ut. l.
39 cum quidam, & ibi Bald. de fruct. & lit. expen. C. † Si autem dela-
tor criminaliter agat ad uindictam scilicet, pœnam, & uincat
uictoria erit fisci, non sua, nec poterit dicere reum accusarium sibi
obnoxium, sed fisco, ut not. in d. l. agraria. ff. de termi. amot. & ff.
de popul. actio. super rubri. & l. iii. in princip. ff. de sepul. uicla. &
Bald. in d. l. cum quidam, de fruct. & lit. expen. C. nec tunc ue-
40 nient resectio expensarum, † quia ubi criminaliter agitur ad pœnā,
& pœna consistit in supplicio nunquam uenit resectio expensa-
rum, ut nota in prob. inst. post princip. & c. calumniam, extra de

- pœ.&C.de fideiuss.l.i. ff. de capit. diminutio l. tutelæ. §. si li-
bertate, & Bald. in leg. non ignorat. C. de fruc. & lit. expen. lib.
- 41 x. † Ideo quotiescunque iudex procedit per inquisitionem su-
per accusatione alicuius delatoris, reus potest condemnari ci-
uilitè, & criminaliter respectu duorum, scilicet priuati, & fi-
sci. Nempe in criminali causa pecunia danda est læso, ut. C. ad
l. iul. reperund. l. ult. & d. l. iii. §. qui sepulchri. ff. de sepul. uol.
- 42 † Ita etiam pœna pecuniaria potest infligi reo fisco applican-
da, ut. ff. de præu. l. iii. §. ult. & melior rex. qui est unicus, in. c.
i. §. si quis aliquem de pace tenen. in uisib. feudo. ubi dicit tex. si
quis capillos, ut barbā alicui extraxit. licet sanguis non exiue-
rit, multatur in quadraginta libras parti applicandas, & xx.
- 43 fisco. † Et perinde est uindicta in pecunia & fortuna, sicut in
corpore & fama, ut leg. si ex. C. q. accu. pos. ubi dicitur q. pœ-
na pōt infligi, uel in corpore, uel dignitate, uel fama, uel ēt in
44 ablatione bonorū, ut. ff. de iure primipil. leg. i. † Nota tñ q. cau-
sa dñ criminalis, cū finis tendit ad uindictā publicā, ut delictū
puniatur de pœna debita, & naturali. sed si agatur de delicto,
ut imponatur alia pœna minor, q̃ pœna naturalis ipsius deli-
cti, dicitur agi ciuilitè: licet uindicta, siue pœna tendat ad bo-
nū publicū, & nō ad cōmodū priuatū, ut Abb. in. c. sup. his ex
- 45 tra de acc. funde si agat cōtra clericū, ut priuē benefi. pp. cri-
mē, non dñ criminalis, q̃a finis accusationis nō tendit ad depo-
sitionē ordinis, sed ad priuationem officii tantū, tanquā sit im-
meritus, & dñofus, & p. hoc est tex. expressus in. c. p. tuas, lo-
i. extra de symo. uer. tales, qui est tex. sing. fm. d. Ab. in. d. c. su-
per his idē Abb. in. c. illa, extra de accusa. & c. ex parte. i. extra
- 46 de test. † Si aut. prosecutio delicti tendat ad uindictā, & pœnā
naturalē ipsius criminis, tunc dicitur criminalis, siue pœna tē-
dat ad bonū publicum tantum, siue ad publicum priuatū, ut in
auc. ut iudi. sine quoqno suff. §. necessitatē, ubi iudicibus male
se habentibus imponitur pœna exilii quæ nō imponeretur, nī
si criminaliter ageretur, imponitur etiam pœna pecuniaria nā
- 47 ibi dicitur læsis damnum resarciat. † Et sic in qualibet actione
populari, ubi respublica inueniē offensa, medietas pœnæ est
actoris, alia medietas est fisci ut Bar. in. l. leg. §. hoc edito. ff. ad
- 48 sylla. † Quo autem ad id quod supradictum est, quod ciuilis,
& criminalis actio uon possunt simul, & semel intētari per pri-
uatū, hoc uerum est, quando utrunque petitur per modum
actionis principaliter intētatæ, & tendunt ad uindictā. Sed

si quis accusat criminaliter, & per iudicis officium petitur re-
stitutio rei ex æquitate, hoc posset fieri, ut dixi supra in. §. ac-
cusat. uerum de consuetudine regni Franciæ nemo priuatus
admittitur ad accusandum criminaliter, sed instandum est pro-
curatori fiscali, ut id crimen, quod probatum est, prosequatur.
Aut iudex ex officio in contumaciam procuratoris non pro-
sequentis ulciscatur per iura superius allega. in. §. inquisitio. l.
i. si uero priuatus agat tantum in criminali poterit suum conse-
qui interesse, ut in auc. ut nulli iudi. §. super hoc colla. nona.

49 ¶ Præsens respondeat. } ¶ A uocatione in ius iura incipiunt cau-
sa iuris experiendi, ut. §. si. institu. de pœna temer. litig. & l. i. ff.
50 de in ius uocan. iudiciu autem constat his quatuor. si iudi-
ce electo, accusatore idoneo, defensore congruo, atq; testibus
legitimis. Iudices æquitate uti debent, accusatores intentio-
ne ad amplificandam causam, testes ueritate, defensores exte-
nuatione ad minuendam causam, ut capitulo nullus. iii. q. iiii.
51 ¶ Quando ergo per informationes iudex cognoscit modicum
esse delictum respectu alterius delati, ex quo non potest subse-
qui mors, uel debilitatio membrorum, tunc potest citari facere
reum personaliter compariturū coram se, quoties necessarium
opportunum, aut utile sibi uidetur, ut. l. fina. C. de procura. ma-
xime quando pœna citra relegationem tantum uenit imponē-
52 da. argumen. l. diuus, la prima. ff. de casto. & exhibi. reorū, i po-
test siquidem index ex multis animi n suum informare partis
principalis ministerio, quod non posset procuratoris medio,
& in his non potest certa regula dari, cum ex arbitrio depen-
deat iudicantis, ut not. in. c. pastoralis, extra de iudi. & c. fin. &
ibi gl. & doc. extra de proc. & l. i. in prin. ff. eodē. & c. de his q
ueniam ætat. impet. l. iiii. & ff. ex qui. cau. in poss. eat. l. ait p̄tor.

Iste hoc decreto actuarius accusatib. edit epi-
stolā, seu rescriptū, quo rogant p̄fecti iurisditio-
nis, in q̄ aufugerunt accusati, hac forma. C. Pau-
lus eques, & dominus alti mōtis, præpositus^a
& custos præposituræ primo uiarori,^b prædictæ p̄positu-
ræ, aut cuiusuis alius rogato,^c rōnib. ad id nos monētib.
mādamus,^d et cōmittimus quatenus postulabūt Antonia
Diana uidua defuncti Ioānis Pluti tā suo noīe, q̄ adminis-
tratrix corporū, & bonorū suorū, & dicti defuncti Ioāis

PRAXIS CRIMINIS

nis Pluti liberorum, annis minorum, & augustinus Plus
tus dictorum defuncti, & uiduæ filius annis maior: Bene
dictus Crassus defuncti magistri Chrysoftomi Crassi, dū
esset apud superos in Luteciano senatu aduocati, frater:
Maria Martha relicta defuncti Iuliani Xenii, Clemens Xe
nius dicti defuncti frater: Dionysius Dauus magistri Chry
softomi Crassi nuper famulus, & procurator regis nomi
ne dicti domini, præhendatis ubicunque præhendere po
teritis, etiam in loco sacro, Bernardum Trasonem,
Claudium Caligulam, principis nostri legionarios, De
siderium Anippum, Girardum Milonem, Egidium
Gnatonem, Ferdinandum Parasitum, Anippi famulos,
Henricum Nebulonem, Iacchum Ebrionem, Milonis
& illos præhensos adducatis ad ditionis nostræ carce
res. Ad hæc Andreæ Irocerdoni certus præstituatur
dies, quo coram nobis compareat, & septasens des
fendat contra dictos accusatores, aut eorum pro ip
sis procuratorem, similiter regiam procuratorem, in
terrogentur super criminibus, & inquisitionibus contra
illos conceptis, apud acta prolatis, & per nos nos ea de
causa lectis: respondeant petitionibus dictorum accusato
rum ciuilitur, & procuratoris publici publicè: quas propo
nere, & intendere uoluerint, sistantq; in iudicio. Quod si
prehendere minime poteritis, illos citetis trino die uno
edicto contractim, & omitta iteratione pœna proscriptio
nis, & exilii, publicationis corporum & bonorum more
solito. Et quia nobis relatum est quosdam ex illis reis mis
grasse ex nostro territorio in aliud, rogamus omnes, &
singulos iudices, in quorum iurisdictionem aufugerint,
quatenus ad subsidium iuris^f & iudicii pertinet, eiusmodi
reos a nostro uiatore aut suorum primo permittant
præhendi, præhensos in nostræ præposituræ custodiam
perduci quemadmodum nos ab illis rogati commode,
& legitime facere uellemus, quod etiam offerimus. Om
nes autem præfectos, iuridicos, magistratus, & officarios
dicti domini nobis mancipatos, alios rogantes, nobis id

agentibus parere uolumus, & iubemus. Datum Parisiis sub dictæ præposituræ sigillo, die .xvi. Octobrius.
M D X L.

Sic signatum.

Viator, cui commissum erat rescriptum, actuario renūciat ad eius nomenclaturam citasse nobilem Desiderium Anippum, & Bernardum Trasonem, Claudium Caligulam, principis legionarios, Andream Irum, cædis reos ut sequenti exemplo patebit.
Exscriptum ab actis præposituræ dictæ lunæ .xviii. mensis Octob. M D L X.

A 1 **P** Ræpositus. ¶ Citatio realis fit per iudicem ordinariū
2 tantum, ut in aucten. de exhiben. reis. §. si uero etiam
3 column. v. ¶ Et semper habet locum citatio realis, nisi
4 in matrefa. ut. C. de offi. diuer. iudic. l. i. & gloss. in. d. l. consenta
5 neum, ¶ habet etiam locum ubi petitur proferri absolutiue, uel
6 diffinitiue ut glo. in dict. l. consentaneum, in uersicu. cogen-
7 dam. C. quomodo & quando iudex. ¶ Queritur autem an iu-
8 dex inquirendo, & aliquem iniuste incarcerari mandando pos-
9 set capi in partem priuatam ad instar priuati, & contra eum
agi actione iniuriarum ad damna, & interesse? Dic quod non,
nisi sit dolus, uel fraus. Is enim, qui iure publico utitur, non
5 detur iniuriæ faciende causa hoc facere. ¶ Iuris enim executio
6 iniuriam nou. habet, ut. l. iniuriarum. §. is qui. ff. de iniur. ¶ Nam
cura, & sollicitudo potius in dubio præsumuntur iudicem soli
7 citasse, quam odium aduersarii, Bald. in. l. ii. C. qui accusa. non
8 pos. ¶ Magistratus uero si damnum iniuria dederit, poterit aq-
9 lia teneri, ueluti si putar ex lege capere pignus, non ex lege cæ-
perit, & res tritas, corruptasq; reddiderit. Si ergo illicitam ca-
pturam fecit, tenetur ad damna & interesse, ut. d. l. quemadmo-
dum. §. magistratus. §. ad. l. aquil. Si quid tamen magistratus ad
uersus resistentem uiolentius fecerit non tenebitur aquilia.
8 ¶ Nam & si cum seruum pignori cæpisset, & ille se suspende-
9 rit, nulla datur actio, ut. d. l. §. penul. ¶ Si autem dolus, fraus, uel
concussio sit in iudice, poterit teneri teneri actione iniuriarū,

- ut. cap. fin. extra de calum. & l. unica. C. de sumpta recupe. lib.
 10 x. & in. d. l. iniuriarum §. magistratus. ff. de iniur. † Tunc enim
 litem suam facere iudex intelligitur cum dolo malo in fraudē
 legis sententiam dixerit dolo autem malo hoc facere uidetur,
 si euidens arguatur eius sententia, uel gratia, uel inimicitia, uel
 etiam sordes, ut uerani æstimationem litis præstare cogatur. l.
 si filius familias. §. iudex. ff. de iudic. & C. de poena iudic. q. ma
 le iudic. l. ii.
- B 11 ¶ Primo iuratori. } Dirigitur hæc cōmissio primo seruienti exe
 quenda: † Nam in criminalibus citatio siue sit realis, ut captio
 corporis, siue uerbalis, ut citatio siue ad ornamentum persona
 le (de quibus loquitur. Io. an. in. c. Romana. §. contrahētes, de
 foro competen. in. vj.) debet fieri per nuncium, seu seruientē,
 ut. c. cum parati, extra de appe. & c. quoniam contra falsam, ex
 tra de probatio. & Spe in tit. de citatio. §. sequitur.
- C 12 ¶ Cuiusuis alius rogato. } † Iudex inferior potest committere
 nunciū superioris officialis, siue iudicis, licet nuncius sit iura
 tus, & deputatus ad seruendum uni curiæ unius iudicis supe
 rioris, & citatio facta per dictum nunciū superioris ad instā
 tiam inferioris ualet, ut Bar. in extrauag. ad reprimen. in uerbo
 per nuncium quomodo in l. s. maiest. cri. proceda.
- D 13 ¶ Mandamus. } † Hic est mandatum iudicis, sine quo rei regu
 lariter non possunt, aut debent exhiberi siue capi ad corpus,
 ut. l. neminem. C. de exhib. reis. Fallit pluribus causis illa regu
 la, per quam quis potest capi personaliter, & exhiberi in crimi
 nalibus siue iudicis mandato. Primo quando reus exhibetur p
 officiales ad hoc destinatos, & deputatos. Nam ea quæ p offi
 cium præsidis denunciantur, & extra solennia accusationum
 posse perpendi incognitum non est l. ea quidem. C. de accusa.
- 14 † Solent enim nonnulli officiales ad hoc deputari, ut dicit gl.
 in. d. l. ea quidem. & ff. de offi. præf. urbe. l. i. §. sane, & de de
 curio. l. i. lib. x. C. Et hoc maxime, quando proceditur super no
 torio, quod est notorium omni populo, uel maiori parti, ut. d.
 gl. l. ea quidem, & argumē. ff. qui fac. cog. l. si uero pro cō
 demnato. §. fin. & ai. q. i. c. de manifesta. & l. congruit ff. de offi.
- 15 præf. & c. euidētia, ext. de accu. † Oportet autem probare ad
 16 minus illud esse notorium, ut d. gl. l. ea quidē, † sed hoc in leui
 bus delictis intelligendum, in quibus his officialibus ad hoc
 deputatis creditur, argu. d. l. i. §. si quis ff. de offic. præf. urb.
- 17 † In grauioribus autem delictis secus efficit, quia his non credi

- 18 tur, ut. c. cum parati, extra de appe. & d. l. ea quidem. ¶ Nam utique credendum non est epistolis, aut relationibus eorum, qui quasi damnatos ad præsidem remiserint. Sed debet irenarchæ cum apprehenderint latrones eos interrogare de sociis, & receptatoribus & interrogationes literis inclusas, atq; obfignatas ad cogitionem magistratus mittere. Igitur qui cum eo eloquio mittuntur, ex integro audiendi sunt, etiã si per irenarchas perducti fuerint, ut. l. diuus Adrianus. ff. de culto. & exhib. reo.
- 19 tum ¶ Secundo fallit in falsa moneta, ut. l. i. C. de falsa monet.
- 20 ¶ Terrio, licitum est furem ducere ad iudicem, sine iudicis mado, ut. l. interdum, la secunda. §. qm furem. ff. de fur. ¶ Et pos-
- 21 sunt & fur, & res fureo subtrahæ ob publicam utilitatẽ in domo aliena perquiri, ut Barto. in. l. requirendi. C. de seruis fugit.
- 22 ¶ In rebus inanimatis non potest fieri perquisitio in domo aliena inuito domino ad utilitatem priuatam, ut. l. iij. ff. de acquir. rerum. domin. alias ingrediens teneretur actione iniuriarũ ut. ff. de iniur. l. iniur. §. fina. & lege si quis domum, eodem titu.
- 23 ¶ Ita nec etiam ob utilitatem publicam potest fieri perquisitio in domo aliena inuito domino, ubi dominus pateretur damnum rex. & glo. in. l. quosdam de metalla. & met. libro undecimo. C. alleg. leg. uenditor, in fin. ff. communia prædio. & l. fluminũ §. si. ff. de damno infect. & l. prima. §. denique. ff. de aqua pluuiæ.
- 24 arend. ¶ Si autem appareant indicia, quod in domo aliena deberent esse res subtrahæ, tunc propter indicia offic. iudic. perquiritur domus, quia propter indicia peruenitur ad missionẽ in possessionem personæ, multo magis in perquisitionem domus, ut Barto. in dicta lege requirendi, allegat leg. primam. ff.
- 25 de quæstioni. ¶ Nec licitum est dare libellum, quando imploratur officium iudicis, quia illud misericorditer imploratur, ut Barto. ibidem, & nota. in simili. ff. interrogat. actio. super rubri. Nec debet pars uocari ad hoc, ne detur causa subtrahendi reũ criminis secundum Pau. de castro in dicta. l. requirendi. Quarto in flagranti crimine potest malefactor capi, ¶ & ad iudicem duci per eum, cuius interest, dum tamen ducatur ad iudicem infra tempus statutum, scilicet uiginti horas nocturnas, ut. l. ea
- 26 pite quinto. ff. ad legem iuliam, de adulter. ¶ Potest etiam capi malefactor per quemlibet alium, si aufugiat quia aliquid permittitur ratione fugæ, quod alias non permetteretur, ut. l. prætor ait, §. si debitorem. ff. quæ in fraudem credito. nota. in leg.
- 28 penultima. C. de feriis per quem textum dicit. Bald. ¶ quod iu

- dex quolibet tempore potest dere licentiam aliis, qui malefactorum capiant, & ad hoc facit. l. Pedius. ff. de incendio, rui, & naufrag. & glos. in dicta. l. penult. ubi dicit quod latrones, in si
- 29 diatores, stratores & etiam diebus dominicis, & quibuscunque festiuis possunt poni ad torturam, & etiam mitti ad furcas propter rationem, quæ ponitur in dicta lege penultima, ubi dicitur quod facillime in hoc summi numinis speratur uenia, per quod multorum salus, & incolumitas procurator. Idem dicendum est s'm gl. ibidem in quocunq; reperto in flagranti crimine magao, quia nō potest fieri maius sacrificium deo, quam ut hi, qui in suam, & aliorum perniciem deuagantur, competenti debeant uigore compesci ut dicit text. xxiii. q. v. c. tali, & Seneca in tragœdiis. † Non potest pinguior uictima mactari deo quam reus iniquus. Et ita uidi praticari Tholosæ per dominum Bertrandi uicarii regis locum tenentem, qui professo die paschatis latronem, qui erumenam absciderat, cæsum uirgis per carnificem exilio mandauit, me tunc temporis ibidem patrociantente. & ad hoc facit. l. custodias. ff. de public. iudic. † Quinto licet cuilibet propria auctoritate occidere nocturnum depulatorem agrorum, & aggressorem itinerum, quia melius est occurrere in tempore, quam post exitum uindicare, ut. C. quādo lic. unieniq; sine iudic. se uendic. l. i. & ii. & l. fina. ff. ex qb.
- 32 causa. in integ. resti. non est necessa. † Nam illata percussio nō potest reparari, ut no. in. c. significasti, extrade hom. Et ideo id ferum esset punire iudicio, quod subiugamus edicto, quod lex fert sententiam ipso iure, ubi expectare sententiam iudicis esset serotinum. † Ita quod si quis minatur mortem alteri, poterit in ipso actu ab illo occidi, quia non debet expectare se percuti, melius est enim occurrere in tempore, & c. secundum
- 34 Bald. in. d. l. i. C. quando liceat unic. sine iudic. se uendic. † Sexto quando quis est implicitus sceleribus, nec uult uenire ante iudicem, nec iudex potest eum cogere, tunc permissa est propria ultio offensio, glo. in. l. nullus, cum multis iur. ibidem allega. C. de iudæ. & cælico. alias autem non permittitur ut. d. l. i.
- 35 † Ceptimo cuilibet priuato permissum est suum debitorem fugitiuum apprehendere, & ei pecuniam secum afferentem auferre, ut. l. ait prætor. §. si debitorem. ff. quæ in fraudem creditor. & l. quæ situm. ff. de pigno. & aucten. imo a debito creditor. C. de actio. & xxiiij. quæ. secunda capitulo primo & secundo, & gl. in c. ius gentium. i. distin. † Octauo permissum est cui
- 36

libet priuato occidere impune raptorem uirginum, ut. l. prima de rpto. uirg. ubi tractatur de flagranti crimine, & delicto.

- 37 † Non licitum est marito illudentem castitati uxoris suæ propriis manibus perimere ut in auc. ut liceat inat. & auia. §. per nult. & fin. col. viii. & c. si quis contra, extra de cohabi. clerico. & mulier. ubi tractatur de suppositione partus. Et pro ratione affert illud Homer. nec enim soli, inquit Atrides. i. nobilissimi uxores suas amant. l. si uxor. ff. ad. l. iul. de adulte. unde uir.
- 38 † Coniuge corrupta nec solos tangit Atrides ille dolor, solus, & cætera & glos. in dicta. l. si uxor. uersiculo inquit Atrides.
- 39 † Hac ratione permissum est marito perquirere uxorem in domo aliena inuito domino domus, secundum Paulum de cast. in dicta. l. requirendi. C. de seruis fugiti. & idem dixi supra in decreto infor. glos. prehenderetur, & hoc ad instar serui fugitiui, † nec maritus debet quoquo modo deserere uxorem, licet non se corrigat, etiam si uitæ illius insidiaretur, & hoc sub pœna excommu. ut trigesima secunda quæstione quinta, capitulo
- 41 quicquid mulier, excepta tamen fornicatione. † Quia si uxor in eum peccauerit, pôt eā corrigēdo iudicare, ut xxiii. q. iij. c. duo ista. in forma autem iudicii non potest eā iudicare, ut glo.
- 42 in cap. sicut alterius. vij. q. j. † sed potest eam tenere in uinculis in domo, & eam uerberare, castigare, ac ieiunare facere, & præter necem eam corrigere, maxime clericus, cum hoc sit ei permissum, ut, xxiii. q. ij. c. placuit, & quæstio. v. cap. hæc imago,
- 34 & glos. in. c. quemadmodum §. fin. extra de iureiur. † immoderate autem eam uerberare non licet, cum uerba illa sunt aliena ab ingenuis, ut. l. consensu. C. de repud. sed temperate eam
- 44 potest castigare, † quia est de familia sua, ut. d. xxxiii. q. v. cap. hæc imago, sicut dominus seruum, ut. ff. de his, qui sunt sui, uel alie. iur. l. i. §. si. uel etiam sicut mercenarium suum, ut. ff. de pœn. l. respiciendum. §. furta domestica, & glos. in. d. ca. sicut
- 45 vii. q. j. † Etia si dominus fuerit inuasus, nec tamen occisus a seruis, porerit in familiam suam animaduertere. l. & si certus. §. si. ff. ad senatusconsult. sylla. uidelicet occidendo de seruis, uel bestiis, cum causa sit iusta, ut. ff. de legatis primo, lege quid er
- 46 † Si autem atrocitas facti ius domesticæ emendationis excedat, placet enormis delicti reos dedi iudicis notioni, ut. l. una
- 47 C. de emendat propinq. † Viris ergo foemina subditas, & pene famulas lex esse uoluit, ut capitulo fati trigesima tertia quæ

- 48 sione quinta. † Ideo mulier debet uelare caput suum, quia nō
est imago dei, sed ut uiro ostendatur subiecta, ut quia prauari
catio per eam inchoata est, hoc signum debet habere, nec ha
bet caput liberum, sed uelamine testum, nec habet potestatem
loquendi, propter peccatum originale subiecta debet uideri,
ut capitulo mulier trigesimalertia quæstione quinta non enim
de eadem terra, in qua psalmus est Adam, sed de ipsius Adæ
49 costa facta est mulier. † Euidētissime itaque apparet ita uirū
esse caput mulieris, ut nulla uota abstinentiæ, uel religiosæ cō
uersationis liceat sibi sine eius mariti licentia Deo offerre, etiā
si uiro permittente repromissa fuerit, non licet ei uotum opere
complexe, cum uir uoluerit promissum reuocare, ut capitulo
50 nec illud. d. trigesimalertia quæstione quinta. † Est ergo uxor
semper restituenda uiro, nisi in tribus casibus. Primo, quando
est publice adulterata. Secūdo, quando timetur de sœuitia uiri
ut. c. siue trigesimalertia quæstione secunda. Tertio, quando
dicuntur uir & uxor esse in gradu indispensabili & incontine
ti probatur exceptio, ut extra de resti. spo. c. literas & tamen in
eodem casu fit restitutio quo ad omnia, nisi quo ad carnale cō
mercium, ut ibidem. Quartus potest esse casus, quando uxor
propria uoluntate recedit a uiro, ut uigesima septima quæstio
ne. ii. c. agathosa. Vel cum uir de licentia uxoris recedit ab ip
sa, glo. in. c. i. trigesimalertia quæstione secunda. His ergo tri
bus casibus uxor non debet restitui, sed reddi ad tempus suæ
51 potestati, & consanguineis propriis libere sociari. † Itaque ē
locus ei prouidendus est, in quo nulla uis multitudinis formi
detur, ne sit difficile testes producere, uel ceteras personas sci
licet aduocatos, qui in huiusmodi controuersiis requiruntur,
52 ut d. c. siue trigesimalertia quæstione secunda. † Iudex ergo de
bet de loco iudicii prouidere partibus, ut in eo loco debeat eo
gnosce de causa, ubi partes libere & secure ualeant conueni
re, ut. ff. de rebus dub. l. ubi, & secunda quæstione secunda capi
tulo ultri. quod si non fecerit, licite appellabitur, ut extra de
53 appellatio. cap. ex parte, & glo. in. d. capitulo siue. † Mulier nā
que si se uerberibus (quæ ingenuis aliena sunt) afficientē ma
ritum extra causas a lege expressas probauerit, tunc repudii au
xilio uti poterit, ut dicta. l. consensu, & l. uir quoque. C. de re
54 pud. † Et punitur maritus in pecunia, quia dabit ei tertiam par
tem donationis, quam dedit propter nuptias ut in aucten. ut li
ce. mat. & auiz. §. si quis autem, columna octaua. Si autem quis

nō dedit donationem propter nuptias, in quarta parte totius
 substantiæ suæ, si eius substantia non excedat trecētos aureos.
 si excedat, dabit centum, ut. C. de repud. leg. ultima, & glos. in
 55 capitulo placuit, trigesima secunda quæstione secunda. † Sed
 quero an uxor alterius adulterari ab aliquo, uel iudicari, aut
 disponi possit, & permittatur? Dic quod non, nisi a proprio ui
 ro eo uiuente, unde ait apostolus, alligata est uxor legi uiri q̄
 56 diu uir eius uiuit. Eo uero defuncto soluta est a lege uiri, ut c.
 sicut alterius. vii. q. prima. † Non tamen licet marito adulterā
 coniugem occidere, ut. c. si quod trigesimalertia quæstione se
 cunda cuius uirginitatis uiolatio in primo coitu dignoscitur
 & probatur per aspectum linteaminis sanguinolenti, secundū
 glo. in capitulo satis trigesimalertia quæstione quinta. Affert
 enim illud Salamonis, Ne intenderis fallaciæ mulieris, Fauus
 enim distillans labia meretricis, & nitidius oleo guttur eius,
 nouissime autem quasi gladius biceps pedes eius descendunt
 in mortem, & ad inferos gressus eius penetrant. Vagi sunt gres
 sus eius, & inuestigabiles. Longe fac ab ea uiam tuam, & ne ap
 propinques foribus domus eius, prouer. v. c. Dic ergo sapien
 tiæ soror mea es, & prudentiam uoca amicam tuam, ut custo
 diat te a muliere extranea, & ab aliena, quæ uerba dulcia facit,
 de fenestra (inquit) domus meæ per cancello, prospexi iuue
 nem, & uideo paruulos, considero uercedem iuuenem, qui trā
 sit per plateas iuxta angulum, & prope uiam domus illius gra
 62 ditur in obscuro ad uesperascente die, in noctis tenebris, & cali
 gine Et ecce occurrit illi mulier in ornatu meretricio præpara
 ta ad decipiendas animas, Garrula, & uaga, quietis impatiens,
 nec ualens in domo consistere pedibus suis, nunc foris, nunc
 in plateis, nunc iuxta angulos insidians, apprehensumq; deo
 63 scultatur iuuenem, & procaci uultu blanditur, dicens, Victi
 mas pro salute uoui, hodie reddidi uota mea. Idcirco egressa
 sum in occursum tuum desiderans te uidere, & reperi, intexui
 lectulum meum funibus, & stravi tapetibus pictis ex Aegypto
 aspersi cubile meum myrrha, & aloem, & cinnamomo, ueni in
 ebriemur uberibus, & fruamur cupitis amplexibus, donec illu
 cescat dies. non est uir in domo sua abiit, uia longissima. Sac
 eulum pecuniæ secum tulit, in die plenæ Lunæ reuersurus est
 in domum suam. Irrexit eum multis sermonibus, & blandi
 64 tiis labiorum protraxit illum. Statim eam sequitur quasi bos
 ductus ad uictimam, & quasi agnus lasciuens, & ignorans, &

- nescit quod ad uincula stultus trahatur, donec transfigat sagitta iecur eius, uelut si auis festinet ad laqueum, & nescit, quod de periculo animæ illius agitur. Ne ergo abstrahatur in uitiis illius mens tua, neque decipiaris semitis eius. Multos enim uulneratos deiecit, & fortissimi quique interfecti sunt ab ea. Vix in feri domus eius penetrantes interiora mortis. Hæc prouer. vii. c. Et idem Salamon inquit in super, A tribus timuit cor meum, & in quarto facies me metuit. Delaturam ciuitatis, & collectio nem populi, & calumniam mendacem. Super mortem omnia graua. Dolor cordis, & luctus mulier zelotypa, In muliere zelotypa flagellum linguæ omnibus communicans. Sicut bonum iugum, quod mouetur, ita & mulier nequam. Qui tenet illam quasi qui apprehendit scorpionem. Mulier ebriosa ita magna,
- 57 & contumelia, & turpitudine illius non tegetur. † Fornicatio mulieris in extollentia oculorum, & in palpebris illius agnosce tur. Eccle. Vigesimo sexto capi. Non est caput nequius super caput colubri, & non est ita super iram mulieris. Commorari leoni, ac draconi placebit, quam habitare cum muliere nequa.
- 58 † Nequitia mulieris immutat faciem eius, & obsecrabit uultum suum, tanquam ursus, & quasi saccum ostendit in medio proximorum. Ingemuit uir eius, & audiens suspirauit modicum. Breuis omnis malitia super malitiam mulieris. Sors peccatorum cadet super illam, mulieris ira irreuerentia, & confusio magna.
- 59 † Mulier si primatum habeat contraria erit uiro suo. Cor humile, & facies tristis, & plaga mortis mulier nequam, manus debiles, & genua dissoluta mulier, quæ non beatificat uirum suum. A muliere initium factum est peccati, & per illam omnes morimur. non des ergo mulieri nequam ueniam prodeundi. Si non ambulauerit ad manum tuam confundet te in conspectu inimicorum. † A carnibus tuis ergo absconde illam ne semper te abutatur, ut Eccle. xxv. c. quæ utinam olim Salomonis auctoritate monitus, attentius perpendissem quam uera essent & postea meo malo expertus non didicissem, aut nunc quas pa tior molestias dissimulare, & aliorum infortuniis simulare possem. Pro dolor, ea siquidem magis percipimus, atque sentimus quæ nobis ipsis aut prospera, aut aduersa euenerunt, quàm illa, quæ cæteris, quæ quasi longo intervallo interiecto uidemus, aliter
- 60 de illis, ac de nobis iudicamus. † E diuerso autem mulieris bonæ beatus uir, numerus enim annorum illorum duplex. Mulier fortis oblectat uirum suum, & annos uitæ illius in pace im

plebit. Pars bona, mulier bona, in parte bona timentium deum dabitur uiro pro factis bonis diuitis aut & pauperis, cor bonū. In omni tempore uultus illorum hilarius. Gratia mulieris sedulæ delectat uirum suum, & ossa illius impinguabit, Disciplina illius datum dei est, mulier sensata, & tacita non est immutatio eruditæ animæ. Gratia super gratiam mulier sancta, & pudorata, omnis enim ponderatio non est digna continētis animæ sicut sol oriens in mūdo in altissimis dei, sic, & mulieris bonæ species in ornamentum domus eius. Lucerna splendens super candelabrum sanctum, & species faciei super ætatē stabilem. Columnæ aureæ super bases argenteas, & pedes firmi super plantas, stabilis mulieris fundamenta eterna supra petram solidam, & mandata dei in corde mulieris sanctæ. Eccle. xxvi. cap.

E 62 ¶ Rogamus omnes. } ¶ Sunt nonnulli comprehensorum criminum qui latent, aut relinquunt prouinciam, in qua deliquerūt & in alia prouincia degunt. Ideo solent præsides prouinciarū, in quibus delictum est commissum, uti publica epistola, & scribere ad collegas suos ubi factores, scilicet rei agere dicuntur, & desiderare, ut cum fidis custodibus ad se remittantur, ut l. solent. ff. de custo. & exhib. reo, & in aucten. ut nulli iudi. §. si uero quis.

F 63 ¶ Ad subsidium iuris. } ¶ Iudex, qui has publicas suscepit litteras, debet periculo suo, & officii sui huiusmodi reos comprehendere, & ad iudicem prouincie transmittere, in qua peccarunt, suppliciis legitimis subiiciēdos. Quod si hoc facere, aut officium eius tradere neglexerit, tunc & ipsum iudicem tres auri libras, & officium eius alias tres pro pœna ferre decebit. & si talis iudex, aut aliquis officialis eius propter lucrum huiusmodi personam non comprehendat, aut comprehendens non transmittat, & hoc agens conuincatur, spoliatus singulo exilio tradetur, ut dicto. §. si uero quis, in aucten. ut nulli iud. & C. de his qui latro. uel aliis crim. reos occul. cum leg. secund.

64 ¶ Videtur quod iudex requisitus debeat habere aliqualem cognitionem aduersus reum, antequam eum remittat, alias dictus reus posset sine causa infamari, q̄ sic statim remitteretur ligatus, ad hoc. ff. de custod. reorum. l. diuus, & C. de exhib. & tranf. reis. l. fina. C. ubi de crimin. agi oportet. leg. prima. Sed hoc puto esse uerum, quando reus esset captus, antequam requireretur, quia deliquit in iurisdictione iudicis requisiti. Non. n.

dubium est, quin cuiuscunque est prouinciæ homo qui ex eu-
stodia producit, cognoscere debeat is, qui ei prouinciæ præ-
est, in qua prouincia agitur. Illud obseruari solet, ut cū cogno-
uerit, & cōstituerit, remittat illum cum elogio scilicet scriptu-
ra ad eum, qui ei prouinciæ præest, unde his homo est. quod q-
de p̄t ex causa faciendum est, & l. non dubium. iuncta glos. in
uērsicu. prouinciæ, & dicta lege solent. ff. de custod. & exhib.
reorum, & ita de consuetudine practicatur, & l. solet. ff. de of-
fic. proconsul. & legat. † Si autem reus, qui requiritur, non est
captus, iudex requisitus debet eum remittere sine aliquali co-
gnitione. Tum quia est præsumptio pro iudice requirente, ut
capitulo in præsentia, extra de renunciationi. † Tum quia iu-
dex requisitus est merus executor, ut extra de offic. deleg. capi-
tulo pastoralis. §. præterea. † Et merus executor de uiribus cau-
sæ non cognoscit nec pronunciat, nec pronunciatum ualent,
ut lege. si ut proponis. C. de executio. rei iudica. & l. si cui. §. si
na. ff. de accusatio. † Quo autem ad cognitionē causæ, potest
delegari, non quantum ad decisionem. d. l. solet. ff. de offic. pro-
consul. & legati. † Quæro quid si reus requiratur a duobus iu-
dicibus diuersis, scilicet a iudice domicilii rei, & a iudice sub
quo deliquit, cui illorum sit remittendus? Dic quod de iure co-
dicis debet remitti ad iudicem, sub quo deliquit, quia ratione
delicti quis sortitur forum, ut aucten. qua in prouincia. C. ubi
de crimine agi oport. de iure autem digestorum debet remitti
ad iudicem domicilii, siue originis, ut. d. l. non dubium ibi re-
mittat illum cum elogio ad eum, qui ei prouinciæ præest, un-
de is homo est, & l. iii. ff. de re milit. & ita obseruatur de consue-
tudine. † Ratio potest esse, quia præses prouinciæ in suæ puin-
ciæ homines tantum imperium habet, & hoc dum in prouin-
cia est. Nam si excesserit, priuatus est. Habet interdum impe-
rium, & aduersus extraneos homines, si quod malum commi-
serint. Nam & in mandatis principum est, ut curet is, qui pro-
uinciæ præest, malis hominibus prouinciam purgare, nec di-
stinguitur unde sint, leg. præses prouinciæ, la secunda. ff. de of-
fic. præsid. † Sed hoc potest esse ratione atrocioris delicti, ut eo-
dem loco, quo rei deliquerunt, ibi subiciantur supplicio, & cō-
spectu deterreantur, alii ab iisdem facinoribus, ut. l. capitalium
§. famulos. ff. de pœnis, & l. tertia. ff. de re milita. ibi, præter q̄s
si quid grauius ille desertor in ea prouincia, in qua repertus est
admiseric. Ibi enim eum plecti pœna debere, ubi facinus ad-

- 72 missum est ¶ uel etiam potest dici in uagabundis, qui nullum habent domicilium, & possunt ubilibet conueniri, ut .C. ubi de curia. uel coarta. l. i. & in aucten. ut nulli iudic. §. si uero qs compreh. colum. nona, & glo. in. l. hæres absens. §. proinde si quis, in uerbo debet. ff. de iudic. ubi enumerantur casus quibus quis fortitur forum. ¶ Cum igitur remissio petitur d foro seculari ad forumulare, illa debet fieri ex toto orbe, cū unus sit dominus orbis de iure communi secundum Bald. in. l. executorum. C. de executio. rei iudica. Sed Imol. & Francisc. post Paul. in cle. pastoralis. §. denique de re iudica. ita distinguunt, aut petitur remissio de his locis, quæ sunt eiusdem iurisdictionis uniuersalis inter subditos eidem imperio, & tunc de necessitate debet fieri, aut petitur remissio a iudice unius regni ad iudicem alterius regni, & non fit, ut Bald. in. l. secunda. C. de seruis fugiti. per nota. in dicta clementi. past. & idem Bald. in. l. secunda decima colum. ff. de hæredib. instituen. & l. prima. C. ubi de crim. ag. oportet. & Oldr. consi. cxxiiij. & ita quotidie uidemus de facto, quod delinquentes in isto regno Franciæ securi sunt in Bearnio. Adhuc distinguendum est scilicet quādo petitur remissio in materia criminali, siue crimen sit atrox, siue leue, si agatur ciuilitè non fit remissio. Siue petatur fieri de iudice laico ad iudicem ecclesiasticum, ut notat Car. in capitulo. j. extra de rapto. Siue petatur etiam remissio a iudice laico ad iudicem secularem, siue laicum non fit remissio. Vnde si aliquis Rothomagensis aliquem Parisiis percusserit, aut iniuriam intulerit, & Parisiis ciuilitè conueniatur coram iudice laico, aut ecclesiastico, si sit clericus non habebit ius reuocandi domum nec poterit declinare forum, si Parisiis inueniatur. ¶ quia sicut non habet locum remissio in contractibus, si contrahens inueniatur in loco contractus, ut. l. fina. ff. de lib. homine exhib. & melius in capit. Romana. §. contrahentes, de foro competent. in sexto. Ita nec in delictis, si ciuilitè agatur, ut nota. colligitur in capitulo postulasti, extra de foro competent. Si autē delinquens Parisiis non inueniatur, non poterit ibi conueniri, ut ibidem dicitur. Et Cyn. in. d. aucten. qua in prouincia. ¶ Si autē criminaliter agatur pro delicto, siue leui siue atroci, & petatur remissio ad iudicem Ecclesiasticum, seu iudicem secularem, illa debet fieri de necessitate, ut glo. in clementi. pastoralis. §. denique, de re iudic. & ibi Imo. & Francisc. post Paulum & Cyn. in dicta auctentica. qua in prouincia, & Bald. in. l. secunda. C.

- 76 de ser. fugiti. & aliis iurib. supra allega. †Causa criminalis igitur altero de tribus locis tractari potest, scilicet, Aut ubi crimē est commissum, Aut causa inchoata, Aut ubi reus deprehenditur habere domicilium, ut leg. prima. C. ubi de crimi. agi oport. Quoad primum, si ciuilitur agatur pro crimine de iudice requisito ad iudicem requirentem non fit remissio, ut supra dictum est, & ideo reus eo casu fortitur forum iudicis alias incomperētis, ut not. in. d. c. postulasti. quo ad secundum, ubi causa criminalis est inchoata coram aliquo iudice, nec fuit opposita præscriptio fori, cum reus sciret non suum esse iudicem, illic subire debet. iudicem, ut. l. prima. C. ubi de crimine agi oport. † Nam post litem contestatam opponi non potest, ut. C. de probatio, l. exceptionem, & C. de exceptioni. l. si quis aduocatus. Secus autem si ignorasset eum esse iudicem incompetentem, ut. C. si a non competen. iudic. l. sine. & hoc contingit propter regulā quod ubi cceptum est iudicium ibi finē accipere debet, ut. ff.
- 77 de iudi. l. ubi. † Sed quid si nesciuit, postea sciuit & litigauit? dic quod iudicium tenet propter ratihabitionem, ut. ff. de iudi. l. licet. Secus autem si sua uoluntate non potuit facere iudicem, quia eius erat conditionis in principio, ut iudex esse non posset. Nam licet mutata sit eius conditio, non tamē tenet sententia, ut gl. in dist. l. C. ubi de crimi. agi oportet. Quo autē ad tertiū. ubi reus reperitur habere domiciliū, ibi iudiciū subire debet, ut dicta. l. non dubium. ff. de custod. & exhib. reor. Iuxta illud, ubi te inuenero, ibi te iudicabo. ut glos. in dicta. l. prima. C. ubi de crimi. agi. oport. & l. secunda. C. de iurisdic. om.
- 79 nium iudicium, ubi de uagabundis tractatur. † Præterea actor debet sequi forum rei, alias actione propositi negotii multatur. l. in crimin. C. de iurisdic. omnium iudicium. Nec itidē reus potest actorem ad extraordinarium iudicem trahere, etiā per rescriptum, quod si fecerit, pro condemnato habebitur, ut dicta. l. in criminali, iuncta gl. in uerb. habeatur, & dicta auct.
- 80 qua in prouincia, † nec quis ullo modo etiam scholaris potest in delictis aliquo uti priuilegio, ut in aucten. de manda. princip. §. si quis autem, ibi. non permittas priuilegiis, & cætera.
- 81 † Sed queritur, quia supra dixi, quod si reus non opposuit præscriptionem fori, cum sciret suum nō esse iudicem, illic subire debet iudicium, ut dicta. l. prima. C. ubi de crimi. agi. oport. An reus iuri fori sui ordinarii renunciare possit, cum regula sit, qd priuatorum consensus, facit iudicem eū qui iurisdictioni præest. l.

est. l. priuatorum. C. de iurisd:ctio. omnium iudicum. Dic quod
renunciare potest, quo ad sui præiudicium, ut iur. supra alle. et
82 hoc propter rati habitionem, ut. d. l. licet. ff. de iudic. ¶ Nam iu
ri, quod est introductum in fauorem aliquorum, quia potest re
nunciare tacite, uel expresse, cum omnes habeant licentiam
his, quæ pro se indultra sunt, renunciare, ut. l. si quis in conscri
bendo. C. de epis. & cl. Sed hodie in regno Franciæ iurisd:ctio
nes sunt patrimoniales, quod est ius introductum in fauorem
quorūdam pro publica utilitate ipsorum, & odio aliorum cui
iuri nemo renunciare potest, ut ff. ad macedo. l. sed & si pater.
83 §. si. & glo. in. c. si diligenti, extra de foro competen. ¶ Ideo ubi
quis est de iurisdictione alicuius iudicis ppetui ordinarii non
potest prorogare iurisdictionem alterius non sui iudicis, nec li
igare coram extraneo iudice sine consensu domini sui, saltem
in præiudicium domini. glo. not. in. c. imperialem §. præterea,
in uerbo duos, de prohib. feud. alienat per Fede. in usib. feud.
84 ¶ Quoniam ubi sunt iudices perpetui, qui habent iurisd:ctio
nem magis appropriatam, illorum requiritur consensus, sicut
episcopi in clerico, ut. c. i extra de foro compe. Bar. in. l. i. §. &
post operis. ff. de oper. nou nuncia. Bald. in. c. unico, de feudo
marchiæ, in usibus feudo. Et ita fuit decisum per arrestum cu
riæ Parlamenti die Iouis. xxi. Iulii. M DXXX. domino Guil
lermo Poyeto tunc temporis regis ibidem aduocato, & nunc
85 cancellario agente, ¶ Idcirco remissio habet locum, & petitur
per dominum iustitiarum, siue eius iudicem, aut procuratorē
fiscalem, illa debet fieri in quacunque causa, siue principali, si
ne in causa appellationis. Ita quod si iudex requisitus, uel eius
uicarius, aut locum tenens cognoscens se incompetentem, &
declinatum est eius forum si suam executionem interdixit
huic negotio præbuerit, capitalem animaduersionem subibit,
ut. d. l. in criminali. C. de iurisd:ctio. omnium iudic. qui tex. nō
reperitur alibi secundum Pau. de cast. cui concordat glo. in. c.
super extra de rescrip.

Itati^a ad hunc diem per Matthæum Charen
ta huiusce iurisdictionis statorem nobilis Desi
derius Anippus, Bernardus Thrafo, Claudius
Caligula, legionarii, absentes compellatis uici
nis^b Ioanne, & Francisco Normannis, quod abentium

ædes essent clausæ una denunciacione uice trium ad hominenclationem actuarii, siue ad tres breues dies: quorum primus hodiernus est: alii, duo sequentes, uirescripti contra eosdem decreti super certis criminibus, & inquisitionibus in eos factis, ad hunc finem ad postulationem, & querimoniam Antonie Dianæ uiduæ defuncti Ioannis Pluti, tam suo nomine, quam ut corporum & bonorum administratricis ipsius, & defuncti liberorum annis minorum, & Augustini Pluti dictorum defuncti, & uiduæ filii annis maioris, Benedicti Crassi iam defuncti discreti uiri magistri Chrysostomi Crassi, dum uiueret in supremo senatu aduocati, eius fratris, Mariæ Marthæ relicte defuncti Iuliani Xenii, & Dionysii Dauinuper dicti defuncti Crassi famuli, & procuratoris Regii nomine ipsius regis subscriptis de cæde defunctorum, & uulneribus illatis dicto Dauo: qui citati certissimis cædis admittæ præmuntur argumentis, & ea causa non ita pridem uerterunt solum.

Necnon Andreas Irus ad hunc diem citatus fuerat præsens per eundem Caronta: quo omnes hi petitionibus, & criminibus, obiectis, & si quid aliud obiecturi essent accusatores, & regius procurator per se responderint, in ius uenirent inquisitionibus satisfacturi apud acta prolatis. Hi scilicet gestis adhibiti sunt Medardus Coruus & Marcellus Asinus testes.

- A 1 **C**itati. } Hic tabellio recitat, & refert citationem factam, quam in actis scribere debet, ut hic, ut appareat per hoc quod perpetuata sit iurisdiclio, si hoc negaretur, uel reuocaretur in dubium, ut extra de off. del. c. gratum & c. licet.
- 2 **†** Et sic per conventionem solam non possent postea declinare forum transferendo se ad alium locum, ut extra de foro com. pet. c. proposuisti, & ff. de iudic. l. si quis postea, glo. in c. quoniam contra falsam, extra de proba. § & tali scripturæ tabellio nis creditur circa acta iudiciaria, si inueniatur in actis publicis licet non habet testium subscriptionem, ut C. de fide instrum. au. ad hæc, & in au. de his, qui ingred. ad appel. § illud etiam
- 4 & in au. de hæred. & falc. § sancimus, colum. i. § Gesta quæ sunt

translata in publica monumenta, habent perpetuam firmitatē
 nec morte cognitoris perire debet publica fides. l. gesta. C. de re
 5 iudic. † Et successor ex his habet pronunciare, ut ff. de iudic.
 l. mortuo & C. de iudic. l. properandum. §. illo. & glo. in d. l. ge
 6 sta. † Tabellio siquidem æquiualeat uni testi, & plus, ut ext. de
 7 fide instr. c. Cum Ioannes iuncta glos. † Imo uidetur æquiuale
 8 re duobus testibus, ex quo loco tabellionis debent apud iudi
 9 cem adhiberi duo uiri, ut cap. quoniam contra falsam, extra
 10 de probatio. iuncta glos. in uers. duos uiros. † Et alibi uidetur
 11 æquiualeere tribus xvi. q. iii. uers. is autem. † Et sic uidetur, qd
 12 plus creditur scripturæ tabellionis quam scripturæ iudicis, qd
 13 scripturæ iudicis nō creditur, nisi habeat testium subscriptio
 14 nem, ut extra de test. c. cum a nobis. † Et hoc ideo est quia, cū
 15 tabellio iuratus sit, credendum est instrumento suo, ut extra
 de præf. capitulo ad audientiam, & extra de præsump. c. il
 lud in fine. † Sic etiam consuetudo habet, ut credatur instru
 mento principis, ut extra de fide instr. c. cum dilectus.
 B 12 ¶ Compellatis uicinis. † Vbi rei se absentāt citatio debet fieri
 ad domos illorum requisitis amicis, aut corū uicinis, ut c. cau
 sam quæ extra de dolo & cont. Et ista forma est seruanda, ut l.
 diligenter. ff. manda. & c. cum dilectus, extra de re scriptis, qd
 13 † si reus citandus non habet domicilium, nec sit cui denuntie
 tur citatio, quia reus est uagabundus, sufficit citari per libel
 lum lectum, & affixum in æde uel uoce præconis in publico, ut
 l. dies cautioni. §. prætor ait, & §. totiens. ff. de damno infecto.
 & l. sancimus. C. de episcopa. audien. & auct. qua in prouincia.
 14 C. ubi de crimine agi oportet. † Etia sola libelli oblatio, & por
 rectio coram iudice habetur pro citatione, ul. d. l. sancimus.
 15 † Et ita de consuetudine solent facere seruientes, siue nuncii, q
 si non inuenerint reum uagabundum citandum, referūt apud
 acta iudicis, se citasse reum simpliciter non dicendo ubi cita
 uerint. Si uero nomen reorum citandorum non tenetūr uerum
 ignorat, tunc inquirendum erit de illorum signis, quæ indu
 menta gerant, quam faciem, strictam an largam, quos capillos
 planos, cincinos, an ceruliores, an sint iuuenes, uel senes. tunc
 enim secundum signa seruientis citat dictos reos, sic referendo,
 relatum per me Matthæum seruientem, & c. quod die & c. ci
 16 tauī hos infra sequentes ad tres breues dies, & c. s. unum uesti
 tum pallio nigro, barbain non longam sed copiosam, & pube
 rem, coloris nucis auellanae prænaturæ, & capillos barbæ cō

- colores habentem, discrimen habentem in medio iuxta more Nazarenorum. Et alium claudum, monoculum, gibbosum, caligas bipertitas gerentem, & alios, &c. Ex talibus enim signis poterunt dignosci rei citandi secundum Angelum, Aretin. in §. quadrupli. in situ. de actio. † per relationem etiam aspectus ætates illorum poterunt probari, ut Bart. in. l. i. de mendic. ual. lid. lib. xi. C. † Et ualebit talis citatio, quia sufficit facere quod fieri potest, ut Bal. in. l. si quando. C. de testibus, & l. si dictum. §. præsentē, & §. sequente. ff. de euietioni. † nec curandum est de nomine, dummodo constet de corpore, ut. l. si quis, in fundi uocabulo. ff. de lega. primo. † Adiecta enim aliqua demonstratio fungitur uice proprii nominis, ut si specificata sint signa, uel confines, ut glo. ibidem in dicta. l. si quis, & l. certum. ff. si certum petatur, & l. penulti. ff. de rebus dub. quem tex. notabi. ibi. Si autem ignota nomina seruorum essent, pistorem legatum uideri, perinde ac si nomen ei adiectum non esset.
- C20** ¶ Ad tres breues dies. } † Quando rei exhibendi se per contumaciam absentant, solent de iure citari per triduum, ter p singulos dies, ut. l. inter. ff. de public. iudic. De consuetudine autem solent citari ad tres breues dies continuos ad audientiam graffariatus coram præside quæ citatio solet fieri una citatione pro tribus, quod idem de iure fieri potest, quod appellatur unum edictum pro tribus, ut. l. nunquam. ff. de iudic.
- D21** ¶ Vi rescripti. } † Citatio debet fieri iudicis mandato, & in scriptis, alias non potest citatio arētare citatū, ut extra de electioni. capitulo bonæ memoriæ. Ita dicit Ioan. Andre. in additto. ad Specu. in tit. de citatio. §. sequitur, uersic. sed nunquid creditur. † Nuncius ergo debet habere commissionem iudicis, de qua constet per publicam scripturam, uel autenticum instrumentum nec potest dictus nuncius capere aliquem personaliter, & exhibere eum in iudicium, nisi habeat dictam commissionem. Ita tenet Abb. Panor. in. c. cum parati, extra de appell. columna quarta in addi & Bald. in. l. consentaneum. C. quomodo & quando iudex & tex. in. l. neminem. C. de exhib. reis. qui est sing. ad hoc, & in auct. ut nulli iudicium. §. quoniam: uero contingit exceptis casibus supra allegatis.
- E23** ¶ Citatus fuerat. } † Si citandus non sit legitime citatus citatio debet haberi pro non facta, ut capitulo bonæ, la. ii. extra de electioni. † nec tenetur reus uenire, etiam ad allegandum suum priuilegium, ut glo. in. c. si episcopus, tertia questione secunda.

- 25 †Sciendum est autem quod quandoque citatio non ualet, quā
 26 intra angusta tempora fit, ut. d. v. q. ii. c. ult. †Quandoq; nō ua
 let, quia non exprimitur causa quare fiat citatio, ut. v. q. ii. c. ul.
 27 †Quandoq; non ualet, quia nimis maruratur peremptorium,
 28 ut extra de dila. c. dilect. †quandoq; nō ualet citatio ratione tē
 poris, ut si fiat tēpore feriato, ut. xv. q. iiii. c. i. & ii. ff. de feriis. l.
 29 i. †Quandoq; non ualet ratione loci, ut si citatur extra prouin
 ciam ultra duas diēas ut extra de rescript. cap. nonnulli.
 30 †Quandoque non ualet si citatur ad locum periculosum, uel
 inhonestum. ut extra de appellationi. c. ex parte, & ff. de arbi
 31 tris. l. si cum dies §. si arbi. †Quandoq; non tenet ratione iu
 dicis, ut si euidens est ipsum non esse iudicem, qui citat, ut ex
 tra de off. m. dele. c. ex literis, & extra de appellationibus. c. si
 32 duobus. †Quandoq; non ualet, quando in citazione non inse
 ritur rescriptum, siue cōmissio, ut extra de dilatio. c. prāterea,
 33 & extra. de off. iudic. delegat. c. cum in iure. †Quandoq; non
 ualet, si euidens est iudicem esse inimicum, ut. q. v. cap. quia.
 34 †Itē non ualet, si ille qui citatus est, spoliatus est, ut. d. c. si epi
 35 scopus. iiii. q. ii. †Item non ualet, si ad querelam liberti citatur
 36 patronus. iiii. q. iiii. c. liberti. †Et generaliter, ubicunq; euidenti
 exceptione reus se tueri potest, ut. ff. de iudic. l. non uidetur.
 37 †Sed si dubium est, an citatio teneat, tunc tenetur uenire ad
 allegandum suum priuilegium, ut extra de appel. c. si duobus,
 38 & c. cum parati, & ff. de iudic. l. si quis ex aliena. †Inuenitur ta
 men quod citatio quandoq; nulla est, & tamen nisi defendat
 tur citatus, procedetur contra ipsum, ut ff. iudic. sol. l. si reus.
 39 Inuenitur quod citatio est iniusta ex persona agentis, cū agēs
 agit calumniose & tamen nisi citatus uenerit ad iudicium, pu
 nitur, ut extra de acc. c. ueniens. Et argu. ff. ne quis eum, qui in
 40 ius uocat. est ui. exi. l. pen. †Tutius tamen est quod citatus ua
 dat allegaturus priuilegium suum, uel appellaturus, si eum gra
 uauerit, nisi quando constat eum non esse suum iudicem, hāc
 glo. in. d. c. si episcopus. iiii. q. ii.
 41 ¶Præfens } †Reus citandus est ad personam, si inueniatur, ut
 c. si. extra de eo qui mite. in poss. cau. rei seruand uel ad eius do
 micilium, ut. c. causam quæ, extra de dolo & contumac. ut su
 42 pra dixi. †Et fit talis citatio, per nuncium, siue seruientem, ut
 hic, & extra de offi. deleg. c. prudentiam, & extra de app. c. cū
 parati, & Spe. in tit. de cita. §. sequitur. †Quandoq; citatio uer
 balis fit per ipsum iudicem, qui ore proprio citat. l. ii. C. quomo

- 44 do & quando iudex. † Quandoq; sic per rebellionem, & potest
ipsetabellio de tali citatione per ipsum facta testificari, & scri
45 bere se citasse. † Quandoq; per partem in uim prouocationis
ad causam, ut c. cum sit, & c. bonæ ext. de appel.

Andreas Irus in iudicium uocatus non id, sed
uadimonium deserit: poniturq; (ut cum uult
go loquar) in defectu, ^a quod in margine ephe
meridis inseritur: uirtute cuius præhendatur.

Citationem tribus diebus continuis ^b solenniter factam
actuarius iudice pro tribunali sedente recitat, sed præci
pue prima die, & appellantur per statorem citatorum ius
risditionis. Atque post tertium diem iudex edicit uadimo
nium esse desertum, absolutamq; esse contumaciam res
gis procuratori, si solus postulet, aut etiam delatoribus
agentibus pro eo quod eis nocitum est contra absentes,
nec se sistentes ^c in iudicio, uirtute cuius interdum petunt
certam quantitatem subsidiariam, & quod frequentius di
citur, prouisionem sibi adiudicari pro medicamentis, ali
mentis, & prosecutionis sumptibus, quam antea non
petierant, & tunc iubet iudex elogium, renunciatio
nem chirurgi, citationes, contumaciam, omne des
nique litis instrumentum apud acta proferri, ea ratio
ne, & ut de principali quod æquitas suaserit demum
constituat.

Actuarius accusatoribus, & procuratori regio contu
maciam & eius emolumentum petentibus sub hac for
ma edit. ^d

- A1 **I**N defectu. † Citatus personaliter non comparens in termi
no sibi præfixo ponitur in defectum, uirtute cuius de iure
mulctatur arbitrio iudicis, ut. l. prima. ff. si quis in ius uocat
non ierit, & talis multa datur fisco. ut. C. de mod. multan. l. v.
2 & C. eodem. l. eos. † De consuetudine uero in summa septēde
cim solidorum Parisiensium cum dimidio, & in super uirtute
illius primi defectus, siue contumacie ad instantiam procura

- totis fiscalis, & actorum iudex decernit citationem realē. f. ca-
 ptionem corporis aduersus contumacem, iubetq; eum exhibe-
 ri realiter, & de facto, tanquam pene sui accusatorem per fu-
 gam factum, in auctentic. de exhiben. reis. §. si uero etiam colu.
 3 quinta. † propter enim contemptum mandati tenetur crimina-
 liter fisco, & idem potest capi, & etiam de domo extrahi. ut do-
 cto. in l. pleriq; & ibi tex. ff. de in ius uocand. & l. nemo, de do-
 4 mo. ff. de regul. iur. ratio siquidem est. † quia non debet actori
 causa manente undiq; desolata, iudice aliquid agere non ualē-
 te, eo quod nondum apud eum facta sit litis contestatio, illo
 reo contemnente legem manifestatione sua. & actorem extra
 omne adiutorium relinquente, ut Bar. in l. sed & hæ. §. prætor
 5 ff. de procu. Nec postmodum admittetur dictus contumax ad
 comparandum per procura. si hoc sederit iudici, per not. in c.
 6 in nostra extra de procura. † Imo hoc priuilegium perdit pro-
 pter eius contumaciam, ut l. sed & si. §. sed & si. ff. ex quib.
 caus. maior. & c. ueniens, extra de accus. & hoc ne eludatur p-
 toris auctoritas, ut l. consentaneum. C. quomodo & quando iu-
 7 dex. † Idem etiam quando obligatio facti descendit ex contē-
 ptu, ut l. stipulatio. §. siue. ff. de ope. no. nunc & d. l. fin. C. de p-
 8 cura. † Vbi autem dictus contumax apprehendi non potest, ci-
 tatur ad tres breues dies, ut l. in ltr. ff. de pub. iudi. facit consti-
 tutio regia nouissima arti. xxv.
 B 9 ¶ Diebus continuus. † Dies enim feriati, & non feriati in di-
 lationibus computantur, & interim iudicis officium conge-
 10 scit, ut l. siue pars. C. de dilatio. † Est enim tempus continuum
 quod continue currit diebus feriatis, uel non feriatis, siue in
 absentia, & præsentia sit copia iudicis, uel non, ut c. de præse.
 long. tempor. l. fina. potest tamen quis restitui in integr. ut l.
 11 si. ff. de restitu. in integ. † Restitutio autem in integrum tollit
 de medio obstaculum præscriptionis, & per talem restitutio-
 nem tollitur solum exceptio, quæ erat parata contra actionē,
 & intentabitur actio prima directa, Bald. & glo. in l. si. & §. sed
 12 quod simpliciter. C. quib. ex cau. ma. † Aliud est tempus utile
 quod non currit diebus feriatis, & absentia, & diebus, quibus
 non est agendi copia, & istud est multiplex. s. continuum, & uti-
 le, quod ad sui principium tantum, non quo ad progressum, ut
 glo. in cle. unica, de in integ. resti. ubi glo. remittit ad c. ii. extra
 de concess. præben. & c. quia diuersitatem, in fin. eodem tit.
 13 † unde tempus datur ad eligendum utile, quia non currit in-

- 14 peditis, ut extra de electio. c. ne pro defectu, t. utilis autem tēporis multa sunt genera. nam quoddam tempus est utile, quo ad sui initium, sed ex quo incipit est continuum, ut. ff. de calū. l. annus, & ff. de ædil. edi. l. cum sex aliud est tempus utile toto tempore, ut. l. superuacuum. C. de tempo. in integ. restitū. Et illud est multiplex, nam quoddā est utile ut nec feriati dies
- 15 computentur, nec absentiarum, nec minorum ætates, t. ut erat annus utilis qui debetur restitutionibus maiorum, & minorum, ut. C. de temporibus in integ. resti. l. i. Aliud quod curabat absenti, eo quod potuit procuratorem dimittere, sed resti
- 16 tuitur, ut. l. ii. ff. de diuersis & tempo. præscrip. t. Sed si est præsens, contra quem currit si impediatur agere, non currit. l. i. §. i. C. de resti. milit. & eorum qui reipubli. caus. absunt. & glo. in d. l. superuacuum.
- C17 ¶ Nec se sistentes. t. Pro tali triduana contumacia rei non sunt condemnandi pro delicto, ut. d. l. inter, ibi, ne per triduū p singulos dies ter citatus reus condemnetur. Pro contumacia autem de iure condemnantur. Nam si quis in ius uocatus non ierit, ex causa a competenti iudice multa pro iurisdictione iu
- 18 dicis damnabitur, ut. l. ii. ff. si quis in ius uoca. non ierit. t. De cōsuetudine uero quilibet defectus in qualibet dictarum triū dierum importat multam septemdecim solidorum Parisientiū cum dimidio Et talis multa siue emenda datur fisco, & nō parti, tā de consuetudine, quam de iure, ut. l. v. & l. eos. C. de modo multa. t. Quo autem ad partem civilem, si citati non comparuerint ad primā citationem, condemnabuntur in secunda citatione in expensas, ut. l. sancimus. C. de iudiciis, & extra de procuratoribus. c. querelam, ubi de hoc, & glo. in. c. quoniam contra falsam, extra de probationibus.
- D20 ¶ Edit. t. Acta iudicialia competenti ordine sunt per tabellionem conscribenda loca designando, & tempora, & personas, & omnia sic conscripta partibus tribuuntur, ita quod originalia pœnes scriptorem remaneant, ut si super processu iudicis fuerit suborita contentio, per hoc possit ueritas declarari, ut. c. quoniam contra falsam, extra de probatio. Sed intellige ea tantum acta sunt integraliter edenda partibus, quæ ordinaria, & communia sunt, & non extraordinaria, ut. d. c. quoniam iuncta
- 21 glo. in uer. extraordinario, t. quia informationes, interrogationes, repetitiones, & conformationes testium non eduntur partibus, quia non sunt communia, sed extraordinaria, nec agitur

- ad exhibendum pro instrumentis in criminalibus actionibus, forte nec actione in factum, quia pecuniariter non interest, ut glo. in l. ii. §. item diui, in uersiculo non si de capitali causa agatur. ff. de iure fisci, & ff. ad exhibendum, lege liber homo.
- 22 † Si uero rei admitterentur in processum ordinarium, puta ad comparandum, & se defendendum per procuratores, & ad suas iustificationes, tunc possent edi ad oponendum in dictas. f. de positiones testium, etiam post publicationē, ut. l. fi. quæ est singularis. C. de testib. ex ipsis enim testium depositionibus testimonium eorum argui potest. l. si quis testibus, & auctent si testis. C. eodem alias si non edatur, licite appellatur, ut extra de fide instrumentorum. c. C. perpetuus, & C. ut lite pendente. l. i. & C. de edend. lege is apud quem. † Secus autem in propriis priuilegiis, quæ quis edere non tenetur ut. c. cōtingit, extra de fide instr. & ff. de edend. l. i. §. editiones. † Et hoc nisi aduersarius uellet illud probare falsum, ut extra de fide instr. c. inter dilectos, & lege optimam. C. de contrahend. & comitten. stipulatio. fisco autem omnia edi debent, lege ne quisquam. ff. de edendo.
- 23
- 24

Formula contumaciæ.

Niuerfis præsentis literas inspecturis Ioannes Vlpianus legum magisterii insignitus, aduocatus in supremo senatu, præpositus & custos præposituræ & c. Salutem. Notum facimus q̃ anno domini¹ M D X L. die lunæ. xviii. mensis Octob. nobis renunciauit, ac fidem fecit Matthæus Charon nostræ iurisdictionis apparitor² se. xvi. dierum mensis, & anni citasse, ut per actuarium appellarentur, & coram nobis cōpaterent, pœna proscriptionis corporum & bonorum suorum quorumcunq; seq; sisterant tribus continuis diebus, quorum primus cecidit Lunæ die. xviii. secundus Martis. xix. tertius Mercurii. xx. mensis Octob. nobilem Desiderium Anippum, Bernardum Thrasonem, Claudium Caligulam, principis nostri legionario in eorum domiciliis^b alloquendo Ioannem & Benedictum. Notmānos

uicinos ^c aduersus Antoniam Dianam uiduam defuncti Ioannis Pluti, tam suo nomine quam ut corporum et bonorum dicti defuncti Ioannis & ipsius filiorum annis minorum administratricem, Augustinum Plutum dictorum defuncti & uiduæ filium annis maiorē, Benedictum Crasum defuncti discreti magistri Chrysostomi Crassi, dum foret apud superos in supremo Senatu aduocati fratrem Mariam Martham relictam defuncti Iuliani Xenii, & Dionysium Dauum nuper defuncti Crassi famulum conquirentes, & procuratorem regit nomine dicti domini: ut in iure essent, per se responderent impositis criminibus, & elogio contra eosdem concepto, atque apud acta prolato, deinceps procederetur iuridice, uti constat renuuciatione dicti executoris. Quibus diebus magister Claudius Cāntiuncula procurator dictorum conquerentium, & procurator regius ibi iudicio affuerunt aduersus prædictos absentes, qui indicta etiam poena nec comparuerunt his diebus, nec quisquam alius pro illis, ira absentes, ^d & contumaces a nobis pronuntiati sunt expectati, & uocati solenniter per Ioannem Harpium apparitorem nostrum. Contra quos absentes, & contumaces idem magister Claudius Cāntiuncula nominibus quibus supra postulauit ratione uadimontis deserti, ac contumaciæ cuilibet conquerentium mille libras Parisienses, aut aliam summam iustam arbitranda in dictarum uiduarum & liberorum uiduum & aliorum impensasq; huiusce accusationis obdictos ab illis absentibus & contumacibus consolfos institutæ: & quod ad Dauum pertinet, pro medicamentis, & curatione uulnerum, quæ eodem consilio & die iuxta crucem Tiroueri absentes contumaces socii & participes intulerunt, & quæ quotidie a chirurgis curantur, sicq; curari non possunt, ut in posterum aliquo opificio uictum suum exercere queat. Ac postulat idē procurator regius, ut dicti contumaces uocentur iterum per edicta, ac per se respondeant poena conuicti & confessi, necnon confiscationis suorum corporum & bonorum, quibus postulatio

nibus auditis ediximus, ac statuimus iure eremodicii criminationes, inquisitiones postulantibus dictis conquerentibus confectas apud astra proferendas cum renunciatione chirurgi ditionis nostræ iurati, qui dicti Davi vulnera curavit, una cum trium denunciationum contumacia, atque ob eam arbitrandæ quantitatis petitione. Et tandē, ut ratio iuris poscet, constituerur. ^c Añum die uigesimo mēhis Octobris, & anno quo supra. In cuius rei testimoniū sigillum dictæ pæposituræ his præsentibus duximus apponendum.

Sic signatum.

Hoc edictum conquerentes ab actis exscriptum iri curant, ut ponatur una cum inquisitionibus, renunciatione chirurgi, reliquo litis instrumento, & quod æquum erit, iudex iudicet.

Apparitor. } ¶ Est officialis, vel executor, per quem litis executio, & ipsius causæ præparatio iubente suo iudice expeditur, ut lege ea quidem. C. de accusatoribus & quarta quæstione quarta. §. aliquando, & extra de appellatio. c. cum parati, exequitur enim lites, & eas præparat, quia facit partes in iudicio comparere, & testes convenit, & reliqua facit, quæ causis expediendis proficiunt usq; ad earum finem, ut. C. de iudiciis. l. antepenul. & l. si. & C. de sportul. l. i. & in aul. de iudiciis. §. is qui causas præparant. colla. sexta. ¶ & tales officiales siue serviētes pluribus modis vocantur, quandoq; vocantur missi, ut extra de immu. eccle. c. i. quandoq; nūcili, ut capitulo prudentiam, extra de offi. deleg. & d. capitulo cum parati, quandoq; officiales. ut. d. iiii. q. iiii. §. aliquando. in princip. & C. de accus. l. ea quidem. Quandoq; notarii. xxiii. q. v. capitulo circunceliones, in princip. Quandoq; apparitores, ut extra de homicid. c. tua, prope. si. & de apparit. lib. xii.

C. Quandoq; executores, ut. C. de sport. l. ii. & ibi dicitur, ¶ quales possunt pro iudicis voluntate remoueri, quandoq; deportati dicuntur, ut extra de privileg. capitulo. cum olim. propter.

- Quandoq; Cæsariani, siue catholicani, ut. C. de bonis proferi. l. penulti. in fine. Quandoq; ministri, ut trigesimalertia quæstione quinta, capitulo si homicidæ, & capitulo cum ministri,
- 4 eodem ¶ isti enim officiales, siue nuncii debent esse liberi, & non serui, quia publicum est eorum officium, quod per seruos expediri non potest, ut. ff. de regulis iuris. l. in his officiis, & argumen. C. de tabul. scri. l. iii. §. si. libro decimo, & l. in testamen-
- 5 to. §. seruus. ff. de testam. si quis certe sunt, quasi testes, imo plus, quia illis solis creditur, ut l. iii. q. iii. §. aliquando, & l. iii. q. iii. §.
- 6 Item in criminali, uersa iter domini, ¶ Si tamen seruus esset de facto ad hoc electus, & publice pro executore habitus, dum p libero habetur, gesta per eum ualent, ar. ff. de off. prætor. l. bar-
- 7 barius, & l. iii. q. viii § tria, prope princ. ¶ Item executor, siue nūcius. debet esse maior uiginti quinque annis, non minor, argu. ff. de muneri. & hono. l. ad rem. Sed uidetur quod sufficiat ætas uiginti annorum, sicut in arbitro, ut. ff. de arbit. l. cum lege. Et fortæ sufficit quod sit maior septemdecim annis. ff. de postula. l. i. §. pueritiam. Item quod possit esse minor est argu. ff. de re iudi. l. quidam, & argumen. ff. de testamen. l. qui ætate, & ff. de testibus. l. testium. §. lex iulia, quæ est. l. iii. q. iii. §. item in criminali. Et quiddam tenent, aut sufficiat in ministeriali ætas xiiii. annorum, ad similitudinem testis, ut præalleg. §. lex iulia.
- 8 ¶ Item debet esse masculus, non femina, ut. ff. de reg. iur. l. foe-
- 9 minæ. ¶ Item laicus, non clericus. C. de test. l. consulta, & extra
- 10 ne cleric. uel monach. cap. ii. & l. iii. ¶ Item debet esse locuples, & uitæ probatæ, ut non sit uersimile eum uelle peccare, alias non ipse, sed eius elector posset pro eo teneri, ut in auct. de iudic. §. is qui causas præparat, alias est uer. sub. §. nullo. ¶ Nā mala electio est in culpa, ut. ff. ad municipa. l. quid ergo, & ff. de nego. gest. l. clam seruus. §. si. ¶ & generaliter quilibet iudex potest eum eligere de iure, ut extra de appell. c. cum parati, & de offi. deleg. capitu. prudentiam. ¶ Officium autem eius est implere, quæ sibi iniuncta sunt, siue decreta fuerint circa lites expediendas per iudicem, cui fuerit deputatus, ut in auct. de defen-
- 11 sio. ciuita. §. ex prouincia. & de iudiciis. §. is qui. ¶ Ita quod fas est iudicibus, & maiores pœnas & corporales maculas imponere executoribus, si male fuerint uersati circa lites, ut sciant causas non esse deludendas, nec lucri gratia aliquod eis uiciū
- 12 imponendum, ut. C. de sportul. l. i. in fine. ¶ Quæro autem qualiter, & quomodo, & quo iure puniri debeat officialis falsum

- referens? dic quod uidetur puniri leg. corne. de fal. nam falsitas est immutatio ueritatis, ut in auct. de instr. cautel. in princ. & ff. ad leg. corne. de fal. l. paulus, & l. i. eodem titu. uersic. sed si quis ob renunciandum, cuius poena est deportatio, & omnium bonorum publicatio. d. l. i. §. finali. † Et eligens etiam teneri uidetur, ut ff. de custo. reo. l. diuus. uel dic quod si pecuniam recipit, ut falsum renunciaret, tunc tenetur leg. corne. de fal. ut in principi. uersic. sed si quis ob renunciandum, si uero non pecunia corruptus, sed alias id fecit, tenetur actione in factum ad interesse, ut ff. ad le. cor. de fal. l. qui nomine prætoris. Sic & in iudice refert, an ferat præcio, uel gratia sententiam, ut C. quando. prouoc. non est neces. l. uenales, quæ est secunda quæstione. vi. §. diffinitiuæ, & ff. ad treb. l. seruo inuito. cū. §. prætor. † Quæro adhuc an executor possit uim inferre, & quid iuris sit: circa hoc nota secundum ea quæ ponit Abbas extra de priuilegiis. c. cum olim propter. † Sed nunquid potest teneri crimine concussionis, ut ff. de concus. l. i. & l. ii. q. i. eadem. l. & l. concussionis. Dic quod non obstat. hoc, quod retulit se citasse, cum non citauerit, sed si occasinte sui officii aliquid recepit, tunc tenetur, ut in præalleg. concord. & xxiii. q. i. c. militare, in fine.
- B19 ¶ Domiciliis. † Domicilium enim non concluditur ciuitate, sed magis prouincia, ut l. fi. C. de præscri. long. tempo. Domicilium si quidem quis dicitur habere, ubi maiorem partem fortunarum suarum habet, unde cum recedit peregrinari uidetur ut l. ciues, de incol. lib. x. C. † Sed quid si quis nullo loco hëat domicilium? Respond. quo ad omnes pro præsentē habetur, nam in nullo loco, & in pluribus locis potest aliquis habere domicilium, ut ff. ad municipa. l. absumptio. §. penult. & l. eius §. pen. eodem, † quis ergo potest dici absens, uel præsens ratione prouinciæ, ut glo. in d. l. fi. C. de præscri. long. temporis.
- 21 † Si ergo non sit copia personarum citandarum, sufficit ad ipsam domum denunciare citationem. l. i. §. permittit. ff. de lib. agnosc. & C. de danna. excep. l. ut perfectius. §. si. domum uero accipere debemus hospitium, si in ciuitate maneant, quod si non sit in ciuitate, sed in uilla, uel in municipio, illic ubi larem
- 23 matrimonio collocauerunt. d. l. i. §. domum, † collocasse autem larem dicitur quis, ubi sedes, & tabulas, & res suas constituit, ut ff. de uerb. signifi. l. in lege, & idem. C. de incol. l. ciues, libro x. alias aliter accipitur domus, ut ff. ad leg. iul. de adulte. l. nec

in ea. §. ius occidendi, & ff. de iniur. lege. lex cornelia. §. domum.

- C24 ¶ Vicinos. } ¶ Vbi citandorum non habetur copia, sufficit legi perferentem literas, siue commissionem citationis publice presentibus, qui inveniuntur, glosa in capitulo bonæ. i. uer siculo singulares, extra de electio. & capitulo ex tunc, extra de cleric. non resid. ¶ & interrogandi sunt vicini, siue parochiani si uolunt defendere, ut. ff. ex quibus cau. maio. l. ergo, & l. iiii.
- 25 §. prætor, supra alleg. ff. de damn. infe. ¶ Quandiu autem quis copiam sui facit, non est citandus ad domum, quia ad citationem ad domum recurritur quasi ad ultimum refugium, ut not. Hostien. in capitulo causam quæ, extra de dolo, & contumac.
- D27 ¶ Absentes. } ¶ Quis enim potest dici absens, qui extra iudiciū est, ut. ff. de damno infect. l. iiii. §. abesse, & ff. de fidei commissaria libertate, lege non tantum §. abesse, & in authentic. de Testament. §. penultimo, columna. vii. alius quis audiri nō potest ut. ff. de uerborum obligat. lege prima in principio Tertio, qui est extra ortos, ut. ff. de uerborum signification. l. absentem, & ff. de procuratoribus. l. præsens, & glosa in lege fina. C. de præscript. longi. temporis. ¶ Sunt autem quinque genera absentie. Prima, probabilis, & necessaria, ut miliuæ. Secunda, probabilis tantum ut studiorum. Tertia, necessaria tantum, ut in relegato. Quarta, uoluntaria sine contumacia, ut mercator, uel alius nō contumax. Quinta, ut per contumaciam. In prima ergo si fuit quis legitime defensio, restituitur ad appellandum, ut lege si. ff. de restitutio. in integrum. Si autem non fuit legitime defensio, uel nullo modo defensio, restituitur ad hæremodicium, id est ad totam causam, ut. C. de procuratoribus, lege qui absente, & ff. de iudiciis. lege si prætor, in fine, & C. quibus ex cau. maio. rest. in integ. l. prima & ff. eodem, lege si ab hostibus. In secunda scilicet probabili tantum legitime defensio ad nihilum restituitur, ut. ff. ex quibus causis maio. lege nec non, & ff. quādo appellandum sit, lege prima. §. finali. ¶ Non legitime autē defensio, uel nullo modo defensio, ad appellandum auditur suo iure non per restitutionem, ut. C. quomodo & quando iudex lege ab eo, ubi autem nullum relinquere procuratorem potuit, uel reliquit, & est defunctus, & tunc in totum restituitur, ut dicta lege nec non. In tertia uero ubi scilicet necessaria tantum etiam cognita subuenitur, ut si procuratorem non po

tuir relinquere uel reliquit, sed mortuus est, ut. ff. qbus cau. maior. lege sed & si per. §. primo, in fine, & lege necnon eodem, & ff. & iniuriis. l. papinianus, & sic uidetur idem in his duobus.

30 In quarta ubi non contumaciter, sed uoluntarie abest, nec dicitur restitui quia nec ladi per sententiam potest, ut. ff. de re iudicata, lege de unoquoq; in quibus ibi, scilicet contumaciter, si est fiste contumax auditur appellans, ut. ff. de iudiciis, lege & post, in fine, si uere contumax non auditur appellans, ut in auste. de iudiciis. §. audient, columna sexta, nisi ueniat iudice sedente pro tribunali, ut. l. diuus. ff. de restitutionibus in inte-

31 grum, tuerus autem contumax dicitur, qui aperte dicit se non uenturum, ad quem sufficiat una denunciatio, ut. ff. ex quibus caus. in possessionem eatur, lege fulcinius. §. final. Fictus uero ille, qui inuenitur, & dicit se uenturum, uel nihil dixit, non tamen uenit, ad quem debet ter nunciari, ut. ff. de re iudicata, lege contumacia. §. consumax. Si autem non inuenitur, dicunt quidam non posse fieri contumacem, etiam fiste, ut. ff. quæ sententiæ sine appellatio. lege prima. §. item. contrarium tamen sustinetur sufficit enim si denunciatur ad domum, ut argumen. C. de anal. excep. lege penultima, in fine, & ff. de damno infecto, lege iiii. §. abesse, & glo. in. d. l. si. ff. de rest. in integ.

E32 ¶ Ut ratio iuris poscet, constituetur. ¶ Iudex uisa productione actorum & omnibus ab utraq; parte productis scripturis tam ex parte accusatoris quam ex parte rei diligenti consideratione examinatis. interloquendo æstimare solet, & pronunciare, utrum in carcerem recipienda sit persona personaliter citata: uel si a orimordio an relaxanda sit, & militi tradenda, uel fideiussoribus committenda, uel etiam sibi suæq; fidei (si iterum in ius uocetur denuo comparitura) relinquenda sit. Hoc autem pro criminis, quod obicitur, qualitate, & perpetrati flagitii circunstantiis reum aggrauantibus uel etiam eum, pro loco & tempore immunem indicantibus arbitrabitur iudex: uel etiam hoc propter honorem, aut propter amplissimas facultates, uel pro innocentia personæ, uel pro dignitate eius qui accusatur face re solet, ut. l. i. ff. de custo. & exhib. reo.

¶ Interim mittuntur uiatores custodes ad domos absentium & fugitiuorum in bonorum p̄sidiū, ut illa obsignent, statuto iudicis ad libellū p̄curatoris publici p̄scripto: & sit iterdū in primo decreto

- debet publica fides, ut dicta, lege gesta, & capitulo quoniam
 7 contra falsam, extra de probat. † Et nota quod fiscus non occu-
 pat bona nisi post annum de iure, ut dicta lege. i. & si. ff. de req
 8 rendis reis. † De consuetudine uero occupat ea post adiudica-
 tionem tantum, quo casu irrevocabiler confiscantur, ita quod
 rei postea superuenientes reperti nocentes puniuntur, in nocē
 tes uero absolviuntur, nec propterea bona recuperant, ut dicta
 9 l. i. in fine ff. de requirendis reis. † Si uero intra annum, uel tem-
 pora edictorum, & ante condemnationem redierint rei, & post
 intimationem, id est representationem, obierint, quantum non
 dum se purgauerint, ad hæredes proprias res transmittunt, ut
 l. i. C. de requirendis reis. Nam is qui in reatu decedit, integri
 10 status decedit. † Extinguitur enim crimen mortalitate, exce-
 pto crimine læsæ maiestatis, ut lege fin. ff. ad legem iuliam ma-
 11 iesta. † Quæro quid si ex bonis annotatis sint aliqua mouentia
 uel res immobiles reis spectantes? Dic quod ne aut mora deterio-
 ra fiant, aut aliquo modo intendant, uendi, & uenire debere, pre-
 12 ciumque eorum in deposito esse iure sancitum est inter mouē-
 tia fructus quoque haberi oportet, curandumq; nequit his, qui
 profugerunt medio tempore a debitoribus eorum soluantur, ne
 per hoc fuga eorum instruat, ut. d. l. si. ff. de requirendis reis, &
 ita de consuetudine obseruatur, & bona glo. in. l. ii. C. si pend.
 12 appellatione. † Quæro adhuc utrum rei præcedente fuga, aut
 eorum absentia possint sua bona, aut aliquid ex eis alienare?
 Respon. quod de iure canonico ubi inquisitio est incepta con-
 tra aliquem criminofum, est ei interdicta potestas uendendi,
 dandi, infeudandi seu quomodolibet alienandi bona sua, ut. c.
 prælatorum. §. si. extra de accusar. De iure uero civili ex die cō-
 missi criminis læsæ maiestatis, & repetundarum reus nihil ex
 bonis suis alienare potest, ut. l. ex iudiciis. ff. de accusa. ubi
 glosa enumerat octo alios casus ante litem contestatam.
 13 † Sed in aliis casibus non exceptatis post litem contestatā pœ-
 na transit ad hæredes, & prohibetur alienatio bonorum, ut gl.
 in. dict. l. ex iudiciis, & ff. de manumissio. l. qui pœna: &
 facit. ff. de donationibus. l. donationes. §. si. & l. post contractū,
 & C. ad legem iuliam maiestatis lege fin. & ff. qui & a quibus
 lege quaesitum.
 B: C Describuntur. † Bonis reorum annoratis de consuetudine,
 & communi obseruantia regni Franciæ proceditur ad conse-
 13 ctionem, inuentarii bonorum, ita tenent glo. in. l. i. ff. de requi-

- rendis reis. De iure uero ante condemnationem, & confiscationem, & controuersia pendente non debet fieri inuentarium.
- 15 † Verum defensionis facultas danda est quibus aliquam inquitudinem fiscus infert, & interim facultates eorundem adhuc controuersia pendente inquietari, describique fas non est, sed tunc demum res persequi licet, & super modo facultatum ac rerum interrogationem haberi quæ per conditionales seruos, scilicet notarios inuestiganda est, ut lege defensionis facultas & .l. prohibitum, de iure fisci, lib. decimo. C. ubi dicitur tex. prohibitum est cuiuscunque bona qui fisco locum fecisse æstimabitur capi, priusquam a nobis forma fuerit data. Et ut omni prouisione genere occursum sit, Cæsarianis scilicet officialibus fisci sancimus licere uniuerfis quorum interest: obicere manus his qui ad capienda bona alicuius uenerint qui succubuerint legibus
- 16 quia nunciis principis non creditur sine literis. † Et ipsis uolentibus aliorum bona in manus capere, quilibet cuius interest
- 17 potest de facto resistere, ut in auct. ut nulli iudic. §. si. † Et sic officialibus principis resistitur si excedant in suo officio, ad quod C. de appell. l. quoniam, & .l. deuorum, de meta. & epide. lib. xii. C. & .l. i. quando lic. unic. sine iudic. se uindic. † Inuentarium ergo conficiendum est per notarios, qui serui conditionales uocantur, ut dicta lege defensionis, & .ff. de adoptio. l. non aliter.
- 19 † Conditionales ideo uocantur, quia hominum conditiones, & contractus faciunt, ut. C. cui potio. in pignor. habeant. l. scripturas, & .C. de pigno. l. si tibi. † Inuentarii autem forma sit secundum tenorem legit si quis intra. C. de bonis proseri. ubi dicitur, si quis intra prouinciam pro qualitate delicti sententiam proseriptionis scilicet confiscationis incurrerit, per ordinarii officii sollicitudinem bonorum eius indago diligentissime celebretur, ne quid priuatæ rei commodis per gratiam, atque collusionem furto subducatur, & plena descriptio comprehendat.
- Quod spatium est, & quod sit rursi iugerum, quid autem cultum sit, aut colatur, quid in uineis, oliuis, aratoris, pascuis, syluis fuerit inuentum. Quæ etiam gratia, & quæ amœnitas sit loguorum, quis in ædificiis, & possessionibus sit ornatus, quæue mancipia in prædiis occupatis, uel urbana, uel rustica, uel quarum artium generibus imbuta teneantur, quod sit censualium uel coloni quod bonum exercitiis terrarum, atque uomeribus instructum. Quot pecorum, atque armentorum greges, & in qua diuersitate sunt dinumerati. Quantum auri, & argenti, uestium

ac monilium, uel in pecie, uel in pondere, & in quibus speciebus. Quidve in apothecis sit repertum. Tunc demum omnia ea, quæ uelle nos perspicis inquisitione conscripta rationalis rei priuatæ tradant, officio aut palatinis sup hac cā misis nostro neſtenda patrimonio. Mox uero ad nos sub literis publi. sigillatim de omnibus nominatimq; referatur, proculdubio negligentia mulſtanda. ¶ Nam siquid post factam a prædicto officio inuestigationem rationalis rei priuatæ cui inquisitio secūda mā data est amplius fortassis inuenerit, officium fraudulentum ea condemnatione ferietur, ut aliud tantum, quantū fuerat subtractum ex propriis facultatibus inferatur, & ff. de censu. l. formula, & C. de apor. publi. l. i. & l. si. de bo. uac. lib. x. C.

Edicti Formula.

Niuerſis præſentes literas inſpecturis Ioannes Vlpianus ^a legum candidatus in ſupremo cōſeſſu aduocatus præpoſitus Salutem. ^b Notum facimus quod quum ad hanc diem. xviij. menſis Octob. MDXL. citatus fuiſſet ad cauſam ore proprio dicendam Andreas Iruſ cerdo Pariſinus per Matthæus Caronta uiatorem dictæ præpoſituræ, eum alloquendo in ſuis ædibus præſentibus Medardo Coruo & Marcello Aſino teſtibus uocatis uirtute certi mandati de ea re ſcripti & impetrati ab Antonia Diana uidua & c. & aliis conquerentibus & cætera, & procuratore ſiſci nomine domini ut per ſe reſponderet, ac iuri ſatisfaceret: propterea quod per inquiſitiones contra eum, & eius ſocios noſtro decreto factas poſtulantibus, ac inſtantibus dictis conquerentibus is Andreas Iruſ necis obnoxius eſſet, aut ſaltem omnino non careret ſuſpicionem, qui præſens inter fuerat homicidio defunctorum Ioannis Pluti, magiſtri Chryſoſtomi Crasſi in palatio Lutetiano aduocati, Iuliani Xenii, & uulneribus illatis Dionyſio Dauo eodem cōſitu, ac opem præſtituiſſet. Ad quam diem magiſter Claudiuſ Cantuuncula procurator dictorum conquerentium,

plerunq; fieri solet, Ideo dictus uiator citauit dictum Iru
una denunciatione pro tribus, rēq; omnē renunciat aqua
rio, qui ad acta ad hunc modum refert.

Die. xx. Mensis Nouemb. M D X L.

A 1 **I**oannes Vlpianus. } † In mandato debet apponi nomen cō
sulis. l. si qua beneficia. C. de diuers. rescrip.

B 2 **¶** Salutem. } † Per salutationē, & benedictionē inducuntur
effectus, ut in prohe. vi. & multos no. Rebuffus in forum man
da. in glo. salutem, in concordia.

C 3 **¶** Extra locum sacrum. } † Quia si caperetur in loco sacro ca
ptura non esset rite facta. Ideo captus pristinae libertati restitui
deberet. Bart. in. l. praesenti. C. de his. qui ad eccle. confug. per
id quod habetur in. l. i. & .ii. ff. de liber. homi. exhib. quod pla
cet. Panor. in capitulo inter alia, de immunita. eccle. pro quo
dicit esse text. in. c. miror decima septima quaestione quarta.

4 **¶** Et taliter debet relaxari, ut non possit per relaxantem de faci
li iterum capi, no. Bar. in. l. i. §. i. per illum tex. cum sequē. ff. de
acquirend. rerum domi.

5 **¶** Primo uiatori. } † Mandatur reus hic capi ad corpus per ser
uientem istis nunciis praetorium, seu potestatem terrarum mā
dantur exequi decreta iudicium. Et licet hi officiales non sint
subiecti iudici, pro ueritate tamen suae praesunt uoluntati, qui
bus siquidem permittere non debet subiectos prouinciales im
pellere, auct. de mandat. princ. §. praecipue uero, columna ter
tia, & dicit Bald. in. c. grauis, numero decimonono in fine, ex
tra de restitutione spoliatorum, † quod ipsi nuncii funguntur
uice asini, qui sedentem super sellam magistrum portant.

7 **¶** Et ista asina deportatio competit uiatoribus nunciis, ut. ff. de
iudiciis. l. fin. † Hinc est quod in uulgari. Tuscorum isti uocan
tur baiuli, a baiulo, absq; eo, quod habeant aliquam auctorita
tem iurisdictionis, ut. l. is cui. §. missum. ff. ut in possessionem le
gar. † Et ita neq; de iure, neq; de consuetudine aliqualem ha
bent iurisdictionem, ut tenet Ioannes Faber in lege & si non
cognitio, sed executio, & ibi Iason. C. si contra ius uel utilita
tem publicam, ubi dicit idē Fabia. quod curia Franciae ita ob
seruat, quod si disti executores, scilicet seruientes in eorum de
linquāt officio, debent de stilo curiae Franciae remitti ad eorū

PRAXIS CRIMINIS

iudices puniendi, ut. d. Ioa. Fab. in. l. quod promulgatis. C. de
 10 off. præf. urb. ¶ Qualiter autem puniantur dicti seruientes, si
 ue nunci publici, qui falsum retulerunt, decidit Bald. in. c. fi.
 in secunda columna de dolo, & contuma. extra & in aucten-
 tic. de armis.

E 11 ¶ Extra tamen locum sacrum. ¶ Ista est regula. c. inter alia,
 de immunita. eccle. ubi est tex. d. distinguens, aut fugiens ad ec-
 clesiam causa immunitatis est liber, aut seruus, ut uidere licet.
 Et ibi excipiuntur duo casus ab ipsa regula. uidelicet quando
 est publicus latro fugiens, uel nocturnus depopulator agrorū
 aliam exceptionem uide in capitulo finali eodem titulo uide
 licet qui sub spe immunitatis in eccle. uel cœmiteriis delin-
 quunt quia tales immunitate non geudent, quia ea se fecerūt
 indignos, & eo præsidio. Et ideo si fuerunt stulti in culpa sint
 sapientes in pœna, dicit ibi glo. si. idem dic si fuerit delictū cō-
 missum prope ecclesiam, uel cœmiterium, quia quod prope est
 in ortis est. Est quædam præsumptio iuris, quod in in loco pro-
 ximo delictum perpetravit spe immunitatis, alias non perpe-
 traturus. d. c. fi. intellige etiam de ecclesia nondum consecrata
 c. pe. de immu. eccl. quia dicit ibi textus obsequiis domus dedi-
 cata nullus est ausibus temerariis prophananda. Istud dic p-
 bari per tex. in dicto capitulo si. in quantum loquitur de cœmi-
 teriis, quæ non consecrantur & tamen in eis est immunitatis.

12 ¶ Quartam exceptionem habes in regula in capitulo primo
 de homicid. cuius sunt uerba, si quis per industriam occiderit
 proximum suum, & per insidias, ab altari meo euelles eum ut
 moriatur. Et dic per insidias id est, proditorie, quod est quan-
 do aliud gerit animo, quam quod gerit in actu ut. l. si. de delat.
 lib. x. C. & aliud mente gerit, ut not. in. l. i. ff. de præuaric. & in
 l. i. ff. ad. l. iul. maieſta. Bar. in. l. respiciendum. §. delinquent. ff.
 de pœnis ut si ueniens tecum taneuam socius in itinere te per-
 cutit ita declarat Pet. de anch. in dicto capitulo primo.

13 ¶ Et potest esse ratio, quia propter illam prodicionem delictum
 est grauius ut probatur in. l. i. C. de maieſti. & mathemat. ubi gra-
 14 uius est necare hominem ueneno quam gladio, ¶ & uenenare
 est species prodicionis, ut inquit Io. bu. & Bald. in. l. nemo. C.
 de sum. tri. Bald. & Saly. in. l. cum fratrem. C. de his quib. ut in
 di. pro hac exceprione attende de ea, quæ tradit Alexand. in
 confi. cxlv. nu. vi. uiso themate uol. vii. ubi tractat quæſtionem,

15 ¶ an domus monasterii pura dormitorium & huiusmodi habi-

- 16 & decidit illud multipliciter, firmando quod sic. † Si quæras,
 an dabilis sit immunitas aliis in locis? dic quod sic pone, qdā
 flagitiosus, qui mortem meruit, confugit ad sacramentum alta
 ris dum portatur in uia. Ille gaudebit immunitate perinde ac
 si esset in ecclesia, quia nihil est maius hoc sacrificio, & nullū
 habet ecclesia priuilegium nisi ob honorem Dei, multo fortius
 & ipse Deus, ut aucten. multo magis C. de sacrosanctis eccles.
 17 † Corpus. n. Christi est corpori eccle. præferendum, Ioa. Fab. in
 fi. de his qui sunt sui, in insti.
 F 18 ¶ Citet eum. } † Quia qui in ecclesia est, potest citari. l. præsen
 ti. C. de his. qui ad eccle. confug. ubi uide remissive apostillā
 ad Bar.
 G 19 ¶ Anno & die. } † Hic ponitur data ani, & diei quia mandatū
 siue rescriptum sine die & consule non ualet. ut. l. si qua benefi
 cia. C. de diuersi. rescrip. & glo. in. c. quoniam contra falsam, ex
 tra de prob.
 H 20 ¶ Sigillum } † Mandatum siue rescriptum autentificum alicui
 ius firmitatis robur habere non uidetur nisi factum fuerit per
 manum publicam. Ita quod appareat publicum, aut autenti
 cum sigillum habeat, per quod possit probari. ut capitulo secū
 21 do extra de fide instrum. † Sigillum autem dicitur autenti
 cum quando est sigillum alicuius principis secularis, cui cre
 ditur de consuetudine, ut glosa. in dicto capitulo secundo ex
 22 tra de fide instr. & c. cum dilectus, eodem. † Sigillum etiam ali
 cuius iudicis facit fidem, ut xcviii. dist. c. primo & secundo &
 ar. decimonono questione tertia capitul. atnimus & ff. de cu
 sto. & exhi. reorum. l. diuus, ibi, & interrogaciones literis inclu
 sas, atq; obsignatas ad cognitionem magistratus mittant.
 23 † Item dicitur autenticum sigillum episcopi, & ei creditur q̄
 diu contrarium non ostenditur, ut extra de probatio capitulo
 24 post cessionem. † Item sigillum capituli, ut extra de procur. c.
 25 iii. & lxxiii. dist. c. in nomine patris, in fin. † Habet igitur sigillū
 uicem publici instrumenti. ut glos. in dicto capitulo post ces
 sionem. Vide quæ de sigillo late scribit Berthacinus de firmi
 no in tractatu. de episco. in tertio libro coll. v. & sequentibus.
 26 † Et quando literæ sigillatæ faciant fidem, attende ad Soc. cō.
 cxx. coll. vii. Cum in præsentī, & latius in con. cclviii. in cau
 sa uicariæ. Alexan. in consi. clem. in causa appellationis, uol. v.
 & consi. xxvi. uersic. iii. quia non est probatum incipiente læ

Itatus^a ad hunc diem Andreas Irus cerdo ab hugonē a sebo uiatore huiusce sedis eum alio loquente ad recitationem actuarii tribus contra tractoribus denunciationibus, siue ad tres breues dies, quorum hic primus, & duo alii sequentes, uirtute certi rescripti decreti super certis criminibus, & inquisitionibus contra illum, & illius socios, ac participes apud acta prolatis ad postulationem & supplicationem Antonia Dianæ, reliquorumq; conquerentium, procuratorisq; regis super cæde defunctorum & uulneribus Dionysii Dauī, quorum reus est, & obnoxius idem Andreas Irus: ratione quorum hinc migravit ereptus, & exemptus^b a manibus dicti Hugonis uiatoris auxilio aliorum cerdonum Parisiensium: contra dictam Dianam, & reliquos conquerentes, & procuratorem fisci dictæ præposituræ iunctum: ut talibus criminationibus, postulationibus, petitionibus, intentionibus dictorum conquerentium & dicti procuratoris fisci, & quas contra eundem quilibet illorum proponere & intendere uoluerit, iuri stet, per se respondeat dictis quæstionibus apud acta prolatis. Huius citationis Ioanne Titio, Thoma Stichio præposituræ uiatoribus, & aliis testibus adhibitis.

Vltimo trium dierum peruulgata ex recitatione actuarii citatione delatores aut eorum procurator & fisci postulant contumaciam pronunciari absolutam, eremodiciūq; contractum aduersus dictum Irum. Sed magister Antonius Galbula procurator dicti Iri iustam impedimentī causam adfert, affirmans illum in lecto decumbentem in extremis laborare. Ad hæc sistit Simonem demieam qui confirmet, & iuret eum tam graui æstare febri, ut de salute omnes desperent: seq; ab Iro missum, ut excusaretur. Tunc iudex edicit contractam esse contumaciam cū hac exceptione, si non laboret, & ualeat. Etenim indulget ut si doceatur de ualitudine, circumducatur edictum,

- A 1 **C** Itatus. } Hic refert graffarius reum citatum fuisse p ser
uientem. † Quid autem si seruiens negaret retulisse
graffario citasse reum, cui illoram sit potius credendū
nuncio, uel graffario? Aut si reus negat se fuisse citatum, quem
seruiens refert citatum? Respon. quod tria sunt attēdenda. Nā
quandoq; est contentio inter partem & nūciū, seu seruientē in
ter nūciū & graffariū, quia nūcius negat retulisse. Et nihilomi
nus graffarius scripsit nuncium retulisse. Quandoq; est contē
ptio inter partem, & nuncium non super nuda citatione, sed su
per uerbis prolatis a citato. Primo casu concludit Ioann. An
dre. super Spec. in titu. de citatione. §. sequitur, uersic. sed nun
quid crederetur, quod secundum qualitate personarum, & q̄
titatem præiudicii iudex arbitrabitur. Nam quandoq; potius
creditur simplici assertioni partis, quam uerbo nuncii, ut puta
quia nuncius est uilis. persona & pars est indignitate constitu
ta & laudabilis uitæ. Quandoq; exiget iuramentum contra as
sertionem nuntii, quandoq; plenam probationem. Et hæc di
cta communiter tenentur, & facit a contrio capitulo ad audiē
tiam, extra de præscrip. & idem Ioan. Andre. in dicto capitulo
cum parati, extra de appella. & Saly. in. l. tres denunciationes.
- 2 **C** quomodo & quando iudex. † Secundo casu principali com
munis conclusio est hæc ut inspecta qualitate & graffarii. & nū
cii, iudex arbitretur cui sit magis credendum, ut not. Cyn. in. l.
siquis decurio. in fine. C. de fals. & Barto. in extrauagan. ad re
primendum, in uersicu. per nuncium. Si autem graffarius est su
spectus ex antea gestis. & contra graffarium est assertio nuncii
non credereē graffario, sed nūcio. Sed cessante præsumptione
contra graffarium, magis crederetur scripturæ ipsius graffa
rii, quam nuncio. † Nam plus creditur graffario aſta scribenti
seu scripturæ ipsius graffarii, quam iudici, cum ipse graffa
rius sit iuratus ad hoc, ut capitu. quoniam contra falsam, ex
tra de probat. † Tertio, non creditur nuncio super uerbis pro
latis a citato, ut si referat citatum dixisse se non uenturum, uel
quod illi iniuriam intulit, quia nuccio tantum creditur in his
quæ spectant ad eius officium quod uersatur circa citationem
non autem in aliis, ut not. glos. in dicto capitulo cum parati,
extra de appel. & l. magis puto. §. illud. ff. de rebus eorum, & l.

- i. §. sane. ff. de off. præf. urb. dum tamen nuncii portent literas eius quod asserunt se in mandatis habere, ut capitulo prudentia, extra de offic. delega. Bald. in. d. l. magis puto. §. ne tamen, dicit † quod creditur nuncio, quando facit aliquid circa naturam sui officii in modicis sed in magnis, & præiudicialibus non creditur, ut idem Bald. in dicto capitulo cum parati, extra de appellatio. Barto. in dicto extrauag. ad reprimendum. in uerbo, per nuncium, dicit secundum Specu. quod † cautela esset, semper mittere duos nuncios, ut in ore duorum, aut trium stet omne uerbum, ut capitulo in nomine domini extra de testibus
- 7 † Vtrum autem dictus nuncius, & executor habeat aliquam iurisdictionem? dic quod non nec de uiribus causæ cognoscit, nec pronūciat, nec pronunciatum ualet, ut. l. si ut proponis. C. de executio. rei iudi. & Io. Fab. in. l. & si non cognitio. C. si contra ius uel utilit. public. & Boet. in suis commenta consuetu.
- 8 in. §. xv. in glo. in uerbo & huiusmodi. † Vnde si talis executor, & seruiens in eius delinquat officio, debet de stilo curiæ Franciæ remitti ad eius iudicē puniendus, ut Boet. in. d. gl. in uerb. unde si tales, & Io. Fa. in. l. quod promulgatis. C. de off. præf. urb. & hæc no. quia quotidie accidunt.
- B 9 ¶ Ereptus, & exemptus. † Eripiunt, & eximunt nonnulli per raptum comprehensos reos a manibus familiæ, scilicet seruitium, quo casu tenentur ciuilitur, quo ad interesse priuatum actione in factum, in quantum actor æstimauerit per iusiurandum suum, ut. l. si per alium. §. in eum. ff. ne quis eum qui in ius uoca. est uerxi. & in singulos datur actio. † Et nihilominus manet, qui exemptus est obligatus, nec liberant exemptum quia poenam suam soluunt, ut dicta. l. si per alium. §. hoc iudicium, l. si. ff. eo. & l. iiii. de exac. trib. lib. x. C. & l. sed eximendi. ff. ne quis eum, & l. consiliarios. C. de assel. & domest. & glo. in. §. per
- 10 nales in st. de act. † Quo autem ad interesse publicum. f. fisci eximens uerberatur & in exilium mittitur, ut, l. si quis in hoc genus & auf. sed nouo iure, ibi posita de episc. & cleri. Et. C. de his,
- 11 qui latro. uel aliis cri. reos occulta. l. prima. & ii. † Quod si cœtum & concursus fecisse dicantur, quominus quis in iudicium produceretur. l. iu. de ui priuata crimen commiserunt, ut l. legis. ff. ad. l. iul. de ui priua. & l. lege. ff. ad. l. iul. de ui pub.
- 12 † cuius legis iul. de ui priuata poena ademptio est tertix partis bonorum, ut. l. tutoris. C. ad. l. iul. de ui priua. † Est etiam amissio dignitatis, & famæ, ut. l. i. ff. eo. & gl. in. c. ii. ext. de ord. cog.

- 26 re.C. quorum appellatio. non recipiunt. † Et ideo nisi manifeste constet actum esse nullum in illo dubio obediendum est executori, ut. ff. de iniur. l. nec magistratus † unde iudex quando officium iuste exercet, non potest sibi resisti, ut. l. milites agru.
- 27 §. irreuerens. ff. de re milita. † Nam semper præsumitur, quod uigore officii faciat. l. prætor. §. si publicanus. ff. ui bonorum raptorum, maxime quando facit ea, quæ sine iurisdictione exerceri non possunt, argumen. l. pro hærede. ff. de acquiren. hære.
- 28 & glo. in. d. l. omnes quando igitur rei, qui licite mandantur capi, se defendunt, & in certamine occiduntur a familia, seu seruiuentibus, impune occiduntur, nec tenentur occidentes, nec super hoc debet recipi accusatio, ut. l. si seruus. C. de his, qui ad eccle. confug. & ibi Bartol. † Si tamen familia possit eos resistētes capere, sine uulnere, & commode, & sine offensa, non debet illos offendere, & si offender, tenetur, ut. l. quemadmodū. §. magistratus. ff. ad leg. aquil. & leg. continet. ff. quod metus causa. † Quæro an credendum sit nuncio asserenti reum sibi exemptum fuisse? Dic quod non, quia non est credendum nuncio, si etiā referret citatum dixisse se non uenturum, uel quod citatus intulit illi iniuriam, uel quod ereptus fuit a manibus eius, secundum Ioan. And. in Specu. in titu. de cita. §. i. in principio. & mouetur hac ratione, quod nuncio non creditur nisi circa officium, quod uersatur circa citationem, & relationem citationis. Non ergo est credendum illi in aliis, nec potest, dici, quod fuit annexa citationi, quia citatio ualet & est perfecta, quantuncunque citatus nihil dixerit & pro hoc uide tex. sing. cum glo. in capitulo uenerabilibus. §. secus, de senten. ex comm. lib. vi. & glo. quam sequitur Bar. in. l. ex consensu, in fi. ff. de iudic. & Abb. Pañor. in. c. cum parati, extra de appella.
- 32 † Debet ergo inquiri super ereptione, & exemptione rei, prius quam nuncio credatur. ut. l. si per alium. §. docere. ff. ne quis eū qui in ius & c. ibi autem docere debet quis per hanc exemptionem factum quo minus in ius produceretur. Cæterum si nihilominus productus est, cessat pœna, † quoniam uerba cum effectus sunt accipienda, ut. d. l. §. docere. Vide plene de ista materia, ut breui finiam, per glo. & docto. in. l. ut uim. ff. de iustic. & iure, & ut semel omnia comprehendas, per D. Chaliē. in consue. Burgund. in rubr. des iustices. §. vii. in gl. de simple rescouf se. † Sed quia supra locuti sumus de pœna imponenda ei, qui ui aliquem exemit a manibus familiæ, quæro quid si quis nō ex
- 33
- 34

- mit, sed tantum conatus est ut eximere? qua poena ueniat ple-
tendus ex illo conatu? uidetur puniri debere eadem poena,
ac si exemissum reum. nam in delictis ponitur animus, licet non se-
quatur effectus, ut. l. si quis non dicam rapere. C. de. episcop. &
cleri. & c. furtum xiii. q. vi. & l. i. §. diuus ff. ad. l. cor. de. sicar.
- 35 ¶ Iure autem municipali, & consuetud. regni Franciæ regulari-
ter non punitur animus, nisi sequatur effectus, & punitur ho-
micidium subsecutum, ut Bart. in. l. si in rixa, & d. l. i. §. diuus.
- 36 ff. ad. l. cor. de. sicar. ¶ quia poenæ personales. s. amissiones uitæ
& membri requirunt actum consummatum. Sed poenæ minores
non requirunt delictum consummatum, sed inchoatum, ut. ff. de
extraor. cri. l. i. §. qui puero, in uerbis perfecto flagitio punitur,
capite. imperfecto deportatur, & Bald. in. d. i. si quis non dicā
- 37 rapere, ¶ inchoatur autem delictum statum quod conatus tran-
sit in alium, idest in contumeliam alterius, & non autem, licet
finales effectus non sequatur, & hoc potest contingere duplici-
ter, primo per actum remotum a principali delicto, sicuti est in
sultus ad homicidium faciendum, uel per actum propinquum
- 38 sicuti est uulnus. ¶ Actus ergo uerbi & actus facti remotus mi-
nus punitur. Sed actus propinquus acrius punitur, iudex ta-
men ibi ex officio mitigat poenam, ut. ff. de pœ. l. si quis aliquid
§. nondum. & l. aut facta. §. euentus. ff. co. nec ob. l. is qui cum
relo. C. ad leg. cor. de. sicar. quia ibi delinquens punitur eadem
lege, non tamen eadem poena ac si consummasset delictum. ut
- 39 no. Guil. de cu. in. d. l. si quis non dicam rapere. ¶ in. leuioribus
etiam delictis non punitur affectus, nisi sequatur effectus. l. i. §.
- 40 si. ff. quod quisq; iur. ¶ Sed illa regula non procedit in delictis
in quibus lex solum affectum considerat secundum Barto. in
l. generaliter. §. i. ff. de calum. & ita practicaui in quodam pro-
cessu criminali coram me moto inter procuratorem fiscales
fori episcopi conquerentem ex una, & Joannem ferrant ex al-
tera, eo quod idem Ferrant conatus fuisset eximere a manibus
seruientium Guillermini courtoys reum nostra ordinatione
exhibendum, eundem Ferrant condemnaui ad emendam ho-
norabilem faciendam in nostro prætorio & in loco delicti, &
in certam multam pecuniariam erga fiscum, qui appellauit, &
tandem per arectum curiæ parlamenti Parisiis sub data diei,
quintæ Nouembris. Anno domini M D xxxiii. iudicium meū
fuit confirmatum.

Vniversis præsentes literas in specturis & cætera. Notum facimus, quod anno Domini MDXL. die mensis Nouembr. nobis renunciauit Hugo Asebus apparitor præsens iurisdictionis die primo huius hesterni mensis triduo citatum ad nostrum tribunal Andream Irum eum alloquendo, ut compareret, & causam ore proprio diceret contra Antoniam Dianam, & alios accusatores & procuratorem fisci, & responderet criminibus accusationibus aduersus eum, & eius correos ad postulationem dictorum accusatorum, & procuratoris fiscalis apud acta prolatis: ut in renunciatione dicti apparitoris, de qua nobis constitit, plenius continetur: & demum agatur prout ratio inris postulat. ultima trium dierum magister Claudius Cantiuncula nomine, & ut procurator dictorum conquerentium, & dictus procurator fisci uenerunt, & comparuerunt in iudicio coram nobis in foro dictæ præposituræ contra dictum Irum, qui nec uenit, nec comparuit: eo per nos dictus ac pronunciatus contumax, uocatus tamen, & solenniter nominatus per nostrum apparitorem Ioannem Harpium. Sed adfuit magister Antonius Galbula procurator præsenti in foro dicti Iri, qui nobis dictum Irum in extremis laborare asseruit, misisseq; Simonem Demeam, qui excusaret, ac præsens delato iuramento affirmaret dictum Irum sic morbo detineri, ut uix de eius uita speretur: nec uenire potuisse. Propterea contumacem illum pronunciauimus, dictis accusatoribus & procuratori fisci id postulantibus contra dictum Irum, modo non laboret morbo, & ualeat. Datum anno & die, quibus supra in cuius rei testimonium sigillum præsents iurisdictionis his præsentibus duximus apponendum.

Sic signatum.

Nunc intermittetur dicti Iri criminatio donec redierit

ægritudo prorogat diem, & si tunc iudicatum sit non uidetur
 iudicatum, ut. d. l. quæsitum. ff. de re iudic. Vbi etiam si ex cau-
 sa probabili est absens non proceditur contra eum diffinitive,
 5 ut ext. de off. deleg. c. consultationibus. † Item ubi absens im-
 peditus est, impedimento publico, & necessario excusatur, & si
 6 nō miserit exoniatores, nec in poenam incidit cum effectu, ut
 not. in. l. ii. §. si quis municipalis ff. si quis. cautio. † Et sic omnis
 excusatio sua æquitate nititur. l. i. ff. de uaca. & excus. muner.
 7 † Exoniatus autem uidetur usq; ad tempus, quo potuit uenire,
 & habere accessum ad iudicium, quod si non uenerit reputa-
 tur contumax, ut Bart. not. in. l. ex consensu. §. si ff. de appella.
 & in clem. unica, extra de dolo & contum. & l. petitam. §. item
 8 ueniunt. ff. de petitis. hœred. † Quo probato contumacia sua
 plenum sortitur effectum, ut d. c. cum dilecti. §. expectantibus,
 9 extra de dolo, & contumac. † In civilibus uero si secundo, uel
 pluries quis fuerit exoniatus, & adhuc daret impedimentum,
 potest compelli, ut constituat procuratorem, ne lis efficiatur,
 quasi lis immortalis, alias reputatur contumax, ut. d. l. quæsi-
 10 tum. ff. de re iudic. † Exoniator pro actore nō admittitur, quia
 debet uenire cum sacco paratus, ut. l. i. ff. de diuer. & temp. præ-
 11 scr. & ibi glo. & Barto. ratio. † quia debet mittere procuratorem
 ut ibidem dicitur, & no. Cyn. in. l. i. C. de resti. mil. & eorum q
 12 rei publ. causa abfuer. † Quæro an quis teneatur comparere co-
 ram iudi. incompetenti citatus? respon. aut est certum quod ci-
 tatus est de iurisdictione iudicis citantis, & tunc tenetur ueni-
 re alias punitur, ut ff. si quis ius dicen. non obtemp. l. i. in prin.
 Aut est certum quod nō est de sua iurisdictione, imo funditus
 exemptus, tunc non tenetur uenire aut comparere, ut ff. de iur.
 is. omn. iudi. l. si. Aut est dubium an sit eius iurisdictionis, tūc
 tenetur comparere, uel uenire, ut hoc ipsum sciatur an eius
 sit iurisdictionis, ut. l. ii. ff. si quis in ius uoc. non ier. Aut quis
 est exemptus, a iurisdictione ope. exceptio. uel sub potestatiua
 conditione, uel habet electionem iudicis, quia privilegiatus,
 ut auct. habita C. ne filius pro pat. & l. i. ff. de iudi. tunc etiam
 comparere tenetur allegaturus privilegium suum, & declina-
 13 toriam fori, & Bald. in. l. hi qui ad civilia. C. de app. & Bart. in
 l. i. C. de consti. princ. † Nam tenebit iudicium, quo iudex pro-
 nunciabit se iudicem esse, uel non esse, ut. ff. de iudi. l. si quis ex
 aliena iurisdictione, & l. ii. §. sed & si dubitetur. ff. eo Et sic ue-
 ritas de hoc inquiritur, ut. ff. si quis cau. l. si cum, in princ.

PRAXIS CRIMINIS

- 14 † & si sibi non opponatur quod non sit iudex competens, cognoscer de facto principali. & tenebit illud iudicium ratione dubitationis, ut. ff. ad municip. l. de iure. i. respon. & ff. de lib. cau. l. ordinata, in fi. i. casus, & C. si contra ius uel uti. pub. l. ii.
- 15 C. si adue. re iud. l. ii. † unde nō pōt dici non ualere sn̄a quasi a nō suo iudice dicta ut. C. si a non cōp. iud. l. si. cum partium cōsensu iurisdīctio prorogata uideatur, ut. l. i. ff. de iudi. & glo. in l. ii. ff. si quis in ius no. nō ier. † cū priuatorum consensus faciat iudicem eum qui iurisdīctiōi pr̄est. l. priuatorum. C. de iuri.
- 17 om. iud. † Vtrum exempti speciali priuilegio principis possunt puniri ab ordinario loci, si delinquant circa priuationem sui officii, aut priuilegii? Dic quod generaliter non possunt priuari suo priuilegio, nisi a principe. Sed per consequentiam delicti, si redderentur infames priuarentur a iure, ut. l. iudices, de digni. lib. xii C. uide quæ not. in auct. qua in prouincia, in fi. C. ubi de cri. agi. op. & ff. de his qui no. inf. l. ii. §. miles. & Bal. in l. ueteranus. C. quando prouo. non est necess. † Quæro etiā an in delictis qui priuilegiatus possit declinare forum ordinarii iudicis? Dic quod nō. Nam etiam scholaris, qui maximo utitur priuilegio, & qui alium de tribus iudicibus optare potest, ut. d. auct. habita. ne fil. pro pat. C. non posset priuilegium fori allegare, & declinatoriam petere, quia delictis cessat omne priuilegium, ut in auct. de mand. princip. § si quis autem, iuncta gl.
- 18 tertia collation. † Quid autem si sit inquisitum contra scholarem per iudicem incompetentem alium quam ordinarium, & per eundem lata sententia contra clericum, a qua appellauit, an ualeat sententia? Dic quod non ualeat sententia propter iudiciarium ordinem non seruatum. Tamen iudex superior, ad quem est appellatum in uim notarietatis facti quod per processum constitit, poterit de nouo punire scholarem de crimine, ut. c. ad petitionem, extra de accu. Et sic sententia, quæ nulla est ipso iure, rata potest haberi a principe, uel senatu, & hoc
- 20 propter plenitudinem potestatis, † quia ipse mutat substantiā rei, maxime ubi est ei facta fides delicti, ut glo. in d. c. ad petitionem, uet. facta fides, & C. de rei ux. or. actio. † Quando autē est locus pr̄uentioni inter iudices parem iurisdīctionem habentes docto. tangunt in l. si pluribus. ff. de leg. i. & Bald. in l.
- 21 nullum. C. de test. † Quæ sint causæ, quæ excusent citatum a contumacia, uide late per Felyn. in. c. cum Bertholdus, colū. viii. in princ. ubi ponit doct. cum quinque fallentis, uide Bo-

lo.in.l.quæsitum.ff.de re.iudic.

Subsidiariæ quantitatis, siue prouisionis
adiudicatio.

Onspectis criminibus, & inquisitionibus ad po-
stulationem Antonia, Dianæ uiduæ defuncti
Ioannis Pluti, tam suo nomine, quam ut cor-
porum & bonorum Iacobi, & Perri Plutorū
eius & dicti defuncti liberorum annis minorum adminis-
tratricis, Augustini Pluti dictorum defuncti & relictæ an-
nis maioris filii, Benedicti Crasfi defuncti discreti uiri ma-
gistri Petri Crasfi, dum uiueret in supremo senatu aduo-
cati, eius fratris, & Mariæ Marihæ uiduæ defuncti Iuliani
Xenii, & Dionysii Dauī famuli nuper dicti defuncti Cras-
fi conquerentium, & procuratoris filci subscribentis con-
fectis aduersus Anderam Irum, Bernardum Thrasonem
Claudium Caligulam Domini nostri regis legionarios,
& nobilem Desiderium Anippum absentes & contuma-
ces: conspecta etiam renunciatione chirurgi huiusce præ-
posituræ iurati, & authoritati super uulneribus, plagis, &
morte secuta ex iisdem uulneribus in dictos defunctos il-
latis, & dictum Dauum: Atque citatione solenni, absolu-
taq; edictis rite succedentibus contumacia aduersus eos-
dem absentes pronunciata: consultis denique peritis, ac
re, diutius deliberata, & expensa. Nos interim, dum de
principali discutitur, per modum prouisionis ^a condema-
namus dictos contumaces absentes, & illorum quēlibet
insolidum ^b in ducentarum librarum Pariensium summā
erga singulos conquerentes, & ad dictam summam sol-
uendam sub poena corporis, & pignoris, bonorumq; om-
nium captione, quantum spectat siue ad dictas uiduas, &
hæredes defunctorum pro prosecutione præsentis litis, si-
ue ad dictum Dauum pro eadem prosecutione, & cura-
tione uulnerum, modo tamen dicti conquerentes sas-
tiscent ^c de dicto precio restituendo, si ita fieri debere di-

ctum fuerit in exitu litis . Et quod ad principale attinet, ne dicti contumaces , & absentes citationis ignorantiam causari possint , indulgemus adhuc aliquot dies intra quos iterum præconio,^d & sono tubæ citabuntur^e ter quaternis denis diebus , & quater ex abundanti. Et hanc nostram sententiam esse per actuarium nostrum , quem ad id committimus , legendam , publicandam , & affigendam per singulos quaternos denos dies compitalibus columnis , rostris , locis , & plateis ad proclamationes , proscriptiones , & subhastationes in nostra præpositura faciendas solitis , & assuetis: quo palam innotescat dictis contumacibus sic absentibus nomine domini nostri principis , & nostro . qui si non uenerint in iudicium , & coram nobis comparuerint dicto tempore prædente, nos eos, eorūq; bona omnia publicabimus, aut quiduis aliud statuemus, prout iustius uidebitur, per nostram sententiā, iudicium, & iure.

Pronunciatum in prætorio iudicialiter in præsentia dictorum conquerentium, aut eorum procuratorum: & in absentia dictorum contumacium, die. xviii. Nouembr. an. domini M D xl. Sic signatum.

Formula edicti affigendi.

Niuerſis præſentes literas inſpecturis Ioannes Callimachus legum magiſterii inſignitus in ſupremo ſenatu Pariſienſi aduocatus , uicarius præpoſiti & cuſtodis præpoſituræ &c. Notū facimus quod ad diem lunæ. xviii. martis. xix. Mercurii. xx. menſis Octobr. anno domini M D xl. citati erant triniſ diebus ea lege, ut niſi comparerent præſentes , & ſe in iudicio ſiſterent , exularent a territorio dictæ ditionis , conuiſti eſſent crimine ſibi impoſito , eorumq; bona omnia proſcriberentur Bernardus Thraſo , Claudius Caligula principis noſtri legionarii, nobilis Deſiderius Anippus nuper in uico ſancti Martini Pariſiſ habitantes, per Mattheū

Charonta dictæ præposituræ uiatorem compellando Franciscum & Ioannem Normanos uicinos, quum dictorum absentium ædes clausas reperiisset præsentibus Titio Therbaldo, & Thoma Flauio, aliisque testibus adhibitis, uirtute certi rescripti nostri compellantis contra Antoniam Dianam uiduam defuncti Ioannis Pluti, tam suo nomine, quam ut corporum & bonorum Iacobi & Petri Plutorum eius edicti defuncti filiorum annis minorum administratricem, Augustinum Plutum dictorum defuncti & relictæ annis maiorem filium, Benedictum Crassum defuncti discreti uiri magistri Chrysostomi Crassi dum uiueret in supremo Senatu aduocati fratrem, Mariam Martham uiduam defuncti Iuliani Xenii, Dionysium Dauum modo dicti defuncti Crassi seruum, & procuratorem regium nomine dicti regis iunctum eisdem responsuri in iudicio super eo, quod per inquisitiones eosdem legis præscripto conceptus ad postulationem & supplicationem dictorum conquerentium dicti absentes arguuntur paucis ab hinc diebus occidisse dictos defunctos circa noctis horam. ix. iuxta Crucem Tiroueri: Et dictum Dauum eandem ui uulnerasse: quibus diebus supra memoratis, & in quolibet illorum magister Claudius Cantuincula in dicta nostra sede procurator dictorum conquerentium, & dictus fiscalis procurator nomine, quo supra uenerunt in ius, & legitime coram nobis comparuerunt aduersus dictos absentes cõtumaces citatos, qui licet dictæ essent pœnæ, nec uenerunt, nec comparuerunt ipsi, aut quisquam alius pro ipsis: sed per tres dies in actuarii nomenclatione abunde uocati, & expectati pro more, defuerunt. Cæterum ne eiusmodi citati absentes ullam possint ignorantiæ prætexere causam, edicimus illos iterum uoce præconis, ac sono tubæ ter quaternis denis diebus, & quater ex abundanti uocandos: Et hoc nostrum edictum esse legendum, publicandum, affigendum singulis quaternis denis per nostrum actuarium, quem ad id committimus locis ad proclamationes, proscriptiones, in dicta præpositura destina

tis, debite admonentes, ac palam facientes ex parte domini nostri regis, & nostra dictis absentibus: quod nisi in ius uenerint, & coram nobis praestituto tempore comparuerint, pro scriptos illos cum omnibus, aut si quid aliud iustius fuerit, pronuntiabimus. In cuius rei testimonium figill. dictae praepo. his praesentibus curauimus appositum iri. Actum die. xviij. Nouembris. M D X L.

Sic signatum.

Executio huius edicti fit per dictum Actuarium, & Stentorem Gallum praconem, & lictorem dictae praepositurae. xiiii. die post edictum prima proclamatione ad hunc modum.

Die. xii. Ianuarii anno domini M D X L.

Renunciatum per nos Cn. Flauium actuarium, & tabellionem, & Stentorem.

- A 1 **P**rouisionis.} Indicanti, seu pro sequenti delictum p
modo substantiae personae accusatae aestimatione iudi
cis precium constituitur, ut. l. lex corne. §. si. ff. de iniur.
& c. pe. §. si. ext. de accus. & c. ex parte, eodem, & l. si. C. de ord.
2 cog. ¶ quia aduersarius aduersario compellendus est in expen.
prouidere contra se. ut gl. in. d. c. ex parte, & ar. ff. de inof. test.
3 l. si institu. §. iij. & C. de carbo. edic. l. ult. & ii. ¶ & istae expen.
necessariae tantum erunt, sine quibus causa explicari non pos
test, ut glo. in. d. c. ex parte, & c. praeterea, extra de off. delega.
& extra de dol. c. si. & ff. de iu. delib. l. filius, & plura iura alleg.
4 in glos. d. l. fin. C. de carb. edic. ¶ Haec autem expensae, siue proui
sio adiudicantur cum summaria causae cognitione, quae fit per
iudicem, sine partium praesentia, ut Spec. in titu. de expen. ac
cusa. & c. uer. & no. alleg. in argu. c. super hoc, extra de remun.
& glo. in. d. l. si. C. de carbo. edic. quae dicit sufficere semiplenam
probatorem, & summatim procedere, & pro hoc bonus text.
5 in. l. iii. §. causae. ff. eo. de car. edict. ¶ Si quid uero ex publico ero
gatum sit in prosecutione sceleris, reus suspectus tenetur refun
dere, si sit soluendo, ut. l. circensium, de decurto. lib. x. C. ubi ca

uetur. l. grauitas tua faciat necessitatem conditionis urgeri, ut
 quascunque pro his expensas ciuitas prorogauerit, refundere
 6 protinus, ac repræsentare cogantur, &c. † Si autem reus non re
 periretur culpabilis ab initio, ubi esset aliquis instigans, & dela
 torille, ad cuius commodū potest sequi uindicta, tenetur exol
 uere onera, & expensas processus, ut. l. cum sæpe, de erogat. mi
 lit. anno lib. xii. C. ibi uel tali alia causa nostro nomine deputa
 ti sunt, uel fuerint, ac per eorum translationes circa annonarū
 rum uel capitum eis præbendorum erogationem publicis rō
 nibus quædam læsio ingeratur, eandem rem de proprio perso
 nam, seu etiam personas cui uel quibus deputati sunt, uel fue
 rint, hæc modis omnibus agnoscere, & glos. ibidem in uerbo,
 7 imputando, & ibi Bar. † Si autem ex officio iudex inquirat. tūc
 ei impurandum, nisi probet, quia nullam annonam, siue stipen
 dium consequetur, ut in auct. de coll. §. ad hoc iubemus, col. ix.
 ibi, ad hoc iubemus prouinciarum iudices, & officia eorum, si
 quando de ciuitate in ciuitatem ueniunt, neque angariis, neq;
 descriptionibus, aut aliis expensis sigillatores grauare, sed ex
 deputatis sibi a fisco annonis, scilicet salariis, & stipendiis ex
 8 pensas facere &c. † Debet itaque iudex optimus & purus un
 diq; esse contentus his quæ a fisco dantur quod si quid præ
 ter spem accesserit, & inuentus fuerit non custodiens iustam fi
 dem uenit expellendus, & alter in eius locum subrogetur, legē
 & iustitiam cum puris seruans manibus ut aucten. de manda.
 9 princ. §. festinabis, colla. iiii. † Et si delictum concernat tantum
 rem publicam offensam, & non personam priuatam, delator p
 cipiet præmium a fisco iudice statuente, ut. l. ii. C. quib. ex cau.
 serui pro præmio liberta. accip. ubi dicit, qui monetarios adul
 terinam monetam clandestinis secleribus exercentes in publi
 cum derulerint, præmium a fisco percipiant. Ille igitur solus,
 qui ultro ad accusationem profiliuit, præmio dignus est, non
 autem is, qui cum accusaretur, ipse in alium derorsit crimen,
 quia is solus uidetur uindicasse, uel arguisse, qui ad hoc profi
 10 luit ultro, ut. l. iiii. §. utrum. ff. de senatuscō. silleia. † & sic differt
 spontaneus a coacto, ut. l. qui cū maior. §. si libertus, & §. si pa
 11 tris, & §. si. ff. de bon. liberto. † Vbi autem respublica, & perso
 na priuata inueniuntur offensæ simul, tunc uictoria conuicto
 aduersario precium reportabit, non ex ipso facto, sed aditione,
 & sententia iudicis, ut. l. i. C. quib. ex cau. serui pro præm. liber.
 accip. iuncta glos. fina. in si. ibi, & non puto reddit præcium a

PRAXIS CRIMINIS

- 12 fisco cum domini negocium gesserit. † Sic de iure onera, & expensæ iustitiæ prima debent fieri de bonis rei delati, si inueniatur suspectus de crimine. d. l. circensium, de decu lib. x. C. l. leg.
- 13 cor. §. si. ff. de iniur. † Secundo de bonis eius, ad cuius utilitatem uindicta petitur. d. l. cum sepe, de erog. milit. anno. lib. xii. C.
- 14 † Tertio de publico, ubi delator, & delatus non sunt soluendo, ut. l. lex cornelia. ff. de senatusc. silleia. ubi dicitur. l. cornelia cauetur de præmio accusatoris, qui requisit, & renouciavit, eos seruos, qui ex ea familia ante quæstionem fugerint, ut in singulos seruos, quos conuicerat, quinque aureos ex bonis occisi, aut si inde redigi ea quantitas non possit, ex publico accipiat. huic accedit statutum domini nostri regis Francisci, publicatum anno domini millesimo. xxix. arti. clxi. † Et ea uidetur esse ratio, quia licet accusatus cum accusatore in gratiam redeat, tamen crimina semel audita, indiscussa nullo modo præteriri debent, ut. c. crimina, extra de collus. detegen.
- 16 † Nam interest reipublicæ, ne crimina remaneant impunita. l. ita uulneratus. ff. ad. l. aquil. † Euidencia siquidem patratæ sceleris non indiget clamore accusatoris. c. euidencia, extra de acc.
- 18 † ita quod etiam si nomen adiectum non sit eius, in quem facta est iniuria, & tunc sit difficilis probatio, uult tamen senatus publica quæstione scilicet quærela, & accusatione cuiuslibet de populo rem uindicare, tunc criminaliter debet quis puniri, licet non appareat, ad cuius iniuriam factum fuerit delictum. l. quod senatusconsultum. ff. de iniur. & ff. ad legem aquil. l. itē mela. §. sed si seruum plures. & d. l. ita uulneratus, & glo. in. d. l. quod senatus.
- B19 ¶ In solidum} † Et si plures sunt rei accusati, tenentur in solidum, ut. l. item. mela. §. sed si seruum plures ff. ad. l. aquil. & hoc per incarcerationem, & detentionem suarum personarum.
- 20 † Nā quotiēscunq; aliqui sunt condēnati pro maleficio uel manifestata offensa, non debent prius relaxari a carceribus, quā satisfecerint, ut. xxiii. q. ult. c. pessimam, & c. ex parte, iuncta glo. in uersicla. contumacia, & cap. sequenti, extra de uerb. signi.
- 21 † Hoc etiam in ciuilibus obseruatur. Nam quotiēscunq; quis est condemnatus ad factum, tenetur præcise, & potest detineri in carcere, & in compedibus, donec satisfecerit, ut. l. stipulatio §. siue, iuncta glo. in uerbo siue. ff. de no. ope. nun. & Bald. in. l. eos. C. de exec. rei iudic. & l. sed & hæ. §. præter. ff. de procura. & l. fideicommissum. §. si. ff. de leg. iii. & hoc ne eludatur aucto

- 22 ritas prætoris, ut glo. in. d. l. fideicom. §. si. ¶ Si suprad. prouiso, siue expensæ petentur simul pro medicamentis, & curatione uulnerum, & percussionum, recurret ad iudicium medicorum, qui relationem percussionum fecerunt, ut Bar. in. l. si in rix. ff. ad. l. corne. de sica. & cap. significasti. extra de homicid.
- 23 ¶ Et si plures medici non reperiantur, statur dicto unius, ut in auct. de non alienand. §. quod autem column. ii. & ibi not. consulendos, qui sciunt, & l. semel de re milita. lib. duodecimo. C.
- 24 ¶ Et debet iudex computare mercedes medicis præstitas, cæteraq; impendia, quæ in curatione facta sunt aut facienda. Præterea operarum, quibus læsus caruit, aut cariturus est ob hoc, quod est inutilis factus, lege cum liberi. ff. de his qui deiecit. uel effud. & lege qua actione. ff. ad leg. aquil. & l. ex hac. ff. si quadrup. paup. feciss. dic. & cap. i. extra de iniur. Hoc etiam in diffinitiuâ obseruari solet. ¶ Vtrum dicta prouisio, siue sumptus repetantur in diffinitiuâ. Dic quod non secundum glo. fina. in d. l. fina. C. de carbo. edic. & ff. si mulier uent. nomine. l. i. §. in teresse, ubi dicitur, quod talimenta, quæ in uentrem sunt erogata, non alias repetuntur, nisi per calumniam in possessione uenerit. Cæterum si res calumnia careret, nihil præstabit mulier, quæ quasi sine causa alita est, & d. l. fina. C. de carb. edict. in his uerbis, sine inquietudine rebus utatur interdum alienis.
- C 27 ¶ Satisfident. ¶ Cautio siue satisfactio datus ab actore, de dicta prouisione, aut sumptibus restituendis in diffinitiuâ, si hoc dictum fuerit fieri debere, & hoc propter calumniam, ut. l. i. iuncta glo. in uersicu. impleta C. de carbo. edic. ff. de colla. bono. l. iii. §. emancipatus, & l. sed & si is qui. §. an autem. ff. de carbo. edic.
- D 28 ¶ Præconio & sono tubæ. ¶ Fit ergo uocatio, siue citatio per quattuor edicta ad sonum tubæ, cornu, uel campanæ, secundum morem locorum, ut not. glo. in. l. ii. C. de decre. decur. lib. x. C. & facit quod not. gl. in. l. i. C. quæ sit longa consuet. & idem dicit Angel. de malef. in uersicu. qui iudex commisit. num. iii.
- 29 ¶ de consue. uero Franciæ citantur regulariter absentes sono tubæ, de consue. autem, & stilo fori episcopi Parisiensis citantur per edicta loco tubæ, licet antiquitus fierent banna sono tubæ nomine episcopi, & regis, ut glo. in. c. quod clericis, extra de foro comper.
- E 30 ¶ Citabuntur. ¶ Iterum, ubi rei citati ad tres breues dies non comparuerunt, in tribus diebus ex illa contumacia non ue-

PRAXIS CRIMINIS

- niunt condemnādi, ut. d. l. inter. ff. de pub. iud. sed iterum sunt citandi & uocādi per edicta scilicet tres quater denas, & quar tam ex abundanti, ut. d. l. i. uer. præfides, iuncta glo. ff. de requi.
- 31 rei. † Ratio quare uocentur per edicta rei, ideo est, quia uox præconis paucis innotescit. ut in aucte. qua in prouincia. C. ubi de cri. agi oportet. in glo. ibi præconia, & aucte. ar. qui semel. C. quo-
- 32 modo & quando iudex. † Ad peremptorium autem edictum de iure, & consuetudine hoc ordine uenitur, ut primo petatur post absentiam aduersari edictum primum, mox secundum per interuallum non minus decem dierum, & tertium, quibus propositis tunc peremptorium impetret, quod inde hoc nomen sumpsit, quod perimeret disceptationem, hoc est, ultra non patietur aduersarium tergiuersari. In peremptorio autem committitur iudex, qui edictum edit etiam diuersa parte cogniturum se, & pronunciaturum. Et post edictum peremptorium impetratum, cum dies eius superuenerit, tunc absens iterum, & quarto ex abundanti citari debet, & siue responderit siue non agatur causa, & pronuncabitur non utique secundum presentem, sed & interdum uel absens si bonam causam habuerit, uincet, ut lege ad peremptorium, cum lege sequend. ff. de iudiciis.
- 33 † Et licet de iure inter edicta sit interuallum decem dierum, de consuetudine tamen est interuallum quatuordecim dierum, & in hoc est tantum discrimen. Et quantum iura hæc allegata loquantur in ciuilibus, tamen eadem sunt dilationes in criminalibus sicut in ciuilibus. ut Bar. & glo. in. d. l. inter accusato-
- 34 rem. ff. de pub. iudic. † Quattuor ergo proponuntur edicta. Primum dicitur admonitorium, ut in auct. de hæred. & falcid. §. quis autem non. collatio prima. Secundum conuentionale. Tertium citatorium. Quartum peremptorium, quod committatorium dicitur, ut glos. in. d. l. ad peremptorium, & l. in peremptorio. ff. de iudic. Quæro autem ubi nam proponi & affigi solent talia edicta? Dic quod de consuetudine solent affigi in quadriuiis ad cridas, & proclamata fieri solitis de iure autem solebant fieri in quadam de albatone in prætorio. Item fiebant per uoces præconum, sicut adhuc obseruat consuetudo Parisiensis ad sonum tubæ. Item per nuncium, ut in auctentic. de litigio. §. omnem, colla. viii. constitu. vii Et talia edicta affiguntur in scriptis in præ. quadriuiis, Ideo quod uox præconis paucis innotescit, quia audiētibz tantum, & quibus hi dixerint. † Sed edictum sic per multos dies positum om-
- 35

- nibus liquet, ut in auct. qui semel, iuncta glo. C. quomodo & q̄
 36 do iudex. † Et not. quod antiquitus banna solebant Parisiis p̄
 clamari nomine episcopi, & regis ut glos. in. d. c. quod clericis.
 extra de foro compe. hodie autem secur. † Sed quærebat glo. in
 d. auct. qui semel, quomodo toties scribebantur talia edicta?
 & respondet quod abradebantur primo scripta, uel scribeban
 tur diuersis locis. Fiebant et alia generalia banna in eodem al
 bo, ut ff. de iuri. om. iud. l. si quis id. quod ubi etiam dicitur, qđ
 38 † contra corruptentem album propositum, uel quod in albo
 proponitur datur actio popularis in quingentos aureos. Sed &
 in eos, qui inopia laborant corpus torquendum est, quod est ge
 nerale in omni crimine publico uel etiā priuato, ut. ff. de pœ.
 l. i. §. si. & C. de ser. fugit. l. quicumq; §. quod si, & ff. de min. l. qđ
 39 si minor. §. si seruus, & ff. de in ius uocando. l. si. † Primitus ergo
 rei absentes requirendi sunt per adiornamētum ad tres breues
 dies, ut. d. l. inter. ff. de public. iudic. & l. tres. denūciationes. C.
 40 quomodo & quando iudex. † Secundo bona reorum annotan
 tur. i. ponuntur ad manum regis, ut. d. l. i. & fin. ff. de requiren.
 41 reis. † Tertio requirūtur iterum rei per edicta. nam præfides p̄
 uinciarum circa requirendos annoratos hoc facere debent, ut
 eos quos annotauerint, edictis adesse iubeant, ut possit innote
 scere eis qui annotati sunt. Sed & literas ad magistratus, ubi rei
 consistunt, mittere debent, ut per eosdem magistratus possit in
 notescere requirēdos reos esse annoratos, ut. d. l. i. ibi præfides
 & cetera. ff. de requiren. reis. hæc glos. in dicta lege prima.
 42 † Sed quæro. quando uniuersitas deliquit, quomodo citari de
 bet, & puniri? an quilibet de uniuersitate debeat citari realiter,
 & exhiberi, siue capi, uel personaliter citari, uel simpliciter, uel
 corpus uniuersitatis tantum citari debeat ad quod responde
 ri potest, quod aut uniuersitas deliq̄t in rebus & negociis uni
 uersitatis, aut extra res, & negocia ipsius uniuersitatis. Primo
 casu si deliquit in reb. uniuersitatis, sufficit requiri, & citari re
 ctiores uniuersitatis, uel maiorem partem, uel syndicum, uel p̄
 sidentes uniuersitatis, ut. l. municipibus ff. de condi. & demō.
 Ibi itaq; iurabunt per quos municipii res geruntur, per quos
 43 etiam conditioni pareri potest, ubi glos. dicit, quod † ubi recto
 res iurant, uidentur omnes de uniuersitate iurare, & l. municipi
 44 pes. ff. ad municipa. † Nam refertur ad uniuersos, quod publi
 ce fit per maiorem partem, ut. l. aliud. §. refertur. ff. de reg. iur.
 45 † maior autem pars dicūtur duæ partes ex tribus, ut. l. nulli, &

- niunt condemnādi, ut. d. l. inter. ff. de pub. iud. sed iterum sunt citandi & uocādi per edicta scilicet tres quater denas, & quartam ex abundanti, ut. d. l. i. uer. præfides, iuncta glo. ff. de requi.
- 31 rei. † Ratio quare uocentur per edicta rei, ideo est, quia uox præconis paucis innoscitur. ut in aucte. qua in prouincia. C. ubi de cri. agi oportet. in glo. ibi præconia, & aucte. ar. qui semel. C. quo-
- 32 modo & quando iudex. † Ad peremptorium autem edictum de iure, & consuetudine hoc ordine uenitur, ut primo petatur post absentiam aduersari edictum primum, mox secundum per interuallum non minus decem dierum, & tertium, quibus propositis tunc peremptorium impetret, quod inde hoc nomen sumpsit, quod perimeret disceptationem, hoc est, ultra non patietur aduersarium tergiversari. In peremptorio autem committitur iudex, qui edictum edictum diuersa parte cogniturum se, & pronunciaturum. Et post edictum peremptorium impetratum, cum dies eius superuenerit, tunc absens iterum, & quarto ex abundanti citari debet, & siue responderit siue non agatur causa, & pronunciabitur non utriusque secundum præsentem, sed & interdum uel absens si bonam causam habuerit, uincet, ut lege ad peremptorium, cum lege sequend. ff. de iudiciis.
- 33 † Et licet de iure inter edicta sit interuallum decem dierum, de consuetudine tamen est interuallum quatuordecim dierum, & in hoc est tantum discrimen. Et quantum iura hæc allegata loquantur in ciuilibus, tamen eadem sunt dilationes in criminalibus sicut in ciuilibus. ut Bar. & glo. in. d. l. inter accusato-
- 34 rem. ff. de pub. iudic. † Quattuor ergo proponuntur edicta. Primum dicitur admonitorium, ut in auct. de hæred. & falcid. §. quis autem non. collatio prima. Secundum conuentionale. Tertium citatorium. Quartum peremptorium, quod committatorium dicitur, ut glossa in. d. l. ad peremptorium, & l. in peremptorio. ff. de iudic. Quæro autem ubi nam proponi & affigi solent talia edicta? Dic quod de consuetudine solent affigi in quadriuiis ad cridas, & proclamata fieri solitis de iure autem solebant fieri in quadam de albatone in prætorio. Item fiebant per uoces præconum, sicut adhuc obseruat consuetudo Parisiensis ad sonum tubæ. Item per nuncium, ut in aucte. de litigio. §. omnem, colla. viii. constitu. vii Et talia edicta affiguntur in scriptis in præ. quadriuiis, Ideo quod uox præconis paucis innoscitur, quia audiētibz tantum, & quibus hi dixerint. † Sed edictum sic per multos dies positum om-
- 35

- nibus liquet, ut in auct. qui semel, iuncta glo. C. quomodo & q̄
 36 do iudex. † Et not. quod antiquitus banna solebant Parisiis pro-
 clamari nomine episcopi, & regis ut glos. in. d. c. quod clericis.
 extra de foro compe. hodie autem secur. † Sed quærebat glo. in
 d. auct. qui semel, quomodo toties scribebantur talia edicta?
 & responderet quod abradebantur primo scripta, uel scribeban-
 tur diuersis locis. Fiebant et alia generalia banna in eodem al-
 bo, ut ff. de iuri. om. iud. l. si quis id. quod ubi etiam dicitur, qd̄
 38 † contra corruptentem album propositum, uel quod in albo
 proponitur datur actio popularis in quingentos aureos. Sed &
 in eos, qui inopia laborant corpus torquendum est, quod est ge-
 nerale in omni crimine publico uel etiam priuato, ut. ff. de pœ.
 l. i. §. si. & C. de ser. fugit. l. quicumq; §. quod si, & ff. de min. l. qd̄
 39 si minor. §. si seruus, & ff. de in ius uocando. l. si. † Primitus ergo
 rei absentes requirendi sunt per adiornamētum ad tres breues
 dies, ut. d. l. inter. ff. de public. iudic. & l. tres. denūciationes. C.
 40 quomodo & quando iudex. † Secundo bona reorum annotan-
 tur. i. ponuntur ad manum regis, ut. d. l. i. & fin. ff. de requiren.
 41 reis. † Tertio requiruntur iterum rei per edicta. nam præfides pro-
 uinciarum circa requirendos annoratos hoc facere debent, ut
 eos quos annorauerint, edictis adesse iubeant, ut possit inno-
 scere eis qui annotati sunt. Sed & literas ad magistratus, ubi rei
 consistunt, mittere debent, ut per eosdem magistratus possit in-
 notescere requirēdos reos esse annoratos, ut. d. l. i. ibi præfides
 & cætera. ff. de requiren. reis. hæc glos. in dicta lege prima.
 42 † Sed quæro. quando uniuersitas deliquit, quomodo citari de-
 bet, & panin? an quilibet de uniuersitate debeat citari realiter,
 & exhiberi, siue capi, uel personaliter citari, uel simpliciter, uel
 corpus uniuersitatis tantum citari debeat ad quod responde-
 ri potest, quod aut uniuersitas deliquit in rebus & negociis uni-
 uersitatis, aut extra res, & negocia ipsius uniuersitatis. Primo
 casu si deliquit in reb. uniuersitatis, sufficit requiri, & citari re-
 ctiores uniuersitatis, uel maiorem partem, uel syndicum, uel pro-
 fidentes uniuersitatis, ut. l. municipibus ff. de condi. & demō.
 Ibi itaq; iurabunt per quos municipii res geruntur, per quos
 43 etiam conditioni pareri potest, ubi glos. dicit, quod † ubi recto-
 res iurant, uidentur omnes de uniuersitate iurare, & l. municipi-
 44 pes. ff. ad municipia. † Nam refertur ad uniuersos, quod publi-
 ce fit per maiorem partem, ut. l. aliud. §. refertur. ff. de regi. iur.
 45 † maior autem pars dicitur duæ partes ex tribus, ut. l. nulli, &

- 46 l. seq. ff. quod cuius. uniuers. §. hodie autem loco municipum habemus consiliarios, siue scabinos more nostro Gallico, prout etiam dicit glo. in l. sed si ex dolo. §. de dolo, in uerbo de dolo
- 47 autem decurionum. ff. de dolo. §. Et tales municipes scabini, siue consiliarii debent citari ad domum residentie eorum personaliter, non ad domos singulorum, secundum Bar. in l. si. ff. quod cuius. uniuers. & Bald. in autent. sed cum testamentori, in i. coll. in fi. C. ad l. falci. & idem Bald. in c. i. in vii. column. in uerbo. an uniuersitas, de milit. uasal. qui contu. est in uisib. feudo. & in l. etiam, in. iiii. coll. uerbo. Item possunt facere suum procuratorem in fi. C. de execu. rei iud. & glo. in l. non potest,
- 48 in uerbo pone. in officiali, & ibi Bar. ff. de regul. iur. §. Ita quod ubi duae partes decurionum affuerint, is quem decernunt annuo
- 49 merari potest. d. l. nulli, & l. seq. ff. quod cuius. uniuers. §. & ideo in decurionibus, uel aliis uniuersitatibus, nihil refert utrum omnes immutati sint, etiam si uniuersitas ad unum rediit, magis admittitur posse cum conuenire, & conueniri, cum ius omnium in unum reciderit, & stet nomen uniuersitatis. d. l. sicut. §. in decurionibus. ff. quod cuius. uniuers. Sed ubi plures affuerint decuriones, quod maior pars eorum, qui praesunt uniuersitati
- 50 facit, ipsa uniuersitas facere uidetur, §. q. loco uniuersitatis habetur. d. l. nulli. & l. municeps, & l. q. maior. ff. ad municipi. §. q. etiam
- 51 habet locum in electione, & in contractibus & est in commissione poenae si ueniat contra contractum poenalem, uel est uadant, uel delinquit, ut. C. de sa. san. ecc. l. iubemus nullam sic fingit. l. aliud. §. refer
- 52 tur. ff. ad reg. iur. ratio est, quia non possunt facile omnes consentire, ut. ff. de libert. uniuers. l. i. ff. de acqui. pos. l. i. in fin. cum difficultate autem consentire possunt, ut. ff. de off. quaestio. l. i. & ff. quod met. cau. l. metum §. animaduertendum ubi cauetur, quod siue sit singularis persona ea, quae metum intulit, uel populus, uel decurionum. s. uel collegium, uel corpus edicto quod metus cau. locus erit, ubi glo. etiam dicit, quod si uniuersitas potest committere metum, ergo & dolum. Nam cum qui metum intulit, de dolo teneri certum est, & concurrat actio, quod metus causa cum actione de dolo, §. sed una tollitur per alteram
- 53 ut. l. si cum exceptione. §. cum. ff. quod metus causa. §. Commit
- 54 tunt ergo dolum, qui regunt uniuersitatem, quibus & talia uidentur esse mandata, ut gl. in §. animaduertendum, & ff. de ui & uiat. l. si ui me, ubi si quis ui me deiecerit nomine municipum in municipes mihi interdictum erit, siquid ad eos peruenit, ubi cauetur

- per glo. ibidem in uerbo, ad eos. quod si municipes ratā habue-
 rint illam deiectionem, tunc tenentur in solidum. Nam quoriēs
 uerus procurator deiecerit, cum utrolibet eorum. i. siue cum do-
 mino, siue cum procuratore, agi potest, & alterius nomine alte-
 rum eximitur, scilicet liberatur si tamen ab altero illorum litis
 55 æstimatio fuerit præstita, ¶ non enim excusatus est, qui iussu al-
 terius deiecit, non magis quam qui iussu alicuius occidit ut. l.
 56 i. §. quotiens. ff. de ui & ui ar. ¶ Si autem municipes ratam non
 habuerint deiectionem, tunc non tenentur interdicto directo
 57 de ui, & ui ar. ut. l. cum a te. ff. de ui & ui armat. ¶ tili tamen te-
 nentur in quantum ad eos peruenit, ut. l. i. §. si filius familias, &
 58 §. si quis tamen. ff. eodem, & glo. in dicta. l. si ui me. ¶ Si quid igi-
 tur peruenit ad eos municipes ex dolo eorum, qui res eorū ad-
 ministrant datur actio utilis de dolo in municipes non haben-
 tes ratum, ut. l. sed si ex dolo. §. sed an in municipes, in fin. ff. de
 59 de dolo. ¶ de dolo autem decurionum loco, quorum habemus
 hodie consiliarios, siue scabinos, in ipsos decur. siue consilia-
 rios dabitur actio de dol. Nam rectores eorum de proprio dolo
 tenebuntur, d. l. sed & si ex dolo. §. de dolo, iuncta glo. in uerbo
 60 de dolo autem decurionis. ¶ Similiter si quid ex dolo procura-
 toris, ad dominum peruenit, datur in dominum actio utilis de
 dolo, in quantum ad eum peruenit, procurator uero ex suo pro-
 prio dolo procul dubio tenebitur, nisi dominus ratum habeat.
 Ideo in hac actione designari oportet cuius dolo factum sit, q̄
 uis in metu non sit necesse. d. l. sed si ex dolo. §. pen. & fi. Itē exi-
 git prætor, ut comprehendatur, quod dolo malo factum sit.
 61 ¶ Scire enim debet actor in qua re circumscrip-
 62 to crimine uagari oportet. l. item exigit. ff. de dolo. ¶ Vniuersi-
 tas igitur non tenetur de dolo officialiū nisi ratū habeat, quia
 nō uidetur mandasse officiali, ut delinquat, ut. l. si procurator. ff.
 de cōdi. indebi. & eo casu officialis citatur, siue conuenitur.
 63 ¶ Nec ob. l. iubemus nullā nauē. C. de sa. san. ecc. q̄a ubi officia-
 lis negligit nō faciēdo aliqd. Si tñ uniuersitas ratū haberet, id
 q̄ dolo factū est p̄ procuratōrē, tenetur de dolo procuratoris, si-
 ue officialis in solidū, ut sæpe all. l. sed si ex dolo. §. de dolo, &
 l. i. §. deieciisse. ff. de ui, & ui ar. & latius Cy. in. d. iubemus nullā.
 64 ¶ Et eo casu dēt citari uniuersitas, siue cōueniri, cū designatū
 65 ius dolo factū sit. d. l. sed si ex dolo. §. pe. & fi. ¶ Qñ aut uniuersitas
 ipsa delinquit extra res, & negocia uniuersitatis tunc de-
 bet citari, siue euocari per tubam uel campanā uoce præco-
 nia edicto solenniter facto, & in albo proposito ita ut pos-

- fit in eius notitiam perueniri, ut. l. prima. §. item cum ex dicto peremptorio. ff. quæ sen. sine appe. rescin. & glo. in. l. aliud. §. refertur. ff. de regul. iur. & Inn. in. c. humilis. extra de mai. & ob. & glo. in. l. i. §. inoniti, & §. quod si nemo, in uerbo syndicum, 66
 66 tibi etiam ponit differentiam inter syndicum, & eononum, & actorem. ff. quod cuiusque uniuers. no. & l. si hac legē. §. qui ma. numittitur, & §. si. ff. de in ius uocan. & quod not. in. l. non po
 67 test. ff. de regul. iur. † Itaq; omnes de uniuersitate citandi sunt, ut glo. in. §. sportularum in uerbo, conringat, in aucte. de sanc. episc. ut plerūque fieri mandaui, cum in forestarum reforma
 tionis genere agerem circa communitates uillarum, siue ru
 rium docturas de ufi nemaris, & pascuorum prætenso iuxta iu
 ra superius allega. & c. in causis extra de election. ibi sequenti
 die campanam pulsari fecerunt, sicut moris est ad capitulum
 congregandum, iuncta glo. ibidem. † Et licet non omnes ue
 niant, uidentur tamen omnes facere, quod faciunt qui uene
 runt, si modo duæ partes ueniant. & maior pars illarum dua
 rum partium consentiat. d. leg. nulli. ff. quod cuiusque uniuers.
 no. ubi cauetur, quod nulli pmittitur nomine ciuitatis, uel cu
 rix experiri, nisi ei, cui ex lege permittitur, aut lege cessante or
 do dedit, cum duæ partes adessent, aut amplius quam duæ.
 69 † Ea autem uniuersitas criminaliter accusata tenetur responde
 re per syndicum, ut. l. si. §. ut autem, in fine. de re milita. libr. xii.
 C. ibi syndico uidelicet prout consuetudo deposcit, legibusq;
 cautum est ordinando, & d. l. nulli. & l. seq. ff. quod cuius. no.
 uel contra eam agat. Quod ego delegatus principis, cū in fo
 restæ Autelianensis reformatione uersarer, fieri præcepi mo
 nasteriis, capitulis, & collegiis sancti Emarcii, sancti Sanxonis.
 sancti Lupi, fratribus, sororibus, & regentibus hospitalis do
 mus dei Aurelianensis. & plerisq; aliisq; ut cuiuslibet cap. syndi
 cum super prætenso usu in nemore perceptione eiusdem, & no
 do utendi interrogare ualorem, nec non extraordinarie agen
 do eisdem possem committere, & confrontare testes in infor
 mationibus examinatos super abusu, & delictis in perceptione
 70 usus prædicti in prædicto nemore per fiscum prætenso. † Et
 ubi uniuersitas non habet syndicum tenetur, & cogitur creare
 ut text. in. l. ergo. §. creditoribus. ff. de fide commiss. li. Bar. in. l.
 solent, in fin. ff. de aliment. & ciba. leg. & l. i. ff. de curat. bonis
 71 dand. & ff. de administ. tut. l. iii. §. sed non erit. † Et si citata, uni
 uersitas non compareat, nec defendatur per syndicum, quia for

- re non uult creare, obseruabitur quod legitur. ff. si quis in ius uocat. non ierit. & tunc siquid habeat commune, possidebitur ex primo decreto, & si admoniti non excitentur ad sui defensionem, prætor faciet uendi bona communia illius uniuersitatis, uenireq; bona se iussurum pro consul dicet. ut. l. i. §. quod si nemo, iuncta glos. ibidem. ff. quod cuiusq; uniuersit. no. & C. de bonis aucten. iudic. possid. l. cum proponas, & ff. ex quibus caus. maio. l. ait prætor. §. hæc sunt autem, & l. ergo. ff. eodem. ff. ex quib. caus. in possessionem eatur. l. fulcinus. §. primo.
- 72 † Si uero uniuersitas condemnata non habet crumenam communem, tunc cogetur imponere collectam. d. l. i. §. quod si nemo. ff. quod cuiusque uni. ubi cauetur per glo. in uerbo proconsul, quod si uniuersitas nihil habeat commune, compelletur facere collectam, ut aliquid habeat commune. † Nam qui potest facere, ut possit conditioni parere iam posse uidetur, ut lege q
- 73 potest ff. de regulis iuris. † Si autem illi de uniuersitate nolunt collectam imponere iudex poterit imponere ipsis primo uocatis, ut. l. fina. C. de muneribus. patrimonii, libro decimo ibi, præsi. libus significamus, ut omnes possessores, cæterosq; sciat conueniri debere, quandoquidem ea patrimonii munera esse con-
- 75 stet, &c. † Et poterit idem iudex imponere onus exigendæ collectæ alicui, uel aliquibus de uniuersitate intra certum tēpus, quo elapso exactor, siue exactores poterunt conueniri, & ca. ut lege prima circa princ. ff. de munerib. & one. ibi, decem primatus, ab ipsis enim primatibus periculo ipsorum primatium exactiones solennium functionum celebrentur. Et glos. ibidē
- 76 dicit, † quod si non bene exigant, subibunt in se periculum, ipsi uero exigent ab aliis de uniuersitate, & etiam a se per solidū & libram scilicet, secundum facultatem patrimonii. Tutius tamen agendos prout praticari solet, iudex secundum taxationē singulorum, qui reperiuntur in rotulis exactorum, siue collectorum publicarum functionum, siue talliarum, debet imponere
- 77 collectam per solidum, & libram. † Quod si quis ex his, quibus est imposita collecta non reperitur soluendo, alii de uniuersitate soluant per solidum, & libram, ut leg. prima. C. de omni agro desert. lib. xi. ibi, ut si constiterit ad suscipiendas easdem possessiones ordines minus idoneos esse, eorundem agrorum onera,
- 78 possessionibus, & territoriis diuidantur accepta. † Sed uidetur, quando uniuersitas est condemnata ex delicto, quod collecta debet imponi per capita, & non per solidum, & libram, quia

- uniuscuiusque per delictum est, ergo per capita, ut lege si quē-
- 79 quam. C. de episcopis. & clericis. † Nam uniuersitas condemna-
ta pro maleficio, quilibet de uilla uidetur teneri in solidum, ut
lege si quis id quod. §. fin. & §. sequen. ff. de iurisd. omnium iu-
- 80 dic. † in contrarium uidetur imponi debere collecta pro quan-
titate patrimonii, facit lege prima de muner. patri. lib. x. & leg.
fi. de naufrag. lib. xii. C. idem uidetur tenere Specul. in titu. de
rpto. §. sed pone uniuersitas, quia uno solvente alii liberantur
quando ex delicto alterius tenentur, ut leg. ex maleficiis. §. is
quoq. ff. de actio. & oblig. & Bar. in. l. nequit. ff. de incend. rui.
& naufrag. ideo punita uniuersitate, non uidentur posse puni-
ri aliqui homines singulares de uniuersitate, quia secundū hoc
- 81 de delicto eiusdem hominis bis quæreretur. † Dicendum est p-
terea sub hoc temperamento, quod quædam sunt delicta, quæ
dicuntur fieri per uniuersitatem, ut quando est instigatrix, &
factrix. & in his sola uniuersitas potest puniri, ut lege prima
§. incidit. ff. ad turpillanum. & lege hæc uerba. ff. ad legem iu-
liam. de adulteriis. Sed in delictis quæ non fiunt proprie puni-
uiuersitatem. diuersum erit omnino: † quia facientes punien-
- 82 tur de delicto, ut. d. l. si quis id quod. §. fi. & l. seq. ff. de iurisdic-
t. omnium iudic. punietur etiam uniuersitas si factū curarit, uel
ratum habuerit, ut Cyn. in. d. l. iubemus nullam. C. de sac. sanc.
eccl. & sæpe alleg. l. sed si ex dolo. §. i. ff. de dolo, & l. i. §. deieci-
se. ff. de ui. & ui. ar. & Inno. in. c. grauem, extra de senen. exco.
- 83 † Aduertendum est igitur, quod quædam sunt delicta, quæ tā-
tum possunt fieri per ipsam uniuersitatem, ut faciendo statuta
dando iurisdictionem, imponendo collectas, & similia, isto ca-
su potest uniuersitas delinquere, ut in auct. item nulla commu-
nitas. C. de episc. & cleric. ibi quod si fecerint, & requisiti ab ec-
clesia, uel imperio emendare contempserint, triplum refundāt
nihilominus banno imperiali subiaceant, quod absque satisfa-
ctione debita nullatenus remittatur, & C. de sac. san. eccl. auc.
cassa, & de statu. contra libert. eccl. in princ. §. item nulla com-
- 84 munitas, in usibus feudorū. † nec potest dici q̄ aliquis priua-
tus hoc faciat: sed hoc facit ipsa uniuersitas, in qua est illud ius
ut lege omnes populi. ff. de iusticia. & iure, ibi, nam quod quis-
que populus ipse sibi ius constituit, id ipsius proprium ciuita-
- 85 tis est, † uocaturq. ius ciuile, quasi ius proprium ipsius ciuita-
- 86 tis, ut lege fin. C. de iurisdictione omni. iud. † Item potestatem, si
ue tribunum aut decuriones sibi eligere potest, unde cū plebs

a patribus sedessisset anno fere septimo decimo potest exactos
reges, tribunos sibi in monte sacro creauit, qui essent plebeij ma-
gistratus. dicti tribuni, quod tunc in tres partes populus diui-
sus esset, & ex singulis singuli creabantur, ut lege secunda. §. eis-
dem temporibus. ff. de origine. iuris.

¶ Quædam autem sunt delicta, quæ non respiciunt ista iura
residencia apud uniuersitatem, ut committere homicidium,
uel facere uolentiam, & similia, & tunc uniuersitas non potest
hoc facere proprie: quoniam ista requirunt personam ueram,
dicta lege sed si ex dolo. §. primo. ff. de dolo, sed dicuntur com-
mitti improprie per alios regentes uniuersitatem, seu alios, qui
bus ciuitas commisit utgore statuti. ut lege prima. §. si. ff. de ac-
quir. possess. ibi. municipes per se nihil possidere possunt, quia
uniuersi consentire non possunt, forum autem, aut basilicam,
hisq; similia, municipes non possident, sed promiscue his utu-
tur. ¶ Nec quod uniuersitati debetur, singulis debetur, nec quod
debet uniuersitas, singuli debent, ut lege sicut. §. siquid. ff. quod
cuiusq; uniuersitatis nomine. ¶ possunt aut municipes possidere
p. libram personam. l. sed hoc iure. ff. de acqui. pos. & l. i. ff. de libi-
uniuers. ¶ & ita potest intelligi. l. metum §. animaduertendum,
cum sua glo. ff. quod met. causa, & l. aliud. §. refertur, iuncta gli-
ff. de regulis iuris. ¶ Sed uidetur quod uniuersitas non possit
delinquere, quia uniuersitas est nomen iuris, quod non habet
animum neq; intellectum, ergo non potest delinquere, ut l. i. §.
i. ff. si quadr. pauper. fecit. dica. & l. infans. ff. ad legem corne-
desica. & idem uidetur tenere Innocen. in cap. grauem, extra
de senten. excomm. ¶ Et aliud est uniuersitas, quam personæ q̄
faciunt uniuersitatem, ut l. mortuo. ff. de fideiussor. ibi quia hæ-
reditas personæ defuncti uice fungitur sicuti municipium &
curia, & societas, & l. cum hæreditas uicem domini sustineat.
C. de posi. & institu. & stipu. seruorum. §. primo ibi, sed hæredi-
tas in plerisque personæ defuncti uicem sustinet, quod appa-
ret, ¶ quia mortuis omnibus de populo, & aliis subrogatis, idē
est populus, ut lege proponebatur. ff. de iudic. ibi, & populum
eundem hoc tempore putari, qui abhinc centum annis fuisset,
cum ex illis nemo uiueret nūc, neque in hoc solum euenire, ut
partibus communitatis eadem res esse existimaretur, sed & in
multis cæteris rebus. ¶ Nam & legionem eadem haberi ex qua
multi decessissent, quorū in locum alii subiecti essent, & lege si
grege. ff. de leg. prima ubi grex. mutatus particulariter idē est

- grex. Ideo quod uniuersitas non possit delinquere satis aperte uideretur constare. † Nam in municipes non potest dari actio ex suo dolo. quid enim municipes dolo facere possunt? d. l. sed si ex dolo. §. sed an in municipes. ff. de dolo. † Nil enim facile facere possunt, cum nec facile consentire possint, ut. ff. de arbi. lege item si unus. §. principaliter, ibi propter naturalem hominum ad dissentendum facilitatem, iuncta glos. in uerbo, facilitatem, & l. prima. ff. de lib. uniuersit. † In contrarium uidetur quod uniuersitas nihil aliud sit quam homines uniuersitatis, ut not. in l. sicut. §. primo, iuncta glos. ff. quod cuiusque uniuers. no. & l. in. fi. & lege. fi. ff. de colle. illic. & hoc tenent omnes philosophi, & canonistæ, qui dicunt quod totum non differt realiter a suis partibus, † dicendum tamen hoc esse uerum, si loquamur uere, & proprie. Nam nil aliud est uniuersitas scholarium, quam scholares, sed improprie secundum fictionem iuris secus est. † Nam ius fingit aliud quā est, ut lege unica in principio. C. de rei uxoria actio. fingit natum, quod non est, ut. ff. de statu. lege qui in utero, fingit non esse natum, quod est tantum, ut. ff. de libe. & posthumis, lege titius testamentum. §. lucius, fingit uiuere, quod non uiuit, ut instituta de excusatione tuto. §. defuncti autem, fingit non conceptum eum, qui mortuus nascitur, ut. ff. de uerborum significatione, lege qui mortui. † Et ideo licet uniuersitas nil aliud sit, nisi singuli homines qui in corpus unum conuocati illam uniuersitatem faciunt. Si tamen omnes, siue quilibet de uniuersitate tibi intulerit iniuriam, nihilominus non poteris agere contra uniuersitatem, sed contra singulos, quia non ut uniuersitas. l. consilio habito, & campana sonata, uel alias eis conuocatis fecisset, sed quilibet suo motu, prout dicit gl. in dicta. l. sicut. §. i. in uerbo, nō debetur, unde non posset fieri inquisitio contra uniuersitatem, sed contra illos homines singulares, qui hoc fecerunt. † Hinc quod plus est, si omnes homines de uniuersitate irent ad committendum homicidium leuato uexillo, & pulsata campana, non uideretur teneri uniuersitas, sed tantum singuli, & qui eleuauerunt uexillum, & pulsauerunt campanam, tanquam incitatores personarum, ut. C. de seditio. per torum titu. & ita uidetur intelligi. glos. in dicta. l. metum. §. animaduertendum. ff. quod met. caus. † nisi uniuersitas hoc ratum haberet, quia tunc posset teneri in solidum, dicta. l. sed si ex dolo. §. i. ff. de dolo, & l. i. §. deiecisse. ff. de ui & ui ar. uel nisi uniuersitas deliberato pro-

posito, & consilio hoc fecisset. Nam ubi communi consilio plu-
 rium factum est quid, licet uel cum uno, uel cum singulis expe-
 103 riri. ¶ Opus enim quod a pluribus pro indiuiso factum est, singu-
 los in solidum obligat. Si tamen proprio quis eorum fecerit cō-
 silio, cum omnibus potest agi scilicet in solidum. Itaque alter
 conuentus alterū non liberabit, quinimmo p̄ceptio ab altero
 non liberabit alterum, hoc casu, quando proprio consilio fece-
 runt, & pro hoc uidetur tex. for. in l. semper. §. ii. ff. quod ui aut
 104 clam: ¶ quia uidentur omnes facere. quod consilium facit, ut
 glo. in d. l. sed si ex dolo. §. sed an in municipes, in uerbo. facere
 105 possunt. ff. de dolo, ¶ & dolo etiam malo factum esse dicitur,
 quando p̄cedente cōsilio ad hoc ipsum quis homines colle-
 git armatos, ut damnum daret, bonū raperet. Siue igitur ipse,
 qui cogat homines, siue ab alio coactis, iuritur ad rapiendum,
 dolo male facere uidetur, lege secunda. §. dolo autem malo. ff.
 ui bono rap. Si igitur uniuersitas potest delinquere, ergo potest
 puniri, sed alterabitur, & minuetur p̄na, quia si omnes homi-
 nes huius ciuitatis, uel maior pars hominū delinquit, propter
 106 multitudinem delinquentium minuetur p̄na. ¶ Nam detrahē-
 dum est s̄ueritati, ubi strages multotū hominum iacet, ut glo.
 in l. aut facta. §. nonnunquam. ff. de p̄nis, & ar. ff. ad leg. corn.
 de sicar. leg. qui eadem.
 107 ¶ Si autem delictum est commissum a multis, & hoc constat, &
 tunc propter multitudinem delinquentium minuetur p̄na,
 aut non est commissum, sed est dubium, ne committatur pro-
 pter multas personas aptas ad hoc, tunc exaggerabitur p̄na.
 ut dicta lege aut facta. §. nonnunquam. ff. de p̄nis. Et ita tenet
 Cyn. in lege si quis in tantam, in ult. quaestio. C. unde ui. Inno-
 108 cen. tamē in capitulo dilectus. extra de symonia tenet. ¶ quod
 uniuersitas non potest puniri criminaliter, sed potest conueni-
 ri ciuilit̄, & idem Innocen. in capitulo grauem, extra de sen-
 ten. excommu. licet uideatur esse casus contrarius in §. si quis
 uero ausu temerario de pace tenen. & iura. firmam. in usibus
 feudorum ibi. si ciuitas est p̄na centum librarum auri came-
 109 ræ nostræ inferenda puniatur, oppidum uero triginta libris au-
 ri multetur, &c. ubi glo. dicit quod ¶ maiores puniuntur maiori
 p̄na, quam minores. s. pecuniariter ut in p̄alleg. §. si quis ue-
 ro, & l. p̄sbyteri. §. si forte. C. de episcopis & clericis, ibi mul-
 tomagis etenim digni sunt p̄na, quibus cum plurimum ho-
 noris per nostram iussione delatum est, si in occulto inueniā

- 110 tur crimine. † Corporaliter autem minori poena debent puniri
 maiores, quam minores. l. qui eadem. ff. ad. l. corn. de fidei. & l.
 nemo clericus. C. de summa trinit. & fide cath. & glos. in. d. §. si
 111 quis uero, in uerbo centum. † aliter enim ex hildem facinori-
 bus puniuntur serui, quam liberi. d. l. aut facta. §. persona dupli-
 citer spectatur. ff. de poenis, nisi tumultus alter sedari non pos-
 112 sit, † quia tunc puniendi sunt iudicio populi, ut. d. l. qui eadem
 113 iuncta glo. ibidem. † Quare autem uniuersitas non possit puni-
 ri criminaliter secundum Innocen. in. d. c. dilectus, ista est ra-
 tio, quia si puniretur criminaliter, per consequens pupilli, & in-
 fantes qui non consenserunt, quod esset iniquum. Præterea cū
 mortuis omnibus hominibus, & aliis subrogatis eadem sit uni-
 uersitas, ergo illi qui postea nascerentur punirentur, quod esset
 114 absurdum, ut idem Innocen. in dicto capitulo grauem. † Ciui-
 liter uero non est dubium, quod uniuersitas pro delictis possit
 conueniri in eo, quod ad eā peruenit, ut. d. l. metum. §. animadu-
 uertendum. ff. de eo, quod met. causa, & l. sed, & si ex dolo. §. i.
 115 ff. de dolo. † Sunt siquidem delicta quædam, propter quæ filius
 punitur propter patrem, ut in crimine legis iulie maiestatis, ut
 l. quisquis. C. ad le. iul. maiesta. & in crimine hæreseos ut. c. sta-
 116 tutum. de hæreti. lib. vi. & c. felicis, de poenis, li. vi. † Tunc isto
 casu uniuersitas potest puniri criminaliter, ut factum fuit de
 Carthagine, quæ passa est aratrum, & ut. ff. quibus modis usuf.
 amit. l. si usufructus, la prima, iuncta glo. & in istis cessant ra-
 tiones Innocen. ubi possunt puniri paruuli propter maiores,
 117 & descendentes ppter ciuitates suas, & ita † Henricus Impera-
 tor damnauit Ciuitatem Brixie subiiciendam aratro, quā pœ-
 118 nam ex misericordia demum relaxauit. † Itidem Bonifacius
 Papa, propter delictum quorundam templariorum totum col-
 119 legium ipsorum destruxit. † Et ita hoc anno millesimo quingē-
 tesimo quadagesimo, ueneris ultima Aprilis contrigit iudica-
 tum per Carolum Imperatorem contra & aduersus Gandauū
 Ciuitatem in Flandria, cuius incolas, & municipes omnibus
 priuilegiis, libertatibus, & iurisdictione priuauit eosdemq; tor-
 gis partim lugubribus induēdos & caputibus nudandos uoxā
 honorabiliter, & utiliter emendare censuit, rebus omnibus cō-
 munibus fisco additis adiecta multa maxima, quod transcri-
 120 ptum iudicatum perlegi. † Quædam sunt delicta, in quibus fi-
 lius non punitur, propter patrem, ut in casibus, in quibus su-
 pra dictum est uniuersitatem posse delinquere, & tunc punie-

- tur uniuersitas, sed in modis puniendi est differentia. . Nam si
 poena cadat in uniuersitatem, & non in singulos, de uniuersi-
 tate, ut si debet publicari quædam res de uniuersitate, ipsa uni-
 uersitas punietur. d. l. iubemus nullam naue. C. de sac. sanct.
 ecclesiis. † Sed si esset talis poena, quæ æq. caderet in uniuersi-
 tatem, & in singulos, ut est poena pecuniaria, tunc siquidem est
 collegium, ut collegium priorum, qui sunt numero decem, uel
 similia. non punirentur omnes de collegio, sed tantum illi, q.
 conenserunt, casus in. l. prima circa principium. ff. de magistr.
 conueniend. qui dicit, quod in ordinem subsidaria actio nō da-
 bitur, sed in magistratus, nec n. fideiussores eorū, hi enim rem
 publicam saluam fore promittunt, nō pupilli, proinde nec no-
 minatores magistratum ex hac causa tenebuntur, sed soli ma-
 gistratus. Sed si ordo receperit in se periculum, dici debet tene-
 re eos, qui præsentés fuerunt, parui enim refert nominauerint,
 uel fideiusserint, an in se periculum receperint, utilis ergo actio
 in eos competit, ut. d. l. i. † Sed si esset collegium magnum, &
 diffusum, ut est populus, seu aliqua communitas, tunc quia di-
 scernere consentientes a non consentientibus esset difficile, to-
 ta ciuitas, & tota uniuersitas teneretur, ut auferent. item nulla
 communitas. C. de sacro sanctis eccl. ubi dicitur, quod commu-
 nitas in emendatione poenæ tripulum refundit, & banno impe-
 riali subiacet, & s. primo de pace iuramen. firmā. in usibus seu.
 † Si uero tale sit delictum, quod non cadit, proprie in uniuersi-
 tatem. ut homicidium, & rapina, & similia. tunc uniuersitas pu-
 nitus more priuatorum, si poena possit in uniuersitatem cade-
 re. s. poterit conueniri ciuilitér in eo, quod ad eam peruenit. d.
 l. metum. s. animaduertendum ff. de eo, quod met. causa.
 † Sed ubi poena non potest cadere in uniuersitatem, ut est po-
 na decapitationis, cum non possit uniuersitas decapitari, quia
 non habet caput uerum, sed fictum, tunc illa poena alterabi-
 tur in aliam, arg. gl. in. d. l. aut facta. s. nonnunquam. ff. de poe-
 nis, & leg. quid ergo. s. poena grauior. ff. de his, qui notan. in
 fa. & l. his accusare. s. omnibus, in fine. ff. de accusat. † Quæri-
 tur quare non amputatur illud corpus fictum, hoc est dissolu-
 tur collegium, seu uniuersitas illa? Respon. quia sequeretur il-
 lud inconueniens, quod dicit Innocen. in. d. c. grauem, nā pu-
 nirentur inculpabiles. Illud etiam in poena pecuniaria cōtin-
 geret inconueniens, quia collecta imponeretur illis, qui nō de-
 liquerunt, & ideo est concludendum, † quod licet superior to-

- tam uniuersitatem condemnet, ut dictum est, tamen illi, qui nō deliquerunt, non debent contribuere in solutione collectæ de iure, ut argumen. d. l. i. ff. de magist. conuen. ¶ In ciuilibus ubi uniuersitas est condemnata ex contractu mutui, emptionis, uel similium, si mutuum fuit acceptum pro causa, quæ respicit onus uniuersitatis, pro uiribus patrimonii singulorum quilibet tenetur, ut. l. omnes, la secunda. C. de oper. public. ibi, hoc pacto impendiis ordinandis, ut ascriptio currat pro uiribus singulorum, deinde ascribantur pro æstimatione operis futuri territoria ciuium ne plus poseatur aliquid, quam necessitas impauerit neue minus, ne instans impediatur effectus, oportet nā que per singula non sterilia iuga certa quæq; distribui, ut pæcunctis præbendorum sumptuum necessitas imponatur, nemi ni excusatione, uel alia præsumptione ab huiusmodi immunitate præbenda, & in aucten. de manda. princ. §. deinde compe tens, colla. tertia. ¶ Tunc enim imponetur collecta per solidū, & libram, nec quis poterit capi in solidum, sed pro parte sua. non enim est debitum cuiusq; proprium, sed uniuersitatis, ut. ff. de rerum diuis. l. in tantum. §. sed uniuersitatis, & probatur. in d. l. sicut. §. i. ff. quod cuiusq; uniuersita. & C. ut nulli iud. l. i. l. xi. ¶ quod si quis reperiatur non soluendo, alii de uniuersitate soluant, ut. l. prima. C. de omni agro deser. lib. xi. ¶ quod si uniuersitas haberet nemus commune, adhuc creditor non posset mitti in possessionem partis nemoris illius, qui non reperitur non soluendo, ut notat glo. in. d. l. sicut. §. i. ¶ quia nec nemus illud, nec pars eius aliquius intelligitur. d. l. in tantum. §. i. ff. de re rū diuis. ¶ Sed si aliquid fuit acceptum mutuum, uel quid emptum pro excipiendo de aliquo munere personali, ut puta ex forma statuti quilibet debet ire ad exercitum, uel ad quid aliud tunc si deuentum est ad compositionem, quod soluant aliquid & nō uadant, tunc ista imponet collecta per capita: sicut. n. p. ea pecunia quā soluerunt senserunt releuamentum per capita, ita per capita soluere debent, ut in li. pro socio. §. illud. & ff. de regul. iur. lege secundum naturam.
- 133 ¶ Sed si debeant subire illud onus per fumantes, quia omnes habitantes in una familia habebuntur pro uno fumante, eodem modo habebitur in collecta, in dubio uero, si hoc non liqueret collecta imponeretur personis pro uiribus patrimonii, ut. l. re scripto, in fi ff. de muner. & oneri.

Allum^a præconem, & apparitorem præposituræ, & in actis ad eam rem delegatos quod uirtute certi edicti a domino præposito Parisiensi aut eius uicario. xviii. die Nouem. anno domini M D X L. dari secundum Antoniam Dianam uiduam defuncti Ioannis Pluti tam suo nomine, quam ut corporum, & bonorum Iacobi, & Petri Plutorum eius & dicti defuncti annis minorum filiorum administratricæ, Augustinum Plutum dictorum defuncti, & uiduæ annis maiorem filiorum, Benedictum Crassum defuncti discreti uiri magistri Chrysostomi Crassi, dum uiueret, in Palatio aduocati fratrem, Mariam Martham defuncti Iuliani Xenii uiduam, Dionysium Dauum defuncti Crassi nouissime famulum conuerentes cum procuratore regio contra Bernardum Thraſonem, Claudium Caligulam Principis nostri milites, nobilem Desiderium Anippum absentes, & contumaces: Et ad dictorum conuerſentium postulationem, ac supplicationem nos tranſtulimus ad loca, & plateas: ubi proclamationes & proscriptiones indictæ præpositura fieri solent. Ita prima proclamatio Mercurii prima die Decembris, secunda Mercurii decima quinta, tertia Mercurii uigelimanona, & quarta ex abundanti duodecima die Ianuarii anno domini M D X L. Quibus locis, & diebus sono tubæ, & uoce publica denunciauimus, ac declarauimus dictos Bernardum Thraſonem, Claudium Caligulam, Desiderium Anippum, cum omnibus suis bonis publicandos, nisi intra hos quater quaterum denos dies in iure se ſisterint, & coram comparuerint. Quod uerum esse testamur, & per nos ita actum adhibitis Petro Fabro, & Ioanne Latomo regiis apparitoribus, aliisq; testibus. In cuius rei testimonium chirographis nostris hanc renunciationem obſignauimus.

Intermissa contra dictos absentes persecutione, donec iudicio definitiuo terminetur, & omne litis instrumentum apud acta proferatur, ut iudicetur definitiue interim

uirtute primi rescripti, & clausula rogatoria in eo adiecta, signato die decimo sexto Octobris Bernardus Trarso Rothomagi præhensus est, & uinctus ab uno, aut pluribus iuridici, siue Baillui illius ditionis lictoribus, & eius permissu ad iudicem delicti dimissus, atque in carcerem coniectus.

Eius facti acta scribuntur hoc contextu.

- A 1 **P** Ræconem. } Præco dictu r, qui apud acta aut ciuitate publice proclamatur, uel pronunciat aliquid faciendū per quem plerumque fit edictorum narratio, id est, recitatio, & publica in ius uocatio, & citatio. Sed qui proponit edictum tenetur ipsam propositionem proscribere: palam sic acceplimus clavis literis, ut de plano scilicet a terra legi recte possit, non in loco remoto, sed in euidenti, etiam literis Græcis, uel Latinis potest fieri, secundum loci conditionem, ne quis excusari posset ignorantia literarum. } Certe si citatus dicat ignorasse literas, uel non obseruasse quod propositum erat cum mul-
 2 telegerant, eūque palam esset propositum, non audietur, per scriptum autem perpetuo esse debet. Cæterum per id tempus, quo propositum non erat uel si fuit obscurata proscriptio. citatus uidetur excusari, uel cum proscriptum esset, alius sustulit, aut uetustate, aut pluuia, uel quid simili contingit, ne proscriptum esset, uel non appareret, dicendum est enim, qui proposuit, teneri lege sed si pupillus. §. de quo palam. ff. de inst. actio.
 3 fubi ergo solenniter edit, aut publice promulgatur, non est necessarium ipsius noticiam singulorum auribus per speciale mādātum, ut literas inculcare, sed id solum sufficit, ut ad eius obseruantiam teneatur, qui nouerit edictum solenniter, aut publice promulgatum, } nec potest quis allegare excusationem, qđ
 4 edicta siue decreta ad eius noticiam, nec per literas, nec per deputati ad hoc executoris mandatum, uel literas peruenisset,
 5 ut. c. i. extra de postu. præl. } Contrarium autem uidetur, & qđ quilibet uidetur & præsumitur ignorans nisi probetur sciens,
 6 ut. ff. de probat. l. uerius. } Ideo edictum, siue decretum non ligat ignorantes, ut. l. si. ff. de decre. ab ord. facien. & l. xxxii. dist. c. proposuisti, circa finem, & argu. extra de const. c. cognoscētes,
 7 timo non sufficit denunciare procuratori, ut. ff. de peti. hære
 8 di. l. item ueniunt. §. petitam. } Sed non est ita, quia cum publi-

- ea edicta sunt promulgata ille ignorare non possumus, neque
 debemus, sed præsumitur ea scire, ut. xii. q. ii. c. qui & humanis,
 & ar. d. l. sed & si pupillus. §. de quo palam, & ar. extra de præ-
 sumpt. cap. quanto. ¶ ubi enim allegatur ignorantia circa ea, quæ
 plerique sciunt, & quæ publice fiunt, non creditur ei, nisi hoc præ-
 betur, ut extra de elect. c. innotuit, uersicu. nec probare cogi-
 mur, & extra qui matr. accus. pos. c. cum in tua, & extra de sen-
 ten. excommu. capit. si uero &. xxxiii. quæ. ii. cap. in lectum.
- 10 ¶ Sed ubi circa ignota allegatur ignorantia non cogitur quis præ-
 bare ignorantiam, ut ff. de administrat. tuto. leg. hoc autem.
- 11 ¶ Conclusiue sufficit edicta proponi in publico & si ad citatū
 non perueniant argumen. extra de dolo & contumac. cap. cau-
 sam quæ, & arguunt. ff. de damno. infe. l. iiii. §. totiens, & C.
 de an. exce. l. ut perfectius, & C. de iudic. l. properandum. §.
 & si quidam. ¶ Nec obstat. l. i. §. item cum ex edicto. ff. quæ sen-
 tentiæ sine appella. rescind. ubi dicitur cum ex edicto perem-
 ptorio, quod neque præpositum est, neque in notitiam peruenit
 absentis condemnatio fit, nullius momenti esse sententiam cō-
 stituciones demonstrant, quia ibi edictum non fuit solenniter
 propositum, ut debuit, ut glo. ibidem. Secus autem ubi fuit so-
 lenniter propositum, sed non peruenit in notitiam, ut lege ab
 eo. C. quomodo. & quando iud. & C. si mi. ab hæred. se abst. au-
 stentic. si omnes, & dicta lege properandum. §. i. ¶ Imouideretur
 13 sufficere, quod per solam famam ad eius peruenierit notitiam,
 ut extra de sententia excommu. c. cum desideres. §. secundæ quæ
 stioni, & si dubitaretur quia solum per famam intellexit, in
 dubio debet parere edictis, ut capit. illud, extra de cleric. ex-
 commu. ministrante. ¶ Illud igitur quod punitur in loco publi-
 co uel porta alicuius ecclesiæ dicitur publicum, adeo quod
 nulli licet ignorare, ut in auct. quomodo oportet episcopos. §.
 15 licentiam. col. i. ¶ nullus itaque excusationem habet post duos
 menses. si uellet ignorantia edictorum allegare, ut in auct. ut
 16 fact. nouæ constitutio. col. v. ¶ de stilo autem curiæ parlamen-
 ti Parisiis rei non uocantur per edicta, sed tantum citantur ad
 tres breues dies sonos. ubi, & ex illa simplici triduana contu-
 macia repetitis testibus cōdemnantur diffinitue ad ultimum
 supplicium secundum exigentiam delicti prout constare po-
 test per arrestum dictæ curiæ datum, & pronunciatum die de-
 cimanona Iulii, anno domini millesimo quingentesimo trige-
 simo tertio inter Ioannem de Lancey custodie corporis do. ni

ni nostri Regis Doryforum siue satellitem, aut spiculatorem, & regionum marescallorum in patria Cenomaniensi præpositum, in materia subornationis testium auctorem & conquerentem ex una contra Ioannem le Roy, & alios absentes, & contumaces ex altera, qui ex illa triduana contumacia condemnati sunt ad ultimum supplicium, prout constat per dictum arrestum, quod uidi signatum, Malon. & pro hoc uidetur tex. in l. senatus. §. senatus. & l. ii. §. senatus. ff. de iu. iis.

- B 17** ¶ Publicādos. } ¶ Talis enim citatio personalis constituit quos ueros contumaces, ut. c. uenerabilibus. §. secus, de senten. excō.
18 lib. vi. ¶ Et ideo qui apud fiscum causam defendere sæpius conueni neglexerint, rebus iudicatis subiiciendi sunt, quod ex eo apparet, si sæpe conueni præsentiam sui facere noluerint, ut. l. contumacia. §. contumax. & l. de unoquoq. §. qui apud. ff. de re iudic. ¶ & potest in eos irrogari pœna pro qualitate delicti, scilicet pœna sanguinis de consuetudine, & statuto regni Franciæ & ciuitatum Italiæ, ut Bartolus in. l. i. ff. de requirendis
19 reis, si iure etiam codicis criminosi, per edicta uocati absentes possunt condemnari ad ultimum supplicium, text. formaliter cum glo. in. l. si apparitor, de coarta. lib. duodecimo. C. & l. ne diu. C. de pœnis, sed loquuntur in casibus specialibus, ut ibidē glo. etiam in. c. qualiter & quando. l. secunda. uer. ad inquirendum, uerbo, si uero infamatus, extra de accu. & extra ut lite nō
20 contest. c. quoniam. §. sunt & alii. ¶ Ratio quare procedatur ad condemnationem absentium est, quia de forma dictorum statutorum, & consuetu finis Franciæ, & Italiæ contumax, siue ex bannitus habetur pro confesso, nec postea auditur de crimine imo quotiēscunq. reperitur, nō est opus alio nouo processu, sed paratur sola executio, dummodo notescat iudici dictum cōtumacem esse illum, de quo agebatur in processu, secundum Barto. in. l. diuus, uersicu. & diuus. ff. de custo. reorum. & idem bar.
21 in. d. l. i. ff. de requirendis reis. ¶ Veruntamen priusquam iudex procedat ad condemnationem absentis debet habere fidem de maleficio imposito per examen testium ut Bart in. d. l. inter. ff.
22 de publicis iudiciis allega legem absentem. ff. de pœnis. ¶ Iure autem communi non potest ferri sententia in absentem supra relegationem, sed tantum potest irrogari pœna. s. pecuniaria, uel ea quæ æstimationem contingit, quando uidelicet neque denunciationibus, neq. edictis præsidis obtemperauerit usque ad relegationem inclusiue, quod si quid grauius irrogandum

- puta in metallum, uel capitis poenam, non potest absenti poena talis irrogari, quia ubi poena extenditur supra relegationem
- 24 nulla poena irrogatur absenti. † Cum sanctius sit impunitum re
linqui facinus nocentis, quam innocentem damnare, ut. l. ab
sentem. ff. de poenis, iuncta glo. & l. absentem. C. de accu. & l. i.
- 25 §. i. ff. an per alium causae appellat. † Et hoc siue sit lis conte
stata contra eum ante absentiam ut. C. de requirendis reis. l. i. si
ue non sit contestata, ut. d. l. absentem. ff. de poenis. † In poenis
citra relegationem imponendis. Non utiq; pronunciatur secū
dum praesentem contra absentem, sed interdum absens si bo
nam causam habuerit, uincet, ut. l. ad peremptorium. ff. de iudi
ciis. † sed non uincet absens, quo ad condemnationem expen
sarum aduersus praesentem, ut. c. calumniam, extra de poenis,
& l. properandum. §. & siquidem. C. de iudic. ubi dicitur, quod
uictus praesens sumptus suos de condemnatione deducet, ut
- 28 glo. in. d. c. calumniam, † praeter autem expensas uictus pra
sens poterit de calumnia puniri, ut. d. glo. & C. de calumniato
ribus. l. iii. & instit. de poena temer. litigan. §. aduersus. † Cōstat
- 29 igitur, q̄ ubi alicui obicitur fuga p crimine p̄bata fuga proba
tur crimē, ut. l. desertores ff. de re mili. & l. i. §. cum dominus. ff.
ad syllania. & Bar. in. l. lege eodē, gl. tam ē in. l. in bonae fidei cō
tractibus. C. de iureiur. dicit † quod fuga in criminalibus facit
semiplenam probationem tantum, ut. l. admonendi. ff. eodem.
- 30 † Quæro quid si accusator se absentauerit quomodo proceda
tur super crimine? Dic quod possunt duo quæri. Primo quid
fiet absente accusatore contra ipsum accusatorem. Secundo
quid fiet absente accusatore de ipso processu. Ad primum dic,
quod si accusator absens est legitime citatus, poterit procedi
contra eum ad poenam, de qua dicit text. in. l. qui crimen. C. q̄
accusa. non poss. ubi dicit text. quod accusator ex contumacia
est extra ordinem puniendus, si tempore a iudice dato non ue
nerit, & aduersario in legitimis expens. condemnandus, & l.
eum quem. ff. de iudi. ubi dicit tex. eum quem in iudicium te
mere aduersarium suum uocasse constiterit, uiatica, litisq; sum
ptus aduersario suo reddere oportebit, & l. i. §. qui excusatione
ff. de uacat. & excus. mune. & l. ii. de decurio. li. x. C. & l. una de
sumptuum recup. eodem lib. C. & l. omnes qui in fi. C. de epis.
- 32 & cler. & l. scruerit. C. de excu. tuto. † Poterit etiam iudex co
gnoscere de calumnia accusatoris, & de calumnia eum condē
nare, si est poena a relegatione infra, nec allegatur proco iusta

- allegatio. l. inter accusatorem. ff. de pub. iudi. & l. rescripto. §. si quis accusatorem non habet. ff. de mune. & ho. iuncta glo. in uerbo non debet, & l. iii. C. qui accu. non poss. Sed si est poena a relegatione supra, tunc fiet annotatio bonorum. l. ponantur
- 33 ad manum regis, sicut dictum est in reo supra. ¶ Si uero queris quid fiet de processu? Die quod iudex potest praesentem absol-
uere ab instantia, uel potest prosequi processum, si uult absol-
uere, uel condemnare. & prout reum reperiet culpabilem, ut. l. pe. ff. de public. iudic. & Bar. in l. accusatore, & l. inter. ff. eodē,
- 34 & c. crimina, extra de collus. deteg. ¶ Tamen de consuetudine manet semper accusator fiscus p. publico interesse, ut sepe. d.
- 35 l. licitatio. §. quod illicite. ff. de pub. & uel. ¶ Si autem actor, si-
ue accusator ab accusatione desisterit, & qui cum aduersario suo de compositione criminis, quod intendebat, fuerit locu-
tus, & animo ab accusatione desistens. l. qui animum & affectū accusandi deposuit, in senatusconsultum turpilianum incidit, ut. l. ab accusatione. ff. ad senatuscon. turpilia. & l. i. cum. §. seq.
- 36 eodem, & l. in executionibus. C. eodem. ¶ Et si publica sit accu-
satio in quinq. libras auri punitur, ut. l. e. iii. §. fina. ff. eodem.
- 37 ¶ Pro priuato autem delicto non habet locum hoc senatuscon-
sultum turpilianum unde si stellionatus quis obiecerit, uel expi-
late hereditatis crimen, & desistit poenam senatuscon. turpil.
non subibit, nec furti, uel iniuriarum, sed officio iudicis culpa
eius coercetur relegatione uidelicet, uel simili, text. forma. in
l. si quis repetere. §. si. iuncta gl. ff. ad turpil. & l. qui iniuriarum
- 38 ff. de in iu. ¶ Reus uero qui delatorem corruperit in omnib. cau-
sis praeter quam in sanguine ex senatusconsulto pro uicto ha-
- 39 bebatur, ut. l. si. ff. de praeuaric. ¶ nisi appareat ab innocentē ex-
tortam pecuniam, ut glo. ibidem, & ff. ad. l. iul. de adul. l. serui.
eū iurib. all. per gl. ubi etiā reus furti, ui bonorum, rap. iniuria-
rū, de dolo malo suo nomine dānatus, pactusue erit simili mō
40 non infamis sit. ¶ Quoniam intelligitur confiteri crimen, qui
pacificetur, ut. l. athletas. §. fina. & l. sequent. ff. de his qui nota
infa.

Die. xv. mensis Ianuarii anno domini
ni MDXL.

Adductus est Bernardus Traso, legionarius ca-
dis reus in carceres presentis praepositurae ab
urbe Rothomago per Antonium Pantalabū
& Laurentium Ebulium lictores^a huius ditio-
nis, remissus^b a iuridico Rothomagensi, aut eius uicario,
uirtute rescripti, in quo illius praehendendi potestas facta
erat, dati super certis commissi indicis, & elogio contra
eundem, & eius socios, & conscios delicti facto ad libel-
lum, & supplicationem Antoniae Dianae uiduae defuncti
Ioannis Pluti tam suo nomine, quam ut corporum, &
bonorum Petri, & Iacobi Plutorum eius, & defuncti
liberorum annis minorum administratricis, Augustini
Pluti dictorum defuncti, & uiduae annis maioris filii Be-
nedicti Crassi, dum uiueret, in supremo senatu aduoca-
ti fratris Mariae Marthae uiduae defuncti Iuliani Xenii, &
Dionysii Dauī dicti defuncti Crassi nuper famuli actorum
& conquerentium, & procuratoris fisci iuncti, & ut inter-
rogetur, respondeat criminationibus, petitionibus, suppli-
cationibus talibus, quas contra eum dicti cōquerentes, &
procurator regius proponere, & intendere uoluerint, &
iuri stet super dictis inquisitionibus apud acta prolatis.

A Ictores.} † Cauere enim debent seruientes, & iudicium
executores in exhibendo reos delatos illos contumeliis,
aut uexationibus uexare, & ullis eisdem ex probare con-
uiciis, aut corporalibus iniuriis fatigare poena talia molienti-
bus post amissionem cinguli, & patrimonii ultimae animad-
uersionis imminente, ut. l. omnes. §. praeterea nullus. C. de epis.
& cler.

B Remissus.} † Remissio in delictis debet fieri ex urbanitate,
ut dicit glo. in l. si cui. §. si. ff. de accusa. † de consuetudine regni
Franciae fit remissio delinquentis rei ad iudicem suum ordina-
rium & non ad iudicem delicti. Et hoc si dominus iustitiarum,
aut eius procurator petat remissionem fieri coram suo iudice,

- nec est opus, quod reus confiteatur se esse subditum eius, qui petit remissionem fieri, & hanc consuetudinem refert Cyn. in auct. apud eloquentissimum. C. de fide iustr. contrarium tamen est de iure. † Nam ratione delicti quis sortitur forum, ut in auct. qua in prouincia. C. ubi de crim. agi oportet.

Lii rei, præter desiderium Anippum, & Claudium Caligulam, absentes, ubi sunt inuenti, præhenduntur a uiatore, cui commissum fuerat rescriptum, his uerbis, denuncio reos esse uos, ac poenæ seruos, siue prisionerios a uos constituo nomine domini nostri regis, & præpositi Parisiensis ad supplicationem Antoniaæ Dianaæ, & aliorum conquerentium, ac procuratoris regii edicto contra uos decretum: mihiq; commissum. Surgite eamus hinc dies, quo in carcerem traducuntur, actis ita inscribitur.

- A 1 **P** risionerios. † Quæritur si rei appellent a decreto iudicis, siue a captione sue personæ, an debeat super sedem? rñ. q. non ut Barto. in l. ab executione. C. quorum appel. non recit. & idem Bart. in l. i. ff. de cust. reo. † neq. n. ab executione, neq. ab executore est appellandum, ut. d. l. ab executione, & l. ab executore. ff. de app. nisi executor excedat fines mandati, ut. d. l. ab executore, iuncta glo. & ita practicitur insequendo ordinationem Carol. vii. Sur le fait de la iustice, arti. xiii. & xiiii. fo. xx. & hoc maxime, ubi est decretum iudicis super informationibus interpositum. ratio enim est.
- 3 † quia in corrigendis excessibus, non admittitur appellatio, ut c. licet, extra de off. ordi. & c. ad nostram, extra de appellat.
- 4 † Nam appellatio non est inuenta ad præsidium iniquitatis, ut c. cum speciali, extra de app. † Quid autem si seruientes mandato prætoris aliquem iniuste incarcerationauerint, an teneantur actione iniuriarum? Dic quod non, nam si quis quod decreto prætoris non obtemperauerit ductus sit, non est in ea causa ut agat iniuriarum propter prætoris præceptum, ut. l. iniuriarum.
- 6 §. si quis. ff. de iniu. † præsumitur enim iusta sententia, sicut alias
- 7 ius equum, ut glo. d. §. si quis, & l. pen. ff. de iusti & iur. † uerum si talis citatio realis facta sit ad instantiam accusatoris, & sit in

iusta, tunc accusator tenetur actione iniuriarum. ut. d. l. iniuriarum. §. si. ff. de iniu. an autem iudex faciat litem suam supra dixi super decreto informationum uerbo capientur.

Die. xvi. Ianuarii M D X L.

Obilis Girardus Milo, Henricus Nebulo, Iacobus Ebrio, Milonis Famuli, Egidius Gnato, Ferdinandus parasitus famuli nobilis Desiderii Anippi, Andreas Irus adducti in carcerem^a per Michaellem Gigantem, & Matthæum Charonta, & alios huiusce præposituræ uiatores ui rescripti compellantis hodie. xvi. Ianuarii. M D X L. ut super criminibus, & elogiis contra dictos accusatos, & uinctos instantibus, ac supplicantibus Antonia Diana, reliquisq; conquerentibus supra nominatis, atque procuratore regio subscribente, conceptis, interrogentur, ac per se respondeant propositis criminibus, & petitionibus, quas contra eos dicti conquerentes, & procurator regius intendere uoluerint, superq; elogiis apud acta prolatis iuri stent.

Accusati in carcere sic separatim, & alternatim a iudice super querela, & iudiciis hac forma interrogantur.^b

A1

Adducti in carcerem. } ¶ Reis exhibitis non feras manicas inhærentes ossibus mitti oportet, sed prolixiores cathenas, si criminis qualitas etiam cathenarum acerbitatem postulauerit, & ut cruciatio desit, & permaneant sub fida custodia. Nec uero sedis intimæ tenebras pari debent inelusi, sed usurpata luce uegetari. i. subleuari, & ubi nox gemina uerit custodiam, in uestibulis carcerum, & in salubribus locis recipiantur, ac reuertente iterum die ad primum solis ortum illi co ad publicum lumen reducantur, ne pœnis carcerum permantur, ¶ quod innocentibus satis miserum. noxiis non satis seuerum esse dignoscitur. ut. l. i. C. de custo. reo. ¶ Sed custos carcerum, siue commentariensis debet cauere, ne fracto carcere rei aufugiant per negligentiam sui coadiutoris, quia eadē po-

- na consumi debet, qua obnoxii docebuntur fuisse qui aufugerint. Similiter coadiutor eadem seueritate constringetur. l. ad commentariensem. C. de custo. reo. † Et maxime si nimia negligentia fuit in eo, qui tironi commisit custodiam, ut. ff. de custo. & exhib. reo. l. fin. alias pro modo culpe in eum statuetur, ut. l. milites. ff. eodem. † Incarcerati uero qui in carcere conspirauerint, ut ruptis uinculis, & effracto carcere euadant, arctius custodiri debent, & quauis innocentes ex eo crimine inueniantur, propter quod impacti sunt in carcerem, tamen puniendi sunt. † Si uero, qui conspiracyonem eorum dixerint, releuantur l. in eos. ff. de custo. reorum. † qui euaserint autem capite puniendi sunt, & in eos uarie animaduertitur. † Nam atrociores sunt nocturni effractores, & ideo fustibus cæsi in metallum damna ri solent. † Diurni uero effractores post fustium castigationem in opus perpetuum, uel temporarium, dandi sunt, ut. l. i. & ii. ff. de effractib. † Et puniuntur etiam illa pœna, in qua punirentur si uere maleficium illud commisissent, propter quod in carcerem sunt missi, ut Barto. in. d. l. in eos. ff. de custo & exhib. reo.
- † Nam aufugiens de carcere habetur pro confesso si speciali inquisitione erat in carcere. Secus autem si pro generali, imo si p speciali est, requiritur ad hoc quod habeatur pro confesso, qd aufugerit cum conspiracyone, ut. d. l. in eos. † Si uero sine conspiracyone, tunc non habetur pro confesso, sed punitur pro motu iudicis, ut not. Guil. de cu. in. l. succurritur. ff. ex quib. caus. maio. & ibi Bald. & in. l. admonendi, in. ix. col. ff. de iureiuran.
- † Exiens autem carcerem inueniens hostia aperta non tenetur pœna carceris effracti secundum Ang. in. l. uerū, la ii. ff. de fur. & in. l. i. ff. de effra. † Quid autem si exiens carcerē cito reuertatur an dicatur aufugere? Dicquod non secundum Bal. in. l. i. in. vi. col. C. de ser. fug. Cano. in. c. a nobis, extra de apost.
- B 15** † Interrogantur. † † Iudices oblatos sibi reos in ipso perpetrato homicidio stupro, uel raptu, latrocinio, uel congressu uolentiz deprehensos, & actis publicis sibi traditos expresso crimine cum his, a quibus fuerint accusati mox sub idonea persecutione ad iudicium dirigant. l. defensores, la. iij. C. de defenso. ciuit. asint quæ disciplinæ, & quotidianis actibus præsent, nec finant crimina impunita coalescere, remoueant patrocina,
- † quæ fauorem reis, & auxilium scelerosis imparciendo maturari scelera faciunt. l. per omnes. C. eodem, & l. accusatore. §. ad crimen. ff. de public. iudic. Plebem, inquam, uel decuriones ab omni

- 17 omni improborum insolentia, & temeritate tueantur: ꝑut id tā
tum ꝑ esse dicuntur esse nō desinant .i. defensores. C. eodem;
18 & Esa. xxii. c. ꝑ Talem enim se iudex omnibus præbere debet
& publice & priuatim, ut terribilis quidem sit delinquentibus
& in deuotis circa fiscalia, mansuetissimus autem & mitis om
nibus placidis, & deuotis, & paternam eis exhibens, prouiden
tiam, ut in auct. de mandatis principum. §. præcipue uero, & §.
19 festinabis, colu. iii. ꝑ Nec tamen permittitur cuilibet maiori,
aut minori militari iudici, aut latronum infecutores, aut uolē
tiarum inhibitores, aut tribunos pro talibus causis in prouin
ciis ordinare, aut qui debeant, aliquos examinare, ut non per
tales occasiones ampliores uolentiae inferantur prouinciali
bus. Si quis autem iudicū hoc non custodierit, cognoscat nō
solum sibi commissio singulo spoliandum, sed decem libras au
ri pœnam exoluere, eo quod præsumpserit talem causam assu
mere, post tormenta, & confiscationem substantiæ in exilium
redigendū, ut auct. de coll. §. iubemus, col. ix. affert illud nouū
statutum regium, art. cxliiii.

Formula reorum interrogandorum. ^a die. xvii. Ianua
rii, anno domini M D X L.

Nos Ioannes Solon legum magisterii insignis
tus in suprema curia aduocatus, præpositi Pari
sini uicarius in conclaue consilii nostri, ubi cu
stodiæ solent audiri, eductum e carcere Iac
chum Ebrionem nobilis Girardi Milonis famulum Bur
gundum genere, Hedui ortum, annos natum tredecim
b uti asseribat ^c, ex elogio sceleris indice interrogauimus,
qui pro consue tudine sacramento ^d adactus de dicenda,
& confitenda ueritate, ac interrogatus quo faciente, & cri
minante detrusus fit in carcerem.

Dixit, Antonia Diana, aliisq; sibi ignotis heri in uincula
coniectum cum nonnullis aliis una prehenfis.

Si illos uel quem ex illis, a quo tempore, & quomo
do noscat, ^e quo item nomine nuncupantur, aut ubi di
uertunt?

PRAXIS CRIMINIS

Dixit quum ex facie, tum consuetudine illos probe cognoscere, quorum unus Henricus Nebulo Milonis famulus, alter Egidius Gnato, alius Iacchus Ebrio nobilis Desiderii Anippi famuli nominantur, sibiq; cum illis magnam quandam biennio necessitudinem intercesuisse.

A quo tempore famuletur dicto Miloni magistro?

Dixit a duobus annis eius in familia uixisse.

Si sciat Miloni magistro litem in senatu Parisiensi esse? cum quibus, & ratione cuius?

Dixit illum cum quibusdam, sed maxime cum Ioanne Pluto, & Iuliano Xenio ciuibus Lutetianis, sicuti acceperit litem esse, & ex auditu se scire tantum, præterea nihil.

Vbinam quotidie prandeat cœnet, manducet deniq; & pascat dictus Milo, & cum quibus.

Dixit nunc hic, nunc illic cum pluribus nobilibus sodalibus epulari, ac compotare: quod perconsere utiq; difficultum foret.

Quod dies sunt, a quibus prandit Milo in diuersorio, cuius in tabula pensili pictus est paruus ceruus apud Parisios: & qui cum eo erant, qui famuli ministrarent?

Dixit magistrum suum Milonem mense Octobri nouissime præterito prandisse in dicto diuersorio parui cerui Parisiis cum nobili Desiderio Anippo eius sodali, & aliis nobilibus sibi interrogato ignotis, Egidio Gnato, Ferdinando parasito dicti Anippi seruis, Henrico Nebulone, & se, qui loquitur, dicti Milonis famulis, magistris obsequentibus, & ministrantibus.

Quæ uerba dicti Milo, & Anippus habuerunt illic inter epulas?

Dixit plura, sed horum non meminisse in præsentiarum.

Si inter alia audiuit dictum milonem se in suprema curia a dictis Crasso, & Xenio astu, & uersutia magistri Chrysothomi Crassi in dicta curia patroni uictum narrantem?

Dixit se audisse.

Si dictus milo blasphemias obtestatus est se uindictam sumpturum de dictis Pluto, Xenio; Crasso ante subsequentis hebdomadæ lapsum?

Dixit eorum audisse nihil.

Si sciat decima die octob. nouissime præteriti hora nona uespertina nominatos supra magistrum Crassum, Xenium, & Plutum trucidatos fuisse in uico sancti Honorati Parisiis iuxta crucem Tiroueri, & per quos.

Dixit audisse prædictos defunctos occisos esse dictis die & hora, uerum a quibus, & per quos poenitus ignorare.

Num dicti Milo, Anippus, & ipse, qui rogatur insultauerunt^f superioribus die, & hora in dictos defunctos: quos telis misere confoderunt, & male multatos dimiserunt. Dixit deuouens se diris, & malis genis: atq; sibi crudelissima quæq; impræcari, deprecans dæmones ipsum ad inferos deferant, absorbeantq; tartara ditis, si huiusce tam atrocis sceleris fuerit aut author, aut adiutor, aut quicquam sciuerit præter illa audita.

Illum mentitum, nec ueritatem dixisse docuimus, manifestumq; mendacioprehendimus, quod per elogia aduersus eum concepta aliosq; conscios ac participes probatum esset, & liquido constaret dicta die. x. Octobr. sub nonam noctis horam dictos defunctos insidiis circumuenisse, ac trucidasse, necnon Dionysium defuncti Crassi amanuenssem grauiter uulnerasse.

Dixit huius se facti prorsus nescium: seq; quæ loqueretur, omnia latere.

Si assentiri uellet testibus, qui in elogio testimonium dixissent.

Dixit id minime uelle, quum illos non agnosceret, cuperetque uidere. Nec plus, nec aliter dixit sed dulo rogatus: atque examinatus. Eo in carcerem remisimus.

- 1 A Interrogandorum.}† Quam primum rei exhibiti sunt, in
 I quacunque causa siue accusator existat, siue cum publicæ
 sollicitudinis cura produxerit, statim debet quæstio fieri,
 ut noxius puniatur, & innocens absoluat, ut. l. prima. C. de
 custod. reo. aut ut conuictos uelox pœna subducat, aut liberan-
 dos custodia diuturna non maceret. l. fin. C. eodem ad hoc or-
 2 dinatio noua D. nostri regis Fr. artic. cxlvi. † Iudex autem cu-
 stodias siue custoditas personas auditurus tam clarissimos ui-
 ros, quam patronus causarum, si omnes in ciuitate, uel pro-
 uincia, quam regit, agunt adhibere debet, ut. l. custodias. ff. de
 3 pub. iud. † Et etiam diebus feriatis custodias audiri posse rescri-
 ptum est, ut innoxios iudex dimittat, & nocentes, qui
 duriori animaduersione indigent, differat, ut. d. l. custodias. In
 hoc enim facillime summi numinis speratur, uenia, per quod
 f multorū salus, & incolumitas procuratur, ut. l. pen. C. de feriis.
 4 & supra dixi. §. Ioannes in. iiii. no. † & rei a iudice interrogandi
 apud astra audiri debent, q̄ cū de admissio cōstiterit, debet pœ-
 nā carceris sustinere, atq; postmodū educti apud astra iterū au-
 diri, ita. n. quasi sub publico testimonio cōmemoratio admis-
 criminis fiet, ut iudicibus immodice sæuientibus freni tempe-
 ries adhibita uideatur. l. si quis in ea. C. de custo. reo. affertur
 5 constitutio regia nonisima arti. cxlvi. † Iudicem etenim in co-
 gnoscendo, neq; exandescere aduersus eos, quos malos pu-
 tat, neq; precibus calamitosorum illachrymari oportet. Id cer-
 te non est constantis, & recti iudicis, cuius animi motum uul-
 tus detegit, & summarim ita ius reddere debet, ut auctoritatē
 dignitatis suo ingenio augeat. l. obseruandum. ff. de off. præsi.
 6 & l. quisquis. C. de postul. † Potest etiam iudex non solum pro
 tribunali, sed etiam de plano, audire atq; dānare reos. l. unius
 §. cogniturum. ff. de quæstio.
 B 7 ¶ Annos natū tredecim.}† Cum unius facinoris plurimi sunt
 rei ita audiendi sunt, ut ab eo primum incipiatur, qui timidior
 est uel teneræ ætatis uidetur, ut in. l. unius. ff. de. q. deinde a su-
 spectissimo & a quo facillime uerum sciri iudex crediderit.
 Et sic per omnia interrogationum & quæstionum uestigia iu-
 dex decurrere debet, ut. l. super statu. C. de. q. & hic patet in
 8 tex. † Quæstionem autem sic accipimus, non tormenta tantū,
 sed inquisitionem omnem, & defensionem mortis, ut. l. i. §. quæ-
 9 stionem. ff. ad senatuscon. sylla. † Et cum interrogat iudex, non
 debet specialiter reos interrogare an Lucius Titius uel talis

- homicidium fecerit, sed generaliter quis id fecerit, alterū. n. magis suggerētis q̄ requirentis uidetur, ut. l. i. §. qui q̄onem. ff. de q̄oni. ¶ qd̄ si interrogatus amplius dixerit, q̄ intetrogatus fuerit, rei erit iudicium, non interrogantis culpa, ut. d. l. i. §. di- uis. uis. Adrianus ff. de quæstio. ¶ Et debet graffarius, siue tabellio sub iudice interrogante scribere quemlibet gestum, & motum corporis rei, ut si fleat reus, scribat flendo dixit &c. ut. c. quoniam contra falsam, extra de probationibus. ¶ quia in excutienda ueritate plurimum subtilis diligentia iudicis affert. Nam ex uoce, & sermone, & ex eo, qua quis constantia, qua trepidatione quid dicat, uel cuius æstimationis quisque in sua ciuitate est, q̄dam ad illuminandam ueritatem in lucem emergunt, ut. l. de minores. §. plurium. ff. de quæstio. ¶ Item si reus confiteatur crimen iudicialiter, non solum ponitur in carcere, sed etiam ponitur in uinculis, aut cathenis, uel cippis, ut. l. si confessus. ff. de custo. reo. ¶ & maxime ubi ex crimine sequi posset condemnatio supra relegationem, tunc hanc carceris poenā ante supplicium sustinere debet, ut. l. diuus, la. i. ff. de custo. reo. & Bal. in rub. ff. C. de in ius uocand. ¶ Si uero non ita graue sit scelus, in quo ueniat tantum imponenda poena a relegatione citra, tunc potest poni in carcere, non quod uinculetur, uel quod restringatur arctius, ut Barto. in. l. prima. ff. eodem, & ar. d. l. diuus. ¶ Sed nunquid reus confessus de maleficio semel in iudicio teneatur iterum, & sit necesse, confiteri delictum, ad hoc ut condemnetur, glo. in. l. i. ff. de custo. reo. dicit quod sic, ut. l. si quis in ea, iuncta glo. C. eodem. Sed Azo in summa. C. de cōfessio. dicit. Aut quis confiteretur sponte crimen, & sufficit una cōfessio, ut. l. qui sententiam. C. de poenis. Aut confitetur metu tormentorū & requiritur quod perseverat in confessione, post diem, & noctem, ut. l. si confessus. ff. de custo. reo. & l. i. §. quæstio, & §. si quis ultro. ff. eodem, & Cyn. in. d. l. si quis in ea. Et ita obseruat consuetudo secundum Barto. in. d. l. i. ff. de custo. reo. & ita praticari uidi, per constitutionem regis Ludouici. xii. artic. cxiii. & iuxta arrestum datum. vi. Augusti, anno domini M D xxxv. aduersus Marcellum Marine carnificem Parisiensem.
- C 17 ¶ Uti asserbat. ¶ Interrogatus de ætate respondere debet, ut
 18 l. de ætate. ff. de interrog. act. ¶ quod si minor se maiorem dixerit, sibi, præiudicat, nisi restituatur, quod potest, ut glo. in. d. l. de ætate, in uerbo, respondere, & l. certum. §. pe. ff. de confe.

P R A X I S C R I M I N I S

- nisi dolose fecerit, tunc non restituitur, ut. ff. de minor. l. si ex
 19 causa. §. nunc uidentum. ¶ Ex aspectu itaq; iudicis ætas probe
 tnr. l. minor. xxv. annis, ibi adito preside ex aspectu corporis. ff.
 20 de minori. & sic est ar. ¶ quod iudex iudicat secundum consci-
 entiam, ut. ff. de feriis. l. eadem, in fi. Secus autem si ut priuatus,
 21 ut. ff. de offic. præsid. lege illicitas. §. ueritas. ¶ alius ergo aspe-
 ctus, quam iudicis reprobatur gl. in. d. l. minor, in uerbo, perfe-
 22 ctam, ¶ nam de ætate eius, qui se maiorem uiginti quinque an-
 nis dicit causa cognita probandum est ut. l. de ætate. ff. de mi-
 noribus.
- D 23** ¶ Sacramento. ¶ Juramentum licitum est pro ueritate inq-
 rendæ, siue in testibus, siue aliis ut. cap. quanquam. xiii. q. ii.
 24 ¶ quia iuramento debet adesse iudicium, ut. iii. quæst. iii. c. ii. ff.
 25 ¶ & fidelius durant, quæ uincula sacramenti ligant, ut. c. om-
 26 ne. xxii. q. i. ¶ Juramenti autem causa est quia omnis qui iurat,
 27 ad hoc iurat, ut q̄ uerum est, loquatur. ¶ Et ideo dominus inter
 iuramentum, & loquelam nostram nullam uult esse distantia,
 quia sicut in iuramento nullam cōuenit esse perfidiam, ita quo-
 que in uerbis nostris nullum debet esse mendacium, quia utrū-
 que & periurium, & mendacium diuini iudicis poena damna-
 tur, dicente scriptura, Os quod mentitur occidit animam.
- 28 Hæc in. c. iuramenti. xxii. quæ. v. ¶ Quantum tamen ad hoc, qd̄
 dicitur, quod ira mortaliter peccat, q̄ simpliciter dicit falsum,
 sicut qui sub iuramento dicit falsum. Magis tamen peccat de-
 ierando quam mentiendo, quia solidus subsistit ubi iuramen-
 29 tum interponitur, ut. xxii. q. i. c. i. ¶ Et plus operatur sacramen-
 tum, quam simplex promissio, ut extra de iureiur. c. debitores.
 30 ¶ Et ubi deficit testis, innocentis fidem sola iurisiurandi taxa-
 31 tio manifestat, ut. xxii. quæst. i. cap. i. ¶ Quæro an reus peieran-
 do peccet mortaliter? dic quod sic, ut supra, sed a iuramento
 extorto metu uitæ, & rerum solet ecclesia absolueret, ut. c. uerū
 32 extra de iureiur. Ratio, quia ¶ licitum est quocunque modo san-
 guinem proprium redimere, ut. ff. de bonis eorum, qui mor. sibi
 consc. l. i.
- E 33** ¶ Noscat ¶ Horum enim, qui sunt consci, uel participes cri-
 minum solet quæstio haberi. l. fallaciter. §. quod si ingenuorū
 34 C. de abolit. iuncta glo. in uerbo, uexata. ¶ Similiter de seruis cu-
 stodibus quæstio habetur, ut. l. nam salutem reipu. §. effraeturæ
 35 ff. de off. præf. uig. ¶ Ita quod quando committuntur malefi-
 cia occulta officiales consueuerunt capere uicinos, a quibus

- uerisimiliter potest declarari ueritas secundum Bar.in.l.domi
 36 nus horreorum.ff.loca.†ratione enim conuersationis cū his,q
 maleficium commiserunt,quis potest suspicari de maleficio,
 ut.d.l.dominus horreorum,ibi serui tamen eius cum quo con
 tractum est propter ædificiorum notitiam in quæstionem pe
 ti possunt,& art.l si ita.§. mulier,ibi,illic ne qd uicini,aut agri,
 aut fructuum occupent,hic ne quid cæterarum rerum quæ in
 uilla continentur,& ibi Bar.ff.de fun.instr.& instr.leg.& l.i.C.
 37 de locato.†Sed quæro hic reus confitetur correorum habere
 notitiam,tam uisu quam frequentatione,ideo ut supra dictum
 est,potest suspicari de maleficio an ideo sic interrogatus pos
 sit reuocare confessionem?Dic quod confessio facta in iudi
 cio potest reuocari innocenti,absq; probatione erroris,priusq;
 sit redacta in scripturam per notarium aut graffarium,ut est gl.
 notab.xxii.q.i.c.apud misericordem dummodo illa reuoca
 tio non fiat calumniose,prout dicit gl.ibidem.&c.cum in po
 sitionibus,de iureiur.lib.vi.& Abba.in.c.præter,extra de testi
 38 bus.co.†Sed si confessio sit acceptata per partem non pote
 rit amplius reuocari absq; probatione erroris,secundum Bal.
 in.l.gallus.§.quidem recte,in ii.col.ff.de liber.& posthum.arg.
 l.sicut.C.de actio.& oblig.& glo.in.l.actorum.ff.de re iudica.
 39 †Sed uidetur quod ante litem contesti.possit indistincte error
 reuocari,ut.l.electio.§.fi.ff.de noxa.act.ibi,& ideo si negaue
 ris seruum in tua potestate esse postea fateri poteris.nisi iam lis
 aduersus te contestata est.nam tunc audiri nō debebis,ex cau
 sa tamen etiam contestata tibi succurrendum,utiq; si ætas tua
 ea sit,ut ignosci tibi debeat & glo.in.d.c.olim,extra de censib.
 40 †Contrarium autem uidetur,quod quis non possit reuocare
 suam confessionem,neq; pœniteret etiam ante litem contesta
 tam,quando uidelicet a certa persona proposuerat pœnitere,
 ut glo.in.d.l.de ætate.§.fin.ff.de interrog.actio.& l.sin autem
 ff.de rei uendicatio.uel quando alius compleuit usucapionē,
 41 ut.ff.de dolo.l.penul.†Dic quod licet sit actoris captio.i.dam
 num quis potest reuocare suam confessionem quancūque
 litem contestatam indistincte.d.l.de ætate.§.fi.& ff.de rei uen
 di.l.is qui & l.nam si, & d.l.sin autem. & ff.de noxal.actio.l.
 42 electio.§.neq;.†Quando autem est captio actoris post litē con
 test.non potest quis pœnitere,neq; reuocare suam confessio
 nem,ut iur.supra allega.Si autem non sit captio actoris,po
 test pœnitere,etiam post litem contest.ut gl.in.d.l.de ætate.§.

- fi. uel etiam si iustus interuenerit error. d. l. de ætate. §. qui iusto errore, uel nisi interueniat actoris scientia, ut. ff. de actio. empr. l. i. in fi. & ff. de peti. hæred. leg. qui se liti. † Sed qui uult pœnitere post lit. contestatam, debet probare se errasse. & ita esse pbat per instrumenta, uel per testes, quia res aliter se habet. d. l. de ætate. §. si iuncta glo. † Sed nonne semper ignorasse uel errasse præsumitur? ut. C. qui milit. non poss. lege. super seruis, in princip. Respon. quod non, quando propria est cōfessio, & sic suum factum contra eum facit, & contra eum præsumuntur, ut ff. de interro. act. l. i. §. i. in l. super seruis, poterat, dominus factū
- 45 serui ignorasse, qui militiam acquirebat. † Et quia quis de facto suo certus esse debet, non uidetur posse errare in eo, ut glos. in cap. ut nostrum uer. sed gratia, extra, ut eccle. benefic. & extra de rescrip. c. ab excommunicato, idcirco ex uarietate responsi præsumitur contra aliquem c. si testes. §. item qui falso. iii. q. ii. & iii. & c. literas, extra de præsumpt. ibi nos uero prædictum, Cu. suspectum uehementer de hæresi habuimus, tum quia qd ante dixerat postea se dixisse negauit, & ext. de pen. c. sup his,
- 46 & l. qōnis. §. tormēta, & l. ex libero. ff. de qōnibus, † sed in his in qbus qs qōne urgeri non dēt quia res nō patitur, primæ cōfessionis standū est, ut. c. p tuas, ext. de pbatōnib. ibi minus dignū est, ut q sua quisq; uoce dilucide protestatus est, id in eundem casum proprio ualeat testimonio infirmare, & l. generali
- 47 ter. §. si. C. de non numera. pecun. † Nisi pœnitens probaret se errasse in prima confessione, ut. c. olim, extra de cēsib. & C. de error. adu. l. ult. & c. cum causam, extra de appellationib. † Sed adhuc hoc probato si actor replicet, tu sciebas aliter, quam re
- 48 sponderis & ideo iuuari non debes. Respon. hoc potest probare ipse actor, cum pœnitens probauit se errasse, ut gl. in. d. l. de ætate. §. si. † Vbi autem nulla est captio actoris, exemplum est uidelicet, si a possessore nondum sit usucapio impleta, ut. ff. de dolo. l. pen. item si prius dixit se hæredem non esse, nunc autem dicit se hæredem esse, tunc non est captio actoris. f. damnum, sic pœnitere potest, ut glos. in. d. l. de ætate. §. fin.
- 50 † Confessio igitur errore facti facta potest reuocari quandoque ante sententiam. Nam error facti nemini nocet, nondum si nito negotio, causa uero decisa uelamento tali non insta
- 51 tur. l. error. C. de iur. & fact. igno. & l. cum putarem te cohære dem. ff. fam. her. † ubi exceptio tibi non competit ius agendi, non potest opponi post sententiam, nec reddit iudicium retro

- nullum, & solum auctoritate sententiæ non reperitur, ut in
 52 debitum, & ff. de confes. l. cum fideicommissum. ¶ error autem
 probari debet ab illo, qui dicit se errasse, ad hoc, ut sit reuoca-
 tioni, siue pœnitentiæ locus, ut si quis hominem uiuum confi-
 tetur occidisse, & postea paratus sit ostendere hominem uiuū
 esse, Iulianus scribit cessare Aquiliam, quanuis confessus sit
 occidisse. Hoc enim solum remittere aitori confessoriam actio-
 nem, necesse tamen habeat docere eum occidisse. Cæterum oc-
 cisum esse hominem a quocunque oportet, ut. l. inde neratius
 §. fina. ff. ad legem aquil. ubi glos. in uerbo confessoriam, dicit
 53 ¶ quod confessio ipsa remittit aitori hoc ius, ut non cogatur p-
 bare eum conuentum occidisse, cogitur tamen probare eū oc-
 cisum eē a quocunque sit occisus, reus uero probare uiuum, a-
 lias satis erit si reus confitetur occisum, & a se, licet non occi-
 derit, ut si is eum quo. l. aquilia agitur confessus est seruum oc-
 cidisse, licet non occiderit, si tamen occisus sit homo, ex con-
 fessione sua tenetur. l. aquilia, ut. l. si is. ff. ad legem aquiliam.
 54 ¶ Et quia supra dictū est, quod error facti potest probari usq; ad
 finiam. d. l. error dic ē error p̄babilis in quē quis deducit, po-
 test corrigi post sententiam diffinitiuam, ut. l. ii. ff. quando de
 55 pecul. ad annal est. ¶ nec fatetur qui errat, nisi ius ignorauerit
 56 l. non faterur. ff. de confes. ¶ Ita quod damnatus ex confessio-
 ne errore facta, probato errore tutus est ipso iure, saltem sibi re-
 stitutio datur per iudicem, ut. l. cum fideicommissum, iuncta
 glo. in uerbo, Remittere. ff. de confes. & ff. de iud. l. si p̄tor. §.
 i. & ff. ex quib. cau. mai. l. i. in fi. ibi si quā alia iusta mihi causa
 eē uidebitur in integrum restituam, quod eis per leges, plebisci
 57 ta, senatusconsulta, edicta decreta principum licebit. ¶ hodie
 de consuetudine regni Franciæ non fit talis restitutio per iudi-
 cem, sed demum per appellationem, aut principis rescriptum.
 58 ¶ Si autem erratur in facto alieno, planum est, quod probabili-
 ter errat, ut. l. si. ff. p suo. ibi quia in alieni facti ignorantia tole-
 59 obstat. ¶ Si quis uero erret in suo facto, idem dicitur cum de dā-
 no cerret, ut argu. ff. de cond. ind. l. sed & si me. & hoc post lit.
 conte. Si ante lit. contest. erret, & sit falsum, & tunc dicendum
 quod dicitur leg. sin autem, & l. is qui. ff. de rei uen. ubi dicitur
 is qui se obtulit rei defensionī, sine causa, cur non possideret,
 nec dolo fecisset, quominus possideret, si aitor ignoret, nō est
 60 absolueudus reus sed damnandus. ¶ Cæterum ante iudiciū

- acceptū nō decepit aſtorē, qui ſe negat poſſideret cū, uere nō poſſideret nec uidet ſe liti obuiſſe, q̄ diſceſſante lit. con. Nā ſi aſtor ſcit, tunc iſ nō ab alio, ſed a ſe decipitur, & ideo reus ab
- 61 ſoluitur. & l. p. ff. de dolo. ¶ Si uero errās ignoret falſum, diſtin-
guendum eſt, an iuſte, an iniuſte. Si iuſte ſibi ſuccurreretur, ſi pro-
betur contrarium. Si iniuſte erret non ei ſuccurreretur, ut. d. l. de
62 æra. §. q̄ iuſto errore. ff. de interro. aſt. & idem gl. in. d. l. non fate-
tur. ff. de confeſ. ¶ Eſt inſuper aduertendum, quod confeſſio
aduocati, ſicut propria confeſſio præiudicat, niſi fuerit reuo-
cata, ut. c. olim, extra de cenſib. ibi, & confeſſione aduocati al-
terius partis non reuocata poſtmodum appareat euidenter &c.
- 63 & ext. de app. c. cum cauſam. ¶ Sed ſi confeſſio aduocati fuerit
reuocata incontinenti, ſiue eadem die, quia tunc non uideor
eam ratam habere, ex quo eadem die reuoco ſimplex ar. diſto
c. cum cauſam, extra de app. uel etiam poſt triduum, etiam nō
- 64 oſtenſo errore ut. l. ult. C. de erro. aduoca. ¶ Sed quæ dicantur
incontinenti fieri probantur ff. de uer. ob. l. cōtinuus aſtus ubi
dicitur, quod inter interrogantem, & respondentem non de-
bet interuenire aſtus omnimodo extraneus, ut ſi poſt interro-
gationem aliud agere cōperit quanuis eadem die ſponde-
rit nihil proderit & c. præterea, extra de teſtib. cogē. & l. qđ
ait lex. §. ul. in fi. ff. ad. l. iul. de adul. & extra de electio. c. quia
proter.
- F 65 ¶ ¶ Inſultauerunt. ¶ ¶ Iudex in criminibus debet reos argumen-
tis conuincere, uoce etiam propria ſcelus uicūq; confiteri fa-
cere aut teſtibus ſuperare, ut. l. qui obſeruare. C. quorum appe.
- 66 non reci. & l. qui ſententiam. C. de pœnis. ¶ Quod ſi metu pro-
bationum reus proſitetur crimen, habetur pro conuiſto, ut. d.
c. ſi quis præſbyter, in glo. in uerbo. confeſ. xxiiii. diſt. l. proin-
de, la. in. §. ſi. ff. ad. l. aquil. uel ſi confiteretur crimen ſponte nulla
examinatione præcedente, ſeruatur quod legimur. xv. q. viii. c.
- 67 qui admiſit, & d. c. ſi quis præſbyter. ¶ Non tamen confeſſio-
nes reorum pro exploratis facinoribus haberi oportet. ſi nulla
probatio religionem cognoscentis inſtruat ut. l. i. §. diuus. ff. de
- 68 quæſtio. ¶ Nec utiq; ultro conſitenti eſt ſemper fides adhiben-
da, cum nonnunquam metu, aut aliqua alia de cauſa in ſe con-
- 69 ſiteatur, ut. l. i. §. ſi quis ultro. ff. de qđ. ¶ aliquando non metu cri-
minis imminente, ſed tædio uitæ, uel impatienria doloris quis
ſibi mortem appetit, uel manus infert, ideo ei inſiſtendum. ut. l.
i. §. ſi quis non metu. ff. ad ſenatuſconf. ſyllania. & §. ſi ſibi ma-

- 70 nus, eodem. † Cum etiam non audiatur perire uolens, nisi ali-
 quibus indicis delictum probetur. ut. l. non tantum. ff. de app.
 71 † existentibus ergo indicis, si perseveret in confessione uenit
 reus condemnandus, ut d. §. si quis ultro. & glo. quæ hoc dicit
 in. l. i. C. de confes. & l. si quis in hoc genus. C. de episc. & cler.
 72 † Si quis uero hominem uiuum falso confiteatur occidisse, &
 postea sit paratus ostendere hominem uiuum esse, ad hoc ad-
 mittetur, & cessat aquila, quanuis confessus sit se occidisse.
 Ita quod ille actus confessionalis confessi, uel ipsa confessio
 solum actori remittit confessoriam actionem ut non teneatur,
 uel cogatur probare reum conuentum occidisse, tenetur tamē
 probare actor hominem occisum fuisse a quocunque sit occi-
 73 sus. l. inde neratius. §. si. ff. ad. l. aquilam, † Proinde si mortuus
 sit homo, occisus autem non sit. licet reus confessus fuerit occi-
 disse, non tenetur de mortuo, leg. proinde. ff. eodem, uidetur ta-
 men teneri actione legis aquilæ ex sua confessione, lege si is
 74 ff. de confes. † Nam confessionibus falsis respondentes ita obli-
 gantur, si eius nomine de quo quis interrogatus est, cum ali-
 quo est actio, quæ cum alio actio est, si dominus est, in nosmet-
 ipsos confessione nostra conferimus. l. confessionibus. ff. de in-
 terroga. actio. maxime ubi ius, uel natura non resistit ut ibi-
 dem.

Eadem die.

Vit itidem accersitus: & eductus e carcere Hen-
 ricus nebulo famulus nobilis Milonis, natio-
 ne Rothomagen. ætate xxix. anno. aut circiter
 uti aiebat, tactis sacrosan. dei euangelis de di-
 cenda, & confitenda ueritate iuratus, rogatus a nobis cau-
 sas, & a cuius instantia coniectus esset in carcerem.

Noluit respondere, b tandem multa indicta ait cau-
 sas minime scire, sed instantibus quadam uidua, &
 aliis præhensum se, & illuc detrusum, quantum sibi rela-
 tum esset.

A quot diebus nouissime epulatus est dictus Milo in
 caupona parui cerui Parisiis, & qui ei assidebant so-
 dales.

Ait in mense Octob. ultimate lapso dictum Milonem in illa caupona epulatum cum nobili Desiderio Anippo, aliisq; permultis sibi ignotis.

Quæ necessitudo intercedat dicto Miloni cum illo Anippo?

Ait conterraneos esse, & ferè sub eodem tecto, uti eodem iare socios, ac sodales.

Quæ colloquia inter illos in dicto diuerso. prandentes fuerunt.

Ait uaria, atque diuersa: quorum iam immemor esset.

Nun inter hæc Milo litem sibi fuisse cum Iuliano Xenio & Ioanne Crasso, in eaq; narrauit succubuisse.

Ait id quidem a Milone tunc temporis narratum.

Num is Milo in hæc uerba erupit, causa cecidi in curia suprema arte, & dolo magistri Chrysostomi Crassi, sed per mortem: & sanguinem Christi autem huiusce hebdomadis finem funditus perdam Xenium, Plutum, & Crassum, nec incruentam de me reportabunt uictoriam.

Ait horum ne minimum quidem audisse.

Num idem Milo re ipsa præstiterit, quod erat in terminatus: num post uerbam consecuta sunt uerbera, & ad effectum perduxerit dicta, constipatus nobili Anippo, Bernardo Thrasone, Claudio Caligula principis nostri legionariis, Egidio Gnatone, Ferdinando Parasito, famulis Anippi, Iaccho Ebrione, Andrea Iro, ipsoq; , qui rogaretur, die. x. Octob. uesperis circa horam nonam compositis insidiis, ac strictis ensibus insurrexerit in dictos Crassum, Plutum, & Xenium et ad internecionem usq; ceciderit, atq; eadem ui, & impetu Dionysium Dauum Crassi famulum grauiter læserit?

Ait si horum omniū aut uiderit, aut audierit quicquam terræ hiatus: & abyssus maledictum ac execratum cū Dathan & Abiron deuorent.

Quem quum manifestè refelleremus, aperteq; menda

cū conuinceremus:

Ait se uera locutum, non mendacia.

Vtrum se ad Milonem magistrum, nobilem Anippū, Caligulam, Thraſonem, Ebrionem, Paraſitum, Gnatonē, & Irum referre, testimoniisq; adhæſcere uellet.

Ait ad se unum, non quemuis alium referre uelle. Hæc tantum ille non oſcitanter rogatus, & examinatus a nobis atque ideo in carcerem reductus.

- A **R**ogatus a nobis cauſas. } Rei debent ſigillatim inter-
rogari ſuper quolibet indicio, & ſuper his diſputari, ut
l. unius. §. cogniturum. ff. de quæſtioni. & Bald. in l. cu
Rodias. ff. de pub. iudic. } quod ſi reperiantur in mendacio, erit
maxima præſumptio contra eos, ut in. d. l. unius, §. teſtes & ca.
literas, extra de præſump. } quia interrogatus mendax uidetur
decipere, quod eſt pudiendum, ut glo. in l. de ætate. §. qui ta-
cuit. in uerbo contemnere. ff. de interr. act. & l. debuit. ff. de his
qui not. in fa.
- B **N**oluit reſpondere. } Non reſpondens inquisitioni poteſt
cogi ad omnia capitula certe reſpondere, ut Bar. in l. de ætate
§. qui tacuit. ff. de interrog. actio. & l. certum. ff. de re confe.
- ¶ Et poteſt reus pluribus modis urgeri ad certum reſponden-
dum, uno modo captis pignoribus, argumen. ff. de re iudi. l. de
bitoribus, alio modo multa indiſta, ut. ff. de uent. inſpic. l. i. §.
quid ergo ſi non alio modo iudex poteſt eum habere pro con-
feſſo contra ſe, quod aduerſarius aſſerit. Idem ſi obſcure reſpō
deat, ut. d. l. de ætate. §. ſi cum eſſet. §. nihil intereſt, & §. qui ta-
cuit, hæc glo. in. d. l. certum. } Nec enim uidetur reſpondere, q
ad interrogata non reſpondet. d. l. de ætate. §. quod autem, &
l. i. §. ſi quid ſimpliciter. ff. de uerb. obli. } ideo qui præſens iuſ-
ſus reſpondere recuſat abſq; rationabili cauſa, contumax eſt,
& habetur pro confeſſo, uel negante prout ſuum incommodū
reſpicit, ut extra de confeſſ. c. ii. lib. vi. & d. l. certum, Cyn. in. l.
ii. §. ſi uero, & §. quod obſeruare. ff. de iura calum. & Bart. in. d.
§. qui tacuit. } Contumaciæ autem poena eſt, ut inſolidum reus
conueniatur, quemadmodum ſi negaſſet, quia prætorem con-
temnere uidetur. d. l. de ætate. §. qui tacuit, ubi dicit glo. in uer-
bo, contemnere, dixit Pilatus ad Chriſtum, mihi non loque-

- ris? Nescis quia potestatem habeo dimittere te &c. Sed ipse Christus non ut contemneret, sed ut miraretur Pilatus fecit.
- 9 † Sed quo iure ueniat contumax in non respondendo puniendus? dic quod officio iudicis, ut in auct. de his, qui ingred. ad appel. §. si. colum. v. & gl. si. in. l. i. C. de confess. & glo. in. d. l. certum. ff. eo. † Et illa taciturnitas debet scribi per tabellionem sic qui interrogatus noluit respondere. ut glo. in. c. quoniam contra falsam, extra de proba. & d. l. de ætate. §. nihil interest, & l. iiii. dist. c. si seruus, in atrocioribus uero delictis cum tormentis interrogandi sunt rei, ut. l. i. ff. de qō. & l. quotiēs. C. eodē, &
- 12 infra dicitur suo ordine. † Quæro utrum iudex postquam est conclusum in causa possit interrogare partes? dic quod sic ut
- 13 extra de fide instr. c. cum Ioannes. † Potest etiam pars interrogare reum, & ualet responsio, ut extra de dolo, & contu. c. pro ut & ff. de interrog. ac. l. si sine. §. i. † Aduocatus etiam potest in
- 14 terrogare, ut. ff. de adu. l. si postulauerit. §. quæstioni. † Et iudex quotiens æquitas eum mouet, potest partes interrogare, ut. ff. de interrog. actio. l. ubicunque, & xxx. q. ult. c. iudicantem.
- 16 † Confessiones autem factæ ad petitionem actoris, uel iudicis uel etiam partis quæ fiunt post litem contestatam, possunt reuocari si quis probauerit se errasse, ut extra de confess. c. ult. ubi
- 17 de hoc † Tamen est notandum, quod postquam est renunciatum, & conclusum in causa nulla admitti exceptio, uel allegatio, uel instrumentum, ut. C. de compen. l. si. & arg. ad hoc, extra de testi. c. de testib. & extra de fi. instr. c. cum dilectus, & de cau. possess. c. pastoralis. nisi euident ratio moueat iudicem, ut d. c. pastora. & glo. in. c. quoniam contra falsam, extra de proba.
- 18 batio. † Quæro an confessio facta in iure possit in parte acceptari, & in parte reprobari? Respon. quod confessio circa eandem rem debet recipi integra, & nō diuidi, nec potest pro parte acceptari, & in parte reprobari, prout plerūque in rebus nostris Franciæ forensibus allegari solet iuxta. l. in causæ. ff. de pcur. ibi. Cæterum si uelit quædam transferre quædam relinquere iuste procurator hanc inconstantiam recusabit, & l. si non conuitii. C. de iniur. ibi, si non conuitii consilio te aliquid iniuriosum dixisse probare potes, fides ueri a calumnia te defendit Et. l. i. C. ad. l. corne. de hscar. ubi † si quis sit confessus in
- 19 iure hominem occidisse, & dixerit illum a se perculsum, nō animo occidendi debet ad hoc probandum admitti cui hoc probando remittenda erit poena homicidii. Nam crimen tunc cō

trahitur. si & uoluntas nocendi intercedat. Cæterum ea quæ
 ex improviso casu potius, quam fraude accidunt fato plerun-
 20 que, non noxæ imputantur. Et ibi glo. dicit, quod illa negati-
 ua, quod non occidit animo occidendi, probatur per præsum-
 ptiones probando amicitiam, & affinitatem, & qualitatem oc-
 21 cidentis, & per iuramentum purgationis. ¶ Unde non potest ac-
 ceptari illa confessio in ea tantum parte, in qua confessus sum
 hominem occidisse, sed debet acceptari cum sua qualitate ad-
 iecta. s. quod non animo occidendi, occidi, ut tex. & glo. Bar. &
 alii in. l. si quidem. C. de exceptionib. Alex. in consi. xx. nu. xxii.
 22 in. l. iiii. uol. ¶ Nam etiam confessis reis non denegantur legiti-
 mæ defensiones, leg. si filius. § exceptionibus. ff. de interro. act.
 23 & ibi Bal. ¶ ad quas probandas reus admitti debet. d. l. i. C. ad. l.
 24 cor. de sica. l. si non conuicti. C. de iniur. ¶ duo si quidem reus ui-
 detur confessus fuisse, siue dixisse. s. hominem occidisse, & eum
 non animo occidendi, occidisse, ut dicitur in arbitrii præce-
 25 pto, ut. l. celsus. §. idem ait. ff. de arbitris ¶ unum ergo de istis est
 contra reum, ut quia confessus est occidisse, & ei adhibetur si-
 26 des, ut. ff. de interrogat. actio. l. de ætate, ¶ aliud est pro se reo. s.
 qualitas quod non animo occidendi, occidit, & illi non adhi-
 betur fides, ut. l. exemplo. C. de proba. & in auct. de iureiuran-
 a morlen. præstito. §. sed hæc quidem, col. v. ibi. quæcūq; quilibet
 27 pro se dixerit, aut scripserit hæc ei nihil prodesse. ¶ Sic et
 dicimus in exceptione pacti, & similib. quod si quis confitea-
 tur se debere, sed dicit factum pactum de non petendo, quod
 nisi probet pactum condemnatur, nisi præmittat negationem,
 ut nego me tibi debere sed si apparuerit, dico pactum factum
 de non petendo. ut not. in. d. l. si quidem. §. fina. C. de excep.
 28 ¶ ubi cauetur si de intentione actoris dubitas habita exceptio-
 nis contestatione, tunc demum cum intentionem suam secun-
 dum asseuerationem suam petitor probauerit, hunc exceptio-
 nis esse locum monstrari conuenit, & l. exceptionem. C. de pro-
 bationi. quæ uult, quod excipiens non cogatur statim probare
 29 suam exceptionem. ¶ nam licet exceptio dilatoria opponi de-
 beat in initio, probari tamen nisi postquam actor monstrauerit
 oportet & ff. fam. hæc. l. qui familiæ, & C. de præscr. long. tem-
 30 po. l. emptor ¶ quæ autem sint exceptiones dilatoriæ, & quæ p-
 emptoriæ, ponuntur per exempla. insti. de exce. §. appellantur
 31 & glo. in. d. l. exceptionem. ¶ Et sic excipiendo non uidetur reus
 confiteri, ut si primo nego. & dico quod si appareat, quod in

- tenditur contra me, opponere excep. l. non utiq; ff. de excep. iuncta glos. & glos. in. d. l. si quidem uersic. contestatione. C. eo. Barto. tamen in. l. aurelius. §. idem quæsiuit. ff. de libe. lega sub hoc temperamento distinguit, aut uariatio circa eandem rem est alteri nociua, & reprobat. ut. d. l. in causæ. ff. de procura. aut uariatio circa eandem rem nemini nocet, & tunc non re-
- 32 probatur tunc si tutor quibusdam uerbis testamenti stare uelit, in quibusdam autem recedat, non impeditur probare contrarium eorum, a quibus recesit, quia hoc nemini nocet, quoniam contrarium probare debet, & sic ueritati stabitur, per. d. l. Aurelius. §. idem quæsiuit, de quo nota. Dyn. in. l. de rebus. ff. rerum
- 33 amotarum. ¶ Aut confessio continet unum capitulum tantum seu plura connexa, & tunc est aduertendum, quia aut ille, qui unum capitulum reprobatur, habet contra se præsumptionem iuris, aut habet pro se, aut ius non præsumit pro, nec contra. Primo casu quando habet præsumptionem iuris contra se, non admittitur talis reprobatio, unde si confitearis te hominem occidisse pro tui defensione, possum stare confessioni, in quantum dicis te occidisse, sed non cogor stare in quantum dicis ad tui defensionem, quia ius præsumitur contra te, per. d. l. i. C. ad l.
- 34 corn. de sica. ¶ Secundo, & tertio casu quando habet præsumptionem iuris pro se, aut ius non præsumit, nec pro, nec contra, Aut ille, qui particulam reprobatur, uult hoc probare, & admittitur, ut. d. l. Aurelius. §. idem quæsiuit. ff. de libe. le. Aut non uult probare, & non admittitur talis reprobatio, ut. l. etiam. §. i.
- 35 ff. de minor. ¶ Vbi cauetur ex causa curationis. condemnata pupilla aduersus unum capitulum sententiæ restitui uolebat, & quia uidebatur in cæteris litis speciebus releuata fuisse, actor maior ætate, qui acquieuit sententiæ, dicebat totam debere litem restaurare. Modestinus respondit, si species in qua in integrum restitui desideratur, cæteris speciebus non coheret, nihil proponi, cur a tota sententia recedi actor postulas, audiendus sit, & capitulo mutare consilium, de reg. iur. libe. sexto.
- 36 ¶ Vbi mutare consilium quis non potest in alterius detrimentum
- 37 & l. nemo potest mutare. ff. eodem a contrario, tibi alteri non præiudicatur licet mutare, ut gl. in. d. c. mutare, uerbo, alterius.
- 38 Alexand. in consi. lxxxvii. i. uol. nu. i. dicit tunc non ob stare, si dicatur quod quando præsumptio est contra confitentem, tunc potest acceptari principalis confessio, & reprobari qualitas, ut per. d. Bart. in. d. §. idem quæsiuit, quia posito quod opinio

Bar. esset uera quod tamen multi reprehendunt in confessio-
 ne facta sub uno, & eodem ar. ut Sal. in. l. i. C. de confes. & Bar.
 in. l. decem. ff. de uerb. obli. tamen ubi nulla est præsumpcio iu-
 ris contra qualitatem adiectam in confessione, non potest re-
 19 probari qualitas. † Sed si quis confiteretur quid fecisse pro alia
 causa indebita, uol illicita, esset bene præsumpcio contra illam
 qualitatem, ut. l. cum de indebito. in princ. ff. de proba. c. super
 hoc extra de renun. l. merito. ff. pro soc. l. si procurator. ff. de cō
 40 di. inde. † Vbi autem confessio, siue scriptura continet plura ca-
 pitula separata, possum pro parte approbare, & in parte repro-
 41 bare, ut. l. publica. §. si. ff. de posi. ubi not. Bart. quod si plures res
 sint scriptæ, siue confesæ in una charta, possum acceptare il-
 lud, quod facit, pro me. & illud quod facit contra me refutare
 alleg. Dyn. in. l. i. in. xiii. q. C. de confes. & l. ii. C. de dona. ante
 42 nup. & ad hoc est text. in. l. de rebus. ff. rerum amo. tibi caue-
 tur, quod de rebus amoris permittendum est marito, uel uxori,
 de quibusdam rebus iusiurandum deferre, & de quibusdam p-
 43 bare. † Ita quod inconstantia, uel uariatio admittitur circa res
 diuersas, & glo. in. d. l. de rebus, & idem Bar. in. d. l. Aurelius. §.
 44 idem quæsiuit. † Quæere autem uelim, qualiter intelligatur,
 unum capitulū, uel diuersa, & qualiter intelligantur capitula
 diuersa connexa, uel non. respond. secundum Bar. in. d. §. idem
 quæsiuit, quod unum capitulum intelligitur unum factum cū
 qualitatibus suis, seu plura connexa. Exemplum dico quod p-
 misi tibi centum sub conditione, hoc est unum capitu. hic una
 confessio sic qualificata. Item si promitto tibi. x. pæsto incon-
 tinenti appposito, quod uadas pro me Romam, ista sunt plura
 capitula connexa sed diuersa capitula sunt plura diuersis tem-
 poribus facta, ut glo. in. d. l. si quidem. C. de exce. Item si incon-
 tinenti sunt plura facta, quorum unum non uenit ad alterius
 determinationem, sed quodlibet est per se, tunc sunt diuersa
 capitula, ut d. l. etiam. §. i. ff. de mino. & l. scire debemus. ff. de
 uerb. oblig.

Vocatus e carcere ac coram adstans in conclaue consilii nobilis Gerardus Milo dominus uallis In Beluentia ibidem ortus annos triginta, aut circiter, natus barba oblonga, capillis tōsis, sacramento obstrictus de dicenda, & confitenda ueritate, & interrogatus a quam ob causam, quibusue instantibus protrusus esset in carcerem. Latet me, inquit, & indigne hanc mihi innocentia factam iniuriam apud te æquissime iudex quæror, postuloq; contra eos, quos decebit, litis æstimationem, damna, & id quod interest mea. Vbi inquit, habitas sedem fixeris, aut in quem locum te recipias? Parisiis, inquit, a semestre moratus sum interim dum hic certa lis in supremo senatu iactaretur, & finiretur? Aduersus quos inquit, hæc lis iactatur? Aduersus, inquit, Iulianum Xenium, & Ioannem Plutum ciues Lutecianos, & me. Vtrum, inquit, eiusmodi lis sit finita, & a quo tempore, & secundum quos data? Hoc, inquit, mense aresto curiæ suprenæ secundum aduersarios lis data est, iure tamen, an iniuria ipsi uiderint, quibus ita uisum est. Relucet tamen æquitas, & res ipsa loquitur, quam inique, atque iniuste. Ne, inquit, temerarius es, & effrons, qui adeo impudenter, audacterq; loquaris. Nihil, inquit, prohibet loqui suæ innocentia fidendam, nullaq; impallescentem culpa. Sed ad rem, inquit, quis patronus aduersariorum partes tuebatur, quo agente causam tenuerint? Is, inquit, fuit magister Chrysostom. Crassus, artis ueteratoria homo adeo exercitatus, ut causam inferiorem, superiorem; superiorem, inferiorem iure, æquo ue suadente, aut dissuadente facere quærat. Vitam ne inquit, crudeliter interminatus es Crasso, Xenio, & Pluto in parui cerui diuersorio prandēs & quibus locutus es de iisdem aduersariis? Nona, inquit die mens. Octob. prandenti mihi cum nobili desiderio Anippo, & tribus aliis nobilibus, quos secum aduxer

rat Anippus in parui cerui diuersorium, uenit in mentem
litis huiusce recordatio: cuius causam, & exitum dictis no-
bilibus obiter exposui, qui non admodum arestum pro-
barunt, existimaruntq; ab omni iure alienum. deinde inci-
dimus in alios sermones. Num, inquit, ibidem pa-
lam in has minas exclamaueris? Adeopol per mortem, et
sanguinem dei, ante huiusce hebdomadis finem prædicti
Xenius, Plutus, Crassus meritis luent pœnas, nullaq; alia
quam mea manu uitam finient.

Male, inquit, peream, hæc q; terra mihi dehiscat uiuo, si
quid eiusmodi a me exierit.

Qui erant, inquit, alii tres nobiles ab Anippo in dis-
cium diuersorium adducti, quo ue nomine nuncupantur,
& ubi sedem habeant?

Audiui, inquit, alterum Claudium Caligulam, alterum
Bernardum Thrasonem uocari principis nostri milites,
Tertium, non noui, ne nomine quidem.

Qui famuli, inquit, ministrabant, & inferuiebant in
dicto prandio? Quatuor, inquit: duo ex meis Iacchus
Ebrius iunior, & Henricus Nebulo: duo item alii Anippi
Egidius Gnato, & Ferdinandus Parasitus.

Vbi, inquit, & cum quibus die .x. Octob. nouissime
præterita coenauistis?

Parumper meditatus: coenam, inquit, eo die feci in di-
uersorio, cui pendet intersignium leonis argentei. Patistis
in uico Sancti Honorati cum Anippo, & sociis, quos in
Palatio inueneram, atque ibi cessauimus ad horam nos-
nam, illincq; mature nos dormituri contulimus in diuerso-
rium balistæ in uia sancti Iacobi nostrum hospitium.

Num, inquit, illius diei hora .ix. ipse, & Desiderius
Anippus cum uniuerso satellitio insidias construxistis, &
strictis gladiis inuolastis in Xenium, Plutum & Crassum
iuxta crucem Tiroueris, acerbèq; concisos reliquistis: Dio-
nysum uero Dauum Crassi famulum uertistis in fugam
læsum coegistisq; io pedes se dare?

Dii boni, inquit, quid ergo audio? adeo me ferum pu-

tas, ac crudelem, ut hæc cogitarim tantum abest ut effecerim, quæ etiam ipso auditu offendunt, deliramenta plane atque somnia mentis insanæ, & ægrotantis.

Noscis ne, inquit, Andreæ Irum cerdonem? & nū interfuerit cœnæ in diuersorio leonis argentei.

Nosco, inquit, sed uisu tantum, quod eo sum aliquando usus in deferendis sarcinulis hac in urbe Parisiensi. Veneratq; is Irus in diuersorium tempore cœnæ a me paruum pecuniam accepturus, quæ pro operarum locatio ne ei debebatur, qua persoluta discessit, postea nunquam uisus.

Homicidium, inquit, astute dissimulas certaq; retices, ac portrita, hinc effugiendi occasionem captans.

Rem, inquit, apertam aperte recensui, non cutione usus.

Vis ne, inquit, testimoniis Anippi, & tuis famulis subscribere.

Nullus, inquit, in uerba iurare assueui, expertus quā sit periculosum hominum fidei credere.

Ad hunc itaq; modum exquisitè discussus super criminatione, & elogio repetiuit carcerem.

A Interrogatus. 3† Interrogationes huiusmodi dic non fieri, ut eis in eorum fauorem credatur, sed solum in odium. pro hoc urget, quod in criminalibus iuramentum in defectum probationis non deferretur glos. in. l. iii. in uerbo agatur, de iure iurando. ff.

Dicta die.

Ioannes Solon legum candidatus &c. Egidium Gnatonem nobilis Desiderii Anippi seruum Britanum annorum triginta, aut paulo senior, ueste Hispanica nigra, cum thorace rubeo, & caligis dissectis bicoloribusq; ac citum e carcere in conclaue consilii præpositura, atque religione obuino

stum ita de crimine obiecto, indiciiis, & elogio concepto percunctatur, conscientiamq; explorat.

Solon. Cedo, quis casus te deiecit in carcerem, cuiusve causa includeris?

Gnato. Sacris sum initiatus, & iurisdictionis alterius m̃a cipatus, cui ego, non tibi debeo respondere, & ad quem remitti postulo: quod si mihi non credis, en tibi f̃idem facient tabulæ de ea re scripturæ sacri ordinis assertoriæ, ac consignatæ sigillo episcopi, quas ipse constituto die exhibiturum me polliceor. Solon. præcipio, iniungoq; tibi pœna ducentarum librarum, ut mihi respondeas, remittendus ad ecclesiasticum, si fieri oporteat, ne præcidatur tibi fori præscriptio.^a

Gnato. Effecit Antonia Diana, aliiq; quos penitus ignoro, ut has compedes gestem, in uinculaq; inciderim, quã ob causam ipse non satis scio. Solon. Noscis ne nobilem Girardum Milonem, & a quo tempore?

Gnato. Noui equidem, quod consuetudinem habeat cum Anippo meo domino a duobus annis. Solon. Nũ uidisti eosdem Milonem, & Anippum accumbere in prædio in diuersorio parui cerui, & a quo tempore, & qui nam cum illis erant? Gnato. Sex sunt dies, aut septem, a quibus Milo, & herus meus Anippus cum Claudio Caligula, & Bernardo Trasone militibus in illo diuersorio pranderunt.

Solon. Quid num audisti prandendo Milonem magistro Crysofostomo Crasso, Xenio, et Pluto ante lapsum hebdomadam interminatum mortem?

Gnato. Audisse non memini. Solon. Vbi cœnauerunt, & dormierunt Anippus, & Milo. x. die Octobris proximis?

Gnato. In diuersorio leonis argentei uia ad sanctũ honoratum Parisiis, dormieruntq; in assueto hospitio in uico sancti Iacobi sub intersignio balistæ. Solon. Qui famuli illos secuti sunt redeuntes in hospitium? Gnato. Ipse, & Ferdinandus Parasitus famuli Anippi, Henricus Ne

bulo, Iacchus Ebrio Milonis serui. Sed meus herus ultra dum egressum limen, domum me misit ad equos pascendos, disponendaq; omnia: quo paulo post uenit, & ipse Milo cum aliis. Solon, Vtrum Andreas Irus cerdo Parasitus cum illis esset?

Gnato. Non, per se autem dixit, ^b quod post cœnam uenit ad Milonem mercedem petiturus, exiuitq; cum illis in uiam, quo tamen inde recesserit, non facile dixerim.

Solon. Quamobrem Anippus, Milo, Caligula, Thraſo illa die. x. Octobris. in consueto hospitio balistæ potius, quam in diuersorio leonis argentei, longo interuallo distante cœnare maluerunt.

Gnato. Quendam amicum suum conterraneum nobis lem aduentaſe, & illic moraturum referebat Milo, quem uidere, & cum eo fabulari mirum in modum affectabat: orauitq; Anippum, Caligulam, Thraſonem, ut se comitarentur, unaq; cœnarent. Solon. Num tu Milo, Anippus, Caligula, Thraſo, Irus, Ebrio, Nebulo, Parasitus redeuntes a leone argenteo ad Crucem Tirouerî collocatis insidiis circa horam nonam uespertinam irruistis in magistrum Chryſostomum Crassum aduocatum, Ioannem Plutum, et Iulianum Xenium: eosq; pluribus lætalibus percussos, uulneribus ibidem reliquistis? Gnato. nihil omnino ex his nec uidi, nec audiui. Solon. Num similiter Dionysium Dauum Crassi amanuensẽ uulnerauiſtis, & impulistis ad fugam? Gnato. nihil minus. Solon. Mẽciris tuo more nequam, uerum tam impudenti mendaciõ non effugies. Gnato. Nequaquam mentior: nec tuis seuerissimis me perterrefacies dictis. Solon. Vis ne te submittere testibus, qui aduersus te, & alios flagitii participes testimonium dixerunt? Gnato. Testibus uitam meam non credam, nisi præclare mihi perspectis. Ibi uero percunctanti præposito ita respondit: estq; reductus in carcerem. Gnato.

A1 **F**Oris præscriptio. } ¶ Videtur quod reus respondere nō
 teneatur, nec etiam uolens teneat, eius confessio, facta
 coram iudice laico, nec etiam sententia tanquam a iu-
 dice incompetenti lata, ut. c. at si cleric. & c. cum non ab ho-
 2 mine, extra de iudic. ¶ quia clericus non potest criminaliter cō-
 ueniri coram iudice laico, ut. ix. quæstione prima & secunda.
 3 ¶ nec etiam reconueniri cum in crimine non admittatur recon-
 4 uentio, ut. iii. q. xi. c. neganda, ¶ quia non relatione criminum,
 5 sed innocentia reus purgatur ut. ff. de pub. iudic. l. is qui. ¶ Dic-
 tamen quod respondere tenetur, etiam si sacerdos esset, quia fie-
 ri potest, quod priuetur iure clericatus, maxime quia oneratus.
 6 & suspicatus est enormitatibus se immiscuisse quo casu ¶ cle-
 rici etiam in sacris constituti se enormitatibus immiscuentes si
 ne monitione præuia perdunt priuilegium canonis, si quis sua
 dente diabolo. xvii. q. iiii. Et etiam priuilegium fori, ut. c. per-
 7 pendimus, extra de senten. excomm. & ibi Abb. Panor. ¶ Secun-
 do, inuentus est in non decenti habitu. Et ideo clerici non fe-
 rentes tonsuram, uel uestes clericales siue in ciuili, siue in cri-
 8 minali negotio conuenientur, non debent gaudere priuilegio
 clericali, ut. c. uno de cleric. coniug. in. vi. ¶ Nam tunc reputan-
 tur laici, & ut laici possunt puniri, ut glo. ibidem dicit: Quod
 Tholosæ quidam clericus coniugatus eo quod habebat cali-
 gas bipartitas reputatus fuit laicus, & pro crimine tanquā lai-
 9 cus fuit condemnatus, nam fuit laqueo suspensus. ¶ Quod au-
 tem teneatur clericus coram iudice laico respondere, fuit de-
 cisum per curiæ parlamenti Parisiis arrestum iudicii mei, tan-
 quam a dicta curia commissarii confirmatorium contra, & ad-
 uersus Ludouicum le blanc, quem captum pro pluribus crimi-
 nibus nolentem mihi respondere, ad iudicem ecclesiasticum se
 ut clericum remitti petentem pœna quæstionis indicta, ad cu-
 riam appellan-tem missi, qui interrogatus a curia mihi remissus
 est, ut responderet super criminibus sibi impositis saluo iure in
 diffinitiuum faciendo super præscriptione fori, ut patet per dic-
 tum arrestū sub data diei. xv. Aprilis anno domini. MDxxix.
 post pascha. Tandem faciendo eius super præscriptione fori
 priuauit eum iure clericatus, & cum uitam patibulo finire con-
 10 demnauit, qui ad curiam appellauit, & tandem in primo ingres-
 su reginæ Franciæ in urbem Parisien. remissionem obtinuit, &
 a carcēribus relaxatus fuit, ¶ uidetur tamen quod de iure, quā-
 do clericus criminofus fuit captus per iudicem secularem, &

petit ad iudicem ecclesiasticum, debet remitti iudici ecclesiastico, quia quæstio, utrum talis sit clericus, uel non pertinet ad iudicem ecclesiasticum. l. omni in nouatione cessante. C. de sacrosan. eccl. ubi dicitur quod si coram iudice seculari emergat aliqua quæstio spiritalis, debet fieri remissio ad iudicem ecclesiasticum, unde si iudex laicus malefactorem captum detineat, & is se clericum dicens ad curiam ecclesiasticam petat remitti, uel curia ipsa eum tanquam suum clericum repetat, iudice illum clericum inficiante, ac ob hoc minime remittendum dubitationis huiusmodi, an. s. sit, qui repetitur, clericus ad iudicem ecclesiasticum, quia de re ecclesiastica, & spiritali, uocato tamen iudice seculari, uel alio, cuius interest, cognitio pertinebit. ¶ Et si notorium fuerit, quod idem malefactor sit clericus. s. notorio facti quod nulla tergiuersatione possit celari, ut extra de cohabit. cleric. & mulier. c. uestra, quia notorie cognoscitur, pro clerico: uel est notorium iuris, ut. c. cum olim, extra de uerb. sig. Ita quod huiusmodi priuilegio gaudere debeat cum rumor communis, uel fama publica de hoc extiterit, tunc ipse pro clerico communiter habebatur incontinenti, etiam ante cognitionem de clericatu ecclesiasticæ curiæ debet reddi. Idem esse censemus, si reus ipse ante deprehensionem pro laico publice se non gerens deprehensus fuit in habitu clericali, non solum uidelicet, & uestes deferens clericales. Nam talem debemus clericum, donec de contrario constet, reputare. Iustum est enim, ut ipse talis, quem gestat ex habitu, quousque appareat aliud præsumatur. qualis is esse, cuius fert habitum, comprobatur. Ex stigmate namque consueto fabricensibus imprimi, latinas fabricensis agnoscitur, isque status alicuius esse uidetur in quo ipse deprehenditur, donec contrarium doceatur. Non sic autem obseruatur, si ante deprehensionem pro laico se publice gerebat, ac pro tali communiter habebatur, quauis deprehensionis tempore repertas fuit in habitu clericali, tunc. n. restituendus non est, quousque fide de titulo fecerit clericali: cuius eidem onus probationis incumbat, propter præsumptionem, quæ aduersus ipsum orta est ex delatione laicalis habitus præcedent. ¶ Contra eum tamen interim quiuus processus iudicis penitus conquiescat, hoc dicit text. in. c. si iudex laicus, extra de sententia excommunicatio. li. vi. ¶ Sic ciuitas repetit ciuem suum, ut. ff. de rei uendicatione. l. i. §. i. & ff. ad municipal. l. de iure. ¶ Sic & petit ciui suo iustitiam fieri, & ei rem uiolenter ab

- 16 latam restitui, ut. xxiii. q. ii. c. dominus. † Sic & pater repetit fi-
 17 lium, quod dic extra de conuersatio. in fide. c. ult. † Sic & miles
 armatæ militiæ per magistrum militum in ciuilibus, & crimina
 libus iudicatur, ut. C. de iurisdictione omnium iudicum, lege ma-
 18 gisteriæ, † sic & clerici coram suo iudice, ut extra de iudic. c. ac-
 19 si clerici, † nec potest iudex laicus de respirituali principali-
 ter, nec incidenter se intromittere, ut extra de ordi. cognit. ca.
 tuam, & extra qui filii sint legit. c. per uenerabilem, & c. lator.
 20 † Sed tamen ubi remissus est clericus ad suum indicem eccle-
 siasticum debet uocari iudex secularis, a quo remissus est, uel
 alius cuius interest pro casu communi, uel priuilegiato, ut. d.
 c. si iudex laicus, extra de maio. & obed. c. inter quatuor, & C.
 de cuiusl. l. emptor fundi, & ff. de re iudi. l. de uno quoq; & ex-
 21 tra de emptio. & uend. c. si. † Si autem non appareat de aduer-
 sario, puta quia iudex procedit ex officio, citabitur iudex. d. c.
 si iudex. & c. uenerabilibus. §. 1. de senten. excommu. lib. vi.
 22 † debet autem clericus, qui deprehenditur, ad hoc ut remitta-
 tur, reperiri habere uestes clericales, & ita loquuntur iura in plu-
 23 rali, & non in singulari: † quia in uestibus inferioribus non li-
 cet habere habitum difforem, ut not. in glo. d. c. si iudex.
 Sunt autem casus, quibus clericus ipso facto, & ipso iure nullo
 gaudet priuilegio clericali, & est lex ipsa sententia uidelicet,
 24 † Clericus uxoratus non incedens in habitu & tonsura clerica-
 li. Ita quod si pro commissis ab eo excessibus, uel delictis con-
 ueniatur coram iudice laico criminaliter, aut clericaliter, non
 remittitur ad iudicē ecclesiasticū nam tūc reputatur laicus &
 ut laicus poterit puniri ut. c. uno, de cler. cōgi. li. vi. & gl. in. d.
 25 c. si iudex, uer. debeat. † Itē si est bigamus, uel degradatus, ut ex-
 16 tra de biga. c. uno, & c. ii. extra de poenis, † si tamen maneat cle-
 ricus, non potest renunciare priuilegio clericali, sed apostando ab
 habitu suo post trinam admonitionem, uel imiscendo se enor-
 mitatibus priuilegii, amittit, ut. c. perpendimus, & c. cum nō ab ho-
 mine, & c. in audientia, extra de senten. excommunicatio.
 27 † Ipso enim facto se priuant clerici talia faciendo, ut extra de
 28 uit. & hon. cle. c. ult. & de cle. coniu. c. pe. † Sic ideo clerici qui
 clericalis ordinis dignitati non modicum detrahent esse iocu-
 datores faciunt, quasi iocilatores in publicum faciendo specta-
 culum proprii corporis, ut. ff. de his, qui no. inf. l. ii. §. si. aut go-
 liardos, a gula sic dictos, aut bufones. s. histriones, si per annū
 29 artem illam ignominiosam exercuerint ipso iure. † Si autem rem

- pore breuiori, & .iii. moniti a suo iud. uel prælato non resipue-
rint, carere debent omni priuilegiali, ut. d. ca. uno, de ui. &
30 ho. cle. lib. vi. ¶ moneri autem debent per suum prela. xut iudi-
cem, ut. c. i. audien. ext. de sen. excommu. ibi si prælatis suis & c.
31 & c. contingit. ii. eodem Ibi si a te terrio. ¶ In occulto tamen, fe-
stiuitatis causa aliquid ioci facere non reprobat, ut in cithari-
stis, & his qui uariis utuntur instrumentis, ut. lxxxvi. dist. c. do-
nare, in. i. glo. & Acc. in. l. ii. §. fin. ff. de his, qui notan. infam.
32 ¶ non etiam licet clerico tabernam ingredi & multo minus te-
nere, & ad hoc. xliii. dist. c. non licet, & c. i. extra de apost. & l.
33 quæ adulterium. C. ad. l. iul. de adul. ubi dicitur, ¶ quod hi a iu-
diciaria seueritate debent præstari immunes, quos uite uili-
tas dignos legum obseruatione non credidit, unde tales supra
dicti non tenent immunitatem canonis, licet etiam sint in sa-
cris secundum Archi. in. c. uno in glo. si. de ui. & honest. cleric.
lib. vi. ubi dicit, quod litera ibi indistincte loquitur. d. c. uno,
& quod illi plus peccant, ut. v. q. vi. c. præbyteri, & xl. dist. c.
homo, & extra de iureiuran. c. cum quidam, licet Ioan. mona.
34 contrarium teneat in. d. glo. si. dicens ¶ constitutos in sacris nō
perdere priuilegium, licet plus peccent, non enim desinunt ef-
se clerici, & clericaliter tenentur uiuere propter caracterem
impressum, alleg. c. i. & ii. extra. qui cler. uel uouent. & extra de
cler. coniug. c. sane. l. ii. prima tamen opinio placet Ioan. And.
35 ut. d. gl. fin. licet ergo regulariter, ¶ ubi quis clericum, uel laicū
conuenire uult, debet rei iudicem adire, ut. C. de iuris. om. iud.
36 l. iuris, ¶ cum actor rei forum generaliter sequi debeat, ut. xi. q.
i. c. experiente, & extra de foro competenti. c. si clericus, & c.
cum sit, & C. de iurisd. om. iud. l. in criminali negotio, & pos-
sit reus declinare forum non sui iudicis, cum extra territorium
ius dicenti impune non pareatur. ut. l. si. ff. de iuris. om. iud. &
l. i. & ii. ff. si quis in ius uocat. non ierit, ubi cauetur, quod in ius
uocatus uenire debet, ut hoc ipsum sciatur, an iurisdictionis
eius sit & ff. de iudic. l. si quis ex aliena. Tamen hæc regula fal-
lit multis modis, in quibus sortitur forum non suum, & facit
37 suum. ¶ Primo in criminalibus ecclesiasticis, ut. iii. q. vi. c. i. puta
in crimine sacrilegii, uel quasi, ut extra de foro compe. c. cum
sit. & c. conquestus, hodie uero in regno Franciæ iudex secula-
ris cognoscit, & iudicat etiam de hoc crimine sacrilegii. Et ego
met Miles, quendam nomine Carolum de sancto Vincentio sa-
crilegum insequendo curiæ supremæ Parisiensis arcium da-

rum anno domini MDxxxiii. die uero. vii. mensis Octob. iudicij mei confirmatorium pro sacrilegio in æde cathedrali sancti Stephani Anticidiorensis per eundem commissio in ablatione uasis sacre eucharistiæ, uitam laqueo terminare mandauit, & exequi feci iuxta legem sacrilegij. C. ad. l. iul. pecul. § Sedundo, in crimine hæreseos quis etiam laicus sortitur forum iudicis eccle. ut. c. ad abolendam, & c. excommunicamus, extra de hæretic. Hodie tamē iudex etiam secularis cognoscit de crimine hæreseos prout uidi a quatuor, aut quinque annis citra plures iudicio præpositi Parisien. igne Parisiis palam crematos ex indulto domini nostri papæ ad expiationem prædicti criminis fere per omnem christianitatem nostris hisce temporibus ingruentis. § Tertio, Ratione criminis in aliena iurisdictione commissi quis sortitur forum non suum: quia ibi, uel ubi inuenitur conuenietur reus, ut. iii. q. vi. c. i. & extra de rap. pro. c. i. extra de foro compe. c. postulasti, & c. fi. & C. ubi de crim. agi. oport. i. & auct. Quia in prouincia eodem, ubi enim malum cōtingit ibi moriatur. ii. q. i. c. si peccauerit, & in. c. fi. Ibiq; latro figatur ubi grassatus est. l. capitaliū. §. famosos. ff. de poenis. Et ubi delinquens inuenitur, ibi retineatur, ut. C. de cursu public. lib. xii. l. iiii. § Quarto, ratione criminis commissi alio tempore cum ipse esset alterius iurisdictionis, ut. C. ad. l. cor. de fals. l. si quis decurio. & de hoc dic ut not. in. c. fi. extra de foro cōpe. § Sed pone quis cōuenitur super aliquo crimine coram nō suo iudice, ille negat deliquisse in iurisdictione illius, quæritur utrū ille iudex possit cognoscere, an in territorio eius deliquerit? dic quod sic, ar. ff. de iudic. l. si quis ex aliena, & ff. ad municip. lege de iure, ibi Cum tamen quis negat incolam esse, apud eū præsidem prouinciæ agere debet, sub cuius cura est ea ciuitas, a qua uocatur ad munera, non apud eam, ex qua ipse se dicit oriundum esse: Idq; diuus Adrianus rescripsit in persona mulieris, quæ aliunde otta alibi nupta est, & extra de rescriptis. c. delictus filius. § Quid autem, si quis conuenitur super maleficio coram non suo iudice in aliqua prouincia, in qua dicitur deliquisse, ipse uero negat se commississe, num iudex cognoscere poterit, an deliquerit? Et uidetur quod sic, ut. d. aucte. Quia in prouincia, in princ. sed tamen ibi loquitur, quando iam de crimine constat, quod pateat dum dicit deliquerit, ar. C. ubi senat. uel Clarif. l. i. ubi dicitur deprehensus in crimine, & ita negari non potest. Sed primum uerius, ut iudex cognoscere possit,

- fit, ut. d. c. dilectus filius, & idem in auct. ut nulli iudic. §. si quis
& ff. si quad. pau. fecit. dic. l. i. & ff. de cur. bon. dando. l. ii. uide
quæ dixi supra in commissione, super decreto informationum
in uerbo, in subsidium iuris. Et Specul. in titu. de compet. iud.
- 43 aditio. † De delicto autem alibi commissio non potest quis con
ueniri coram alio iudice, quam coram iudice delicti, secundū
Bart. in. l. si cui. §. si. de accus. l. dem Dy. per illum tex. Vbi caue
tur cum sacrilegium admissum esset, in aliqua prouincia, dein
de in alia minus crimen, diuus Pius Pontio proconsuli rescri
pti, postquam cognouerit de crimine in sua prouincia admis
so, ut reum in eam prouinciam remitteret, ubi sacrilegium ad
misit, & l. iii. ff. de re milita. & l. si quis filio. §. quod si quis, in fi.
ff. de iniusto irri. & rupt. testa. hoc est, ut reus non possit puni
- 44 ri per alium iudicem, quam loci delicti, nisi reus sit ciuis hu
ius ciuitatis, in qua accusatur, tūc illo casu ratione originis de
quouis delicto ubiq; terrarum commissio potest per iudicem
originis puniri, quia altero, de tribus locis potest causa crimi
nalis tractari. ubi crimen est commissum, uel causa est inchoa
ta, uel ubi reus deprehenditur habere domicilium, ut. l. i. C. ubi
de crimine agi oport. † Ita quod delicta alibi commissa aggra
uant delictum hic commissum, & faciunt quod acrius punia
tur reus, si sæpe. & sæpius alibi consuetus est facere huiusmodi
furta, uel uulnerationes, aut tractatus, tunc acrius hic pro uno
- 45 delicto punietur. † nam duæ uices in delictis faciunt consue
tudinem, ut. l. nemo deinceps. C. de Episc. audient. † hī qui bis
aut sæpius uiolentiam perpetrasse conuincuntur constitutio
num diualium pœna tenentur, Iudicem uero nolle oportet, &
gravi infamia sit notandus, si uiolentiæ crimen apud se proba
tum distulerit, seu omiserit, uel impunitate donauerit, aut mol
liorem quam præstanda sit, pœnam protulerit. l. seruos. C. ad
l. iul. de ui. & ego parisiis iudex eo sum usus contra Ioan. le
hongre, alias Quezin quicum a'communi populo mihi exhibi
tus esset, & furti de re leuissima accusatus quærēdo; alia plu
ra delicta enormia, & latrocinia reperi, ob quæ ad furcas mea
sententia est damnatus, & ea sententia a supremo senatu pro
bata die. xiii. Iunii anno domini MDxxxiii.
- B 48 ¶ Per se autem dixit. † Si sine interrogatione quis responde
rit pro interrogato habetur, ut. l. si sine. ff. de interrogat. nec est
agitur ex stipulatione ut sit necesse præcedere interrogationē
sed ex prima causa, quam interrogationem ex confessione præ

49 sumit iudex præcessisse, & sic & si in instrumento aliquo inue-
 nitur promissio, nam præsumitur interrogatio ut in li. de in-
 50 utilib. stipu. §. si scriptum & gl. in d. l. si sine. † Interrogatum, n.
 non solum a prætore accipere debemus, sed etiam ab aduersa-
 51 rio. d. l. si sine. §. i. † etia a patrono siue aduocato aduersarii, cui
 forte aduersarius tenetur respondere, ut gl. d. l. si sine uerbo ab
 aduersario, & ff. ad l. iul. de adu. l. si postulauerit. §. quæstioni,
 & l. de ætate. §. qui interrogatus. §. de int. ac.

Dicta die.

Go Ioan. Solon præpositus &c. Ferdinandum
 Parasitum nobilis Desiderii Anippi famulum
 Lemouicensē^a annis triginta nam tum, aut
 circiter, uti aiebat, iu. conclaue secretioris exa-
 minis accersi e carcere iussi, ab eoq; post iusiurandum exa-
 cte sciscitatus sum causas prehensionis, qua de causa, quove
 delatore in neruo esset obuinctus.

Qui inquit se latere.

Qua die nouissime Anippus herus in parui cerui diuer-
 sorio Parisiis prandit, & quibuscumq;

Inquit nona die Octob. herum prandisse in illo parui cer-
 ui diuersorio cum gentili Girardo Milone amico etiam in-
 timo, una cū Bernardo Thrasone, Claudio Caligula prin-
 cipis nostri authoritatis militibus.

Vbi illorum domicilium? quo se recipiant.

Inquit quatuor ex illis idem habere hospitium Parisiis in
 uia ad sanctum Iacobū sub intersignio balistæ, & sex ex al-
 iis octo menses, quibus Milo & Anippus, Thraso, & Caligu-
 la ibidem morarentur.

Qui sermones habiti, & quæ colloquia inter epulas
 Anippo & Miloni prandentibus in parui cerui diuerso-
 rio?

Inquit ex tempore memorare non posse, quum uarii, &
 mulri de uariis, & multis rebus.

An interloquendo inter eosdem non obtinuisse caus

nam in supremo senatu aduersus Ioannem Plutum, Iulianum Xenium, astu & uersutia magistri Chrysothomi Crassum in eodem senatum aduocati explicauerit Milo, blasphemis indigne nominans Christum: deierans insuper, ac minitans ultionem iudiciis, addensq; Xenium, Plutum, & Crassum non alia, quam sua dextera perituros ante effluxam hebdomadam.

Infit Milonem in eo prandio litis meminisse, & se in eum uictum inique, ac conquestum de aduersariis Xenio & Pluto, atque maxime Crasso, quo actore decisa fuerat: propterea hos tres, ubi inueniret, male multaturum.

Cur ipse Parasitus Plutum, Xenium, & Crassum non commonefecisset: quum sciret Milonem in illorum mortem coniurasse, ac uitæ insidiari.

Infit nunquam existimasse Milonem tam temere rem confecturum, quam ipse ira per citatus comminaretur.

Vbi Milo, Anippus, Caligula, & Bernardus die .x. mensis Octob. coenauerunt.

Infit quatuor illos in diuersorio Leonis argentei in uico sancti Honorati simul coenasse: quod Milo audisset quendam nobilem conterraneum, & amicum aduentasse illicq; futurum.

Vtrum is nobilis illic esset.

Infit non fuisse Verum Milonem reliquos tres precatum Anippum, Thrasonem, & Caligulam, ut ibi coenaret, qui annuerunt.

Qua hora illinc discesserint.

Infit sub .ix. noctis horam.

Num meditati insidiis Milo, Anippus, Thraso, Caligula illa hora Crassum, Xenium, Plutum transituros iuxta crucem Titoueri obseruauerunt praetereuntesq; inuasērunt atque interemptos reliquerunt.

Infit tam atrox facinus se omnino ignorare.

Quin etiam rursus a me ad uerum dicendum inuitatus ea lege, ut facile ueniam, & misericordiam impetraret.

Infit lachrymans, atque suspirans sublatis in cœlum oculis, & manibus, quæ uera esse sciret, uel audisset recensuisset.

Num Plutum, Xenium, Crasum ad crucem Tiroueri illa. x. die Octob. interemptos sciret.

Infit a multis audisse.

Num puderet tam manifesti mendacii?

Infit nihil esse pudendum.

Num assentiri uellet hero Miloni, Thrasoni, Caligulæ testibusq; elogii de tali homicidio concepti?

Infit nescire plane, quid eiusmodi testes dixerint. Itaq; rediit in carcerem.

A : **L** Emouicensem. } † Natio cuiusq; pronunciari debet. plerunque enim natio aut prouocar, aut deterret interestq; nostra scire nationem. nam præsumptum est quosdam bonos esse, quia nationis sunt non infamata, quosdam malos uideri, quia ea natione sunt, quæ magis infamis est. l. Quod si nolit. §. qui mancipia. ff. de ædific. edict.

Dicta die.

Bernardum Thrasonem principis nostri militem Heluentium. xxx. ann. & errorem, uti inquit, e carcere ad secretum tribunal huiusce præposituræ uocatum data fide de dicenda, & cōfitenda ueritate hoc modo rogauit: Quis te reum fecit quo accusante detrusus sis in custodiam? quibus uel indi- ciis concepta in te & alios coniuratores elogia? Nes- scio sane, respondit: hoc solum affirmabo, quod certissimum est, inique me in uincula pertractum, indigne, nec p- meis in Remp. fortiter gestis tractari.

Si nosceret Milonem, & a quo tempore?

Noscere se fatetur quum uisu, tum cōsuetudine: quod cum eo, & Anippo in hospitio balistæ in uico ad sanctum Iacobum tres menses, aut paulominus egerit.

Vbinam prehensus fuisset.

Heduis^a se prehensum a loci liſtoribus, deinde adductum, & in carcerem intruſum die. xv. Ianuarii.

Quæ abitionis cauſſa ab hac urbe Lutetiana, & a quo tempore Heduos acceſſerat.

Parifiis ſoluiffe ſe uiſendæ ciuitatis gratia mēſe Octob. nouiſſime diem tamen non tenere.

Num prandio ad fuiſſet in diuerſorio parui cerui Pariſiis cum Milone, & Anippo, & quæ inuicem inter ſe ſunt collocuti.

Eodem menſe Octob. cum Milone, Anippo, & Claudio Caligula principis legionario, & collega in illo diuerſorio parui cerui prandiſſe non inſiciatus eſt, cæterū immemor colloquiorum ultro citroq; habitorum.

Num illo prandio excitatus eſt ſermo de quadam cōtrouerſia in ſupremo conſeſſu iactata inter Milonem, & Iulianum Xenium, Ioannem Plutum, in qua ipſe Milo in duſtria, & acumine Chryſoſtomi Crasſi in eodem conſeſſu patroni uictus fuerat.

Excitatum affirmavit, atq; adeo, ut Milo non ſit ueritus huius tam iniuſti flagitii ultionem promittere.

Num Milo illos Xenium, Plutum, & Crasſum primo quoque tempore, etiam ante finitam hebdomadam occiſurum iactari.

Id a Milone iactatum putare ſe reſpondit, iactantemq; tum monuiſſe deum ultorem fore, qui iniuriarum omnium æquus eſt uindex, atq; optimus.

Vtrum. x. die Octob. ipſe inuitatus ſit cum Deſiderio Anippo, Claudio Caligula ad cœnam indiuerſorio Leonis argentei Pariſiis in uico ſancti Honorati, & quæ fuit inuitandi cauſa.

Inſiciari non poſſe quin cœnauerit illa die cum Milone, Anippo, nonnullisq; aliis in dicto diuerſorio quos illo omnes, ut ſit, perduxerat inſignis uini fama. Nā illic ferebatur uinum uenire ipſo neſtare, potuq; deorum ſuauius.

An peracta cœna circa horam nonam ipſe cum Milone,

lone, Anippo, aliisq; conuiuis per insidias quasi facto agmine irruistis in magistrum Chrysostomum supremæ curiæ patronum, Dionysium Dauum eius seruum, Ioannem Plutum negotiatorem, Iulianum Xenium ciues omnes Lutetianos iuxta crucem Tiroueri: nec cedendi finem feceritis, quandiu sensistis spirare?

Tum ad hæc rogata hæsitans, cunctabundus, impallescens, ac sursum aspiciens negat huic cædi interfuisse, nec recusat laqueo suspendi, si tanti sceleris conscius competriatur.

Num sciat Crassum, Xenium, Plutum his uulneribus interisse?

Illos unquam aut uidisse, aut cognouisse b. it inficias: nisiq; ita sit supplicium quanuis inauditum, & durum subire non detrectat.

Hunc quum certis signis, atq; argumentis necis participem intelligerem, quo facilius ad confessionem perducerem, ignosciturum illi me spondi, ac ueniam daturum, nec summo iure cum eo usurum: sed misericordia, & æquitate, quod sperarem illum ad frugem rediturum, antea non peccasse, nec postea peccaturum.

Ipse lachrymis oppletus, flens, eiulans in me conuersus orat iunctis manibus, genibusq; flexis ueniam, & uitam: quod si concederem, nihil me celaret.

Quod quum tribuissem, fatetur illius diei hora nona exisse, una cum Milone, Anippo, Caligula, diuersorium, leonis argentei: eundo, Milonem dixisse sibi Crassum, Xenium, & Plutum obseruatos, breuiq; hac redituros a cœna: orasse præterea comites, ne se desererent: ac implorasse eorum auxilium ad eosdem cædendos d. Crassum, Xenium, & Plutum eam gratiam in perpetuum habiturum, deinde id omnes denegasse, sed tantum promississe opem & illum pro uirili summa defensuros, si qui ei uim afferrent. Puncto temporis Crassum, Xenium, Plutum iuxta crucem Tiroueri famulo Crassi ante eos facem accensam gestante præterisse: Atque in illos, ubi primum conspexit.

Milonem stricto ense ac uibrato cucurrisse, quoscunque potuit, atigisse: qui quum fortiter resisteret Dauus Crassi famulus educto pariter gladio, una omnes, qui bene uellemus Miloni, furore concitos in Dauum, Crassum, Xenium, & Plutum inuolasse, uibrasse, prostrasse, humi prostratos uulnerasse, demum occurrentibus, & lumen afferentibus uicinis nos hinc mouisse, aufugisseq; præcipites: sequenti die ante lucem migrasse Rothomagum ubi prehensus esset.

Num credere uellet testimoniis aduersus eum, & socios dictis?

Non crediturum se prius respōdit, quam testes cognouisset. Et hæc quidem locutus, ac confessus rediit in carcerem.

- A 1 **H**eduis.} ¶ Quæritur si iudex Hedoensis aliquam susceperit notitiam de delicto aduersus reum remissum, an iudex, ad quem est remissus reus habeat stare his, quæ facta sunt a iudice remittente, & illius processui consentire? Dic quod non, sed potest de nouo facere processum & de nouo crimen examinare, ut in textu, & secundum quod ei uidebitur poterit reum punire, ut in aucten. de sanctiss. episcopis. §.
- 2 si uero crimen, colla. ix. ¶ nec confessio facta coram iudice incompetenti prodest ad aliquem condemnandum, ut. l. ii. C. si a non compet. iudic. & extra de iudic. cap. at si clerici. Barto. in l. diuus. ff. de custo. reo. & supra dixi. §. Ioannes Vlpianus, in uerbo rogamus, circa finem.
- B 3 **C** Aut cognouisse? ¶ Hic enim reus est in aperto mendacio ut infra patebit, ideo quæritur an pro temporali uita alicuius sit mentiendum? dic quod non secundum Hieron. Nam cū Abraham descendēs in Aegyptum rogasset Sarram, ut sororem eius se esse mentiretur, dicens noui quidem quod pulchra sis mulier & quod cū te uiderint Aegyptii, & dicturi sunt, uxor illius est & interficient me, seruabuntq; te. dic ergo obsecro te, & uiuat anima mea ob gratiam tui, sed Abraham non mendacium dixit, sed uerum taceri uoluit, ut. c. utilem. xxii. q. ii. nunquam ergo pro cuiusq; temporali uita mētiēdū est, nec qualibet fallacia uita alicuius defendēda est. c. oē genus ut. c. sigs ad te dic. xxii.

q.ii. ¶ rea enim mens ream linguam facere non debet, ut. c. quæritur. §. episcopus uero. d. xxii. q. ii. uide totam. quæstio.

5 ¶ Misericordia } ¶ Temporibus enim in res negatorias cõsumptis serius ad misericordiam quis redit. l. quis sit fugitiuus. §. erronem. ff. de edilic. edic.

D6 ¶ Auxilium ad eosdem cædendos. } ¶ Vbi aliqui habuerunt colloquium, & tractatum Parisiis de occidendo aliquos, licet nõ sint iurisdictionis iudicis in prouincia, in qua tractauerunt de homicidio, possunt tamen puniri de homicidio per eos postea admissio per iudicem loci, in quo tractauerunt, licet alibi occiderint, per tex. & Barto. in. l. & si amicis. §. i. ff. ad legem. iul. de adult. ibi, sed & si in domum aliquam soliti fuerint conuenire ad tractandum de adulterio, & c. unde istud delictum habet necessariam causam ad sui principium, uidelicet ad tractatum.

7 Igitur ad eum refertur, ¶ & de principio iudicamus sicut de fine. l. damni. l. i. §. fabini. ff. de dño infec. ubi dicitur, quod ubi finis habet necessariam consequentiam ad principium inspicimus principium. ¶ Itaque ubi tractatus est habitus de occiden-

8 do aliquos postea occiderunt, præsumitur quod fuerint secuti tractatum, & quod ita fuit ordinatum inter ipsos, licet testes de fine ordinationis dicant se nescire, ad hoc facit quod nota Bar. in. l. qui aliena. §. cum itaq; & Bald. in. l. multum interest. col. viii. C. si quis alteri, uel sibi. Idem Bar. in. l. si ut proponitur ff. de fideiuf.

E9 ¶ Vulnerasse. } ¶ Hic reus sponte confitetur crimen sine tormẽtis, quæ confessio præiudicat, & sufficit unica confessio, nec est opus quod reiteretur, ut not. in glo. & Bar. l. i. §. quæstioni, in prin. ff. de q. & idem Bar. in l. i. nu. v. ff. de cust. & exhib. reo.

10 interrogatus est autem de se, & sociis simul, ¶ ideo est notandum, quod quando quis interrogatur de se & confitetur, tunc talis confessio est ualidor sine tormentis, q̃ cum tormentis, ut d. l. i. §. si quis ultro. ff. de qõ. ¶ Q uãdoq; autem quis interroga-

11 tur de alio tanrum, & tunc esset ualidior confessio facta cū tormentis, ut in auct. de testi. §. i. & l. cum probatio. §. i. ff. de testi. b.

12 ¶ Q uandoq; quis de se, & aliis interrogatur simul, ut hic, tunc debilior est confessio cum tormentis, secundum Bar. in. d. l. i. §.

13 quæstion. ff. de qõ. ¶ an autem confessioni rei adhibendi sint testes? respon. quod non uidetur necesse cum actis sine testibus sit credendum, argu. C. de dona. l. in donationibus. ¶ Sed tutius est, quod adhibeantur saltem duo testes, ut. ff. de testi. l. ubi.

- 15 † Sufficit ergo alterum, ut quis sponte confiteatur crimen, uel
 16 sit testibus superatus, ut. l. qui sententiam. C. de pœnis. † Nam
 ubi quis meru probationum profitetur crimen, talis habetur p
 conuictio, ut. d. gl. in. c. si quis presbyter in uerbo, cōfessi. xxiii.
 17 dist. † Interrogatus ergo sponte confitens delictum a se comis
 sum, communis est opinio, quod statim est carcerandus, & sine
 alia probatione uel præsumptione damnandus, ut. C. de pœnis
 18 l. cum reis, & ff. de custo. reo. l. si confessus, † & statim condem
 natio exequenda in graui crimine, ut. l. i. in princ. ff. de custo.
 reo. & l. si eod. & melius in. l. si quis in hoc genus. C. de episco.
 19 & cleric. † nisi in casu, quando seuerior pœna est imponenda
 iussu principis ultra modum regularem. Nam tunc plus differ
 tur. f. per. xxx. dies an interim principes uelit mitigare pœnam
 20 lege si uiudicari C. de pœnis. † quantum uero ad actionem le
 gis aquilæ, si damnum quis per iniuriā dedisse probetur, quod
 negat, dupli procedit condemnatio, ut. l. contra negantem. C.
 ad. l. aquil. & arg. auct. contra qui propriam. C. de non nu. pec.
 21 & lege inde Neratius. § si. ff. ad. l. aquil. † & ideo propter inficia
 tionem crescit condemnatio, ut insti. de oblig. quæ ex quasi cō
 22 trac. §. si. & d. l. contra negantem, † & uenit etiam quis punien
 dus ratione mendacii. l. pen. ff. de rei uiudic. & C. qui potio. in
 pigno. habebantur, auct. Item possessor, & glos. in. d. auct. con
 23 tra qui propriam. † Si uero reus negauit primo, & postea confi
 tetur, antequam conuincatur de mendacio, euitat pœnam du
 pli. Ita tenet Bar. & Bal. in. d. auct. contra qui propriam C. de
 24 non numerat. pec. † interrogatus ergo in iudicio ex sua respon
 sione, uel confitendo, uel mentiendo sese onerat. l. iiii. ff. de inter
 25 rogat. actio. † Confessus itaq; pro iudicato est quia quodāmo
 do sua sententia damnatur. l. i. ff. de confess. proprie tamen non
 26 damnatur, † quia nemo in sua causa ius sibi dicere potest, ut. l. i.
 27 i. C. ne quis in sua causa iudic. uel ius sib. dic. † improprie uero
 damnatur sua sententia, ut. l. quæstionem, quæ est si. C. de fidei
 28 commiss. ibi, & eum ad satisfactionem compelli, † cum ipse sibi
 iudex, & testis inueniatur, cuius religio, & fides a fideicommis
 sario electa est, nullis testibus, nullisq; aliis aduenticiis proba
 29 tionibus requisitis, & l. post rem. ff. de re iudic. & l. si. ff. de cel
 sio. bono. & C. de exce. rei iudi. l. si. † Confessiones igitur in iure
 pro iudicatis haberi placet, quare sine causa desiderare quis
 non debet recedi a confessione sua, cum pro iudicato habeatur,
 lege una. C. de confess. qui tamen errat in facto, non uideatur

tur fateri, si probet contra usq; ad sententiam, post sententiam uero non est exceptioni, & reuocationi locus: † nec redditur iudicium retro nullum ex erronea confessione, cum sit irreuocabilis, lege cum putarem. ff. familie heretic. & lege error. C. de iuris & facti ignoran. sed hoc in ciuilibus, ut dictis iuribus.

- 31 † sic etiam in criminalibus hoc idem obseruatur, maxime in actione legis aquilæ, cum si quis confessus fuerit hominem occidisse, licet non occiderit, si tamen occisus sit homo, ex cōfessione sua tenetur. l. si is. ff. de confes. & hoc si interrogetur
- 32 in iure ut supra dixi. † Dicuntur autem interrogaciones, & cōfessiones fieri in iure ubicunque fiunt coram iudice, licet pro tribunali non sedeat. eius enim eum solum locum esse constat, ubi iuris dicendi, uel iudicandi gratia consistat, uel si domi, uel in itinere, hoc agat, ut. l. uoluit prætor. §. quod ait prætor. ff. de
- 33 interroga. actio. † hoc tamen uerum in his, & similibus, quæ causæ cognitionē non requirunt secundum Cy. in. l. i. C. de cōfess. an. iii. alias. iiii. q. † Queritur an in atrocioribus delictis falsa cōfessio facta per reum de homicidio perpetrato noceat, ad hoc ut ex delicto possit condemnari, quia perseverauit in confessione? Dic quod sola confessio non nocet, nec potest quis ex ea condemnari nisi supersint alia indicia, aut probationes, ut. l. i. §. si quis ultro. ff. de qō. unde si ex tali confessione reus esset condemnatus per iudicem postea ei qui nocens putabatur, ratio innocentie constiterit, iudicē scribere principi oportet, ut restituatur reus, cum ipse præses prouinciæ restituere nō
- 35 possit. † cum nec etiam pecuniariam suam sententiam reuocare possit, ut. d. §. ultro, in fin.

Dicta die.

Oram nobis prænominatis præposito &c. in dicto conclaue consilii exhibitus est a suo carcere, Andreas Irus cerdo Parisiensis, ætatis uiginti sex annorum, ut dicit præstito iuramento interrogatus super causis suæ exhibitionis, & prehensionis.

Dixit se infcium.

Si agnoscat nobiles Girardum Milonem, Desiderium

P R A X I S C R I M I N I S

Anippum, Bernardum, Thraſonem, Claudium Caligulā, Egidium Gnatonem, Ferdinandum Paraſitum, Henricum Nebulonem, & Iachum Ebrionem, & a quo tempore.

Dixit illos non cognouiſſe præter Girardum Milonē, quem uiſu tantum cognouit a tribus diebus, quod eius nomine baiulauit certas ſarcinulas ab hoc tempore a quaſdam cymba ex flumine Sequana in hoſpitium, & cauponā baliftæ uico ſancti Iacobi, prouectura quarum non eſt ad huc præmium conſecutus, cum ſcitet illum a paucis diebus eſſe in alia caupona ſub interſignio leonis argentei uico ſancti Honorati Pariſiis, illuc ſe tranſtulit pecuniæ poſcendæ cauſa, quam cum ſibi ſoluere renuiſſet eum per uicum ſequebatur repoſcens debitum, hoc tempore fere circa horam nonam ueſperthinam uidit eundem Milonē, & nonnullos alios ſibi ignotos enſibus ſtrictis in quorūdam prætereuntes inſultare: quo uiſo timore perterritus, ipſe fugere cœpit a baculum ligneum tantum manu gerens, nec abhinc uidit prælibatum Milonem. Si ſciat prædictum Milonem aliquos tunc occidiſſe & ſi ipſe præſens erat.

Dixit nequaquam uiſiſſe, omnibus ſe ſuper hoc depone uolentibus ſubmittere uelle. Et plus nec alias dixit, ideo remiſſus ad ſuum carcerem.

Interrogatis reis iubet iudex interrogationis acta reſgiis procuratori, & aduocato, edi, ^b qui ſi crimen ſola reorum confeſſione probatum iri compererint, accuſatoribus eadem illa acta exhibebunt, ut uideant, an ex his ius ſibi reddi uelint. Quare ſi uterq; publicus, & priuatus perſecutor in confeſſione reorum ſtatum cauſæ, ac litis ſummam ponent, petitionem ſuam ſeorſum libello proferēt, præſtitutoq; die rei per extenuationem reſpondebunt. Contra uero ubi rei crimen inſiciantur, uel accuſatores ex confeſſis ius ſibi metiendum nolint rei extra ordinem peraguntur, reuocantur indices, & cum reis committuntur ſequenti forma.

Teſtium uocatio, ſiue recolamentum.

- F**vgere coepit. } Iste Andreas Irus uidetur audiri de-
bere ad probandas suas defensiones antequam proce-
dar ad ulteriora, cum de facili hoc fieri possit, cum
hic agatur de damno irreparabili, secundum ea, quæ not. in. l.
ii. ff. de app. recipien. ar. xx. affert illud statuti regii nouissimi,
2 ar. cl. } Vbi igitur crimen non est probatum plene, uel semiple-
ne per informationes, neq; per confessionem, ad quod æquū
sit reum iustificari per suas defensiones, ad hoc debet admitti,
quia defensio est de iure diuino, & naturali, & humano permis-
sa, & debet iudex concedere dari copiam titulorum, & respō-
sionis reo, ut. c. qualiter & quando, le. ii. § debet, extra de accu-
satoribus, & l. is apud quem, cum ibi nota. C. de ædendo.
- B**3 **E**di. } Ideo eduntur fisco, ut si rei profiteantur scelus ex cō-
fessionibus, idem fiscus ius sumere possit sine repetitione, &
confrontatione testium. Nam sufficit alterum de duobus, aut
uoce propria uirium, scelusq; reos confiteri, aut testibus supe-
4 rari. l. qui sententiam C. de pœ. } Ideo si uoce propria quis me-
tu probationum profitetur crimen, habere pro conuicto, ut. c.
si quis presby. in glo. in uerb. confessi. xxiii. disti. tunc etiā de-
bent ædi confessiones conquerentibus cā dādi libellū. f. cōclu-
5 siones in obnoxios, } quia in causa criminali, quæ est magni
ponderis, uel præiudicii, debet dari libellus in scriptis ut. l. si fi-
lius, & ibi Barto. ff. de iud. & l. si iudex. ff. de uar. & extra ord.
6 cogni. & institu. de obli. quæ ex quasi delicto in principi. } Et sic
quilibet dabit libellum ad suos fines. f. fiscus ad finem publici
interesse, ut. l. omnes, de delato. lib. x. C. & l. fina. C. de iniur.
- 7 } & delatores ad finem priuatum, ut. l. licitatio. §. quod illicite
ff. de publi. & uesti. & §. pœna, in fi. instituta de iniur. & l. i. §.
8 spectat. ff. eodem. } Si uero rei inueniantur minus professi, con-
querentes uel fiscus possunt postulare testium confrontationē
reis faciendam, cum primum non uideatur eis sufficere. Qua-
drat statutum nouissi. domini nostri regis Francisci art. cxlvii.
- 9 } Et ad id facit. l. omnes, de delato. li. x. C. ubi cauetur id quod
in casum cecidit ex delicto, & legibus, & recto iuris ordine fi-
sci aduocatis agentibus uindicari debet, pœna contrafacienti
10 imminente & statu. art. cxlviii. } Nam defensores uri debent
extenuatione ad minuendam causam. c. nullus. iii. q. iiii. ad su-
pra dicta Quadrat statutum ar. cxlix. & ar. cli.

Me Ioanne Vlpiano domini præpositi Parisiensis uicario in conclauē consilii forensis reuocatus^a comparuit Appelles Cous pictor in uico sancti Honorati pingens, primus testis in elogio, instantibus dictis conquerentibus concepto contra dictos reos carcere inclusos, examinatus, qui iuramento, in talibus requisito & assueto, præstito, testimonium quod in illo elogio dixerat attente auditum & accurate intellectum, quemadmodum affirmabat, ita auxit, ut diceret audisse dictum defunctum magistrum Chrysostrum Crassum, dum uapularet, clamantem, ac uociferantem, domine Milo quid unquam in te commisi, quid feci, aut commiserui, quid me cædis uel concutis? Percussores uero non nouit, uorum blasphemias in deum Opti. max. sæpius iteratas tunc audiuit. Cætera conueniunt, nihilque uel addidit, uel detraxit superioribus.

- A 1 **R**euocatus. } Possunt testes repeti parte absente & non uocata, per iudicem ordinarium, quando fuerunt per alium audiri, & examinati nec poterit opponi, quod iam testimonium suum dederint, ut. l. si. quæ non reperitur alibi secundum Pau. de cast. C. de testib. iuncta gloss. ibi in uerbo iterum. Et denuo iurabunt, ut ibidem. & ideo hoc obseruatur
- 2 de consuetudine, ut ex integro audiantur testes, quia non omnes ex fide bona elogia conscribere compertum est. l. diuus. ff.
- 3 de cust. reo } In criminalibus uero, in quibus maius est periculum, & poena in supplicio consistit supra relegationem omnibus modis testes apud iudices representantur, & quæ sunt eis cognita edocere debent, ubi & tormentorum forsitan erit opus, & omnibus aliis obseruationibus, ut. s. expectent quando testimonium reddant sumptibus producentis, ut in auct. de test. §. & quoniam, iuncta glo. in uerbo obseruationibus col. vii. l. & quoniam &, auct. apud eloquentissimum. C. de fide. in
- 4 str. } nec alteri potest iudici repetitio delegari. Nam causæ me

- i, uel mixti imperii non possunt delegari, ut. l. i. ff. de offi. eius
 i mandat. est iurisdic. ¶ Quod tamen uerum est, nisi ex iusta
 causa, ut puta si testes sint alterius territorii, uel nisi iudex eēt
 impeditus iusto impedimento infirmitatis, uel absentiae, uel
 alia iustissima causa, quia tunc posset demandari alteri iudici
 testium examinatio, & ualeret secundum Ange. de malefic. in
 uerbo qui iudex. statuit terminum, nu. 23. alleg. Cyn. & Bal. in
 6 d. auct. apud eloquentissimum. C. de fide instr. ubi etiam sit e-
 stis abest, uidetur quod iudex ad eum mittere debet aliquem
 de suis ministris ad recipiendum iuramentum testis, & deposi-
 tionem. Nam reuocari testem testificandi causa onerosum eēt,
 quippe saepe cum magna captione a rebus nostris reuocamur,
 & est iniquum, damnosum cuique esse officium. l. sed si quis ex
 signatoribus ff. quemadmod. testa. aper. & C. de episcopis, &
 7 cleric. auct. sed iudex. ¶ uel potest iudex committere examen
 testis iudici illius terræ. ut glos. in. d. l. sed si quis ex signatori-
 bus, in uerbo, sua, & in auct. de testibus. §. & quoniam, coll. vi.
 8 ¶ Et hoc in ciuilibus, in criminalibus autem secus, quia in crimi-
 nali causa testes omnibus modis apud iudicem repræsentandi
 sunt ubi forsan & tormentorum opus erit, & aliis obseruatio.
 ut. d. §. & quoniam, in fi. & d. auct. apud eloquentissimum. C.
 9 de fi. instr. ¶ hoc intellige, quando confratationibus, sine com-
 missionibus testium est opus, secus uero, quo ad simplex exa-
 men testium, quod alteri iudici potest committi secundum di-
 10 cta Angel. de malefic. præallegata. ¶ Et aduertendum est, quod
 ubi testis fuit primo examinatus, & in repetitione detrahit a
 sua prima depositioe, uel uarie loquitur, primo dicto testis cre-
 dendum est, & non secundo in contrarium prolato, ut. c. per
 tuas, extra de proba. ibi minus indignum est, ut quod sua quis-
 que uoce dilucide protestatus est, id in eūdem casum proprio
 ualeat testimonio infirmare, & l. generaliter. C. de non numera-
 ta pecun. & glos. in dicto capitulo per tuas, in uerbo infirma-
 11 re. ¶ Et ideo testis, qui falso, uel uarie testimoniū dicit, uel utri-
 que parti prodiderit, a iudice competēter punitur, ut. liii. q. iiii.
 12 c. si testes. §. qui falso. ¶ Dic quod causæ meri imperii ubi extra
 ordinariæ proceditur quantum ad cognitionem causæ. f. quo
 ad interrogatoria, possunt legato committi, non autem quan-
 tum ad decisio. causæ, ut tex. for. in. l. solet. ff. de offic. precon-
 & leg. ubi dicit tex. Solet etiam custodiarum cognitionem mā-
 dare legatis. sive præauditas custodias ad se remittunt innocē

- tem ipse liberet. Sed hoc genus mandati extraordinarium est
- 13 ¶ Nec enim potest quis gladii potestatem sibi datam uel cuiuspiam alterius correctionis ad alium transferre. Nec liberandi igitur reos ius habet cum accusari apud eum non possunt, ut
- 14 l. diuus. ff. de cust. & exhib. reorum. ¶ Ideo ubi testes fuerunt primo examinati in informationibus per irenarcham, aut grafarium, ut supra in tex. post interrogatorium reorum per iudicem factum, nisi rei fateantur delictum, debent iterum dicti testes a iudice audiri, & repeti siue recoli absente reo accusato ut
- 15 l. diuus la. ii. ff. de cust. & exhib. re. ¶ Nā iudex nō hēt stare his, q̄ per alium, quam per se facta sunt, ut in auct. de sanctis. episco.
- 16 §. si uero crimen col. nona. ¶ Exigitq; iudex de nouo a testibus iusiurandum, dataq; est iudici licentia recipiendi iuramēta testium in absentia partis delatæ, siue accusatæ, quo ad instructionem processus secundum Bal. in. d. l. si quando. C. de testibus, allega. in argumen. leg. hærennius in principio. ff. de cutionibus. ¶ sine quo iuramento fides testibus adhiberi nō posset leg. iusiurandi. C. de testibus. ¶ Et post præstitum iuramentum iudex habens præmanibus informationes legit, siue recollit, aut repetit depositionem cuiuslibet testis in eius præsentia separatim ab aliis, & in secreto, ne unius depositio per aliā fabricetur, ut per Danielelem inductum est, ut ca. nos. §. item Daniel. ii. q. vii. & Daniel. xiii. c. & Spe. in titu. de teste. §. nunc tractandum, in princip. & supra dixi in. §. querimonia in uerbis finalibus, in glos. uerbo separatim. Idem ex constitutione nouissimæ ar. cliii. ¶ Et si dicti testes in sua repetitione aut recolamento, aliquid addant, uel detrahant a prima depositione releuāt aut agrauant reos accusatos, ut. c. per tuas, & ibi Abb. extra de testib. ¶ Nam possunt corrigere dicta, & depositiones suas a prima depositione ante publicationem, & confrontationem, nec habent docere de errore, ut Abb. in. c. præterea, extra de testibus. cogend. ¶ uel antequam testes locuti fuerint cum parte producente secundum Innocen. in. c. cum dilecti, extra de accusat. ¶ Et eadem die qua deposuerunt possunt se corrigere priusquam fuerint locuti cum altera parte, secus autem ex intervallo, ut auct. atqui semel, in glo. in uerb. productionem. C. de proba. & c. præterea si testes. §. si. extra de testib. cogend. ubi caueretur, quorum testimonia si quandoque non studiose, sed in proferendo errauerint, & se incontinenti correxerint, reprobari non debent. ¶ Secus autem erit, si correctioni suæ interposue-

int intervalum, & glos. ibidem in uerbo, incontinenti, dicit
quod in eadem instantia iudicii, antequam loquatur testis par
tibus, uel antequam recedat a præsentia iudicis, potest corrige
re dictum suum: quia postea subornatus præsuntur, & quod
24 sic possit corrigere, uel addere, etiam ex intervallo. † Quali
ter autem intelligatur incontinenti dicta glos. all. lege conti
25 nus actus. ff. de uerb. oblig. & ff. de adul. l. quod ait lex. §. ult.
26 in fine. & extra de elect. c. quia propter. † Iudex tamen circa di
ctum testis debet diligenter attendere modum, & causam cor
rectionis, ut. d. c. cum dilecti, & d. c. præterea. † Nam nisi iudex
cognoscat testem probabiliter se posse corrigere, testis incidit
in suspicionem, & uacillationem, ut lege in testibus. ff. de testi.
27 † Et tunc testis efficitur de foro iudicis, coram quo testificatur,
quia ubi inuenitur periurus testis in officiis testificationis, non
habet aliquod priuilegium, nec immunitatem propter quam
possit euitare poenam pro motu iudicis imponendam, ut. l. nul
28 lum. C. de testi. † aut quin torqueatur, ut. d. auct. apud eloquen
29 tissimum. C. de fide instrumentorum. † Nam in libero etiā ho
mine in testimonio uacillante quæstionem haberi oportet, ut
30 l. ex libero. ff. de q. † uel cum facto interfuisse dicitur qui alias
31 interfuisse diffidetur, ut lege unius. ff. eod. † Graffarius autē de
bet omnia conscribere, ut. c. quoniam contra falsam, extra de
32 prob. † Etiam scribere qualitatem uacillationis, ut quia testis
33 trepidauit, uel mutauit colorem in facie. † Omnia ista sunt si
gna quasi falsi testimonii, ut Innocen. in. d. cap. quoniam con
tra falsam, & Bald. in. l. presbyteri. C. de episcop. & cleric.
34 † & aliter hoc relinquitur arbitrio iudicis inquirendum, ut. ff.
35 de qst. l. de minore. §. tormenta. † Plura autem iudicia non reg
runtur ad hoc ut testis torqueatur, dum modo subsit iusta cau
sa. s. quod sit uilis persona. Bald. in. l. milites. C. de q. alle. l. in
36 terrogari, eodem, † uel q testis uacillet, ut Dy. in. c. sine culpa
37 de reg. iur. in. vi. † Vel quod testis præsumat scire ueritatem,
quam tacet, ut. ff. de adul. l. si postulauerit. §. pe. l. si. C. ad. l. cor
38 ne. de sica. † Non autem uenit testis alius torquendus conuin
cendi mendacii, aut ueritatis gratia, nisi cum facto interuenisse
39 dicitur ut. d. l. unius. ff. de quæstio. † quod si testis torqueatur,
statur ultimo eius dicto cum tormentis habito, ut Bar. in. l. eos
40 qui. ff. de fal. ratio suadet, † quia quæ tormentis, & igne fatiga
tus dicit, aut fatetur reus, ueritas ipsa dici uidetur, si perseueret

- etiam si testis in alium torqueatur, ut testis. ut glo. in. l. edictū.
 41 ff. de quæstio. † Sed quæro, quid si testis dicat aliter dictum q̄
 scriptum, cui magis sit credendū an graffario, an testi? Dic qđ
 unus ex testibus necessariis ascriptis instrumento contradicēs
 facit instrumentum uacillare, ut. l. i. §. si. ff. quemad. testa. aper.
 42 † Vnus ergo testis. auditur, ut cap. cum glo. in uer. clerici, extra
 43 de procurato. † & uxor unius indicit suspicionem, ut. l. Theo-
 pompus. ff. de dot. prælegat. nisi sint alii testes sufficientes, ut
 44 glo. in. d. l. i. §. si. ff. quemadmodum test. aper. † Scripturæ ergo
 ueritas, si res poposcerit per ipsum debet probari auctorem. s.
 45 tabellionem. l. si quis decurio. C. d. leg. cor. de fals. † Alias cum
 tabellio sit iuratus, cum eius scriptura inuenitur in actis publi-
 cis circa iudicia licet non habeat testium subscriptionem credi-
 tur ei, ut. C. de fide instru. auct. ad hæc. & glo. in. c. quoniam cō-
 46 tra falsam extra de probat. † & hodie de consuetudine ad abun-
 dantiorē cautelam iudices solent imo tenentur acta, & pro-
 cessus criminales signi sui, aut chirographi munimine cōpro-
 bare una cum scriba, aut graffario.

Ulcus Licinius tonsor Parisiis in uia sancti Ho-
 norati tonstrinam. incolens sub intersignio ele-
 mentorum, in dicto elogio testificatus secum
 loco, uocatus adfuit in illo consilii. conclaues
 Cui post sacramentum legitimum, & tactis sacro sanctis
 Dei euāgeliis solenne, recitatum est testimonium, ex quo
 detraxit, quod non recordaretur, ^a an Dauus in testatione
 nominatus, restiterit insultantibus reis gladium uibrans li-
 cet eductum uiderit. In reliquis sibi conuenit.

Claudius Cornelius in foro parisiensi procura-
 tor in quadriuo Guillorio habitans tertius elo-
 gii testis die ei præscripta in iudicium uenit, ac
 illic lectorum, quæ inquisitori paulo ante dixe-
 rat nihil immutauit, perstititq; in sua sententia constans, &
 iuratus.

Auid Damas clericus, siue Amanuensis superio-
ris Cornelii quartus testis in elogio eadem ra-
tione, qua alii testes in iure stans, eadem fuit cō-
stantia in testimonio a me perlecto diligen-
ter, & ab eo exactius intellecto deierans, utique ueris
constare.

Reuocati testes deinde committuntur cum reis eo
modo.

Testium cum reis commissio, siue confrontatio. Die
xix. Ianuarii anno domini M D X L.

A 1 **N**on recordaretur. } Testis in sua repetitione dicēs nō
recordari, non propter hoc uitiat eius primam deposi-
tionem, imo ualet, quia nihil detrahit, ut. l. cum preci-
bus. C. de proba. & Bar. in. l. in exercendis. C. de fid. instr. & gl.
in. l. i. in. fi. C. quemad. testa. aper.

Oram me Ioanne Vlpiano domini præ-
positi Parisini uicario^a in loco ubi rei in
uinculis interrogantur, Iacchus Ebrio
nobilis Girardi Milonis famulus com-
missus est^b cum appelle Coo primo tes-
te in elogio, aduersus eum Girardū cæ-
terosq; maleficii reos, confecto, & a me
delato iureiurando rogatus, utrum testem cognosceret,
haberetq; quod in eum diceret, incusaretq; c^c intesta-
bilem.

Dixit dictum testem agnoscere hominem siquidem fi-
dei labefactatæ, & in alio iudicio, uti a pluribus acceperat,
periurii notatum:^d ad hæc sodalem, affinem. & amicum
defuncti Crassi, atque hæredem, demique eiusmodi, ut il-
lius testatio pondus minime habeat.

Contra rogatus ac iuratus Apelles, num cognosceret
dictum reum Ebrionem, uerumq; is loqueretur.

Dixit de facie tantum sibi notum: unum ex illis aduersus
quos hisce diebus testatus fuerit imberbem, bipertitis

caligis, & bicoloribus: sed ab eo nullum ex defunctis, quātum uidit, percussum. Cæterum quod ad periurium attinet commentitium & fictum: uirum se probum, omnibus probis probatum, nec unquam ulla labe, etiam minima denigratum.

Hoc peracto, quod denunciato testimonio uocatus, ac reuocatus in iudicio dixerat, recitatur: ^e in quo, sacramento obstrictus, perseuerauit, nihil uel addito uel detracto, re clamat reus testem mentitum: in cæde non fuisse cum Milone, Anippo, & aliis per eum nominatis.

Apelles perstat in testatione eo dimissus est ad sua negotia.

Similiter cum Lucio Licinio secundo loco testificato Ebrio commissus, ac post sacramentum interrogatus, utrū agnosceret præsentem Licinium, haberetq; , quo illius testimonium eleuaret.

Respondit illum sibi numeris omnibus incognitum, propterea reprobare non posse. ^f

Vicissim Lucius post sacramentum de uerō dicendo ne uē suo testimonio reum iniuste lederet, commones factus, testatur illius nomen se nescire: sed unum ex iis, qui homicidium, in elogio memoratum, patrarunt: in cæde afuisse stricto gladio, licet non uiderit quenquam ab illo percuti.

It inficias. Ebrio, negatq; homicidio interfuisse, quod & probationibus euincet.

Testatione igitur recitata legitime, in ea perseueranter stetit Lucius, nihilq; immutatum est.

Contendit reus in homicidio non fuisse. & Testis in diutius constans remittitur ad res obeundas.

Eodem præscripto cum tertio teste Claudio Cornelio commissus Ebrio, & interrogatus data fide ait testē se nequaquam noscere, ideo refellere non posse.

Cornelius itidē iuratus circū circa conspiciit reū sermone, ac uestitu agnoscit. ^h unum Milonis seruis, in quos testatus est, & agnoscere uisu ⁱ dixit.

Legitur testatio, eam pertinaciter tuetur, adnectitq; falsum esse Milonis, quem ministrantem animaduertit in parui cerui diuersorio: & alia die uesperis sequentem herū Milonem, obuium habuit quemadmodum testando exposuit. Eo testis ad operas rediit.

Reus in diuersum it flens, negansq; quæ ille esse, commentus falsa.

Simili lege, ac modo cum postremo teste Dauide damma commissus Ebrio, atq; rogatus iureiurando affirmat testem uidisse se nunquam, nedum agnoscere, quo sit difficillimum illum incusare.

Damas in eo obseruasse uultum, et ætatē iurauit, quū famuletur Miloni in diuersorio parui cerui, & sectaretur, in uia illo die commissum est homicidium, sicuti testificatus est.

Testationis recitationi consensit Damas iuratus quando uis contradiceret Ebrio causatus illo toto die domi fuisse, lapuisse, ac pexuisse equos, cæterasq; domesticas res curasse.

Testis perseverans, ac sibi consentiens reuertitur ad magistrum, reus in carcerem.

- A 1 **V** Icario. } † Caueat iudex ne sua culpa uel negligentia pars aliqua damnum incurrat in defectu formæ nō examinando, uel confrontando testes separatim, ut supra dictum est quia ubi obmittitur ordo iudiciarius, & substantialis, uel præposteratur, sententia inde sequens esset ipso iure nulla. l. prolatam. C. de senten. & interlocuto. omnium iudici.
- 2 † Et ideo iudex male examinans testes, uel præposterando ordinem iudicium resarcire teneretur damnum parti læsæ, ut extra de senten. excommu. ca. sacro. & C. de testib. l. si quando
- 3 in fi. & C. de iudic. l. sancimus, in. fi. † ita quod iudex negligens iustitiam facere, litem suam facit, ut. xxiii. q. ii. dominus noster.
- 4 † uel si per iniuriam iudicis lata est sententia, ut extra de emp. & uend. c. ult. & C. de cuius. l. emptor, fundi, & supra memini, huic astipulatur noua constitutio domini nostri regis Frācisct
- art. 141. 142. 143. 144.

- B 5 ¶ Commissus est. } ¶ Repetitis testibus si constet iudici eos gra-
uare criminosos inquisitos, tunc uicissim mandantur testes, &
reis etiam segregatim, & præsentialiter exhibitis confrontan-
tur ad recognoscendum, ut. l. iiii. §. si quis noxali. ff. ad exhib.
- 6 ¶ Nec antea debent rei relaxari a carceribus timore suborna-
tionis testium, uel fugæ accusatorum, si forte publicationem
inquisitionis haberet. ut not. Ioann. And. ad Specul. in ritu. de
teste. §. nunc tractemus, in fi. ¶ Ideo in uinculis causam dicere
debēt, ut. l. lege cor. §. præterea. ff. de senatu. sileia. maxime ubi
uenit imponenda pœna corporalis ex scelere uel supra relega-
tionem. ¶ quia hanc carceris pœnam ante supplicium sustine-
re debent. l. diuus, la. i. ff. de custo. & exhib. reo. huic astipula-
tur regia constitutio nouissima artic. clii. & artic. sequenti. cliii.
- 9 ¶ Et eis sit lectio, siue publicatio attestationum, prout in tex-
tu hic.
- C 10 ¶ Incusaretq;. } ¶ Saluum debet esse ius opponendi in perso-
nas & dicta testium, ut. l. fin. quæ est singularis. C. de probat.
- 11 ¶ Ita quod si reus inquisitus in personam testis excipere uelit,
debet si quas opinetur antedicta testificata exceptiones, & ob-
iectiones dicere, & iuramento firmare, quod ad has proponen-
das ex malitia nō procedit, ut. c. præsentium, ext. de testi. & c.
dudum, extra de electio. & c. ii. in fi. extra de iura calum. in. vi.
- 12 & ad hoc in individuo constitutio nouissima. arti. 155. ¶ Ta-
men si uellet reus exceptionis obiicere post audita testificata,
& illas probare per instrumenta, aut acta iudicaria, ad id ad-
mitti, potest si probatæ prodesent, quia utraq; pars potest de
re instrumenta, etiam post publicationem attestationum usq;
ad diffinitiuæ sententiæ calculum exhibere, antequam sit in
causa conclusum, ut. c. cum dilectus extra de fide instrum.
- 13 ¶ Et licet post publicationem testium suorum, aut aduersarii
non liceat producere alios testes timore subornationis, etiam
ex diuina iussione, siue rescripto, ut aucten. at qui semel. C. de
prob. saltem super iisdem articulis, & eadem instantia. ut ibidē
- 14 iuncta glo. & l. officium. ff. de rei uendic. ¶ Et quod nomine in-
strumentorum contineantur testes, ut extra de testibus. cog. c.
peruenit, & ff. de fide instr. l. i. tamen non est ita in instrumen-
tis. sicut in testibus, quia in instrumentis non timetur suborna-
tio, sicut in testibus, ¶ quia ex multis causis facilius deprehen-
ditur falsitas instrumentorum, quàm testium, ut extra de fide
instr. c. inter dilectos, & extra de proba. c. licet, & gl. in d. auc.
at qui

- at qui semel in uerbo productione. in si. ubi dicit, quod sic se
habet consuetudo, & de facto ita. obseruatur consuetudine Frā
16 cia. † Super nouo autem articulo possunt testes induci, ut cap.
17 fraternitatum, extra de testibus. † Sed quæro testes examinari
per tabellionem, prius quam per iudicem sint reis publicati ab
hac luce substracti sunt, an fides eorum depositioni sit adhibē
da? Dic quod sic, imo necessitas imponitur reo, fide scripturæ
approbata, in qua depositiones testium referuntur, eas quasi fa
ctas in iudicio accipere. Nam in morientium personas deposi
tiones eorum non sunt respuendæ, saluo tamen iure legitimo
reis opponendi contra, personas, & dicta testium, ut. l. fin. C. de
testibus. quæ singularis, nec reperitur alibi secundum Paul. ibi
18 dem. Accedit constitutio nouissima artic. 165. † Et sic, quod de
bet fieri publicatio depositionum testium mortuorū ipsiis reis,
cum possint opponere in, & aduersus eorum dicta per. d. l. si. ei.
19 præsentata, eo tit. de testi. † Quæro adhuc quomodo post mor
tem testium possunt eis obici crimina, & opponi aduersus eo
rum personas cum morte extinguantur crimina? Respo. quod
ista causa non est cum teste mortuo, sed cum parte, ut. ff. de in
20 fa. l. lucius, & † sic nota, quod excipiendo post mortem. et imi
noscitur potest quæri de crimine non ad effectum punitionis, sed
ad fidem rei testificatæ, secundum Bald. in. d. l. fin. C. de testib.
21 ista igitur depositio testis est prima probatio per testes, † &
est triplex, prima dicitur minor, ut hic. quæ rem perfecte non
demonstrat, sed indiget suppleri, ut quando quis semiplene pro
bavit, per unum testem, & in subsidium probationis iuramen
tum deferretur huic, aut illi, secundum causæ quantitatem & p
sonarum conditionem, & talis probatio interdum concludit
in ciuili ut. l. in bonæ fidei. C. de rebus credit. in graui autem cri
mine illa probatio non concludit. sed ubi esset casus torture
perueniretur ad torturam, ut. l. maritus. ff. de quæst. & l. cum p
batio. ff. de testi. & glo. in. l. iiii. C. ad leg. iul. maiest. & c. si. extra
de iureiur. de secunda, & certia probatione dicetur infra in suo
ordi.
- D 22 ¶ Periurii notatū. } † Quilibet reus potest obicere in personā
cuiuslibet testis. si probare ualeat, quod est periurus, conspira
tor, corruptus, redemptus testis, uel ser. ut glo. in. d. c. præsen
tium, in uer. in personas, extra de testib. Potest etiam obicere,
quod est inimicus, qui uenit repellendus etiam si offensu igno
rante sit facta, ut. Bar. in. l. i. nu. v. ff. de his quib. ut indig. & d.

- glo. supra alleg. Alias etiam obiectiones obicere potest, quæ
 24 cauentur. iiii. q. ii. & iii. c. si testes, ¶ quia in criminalibus testes
 debent esse omni exceptione reprobatoria maiores, ut. l. fin. C.
 25 de proba. ¶ Idcirco ubi opinio testis inuenitur grauata ad testi
 monium admitti non debet in causa criminali, cum sine omni
 infamia debeat esse testis, ut extra de exceptio. c. denique, & ii.
 q. vii. c. testes, & c. testimonium, extra de testib. & ibi glo. not.
 26 ¶ Et si exceptio, quæ obicitur, admittatur, probatio obiecto
 criminum exhibenda est, antequam causa per sententiam ter
 minetur infra terminum competentem a iudice statuendum,
 ut glo. in. d. c. i. extra de exce. & extra de proba. c. licet, & de of
 fic. deleg. c. prudentiam. § sexta, iuxta statutum nouissimum
 27 art. cli. ¶ Iure tamen ciuili quis non repellitur a testimonio ab
 obiecto criminis, nisi de eo condemnatus fuerit, & infamis ef
 fectus, ut glosa in. d. c. i. extra de exception. & l. athletas. §. ca
 lumniator, & §. fi. ff. de his qui nota. infam. & l. furt. eodem.
 28 ¶ Qui igitur infamis, est non refert testimonium, ut. l. iiii. §. lege,
 ibi, alii uero propter notam, & infamiam uitæ suæ admittendi
 29 non sunt ad testimonii fidem. ff. de testib. ¶ eadem ratione ali
 qua publica officia exercere non potest, uerum a dignitatibus
 constat eum esse remotum, ut. l. ii. de dignit. lib. xii. C. ubi caue
 tur neq; famosis, & notatis, & quos scelus uitæ aut turpitudine
 inquinat, & quos infamia ad honestorum coetu segregat, digni
 tatis portæ patebunt. & l. ii. §. miles, iuncta glo. ff. de his q not.
 30 infam. ¶ nec participant infames circa dignitates cum homini
 bus integræ famæ, ut gl. in. d. l. ii. de dig. & l. nequis de decu. li.
 31 x. C. uerum a proprio iuramento soluuntur. d. l. ii. §. ignominia
 causa. ff. de his, qui not. infami. ad quam rubricam contra hos,
 qui notan. infami. recurre, ut non possint ferre testimonium.
 32 ¶ quemadmodum hi, qui publico iudicio damnati sunt ut. l. re
 stitutum fides. §. lex iul. ff. de testi. ibi, quiq; iudicio publico dam
 33 natus erit. ¶ Pro simplici tamen iniuria damnatus infamis non
 34 efficitur, ut. c. cum te, extra de senten. & re iud. ¶ multa etiam
 35 damnum famæ non irrogat, ut. l. i. C. de modo multan. ¶ non
 sunt enim infames, qui extraordinariæ condemnantur, ut
 36 gl. fi. in. d. l. i. C. de modo multan. ¶ Sic pro modico non datur
 actio iniuriarum, sicut nec actio de dolo, ut. ff. de do. l. si oleum
 & l. seq. ubi cauetur. quod usque ad duos aureos inclusiue nō
 37 datur actio de dolo, habita ratione, ¶ quod septuaginta duo au
 rei ualeant libram auri, ut. C. de suscep. & arear. l. quotienscūq;

- 38 que, damnatus nihilominus pro minimo furto infamatur, quia
furum non solum in maioribus, sed etiam in minoribus iudi-
catur, non enim quid furto ablatum est, sed mens furentis attē-
ditur. & quantuncunque quis abstulerit, furti crimen commit-
tit, ut. l. furti. ff. de his, qui no. infam. & §. gallinarum, insti. de re-
39 rū diuis. & c. ult. xiii. q. vi. ¶ Si ideo furti, uel alius famosis actio-
nibus quis condemnatus prouocauerit pendente iudicio non
dum inter famosos habetur. Si autem omnia tempora prouoca-
tionis lapsa sint, retro infamis est. d. l. furti. ff. de his qui not in-
40 fam. ¶ Nec propter exceptionem uel reprobationem, quæ obii-
citur in personas testium in iudicio minus censentur idonei,
nec eorum differtur testimonium nisi secuta sit condemnatio,
uel pro eo opponente sit de iure præsumptio, uel talis aperta
probatio quæ testimonium etiam larum prorsus eneruaret, ut
41 auct. si testis, & l. si testis. C. de test. ¶ Quia tunc post aperturam
testium reus posset inducere testes ad reprobationem aliorum
42 ut. d. auct. si testis & ibi Bal. ¶ Dum modo reus nominet testes
reprobatorios præbatoriorum, ut. c. cum contra, ibi, testes de-
beas compellere nominatos, extra de testib. cogend. & c. super
his eodem, ibi cogatis testes, qui nominati fuerint perhibere te-
43 stimonium ueritati. ¶ In absentia tamen testium reprobatorum
nominare debet timore subornationis, ne dicto alterius alii te-
stes subornentur, ut Bal. l. athletas. §. calumniator. ff. de his, qui
44 not. infam. supra dixi in uerbo querimonia, in fine. ¶ Si uero de
criminibus ad solam exceptionem obiectis testes conuicti fue-
rint, siue confessi, poena ordinaria muldari nō debent, cum ac-
cusatio in ipsos secundum iuris ordinem non procedat. Suffi-
cit enim si a perhibēdo testimonio repellantur, præsertim ubi
crimen, quod eis obiiicitur, causam de qua agitur, contingere
45 non uidetur, ut. d. c. l. extra de exce. ¶ Et quantuncunque testis
confiteatur crimen, quod ei obiiicitur, uel si confiteatur se esse
homicidam, iudex non potest eum punire ex sua confessione
quia non est facta in iudicio. Nam non agebatur ad hoc. Et p-
46 hoc est glo. ordin. iii. q. vi. c. hoc quippe. ¶ Nec ob hoc, quod
crimen obiiicitur in modum exceptionis, ut quis ab accusando
uel testificando repellatur, excipiens se inscribit, ut. c. licet, ex-
47 tra de symo. ¶ Et licet excipiens probet exceptionem, non ta-
men is, cui obiiicitur, puniatur, nec ob hoc est infamis, sed tantū
a testimonio, uel accusatione repellitur, ut. ff. de his qui nota
infam. l. lucius, & extra de ordin. cogni. c. cum dilectus. §. fin. &

- 48 extra de testib. capit. super eo, & d. c. i. extra de excep. † Simili-
ter ubi de crimine excipitur contra accusatorem hoc proce-
dit, sine inscriptione libelli, uel poena, ut. iii. q. vii. capit. iudicet
- 49 † hinc est, si uir accuset uxorem de adulterio, repellitur si uxor
excipiat contra eum, quod ipse idem crimen commiserit, exce-
ptione probata, ut. xxxii. q. vi. c. nihil iniquius, & per totum.
- 50 ff. de adul. l. si uxor. §. iudex † quia paria delicta mutua compen-
satione tolluntur, ut extra de adult. c. pen. & si. & ff. soluto ma-
trimonio. l. uiro. † Et idem si excipiat de lenoncinio, ut. C. de
adult. l. castigasti, & l. quoniam Alex. hodie autem corrigitur
per ius aucten. ut nulli iudic. §. adulteram, col. viii. & extra de
- 51 eo, qui cogno. consang. uxor. c. discretionem. † Quæro autem
quare non proceditur ad poenam, quando accusatori, uel testi
crimen in modum exceptionis obicitur, & non probatur? Re-
spond. ideo parcitur accusatori excipienti, quia licitū est, quo-
cunque modo sanguinem suum redimere, ut. ff. de bonis eorū,
- 52 qui mort. sibi consci. l. i. † sicut parcitur illi, qui uoluit se ulcisci
prouocatus, ut. ff. de bonis libert. l. quod cum maior. & ii. q. iii.
§. notandum, in princ. & c. si quis iratus, eodem, & ff. ad leg. iu-
- 53 lia. de adulter. leg. si adulterium. §. imperator. † Quinimo etiā
a iuramento extorto metu uitæ, reos solet ecclesia absolueret, ut
c. uerum, extra de iureiurando.
- 54 † Propter autem cognitionem iuris ubicunque iudex cognos-
cendo principaliter, reperit incidenter delictum esse commis-
sum, potest de illo cognoscere per modum inquisitionis, & nō
propter accusationem propositam quia qui excipit de directo
non accusat, nec puniatur accusatus, quo ad excipientem p mo-
dum accusationis, ut in extrauag. ad reprimendum. Quomodo
in læs. maiest. cri. proced. iuncta glo. in uerb. inquisitionem, &
- 55 l. ii. §. si publico. ff. de adult. † Et ideo si testes falso uel uarie tes-
timonium dixerint, uel utriq; parti prodiderint, a iudicibus
- 56 competenter, puniuntur. l. qui falso. ff. de testibus. † quia testes
qui a duersus fidem attestationis suæ uacillant, neq; is creditur
- 57 neq; audiendi sunt, ut. l. in testi. ff. de testibus. † Verum etiam
quia illud crimen accidit incidenter, possunt iudicis officio p
motu puniri sine accusatore, semota omni exceptione fori, ut. l.
nullum. C. de testib. uel etiam possunt puniri poena falsi, si or-
- 58 dinarie accusantur, ut. ff. ad. l. cor. de fals. l. eos † quæ poena au-
tem falsi, uel quasi est deportatio, & omnium bonorum publi-
catio, ut. l. i. §. poena falsi. ff. ad. leg. cor. de fals. & C. eod. l. ubi in

- 60 si.& inst.eodem.§.item lex.†Sed quandoq; grauior poena quā
dog; mirior imponitur casualiter, ut.C.ad leg.corn. de falsa.l.
maiores,&.ff.eodem.l. quicunque,&.l.diuus.§.i.&.l. qui duo
61 bus,& supra dixi in prima inquisitione,†Hodie autem ex edi
cto domini nostri regis in Parisien.senatu publicato die.23.
April.anno domini M D xxxij. siue in ciuili, siue in criminali
causa falsi testes ueniunt decapitandi.
- E 62 ¶ Recitatur.}†Obiectis in testes dictis debent testes ea, quæ
deposuerint cum sacramēti religione sub præsētia cuiuslibet
reorum firmare, ut.l.testium, circa med.C.de testib. Quauis
63 antea iurauerint coram iudice in suis repetitionibus,†quia re
petitis uicibus possunt induci,& examinari testes in crimina
libus, ut.l.si quæ reputatur sing. secundum Bart.ibidem.C.de
testib.iuncta glo.&.c.constitutis, cum glo.si.extra eodem.& ni
si iurarent testes præsente reo depositioni standum non esset,
64 quia†iurisiurandi religione testes priusquam perhibeant testi
monium artandi sunt, ut.l.iurisiurandi.C.de testib.†& est or
do substantialis,& necessarius, quo omissio sententia inde se
quuta esset ipso iure nulla.l.prolatam.C.de senten.& inter.om
66 nium iudicum.†Et pro utraque parte debent testes deponere
ut in aucten.de sanctiss.episcopis.§.nulli,iuncta glo.& glo.in.§.
67 & quoniam, in uerbo,cognita, in auct.de test.†præstio hoc iure
iurando lectio sit depositionis testium.exponunturq; dicta, &
depositiones testium, de quibus est inquisitum reis præsētia
liter uocatis, ut facultatem habeant se ipsos defendendi.Et nō
solum dicta, sed etiam nomina ipsa testium sunt eis, quid &
quo sit dictum appareat, publicanda.Nec non exceptiones, &
replicationes legitimæ admittendæ, ne per suppressionem no
minum infamandi, per exceptionum uero exclusionem depo
nendi falsum audacia præbeatur. ut.c.qualiter & quando.el.
68 ii.extra de acc.& c.olim,eodem.†Possunt ergo rei admitti ad
probandum suas excusationes, dummodo non perimant, sed
exprimant suas confessiones. quas si probauerint,& tales sint,
quæ ad bonum & malum ualeant retorqueri iudicari debent
ex causa, ut.c.cum dilecti, extra de accusa.& glo.in c.i.eodem.
& gl.in.l.si quis in ea.C.de cust.reo.ad hoc quadrat statutum
domini nostri regis Francici.art.cliiii.
- F 69 ¶ Reprobare non posse.}†Si nihil est obiectum testi eo tem
pore quo fert testimonium contra reum præsētem non refert
cuius opinionis, fuerit, ut glo.in.c.in primis, uersic. quærendū.

- ii. q. i. alleg. l. i. C. de testib. ergo ista depositio habilis cuius opi-
 nio non est grauata, ualidarer præcedentem depositionem quã
 tuncq; grauata. ¶ Nam ubi unus testis ex duobus est sus-
 pectus ad testimonium ferendum & alter est omni exceptione ma-
 ior ut hic, depositio testis suspecti & inhabilis suppletur p ha-
 bilem, & ualidatur, ut tenet Bald. in l. si quis. §. quid enim, in
 princ. ff. de edend. & Iason in l. cunctos populos. col. xii. uer.
 istam regulam ponit Bald. in ii. lectura. C. de summa trinit. &
 71 fid. cath. ¶ Nam propter communionem, & societatem inhabi-
 les gaudent priuilegio habilium, ut l. si communem fundum.
 ff. quemadmod. seruit. amit. & Boe. in suis commen. in glos. iii.
 72 §. ix. de iuri. omnium iudi. & l. naturaliter. ff. de usur. ¶ Sed hoc
 putarem. procedere in criminibus ciuilitè intentatis, ut l. in
 73 bonæ fidei. iuncta glo. C. de reb. cred. ¶ Nãq; in grauitoribus de-
 listis, & personis grauib; ad ueritatem iuuand. eos testes ad-
 hiberi oportet, qui fidem religioni iudiciariæ debitam possent
 præponere omni gratiæ, & potentanti. l. eos. C. de testibus.
 74 ¶ quia in causis criminalibus est perspicacius consilium adhi-
 bendum, quia ibi maius detrimentum, & periculum contin-
 75 git, ut argum. l. adictos. C. de appellatio. ¶ & ubi imminet peri-
 culum animæ, ibi maius periculum uertitur, ut in auc. ut iudic.
 76 sine quo quo suffrag. §. cogita. colla. ii. ¶ & in incertis probatio-
 nibus melius est facinus nocentis impunitum relinqui quam
 77 innocentem damnare. l. absentem. ff. de pœnis. ¶ Si tamen reus
 esset uilis persona, testis uilis admitteretur contra reum seun-
 dum Bar. in l. eius, qui delatorem. ff. de iure fisci, & in additio.
 ad Panor. in capitu. iii. loco, uersiculo. utrum fama. extr. de pro-
 ba. in si. ff. de q.
 C 78 ¶ Homicidio non fuisse. } ¶ ad probandum negatiuam facti q̃
 non est coartata loco, & tempore quis non admititur, ut l. ii.
 79 ff. de probatio. ¶ quia unico testi affirmanti est potius creden-
 dum quam mille negantibus, Barto. in l. hæredes. ff. de testi. &
 idem Bar. post glo. in l. diem proferre. §. si plures. ff. de arbitrio
 80 ¶ quando autem sit credendum testibus negantibus sicut affir-
 mantibus, uide Bar. in d. §. si plures. Et est notandum quod alia
 81 est negatiua facti. alia iuris, alia qualitatis. ¶ Negatiua facti alia
 est pura, & simplex, & indeterminata, alia terminata, alia est p-
 gnans. Negatiua facti pura, simplex & indeterminata est quæ
 non habet determinationem loci uel temporis, uel alterius rei
 ut hic dum dicit, quod non erat præsens, ut. c. bonæ. i. §. cōtra

- hoc, extra de electioni. & talis negatiua probari non potest, ga
 82 ¶ negationum non sunt causæ. cum enim aliquid negatur esse,
 hoc probari non potest, quia quod nihil est, probari nō potest,
 & testis uolens eam probare repellendus est, ut extra de causis.
 83 possess. capitulo cum ecclesia, & extra de probationibus, cap.
 iurauit. ¶ Est tamen quidam modus probandi eam, ut. c. iii. loco
 extra de proba. & cap. fraternitatis, extra de frig. & malefic. ibi
 84 quod eadem non poterat esse mater. ¶ probatur etiam per iura
 85 mentum, ut. c. si. extra de iur. ¶ potest etiam probari, quando di
 co simpliciter me non interfecisse Titium possum certe hoc p
 bare probando cum uiuere, uel morte naturali cum obiisse, uel
 quod alius eum interfecit, ut. ff. ad. l. aquil. l. inde neratius. §. si
 86 quis hominem, cum duabus legi. seq. ¶ Item probatur per astra
 87 ut. c. lator, extra de re iudic. ¶ negatiua autem facti determina
 ra habens determinationem loci, uel temporis bene probatur,
 saltem indirecte, ut si nego Titium interfecisse tali die, & loco
 possum hoc probare indirecte probando, quod illa die alibi
 eram, ut. C. de contrahe. stipula. l. optimam, & c. ex tenore, ext.
 88 de testib. ¶ Negatiua facti prægnans est quæ habet implicitam
 affirmatiuam, ut si dicam non sponte feci, uel renunciaui. iam
 enim implicite affirmo, siue inficiando assero me, ui uel metu
 renunciaisse, & hoc possum, & debeo probare, ut. c. super hoc,
 in si. extra de renun. & l. si filius. ff. de proba. & C. de codicil. l.
 89 nec codicillos. ¶ quo autem ad negatiuam iuris, & qualitatis
 remitto ad Specul. in titu. de proba. §. probare secunda colum.
 90 ¶ Ista depositio dicitur secunda probatio mitior, quæ fit per
 duos testes de ueritate, & ista sufficit in ciuili, & criminali. l.
 ubi numerus. ff. de testi. tamen in criminali facilius eliditur q̃
 91 in ciuili, ¶ quia in criminali testes. debent esse omni exceptione
 maiores. l. si. C. de proba.
 H 92 ¶ Sermone ac uestitu agnoscit. ¶ Testis interrogatus de no
 ticia rei debet dicere quia uidit, & inspexit eius factum, cum
 tali signo & cicatrice, uel sic erat indutus tali pallio, ut. l. stig
 93 nata, de fabr. lib. xii C. & ibi Bar. ¶ & ideo debet fieri, exhibi
 tio personæ cum indumentis, & qualitatibus eius secundum
 Bartol. in. leg. si cum exhibuissent. §. ante autem. ff. de publica.
 94 & uestig. ¶ etiam ualeat testimonium de auditu sermonis, ut glo.
 in. l. ii. §. idem, Labeo. l. i. in uerbo, audierunt. ff. de aqua pluui.
 arcend.
- I 95 ¶ Agnoscere uisu. ¶ In agnoscibilibus per aspectum secundū

- communem hominum notitiam sufficit, quod per testes red-
datur ratio per aspectū, licet, consistat in iudicio intellectus, se-
cus si ex parte, quia tunc per iudicem, uel peritos ut Barro. in
96 l. de ætate, nu. iii. ff. de minor. § Ista depositio dicitur. Tertia p-
batio, quæ est maxima, circa quam non potest intellectus ua-
riare, siue errare, & ista est indubitata, quæ nec elidi potest siue
loqueremur in ciuili, siue in criminali, ut hic, & talis dicitur
probatio prospectiua siue intuitiua quando testes deponentes
uiderunt factum, & deponunt de hoc in numero sufficiendi, &
qualitas testium est approbata in iure, unde quicquid ei adiun-
gitur superuacuum reputatur, de quo talis datur regula, quod
97 § si constat de crimine per hunc modum, non recipitur negati-
ua probatio ut. c. ad nostram, ext. de proba quod secus esset in
alia probatione, quam prospectiua, quia testes deponentes de
alibi, seu negatiua uisu affirmatiua, & coartata loco, & tempo-
re præferuntur aliis testibus affirmantibus, etiam digniori-
bus, qui astant pro reo, ut dicit glo. in. c. cleric. lxxxi. dist. maxi-
me in causis sanguinolentis, ut Iason. in. l. ut uim. ff. de iustit. &
99 iure. §. Quæro nunc in quo excedere debeat probatio causæ
criminalis probationem causæ ciuilis? dic quod probatio nil
aliud est, quam quædam demonstratio. Quando ergo res est
ita demonstrata, quod est superuacuum amplius demonstrare,
sufficit in ciuili, & in criminali, ut l. prima in fin. ff. de dona.
100 § aut non est ita demonstrata res, ut quid amplius demonstra-
re non sit inutile, quia per indicia res est demonstrata, tunc di-
cendum est, quod in criminalibus probatio debet excedere in
triplici qualitate. Primo in receptione testium, quia cum ma-
iori subtilitate sunt testes interrogandi, & apud iudicem repræ-
101 sentandi, ut hic, ita quod non potest examen testium delegari
alteri, ut aucten. apud eloquentissimum. C. de si. instru. & ff. de
test. l. iii. §. idem diuus nisi in casibus supra declaratis in repe.
102 test. §. Nam causæ meri imperii, uel mixti non possunt delegari
103 nisi in casu absentis. l. i. ff. de off. eius cui man. est iur. §. ea au-
tem quæ semiplenam causæ cognitionem requirunt, & in qui-
bus decretum interponitur delegantur. l. cognitio. §. ut posses-
104 sio. ff. eo. §. Secundo in qualitate demonstratiua, quia requirun-
tur indicia grauiora & maturiora in criminali quam in ciuili,
quia plenior requiritur probatio ubi maior requiritur condem-
105 natio, ut. l. in bonæ fidei C. de reb. credi. & ibi Bald. §. ubi enim
contra hominis salutem agitur strictius proceditur. l. addictos.

- 106 C. de appe. & no. in c. ueniens, extra de testib. † & ubi imminet
periculum animæ, maius periculum uertitur, ut in auc. ut iudi.
- 107 sine quo q̄ suffra. s. cogitatio, & C. de fal. l. ubi. † Tertio in qua
litare testium approbatiua. Nam requiruntur testes magis ido
nei, quos leges appellant omni exceptione maiores dicta leg.
fi. C. de probationi. Ecce ergo in quibus consistit excessus.
- 108 † Nam ratione maioris causæ requiritur maioritas probationis
ut adeo sint probationes certæ, quod non possit persuaderi cō
trarium, uel saltem non possit probabiliter dissuaderi, ut. C. de
pœnis. l. qui sententiam, & hoc habet quo ad probationem per
testes.
- K 109 ¶ Vidisse se nunquam. † Quæro quid si testis examinatus per
tabellionem, aut irenarcham, uel alium, quam iudicem ordina
rium sit mortuus, nec sit repetitus, neq; iuratus per iudicem in
præsentia rei, an debeat adhiberi fides eius depositioni acsi cō
frontatus, & iuratus fuisset in præsentia rei? dic quod sic, dum
modo legatur reo dictis defuncti depositio ad hoc, ut possit in
dicta, & personam eius testis opponere, & excipere, acsi uiuēs
esset † neq; enim in morientium personas respuendæ sunt depo
sitiones, ut leg. fi. C. de testib. & c. qualiter & quando. cl. ii. extra
de accusa. ubi dicit tex. quod nomina dicta, & depositiones te
stium sunt reo exponenda ad hoc, ut possit opponere, & exci
pere in personam testis.
- L 111 ¶ Domi fuisse † Quotiescūque inquisitus negat se interfuisse
se die, & loco testificatis per testes sed alibi, debet ad id probā
dum admitti, † quia ubi negatiua facti habet annexam determi
nationem loci, uel temporis, uel alterius rei tūc indirectam ha
bet probationē, ut ext. de testib. c. ex tenore & c. series, & C. de
cōtrah. & com. stip. in fi. optimā in fi. & gl. in l. ii. ff. de prob. ubi
dicit Bald. quod † negatiua coartata loco, & tempore potest p
bari, etiam si factum negatiuum sit coartatum ad certas perso
nas, etiam collegialiter potest negatiua probari per illas perso
nas singulariter deponentes, dummodo non sint singulares in
dictis suis, ut capitulo. iii. loco, & ibi Abb. extra de elect. † & de
bet iudex reum admittere ad probandum dictam negatiuā si
ue suum alibi dummodo reus nominet testes, per quos inten
dat probare dictam negatiuam, ut. c. cum contra ibi, testes de
115 beas compellere nominatos, ext. de testib. † Ita quod iudex nō
admittens illam defensionem iuris perinde punitur, ac si non
admitteret defensionem ueræ innocentie, ut. l. in l. §. fi. ff. ad l.

- 116 iul. pec. quod est norandum. † Columbanus in suo tract. maleficiorum dicit, quod testes deponentes de alibi seu negatiua uisus affirmatiua, & coartata loco, & tempore præferuntur aliis testibus affirmantibus, etiam dignioribus, quia stant pro reo. al. glo. in. c. cler. lxxxi. distinctio. maxime in causis sanguinolentis, ut Ias. in. l. ut uim. ff. de iust. & iur. quia etiam † fauorabilior est reus quam actor, ut. ff. de regul. iur. l. fauorabiliores Bald. ta.
- 117
- 118 men contrarium tenendo in. l. si. C. de testib. dicit † quod quando constat de delicto per testes, qui deponunt factum, & de hoc deponunt in numero sufficienti, & qualitas testium est approbata in iure, & sic de uisu deponentes, constat de crimine in illo casu non admittitur probatio negatiua proposita per reum.
- 119 alleg. c. ad nostram, extra de testi. † Sed si negatiua non habet certam determinationem loci uel temporis, aut alterius rei, nūquam probatur directe, uel indirecte, ut si dicat quis, non fuisse tali loco, tali die, nec hominē uerberasse, aut occidisse, ad hoc probandum non admittitur, ut. d. l. ii. ff. de proba. & ext. de electi. c. bonæ memoriæ, el. ii. & c. ad nostram, extra de proba. & l. actor. C. eodem. † Sciendum autem est tres esse negatiuas, scilicet iuris, qualitatibus, & facti. Quarum duæ primæ debent probari ab eo qui eas proponit, cum omnia præsumantur licere, ut. l. ab ea parte. ff. de proba. & l. cum quidam ita. ii. respond. ff. de lega. ii. & l. cum pater. §. rogo eodem. & glo. in. d. l. ii. de probatio.
- 120

Dicta die.

Commissio secunda.

Accersitum iridem e carcere in conclaue secretioris consilii Henricum Nebulonem nobilis Girardi Milonis famulum, præsentem Apelle Coo primo inquisitionis teste: peracto solenniter, & iureiuran. interrogauit utrum testem eum agnosceret: posset etiam obicere quicquam uel in mores, uel in testationem, quod illam infirmaret, & irritam faceret.

Nequeo, inquit, in eum dicere, quem nunquam uidi.

tantum abest, ut nouerim: protestatur autem ius sibi esse opponendi post aperturam & publicationem testimonii testis.

Contra uero testis etiam sacramento affirmat cognoscere se habitum, & uestitum rei, thoracem rubeum, caligas, & calceamenta alba, quemadmodum in testimonio ante dixit.

Deinde recitato testimonio apparuit reus esse is, qui in illo significabatur atque illud uerum confessus est, præter id, quod loqueretur herum cum eo in cæde, & confisctu fuisse.

Testem auditum atque constantem domum remisit.

Simili modo coram Licinio teste Nebulonem iuratū rogauit nunquid haberet, quod reprehenderet in testis uita, quo illius testimonium eluderet.

Qui respondit illum non nouisse, propterea existimationem sugillare non posse.

Lucius uero, ubi conspexit uestes, barbam, omnem denique hominis habitum, unum esse confirmat, de quibus tulerat testimonium.

Dicta sua lecta attente, accurateq; intellecta iusiurandi religione comprobat, nominatim repetens Nebulonem percussisse tunc uiuentes, nunc defunctos Crassum, Xenium, & Plutum.

Médacii reus testem infimulat, ac falsi, quod alium pro alio sumat per se ipsum deuouens, atq; execrans, si homicidio interfuerit.

Testis perseverans dimittitur.

Ita coram Claudio Cornelio ordine teste tertio & Nebulone reo etiam iurato sciscitatus sum, Ecquid haberet, propter quod Infringeret Cornelii testationem illius, improbata uita?

Dixit fieri non posse, ut quis subagitetur ab eo, qui nō nouerit.

Deinde recitatis, quæ testatus fuerat, Cornelius subscripsit conceptio iuramento autumans reum præsentem

alterum esse ex famulis Milonis quem productus testis in tellexerat.

Reus tantum negat, ratione quam obrem negaret, non addita.

Ad hunc modum David Damas ultimus testis se sistit in examine, coramq; eo post sacramentum monui nobis lem, ut circumspiceret diligenter, si quo pacto Damam a testandi iure summoueret, eximeretq; e testium numero citra tamen calumniam.

Dixit difficilimum esse eum incusari, qui non sit notus.

Perlecta ad uerbum distinte sua dicta subsignat sacramento religione Damas.

Reus non habens, quod contra in medium proferret, conticuit, & testis abiit.

- A 1 **P**ost aperturam, & publicationem. } ¶ Quandoq; testes non legitimi de facto recipiuntur, qui tandem recepti reprobantur. ideo aduertere. est quod ante testium publicationem, & post, tam dicta quam personæ testium possunt per alios testes legitimos reprobari, dummodo id ante sententiam fiat, & ante publicationem testium, si protestatus sit reus ius sibi obiiendi in personas testium solum fore, alias autem audiri non debet, nisi iuret, quod ad hoc ex malitia non procedit, uel quod post publicationem didicit, id quod nunc eis obii cit ut. c. presentium, ext. de testib. quæ de nouo emergunt, nouo indigent auxilio. l. de ætate. §. ex causa. ff. de interrog. actio.
- 2 ¶ Vbi autem personas testium se uelle post publicationem depositionum repellere fuerit protestatus, si quid pro ipso testes dixerint de facili eis non creditur, ut. c. presentium, ext. de testib. & c. series, extra de excep. & c. i. de proba. & c. presentium, de testib. in. vi. ¶ Per hanc enim protestationem uidetur quod noluit fidem adhibere dictis illorum testium contra se. Non ergo debet habere pro se, glo. in dicto. c. presentium, uersi. pro testatus, & xix. dist. c. si Romanorum, & iii. q. viii. capitu. cuius in agendo, & extra de cens. c. cum olim, & C. de solu. l. penult. sic. C. ad legem cor. de fal. l. qui falsas, & ff. de in offi. test. l. pa

- 4 pinianus. §. meminisse, & C. de his, quib. ut indig. l. alia. ¶ effect enim absurdum redire ad hoc cui renunciatum est, ut. C. de re
 5 bus cred. l. si quis iusiurandum, ¶ sic econuerso semel probatū reprobare non possunt, ut. viii. q. ii. c. dilectissimi, & ff. de ne-
 6 go. gest. l. pomponius. ff. de adu. l. si uxor, extra de iureiurando c. quema dmodum. ¶ Sed non uidetur quod intellectus talis p-
 babilis sit quod licet reprobem personam, non ideo uideor re-
 probare dictum: sicut econuerso licet approbem personam, nō
 tamen approbo edicta ut. iiii. q. iii. c. si testes. §. si quis testibus.
 7 ¶ Et propterea sola protestatio, si amplius non sit processum,
 non obest, quia licitum est desistere quandoque ante sententiā
 ut dicunt iura prædicta. f. l. qui falsas, & dist. §. meminisse, & l.
 alia, quod dicas de illis exceptionibus, quæ remitti possunt ex-
 presse, uel tacite ab eo contra quem producuntur, ut quia erat
 producentis, frater, consanguineus, affinis, coniunx, uasallus,
 libertus, domesticus, socius, uenditor criminofus, uel ei, contra
 quem producebatur, inimicus, conspirator, uel alias suspectus.
 8 ¶ Secus in his, quæ remitti non possunt, ut quia hæreticus, ex-
 communicatus, paganus, iudæus, ut in addit. ad specul. in tit.
 de teste. uer. de testium reprobatione. Et ita sola protestatio
 non nocet si non fuit processum ad actum, quin credatur si pro
 ipso dixerint. Et si processum fuit ad reprobationem, & non ob-
 9 tinuit si dixit pro ipso, non prodest. ¶ Et expone, de facili non
 credatur. id est nullo modo credatur. ii. q. vi. c. biduum, uersi. si
 aduersarius. ubi habes difficile est, ut hic audiatur, id est, nullo
 modo audiatur. C. ad. l. cor. de fal. l. imperator. & xlvii. dist. c.
 quantumlibet. i. q. i. c. principatus, uel intellige quod dixit de
 facili non credatur, quando ab initio antequam deponere pro
 testatus fuit, quod licitum esset in personas obicere, tūc enim
 præsumptio est contra testem, quod criminum timore aliquid
 dixerit pro ipso, ne postea obiceret ei crimen, & tunc si dixit
 aliquid pro ipso, de facili non credatur, nisi habito respectu ad
 qualitatem personæ ipsius testis, ut puta, si est talis & ita hone-
 stus, quod propter hoc nulla suspicio est contra ipsum, qđ ali-
 quid dixerit timore alicuius criminis, tunc creditur ei. si uero
 sit suspecta persona, ut timore illo præsumptio sit contra il-
 lum, tunc nō creditur ei, uel de facili nō credatur sine aliis ad-
 2: miniculis, sed cum illis bene creditur, & sic dupliciter pos-
 test intelligi, quod dixit de facili non credatur, hæc sunt
 uerba glossæ in capitulo præsentium, extra de testibus.

- 10 †Sed quæro quomodo potest probari aut ostendi quod post publicationem quis didicerit, quod obiicit in personas. glosa in. d. c. præsentium, dicit quod hoc est difficile probare, nisi per iuramentum, sic extra de exceptio. c. pastoralis. Nam non sufficeret probare quod sibi postea fuit dictum. nā potuisset prius scivisse, & ad hoc de condit. appol. c. per tuas, per Io. Andr. &
- 11 in addi. ad glo. de. c. præsentium. †An autem producens testes contra eorum personas dicere potest? dic quod non in sua causa, nec in alia, nisi ex noua causa, sed in dicta eorum bene potest dicere, quia sibi ipsis in serie sui testimonii contra dicunt, siue per se inducti sint in causa, siue cōtra se in alia, ut. l. iii. q. iii. c. si testes. §. si quis testibus, & est ratio, quia cum produco testem, personam eius approbo. & ideo si approbo illum pro me, & teneor recipere contra me, ut. xix. dist. capit. si Romanorū.
- 12 †sed quid sit dicturus ignoro, & ideo in dicta dicere possum, si uideo quod contradicit sibi ipsi, uel etiam aliis testibus meis, uel si faciat pro aduersario meo, ut. d. §. si quis testibus, & glosa
- 13 in. d. c. præsentium, uer. si quis, extra de testib. †sed si produxit instrumenta, nō potest aliquid dicere contra illa quia diligēter debuit præuidere instrumentum, an faceret pro se, antequā produceret illud, sed in teste illud præuideri non potest, quia frequenter mutant ex eo, quod dicunt se scire, quod nesciunt & quandoque dicunt se nescire, quod sciunt, & econuerso: & hæc est causa quare diuersæ scripturæ ab eadem parte prolata inuicem sibi derogant, ut. C. de fide instrum. l. scripturæ, & ca.
- 14 imputari, extra eodem. †potest tamē aliquis dicere se nolle uti instrumento producto, si arguitur falsitatis. C. de fide instrum.
- 15 l. iii. †Quando autem reprobo testes probatorios debeo nominare testes per quos intendo obiecta probare. c. præsentium de testib. lib. vi. & idem supra dixi uerbo periurum. Et hoc ne possit esse uariationi, & fraudi locus, ut glos. ibidem. & c. ii. de rescript. lib. vi. & debet ita scribi, intendit talis probare talem testem adulterum, pro eo quod talem uxorem talis publice in suam tenuit concubinam, & hoc probare uult per Muscam, aliosq; item dicit quod intendit etiam probare quod Apelles Cous testis periurus quia deierauit corruptus in tali causa, &
- 16 hoc uult probare per. d. e. f. testes, & sic de singulis, †quia unus testis nescit omnes articulos intentionis, sed interdum alterū tantum, & si uellet alios quam nominatos inducere, uel alios transponere non posset, ar. ff. mandat. l. diligenter, & extra de

- refcri.c.cum dilecta,&c.cui de no.de præbend.lib.vi. & glos.
 17 in.d.c.præsentium.uerb.nomina.†Et ita possunt testes proba-
 torii & reprobatorii probatoriorū reprobari, sed reprobatorii
 reprobatoriorū nō,ut.c.licet dilectus ext.de testi.affert statuti
 18 nouissimi.ar.clviii.& ar.clix.†Sic iudex malefactorum dēt exa-
 minare testes ex officio a parte non pductos.ut.l.ii.C.de aboli-
 tio.ubi iudex quærit de partis innocentia parte non postulan-
 te,& pro hoc est text.in.l.si non defendantur.ff.de pœnis, &
 Barto.in.l.i.§.si quis ultro.ff.de qō.& idem Bar.in.l.iiii.§.hoc
 autem iudicium.ff.de damno infect.& supra idem dixi in atte-
 statione ultimi testis in formationū, in uerbo, nec plus aut alias.
 19 Et per aliud sequens statutum ar.clix.†Hæc autem statuta uidē-
 tur confirmari iure,ut scilicet,ij sumptus necessarij consequan-
 tur.Primo de bonis malefactoris suspecti,ut.l.circēsum,de de-
 20 curio.li.x.C.†ei enim qui indicat,pro modo substantiæ accu-
 satæ personæ æstimatione iudicis pretium constituitur.idem si
 publica utilitas ex hoc emergat,ut.l.corne.§.fin.ff.de iniur.
 21 †Secundo de bonis eius,ad cuius utilitatem sumitur uindicta,
 22 ut.l.cum sæpe,de erogat.milit.anno.lib.xii.C.†Tertio de pu-
 blico,ubi actor & reus,scilicet delator,& delatus non sunt sol-
 23 uendo,ut.l.lex cor.ff.de senatus.silleia.†Potest autem reus da-
 re interrogatoria contra testes,uel petere eos interrogari p iu-
 dicem secundum circumstantias causæ,& personarum produ-
 ctarum,ut.c.licet.§.i.extra de probat.& extra de testib.c.cau-
 24 sam,&c.c.per tuas.†Et fiunt interrogatoria hoc modo, si testis
 dixerit uerum esse,quod primo intentionis articulo contine-
 tur,quærat ab eo quomodo scit,& si ibi erat præsens,& ad qd
 ibi erat,& si uidit,potuit enim esse præsens,& non uidisse. Itē
 quo anno,& die id fuit factū.Item in quo loco,qua domo,qua
 parte domus,an illa,sit terranea,uel in solario:& qui erant ibi
 præsentēs.Item si cognoscit illum de quo testificatur,& cuius
 est ætatis,staturæ,& coloris:& his similia,secundum quod fa-
 ciunt ad factum.Et hæc interrogatoria de consuetudine,& de
 iure non dantur parti aduersæ.Ne possit super his instruere
 testes suos sed iudex per se uel assessorem examinat illa. Et si
 qua reperit superflua,uel impertinentia.illa refecat. quod si
 negligēter factum non sit interrogatorium non ob publicatio-
 ne repetetur hæc doc.gl.in.c.præsentium.§.testes,de testib.in
 25 vi.in uerbo.interrogatoria.†nunc quæro quid si testibus pu-
 blicatis perduntur attestations?dicunt quidam hoc casu ite-

rum testes posse produci, ut extra de prob. c. si alii dicunt quod aut perduntur apud iudicem. uel notarium, siue graffarium uel aliam publicam personam. & tunc ipse refarciet totum damnum causæ, & punietur. C. de app. l. ne causas. C. de testib. lege si quando. aut apud eum, contra quem producuntur, & tunc ille refarciet expensas, & iterum publicantur. ff. de inoffi. test. lege nihil. §. si & ff. si obmissi. sit caus. testa. lege quid autem. §. non simpliciter, aut apud eum, per quem producuntur, & tunc ille sibi imputet, quum reus absoluetur, nec ipse amplius testes producat, alioquin daretur ei occasio negandi, & dicendi se perdidisse, ut iterum alios posset inducere subornatos, quod esse non debet, ut ff. de iureiur. lege ait prætor. §. i. & ff. de edendo l. i. §. editione, & extra de testib. in c. constitutus, ubi dicitur, quod si archidiaconus habuit testes apud se, sit illis contentus, si tamen probauerit se acta iudicii, casu, sine culpa perdidisse, ei succurritur, ut ff. de edendo lege si quis ex argentariis. §. fin. & l. si eodem, & extra de priuilegiis. c. cum olim, uidetur tamen quod in primo casu. scilicet cum per iudicem perduntur, quod possit iterum producere, quia periculosum est litigare cum iudice & difficile probare interesse, uel quod saltem restituatur ex generali clausula, si qua iusta causa, &c. uel aliqua spali, ut Sp. in tit. de testiū pub. §. satis utiliter, in si. ¶ sed si testes mortui sunt, & tunc iudex soluat interesse, ut idem Spe. ibidem, ¶ sed quomodo probatur damnum, & interesse? in sacramento producētis, ut ff. quod ui aut clā. l. semper. §. hoc, & C. unde ui. l. si quādo. & c. fin. extra quod met. causa, & no. extra de foro compe. c. dilecti.

Commissio.iii.

Irardum Milonem nobilem prolixa barba tōso capillo, ac caligis indutum partim rubeis, partim croceis, ex eodem carcere exhibitum curauī, coram Apelle Coo primo in inquisitionibus teste, de fama, & moribus delato iureiurando, percontatus sum, si quid sciret ad labefactandum illius testimonium.

Dixit opinari uidisse testem Coum periuro, infamia, perfi-

perfidia uaxnali, redempto testimonio, atque aliis notatū flagitiis, denique eiusmodi, qualem leges intestabilem faciunt, nec illum testibus egere quod communi omnium fama probatum esset.

Testis contra asserit reum mentitum, probitatem suam omnium iudicio defendens. Præterea se de facie agnosce re Milonem unum de illis, quorum in testationem niemi nit: quem & defunctos percutientem, & festinanter fugiētem uidit.

Recitata est testi sua testatio, cui etiam subscribere sacramento nihil dubitauit nec addens, nec detrahens.

Reus uero contēdit eiusmodi non esse credendū. Nilominus tamen testem remisimus, quo sua illum uocarent negocia.

Eodem uenit Lucius Licinius secundo loco testatus si situr a me coram reo Milone, si forte ab illo nosceretur, & post iusiurandum obiceretur, quod fidem homini derogaret, uel illum reiiceret testem.

Negat Milo quicquam scire.

At testis iuratus reum sibi facie, ac habitu notum autumat unum de homicidis, de quibus in suo testimonio intelligit.

Illud testimonium lectum est præsentem Milone, & confirmat Lucius.

Fortiter reclamat reus. mendaciūq; arguit. Tandem testis remittitur ad suas operas.

Claudius Cornelius tertio loco testis ad eundem reū adductus, si forte ab eo reprobaretur, præstito utrinque sacramento recitatum item testimonium Cornelii coram Milone, & ab authore confirmatum.

Milo sublati in cælum oculis flere amare coepit, & dimisso teste exclamat O deus optimus.

Dauid Damas postremus testis, nulla per eum super eo iuratum improbatus contumelia, dictum, ac testationem suam a me lectam, & apprime perceptam ab eo, adstante reo ueram esse cum sacramenti obstrictio-

ne asseruit.

Tum reus omnes, inquit, mihi aduersantur, & nituntur expugnare, caput meum appetentes, quo dicto in carcere remissus donec aliud a me ediceretur.

A 1 **I**uramento. } A iuramento procedit testimonii fides & auctoritas tanquam a radice, sicut mors procedit a uulnere, & trahitur retro secundum Bal in l. si quando. col. iii. C. de testib. all. l. huic. scripturæ. ff. ad leg. aquil.

Commissio. iiii.

Bernardus Thraso principis nostri Miles deductus e carcere in conclaue consilii, & exacto iuramento a me inquisitus, si quid foret, quod Appellis Coi primi testis præsentis existimationem minueret: infamem, ac intestabilem faceret.

Ait illum criminari non posse, de quo nunquam audiuit, tantum abest, ut bene, perspectum habeat.

Atqui testis ipso aspectu reum agnouit, recitataq; testationi iuratus consensit, & adhæsit.

Tum reus uæ, inquit, falso testi, & mendaci linguam contumeliose uibranti, deosq; obtestatur inmortales, si huius participes criminis fuerit.

Testis perseverans, ut coram aliis, reuersus est domum.

Lucius Licinius alter testis, uocatus in ius, a reo præsentem, & sacramento obuincto, inculpatus suum prolatum testimonium, ac coram repetitum iureiurando stabilivit.

Verum reus testi non esse credendum docet, ut qui alias peierasset, conspirassetq; in reum, ac liquido constaret ex illius uerbis, & affectu, aduersariorum adiutorem esse.

Testis Lucius criminationem subleuat ac regerit asserens quod dixerat uerum esse, ita missus est.

Claudius Cornelius tertius ordine testis nulla læsus a reo stâte & iurato maledicentia quod paulo ante testatus

fuerat uallat sacramento.

Reus repugnare nititur, sed frustra: quare, ut antea, re-
mittitur testis.

Dauid Damas testis postremus in præsentia rei, qui de
lato iureiurando ne minimum criminari potuit, quum ma-
xime uellet, & sua plurimum interesset, testimonium alio
iureiurando communit.

Reus illud uerum esse negat: sed tamen Damas sibi cō-
fessus abiit dimissus.

- A 1 **A** Diutorem esse. } † Videtur quod opinio huius testis sit
2 grauata, ideo in testimonium admitti non debeat in cri-
3 minali causa, cum sine omni exceptione debeat esse te-
4 stis, ut extra de excep. c. deniq; † Nam reus criminis aut delatus
5 potest obicere in personam testis, quod sit periurus infamis, con-
spirator, inimicus, aut corruptus, ut glo. in. c. præsentiū, uersic.
& per consequens probatio illorum criminum exhibenda erit ex
parte infra terminum competentem a iudice statuendum, ante
quam causa per sententiam terminetur, ut glos. in. d. c. i. extra de
exceptio. & lege si testis. C. de testib. & lege si quis, eodem. † Dic-
tamen, quod his non obstantibus testatio huius testis procedet, &
concludet, quia reus nihil obiecit ante publicationem testatio-
nis, quod facere debuit, & non postea ut hic. Et pro hoc facit
capitulum præsentiū, extra de testibus, & capitulum dudum,
extra de electio. & capitulum secundum in fine de iura. calum-
nie in sexto. † Ideo ubi reus nihil testi obiecit ante publicationē
testationis eo tempore, quo testis fert testimonium contra reum
præsentem, non refert cuius opinionis fuerit testis, ut glos. in. c. in
primis, in uer. quærendum. ii. q. i. alleg. legem primā. C. de testib.

Commissio. v.

Gidius Gnatho nobilis Desiderii Anippi famu-
lus, uocatus similiter e tenebris carceris in lucē
ad me, ac compositus cum Appelle Coo teste
si posset, seruata sacramenti religione, illum tes-

rem, uel reiicere, uel reprobare.

Testem non nouisse in genere fatetur.

Testis itidem reum nō noscere ait, dubitareq; , an unus illorum sit, in quos testis sit productus.

Verum quod dixerat tunc præsente reo iureiurando ap probauit, & illi abeundi facta est potestas.

Reus contradixit nihil.

Lucius Licinius secundo loco testis ab accusato præsente, & admonito nulla infamia reprobatus, dicta sua in testando coram repetita iuratus confirmauit, uerum accurate circumspectus hæsitat famulus sit nobilis Anippi, aut quiuis alius, & an auxilium tulerit sicariis cædis conficius.

Accusatus Anippum herum agnoscit, uerum homicidio interfuisse negat. Testis hinc soluit.

Claudius Cornelius tertio loco testificatus in iure præsente reo stetit, ut, si legitime fieri posset, ab eo reprobaretur delato iuramento.

Sed reus antea uidisse testem non recordatur, eo reprobare se non posse.

Alius testatio legitur illic, in præsentia accusati, ap probaturq; iureiurando a suo authore, qui præter id, quod scriptum erat, addidit reum famulatum Miloni, quū paulo ante pranderet in parui cerui diuersorio, uti fert testimonium.

Reus prandio adfuisse nihil diffitetur: sed de homicidio nihil audisse.

Dauid Damas ultimo loco testis accitus similiter, & cū accusato compositus, ut refutaretur ab eo, si religiose, & citra iniuriam fieret. Lectum etiam suum testimonium & ut ipse Damas inquit, non oscitanter auditum iureiurando confirmauit, quanuis monstratum reum non agnosceret.

Reus obmutuit singultibus illa uellens. Testis uero hinc, ut superiores, dimissus: & reus carceri redditus.

Erдинандus Parasitus nobilis Desiderij alter ex famulis a tenebroso carcere euocatus, ac rogatus a me coram Appelle Coo primo teste post sacramentum, si quam aduersus eum re probationem sciret ad euertendum contra se testimoniū.

Dixit illum tam sibi perspectum, quam eum, quem nunquam uiderit.

Recitatum deinde in praesentia accusati elogii capitulum quod exceptum fuerat Coo testante, comprobatum est etiam iureiurando ab eo, & Coo dimissus.

Reus obmutuit omni reprobatione destitutus.

Lucius Licinius secundus testis reo coram me exhibitus est, ut a reo refutaretur, delato tamen prius iuramento, ne quid iniuriose obiiceret, aut criminaretur reus.

Post recitato testimonio iuratus testis calculum adiecit affirmans se nescire, an Parasitus cadentibus adfuerit, & a se in caede non conspectum. Conticuit reus, & testis discessit.

Claudius Cornelius. iiii. testis in iure coram nobis stans, nulla in se obiecta ab accusato, tametsi admonito, & religione obstricto, ne id iniuriose faceret, infamia, publica tam testationem sacramento corroborauit: reumq; unum esse ex his, qui ministrarent prandentibus in diuersorio parui cerui, quod cum dixisset in testimonio reo nihil contradicente dimissus est testis.

David Damas. iiii. loco testis eadem ratione accersitus in iudicium testationem suam per me recitata praesente reo, prius tamen sollicitato de criminando teste, modo id religiose fieret, iuramento obsignauit: nec dubitauit affirmare parasitum adfuisse prandio in diuersorio parui cerui ministrantem Miloni ut testatus est.

Parasitus silentio consentire uisus est, ita testis ad suas operas dimissus.

Reuocatis testibus, ac cum reis commissis iudex ad

Edicimus omne hoc litis instrumentum edi, & exhiberi regio procuratori,^a ut nomine ipsius domini condusdat ad id, quod Reip. interest^b aduersus accusatos, quos criminis indicia urgent. Insuper ut conquerentes petant id,^c quod sua interest, & priuatim^d nocitum est contra eosdem accusatos: quæ omnia intra triduum ad nos trāsmittentur,^e ut quod iustum, & æquum fuerit, statuatur^f. Inter moras nobilis Desiderius Anippus, accusatorum unus ex absentibus ultro se in carcerem coniicit Parisien. præposituræ cum principis gratia, siue indulgentiæ reuissione ad iudicem missa, atque hanc sibi probari, & admitti siue interinari libello postulat.

Sic autem inscribitur actis, Anippi spontaneus in carcerem ingressus.

Die. xviii. Ianuarii. M D X L. anno.

Nobilis Desiderius Anippus ultro se in carcerem coniecit, ut interrogetur, ac stet iuri super indicatiis, & criminibus sibi impositis, quorum remissionis diploma a domino nostro rege concessum actuario exhibuit, & edidit.

- A 1 **E**Xhiberi regio procuratori.}† Ea enim sunt edenda fisco delatori, quæ ad causam per tinēt & intentionem suā fundandam, ut. l. ne quisquam ff. de edend.† Idem ordinatio Caroli. vii. ar. xvi. & xvii. sup stulo parlamenti. accedit statutum regium nouissimum art. clvi. clvii.
- B 3 **¶** Reip. interest.}† Fiscus pro interesse publico agit criminaliter, ut. l. omnes, de delato. lib. x C. & l. si. C. de iniur.
- C 4 **¶** Petant id.}† Libellus in causa criminali, quæ est magni ponderis, uel præiudicii debet dari in scriptis, ut. l. si filius, & ibi Bar. ff. de iudic. Et. l. si iudex. ff. de uariis, & extraordinar. cognit. & In
- 5 **¶** si. de obligat. quæ ex qual. malefic. in priuic.† Ita quod in conceptione dicti libelli qualitas commissi criminis, & personarum, ciuitas, locus, & mensis designanda sunt, & hoc leg. iul. publicorū iudiciorum cauetur, & generaliter præcipitur omnibus, qui reum aliquem deferunt, seu accusant. Diem autem neq; horam admitti criminis accusator inuitus non comprehendit, ut. l. libellorum

- 6 ff. de accusa. † Actionem idcirco famosam intendens non debet
uagari cum discrimine alienæ æstimationis, sed designare certū,
& specialiter dicere, quam se iniuriā passum contendit, ut. l. p-
7 tor. ff. de iniur. & l. si in rem. ff. de rei uendic. † Qualitas autē cri-
minis personarum, & temporis designanda sunt ideo, quia atro-
8 cior sit iniuria, aut pro persona aut tempore, aut re ipsa. † Perso-
næ atrocior sit iniuria, cum magistratui, cum parenti patronove
fit. Tempore, si in ludis, & in conspectu. Nam in prætoris conspe-
9 ctu, an solitudine iniuria facta fuerit multum interest, † quia atro-
cior est, quæ in conspectu fit. Re autem atrocior iniuria fit, ut pu-
10 ta si uulnus illatum os alicui percussum sit, ut. l. prætor. §. si. ff. de
iniur. & Inst. eodem. §. atrox. † Dupliciter autem spectanda est p-
sona eius, uidelicet qui fecit, & eius qui passus est. aliter enim pu-
nitur ex iisdem facinoribus, qui quid in dominum parentumve
ausus est, quam qui in extraneum: in magistratum, quam in pri-
11 uatum, ut. l. aut facta. ff. de poenis. † Concludere ergo potest is, q
iniuriā passus est, de omni iniuria, & agere aut criminaliter, aut
ciuiliter. Et si quidem ciuiliter agat, poena pecuniaria æstimatio-
ne iudicis actori danda imponitur, ut. §. poena, in fine, institu de
iniur. & l. i. §. spectat. ff. eodem. Sin autem criminaliter agat offi-
cio iudicis extraordinaria. scilicet capitis, uel status, si iudici sedeat, uel
pecunia inferenda sisco, non actori poena reo interrogatur, ut. l. si. C.
de iniur. & §. in summa insti eodem.
- D 12. ¶ Priuatim. † Supra uidimus de interesse publico, nunc de in-
teresse priuato est dicendum. de iure, & consuetudine, alterū uti-
litas priuatorum, alterum uigor publicæ disciplinæ postulat, leg.
13 licitatio. §. quod illicite. ff. de publica. & uestig. & hic patet. † Cri-
mina si quidem alia sunt priuata, ut illa, quorum executio. i. accu-
satio, uel denuntiatio pertinet tantum ad illos, quibus inferuntur,
ut furta, damna illata, & iniuriæ, ut. ff. de priuat. delict. per totū.
14 † Et tunc non cuius competit actio iniuriarum criminaliter, sed
tantum offenso, ut glo. in l. prætor. §. quid ergo in uerbo, publica.
15 ff. de iniur. † Alia sunt publica, ut supra. quorum accusatio datur
cui libet de populo, quoniam ad utilitatem publicam spectat ne
maleficia remaneant impunita, ut sūt homicidia, parricidia, adul-
16 teria, & alia notata in l. i. ff. de pub. iudic. publicorum autem iudi-
ciorum quædā capitalia sunt, ex quibus poena corporalis, mors,
aut exilium est: per has enim poenas eximitur caput de ciuitate:
nam cætera non exilia, sed relegationes proprie dicuntur, tunc &
ciuitas retinetur. Nam capitalia sunt, ex quibus pecuniaria, aut

in corpus aliqua coërcio pœna est. l. ii. ff. de public. iudic. & l. i. edi
 17 sto. §. rei capitalis. ff. de bono. possess. † Alia sunt extraordinaria
 crimina, in quibus pœna extraordinaria imponitur. Et dicitur
 extraordinaria, ideo quia a iudice non est introducta pœna, sed
 index ex bono, & æquo arbitratur quid facto opus sit, usq; ad pœ
 nam capitis, ut. l. saccularii. §. sunt quædam. ff. de extraordina
 riis criminibus.

E18 ¶ Ad nos transmittentur. † Scilicet informationes, interrogatio
 nes, acta, repetitiones, & conformationes testium, & cætera id ge
 nus. Non autem munera, quia scriptum est. Non accipies perso
 nam, nec munera. Nam munera excæcant oculos sapientium, &
 mutant uerba iustorum. Iuste, quod iustum est. persequeris, ut
 uiuas, & possideas terram, quam dominus deus tuus dederit tibi
 ut Deuteronomio. xvi. c. & Exo. xxiii. cap. uersi. nec accipies.

19 † Qui enim donat, alium sibi naturaliter obligat, ut. ff. de petitorio
 20 de hereditatis, lege sed & si. §. consulit: † & ille cui donatur, exhi
 bere reuerentiam donatori compellitur, & obedire, ut. viii. q. ii. c.
 illud quidem. Vnde Varro, Boues ad uictimas faciunt, atq; deo
 rum supplicia, & Esau. v. c. Væ qui iustificatis impium pro muneribus,
 & Eccle. xx. c. Xenia, & dona excæcant oculos iudicum, &

21 quasi mutus in ore auertit correctiones eorum. † Hinc est, qd non
 solum in dantes, sed & in recipientes canonica exercetur ultio, ut

22 c. dilectus filius, extra de Symo. † Contrarium tamen uidetur de
 iure ciuili, ut dona etiam recipere iudici liceat. Nam quanuis nul
 lus præsidum munus, donumve accipere debeat, nisi esculentum,
 poculentumve, quod intra paucos dies prodigari potest, ut lege
 præbiscito. ff. de officio. præsidis. Non uero in totum Xenia absti
 nere debet proconsul sed adicere, ut neq; se in totum abstineat
 neq; auare modum Xeniorum excedat. Traque diuus Seuerus, &
 imperator Anthoninus elegantissime epistola moderati sunt, cu
 ius epistolæ uerba hæc sunt. Quantum ad Xenia pertinent audi
 quid sentimus, prouerbum est. neq; omnino, neq; semper, neque
 ab omnibus accipere debere. Nam ualde inhumanum est a ne
 mine accipere, sed passim uilissimum, & per omnia auarissimum.
 Et quod mandatis continetur ne donum uel munus ipse procon
 sul, uel qui in aliquo officio est accipiat, ematue quid, nisi uictus
 quotidiani causa ad Xenia non pertinent, sed ad ea, quæ ædulio

23 rum excedant usum † Sed nec Xenia producenda sunt ad mune
 24 rum qualitatem. l. solent. §. si. ff. de off. proconsul. & legati. † Nam
 quod sit gratis, non debet ad necessitatem deduci, ut glos. si. in. d.

- l. solent, quod facit pro rustico, dicit glo. qui aliquando aliquid. p
 stitit, ut. ff. de annuis leg. l. seyo §. i. & l. litibus, de agricol. & cen
 25 sit, lib. x. c. † Hodie autē nec Xenia accipi debent, nisi in defectu
 salarii, quod si contra fecerit iudex, aut alter pro illo, quadruplū
 restituet. Insuper exilio perpetuo mulctabitur, prius ei plagis cor
 26 poreis infligendis, ut in auct. scriptum exemplar, in si. i. ut iudi. si
 ne quo quo iuss. col. ii. † Aduertēdum est: quod in accipiendis mu
 neribus, uel dandis tria sunt maxime attendenda, personæ. s. dan
 dis & accipientis qualitas, Quantitas muneris, & donationis tem
 pus. Qualitas personarum ut a quo, uel cui, uidelicet an a pau
 pere, diuiti, uel econuerso, siue a diuite, locupletis datum fuerit:
 æstimatio muneris & donationis tempus, si magni, uel minoris p
 cii reus data existat, & an instanti necessitate, seu alio tempore cō
 feratur. Nam quod scriptum est, Beatus qui excutit manus suas
 ab omni munere, de illis donis dicitur quæ accipientis animū in
 allicere uel peruertere solent, quod si iudici offeratur uinum, si
 ue alia huiusmodi, quæ modici sunt præiudicii ex quo uolunta
 tem recipientis inclinare, uel mouere nō debeant, interpretari nō
 27 consuevit accipientem in his delinquere uel donantem. unde si
 equus detur, permissum est illum recipere, ut. c. Et si qñes. §. cū
 in accipiendis, extra de symo. luncta glo. quæ dicit aliud eē mu
 28 nus & aliud esse donum. † Nam donum est sine causa, munus ex
 29 causa, ut. ff. de uerbo. signifi. lege inter donum. † Vel donum pos
 test dici exile, unde eccle. xx. c. Exigua dabit, & multa improp
 30 rabit. † Munus uero dicitur præciosum ut prima Reg. vii. c. Ac
 31 ceperunt munera, & peruerterunt iudiciū. † Frequentia etiā
 dona transeunt in munus, ut extra de donat. c. apostolice, uersic.
 32 credite, † quædam enim inhoneste petuntur, quæ tamen honeste
 recipiuntur. l. i §. est. n. ff. de uariis, & extraordinariis cognit. Vn
 33 de Seneca † Non gratis accipitur munus, quod petenti donatur.
 Vnde uersus, Gratius est donum, quod uenit ante preces. Affert
 34 adhuc illud apostoli, † beatius est dare, quam accipere. xvi. q. i. c.
 35 prædicator. Quia igitur intentione quid detur per exteriora in
 36 terpretatur, † Quia interiora animi secreta per exteriora digno
 scuntur, ut. l. si tamen, §. ii. ff. de ædilit. edict. † Alter non posset di
 uinari intentio alieni cordis, quia nec etiā Paulus licet spiritu
 dei plenus fuerit, potuit diuinare, ut. xxii. q. ii. c. beatus & extra
 ut Eccle. benefic. c. ut nostrum, & ff. ad. l. aquil. l. si purator, in fin.
 37 † Sunt tamen nonnulli iudices, qui sæpenumero officium splen
 didioris militiæ studio exercendæ cupiditatis ambiunt, & appe

- tunt, ut uelut in meliori fortuna positi, aut ea scelera qua prius commisisse docentur, occultent, aut alias possint impune committere, ut. l. ad splendidioris, de diuers. off. & appar. iudic. lib. duodecimo. C. ita quod hodie arguere iudices de iniustitia reputatur deliramentum, audientq; uelani, & uercores iudices ad iniuriam
- 38 reprehensoribus retorquere, tideo sepe contingit, quod delicta magnorum celantur, & non puniuntur, licet iustitiae clauis erret,
- 39 dix. gloss. in d. l. ad splendidioris. † Discite ergo iudices finium terre praebeate aures uos, qui continetis multitudines, & placetis uobis, in turbis nationum, quoniam data est a domino potestas uobis, & uirtus ab altissimo, qui interrogabit opera uestra, & cognitiones scrutabitur, quoniam cum essetis ministri regni illius, non recte iudicastis, nec custodistis legem iustitiae, neq; secundum uoluntatem Dei ambulastis, horrende, & cito apparebit uobis, quoniam iudicium durissimum in his, qui praesunt fiet. custodia legum consumatio incorruptionis est: incorruptio autem facit esse proximum Deo, ut Sap. vi. c.
- F 40 ¶ Statuatur. † Iudex antequam ius partibus reddat, respicere debet, ne quid durius, aut remissius constituat, quam causa deposcit. Nec enim, aut seueritatis aut clementiae gloria affectanda est, sed perpenso iudicio prout quaeque res exposulat, statuendum est. Plane in leuioribus causis proniores ad lenitatem iudices esse debent, in grauioribus poenis seueritatem legum, cum aliquo temperamento benignitatis subsequi. l. respiciendum. & l. hodie.
- 41 ff. de poenis. † debet itaq; index habere respectum ad id, quod fieri solet, gloss. in d. l. respiciendum, & l. si finita, in princip. ff. de damnosect. & C. de episc. audi. l. iii. & l. uel uniuersorum. ff. de pigno. actio. † Punireq; debet coniunctum, sicut extraneum: & magnum, sicut paruum, cauere quoq; ab acceptance personarum. l. si. & ibi gloss. ff. de rerum diuis. † Neq; fauorem impietati pro iuribus impartiri debet, ut capitulo q. potest obuiare. xxiii. quest. ii.
- 44 † Aliquando enim secundum iura utetur mera iustitia, quandoq; rigore iuris, quandoq; aequitate, secundum personas, causas, loca, & tempora, ut capitulo sicut dignum, extra de homicid. & C. de leg. l. i. & l. aut facta. ff. de poenis, & xl. distinct. c. bonus domus. † Quinimo etiam aequitatem ante oculos habere debet, ut
- 46 ff. de eo, quod cer. lo. l. quod si Ephesi. §. interdum, in fi. † Iudices quoq; prouinciarum omnia quaelibet crimina secundum leges uindicare, & peccantes tenere, & non alios pro aliis comprehendere, nec damna inferre debent, sed neq; piguorations facere p

- pter peccantem, aut criminis uindictam proprii lucri causam in
ferre, aut delinquentium res proprium lucrum facere. Rei qui-
dem ex legibus pœnas sustinere debent. Nec licet iudicibus, aut
eorum hominibus, siue officialibus ullatenus propter rerum de-
siderium iniuste aliquos castigare, aut peccâtes uendere. Si enim
præter hæc hoc fiat, ipse præses, seu prouinciæ iudex omne ex
hoc damnum accidens læsis ine debitor, & suppliciis subiectus
47 exilio tradetur. † Et consiliarius eius simile sustinebit supplicium,
si factis a iudice contraria legibus in scriptis consensiat. Hæc in
aust. ut nulli iudic. §. quoniam uero contingit. column. nona.
- 48 † iudices etiam, qui se furtis, & sceleribus fuerint maculasse con-
uicti, ablatione codicillorū, insignibus, & honore exuti, inter pes-
simos quosq; & plæbeios habeantur. Nec sibi post hac de eo ho-
nore blandiantur, quo se ipsos esse indignos iudicauerunt, ut lege
iudic. de digni. lib. duodecimo. C. ita uidi exequi contra magi-
strum Petrum Ledet regis consiliarium, qui pro furtis, & sceleri-
bus per eum commissis per arestum curiæ Parisien. parlamenti
die xx. Iunii Anno domini MDxxviii. fuit exautoratus, degrada-
tus, & suis insignibus, & uestimentis cōsularibus exutus post emē
dam honorabilem peregit. & ueste plæbeii indutus in petra mar-
morea graduum Palatii Parisien. in pronuntiatione cuius aresti,
fuit. d. l. indices, per tunc uiuentem Polior præsentem recitata.

Rimo facto die, ac ordinario accersitur, & edu-
citur a suo carcere Anippus ad tribunal coram
iudice, & ibi genibus flexis, a humi prolapsus,
ac capite aperto, uocatis etiam quorum inter-
esset, eius remissionis diploma per actuarium publicatur:
quo publicato, interrogatus reus iurat uerum esse quod
loquitur, uerisq; constare, eo probari postulat. dicit iudex
diploma accusantibus postulantibus, aut eorum pro ipsis
procuratori intra præstitutum diem per actuarium trans-
scribi, intercedentibus atq; expugnantibus diploma, siue
interinationem impediētibz. Deinde idē diploma una
cum elogio. fiscali procuratori transfertur, ut eo audito,
secundum ius, & æquum statuatur.

Hoc per acto ponamus eundem Anippum cum reis

committi, & separatim audiri de diplomate, in quo mori
dicus adhæreat, & accusatos reos agnoscat negantes, at
que contradicentes, quæ omnia ueniunt scribenda, ut su
pra monstratum est in committendis cum testibus reis,
quæ breuitatis gratia omittuntur.

Diplomatis publicatio editur hoc contextu.

Niuerfis præsentis literas inspectionis Ioannes
Vlpianus miles, & dominus &c. Notum facis
mus, quod hoc die infra subscripto, lectum, ac
publicatum in iudicio fuit remissionis diplo
ma die &c. a domino nostro Rege impetratum, & cons
cessum super criminibus in eo scriptis, per nobilem Desis
derium Anippum ueris niti solenniter iurantem, idq; pro
bari, ac admitti, siue interinari postulantem aduersus An
toniam Dianam uiduam defuncti &c. & alios conqueren
tes, aut eorum procuratorem transcribi petentem. Nos
edicimus eiusmodi regię gratię diploma, elogium &
omne litis instrumentum regio procuratori exhibendum
quo audito: uti ius suadebit, statuatur. Diplomatis exem
plum per actuarium nostrum edetur conquerentibus in
tercedentibus, & obreptitium, ^b commenticium, illegiti
mumq; diploma contendentibus, ad obreptionis causas
triduo proponendas ut de iis secundum ius pronunciet
tur. Actum die uicesima ianuarii anno M D X L. In cu
ius rei testimonium sigillum dictæ præposituræ his præ
sentibus duximus apponendum. Sic signatum.

A Enibus flexis. } † Remissionarius in criminalibus petēs
restitutionem aduersus sententiam, uel appellans a sentē
tia criminali, tenetur personaliter comparere in iudicio
genibus flexis, capite discooperto ante faciem iudicis pro tribuna
li sedentis. l. i. ibi, si se obrulerit C. ad l. Corn. de sic. & l. i. §. finitū
tem. ff. an per alium causæ appel. red. poss. arg. l. lege Corn. ff. ad
senatus. sylla. ibi ex uinculis causam dicant, & Bal. in l. i. §. eum

- 2 qui, in fi. ff. de postul. † Nec posset in contrarium reus impetrare, .l. non teneatur personaliter comparere. l. fi. in fi. C. de iniur. Et ad hoc ordinatio regis Ludouici duodecimi art. clxii.
- B3 ¶ Obreptitium. } † Obreptione impugnari possunt rescripta, quia nullum uim habent, quæ obreptione impetrata fuerint. l. si qua loca, in uerbo, rescriptis per obreptionem impetratis, defund. &
- 4 sal. lib. xii. C. † cum obreptio sit fraudulosum mendacium. l. sed & si hac. §. patronum. ff. de in ius uocand. & l. sin autem. §. i. ff. de
- 5 nego. gest. † Et proprie consistit in facti narratione, non iuris scri-
- 6 pti. l. cum uero. §. subuentum. ff. de fideicom. libert. † Et si oppo-
sita mendationum præscriptione, siue in iuris cōsuetudinarii nar-
ratione mendacium reperiatur, siue in facti siue in tacendi frau-
de pro tenore ueritatis, & non deprecatis affirmatione datum, iu-
dicem, ad quem dirigitur rescriptum, cognoscere debere, & secū-
dum hoc de causa conuenit ferre sententiam. l. proscriptio. C.
- 7 si contra ius, uel utilita. public. † Decetq; iudicem super obiecto
falsæ assertionis in rescripto contentæ probationem recipere, qđ
si renuerit, & pronunciauerit, in decem libras auri uenit multan-
- 8 dus. l. puniri. C. eodem. † Et si iudex inuenit, & pronunciauerit
rescriptum non tenere, habet in principali exequi. l. & si cognitio.
- 9 C. eodem. † Nam quæcunque rescripta sunt iudicibus directa,
sub ea conditione proferuntur, si preces ueritate nitantur. Alias
precator mendax nullum fructum oraculi percipit impetrati. l.
uniuersa. C. de diuers. rescrip. † Mendaxq; precator carcere de-
bet impetratis, lege & si legibus. C. si contra ius, uel uil. pub.

Interim priuatus accusator transigit^a cū Anip-
po, fiscus etiam perspecto omni litis instrumē-
to gratiæ diploma probat, seu interinationem
gratiæ consentit : quod scripto significat, aut
apud acta. Si non conuenit inter accusatores ciuiles, inter
cessionis causas, & obreptionis proferunt, quas breuitatis
causa patrono conquerentium conficiendas relinquo. At
si conueniat inter litigantes, iudex gratiosum diploma p-
bat, & interinat hoc tenore.

- A1 P Riatus accusator transigit. } † Vbi partes sunt concor-
des, quo ad interesse ciuile, nullæ sunt partes iudicantis,
2 lege si conuenierit. ff. de re iudici. † Secus autem quo ad

PRAXIS CRIMINIS

interesse publicum scilicet fisci. nam licet fiscus cesset, siue desistat ab accusatione, crimina tamen semel audita nullo modo in disquisito præterire oportet, etiam si accusatus cum accusatore in gratiam redeat, ut capitu. crimina, extra de collus. detegen.

- 3 † Et hoc iudex ex suo officio facere potest, cum euidentia patra ti sceleris non indigeat clamore accusatoris, ut c. euidentia, ex
- 4 tra de accu. & l. congruit. ff. de offi. præsid. † Q uod si repertum crimeu iudex non uindictet tegere ut conscius criminosa festina
- 5 bit. l. ii. C. de commerc. & mercat. † Q uinimmo nulli iudiciu licet delatum ad se crimen minori aut nulli coërtioni mandare, nisi id ipse pari uelit, quod aliis dissuadendo concessit. l. si. in fin. C. ne sanct. baptis. reiter.

Approbatæ gratiæ seu interinatio nis formula.

Niuerſis præſentes literas^l inſpecturis Pe-
trus Iabolenus & cætera. Salutem. Notum
facimus, quod conſpectis cuſtodiarum diſtæ
præpoſituræ actis, in quibus ſcribitur nobilem
Deſiderium Anippum ultro ſe in diſtos carceres intruſiſſe,
ſe, ac exhibuiſſe. xviii. die Ianuarii anno domini MDXL.
conſpecto etiam gratiæ & remiſſionis diplomate, per eū
dem nobilem a domino noſtro rege impetrato^a ſubſcri-
pto, & ſubſignato cera uiridi cordula ſerica pendente, ob
perpetratum homicidium, & cædem illatam deſunctis Io-
anni Pluto nuper Lutetiano negociatori, Iuliano, Xenio
ſimiliter mercatori, & magiſtro Chryſoſtomo Craſſo in
curia ſuprema Pariſiis aduocato, ſicuti, latius explicatur
eiuſmodi diplomate: cui fidet, & id ſupplex probari poſtu-
lat, cuius contextus ſubſequitur.

Franciſcus dei gratia Francorum Rex notum, facimus
ac palam præſentibus omnibus, & futuris nos libellum
nobilis^b Deſiderii Anippi domini arenarum, ætatis. uir-
ginti annorum^c recepiſſe: qui loquebatur^d eum a qua-
tuor menſibus aut circiter, comitatum nobilem Girardū
Milonem dominum prati falcati in parui cerui diuerſos

rium Parisiis ad prandendum cum nonnullis aliis supplicanti ignotis, ubi inter uerba, & colloquia ultro citroq; habita, idem Milo retulit se causa cecidisse, ac uictum in suo primo senatu a Ioanne Pluto. & Iuliano Xenio negotiatoribus Parisinis, subtili ingenio, ac acumine magistri Chrysostomi Crassi, in illo senatu patroni: Se quoque de iisdem ante tunc temporis hebdomadae finem supplicium sumpturum quibus idem supplicans obmutuit, non habens quod obiceret. Tribus autem, uel quatuor post diebus Milone supplicante, Bernardum Thrasonem, Claudium Caligulam milites ad coenam in cauponam leonis argentei uia ad sanctum Honoratum ductos, illicq; inter coenandum Milonem accito famulo dixisse talia aut non longe dissimilia, Itosciscitatum, ubinam sint quorum tibi memini, mihiq; renunciato. Atque eundem famulum statim a coena illos per uiam Sancti Honorati iuxta crucem Tiroueri iter facturos detulisse, hinc Milonem assumptis Bernardo Thrasone, & Claudio Caligula nostris militibus, & aliis duobus eius famulis dixisse, animo estote constanti, sumite uires, uindicate me, oro: promissa uobis a me certa tenetote, eamus illis obuiam, iamiam me consequimini: Te dominum Anippum haud me relicturum confido, cuius beneficii uices repensurum me spondeo: Eundem Milonem huc & illuc oculos circumferentem sub horam nonam illius noctis iuxta crucem Tiroueri tres numero uiros ipsi supplicanti incognitos aduentantes circumspexisse, famulo quodam ante eos facem accensam gerente: in hos praetereuntes eundem Milonem, simulq; Thrasonem & Caligulam strictis gladiis insultauisse: insultantibus fortiter reluctatum educto ferro famulum: quod quam uidissent, ipsum supplicantem, & duos eius famulos Egidium Gnathonem, & Ferdinadum Parasitum enses exerruisse, non ut ferirent, sed ut miloni, & suis opem ferrentur, si forte reluctantes sustinere non possent: deinde pluribus ultro citroq; illatis ictibus tres illos uiros, quos postea audiuit nominari Crassum, Xenium, & Plutium humi

prostratos, famulum nomine Dauum aufugisse, ipsum pariter supplicantem Milorem, aliosq; socios, atq; illos tres sic relictos, dolore uulnerum, uel imperitia medicorum, uel penuria medicamentorum animam egisse: quam ob causam ipse supplicans iustitiæ rigorem, ius summum, & legis pœnas ueritus solum uertit, ^f redire nequaquam audens, nisi prius impetrata nostra gratia, ut ait, nos summissè supplicans. Quibus attente pensatis, hoc etiam addito quod idē supplicans nullum percussit, sed inscius in eum casum incidit, in eoq; non dolose & se gesit; atque in cæteris rebus omnibus probe, ac honeste, uitæ semper integræ, & inculpatæ: sic uersatus, ut nunquam infamia, aut minima labeula sit conuictus, aut notatus, nihilq; reprehensione dignum commiserit, gratiam nostram, & misericordiam impertiri ^h uelimus. Quare misericordiâ iustitiæ rigori ⁱ præferri cupientes dicto supplicanti ignouimus, remisimus, indulgimus, & per has præsentēs speciales gratia, ^k plena potestate, regia authoritate ^l ignoscimus, remittimus, & indulgemus ^m facinus, & casum cum omni pœna, multa, offensione corporali, criminali, & ciuili, quæ prædicti facinoris occasione erga nos, & iustitiâ incurrere potuisset. Reuocamus insuper omnes, & singulas exilii proclamationes, uadimonia deserta, & contumacias, si quæ infecutæ fuerunt. Restituimusq; eum in integrum ⁿ famæ, & rumori in patriam, in cœstamq; domum, atq; illius bona non publicata, ^o satisfaciendo tamen parti ciuili, ^p ac priuato delatori, si non satisfecerit. Et super hoc silentium perpetuum procuratori nostro præsentī, & futuro imponimus: nostro uero præposito, hisdem præsentibus damus in mandatis, quia hoc facinus in illius territorio patratum est, ^q & omnibus aliis nostrarum iurisdictionum, aut eorum uicariis quibuslibet, quos decebit dictum Anippum nostra præsentī gratia uenia, remissione, indulgentia uti, frui, & gaudere plane, ac pacifice faciant, & sin autem sine molestia, aut quouis alio impedimento nunc, & posterum fieri non patiantur. Quod si iam impeditus

ditus fuerit, eum relaxent, leuent, a reatu soluant, & quatenus res sit ualida, firma, & in perpetuum stabilis nostrum sigillum præsentibus duximus apponendum: Saluo tamē aliis in rebus iure nostro, & alieno. ^r Datum in cāpo martio mense Nouemb. anno domini M D X L. & regni nostri. xxvi. Visa contētor per Regem N. Conspectis etiam elogio & lite super hoc aduersus eum confectis, dicto remissionis diplomate, ab eo obtento superius exscripto ratione cædis illatæ in dictos defunctos, certis literis, ac tabulis transactionis, & acceptilationis celebratis inter litigantes ab H. & E. domini nostri regis in prædicta præpositura tabellionibus receptis die xxiii. mensis Ianuarii anno domini M D X L. quibus constat uiduas, & hæredes defunctorum cum Anippo transigisse, ac remisisse in perpetuum res omnes, de quibus agere possent, & eum perles qui occasione illius illatæ cædis mille Francicarum librarum summa, quam uiduæ, & hæredes defunctorum fatentur recepisse. Auditis itaque aduocato, & procuratore domini nostri Regis in dicta præpositura, quibus nomine dicti domini elogium, actiones diploma remissionis, tabulæ transactionis & pacti fuerunt edita, ostensa, exhibita atque approbata: omnibus denique conspectis, & consideratis conspiciendis, & considerandis in hac parte, nos remissionis diploma ab eo Anippo impetratum secundum eius tenorem approbamus, admittimus, & interimamus. Quā obrem eius corpus, & bona, si qua capta, aut alias obuincta fuerunt, pure, ac plane liberari, ac dissolui edicimus per hanc nostram sententiam, iudicium, & ius. In cuius rei testimonium præposituræ nostræ sigilli appensilis munimine has præsentis literas roborauimus die. xxiii. Februarii anno domini M D X L. sic signatum.

Nota uisum fuisse curiæ dictum Anippum non posse ampliari prius, quam ius redditum sit in alios, nec sententia ei pronuntiabitur, aut publicabitur hucusq; ne fortassis urgeretur p̄ conscios, & participes sceleris ultra cōfessionem in gratia scriptam: ita cogetur litis exitum operiri.

- A** **1** **R**ege imperato. } Ad solum regem pertinet remissionem aut indulgentiam concedere. l. uniuersis. C. de præcib. impera. off. Ratio est, quia solus idem princeps in suo regno potest legem transgredi in dispensando, ut. ff. de ritu nup. l. q. in prouincia. §. diuus } quod autem princeps possit legem transgredi est uerum, quando rescriptum siue concessio est talis, quæ non lædit alium, sed profit petenti, uel crimen supplicanti indulgeat. His casibus refutari non debet a iudice. } in aliis autem casibus rescripta contra ius elicta ab omnibus iudicibus refutari debent, ut supra dictum est. d. l. rescripta. C. de præcib. imperat. off. re. } Et ea ratione rescripta quibus crimen indulgetur, aut remittitur de inciuilitate impugnari non debent cum princeps legem transgredi possit. d. l. qui in prouincia. §. diuus. ff. de ritu nuptia. Et nota. quod in concedendo princeps, & senatus æquipollent, quia senatus fungitur uice principis in hoc, & possunt dicere, Nō obstante. l. ista, uel alia, ut. ff. de aqua pluuiæ arcen. l. quod principis, & l. si autem. §. si. eo. & l. i §. interdum. ff. a quib. app. non lice. Ita dicit glo. in quominus ff. de flumi. } Princeps autem qualem, & super quibus habet potestatem uide Bald. in. d. l. rescripta. C. de præcib. impe. offer. & Bar. in procm. ff. in uerbo omnē
- B** **9** **C** Nobilis. } In delictis habetur ratio nobilitatis, ut. xli. distin. c. non cogantur.
- C** **10** **C** Actatis uiginti annorum. } Habetur etiam ratio iuuentutis, ut trigesima tria. q. ii. c. in adolescentia, & l. distin. c. poenitentes, & xvi. q. vii. c. hoc sit, & c. tempora } Fere enim in omnibus poenali bus iudiciis ætati, & imprudentiæ succurrendum est. l. fere. ff. de regu. iur.
- D** **12** **C** Qui loquebatur. } Hæc est facti narratio, in qua nō debet ab esse fides ueri, alioquin esset restitutio obrepticia, si fraudulosum mendacium contineat, ut supra dixi per. l. sed & si hac. §. patronū } ff. de iur. ius uocando. } quo caso mendax precatore carere debet impetratis d. l. & si legibus. C. si contra ius uel utilita. publicam.
- E** **14** **C** Non ut ferirent. } Qui associauit percussorē nō ut feriret, sed ut percussori opem ferret, si forte per aliorum uiolentiam impeditur, paulo minori poena debet mulctari, quam percussor cum scriptum sit qui potuit hominem liberare, & non liberauit, eum occidit. } Constat ab homicidii reatu immunes non esse, qui occisores opem contra alios præstare uenerunt. c. sicut dignum. §. il

si etiam extra de homicid.

- F16 ¶ Solum uertit. } ¶ Si quis ea mente sit, ut non impetrato auxilio domum non reuertatur nondum fugitiuus est, quia non solū con-
sili, sed & facti fugere est. l. bouem, qui cornu petit. §. qui ad ami-
cum domini deprecaturus confugit. ff. de adul. edic. & l. quis sit
fugitiuus §. idemq; probat & §. seq. eodem.
- G17 ¶ Non dolose. } ¶ Vbi abest dolus in delictis, delinquens quantum
ad gratiam, innocens est, quia extra animum, & sine dolo deliq̃t.
nam gratia uoluntatem, & animum requirit. Quantum autem ad
legem reus est, quia opera lex querit, ut. c. si quis nō iratus xv. q.
18 i. ¶ nec minus ex culpa quam ex dolo quisquam tenetur ciuiler
quo ad priuatum interesse actione legis aequilæ, ut. l. in le. la. ii. ff.
19 ad leg. aquil. Sic in. l. cor. de sica. ¶ Iure communi habetur plus
respectus ad animum, quam ad actum. Sed lex aquilia, magis re-
spicit actum, quam animum ut uideamus ex quo ictu secuta sit
mors, non ut uideamus animum principaliter, ut. l. item inela. §.
20 Sed si seruum plures. ff. ad legem aquil. ¶ Et ideo tenetur actione
iniuriarum erga hæredes defunctorum ut. l. dominum C. de in-
21 iur. & glo. in. §. iniuria. instit. de lege aquilia, ¶ quorum damnorū
& iniuriarum æstimatio ad iudicem spectat, ut. l. i. §. spectat. ff. de
22 iniur. ¶ Arbitrari autem oportet hanc æstimationē pro modo sub-
stantiæ personæ accusatæ, ut. l. lex cornelia. §. si. ff. de iniur. & c.
23 pe. §. si. extra de accus. & c. ex parte, eodem, & l. fin. C. de ord. co-
gni. ¶ Spectatur etiam persona agentis, quantum ad ius æstimatio-
nis, ut aliud in uilissimo, & compediro, aliud in mediū actus homi-
24 nis ius æstimationis constituatur, ut. §. poena autem, instit. de in-
iur. ¶ Et sic nota, quod in delictis extra animum cōmissis per im-
petum, aut lasciuia, aut ebrietatem, aut latam culpam, noxia
non committitur inexcusabilis, quin reus possit restitui per prin-
cipem quando contrahitur inaleficium, ut homicidium, ut poe-
na corporalis, & pecuniaria quo ad publicum interesse. s. fisci nō
25 irrogetur, ut. l. i. iuncta glo. C. si aduersus delictum ¶ Si uero homi-
cidium sit proposito, & dolo commissum, erit præcise poena mor-
tis sine redemptione, Bald. in. d. l. nemo C. de episco. audien. ubi
26 dicit text. homicidia, quod fecit semper expectet, ¶ & ideo debet
puniri capite. l. cor. de sica. non habita differentia cuius condi-
tionis hominem interemerit. l. i. §. i. & ii. ff. ad. l. cornel. de sica.
27 ¶ nec debet restitui. d. l. nemo, & adhuc homicida morietur, nec mi-
sereberis eius ut Deutero. xix. c. & c. i. extra de homici. Et ad hoc
ordinatio noua. d. N. R. F. art. 168. & art. 172.

H¹⁸ ¶ Et misericordiam impartiri } ¶ Remissio siue restitutio in criminalibus ex solius principis misericordia imploratur, & conceditur, Bar in. l. i. §. si quis ultro ff. de quaestioni.

I²⁹ Iustitiæ rigori. } ¶ Aequitas scripta præfertur rigori scripto. l. placuit. C. de iudic.

K³⁰ ¶ Speciali gratia. } ¶ Quid tam peculiare est imperiali maiestati quam humanitas, per quam solam dei seruatur imitatio, ut. l. fin. C. de dona. inter ui & ux.

L³¹ ¶ Regia auctoritate. } ¶ Vide quæ dixi supra uerbo uniuersis, sup. præfenti interinatione.

M³² ¶ Remittimus, & indulgemus. } ¶ Is ergo parcere debet, cui sanctitas ignoscendi gloriam dereliquit l. si quis in hoc genus. C. de

33 episco. & cleri. } Proprium siquid est imperiali beniuolentiæ omni tempore subiectorum commoda, tam inuestigare quam eis me

34 deri, & procurare. l. imperialis. C. de nuptiis. } Sicut bellanti, & resistenti uiolentia redditur, ita uictori capto misericordia iam debetur, ut capitulo noli existinare, uigesima tertia quæstione prima.

35 } Itaque quis tenetur parcere hosti suo, ut glo. in. d. c. noli, & ii. q. v. c. quanto. in fin. iuxta illud de Cæsare dictum, qui uincis semper, ut uictis parcere possis. Parcere prostratis scit nobilis ira leo

36 nis. Et ad hoc. xlv. dist. c. disciplina. unde Senec. li. de uirtu. } Honestum, & magnum uindictæ genus ignoscere, ut gl. in. c. i. in uer

37 bo, ulcisci, extra de postu. prælat. } & alibi Parcere subiectis, & de bellare superbos.

N³⁸ ¶ Restituimusq; eum in integr. } ¶ Damnatus per remissionem, aut restitutionem in integrum restituitur in pristinum statum, et quo ad honores, bona & famam, ut. l. i. C. de senten. pass. & rest. ubi sunt hæc uerba, restituo te in integrum prouinciæ tuæ. Ut autem scias, quid sit in integrum restituere, honoribus, & ordini tuo

39 & omnibus cæteris te restituo. } Aliud autem est indulgentia, quæ remissio, quia indulgentia minor est, quam remissio, ut Bald. in

40 l. ii. C. de senten. pass. } Nam indulgentia poenæ tantum gratiam facit, nec infamiam tollit, nec bona restituit, sed quos liberat, non ut C. de genera. abolit. l. indulgentia, & proprie dicitur gallice.

Ita dicunt tex. in. l. iii. & l. generalis C. de senten. pas. & C. de his qui notan. infam. l. ad tempus. Vnde Ouidius. poena potest demer

41 culpa perennis erit ut gl. in. d. l. indulgentia. } Et hoc uerum, quando per indulgentiam sola poena remittitur tunc infamia remanet dicit glo. in. l. i. §. an autem. ff. de postulat. Sed secus est in remis

42 sione, } quia si quis famoso iudicio sit condemnatus, & per in in

tegrum restitutionem fuerit absolutus, is infamia eximitur, ut. d. l. i. §. an autem. ff. de postulat. & d. l. i. C. de sententiam pass. & ff. de usuris, lege uideamus §. infamiana, ita soluit gl. in d. l. i. §. an autem. ff. de postulationib. ¶ & sic infamia iuris tollitur sed non facti ut. d. l. indulgentia.

- 44 ¶ Illius bona non publicata. ¶ Quid si bona fuerint confiscata & dat alicui per principem uel fuerint alienata per fiscū, postea fuerit delinquens restitutus per principem, An dictus restitutus reciperet bona iam alienata? Dic quod non secundum Bal. in. c. domino guerrani, in ti. hic finitur lex corr. in usib. feudo. & in aditio. ad Bar. in. l. i. §. si quis ultro. ff. de qñi. quia restitutio principis non trahitur retro contra ius quæsitum alteri, ubi bona sunt iam alienata, pro quo est glos. in uerbo, emancipatus esset, & hoc ibi dicunt Bar. Ang. & Imol. in. l. gallus §. & quid si tantum. ff. de leg. be. & posthum. & glo. in. l. i. C. de sentent. pass. & restit. ¶ dic tamē quod sunt quedam bona, quæ deueniunt immediate in aliū per ipsam confiscationem, ut exemplum, & text. in auct. bona dñatorum. C. de bon. profer. Vbi dicitur quod bona damnatorum acquiruntur hæredibus ascendentibus usq; ad tertium gradum immediate. Et ad illa bona intelligitur facta restitutio bonorum supplicanti. ¶ Quedam uero sunt bona quæ mediate ueniunt per aliū contractum, quando scilicet fiscus rem confiscatam uendit alteri, tunc reus restitutus non restituitur ad res, & bona uendita, arg. l. i. ne fiscus rem, quam uend. euincat. li. decimo. C. ¶ retrahere enim fiscū, quod semel uendidit, æquitatis, honestatisq; ratio non patitur, ut. l. si. eodem. Intellige tamen quod uerum est, quod bona iam alienata recuperari non possunt, s. a possessoribus sed a fisco, quatenus effectus est locupletior, recuperari possunt, ut. d. glo. in. l. i. C. de sententiam pass. allega. Bar. in. l. si. C. eodem, in. iii. col. uer. pro declaratione huius, ubi uide plene. ¶ Iure etiam canonico ubi quis restituitur ad gratiam reuocatam, sine alterius præiudicio intelligitur restitutus. unde alteri ante restitutionē impetranti restitutus præferri non debet, nisi hoc dictum fuerit, ut c. quanuis, de rescriptis in sexto. Nam restitutio debet hoc tantū operari, ut nec profit nec obsit huic, quod euenit, ut glos. in. d. ca. quanuis, & ff. de mino. l. quod si minor. §. restituto. & ff. ex quib. caus. maior. l. i. in. i. respon. ¶ Dicto iure tamen potest restitui ad sua bona immobilia, si hoc dictum fuerit per rescriptum, & non q̄ ad fructus perceptos, & mobilia, & hoc potest papa. d. c. quanuis iuncta glos. ibidem. g. pen. de præben. in. vi. & in clemen. quoniā

- extra de immunita. ecclesia. lib. vi. uide Bal. in. l. rescripta. C. de p
 50 cib. imperato. offeren. † Nota tamen quod princeps plerunque in
 nonnullis causis ita inuerecunda petentium inhiatione. s. frequē
 ti petitione constringitur, ut etiam non concedenda tribuat, qui-
 bus a th. erendum non est, nec rescripto quidem aduersus formā
 latae legis loci aliquid decet relinquī. Siquid autem princeps suo
 iudicio, & proprio motu, nullo tamen desiderante, aut poscente
 concedi quicquam uoluerit, huiusmodi ualeat liberalitas. l. i. de
 51 petitio. bon. subla. lib. decimo. C. † & sic ualet rescriptum pprio
 motu principis indultum, ut Bald. in. l. rescripta. C. de præcib. im
 52 pera. offeren. † quædam enim inhoneste petuntur. quæ tamen ho-
 neste recipiuntur. l. i. §. proinde. ff. de uar. & extra cognit.
 P 53 ¶ Satisfaciendo tamen parti ciuili. † Per remissionem a princi-
 pe indultam non remittitur emenda & interesse partibus ciuilib.
 competentia. Nam indulgentia, siue priuilegium indultum per
 principem intelligitur concessum saluo iure alterius, ut infra uide
 bitis in præsentī remissione, & l. decurionibus, de silentia. lib. duo
 decimo. C. & l. si qua loca, de fund. & salub. eodem, & l. ex facto
 ff. de uulg. subst. & Bal. in. c. studiisti. extra de offi. lega. & c. quā
 54 uis de rescrip. in. vi. † Nec posset princeps concedere rescriptum
 ex certa scientia, ut alieni auferatur ius sibi quæsitum ex iure na-
 turali, sine gentium, quia est immutabile, ut insti. de iure natur.
 gent. & ciuil. §. pe. gl. & ibi plene doct. in. l. quotiens. C. de præcib.
 imperato. offeren.
 Q 55 ¶ In illius territorio patratum est. † Sic reus hodie per rescriptū
 non potest trahere actorem ad extraordinarium iudicem. l. in cri-
 minali, iuncta glos. in uerbo habeatur circa medium. C. de iuris.
 om. iudi. & auct. qua in prouincia. C. ubi de cri. agi. oport. ibi, si am-
 bo sint in prouincia illic omni priuilegio cessante res, expediatur
 et in auct. ut omnes obed. iud. prouine. §. i. col. v. quadrat huic sta-
 tutum regium nouissimum art. 170. & art. 171.
 56 † Iuris est etiam ut iudex cognoscens de causa appellationis non
 possit pertinere causam principalem, ut. c. i. de foro compe. in. vi.
 57 † nec potest cognoscere de principali negotio etiam de consensu
 partium, nisi finito articulo appellationis dicat bene appellatum
 & male iudicatum, quia tunc posset articulum principalis cau-
 58 se retinere, † secus autem in papa, uel senatu quia possunt retine-
 re causam principalem etiam si dictum fuerit bene iudicatum, & ma-
 59 le appellatum. † Imo sine appellatione papa, Rex, uel senatus pos-
 sunt inhibere iudicib. ne se intromittant amplius de causa, sed

- ipsam causam una cum partibus remittant ad regem, uel senatū
 ut glo. in. d. capitulo primo de app. in. vi. & c. ut nostrum, co. titu.
 60 in anti. iudiciū soluitur uetate eo, qui iudicare iusserat, uel et
 eo, qui malus imperium in eadem iurisdictione habet, uel etiam
 si ipse iudex eiusdem imperii esse coeperit, cuius est, qui iudicare
 61 iussit. l. iudiciū soluitur. ff. de iudi. ¶ Unde istæ euocationes, quæ
 quoti die fiunt de minori iudice ad maiorem, fiunt uirtute illius. l.
 iudiciū soluitur, prout dicit glo. in. d. c. i. de app. in. vi. & tales
 euocationes fiunt post litem contestatam. d. l. iudiciū soluitur.
 R. 62 ¶ Iure nostro & alieno. ¶ Rescriptum siue priuilegium semper
 intelligitur concessum saluo iure alterius, ut not. in. l. decurionib.
 C. de silentia. li. xii. & ff. de uul. substitu. l. ex facto & C. de fun. &
 salt. rei dominicæ. l. si qua loca, lib. xii. & Bal. in. c. studuisti, extra
 63 de off. legat. & in rubr. ff. de constitutio. princip. ubi priuilegium
 dicitur priuata lex quæ non egreditur personam.

Onuocato consilio, a coramq; omni instrumē
 o litis inspecto itum est in hanc sententiam, ut
 non possit criminatio diffinitue terminari,
 priusquam quæreretur de Egidio Gnathone,
 Ferdinando Parasito reis: tabellaris ideo sentētia sub hac
 fertur forma.

Isto litis criminalis processu coram nobis agita
 to, criminatione uiduarum, & conquerentium,
 procuratore regio nomine regis subscribente
 aduersus Girardum Milonem, & alios reos ac
 cusatos, carceri inclusos, indicatiis, elogio, interrogationi
 bus, confessionibus, reuocationibus, commissionibus
 testium, tabulis remissionis nobili Desiderio Anippo cō
 cessis a principe, & omnibus uisis, considerandis, audito
 simul procuratore regio, & peritorum consilio, Nos edi
 ximus, & edicimus, ante, quam ad diffinitiuam iudicii sen
 tentiam procedamus, per Egidium Gnathonem, & Ferdi
 nandum Parasitum famulos Anippi quærendum de cri
 mine ad eruendam ueritatem extraordinarie, & in se, &
 in alios torqueri, ut hoc peracto, & auditis accusatoribus,

PRAXIS CRIMINIS

ac regis procuratore nomine eiusdem in petitionibus, & intentionibus, secundum ius, & æquum pronunciemus expensis, ^b damnis, & eo, quod interest, in finem reſeruatis ꝑ hanc noſtram ſententiam, iudicium, & iure.

Pronunciatum in prætorio ^c litigantibus. xxviii. Feb. ^d anno MDXL.

Quæſtionis executio. die qua ſupra.

- A 1 **C**onuocato conſilio. } ¶ Conſtat per proceſſum, & confeſſionē Egidij Gnathonis, & Ferdinandi Paraſiti reorum, quod ſunt famuli prælibati Anippi, quod eſt primum iudicium, & uerifimile, quod aſtiterint cum domino die facti, & cōmiſſi criminis de quo agitur. Secundo, iidem conſitentur fuiſſe dicta die cum magiſtro, maxime Ferdinandus Paraſitus dicit ſe comitatum prædictum ſuum dominum poſt cœnam a leone argenteo in cauponam baſiſtæ, & idem Gnatho uiſſe ante in dictâ cauponam, quod fuit inter moras homicidiorum perpetratorum. Ideo non multum poterant abeſſe a prædictis homicidiis. Tercio, memoratus Anippus fateatur, & dicit eoſdem ſuos famulos ſecum aſtiſſe in dictis homicidiis cum cæteris aliis, in cuius perſonam non eſt obiecta excep. Quarto prælibatus Paraſitus confeſſus eſt audiſſe minas prædie factas per Milonem quas reticuit, ut conſtat in ſua confeſſione. Hic ſunt plura indicia concurrentia, quæ tamen non concludunt quo ad condemnationem,
- 2 ¶ cum ſuſpicionibus non ſit iudicandum. l. abſentem. ff. de pœ.
- 3 & Pan. in. c. iiii. loco, ext. de proba. ¶ Ideo in criminibus ſcrutandis quæſtio adhiberi ſolet interrogandiq; ſunt rei ubi aliis probationibus ueritas illuminari non poteſt l. quoties. C. de. q. ad hoc facit ſtatutum regium nouiſſimum. ar. 163.
- 4 ¶ Sed ita demum ad tormenta deuenire oportet cū ſuſpecti ſunt rei, & aliis argument. ita probationi adinouetur, ut ſola confeſſio deeſſe uideatur. l. i. ff. de quæſtion. ¶ Et tunc iudex arbitrari debet modum quæſtionis, ut ita habeatur, ut reus ſaluus ſit, uel innocentie, uel ſupplicio. lege quæſtionis. ff. de quæſtion. ¶ Non enim quanta accuſator poſtulat habenda ſunt tormenta, ſed ut moderate rationi ſtemperamenta deſiderant. l. de minore. §. tormenta. ff. co. ¶ Tortura ſiquidem grauior eſt pœna, quam utriuſq; manus abſciſſio, ut in auct. ut nulli iud. §. ſiſa. unde Caſſio in lib.
- 7 uariarum & piſtolarum. xlii. ¶ Non grauius eſt ſpem a te mortis

- expetere quam tormentorum crudelia sustinere. Inter supremas. n. anhelatus angustias potius est perire quam uiuere, & detestabilis sensus poenarum excludit dulcissime salutis effectum.
- 9 † Et Seneca in lib. de beneficiis, misericordiae genus est cito occidere, quia tormentum ultimum finem secum affert, acerbissima
- 10 uero crudelitas est quae poenam trahit. † Et ad Lucilium epistola. uigesima secunda. Nemo tam timidus est, ut malit semper perire, quam semel cadere, unde facilius reperiuntur, qui se ultro morti offerant, quam qui dolorem patienter ferant, ut ait Iulius Cel. lib. vii. quem refert Luc. de pen. in. l. quotiens, de dignit.
- 11 lib. duodecimo. C. circa. iii. column. † Hinc est quod quaestiones non semper, nec in omni eam, & persona desiderandae sunt, sed tantum cum capitalia & atrociora sunt maleficia, quae aliter explorari, & inuestigari non possunt quam per reorum quaestiones tunc efficacissimae ad inquirendam ueritatem aestimantur. l. editum. ff. de quaestio. † Si igitur certis indicis ductus ueritatis inuestigandae gratia ad tormenta putauerit iudex esse ueniendum, tunc id demum facere debet si personarum conditio patiatur. l. milites. §. oportet. ff. eodem. Neque despectens a iustitia indignatio iudicium, & uenalis exigentium terror quid sibi licere putet in eas personas, quae aut innocentia sunt securae, aut principali honore sunt munitae, habet enim hanc laboris mercedem multorum munerum scilicet officiorum testimoniis comendata de uo-
- 12 tio. l. demum est etsi munera decurionatus quis deposuerit. † Nani & ipse propter pristinam dignitatem quaestionem non patitur. l. nihil. C. de quaestio. † decuriones certe sunt earum omnino poenarum exortes, quas fidei cul. & tormenta constituunt. l. decuriones. C. eodem † Liberi etiam eminentissimorum, nec non perfectissimorum uirorum usque ad pronepotes plebeiorum poenis, & quaestionibus non subiciuntur, dum tamen prioris gradus liberos, per quos priuilegium ad ulteriorem gradum transgreditur nulla uiolati pudoris macula aspergat. l. diuo marco. C. eodem.
- 13 † Nam grauitas personarum. & qualitas praecedentis uitae elidit huiusmodi iudicia, per quae plebei, uel uiles personae ueniunt torquendi, ut. l. non omnes. §. a Barbaris. ff. de re milita. & c. cum in iuuentute, extra de praesumptioni. Sed hoc posset intelligi de me-
- 14 diocribus delictis, ut in his cesserit quaestio. † Nam in grauioribus delictis non haberet locum, quod dictum est supra, quia haec personae etiam torqueri possent, ut. l. cum cognitionaliter. C. de qon. ibi si pristina fuerint ex tanto scelere argumenta, ut uideantur ac

- cedere ad uerisimilitudinem causæ criminis, ipsa quoque mulier torquebitur, neque enim egre feret, si torqueatur, quæ ueneno uiscera hominis extinguit, & leg. i. C. ubi senato. uel claus. ubi dicitur
- 19 ¶ quod reatus omnem honorem excludit, imo aggrauat reatum.
- 20 ¶ Secernuntur etiam minores. xiiij. annis a quæstionibus, quibus subici non possunt, excepto crimine læsæ maiestatis, qui etiam ad testimonium, cum res exegerit torqueri poterint. l. de minore.
- 21 C. de quæstioni. ¶ in aliis autem, quam in crimine læsæ maiestatis terri habena, uel ferula credi possunt. l. i. §. impuberi. ff. ad senatuscon. silla. ¶ Minores etiam uigintiquinque annis in caput alterius torqueri non possunt, maxime cum nullis argumentis extrinsecus accusatio impletur. Non tamen consequens est, ut eidem minori sine tormentis credatur. Nam ætas, quæ aduersus asperitatem quæstionis eum tueri uidetur, suspectiorem quoque eundem facit ad inuentiendi facilitatem. l. ex libero §. de minore. ff. de qd. & l. in testimonium. ff. de testib. Notandum est igitur secundum
- 22 Bald. in l. si. ff. de q. quod ¶ in omnibus casibus tortura habet locum præcedentibus indiciis, nisi in criminibus in iure expensis, ut in l. diuo Marco. C. de quæstio. & l. milites. §. hac enim. ff. eo.
- 23 dem. ¶ Sed nunc quærendum est, an plura indicia, aut unum requirantur ad torturam? Dic quod leges uidentur loqui in plurali, & ideo quod plura indicia requirantur. d. l. i. in principi. ff. de q. ibi aliis argumen. & l. unius. §. i. & l. milites, eodem, & in glo. l. fin. ff. eo. uidetur loqui in singulari, dum dicit præcedente suspitione, & glosa in l. si quis. C. ad l. iul. maiesta. ibi, indicium enim.
- 24 ¶ Quauis ergo leges loquantur in plurali, tamen hoc non cogit, nec infert ut ualeamus intelligere de pluribus indiciis, ut l. ii. §. homines. ff. ui. bono. raptorum. ¶ Vtrum ergo sufficiat unum indicium an plura, hoc stat in arbitrio iudicis. ut l. iij. §. eiusdem. ff. de testib. ¶ Nam possunt esse indicia generalia, & remota, & ista non sufficerent sine aliis, ut puta est homo malæ conditionis, est indicium tale quale, ut lege de minori. §. pen. ff. de quæstionib. Et illud non sufficeret ad tortura sine aliis indiciis. ¶ Sed si istud indicium esset unitum cum alio, ut quia est homo malæ conditionis, & conuersabatur in domo illa certe ista duo indicia generant suspicionem l. dominus horreorum. ff. locat. & sic quæ non sunt singula, multa iuuant, leg. rationes, & leg. instrumenta. C. de probationi. ¶ Si autem indicium non esset remotum, sed propinquum & tangens negocium, de quo quæritur, ut unus bonus testis de uisus prout in hac nostra materia, ubi Anippus deponit uisus

- disse, & adfuisse homicidiis prædictos Parasitum & Gnathonem
eiusdem famulos. tunc tale indicium est sufficiens ad torturam;
ut. l. maritus. ff. de quæstioni. uel si est confessio facta extra indi-
cium, uel captus ibi & dicitur quod est propter hoc, ut. l. capite
31 quinto. ff. ad leg. iul. de adul. † Tunc posset esse unum indicium
ita propinquum, quod esset sufficiens ad torturam secundum Bar-
ro. in. d. l. si. ff. de quonib. ubi dicit, ita intelligi debere gl. d. l. ibi præ-
cedente suspitione, & glos. in. d. l. si quis. C. ad leg. iul. in iusta
32 † Si uero absint indicia sufficientia ad torturam, in defectum illo-
rum ad terrorem potest tortura presentari, ut in aucten. de man-
da. princ. § & talem, & Bald. in. l. ii. C. quorum appella. non reci-
& in cle. i. extra de hæreti. & c. i. extra de testib. & l. i. §. impube-
33 res. ff. ad senatu. sylla. † Modus autem præsentandi torturam de-
bet fieri sine prolatione sententiæ, quia si diceretur in sententiâ
ei præsentabitur quod, non esset curæ, quia sciret se non passurum.
Si autem dicatur, quod torquebitur, haberet uim sententiæ, &
tunc licite posset appellare. Reus ergo adducendus est ad locum
tormentorum, & ostensis tripodibus, funiculis, & aqua ei iniun-
gatur se exuere indumentis. Et tunc debent ei fieri comminatio-
nes de eum apprimere torquendo, fingendo eum ligare pedibus, &
manibus nisi dixerit ueritatem Et nisi illo terrore fateri uelit, re-
mittendus erit, quia ubi reus nullis argumentis urgetur, in causâ
34 non facile tormenta adhibenda sunt, sed instandum accusatori,
ut id quod intendit comprobe, ac sic conuincat. l. iunius. §. in eo.
ff. de quod. quod si testis deficiat. innocentis fidem sola iurisiurandi
taxatio manifestat, ut. c. i. xxii. q. i. Concludendo igitur constat, quod
isti duo rei Gnatho, & Parasitus qui plebei sunt & uiles personæ
satis argumentis urgentur sufficientibus ad torturam. & ita mihi
uideretur lima correctionis salua.
- B 35 **¶** Expenſis &c. † Iudex in interlocutoria potest damna, & in-
teresse in diffinitiuâ reſeruare, quia nondum perfectus & instru-
ctus est proceſſus, ut l. terminato, ibi uictori cauſæ reſtitui debere
expenſas, aut ſuper his quærelam iure competere. C. de fruſt. &
36 lit. expenſ. & ar. l. modestiſſimus. ff. de ſo. † Quæro autem quare re-
ſeruantur expenſe, damna, & intereſſe in diffinitiuâ, cum in cri-
minali non ueniat reſectio expenſarum, quando poena in ſuppli-
cio conſiſtit, ut Bal. in. l. non ignoret C. eodem de fruſt. & lit. ex-
37 pen. † Etiam qui reum accuſat criminaliter, non dicit ſibi obno-
xium, ſed ſiſco, ut. l. agraria. ff. de termi. mot. & ff. de popul. actio.
38 ſuper rubr. & l. iiii. in princi. ff. de ſepul. uiola. dic quod tibi cauſa

- est criminalis, & pecuniaria, quoniam scilicet fit persecutio per fiscum ad finem criminalem, & per accusatorem ad finem priuati interesse, tunc uenit refectio expensarum, quoniam ad partem ciuilem, ut l. cum quidam, in uerbo obnoxios sibi, & ibi Bald. C. eodem de fructib. & liti. expens. ¶ Nanque contra actorem non persequentem uel defendentem litem, uel pendentem potest ferri sententia calumnie, damnorum, & expensarum. d. l. non ignoret, dic hoc procedere a poena confiscationis citra, ut c. caluniam ext. de poe. C. de fidei iussoribus, lege. i. & leg. tutelae. §. si libertate. ff. de capi. diminutio.
- C 40 ¶ In pratorio. ¶ Regulare est, quod iudex debet ferre sententiam tam in ciuili quam in criminali in loco maiorum suorum, alias non ualet sententia, ut l. cum sententiam. C. de senten. & interlo-
- 41 cuto omnium iudic. prator enim ubicunque salua maiestate imperii sui, saluoque more maiorum ius dicere constituit, is locus recte ius appellatur, ut l. pe. §. si. ff. de iusti. & iure. ¶ potest tamen iudex ordinarius eligere sibi alium locum, & mutare illum, dum tamen publice, & notorie coram officialibus hoc faciat, & sit in suo districtu. i. iurisdictione & territorio quia omnis locus qui est intra territorium iudicis ordinarii locus maiorum intelligitur, secundum Domi. de sancto Gemin. in c. cum episcopus, de off. ordina. libr. vi. & ita tenet Alberi. de rosa. in. d. l. cum sententiam. C. de senten.
- 43 & interlocutio omnium iudic. ubi dicitur tex. ¶ quod sententia, quae non est lata in loco maiorum, nec praesentibus officialibus, est ipsa iure nulla ¶ Ex partium autem prorogatione iudex potest in alio loco, quam in loco maiorum suorum ferre sententiam in criminalibus, ut l. quare. ff. de solutio. Tutius tamen est, ut ferat sententiam in loco maiorum, ut Barto. in. l. i. §. dies. ff. quando appell. la. sit. ¶ Aut non sit prorogatio partium, & tunc aut non potest iudex iudicare in loco maiorum ratione impedimenti, timoris, uel suspicionis, & tunc potest alibi iudicare, & sententia alibi lata, ualet, ut no. glo. in eo qui iudicauit super aequo, in. l. ii. C. de senten.
- 46 ex peric. reci. ¶ alias autem si potest iudicare in loco maiorum, & consuetudo, in illo debet iudicare, alias non ualet sententia. d. l. pe. §. fin. ff. de iusti. & iure. ¶ Si autem esset iudex delegatus, qui non habet locum maiorum deputatum, tunc posset alibi iudicare, ut Bald. & docto. in. l. i. C. de senten. ex peri. reci. & Specu. in titu. de
- 48 senten. §. iuxta praepositionis seriem uersicu. secundo ¶ iudex uel praepositus metatorum alias, marescalorum Francie discurrens per prouincias potest ubique etiam in agro iudicare, ut l. prouin-

- 49 ciorum C. de fer. & l. constitutiones. ff. de appella. † nec ab eo ap-
pellatur ex edicto regis. unde ex perpetuo edicto aliquid decer-
niur, id quod minus fiat uel ubi res dilationem non recipit, non
permittitur appellare. lege si res. ff. de appellat. reci. uel non.
- 50 † Et sic ubi te inuenero, sibi te iudicabo, ut Bald. in dicta. l. pro-
uinciarum.

D 51 CXXXVIII. Februarii. † Ea enim die, qua quis uenit torquen-
dus, non datur ei ad comedendum, nec bibendum ante torturam,
ne corpus ex cibo turbetur in ipsa tortura. Crassus enim uenter te-
nuem sensum gignit. l. quæ adulterium, iuxta glo. C. ad. l. iul. de
adulter. & ita seruatur de consue.

Erdinandus Parasitus iunior^a alter ex famulis
memorati Anippi a carcere in conclaue confi-
lii accitus, & exacto iureiuran.^b rogatus^c a me
præposito &c. de uero dicendo, & reuelando
homicidio in defunctos Crassum, Plutum, Xenium, per-
petrato.

Dixit non interfuisse, propterea nescire se, qui patraue-
rit tale homicidium. Tunc deductus est a tortoribus in
locum quæstionis, ut torqueretur: Ibiq; exutus omnibus
uestimentis supponitur quæstioni, prius tamen adhorta-
tus ad uerum dicendum.

Dixit non alia, quam quæ iam coram me confessus es-
set scire.

Hoc dicto uenerabili signo Sanctæ crucis^d se meo ius-
su munit, orans in nomine patris & filii, & spiritus sancti
amen: deo omnipotenti, beatæ Mariæ uirgini, & omnibus
sanctis eius me commendando.

Tunc manibus, ac pedibus funi alligatus a tortoribus,
ac tensus in aere resupinus ad pedes supponitur paruus
tripus, quo magis extenderetur: deinde compresso torti-
naso eius ori ahenum primum aqua infudit alter ex torto-
ribus uerumq; ab accusato extorquere adnititur, ^e sed ille
nihil confitetur.

Similiter infuso secundo. iiii. aquæ aheno, ille confis-
tetur nihil.

PRAXIS CRIMINIS

Deinceps interrogatus, num sæpe dictæ Crassi Plutii Xenii cædi interfuisset, num illam commisisset, num opẽ præstitisset, & a quo commissas

Dixit cædi præsentem non fuisse, deos obtestans im mortales.

Infuso. v. vi. ahenò idem omnia negat.

An Egidius Gnatho^f alter Anippi famulus adfuerit, suppetias tulerit, homicidiumq; patraverit.

Dixit nescire, credere tamen illum relicto communi hero Anippo in uico sancti Honorati die & hora homicidii recta domum in diuersorium balistæ ad sternendos lectu los, & digerenda singula præcurrisse.

Substituitur funi tripus alter maior, quo plus extendetur miser, qui uehementer exclamans, hei, hei, cædi ad fuisse, ensemq; strinxisse abnegauit.

Infusum est ori eius septimum aquæ ahenum, quam fere euomuit sanguinem mixtam.

Rogatus an dicta die cædis semper, maxime post cœ nam usq; ad lectum hero adstiterit?

Dixit adstitisse, nec reliquisse, quemadmodũ antea confessus erat.

Soluitur & miser a tormentis: & lotis manibus, iunctusq; brachiorum compositis sublatus est in aliud cubiculum ad focum lucentem, ubi lecto ad terram strato positus & rogatus perseverat in sua nouissima confessione.

Die sequenti mane.

Eductus istem parasitus a carcere in idem conclaue, & delato sacramento a me interrogatus de integro, persistit in sua confessione^h ibi coram recitata addens, aut detrahens nihil.

A 1 **F**erdinandus Parasitus iunior. } † Hic duo rei torquendi. Et ita ubi unius facinoris sunt plurimi rei, ita audiendi sunt, ut ab eo primum incipiatur, qui timidior uel teneræ ætatis uidetur. l. unius. ff. de. q. † A suspectissimo etiam est incipiendum, & a quo facilius uerum sciri iudex credit ut. l. i. ff. eo.

- B 3 ¶ Iureiuran. } ¶ Iuramentum licitum est pro ueritate inquirenda
sine in testibus siue in aliis. ut .c. quanquam. xiii. q. ii.
- C 4 ¶ Rogatus. } ¶ Per omnia interrogationum, & questionum uesti-
5 gia iudex decurrere debet. l. super statu. C. de q. ¶ & reum interro-
gare super quolibet indicio in informationibus contento. dista. l.
unius §. cogniturum, & l. custodias, & ibi Bald. ff. de pub. iudic.
6 c. quoniam contra falsam, extra de proba. ¶ Iudicis siquidem in
executienda ueritate plurimum subtilis diligentia affert. Quia ex
uoce & sermone, & ex eo qua quis constantia quid dicat quædā
ad illuminandum ueritatem in lucem emergunt. l. de minore §.
7 tormenta. ff. de q. ¶ Et debet iudex describi facere responsionem,
& quemlibet motum, & gestum corporis, & omnia gesta in que-
stione per scribam, ut capitulo quoniam contra falsam, extra de
proba & hoc ne publica fides deperat, ut. l. gesta. C. de re iud. Et
per ordinationem regis Lud. xii. art. cxiii.
- D 8 ¶ Signo sanctæ crucis } ¶ Quia pleriq; in tortura deficere solent
9 ut. l. qñes ff. de qñ. ¶ Idcirco torquendus priusquam ligetur fu-
niculis per tortores in questionis loco debet uestimentis exutis
se signaculo crucis insignire in fronte, & aliis membris, sic dicē-
do in nomine patris & filii & spiritus sancti amen. Nam scriptu-
ra salutiferæ crucis signaculo fideles docuit insigniri, ut capitulo
10 ecclesiarum, undecima distinet. ¶ quod signaculum crucis in fron-
te, & aliis membris debet fieri, ut de consecrat. distin. iiii. c. postea
11 figuratur, & distin. v. c. nunquid. ¶ Quod signaculum crucis ui-
detur traxisse originem ex ueteri testamento, quia cum angelus
deberet occidere primogenita Aegypti, præceptum est filiis Israel
utrunq; postea hñire de sanguine agni ad modum Thau literæ,
quæ est ad modum crucis. T. legitur itaq; in Ezechiele, quod cū
apparuisent sex uiri uasa habentes in manibus, & quidam uir ap-
paruisset in medio eorum habens arramentum ad renes dixit Do-
minus ad eum Signa Thau in frontibus dolentium & gementium,
ut glo. in. d. c. ecclesiarum. xi. dist.
- E 12 ¶ Extorquere adnoscitur. } ¶ Ista questio est inquisitio, quæ fit ad
eruendam ueritatem per tormenta & corporis dolorem, ut. ff. de
iniur. l. item apud labeonem. §. adicitur, uersu questionem, ubi
dicitur, questionem intelligere debemus & tormenta, & corpo-
ris dolorem ad eruendam ueritatem. nuda ergo interrogatio, uel le-
13 uis territio non pertinet ad hoc edictum, & c. ¶ Et questionis uer-
bo etiam ea quam ob malam mansionem dicunt, cōtinebitur cū
igitur per uim & tormenta habita questio est, tunc questio intel-

PRAXIS CRIMINIS

- ligitur. Sed & si iussu domini quis quæstionem habeat, modum tamen exceſſerit, teneri eum debere labeo ait, ut. d. l. item apud
- 14 labeonem. §. quæſtionis uerbo. ¶ Sic ergo torquendus est reus, ut in nocentiæ uel ſupplicio ſaluus reddatur. l. quæſtionis. ff. de q.
- 15 ¶ quemadmodum ſi iudex non ſeruat tenetur ex hoc. l. ſi conſtan te. §. ſi maritus. ff. ſol. ma. ibi attñ ſcuitia quæ in propriis culpan da, in alienis coercenda eſt, & l. ſed & ſi quemcunq. §. ſi ma
- 16 gister. ff. ad. l. aquil. ¶ nec prodeſt iudici cum tanquam iudex hoc fecerit cum deliquerit, nam contra maleficium prauæ præſumi tur actum, ut C. de iniur. l. ſi non conuicii, & l. i. C. ad leg. corn. de
- 17 ſicar. ¶ propterea ſi propinquus in corrigendo propinquum mo dum exceſſerit, & ſic membrum debilitauerit, tenetur ut. C. de
- 18 emeu. propinq. l. una ¶ nec iudicem excuſat officium, quia ſicut nec priuatis, ita nec magiſtratibus conſeſſum eſt aliquod illicitū
- 19 facere. l. nec magiſtratus ff. de iniur. ¶ E contra uidetur quod iudex non teneatur, quia hoc facit exequendo officium ſiū cauſa erue di ueritatem, non autem animo interficiendi uel debilitandi, et
- 20 go non debet ex hoc teneri, ¶ nemo enim uidetur delinquere, niſi animum malignum delinquendi habuerit ut l. ſæpe. ff. de uer. & rer. ſignifi. ibi ut nemo opere furtum uideatur feciſſe, niſi & con ſilium malignum habuerit, nec conſilium habuiſſe nocendi, niſi
- 21 & factum ſequutum fuerit ¶ uoluntas enim & propoſitum diſtin guunt maleſicia, ut. ff. de fur. l. i. ¶ Tunc enim crimen contrahitur cum uoluntas, & propoſitum nocendi interuenit, non aliter, ut
- 22 C. ad leg. cor. de ſicar. l. prima ibi, crimen enim contrahitur, ſi & uoluntas nocendi intercedat. ¶ cæterum ea, quæ ex improuiſo ca ſu potius, quam fraude accidunt, ſæto plerunq. non noxæ im
- 23 putantur, & ff. de lib. hom. exhib. l. liii. §. i. ¶ præſumit enim prin cept bonum de officialibus ſuis, niſi manifeſte contrarium doceat
- 24 tur ut. ff. de offi. præ. præto. l. una, ad ſi ibi, credidit enim princeps eos, qui ob ſingularem induſtriam, explorata eorum fide, & gra uitate ad huius officii magnitudinem adhiberentur, non aliter iu dicaturos eſſe pro ſapientia ad luce dignitatis ſue, quam ipſe fo ret iudicaturus.
- F25 ¶ An Egidius Gnatho. ¶ Videtur quod hic iudex delirat, cum non debeat ſpecialiter interrogare reum, an dictus Gnatho homi cidium fecerit, ſed generaliter quis id fecerit quando in alium tor quetur. alterum enim magis ſuggerentis quam requirentis uide tur. d. l. i. §. qui quæſtionem. ff. de quæſt. Dic quod eſſe uerum quā
- 26 do in alium tantum torquetur, ut. d. §. qui quæſtionem. ¶ Sed quā do reus

- do reus torquetur in se super facto proprio de se interrogari po-
 27 test specialiter, ut hic, ut. d. l. i. §. diuus. ¶ Et etiam de sociis, & in
 hoc est casus specialis ut reus repen possit in quæstionem nō su-
 peruenientibus aliis indiciis, ut scilicet manifestet mandatorem;
 & socios criminis, tex. in. l. & si ceruus. ff. ad senatuf. sylia. ubi di-
 cis textus, et si certus sit percussor, tamen habenda est quæstio, ut
 28 eadē inueniatur mandator, utiq; ipse percussor quæstioni dabi-
 tur, quanuis cæteri mandatores puniantur quanuis alias serui in
 caput domini non torqueantur. Recte tamen fiet quæstio, etiam
 29 si hæredem accuset siue extraneus hæres, siue ex suis sit, ¶ & si
 torqueatur in alium, ut testis, & confessus fuerit, non poterit reuocare
 confessionem, per gl. in. d. l. edictum. ff. de qō ¶ q. irrogatus;
 30 dū torqueat, amplius dīa erit, q̄ interrogatus fuerit rei erit iudiciū
 nō interrogātis culpa. d. l. i. §. diuus Adrianus. ff. de q̄st. ¶ Sin uero
 reus ultro fateatur, non sp est fides ei adhibenda, nonnunq̄. n. aut
 metu, aut aliqua de causa in se confitetur, d. l. i. §. si quis ultro, &
 31 l. in fraudem §. si. ff. de iure fisci. ¶ nec perire uolens auditur. l. non
 32 tantum. ff. de appell. ¶ Neque etiam credendum est confesso, de
 se, & sociis, nisi allegauerit euidentem rationem, uel uerisimilitu-
 dinem, quæ instruat iudicem, quia tunc publicæ uindictæ non
 33 erit subtradendus reus. l. sicut. C. de qō. ¶ Ita quod si cōfitens fue-
 rit confessus in tortura non præcedentibus indiciis non allegan-
 do euidentem rationem, uel uerisimilitudinem, nunquam potest
 34 ex illa confessione damnari, ut gl. mirabilis, & singularis, in. l. pe.
 ff. de quæstio. ¶ Quia confessiones reorum pro exploratis facino-
 ribus haberi non oportet, si nulla probatio religionem cognoscē-
 ris instruat. d. l. i. §. diuus Seuerus. ff. de quæstio. Si autem aliqua
 sint indicia contra reum, quæ coniuncta sunt cum confessione,
 35 quanquam extorta, inducunt indubitabiliter ueritatem. ¶ Ideo
 non prodest reo confitenti reuocare confessionem extra tormen-
 ta quia est irrenocabilis secundum Bald. in l. non hoc. C. unde le-
 36 git. ¶ Et hoc nisi reuocans probaret clare contrarium per indicia
 contraria elidentia, ut lege ciuile. C. de furt. & ibidem Bald. in. l.
 37 fin. C. de prob. ¶ Si autem reus unico, & simplici iudicio torquea-
 tur, & confessus fuerit non allegando euidentem rationem, uel
 uerisimilitudinem, non stabitur illius confessioni, nisi perseveret
 extra torturam, ut. d. l. i. §. diuus Seuerus ff. de qō. & d. l. sicut. C.
 eodem. & glo. in. l. i. ff. de custo. reo. & l. si quis in ea iuncta glo. C.
 38 eodem. Azo autem in summa dicit. ¶ aut si quis confitetur crimē
 sponte metu. probationis, & sufficit una confessio, ut l. qui sentē

- 39 *tiam. C. de poenis. ¶ Aut confitetur metu tormentorum, & requiritur quod perseueret in confessione, extra locum tormentorum ut lege si confessus. ff. de cust. reo. & l. i. §. quæstioni, & §. si quis ultro. ff. de quæstio. & Cyn. in. d. l. si quis in ea, & ita est consuetudo secundum Bart. in. d. l. i. ff. de custo. reorum. Prout uidi practica*
- 40 *ri Parisiis. ¶ Oportet ergo quod post confessionem factam in tormentis reus reducatur in locum publicum iudicii, scilicet in cameram consilii, si qua sit extra inctum tormentorum, & ibi corā tabellione, aut scriba, & personis publicis confiteatur denuo: ut tex. in. l. ii. C. de custo. reorum. & Bar. in. d. l. i. §. diuus. ff. de quæstio. & per ordinationem regis Ludouici. xii. ar. xiii. quæ dicit, quod post diem, & noctem reus debet iterum interrogari, an perseueret. Tunc quæ tormentis, uerberibus, & igne fatigati in se torti dicunt, ueritas ipsa dici uidetur, si perseuerauerint extra torturā;*
- 41 *ut Tullius in topicis. ¶ Sed si in alium torqueantur, ut testes, confessionem reuocare non possunt extra torturam, imo tenebit, ut*
- 42 *glo. in. l. edictum, in uerbo efficacissimas. ff. de quæstio. ¶ Ratio autem quare, quis debeat perseuerare post tormēta in se tortus, ideo uidetur esse, quia quæstioni, fides non semper, nec tamen nunquā habenda est res fragilis, & periculosa, quæ ueritatem fallit. Ita quod pleriq; patientia, siue diuitia tormentorum sic toruēta contem*
- 43 *nunt. ut exprimi ueritas ab eis non possit. ¶ Alii sunt tanta impatientia. ut in quouis mentiri, quam pati tormenta uelint, & ita fit, ut uario modo fateantur, & non tantum se, uerum & alios crimi*
- 44 *nantur. d. l. i. §. quæstioni. ff. de quæstio. ¶ Alii & multi iudurantur habentes breuia scripta in brachiis, ut refert Par. de put. tract. de syndic. uerb. tortura grauior. & apud eum dicit quidam magnus Theologus, quod si quis gestaret in dorso uersum spalmi. ix. contere brachium peccatoris, & maligni: quæretur peccatum illius, & non inuenietur quod non confitebitur in tortura. Et dicit Albertus magnus in lib. de secretis naturæ, quod lapis Mesites dictus a cinitate, quæ dicitur Mesis, tritus, aquæ mixtus & datus in potum illi, qui debet pati cruciatus, quod inducit insensibilitatem poenæ, uel cruciatus. Alii etiam dixerunt, quod bibendo opium non sentit dolorem, Hinc est cum apud Tholosatus agerem, ut parsonus causarum in iurisdictione domini uicarii regii, uidi nonnullos torquendos ordinatione uiuentis, & nunc defuncti domini Bertrandi iurium doctores, necnon eiusdem uicarii locum tenentis denudari, & pilos, capitis & corporis eorundem ab radi ad euitandam prædictam suspicionem, qui quæstioni repeti*

tæ ex nouis indiciis dati cito confefsi sunt maleficium, cum antea diffefsi fuerant, & ideo fuit ad hoc cauti, & intenti iudices.

- G 45 ¶ Soluitur. } ¶ Iudices hoc temperamentum tenere debent, ut tormenta immenfa non fumant de aliquo, nec quanta poftulauerit accufator, fed prout moderatæ rationis temperamenta defiderant, adeo quod tortus fanus, feu faluus innocentia, uel fupplio conferuetur, ut. ff. de quæft. l. de minore. §. tormenta, & l. quæftionis modum. ff. eodem titu. ¶ alius tenebitur iudex actione iniuriarum ut. ff. de iniur. l. Item apud Labeonem. §. quæftionis, ibi fed et fi iuffu domini quis quæftionem habeat modum tamẽ ex-
- 46 celferit teneri eum debere Labeo ait. ¶ Sed fuper hoc non poteft certa doctrina dari, fed index debet confiderare cuius fortitudinẽ, uel debilitatis, ualitudinis, aut ætatis fit, qui torquendus eft, ut fm uarietate pfonatũ, & uarietate criminis. feu alterius negotii qualitate utatur qñque grauioribus qñq; minoribus tormentis, quod autem hæc fint confideranda probatur per iura, ut. ff. de fenatuf. f. lla. l. fi quis in graui, & §. fubuenitur, ibi ignofcitur etiã iis qui ætate defecti funt, & l. i. §. impuberi, & §. impubes, ibi, ætas enim excufatione in meretur. ff. eodem ad fillania.
- H 48 ¶ Perfitit in fua confefione. } ¶ Q uæritur ad quem locum debeat duci reus tortus ad perfeuerandum: refpon. quod apud acta uel alium publicum locum, prout in cameram confilii, & non in confpectum torture. Et ideo folemus nos iudices in perfeuerantia faciendã conuocare teftes, fcilicet tam clariffimos uiros quã patronos caufarum, iuxta. l. custodias. ff. de public. iudic. in qua cauetur, ¶ quod iudex custodias perfonas auditurus, tam clariffimos uiros, quam patronos caufarum fi omnes in ciuitate, uel p uincia quam regit, agunt adhibere debet Et fub publico teftimonio iudei facit fcribere perfeuerantiam, prout in textu. Et ita fieri decet ar. l. ii. C. de custo. & exhib. reo. ibi, ita enim quafi fub publico teftimonio comemoratio admiſſi criminis fiet. ¶ Q uantum autem fit intermediũ ab hora confefſionis torti ufq; ad horam reductionis ad perfeuerandum, hoc non determinatur aliqua lege, ut. d. l. ii. C. de custo. reo. ibi atque poft modum eductus apud acta audiat. Sed illud relinquitur arbitrio iudicis cõſiderata qualitate perfonarum, & leuitate, uel grauitate criminis. cum enim tempus certum, uel quid aliud non præſumitur a iure, iudicis poteftati relinquitur, ut. ff. de iure delib. l. i. ibi, cum dicit tempus; nec adiicit diem, fine dubio oftendit eſſe in ius dicentis poteftate, quã diem præſtituat, & ff. de ftatu lib. l. i.

Igidius Gnato alter Anippi famulus euocatus a me præposito e carcere in locum, ubi flagitiosi torquentur, ac commune factus, nisi uerū palam fateretur: decretam ei esse quæstionē.^a

Dixit ueritatem se non taciturnum, nec aliud scire, quā quod paulo ante rogatus nobilis locutus fuerat. Tum assumptus est a tortoribus, & ab eisdem exutus, positusq; super lapide a pariete præminenti nostro iussu signum crucis in fronte pollice pingit, & præcatur in nomine patris: & filii, & spiritus sancti Amen: deinde ligatis, ^b singulis pedibus, ac manibus funiculo ferreis annulis trahit, subiiciturq; ad pedes paruus tripus, quo magis distrahatur, ac sollicitatur sacrosancte de uero fatendo.

Is uociferans, Iesus morior: uos, inquit, me interimitis, Sum ego clericus, ^c & sacris initiatus peto ad meum iudicem ecclesiasticum remitti.

Deinde superposito faciei strophilo udo alter tortorum, compresso torti naso primum aquæ ahenum ori infudit, quam eructando miser finxit loqui uelle, is laxato naso receptoq; anhelitu in hæc uerba erupit: ha morior, ^d mortuus sum: ego uitam exhalo.

Adhortatus itaq; ne quid ueri reticeret, eademq; cuius reus esset, agnosceret.

Dixit moriar ego potius, quam tanta tormenta patiar.

Secundo ingesta est ori eius secundi aheni aqua pressis naribus, quam aquam reuomuit, quantum potuit, nihil confessus.

Infusa est adhuc tertii aheni aqua modo, quo memoratum est, totum se commouit tortus.

Rogatus qui homicidium commisisset, ^e committentive suppetias tullisset.

Nihil uoluit respondere.

Subiectus est per eosdem tortores magnus tripus tensus funiculo, ut corpus magis tenderetur, & miser gra-

uius torqueretur.

Hei hei confitear, inquit, heu quantam uim patior, fici-
nē me decet nunc mori inconfellum, uis falsum tormen-
torum uia me extorquere. O maledicti tortores, estis ne
carnifices, aut iis crudeliores, qui me tā grauiorib. tā atro-
cibus ex cruciatu suppliciis, O deus erue me a circumdanti-
bus. Infusa est quarti aheni aqua ut supra.

Iam uenter aqua intumescibat eiusq; partem aliquam
euomuerat, nec quicquam pro mere uoluit, denuo. v. vi.
aquæ ahenum exhaustit, diffitens omnia. f.

Solutus præterea, & remotus est a quæstione, distor-
ta membra composita, ac sublatus per dictos tortores
super stratum ad focum, denique appositum panis, & ui-
ni ientaculum.

F I N I S.

Bsoluta iam uniuerſa criminationis inſtitutæ
praxi, nobis primo diſpiciendum eſt, ad quem
modum, qualiter, & quibus modis, committā-
tur maleſicia.

Secundo quibus modis, quantum ad notorium attinet
eadem maleſicia comprobari poſſint.

Tertio quis modus in irrogandis pœnis ſit obſeruan-
dus, quæ ſingula ordine tractare in animo habemus,
quibus peractis ſinem imponemus iudiciali huic diſpu-
tationi.

A I **D**ecretum ei eſſe quæſtionem. ¶ Si extra locum tormento-
rum iudex comminando reo torturam, prout hic in tex-
tu inferendo ei terrorem, quantum poteſt, ſi reus his audi-
tis confiteatur, non dicitur, confeſſio facta metu tormentorum,
quia leuis terrore non habet uim tormenti, metus enim cauſa ab-
eſſe uidetur, qui iuſto timore mortis, uel cruciatu corporis con-
territo abeſt: & hoc ex affectu eius intelligitur, ſed non ſufficit quoli-
bet terrore adductum timuiſſe, ſed huius rei diſquiſitio iudicis
eſt. I. metus. ff. ex quib. cauſ. maio ¶ leuis ergo terrore extra locū

- tormentorum facta illuforia est, artic. l. hæc autem satisfactio. ff. si
 cui plusquam per leg. falc. ibi, nam iniquum erat omnimodo ca-
 ueri nondum illata controuersia litis, cum possint eluforia minæ
 fieri, ideoq; eam rem prætor ad cognitionem suam reuocat, sed
 uidetur sufficiens metus cum super hoc iam erat lata sua tortu-
 3 ræ. ¶ Ideo non profit talis confessio, nisi sit perseverata argu. l. i. §.
 ex incendio, & l. pedius. ff. de incend. qui. & naufrag.
- B 4 ¶ Ligatis. ¶ Terrorem tunc aut metum tormentorum debemus
 accipere præsentem, & instantem torturæ, non suspicionem infe-
 rendi eius l. metum præsentem. ff. de eo, quod metus caus. & leg.
 5 metum autem. ff. eodem. ¶ Et tunc confessio dicitur facta metu
 tormentorum, ubi torquendus ducitur ad pedem torturæ, & ligā-
 tur eius manus retro, & hoc casu non ualeat eius confessio, nisi p-
 6 seueret extra locum tormentorum, ut supra dixi. ¶ quia lex æqui-
 parat talem confessionem extortam metu tormentorum confes-
 sioni factæ in tormentis, ut. C. quorum appell. non recip. l. iiii. ibi,
 aut formidine tormentorum & nota. quod ibi dicit formidine, nō
 autem dicit in tormentis, & idem sentit glo. ibidem, & ar. ff. de in-
 iur. l. item apud labeonem. §. adiicitur, uersic. quæstionem. ibi.
 Quæstionem intelligere debemus & tormenta, & corporis dolo-
 rem ad eruendam ueritatem. nuda ergo interrogatio, uel leuis ter-
 7 ritio non pertinet ad hoc edictum, unde paria sunt, & æquipol-
 lentia quo ad leg. corn. de sica. hominem percutere gladio, & strin-
 gendo gladium, hominem insultare. l. i. §. diuis. C. ad leg. corn. de
 8 sica. ¶ sic sufficit terror armorum, etiam si quis armis usus non sit
 l. idem est. §. armis, uersic. si. qui armati. ff. de ui. & ui arma.
- 9 ¶ Quid autem si quis ducatur ad pedem torturæ, sed non ligatur
 ei manus retro, sed tantum iudex minatur ei quæstionem, nisi cō-
 fiteatur, & ob eas miuas confessus fuerit, nunquid talis confessio
 uidetur facta formidine tormentorum: ut dicamus confessionem
 non ualere, nisi perseveret in ea? uidetur quod sic, arg. d. l. i. §. ar-
 mati, & d. l. metum præsentem. ff. de eo quod met. caus. & l. i. §.
 ex incendio, ibi, propter tumultum incendii, uel propter trepida-
 tionem incendii rapuit. ff. de incen. rui. & naufra. & l. pedius, eo-
 10 dem. ¶ Quid uero si iudex denegat cibum, & potum reo, uel fa-
 cit eum contineri in arcto & stricto carcere, donec confiteatur. &
 ob hoc sit reus confessus? Dic quod talis confessio uidetur facta
 metu tormentorum, ut. ff. de iniur. d. l. item apud labeonem. §. q-
 11 stionis, ibi, nam quæstionis uerbo, etiam ea, quæ malam mansio-

tionem tormentorum facta, ad hoc ut dicatur sponte approbata, debet fieri per unum diem post, & unam noctem post tormenta, alias dicitur facta metu tormentorum, quia ex uicinitate actum iudicandum est metum durare, Alexand. in consi. xcviij. num. v. & vi. in. iij. uol. & Bar. in. l. i. §. diuus. ff. de quæstio. & Angel. in. l. ii. C. de custo. reb. & c. lot. xxxi. q. ii. cap. i. extra quod met. caus.

- 12 ¶ Idem ubi aliquis est tortus non præcedentibus legitimis iudiciis, confessio facta in tormentis quantūcunque postea ratificata non est sufficiens ad condemnationem: Alexand. in consi. i. num. v. in. iij. uolum. alleg. glo. iusto. text. in. l. pen. ff. de quæstio, & l. i. §. diuus Seuerus. ff. eodem. Ange. in. l. qui in aliena §. celsus. ff. de acquir. h. red. dicit quod si aliquis sit tortus non præcedentibus iudiciis, si postea perseueret in confessione, notarius non potest scribere ipsum sponte confessum, si sciuit eum tortum sine iudiciis, quia præsumitur durare metus tormentorum, ideo tunc scribere contra ueritatem: Si autem iuste iudicia præcessissent tormenta, tunc bene posset scribere notarius, quod reus fuit sponte confessus, dummodo inter tormenta, & confessionem aliquod mediū interuallum interueniat: quod interuallum quale esse debeat requiritur arbitrio iudicis, ut not. in. d. l. i. §. diuus Seuerus. ff. de quæstio. & ita tenet Ioan. de Imo in. d. §. celsus, & idem Alexand. in consi. v. num. i. primo uolumine. Et consi. liij. num. secundo in iij. uolumine.

C16 ¶ Sum ego clericus. ¶ An clericus possit torqueri? dic quod sic ut. C. de episcopis & clericis, lege præbyteri, & xliij. q. vi. c. si res. & de hoc per canonistas in. c. i. extra de positi. & per Abbatem, in x. cum in contemplatione de regul. iur. in antiquis, & glo. in. l. fallaciter. §. quod si ingenuorum. C. de aboli in uerbo uexata.

D17 ¶ Ha morior. ¶ Index qui aliquem torqueri mandat, si talis ui tormentorum moriatur, eo forte quod erat antiquus, uel ualitudinarius, uel alias, index ipse priuandus est officio, & alias puniendus, si ob dolum, uel culpam hoc euenerit, ut not. in. l. gracchus C. ad legem iul. de adult. & Barro. in. l. quæstionis. ff. de qōnis.

E18 ¶ Qui homicidium commisisset. ¶ Tortus si confiteretur, & aliquos tanquam consceleratores, & complices criminis accusauerit, non propter hoc illi accusari essentprehendendi, uel torquendi nisi superessent alia iudicia, & adminicula probationum: inducebat tamen præsumptionem modicam, uel non modicam secundum qualitatem personarum, & si tortus perseuerauit usque ad mortem, & de hoc not. Cyn. in. l. fin. C. de accus. & l. repeti. ff. de

- 19 **I**nquestio. ¶ queritur autem an confessus de crimine possit interro-
gari de alio crimine? Dic quod sic de consuetudine, si constet de
eo crimine aliquantulum per informationem, quam consuetudi-
nem approbat Bar. in hac materia, in hoc quod habetur in aucte-
ritate iudic. sine quo quo suffr. §. oportet, col. ii.
- F 20 **O**mnia. ¶ Vbi reus in tortura non confitetur delictum, uenie-
liberandus, quasi indicia sint purgata, ut dicit Bar. in l. si. ff. qd.
Ideo quando ex tortura non potest crimen inueniri, uidetur qd
tortus absolui debeat, quia licet indicia præcesserint torturam nō
excusatur accusator a calumnia, ¶ & propterea damnum læso
contingens indebitè debet sibi emendare, secundum Bald. in l. si.
ff. de calumnia. & facit secundum eundem quod not. in l. pe. C.
de cond. ob. caus. dat. & l. dominus. C. de qd. ¶ ubi dominus: cu-
ius seruus est tortus, agit contra calumniatorem, & quæ habentur
in l. sed si unus. ff. de iniur. cum similib. ¶ Vnde si reus aliquid in
iuræ tolerauerit, id est si uel carceres sustinuerit, uel tormenta,
uel uerbera, uel catenas, accusator nō poterit ex hoc abolitionē
obtinere cum effectu, nisi forte ille, qui passus est suum acomoda-
uerit consensum ad petendam abolitionem, ut l. fallaciter. C. de
abolit. ¶ Quod si ingenuorum, uel plebeiorum qui conscii, uel
participes criminum non erant, gratia testimonii corpora fuerint
lasescita uerberibus tormentisq; uexata, abolitionem etiam dua-
rum partium consensu petitam denegati oportet, & crimen
propositum, cuius examen tormentis iam cœperat agitari opor-
tet. d. l. fallaciter. §. quod si ingenuorum. ¶ Si uero indicia sint ma-
nifesta, ex quibus reus est tortus, excusant accusantem a calum-
nia secundum Bald. in l. tertia. C. ad leg. iul. de adult. ¶ unde reus
tortus liberandus erit ab illa inquisitione tantum, sed non diffini-
tiue a delicto, secundum Par. de put. in tractat. de syndicor. in
uerbouiso & c. not. per Salyn. in l. si hi qui adulterii. C. ad l. iul. de
adult. ubi dicit per glo. ibi positam, quod ¶ si iudex habet sufficiē-
tia indicia contra accusatum, qui pluries tortus nihil uoluit cō-
fiteri, non debet ipsum diffinitiuè absoluere, sed debet concedere
abolitionem accusationis, ut C. de abo. l. ii. & idem tenet Sal. in
l. si quis alicui. C. ad l. iul. maiesta. ubi dicit, quod ¶ si reus dela-
tus in illo crimine nihil confessus est, propter quod accusator tor-
tus fuit qui nihil probauit, quod iudex neutrum absoluet, sed rē
indiscussam dimittet. Et ideo debet liberari fideiussoribus, & nō
diffinitiuè absolui a crimine, quia possent superuenire alia indi-
cia, & idem uidetur tenere Salyn. in repe. l. si quidem. C. de accu.

- 29 ¶ Et sic iudici pro animi arbitrio relinquendū, an sint indicia manifesta, uel non manifesta. l. iii. §. eiusdem, & §. tu magis scire potes. ff. de testii. ad hoc quadrat nouum statutum regium ar. clxiii.
- 30 ¶ Vtrum autem quæstio repeti possit dic quod regulariter rei torti in se confessi non possunt in caput aliorum torqueri. l. repeti. in fi. ff. de qō. nisi in caus. speciali, ut. l. torqueri possit sine nouis indiciiis ad hoc ut manifestet mandatorem. & socios criminis. l. & si certus. ff. ad senatusc. vlla. ¶ Si autem reus tortus nihil confessus fuerit in tortura, ex nouis indiciiis torqueri potest, & repeti in quōnem, maxime si tormenta animus corpusq; durauerit, ut. l. unius, & d. l. repeti. ff. de qō. ¶ Hæc autem noua indicia debent esse diuersi generis a primis, ar. not. in. l. per hanc. C. de tempo. & repar. appe. & Barto in. l. unius. ff. de appe. consti. reg. Lud. xii. ar. cxliii.
- 33 ¶ Quæro autem an propter confessionem factam in tormentis, quis teneatur perseuerare in illa confessione extra tormenta uideatur quod sic secundum Bald. in. l. bonæ fidei contractibus. C. de reb. cred. uersu. Item quæro de quæstione facta in tormentis, ubi dicit quod si talis confessio facta in tormentis præcedentibus indiciiis reuocetur: tamen illa talis confessio illo modo facta inducit semiplenam probationem, ita uoluit glo. in. l. ii. C. de cust. reo.
- 34 & ibidem Bald. ¶ & ideo nisi reuocans confessionem probet contrarium, cogitur perseuerare in tali confessione per repetitionem tormentorum, secundum. d. Bald. in. d. l. in bonæ fidei. Barto. autē in. l. unius § i. ff. de qōni. distinguit qualitatem iudiciorum torturam præcedentium, uidelicet aut inducia non erant multum urgentia, uel manifesta, & non repetetur qō: aut ierant indicia multum urgentia uel manifesta, & tunc repetetur, & ita practicatur
- 35 secundum eundem. ¶ Sed quomodo purgabit iudex illud indicium, quod oritur ex confessione in tormentis extorta, an iudex debeat adhibere tot tormenta, donec ille perseueret: & uideatur quod non, sed tantum per secundam torturam purgetur: quia Balin. d. in bonæ fidei, dicit quod ex tali confessione in tormentis, oritur semiplena probatio per glo. in. d. l. ii. C. de cust. reo. ergo per secundam torturam purgabitur illa semiplena probatio, sicut purgantur alia indicia, ut Bar. in. l. fi. ff. de quæstio.

S Y M M A R I V M.

- 1 Delicta facto, dicto, consilio & scriptura perpetrantur.
- 2 Propositio delinquunt latrones societatem habentes.

- 3 Impetu autē quis delinquit, cum per ebrietatem ad manus, uel ad ferrum uenitur.
- 4 Delictum casu committitur, cum uenando tellum in feram missum hominem interficit.
- 5 Delictum qualiter dicatur fieri proditorie & ex proposito, & nume. 7.
- 6 Insultus id est in alium saltus.
- 8 Prodere est unum actu ostendere, & aliud in mente gerere, & nume. 10.
- 9 Senus punitur si dominum deserat.
- 11 Delictum quando dicatur impetu committi.
- 12 Ebrietas magna extenuat delictum, parua uero delictum non minuit, nu. 14. Et alia de ebrietate, uide infra na. 74. & 75.
- 13 Lata culpa in poenis corporalibus non comparatur dolo, sed niti-
tius punitur.
- 15 Sola ebrietas est peccatum ueniale.
- 16 Maleficium quando casu committi dicatur.
- 17 Occidens hominem, & ille cuius dolo factum est incendium &
qui fur tiue cum telo ambulauerit, animo occidendi aliquem,
ad aliquem actum proueniendo capite punitur nec a principe
restitui debet, nec mortis poena ei remittitur.
- 18 Minor non restituitur, ubi dolus inest.
- 19 Non remitti poenam publice interest, ad maleficia quisquam
profiteat.
- 20 Veniæ facilitas incentiuum tribuit delinquendi.
- 21 Culpe in quibus culpa relaxatur delictum.
- 22 Iudex ubi compertum crimen non uindicat, tegere ut conscius
criminosa festinat.
- 23 Percutiens animo occidendi pari poena, ac si occidisset plecti de-
bet, licet uulneratus non decesit.
- 24 Animus punitur in delictis, licet non sequatur effectus.
- 25 Statuta & consuetudo regni Franciæ non puniunt animum nisi
sequatur effectus.
- 26 Poena personalis requirit actum consummatum minor uero deli-
ctum incohatum.
- 27 Delictum quomodo incohatur.
- 28 Iudex ex officio quandoq; mitiga poenam.
- 29 Intellectus ad l. si quis cum telo C. ad l. cor. de fidei.
- 30 Affectus in leuioribus delictis non punitur, nisi sequatur ef-
fectus.

- 31 Affectus punitur. licet non sequatur effectus quando lex solū affectum sine effectu considerat.
- 32 In poenis imponendis habetur respectus ad dignitates seu conditionem delinquentium.
- 33 Decurio inconsulto principe deportari non debet, nisi tumultus populi aliter sedari non possit.
- 34 Decuriones furcæ subiciui exuri non possunt, eorum quoque parentes uel liberi in eadem causa sunt, num. 35.
- 36 Delinquens in gradu dignitatis uel status existens deportatur.
- 37 Capitalis damnatio est mors, uel ciuitatis amissio, seu seruitutis impositio.
- 38 Excellenti in arte sua decapitando, consulto principe parcendum est.
- 39 Propter tumultum & scandalum aliqua post ponuntur & fiunt quæ aliter non fierent.
- 40 Delinquentes in dignitate constituti, nobiles & barones decapitantur, uiles & infames cōburuntur, uel bestiis traduntur, seu furca suspenduntur, & num. 42.
- 41 Iudex inter poenas mortis arbitrari potest.
- 42 Hominem per lasciuiam occidens, mitius punitur.
- 43 Occidens non animo occidendi non punitur.
- 44 Culpa contrahitur, etiam si sine uoluntate delinquendi delinquitur.
- 45 Incendiarii qualiter puniantur.
- 46 Percutiens animo occidendi, pro homicidia damnatur, ei uero qui in rixa casu. sed non uoluntate homicidium admisit, pena est leuiatda.
- 47 Lata culpa in criminalibus non æquiparatur dolo.
- 48 Animus non occidendi qualiter probetur.
- 49 Dolus uel bona fides sunt animæ passionēs, quæ soli Deo notæ sunt.
- 50 Exteriora animi indicant qualitatem.
- 51 Animus ex percutiendi qualitate probatur.
- 52 Repercutiens percipientem a poena homicidii non excusatur.
- 53 Percutiens immediate percussorem suum, ad defensam facere uidetur: & ibi ponuntur exempla.
- 54 Clericum percipientem immediate repercutiens, excommunicatus non censetur.
- 55 Vim ui quando repellere non liceat.
- 56 Vim ui repellere licet incontinenti, non autem ex interuallo.

- Qui causa defensionis & non ulciscendi damnum dederunt modum excedendo, & non ex proposito innoxii sunt.
- 59 Vim factam personæ in ipso negotio defendendo non ulciscendi causa facere præsumitur.
- 60 Violentum interficiens securus est.
- 61 Vim illatā rebus incontinenti & inferendam uel quam citius q̄s scit, collectis amicis repellere potest.
- 62 Iniuriam illatam personæ ex interuallo repellere non licet.
- 63 In delictis per impetum aut lasciuiam, uel ebrietatem latam, aut leuissimum culpam sine dolo, & extra animum commissis, noxa non committitur inexcusabilis, quin reus per principem restituatur, quando maleficium contrahitur.
- 64 Occidens ex consuetudine regni Franciæ occiditur nisi per principem restituatur.
- 65 Statutum quod occidens occidatur intelligitur si dolose occidit.
- 66 Ebrius uel lasciuus qui homicidium commisit per quinquennium relegatur.
- 67 Qui disciplinando aliquem uerberauit & occidit, qua poena puniendus sit.
- 68 Malefaciens, licet in dolo nō sit, leuius quam lege cornelia de scariis puniatur.
- 69 Offendens tenetur actione legis aquiliæ ad dāna & interesse, actione iniuriarum erga offensum ac eius hæredes.
- 70 Actione legis aquiliæ nec minus ex culpa, quam ex dolo quis tenetur.
- 71 Damnum & iniuriarum æstimatio ad iudicem spectat.
- 72 Maleficio ex culpa leui nemo tenetur.
- 73 Iniuriarum non tenetur qui iocando alium percutit.
- 74 Nesciunt quid loquantur qui nimio uino indulgent.
- 75 Ebrietas euitanda est per quam crimina cauere non possunt.
- 76 Ebrius non secundum qualitatem delicti: sed quantum ebrietas illa meretur damnatur.
- 77 Temeritas facilitatis, inconsultusq; calor calumniæ uitio caret & ob id quempiam nullam poenam subire oportet.
- 78 Quicquid calore iracundiæ uel fit uel dicitur, non prius ratum est quam si perseverantia apparuerit inditium animi fuisse.
- 79 Lubricum linguæ ad poenam facile trahendum non est.
- 80 Vitæ utilitas legum laqueis non innodatur.
- 81 Latronem insidiantem an occidere liceat.

- 82 Casus excusat aliquem a delicto.
- 83 Qui sagitando in loco solito transeuntem percussit, non tenetur.
- 84 Miles qui militando aliquem percussit, quando teneatur.
- 85 Exercitio ei non deputato quis uti non debet.
- 86 Fraus & dolus idem sunt.
- 87 Dolus quid sit.
- 88 Dolus non probatur, sed indiciis præsumitur.
- 89 Dolus præsumitur præcedente inimicitia uel causa prædæ.
- 90 Dolus ex indiciis perspicuis comprobatur.
- 91 Indicia non manifesta dolum non concludunt.
- 92 Differentia inter dolum uerum & præsumptum & culpam latentem.
- 93 Minor a dolo malo non excusatur sic a præsumpto.
- 94 Probationes in criminalibus luce meridiana clariores esse debent.
- 95 Dolus præsumptus ad condemnationem non sufficit.
- 96 Præsumptionibus quis damnari non debet.
- 97 Ex præsentis præsumitur in præteritum, & uiolenta præsumptio quam lex pro plena probatione debet confessioni partis æquiparatur.
- 98 Dolus quandoque bonus dicitur.
- 99 Culpa lata quid sit.
- 100 Dolus præsumptus ex animo peruenit.
- 101 Delictum sine culpa commissum poena mortis non punitur.
- 102 Dolo causam mortis præbens poena mortis tenetur.
- 103 Ignorantia iuris an excuset a lata culpa, & numero. 104. cum sequenti.
- 104 Ignorantia iuris nocet in lucris ubi iurisconsultorum copiam habere potest.
- 105 Ignorantia iuris in damnis non nocet.
- 106 Iuris naturalis uel diuinorum præceptorum ignorantia culpam habet.
- 107 Ignorans prohibita culpa non caret.
- 108 Lata culpa licet absit uersutiae ignauiae, tamen culpa contrahitur.
- 109 Culpa ignauiae quæ sit.
- 110 Culpam ignauia qui incurrant.
- 111 Furiosi & fatui a culpa sunt seclusi.
- 112 Culpa uersutiae quorum sit.
- 113 Culpa lata, leuis & leuissima, qualiter inter se differant.

- 114 Culpa latior quæ sit.
- 115 Culpa leuissima idem est quod dolus manifestus.
- 116 Culpa leuis qualis sit.
- 117 Depositarius non tenetur de culpa leui, nec leuissima, nisi ex ea maleficium contrahatur.
- 118 Leuissima culpa quid est.
- 119 Furtum sine leuissima culpa fieri non potest.
- 120 Conductor licet de leuissima culpa teneatur de incendio non tenetur, quando diligentiam adhibuit.
- 121 Maleficium quandoq; ex leui & leuissima culpa contrahatur, sed leuius punitur.
- 122 Aromatarii tenere dantes uel uendentes res nocituras, lege cornelia de sicariis tenentur.
- 123 Culpa leuissima uenit in legis aquilæ actione.
- 124 Dominus aquilia tenetur pro seruo qui uulnerauit uel occidit.
- 125 Scientia pro patientia habetur.
- 126 Casus in quibus quis ex leuissima culpa, lege aquilia non tenetur, & nu. 127.

QUIBVS MODIS COMMITANTVR MALEFICIA.

NIMADVERTENDVM
† primo quatuor modis delicta p
petrari. Scilicet facto, dicto, con
filio, & scriptura, ut. ff. de actio.
& oblig. l. ex maleficiis, & l. aut
facta. ff. de pœnis. Et hæc com
mittuntur, aut proposito, aut im
petu, aut casu.

PROPOSITO † scilicet do
lo delinquunt latrones, qui factio
nem scilicet. i. societatem cū aliis
habent.

IMPETU † culpa lata, cū

per ebrietatem ad manus, uel ad ferrum uenitur.

CASU † uero. s. culpa leui, & leuissima, cum in uenando telo
inferam misso hominem, interfecit. l. respiciendum. §. delinquunt.
ff. de pœnis.

- 5 PROPOSITO ¶ antecedenti quandoq; committitur delictū,
 & hoc contingit duobus modis. Primo insultando, ut. l. is qui ag
 6 gressorem. C. ad l. cor. de sicar. ¶ Est autem insultus in alium sal
 tus, ut. l. prima. §. cum arietes. ff. si quadrup pauper, feciss. dicat.
- 7 SECUNDO ¶ modo committitur delictum ex proposito pro
 7 ditorio, ut. ff. ad l. iul. maiest. l. iii. In princip. ¶ Est autem prode
 re unum actibus ostendere, & aliud in mente gerere, ut. l. i ff. de p
 uaric. Exemplum ideo, ut si ego ueniens tecum tanquam socius
 itineris nulla interueniente rixa te percutio, non possum dici con
 tra te fecisse insultum: sed dicor hoc fecisse proditorie. quia aliud
 gerebam in animo, quam quod gerebam in actu, tex. ad hoc in. l.
 9 fin. de delato. lib. decimo. C. ubi dicitur, ¶ si seruus dominum ac
 sauerit, siue detulerit in exemplum omnium proditorum seueris
 simæ sententiæ subiugari debet: etiam si obiecta probauerit, exce
 pto crimine maiestatis, quia aut in metallum seruus damnatur,
 aut etiam ad mortem, & ibi glo.
- 10 SECVS ¶ autem si esses mihi inimicus. Ita quod essent inimici
 tiæ inter te, & me, quia si te percussissem, non uideor te proditorie
 percussisse, cum illud quod facio, in actibus ostendebam antea
 me tibi deferuere uelle: ideo cauisse petuisses, ut. d. gl. in. l. si. de de
 lator. Cum scriptum sit nunquam credes inimico tuo in æternū.
 sicut enim atramentum æruginat nequitia illius, ut Eccle. xii. c.
 & Spe. in tit. de cita. §. sequitur iuxta illud Itolorum, cum inimi
 co reconciliato non te fidare.
- 11 IMPETV ¶ delictum contrahitur, quando inter duos simul
 instantes oritur subito rixa, seu propter uerbum nouum, uel con
 12 tentionem nouiter emergentem, seu propter ebrietatem, ut. l. si in ri
 xa. ff. ad leg. cor. de sicar. & d. l. aut facta §. qualitate. ff. de pœnis
 & in tali maleficio non potest dici insultus commissus, nec factū
 13 proditorium, sed impetus. ¶ Ebrietas ergo magna extenuat deli
 ctum non autem in totum excusat, ut leg. omne delictum. §. per
 uinum. ff. de re milita. ubi dicitur per uinum, aut lasciuiam lapsis
 capitalis pœna remittenda est. sed militiæ mutatio irroganda est
 & sic minus punitur, quam si non inebriatus deliquisset, puni
 14 tur tamen eo, quod fuit in culpa lata inebriando, ¶ quæ culpa nō
 punitur in criminalibus, tanquam dolus, sed mitius arbitrio iudi
 cis, ut. l. lege cor. §. i. & l. in lege. ff. ad lege corn. de sicar. ¶ Ebrie
 tas uero parua non minuit delictum, ut in diuina scriptura habe
 mus exemplum de Loth, quem inebriauerunt filii eius, & se ne
 scienti miserunt. Quapropter culpandus quidem fuit, non tamē

- quantum ille incestus, sed quantum ebrietas illa increbatur, cum nesciret filias suas esse propter ebrietatem, ut capitulo inebriantur. xv. q. i. & glo. sibi idem dicit, quod sola ebrietas est peccatum ueniale, alleg. §. criminis. xv. disti. Et sic malefictum per leuem ebrietatem, seu calorem leui mente turbata, non tamen exilio mentis, dicitur imperu factum id est non appensate, & deliberate, sed inconsulte, & subito motu & minor dolus, quam si cum delibera ne scelus esset perpetratum, ut iuribus supra alleg.
- 16 ¶ CASV autem maleficiu committitur, sine dolo, & animo, & tunc est impunibile, ut lege si fortuito. ff. de incend. rui. & nau fra. ubi dicitur. Si fortuito incendium factum sit, uenia indiget, uisi tam latam culpa fuit, ut luxurie. l. late culpæ, aut dolo sit proxima, ut. l. que fortuitis C. de pigno. actio. & d. l. respiciendum. §. delinquent. ff. de poenis, & ff. de præuar. l. pe.
- DISTINCTIO autem poenarum in his tribus casibus est hæc.
- 17 ¶ QVI propositio, id est dolo hominem occiderit, cuiusve dolo malo incendium factum fuerit, quive hominis occidendi fur- rive faciendi causa ambulauerit perueniendo ad aliquem actum punitur capite, scilicet lege cornelia de sicariis, non habita difference ntia cuius conditionis hominem interemit. l. i. §. i. & ff. ad legem corneliam de sicariis, nec debet restitui per principem, nec poena mortis ei remitti lege nemo deinceps, & ibi, Bald. C. de episco au dient. ¶ Etiam minor ubi inest dolus non restitueretur, cum malo rum inores infirmitas animi non excuset. l. i. C. si aduers. delict.
- 18 ¶ Interest reipub. siquidem ne poena facile remittatur: ne ad male ficia quisquam profiliat l. si operis. C. de poenis. ¶ Nam facilitas ueniarum incentiuum tribuit delinquendi. xxiii. q. iii. c. est iniusta,
- 19 & ext. de uit. & honest. cleric. c. clericorum. ¶ Quinimo sunt quæ dam culpæ, in quibus est culpa relaxare uindictam, ut. c. i. extra de postul. prælat. ¶ Ideo ubi iudex compertum crimen non uindi cat, tegere, ut conscius criminosa festinat. l. ii. C. de comittere. &
- 20 mercat. ¶ Igitur si quis quem pereusserit animo occidendi, pari poena debet plecti, ac si occidisset, licet uulneratus non decesserit. l. i. §. diuus. ff. ad leg. cor. de sica. ¶ Nam in delictis punitur ani mus, licet non sequatur effectus, ut. l. si quis non dicam rapere. C. de episco. & cleric. & c. furtum. xiii. q. vi. ¶ Iure autem municipa li, & consuetudine regni Franciæ regulariter non punitur animus nisi sequatur effectus, & punitur tantum homicidium subsecu tum. I de in tenet Bar. in. l. si in rixa, & l. i. §. diuus. ff. ad leg. cor. de sica.

- ficar. & Ang. de malefic. in uerbo, in platea communis, uersicul.
 26 tu autem, num. 3. i. † Poenæ ergo personales. s. amissiones uitæ,
 & membri requirunt actum consummatum. Sed poenæ minores
 non requirunt delictum consummatum, sed incoatum, ut. ff. de ex
 traord. crimi. l. i. §. qui puero, in uerbis perfecto flagitio punitur ca
 27 pite, imperfecto deportatur, & Bald. in. d. l. si quis non dicam ra
 pere. C. de epis. & cleric. † Inchoatur autem delictum statim, qd
 conatus transit in alium, id est in contumeliam alterius, & non an
 te, licet finalis effectus non sequatur. Et hoc potest contingere du
 pliciter. Primo per actum remotum a principali delicto, sicuti est
 insultus ad homicidium faciendum, uel per actum propinquum
 sicuti est uulnus. Actus ergo uerbi, & actus facti remotus minus
 28 punitur. † Sed actus propinquus acrius punitur. Iudex tamen ibi
 ex officio mitigat poenam, ut ff. de poenis. l. si quis aliud. §. non
 29 dum, & l. aut facta. §. euentus. ff. eodem. † Nec obstat. l. is qui cū
 telo. C. ad leg. corn. de sica. quia ibi delinquens punitur eadem
 lege, non tamen eadem poena, ac si consumasset delictum, ut no.
 30 Guil. de cunio in. d. l. si non dicam rapere. † In leuioribus etiam
 delictis non punitur affectus, nisi sequatur effectus. l. i. §. fina. ff.
 31 quod quisq. iur. † Sed illa regula non procedit in delictis, in qui
 bus lex solum affectum considerat, ut Barto in. l. generaliter. §. i.
 32 ff. de calumn. † Reducendo autem ad poenam huius legis corne
 de sica Sciendum est, quod poena huius legis est, ut qui eadem
 commiserunt sponte, dolove malo in honore aliquo positi depor
 tari solent in insulam. Et qui secundo gradu sunt, id est humilio
 33 res, capite puniuntur † facilius hoc in decuriones fieri potest, sic
 tamen ut & consulto prius principe & iubente id fiat, nisi forte
 tumultus aliter sedari non possit, ut. l. qui eadem, & l. eiusdem.
 §. pe. ff. ad leg. corn. de sica. & l. diui fratres. §. i. & finali. ff. de poe
 nis, & l. i. §. i. ff. de bonis eorum, qui ante senten. mort. sib. consci
 ue. & l. moris. §. sed enim. ff. de poenis, ubi dicitur, Sciendum est
 discrimina esse poenarum, neque omnes eadem poena affici pos
 34 se. † Nam in primis decuriones furcæ subiici, uel uiui exuri non
 possunt. Et si forte huiusmodi sententia affecti fuerit liberandi
 erunt. Sed hoc non potest efficere, qui sententiam dixerit, uerum
 referre ad principem debet, ut ex autoritate eius poena, aut per
 35 mutetur aut liberetur. † Parentes quoque, & liberi decurionum in
 eadem sunt causa, ut. d. l. moris. §. parentes, & hoc ratione digui
 tatis, ut. d. l. i. §. fin. ff. ad leg. corn. de sica. & l. honor ueteranus C.
 36 de poenis. † Ideo ubi persona delinquens est in gradu dignitatis,

- uel status, uita debet ei concedi ex benignitate dispensationis, sed tamen debet capite puniri, scilicet deportari, ut
- 37 ff. de incend. rui. & naufrag. leg. fina. † Capitalis autem damnatio est mors, uel etiam ciuitatis amissio, uel seruitutis impositio. lege rei capitalis. ff. de poenis, & leg. secunda. ff. de pub. iud. & ff. de bono poss. l. i. edicto. §. rei autem capitalis.
- 38 † Excellenti etiam in arte, qua excellit, quando est optimus artifex, & ualde utilis rei pub. ei decapitando praeiuratur consulto prius principe, ut, l. ad bestias. ff. de poenis. Si autem aliter populus sedari non possit, uenit decapitandus, ut dista lege qui caedē
- 39 lege eiusdem. §. pen. ff. ad leg. cor. de sica. † & sic propter tumultum, & scandalum aliqua postponuntur, & fiunt, quae aliter non fierent, in capitulo de his uero. l. distinctio & capitulo placuit, de
- 40 consecra. dist. i. † Si uero delinquens est in dignitate constitutus, cui ex qualitate delicti per legem imponitur poena mortis, debet decapitari, ut lege capitalium. §. solent, uersu. nonnunquam. ff. de poenis. Et Bald. in lege data opera. C. qui accusa. non poss.
- 41 † Et potest iudex inter poenas mortis arbitrari, an igni subiiciat, uel furcae, uel decollatur: quia gratiam facere potest poenae, non uitae, sed leuioris, prout distauerit sibi aequitas arbitrarii secundum dignitatem, secundum aetatem, secundum merita prioris uitae, ut lege quid ergo. §. poena grauior. ff. de his, qui nota. infam. & lege & si seuerior. C. ex quibus caus. infam. irrog. & lege aut damnum. §. pro inde, ibi, nec liberam mortis
- 42 facultatem concedendi. ff. de poenis † uiles ergo personae, uel infames comburuntur, uel bestiis lacerandae traduntur, uel furca suspenduntur, sed nobiles, & barones decapitantur secundum Bald. in dist. l. data opera, & l. in seruorum. §. primo. ff. de poenis.
- 43 † QVI impetu autem uel per lasciuiam causam mortis praebuerit, scilicet per latam culpam, mitius punitur, quam si dolo deliquisset, quia non punitur capite. l. cor. de sica. sed relegatur in quinquennium, ut. l. lege. §. cum quidam. ff. ad leg. cor. de sica.
- 44 † Exemplum est, ut si quis hominem occiderit si non animo occidendi hoc admiserit, absolui potest ab accusatione leg. cornel.
- 45 de sica. ut. l. i. §. diuus. ff. eodem. † Culpa tamen contrahitur etiam si sine uoluntate delinquendi deliquerit. ut. ff. ad. l. aquil. l. qui occidit. §. pe. & ff. de minor. l. si ex causa. §. si mulier, & glo. in l. i. C. ad. l. cornel. de sica. & l. cum qui. C. eodem. † Aliud exemplum est, si quis aedes, acceruumque frumenti combusserit. uinctus uer-

- beratus igni necari iubetur, si modo sciens, prudensq; id commiserit. Si vero casu, id est, negligentia, aut noxam. s. damnum facere iubetur, aut si minus idoneus sit, leuius castigabitur, quā si dolo commississet l. qui ædes. ff. de incend. rui. & nauf. & ita punitur negligentia, ut ibidem. ¶ Aliud exemplum, si quis gladio instruxerit, & in eo percusserit indubitate occidendi animo, id eum admississe constat, & ideo pro homicida damnandum. Sed si clava percusserit, aut cum cucuma in rixa, quouis ferro percusserit tamen non occidendi animo, leuianda est eius poena, qui in rixa casu magis, quam uoluntate homicidium admisit. d. l. i. §. datus.
- 48 ff. ad l. corn. de sicar. ¶ Ratio quare mitius puniatur, qui culpa lata deliquit, quam dolo est, quia lata culpa in criminalibus non
- 49 æquiparatur dolo, ut. l. in l. leg. ff. eodem. ¶ Sed querit glo. in d. l. i. C. ad l. cor. de sicar. quomodo probetur illa negatua, quod qd non animo occidendi occiderit, respondet glo. quod illa negatua potest probari per præsumptiones, probando amicitiam, & af-
- 50 finitatem, & qualitatem occidentis, & etiam per iuramentū purgationis, alleg. in arg. l. præsent. §. sic ubi C. de his, qui ad eccle. confug. & l. si non conuicii C. de iniur. ¶ Dic quod dolus, uel bona fides non sunt nisi passionis animæ quæ soli Deo sunt notæ,
- 51 ut not. per glo. in §. aliæ, Instit. de actio. ¶ & ideo nobis non sunt cognitæ, nisi per exteriora, quæ indicant animi qualitatem, ut ff. de supellec. lega. l. labeo §. idē tubero, & ff. quib. caus. in possess. tatur. l. Fulcinius. §. quid sit latitare in glosa uide Cepol. in cōsi.
- 52 xxxi. ¶ In contrarium autem probatur animus occidendi ex qualitate percutiendi. debemus enim inspicere prius propositū, utrum fecit ex proposito, an fecerit in rixa, uel ex quodam impetu. Si in rixa fiat, debemus inspicere, quo genere talis percussit an gladio an baculo, uel lancea. Et si lancea, aut ferro, an hasta cū baculo. & si baculo percussit, aut percussit in capite, aut in alia parte corporis, ut. d. l. i. §. diuus & ibi Bar. ff. ad leg. cor. de sicar. & ibi glos. & l. i. & iii. C. eodem. & glo. in c. significasti, extra de homici.
- 53 ¶ Vnde si aliquis ab aliquo percussus mox percipientem ligone reperscutit, quanuis uim ui repellere omnes leges, & omnia iura permittant, ut l. i. C. unde uis, & c. ut famæ §. ult. extra de sen. excommū. quia tamen id debet fieri cum moderamine inculpatæ tutelæ non ad sumendam uindictam, sed ad iniuriam propulsandam; non uidetur reperscutiens a poena homicidii ponitur excusari, tum a ratione instrumenti quo percussit, quod cum graue sit non solet leuem plagam inferre, tū ratione partis. s. capitis, in qua

PRAXIS CRIMINIS

- fuit ille percussus, in qua quis de modico istu lætaliter solet læ-
- 54 di, ut. d. c. significasti, in fi. ext. de homi. † Si tamen percutiens se defendens ex proposito non excedat modum, non tenetur, ut xxiii. q. iii. c. non inferenda. Exemplum. Caupo seu tabernarius, in semita noctu supra lapidem lucernam posuerat, & quidam p̄teriens eam sustulerat. Tabernarius eum consecutus lucernam reposcebat, & fugientem retinebat: ille flagello, quod in manu habebat, in quo dolor inerat uerberare tabernarium cœperat, ut se dimitteret, & ex eo maiore rixa facta tabernarius ei, qui lucernā sustulerat oculum effodit. Consulebatur num iniuria damnum dedisse uideretur? Respon. nisi data opera oculum effodisset, non uideri damnum iniuria fecisse. Culpam enim pœnes eum, q̄ prior flagello percussit, residere, sed si prior ab eo non uapulasset sed cum ei lucernam eripere uellet rixatus esset tabernarii culpam factam uideri, te x. for. in. l. si ex plagis. §. tabernarius. ff. ad. l.
- 55 aquil. † Similiter etiam si quis modum excedendo, non tamē ex proposito clericum percuteret, non censeretur excommunicatus, arg. extra de senten. excommu. c. perpendimus. ubi cauetur, quod quidam sacerdos fuit laqueo suspensus, licet degradatus non fuisset, text. etiam in capitulo olim le. i. extra de resti. spo.
- 56 † Est tamen argumentum contrarium, quod non liceat uim ui repellere, ut. xlv. dist. c. seditionarios, & xxii. q. i. §. i. & c. i. & q. iii. §. i. & extra de homicid. c. suscepimus, & xxiii. q. iii. c. inter querelas, & C. de epis. & cleric. l. si quis in hoc genus. Respond. ad
- 57 hoc, quod uim ui repellere licet, ut iur. supra. † Tamē q̄dam sunt consideranda in repulsione, scilicet ut incontinenti fiat, & non ex interuallo, ut. ff. de ui, & ui armat. l. idem est. §. cum igitur, &
- 58 extra de senten. excommu. c. si uero † Item si causa defensionis, & non ulciscendi. ut. ff. ad. l. aquil. l. scientiam. §. fin. & xxiii. q. i. c. quid culpatur, & cum in odramine inculpatæ tutelæ. Tamē si quis modum excedat, & non ex proposito, non tenetur, ut in
- 59 concor. præd. iur. Alii, ut Ala. & Ioann. sic distinguunt. † Aut sit uis personæ, aut rebus. Si personæ, tunc antequam uis sit illata, repellenda est. Et si quis uim factam repellat, potius præsumi debet, quod defendendi non ulciscendi causa hoc fiat: dummodo in ipso negotio fiat. d. l. si ex plagis. §. tabernarius. Et hoc si percussor uolebat denuo percutere. Alioquin si nolebat ipsum percutere, & alter percussit, potius dicetur esse uindicta, quā repulsio iniuriæ, & hoc æquum uidetur. Seruatur enim moderamen, si illud fiat tantum, quo omisso uolentia repelli non posset.

- 60 ¶ Si ergo uiolentum interficis sic quod periculum mortis ab eo
 euitare non possis: eum sine pœna interficis, ut. ff. ad leg. aquil. l.
 iiii. & C. ad lege cornel. de sicar. l. si quis percussorem, & l. ii. co-
- 61 dem. ¶ Si autem uis inferatur rebus, licitum est repellere uim illa-
 tam incontinenti, & inferendam, uel quam citius sciuerit. & po-
 terit collectis amicis, ut. ff. de acquit. possess. l. quod meo. §. ult. &
 l. clam possidere. §. qui ad nundinas, & extra de restitu. spol. ca.
- 62 olim. ¶ iniuriam uero iam illatam personæ ex interuallo repelle-
 re non licet, quia sic esset uindicta, & sic intelliguntur contraria,
 ut glo. in. c. significasti, extra de homicid.
- 63 ¶ IN delictis ergo per impetum, aut lasciuiam aut ebrietatem
 latam, aut leuissimam culpam sine dolo, & extra animum com-
 missis noxa non committitur inexcusabilis, quin reus restituatur
 per principem. quando contrahitur maleficium, ut homicidium
 ut pœna corporalis, & pecuniaria, quo ad publicum interesse. s.
 fisci non irrogetur, ut. l. i. iuncta glo. C. si aduers. delict. & lege om-
- 64 ne delictum. §. per uinum. ff. de re milita. ¶ Et notanter debet resti-
 tui per principem de consuetudine regni Franciæ, qua quis mor-
 ti subiicitur, ubi hominem occiderit siue dolo, siue impetu, siue
 culpa lata leui aut leuissima culpa, nisi restituatur per principem.
 Et hæc consuetudo imitatur ius diuinum dicens. qui occiderit
 occidatur ut Exo. xxi. capitul & glo. in. c. si quis non iratus. xv.
 q. i. & in add. ad Bar. in. l. nemo deinceps. C. de episco. aud. Pau.
- 65 de cast. tamen in. d. l. nemo, dicit, quod ¶ licet statutum dicat, qd
 qui occidit occidatur, debet intelligi, si dolose occidit, & ita plu-
 res inuasse dicit, confi. cccxviii. ¶ Iure tamen ciuili si quis per la-
- 66 sciuiam, aut ebrietatem hominem occiderit, non restitutus per
 principem non punitur lege cornelia de sicar. sed tantum relega-
 tur in quinquennium, ut. l. leg. corn. ff. ad. l. corne. de sicar. ¶ Vnde
- 67 si quis non iratus, sed propter disciplinam aliquem uerberauerit
 uel colaphum alicui dederit, & casu occiderit, sicut fieri solet,
 quantum ad gratiam innocens est, quia extra animum, & si-
 ne dolo, deliquit, quia gratia uoluntatem non opus requirit.
 Quantum ad legem reus est, quia opera lex querit, ut dicto capi-
 tulo si quis non iratur. xv. q. i. Si autem dolo hominem occidisset
 teneretur pœna mortis leg. corne. de sicar. l. qui cædem, & l. eius-
- 68 dem. ff. ad. leg. cornel. de sicar. ¶ Vbi ergo contrahitur malefi-
 cium, licet in eo non sit dolus, punitur tamen propter leuem
 uel leuissimam culpam, sed leuius quam lege corne. de sicar. ut
 supra dixi. l. absentem in fin. ff. de pœ. Et hoc ratione mali exim-

- 69 **plil.** si quis aliquid §. qui abortionis ff. eo. §. Et siue quis sit restitu-
tus siue non, tenetur tamen actione legis aquilæ ad damna & in-
teresse, & actione iniuriarum erga offensum, aut eius hæredes, ut
l. sed & si ff. ad leg. aquil. & l. dominum. C. de iniur. & glos. in §.
70 iniuria, instituit de l. aquil. §. Nec minus ex culpa, quam ex dolo
quisquam tenetur actione legis aquilæ, ut. l. in lege. la. ii. ff. ad le-
71 gem aquil. §. quorū damnorum & iniuriarum æstimatio iudicem
spectat. ut. l. i. §. spectat. ff. de iniur.
- 72 **VIDETVR** §. quod ubi contrahitur maleficium ex culpa lo-
ui nemo tenetur, ut institu quib. mod. re contrahi. oblig. §. pen.
- 73 **Vnde** si quis per iocum alium percutiat, aut dum certat, iniuria-
rum non tenetur, aut si hominem liberum ceci derit, dum putat
seruum suum, in ea causa est, ne etiam iniuriarum teneatur, ut. d.
c. relatum. xv. q. i. lapsi etiā per uinum, aut lasciniā apud sapiē-
tes iudices uenia quidam facta donantur. Nam quæ sobrii caue-
74 mus per ebrietatem ignorantes cōmittimus, nesciūt enim quid
loquantur, qui nimio uino indulgent, uerum sepulti iacent, leni-
75 tatis tamen dampnantur auctores, §. quoniam euitanda est ebrie-
tas, per quam crimina cauere non possumus ut. c. sane. xv. q. i.
- 76 **Ita** quoque ebrius non secundum qualitatem delicti. sed quantū
ebrietas illa meretur damnatur ut. c. inebriauerunt. Loth. d. xv.
questione. i.
- 77 **TEMERITAS** igitur facilitatis, inconsultusque calor calū-
niæ uitio caret, & ob id quempiam nullam pœnam subire oportet,
78 ut. l. i. ff. ad senatusc. turpil. §. nec quicquid calore iracundiæ,
uel fit, uel dicitur, prius ratū est quam si perseuerantia apparue-
79 rit animi iudicium fuisse. l. quicquid. ff. de regu. iur. §. Nam lubri-
cum lingue ad pœnam facile trahendum non est, quanquam
80 temerarii digni sint pœna. l. famosi. ff. ad l. iul. maiesta. §. Hinc est
quod quidam a iudiciaria seueritate præstantur immunes, quos
uitæ uilitas dignos legum obseruatione non credidit, nec innodā-
tur legum laqueis. l. quæ adulterium C. ad l. iul. de adul.
- 81 **QUI** casu hominē, puta qui latronē insidiatorē occiderit nō
tenetur, nec. l. cor. de siga. nec. l. agl. §. ad damnū, & interesse, si ali-
ter periculum effugere non petuit, nec is quidem lege aquila te-
82 netur, §. qui casu occidit, si modo culpa eius non inueniatur. Nā
alioquin non minus ex culpa quam ex dolo quisque lege aquil-
83 lina tenetur. §. Itaque si quis dum iaculis ludit, uel exercitatur, trā-
seuntem traiecerit seruum alienum distinguitur, nam si id a mili-
te in campo eo ubi solitum est exercitari admissum est, nulla cul-

84 pa eius intelligitur. Si alius, quam miles tale quid admiserit, reus
 85 culpæ est. † Idem iuris est de milite si in alio loco, quam qui ad
 exercitandum militibus destinatus est id admiserit ut. §. iniu-
 ria. & §. item si putato, inst. de lege aquilia. † Non enim debet
 quis uti exercitio ei non deputato, ut gl. in d. §. iniuria, alleg. arg.
 in auct. ut hi qui obligat. habe. se perhib. §. sin uero tacuit col. vi.
 & l. idem iuris, in fi. ff. ad leg. aquil. & gl. in l. respiciendum. §. de
 liquit. ff. de pe. & l. pe. ff. de præuaric.

SED quia supra locuti sumus de delictis, quæ committuntur dolo
 culpa lata, leui, & leuissima.

QVAERO quid sit dolus, fraus lata culpa, latior culpa, la-
 tissima culpa, leuis, & leuissima culpa, & ex quibus quin tenea-
 tur, uel non?

86 SCIENDVM † est, quod fraus, & dolus idem sunt, quia
 fraus inest dolo, sicut species in suo genere, ut. ff. de pact. l. iuris-
 gentium §. sed si fraudandi, & ff. de his qui not. inf. l. i.

87 DOLVS † uero est machinatio studiosa ad decipiendum, fal-
 lendumq; alterum adhibita manifeste. l. prima. §. ii. ff. de dolo.

88 † Sed cum dolus consistat ex animo non potest probari, sed ex
 89 indiciis præsumitur, ut. l. dolum. C. de dolo † præsumitur enim

dolus quandoq; quando præcessit inimicitia, uel causa prædæ,
 ut. l. capitalium. §. qui ob inimicitias. ff. de poenis. Sic ergo uide-
 tur quod omnis dolus sit præsumptus, & nullus sit dolus mani-

90 festus respondet. † Quædam sunt indicia manifesta, & illa pro-
 bata inducunt dolum manifestum, ut. d. l. dolum. C. de dolo, ubi
 dicitur quod dolus ex indiciis perspicuis comprobatur. Quæ

91 autem sunt indicia satis perspicue inferius enucleauimus. † Quæ-
 dam autem sunt indicia, seu præsumptiones non ita manifestæ
 nec dolum omnino concludunt, & ista de necessitate non indu-

92 cunt dolum, sed præsumptiue, ut. ff. man. leg. si procuratorem. §.
 dolo, & lege dolo, eodem. † Est autem differētia inter dolum ue-

93 rum, & dolum præsumptum. & culpam latiore † quia minor a
 dolo malo, non excusatur. l. unica. C. si aduers. delict. a dolo autē
 præsumpto excusatur, ut. l. i. §. si. & l. ubi iun. glo. ff. de eden. & l.

94 i. §. aduersus. ff. de noui oper. nunciat. † Cum ergo in criminalib.
 cau. requirantur probationes luce meridiana clariores. l. sciāt cū

95 & i. C. de probationibus † dolus præsumptus non sufficit ad con-
 96 demnationem. † quia non debet quis ex præsumptionibus dam-

nari, ut. ff. de poenis. l. absentem, nisi forte hoc exprimeretur in iu-
 re ex aliqua causa ut. C. de adult. l. si hi qui adulterii, ubi dicitur

- 97 ¶quod ex presenti præsumitur in præteritum, & uiolenta præsumptio, quam lex pro plena probatione habet æquiparatur confessioni partis, & auget. si quis ei C. eodem.
- 98 DOLVS ¶quandoq; dicitur bonus qui pro solertia, & astutia accipitur, & non punitur, ueluti si aduersus hostem latronemue machinetur, ut. l. i. §. non fuit prætor contentus. ff. de dolo.
- 99 CVLPA ¶lata uero est non intelligere quod omnes intelligunt, ut. ff. de uerborum signific. l. latæ, & l. quod nernia. C. de positi inneta glo. ¶Si ergo lata culpa uenit ex ignorantia, ergo lata culpa non est frus præsumpta, seu dolus præsumptus, qui puenit ex animo, ut. ff. de dolo l. i. & ideo ¶delinquentes per latam culpam mitius punitur, quam qui dolo delinquit, ut si quis per lasciuia, aut impetum. s. per latam culpam causam mortis præbuerit tantum in quinquennium relegatur, ut. l. lege corne. ff. ad lege corne. de sicar. ¶ubi si dolo causam mortis præbuisse, teneretur poena mortis. l. corne. de sicar. l. qui eadem. & l. eiusdem. §. pen. ff. eodem ad le. corne. de sicar. ¶Ignorantia autem iuris an a lata culpa excuset? Nos distinctione necessaria eam rem temperare possumus. Aut enim quaeritur, an ignorantia iuris noceat, aut in latam culpam incidat. ¶Quantum ad primum in lucris iuris ignorantia nocet, maxime si iurisconsultorum copiam habere, aut sua prudentia quisquam instructus esse potuit. l. regula. §. sed iuris. ff. de iur. & fact. igno. & l. bonorum possess. & l. ii. §. fina. ff. quis ordo in bo. poss. seruetur.
- 105 IN ¶damnis uero ea ignorantia in uniuersum non nocet. l. iuris. ff. de. m. & fact. ignoran. Quo ad secundum casus admittuntur, in quibus ignorantia iuris latæ culpæ ascribi potest. ¶Nam iuris naturalis, uel diuinorum præceptorum ignorantia culpam habet. l. uenia. C. de in ius uocan. facit gl. in. c. non est siue culpa, de regul. iur. lib. vi. ¶Item si quis ignoret quæ sunt prohibita, quia illicita l. extat. quod metus caus. & l. miles. §. pe. ff. de re iudi. glos. in. l. i. §. si. ff. de abigeis. ¶Quibus casibus uel lata culpa ignauitæ si sit inconulta temeritas, uel lata culpa uersutæ sit ad sit uersutus animus incurritur, quo temperamento intelligi conuenit. l. senatusconsulto. C. de his qui in testa. sibi ascri. & l. si. ff. de publi. l. si id quod. §. doli. ff. de iuris om. iudic. l. iii. §. si quis ignorans. ff. ad silla. In quibus iuribus, licet absit lata culpa uersutæ, ignauitæ tamen culpa contrahitur.
- 109 CVLPA ¶ergo lata in duogenera distinguitur. Est enim quædam ignauitæ culpa, quædam uersutæ. Culpa ignauitæ est quæ

- supinam negligentiam refert, uel uicio naturæ parum perspicacis uel ex praua educatione contractam Cui culpæ ascribi poterit supina securitas. Improvida, imo nulla rerum gerendarum cura reprehensa erroris facilitas, & quicquid omnino ignaui, & sordides homines in negociis tractandis desidie cumularunt, & oscitantia. De qua culpa sensisse uidetur. l. latæ. ff. de uerbo. & rer. signifi. & l. nec supinæ. in fi. l. plurimum, in fin. l. regula. §. sed facti. ff. de iur. & fact. igno. & institu. quibus modis re contrahen.
- 110 oblig. §. præterea, & is cum similibus. † In hanc ignauiæ culpā eos innectimus, qui ex qualibet leui, uana iniusta uel causa ad res improvidas, temerarias aut noxias mouentur, dum dolus absit, exempla sunt in. l. ii §. si publicanus. ff. iii bono rapto. l. i. in fin.
- 111 iuncta glo. ff. de abigeis. † Cæterum furiosi, & fatui, quia a ratione absunt, etiam a culpa sunt seclusi. l. ii §. fi. in fi. ff. so. matr. & l. sed etsi. §. igitur. ff. ad leg. aquil.
- 112 CULPA fueritæ eorum est, qui ex uersuto, & malo proposito, animoq; perfido & ulcerato alienas uel res, uel negocia affectata quædam improvidentia maligne uel negligunt, uel dissimulant, cum in rebus suis sint providi, & diligentes. Et qui uersutiam sub neglectiois uicio ita subnoluunt, ut manifesti quidē doli crimen colore, uel uelamine negligentie a sese amoueant, doli tamen machinatione non careant. eogenerē dissoluta fuit si de iussoris negligentia in. l. si fideiuss. ff. man. & facit. l. i. §. i. uersic. sed etsi id egeat. ff. de action. emp. l. idem. §. generaliter. ff. mand.
- 113 † Alii sub hoc temperamento diuidunt culpam, ut sit lata & leuis tantum, hæ enim culpæ inter se ex opposito sunt diuersæ, cū altera negligentiam habeat extreme reprehensibilē, nempe nulla diligentia temperatam. Altera culpa scilicet leuis intra fines seu septa diligentie ita consistat, ut negligentie defectio, si quæ concurrat sæpenumero excusetur, quarum hanc leuem, illam latam nominamus. Non tamen improbat, quin leuem, & leuissimam distinctis nominibus usurpemus, dum non ad speciem referas. Sunt enim nomina magistralia, quibus facilius discernitur quādo mediocris, quando exactior diligentia in negociis requiratur, & eo fine intelligitur. l. a procuratore. C. ma. cum omnis culpa a procuratore exigitur graduum differentias non specierum respicimus. Nam graduum augmenta specificam differentiam non constituunt. unde recte Accur. in. l. quod nerua. ff. de pos. sub. culpa latiore latam intellexerint siquidem iuricons. ibidem ornato schemate comparatiuo in positiuum utitur, sicut alibi furem im

- probiorem, alibi furem improbum raptorem nominauerat. l. ii. §. ceterum. ff. de ui bo. rap. in sti. eo. tit. in princip. quæ figura loquē di iuriscōf frequens est. l. benignius. ff. de leg. & l. cum pater. §. libertis. §. rogo. ff. de leg. ii. & l. i. C. de dōl cum simi. & hæc secundum Vdalr. zas. docto. modernum, qui plura alia dixit in repe. l. quod nerua. ff. de positi. sed secundum Bar. in. d. l. quod nerua. ff. de positi. Plures sunt culpæ. scilicet lata culpa, latior, latissima, leuis, & leuissima. ¶ Quo ad latam culpam supra diximus, sed culpa latior est machinatio ad decipiendum, fallendumq; alterum adhibita præsumptiue, istud probatur in. l. i. ff. de dōl. ¶ Latissima culpa idē est, quod dōlus manifestus, cuius diffinitio cauetur in. d. l. i. ff. de dolo.
116. **CULPA** ¶ leuis est deuiatio in circumscrip̃ta ab ea diligentia quam adhibent homines diligentes eiusdem conditionis, & professionis, ¶ & nemo ex leui culpa tenetur, nisi ex ea contractetur maleficium, ut. s. qui parum diligenter custoditam rem furto amisit quia qui negligenti amico rem custodiendam tradidit, non ei, sed suæ facilitati imputari debet, ut §. pen. in sti. quibus mod. re. contrahen. oblig. & Exod. x xii. capitu. uero si quis commenda uerit.
118. **LEVISSIMA** ¶ culpa est, ut si quocunque modo quis potuit præuidere, & non præuidit. ¶ Vnde furtum non potest fieri sino
119. leuissima culpa, ut ff. pro socio. l. cum in duobus, ¶ uel incendiū nasci licet non noceat inculpabilibus, ut. ff. de offi præfect. uigil. l. iii. §. i. & ff. de pericu. & commod rei uendi. l. si uendita, & hoc si adhibuerit tantam diligentiam quantam bonus paterfamilias adhibuisset, ut. d. l. si uendita. Si uero casus aut incendium negligentia acciderit, tunc negligens, aut noxam. i. damnum sarcire iubetur. aut si minus idoneus sit, leuius castigabitur, ut l. q. ædes ff. de incend. rui. & naufra hæc glo. in. d. §. pen. in sti. quib. mod. ro contrah. ob.
121. **EX** ¶ leui & leuissima culpa quandoq; contractatur maleficiū & tunc punitur propter culpam leuem, siue leuissimam, sed leuius, ut. l. absentem, in fine. ff. de pœ. punitur etiam propter malum exemplum, licet delictum non sit dolo commissum, ut. l. si quis aliquid. §. qui abortionis. ff. eo. & l. iii. §. alio sena. ff. ad l. cor. de sica. ¶ ubi dicitur, quod si pigmentar i. s. specarii alicui tene re cicutam, Salamandram, aconitum pituocampas, aut buprestim, mandragoram, & id quod lustramenti causa dederit cantharidas. s. tenetur pœna leg. corne. de sica. Et glo. in. d. l. respiciē
- 122.

dum. §. delinquant. ff. de poenis, tenent quod propter culpam leuem, uel leuissimam quis uenit puniendus criminaliter alleg. d. l. absente in fin. & l. si quis aliquid §. qui abortionis. ff. de poenis, & ff. ad l. corn. de sica. l. iii. §. sed ex se, & l. iii. §. cum quidam, & l. in lege, eod. tit.

- 123 **CULPA** etiam leuissima uenit in actione legis aquilæ ut
 124 glo. in §. iniuria insti. de leg. funde quotiens sciente domino ser-
 125 uus uulnerat, uel occidit aquilia dominum teneri dubium nō est
 ut. l. in lege. la. ii. ff. eodem. Nam scientia pro patientia habetur,
 cum prohibere potuit, & non prohibuit, ut. l. scientiam. ff. eodem
 & non minus ex culpa, quam ex dolo quisquam tenetur actione
 legis aquilæ sic & alias. ff. de pactis. l. iuris gentium. §. pactorum,
 & C. de secund. nupt. l. cum apertissime, & ff. de pign. l. paulus.
 126 §. domus. Sunt tamen duo casus, quibus quis ex leuissima cul-
 pa non tenetur actione legis aquilæ. Primus si putator a uia soli-
 ta seorsum ramum exciderit, & hominem uia insolita præteru-
 tem occiderit, culpa ab eo exigenda non est, qui diuinare non po-
 127 tuit casum, ut. l. si putator, in fine. ff. ad legem aquiliam. Secun-
 dus est in homine libero, qui nobis bona fide seruit emendo, uel
 uendendo, uel locando, uel conducendo obligari ipso iure pote-
 rit, sed & damnum dando damni iniuriæ tenebitur, ut tamen cul-
 pam grauiorem. scilicet latam exigere debeamus, nec tamen leuem, quæ
 ab extraneo, ut. l. homo liber. §. i. ff. de acquir. rer. domi.

S Y M M A R I V M.

- 1 Maleficium per testes & facti euidentiā probatur.
 2 Documenta probant maleficium.
 3 Instrumenta cum testibus uini æqualem habent.
 4 Testes nomine instrumentorum continentur.
 5 Crimen confiteri intelligitur qui super eo paciscitur.
 6 Transigi potest in poena sanguinis, excepto adulterio.
 7 Maleficium iuris interpretatione probatur.
 8 Fuga probat maleficium.
 9 Contra contumaces omnia iura clamant.
 10 Absens legitimè citatus non comparens damnatur.
 11 Intellectus ad l. absentem. ff. de poena.
 12 Absens crimen confiteri uidetur.
 13 Sententia in obscuris pro reo est ferenda.
 14 Maleficium iudicii indubitatis, aut uiolenta præsumptio.

P R A X I S C R I M I N I S

- ne probatur.
- 15 Probatio minor quæ sit, & quæ mitior, nu. 17.
 - 16 Testis unus idoneus facit semiplenam probationem & incipit ad torturam.
 - 17 Testes duo de ueritate in civili & criminali sufficiunt.
 - 18 Testes in criminalibus, omni exceptione maiores esse debent, & nume 26.
 - 19 Probatio maxima quæ sit.
 - 20 Testes deponentes de alibi seu negatiua uisu affirmatiua, & contraria loco & tempore præferuntur aliis testibus affirmantibus etiam dignioribus.
 - 21 Probatio causæ criminalis, in quo probationem causæ civilis excedere debeat, nu. 22. 23. 24. 25. & 26.
 - 22 Testium examen in criminalibus committi non potest.
 - 23 Probatio plenior requiritur ubi maior requiritur condemnatio.
 - 24 Strictus proceditur, ubi contra hominis salutem agitur.
 - 25 Periculum maius uertitur, ubi animæ periculum imminet.
 - 27 Probationes in criminalibus adeo certe esse debent quod contrarium persuaderi non possit, uel saltem probabiliter dissuaderi.

T R A C T A T V S

Probationum.

QUATVOR modis quodlibet probari posse maleficio quibus notoriam constat animaduerti dum est.

- 1 **P**RIMO per testes, & facti euidenciam, ut. le. sciant cuncti. C. de probationibus & glo. in. c. secundo. ii. q. i. & extra de cohabit. cleri. & muli. cap. uestra, & xxxi. quæstione secunda, capit. lotharius, & cap. euidencia, extra de accusatio. & ut patet in præfenti processu. ¶ Secundo per documenta, ut. d. l. sciant cuncti, & dist. glof. in capitu. secundo. ii.
- 3 quæst. prima. ¶ æqualem siquidem uim habent instrumenta cum
- 4 testibus, ut. C. de fide instrumentorum. l. in exercendis fidei quod

- nomine instrumentorum continentur testes, ut ext. de testun. co-
 5 gend. c. peruenit, & ff. de fide instrum. l. i. & apertissimum igit do-
 cumentum, & indubiatum indicium potest esse quodlibet publi-
 cum instrumentum per quod crimen probatur, & instruitur fuis-
 se commissum, quod accidit frequenter quotiens in aliquo docu-
 mento inuenitur, quod aliquis dato precio assertiue est pactus su-
 per eo crimine quod non ingerit poenam sanguinis quo casu il-
 lud se commississe confiteri uidetur. Ideo erit pro conuicto, & cō-
 fesso habendus, & hinc puniendus est ut. ff. de bonis eorum qui
 ante sent. l. i. & .ii. & ff. de iure fil. l. in filci causis, & ff. de his qui
 no. in fa. l. furti. §. pactione & l. quoniam, & ff. de iure fil. l. eius qui
 & l. imperator. quia non licet transigere, uel pacisci super crimi-
 6 ne, quod poenam sanguinis non ingerit. & secus autem super cri-
 mini capitali, quod ingerit poenam sanguinis, quia super eo transigi,
 uel pacisci potest excepto adulterio, ut. l. transigere. C. de transf.
 7 & Tertio iuris interpretatione probatur maleficium, ut sepius es-
 se reum citatum, ut. iii. q. ix. c. decernimus, & l. lege corn. ff. ad se-
 8 natul. syll. ibi in uerb. & præterea cauetur, ut de his qui ante qō-
 habitam fuerint. si aperto testamento liberi inscripti ueniantur
 .l. de sicariis iudicium fiat, ita ut ex uinculis causam dicant, &
 conuicti perinde, ac si serui puniantur, & l. ne diu. C. de poenis,
 & l. ad commentariensem. C. de cust. reo. & l. si apparitor, de co-
 9 arta. lib. decimo C. & contra contumaces enim omnia iura clamāt
 10 ut habetur in. l. ex consensu. §. fin ff. de app. cum simil. & Sed cer-
 te hoc procedit, si rei absentes fuerit legitime citati, alias non pos-
 11 sent condemnari, ut. c. absens. iii. q. ix. & ita debet intelligi theo-
 rica lege absentem. ff. de poenis. quæ dicit contra absentem non
 posse ferri sententiam diffi. cum sanctius sit impunitum relinqui
 facinus nocentis, quam innocentem damnare. Hoc intellige, nisi
 tuus fuerit legitime citatus, ut dicto capitulo absens. Quia tunc
 demum manifestū est confiteri de crimine cum qui indulto, & to-
 tiens delegato iudicio purgandi se occasione non utitur, nihilq;
 interest utrum in præsentī examine non omnia, quæ dicta sunt,
 12 comprobantur, cum ipsa quoq; professio ex procurata toties cō-
 stet absentia, ut dicto capitulo decernimus. iii. q. ix. & Namq; præ-
 sumptiue crimen uidetur confiteri absens, ut. ff. de re iudic. l. con-
 tumacia §. i. xxiii. q. iii. c. de illicita, in fin. tamen ulla, quæ proba-
 13 ta sunt, debent sufficere ad condemnationem absentis, & omnia
 simul obici, ut. xxiii. disti. c. illud. & Sed si iura sint obscura in du-
 bio fertur sententia pro reo ut in l. i. de interdict. §. commodum,

P R A X I S C R I M I N I S

& extra de fide instrum. c. inter in fi. Nam quandoq; actor intentionem probat, & tamen non liquet iudici de causa, ut. ff. de re iudi. l. pompo.

14 **Q V A R T O** † probatur maleficiū indiciiis indubitatis aut uiolenta præsumptione, ut. l. si hi qui adulterii. C. ad leg. iul. de adu. & .xxxii. q. i. c. dixit dominus, & glo. in. c. ii. d. trigesima secunda q. i.

15 **PROBATIO** † quæ fit per testes est triplex. Prima dicitur minor, quæ rem perfecte non demonstrat, sed indiget suppleri, ut quando quis semiplene probauit per unum testem, & in subsidium probationis iuramentum deferitur huic aut illi secundum causæ quantitatem, & personarum conditionem, & talis probatio interdum concludit in ciuili, ut. l. in bonæ fidei. C. de re. credi. 16 † in graui autem crimine illa probatio non concluderet sed si esset casus torturæ peruenirentur ad torturam, ut. l. maritus. ff. de q. stio. & l. cum probatio. ff. de proba. & glo. in. l. iii. C. ad. l. iu. male. & c. si. ext. de iureiur. & Bald. in. d. l. fi. C. de proba. & bona glo. in c. tanta. 86. dist.

17 **SECUNDA** † probatio est mitior, quæ fit per duos testes de ueritate. & ista sufficit in ciuili, & in criminali. l. ubi numerus. ff. de 18 testib. † Tamen in criminali facilius eliditur quam in ciuili, quia in criminalibus testes debent esse omni exceptione maiores. d. l. 19 si. C. de probationib. † Tertia probatio est inaxima, circa quam non potest intellectus uariare, siue errare & ista est indubitata, quæ nec elidi potest siue loquimur in ciuili, siue in criminali, & talis dicitur probatio prospectiua siue intuitiua quando testes deponentes factum uiderunt, & deponunt de hoc in numero sufficiens, & qualitas testium est approbata in iure, unde quicquid ei ad iungitur superuacuum reputatur, unde talis datur regula, quod si constat de crimine per hunc modum non recipitur negatiua probatio, ut. c. ad nostram, extra de probationibus quod secus esset in alia probatione, quam perspectiua. † quia testes deponentes de alibi seu negatiua uisu affirmatiua, & coartata loco & tempore præferuntur aliis testibus affirmantibus, etiam dignioribus, quæ stant pro reo, ut dicit glo. in. c. clerici. 81. distin. maxime in causis sanguinolentis ut Iac. in l. ut uim. ff. de iust. & iur.

21 **Q V A E R O** † autem in quo debeat excedere probatio causæ criminalis probationem causæ ciuilis. Dic quod probatio nihil aliud est, quam quædam demonstratio. Quando ergo res est ita demonstrata, quod est superuacuum amplius demonstrare,

sufficit in ciuili, & in criminali, ut. l. i. in fi. ff. de donatio. Aut nō
 est ita demonstrata res, ut quid amplius demonstrare non sit in-
 uile, ut quia per indicia res est demonstrata, tunc dicendum est,
 quod in criminalibus probatio debet excedere in triplici quali-
 22 tate. Primo in receptione testium quia cum maiori subtilitate
 sunt testes interrogandi, & apud iudicem representandi, ita qđ
 non potest examen testium delegari alteri, ut auct. apud eloquē
 tissimum. C. de fid. inst. & ff. de testi. l. iiii. §. idem diuus, nisi in casu
 23 bus supra declaratis in rept. testium. † Secundo in qualitate de-
 monstratiua quia requiruntur indicia grauiora, & maturiora in cri-
 24 minali quam ciuili, quia plenior requiritur condemnatio, ut in. l.
 in bona fidei. C. de re. cre. & ibi Bal. † ubi enim contra hominis sa-
 lutem agitur, strictius proceditur. l. addictor. C. de appe. & not. in
 25 c. ueniens, ext. de testib. † & ubi imminet periculum animæ ma-
 ius periculum uertitur ut in auct. ut iudic. sine quoquo suffr. §. co-
 26 gitatio, & C. de fal. l. ubi. Tercio in qualitate testium approbati-
 ua. Nam requiruntur testes magis idonei, quos leges appellant.
 omni exceptione maiores, ut d. l. sciant cuncti. C. de probationi
 27 bus. Ecce ergo in quibus consistit. † Nam ratione maioris cause
 requiritur maioritas probationis ut adeo sint probationes certe
 non possit persuaderi contrarium, uel saltem non possit probabi-
 liter dissuaderi, ut. C. de pen. l. qui sententiam. Et hoc habe, quo
 ad probationem, quæ sit per testes.

S V M M A R I V M.

- 1 Vilis torquetur unico indicio & semiplena probatione.
- 2 Indicium quid sit.
- 3 Indicium unde dicatur, & nu. 7.
- 4 Indicia indubitata quæ sint.
- 5 Indicia leuia ad torturam sufficiunt.
- 6 Ex suspicionibus nemo damnatur.
- 7 Indicia leuia & quæ magno spacio rationis distant a necessaria
 fide ueri, ut sola fuga. colloquium semiplena probatio, ad con-
 uincendum, & condemnandum non sufficiunt.
- 8 Quod frequenter & facile contingit ad esse, graue est indicium
 & iuris presumptioni æquiparatur.
- 9 Leuia indicia simul collecta inducunt indubitabiliter ueritatē.
- 10 Singula quæ non profunt multa iuuant, & simul iuncta coadiu-
 uant, nu. 5. l. & §. 8.

PRAXIS CRIMINIS

- 11 Confessione in tormentis extortæ non statur, nisi pſeuerantia uel fama, ſeu uerifimilitudine facti, aut aliis adminiculis adiuetur.
- 12 Confessio in tortura indiciis præcedentibus ueritatem inducentibus reuocari non poteſt.
- 13 Confessus in tormentis indiciis non præcedentibus, damnati nõ poteſt.
- 14 Confessiones reorum pro exploratis facinoribus haberi non oportet. ſi nulla probatio religionem cognoſcentis inſtruat.
- 15 Indicia an plura requirantur, an unum ſufficiat ad torturam: Quod ſtat in iudiciis arbitrio, nu. 16.
- 17 Indicia generalia & remota, ſine aliis ad torturam non ſufficiunt.
- 18 Indicium propinquum & tangens negocium de quo quærit, ſufficit ad torturam.
- 19 Indicium propinquum per duos teſtes probatur.
- 20 Teſtis qui teſtificatur de maleficio ipſo probat indicium, qđ ſufficit ad torturam.
- 21 Indiciis habitis ſuper generali inquisitione uel accusatione reus torqueri non poteſt.
- 22 Teſtes præſente cõtradictore examinari debent, priuſquam reus torqueatur.
- 23 Reus debet prius interrogari de indiciis & diſputari.
- 24 Teſtes poſt rei interrogationem & reſponſionem iterum examinari & repeti debent.
- 25 Reus ſine examinatione condemnari non debet.
- 26 Indicia indubitata quæ ſint, & nu. 53.
- 26 Mortuus reperiſ in loco de quo quis inculpatur contra inculpatum facit indicium.
- 28 Præſumitur contra ſuſpicatum de homicidio, qui ſe iactauerat quod occideret aut occidi faceret dictum deſunctum, & ad id potens erat.
- 29 Indicium eſt contra receptantem occidentem.
- 30 Minæ præcedentes contra homicidam ſuſpicatum, faciunt præſumptionem.
- 31 Sæpe minæ faciunt homines qui magna minantur.
- 32 Græuitas perſonæ & qualitas præcedentis uitæ indicium eludit.
- 33 Præſumitur contra ſolicum mala ſimilia facere.
- 34 Coniectura ex diſſimilibus non præſumitur.
- 35 Infamis non tamen ſuſpectus in tutela.
- 36 Fuga facit indicium poſt delictum commiſſum.

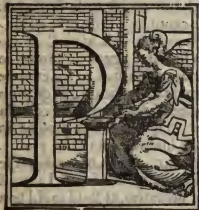
- 37 Pallor indicium facit.
- 38 Exteriora animi, secreta interiora indicant.
- 39 Vicinitas & conuersatio domus maleficii commissi facit indicium.
- 40 Gladii sanguinolentia indicium facit.
- 41 Delatio gladii indicium dici potest.
- 42 Mendacium maxima est presumptio contra mentientem.
- 43 Indicia indubitata legi, & a lege approbata, iudici indubitata esse debent, & concludere.
- 44 Indicia certa non minorem probationis quam instrumenta continent fidem, & nu. 52. & 55.
- 45 Maleficio notorium dicitur, quum quis deprehenditur in aliquo actu ad delictum propinquo.
- 46 Fur manifestus dicitur, qui cum re furtiua deprehensus fuit priusquam eo loco rem pertulisset, quo destinauerat.
- 47 Homicidium manifestum dicitur, quum quis mortuus reperitur & aliquis uisus est fugere cum sanguinolento gladio.
- 48 Adulterium dicitur manifestum, quando quis deprehenditur in domo alicuius pulchre mulieris.
- 49 Presumitur contra illum qui domum intrauit, & ex ea exiit cum gladio sanguinolento, quod uulnerauerit mulierem acclamantem & uulneratam.
- 50 Dux presumptiones faciunt plenam probationem, cum aliis ad miniculis.
- 53 Ad capitalem sententiam non perueit, nisi reus fuerit propria uoce confessus uel testibus superatus.
- 54 Ex indiciis a iure approbatis potest sententia ferri capitalis.
- 56 Testes & aperta indicia æquiparantur ad ferendam sententiam capitalem.
- 57 Plura auxilia circa idem eiusdem generis, ex eodem facto descendit simul mixta coniuncta concurrentia, rem perficiunt, & plenam probationem adducunt.
- 59 Causa civilis indiciis probatur, & simplicibus presumptionibus nu. 71. 79.
- 60 Pluralitati standum est.
- 61 Tria indicia plenam probationem operantur.
- 62 Indiciis quibus summitur plena probatio. per ea summitur & supplicium.
- 63 Impubes qualiter teneatur de delicto.
- 64 Pupillus quando in delictis proximus pubertati dicatur.

- 65 Maleficia impunita remanere non debent.
- 66 Duo uel plura imperfecta unum perfectum constituunt.
- 67 Principalis causa criminalis per argumenta & presumptionem dignoscitur & terminatur, quanquam delictum liquide probari non possit.
- 68 Indiciis & presumptionibus qui diffinitive damnari non potest, & nu. 69. cum pluribus seq.
- 69 In civilibus questionibus, una libra auri maioribus, non minor quam trium testium exigitur probatio.
- 70 Causa criminalis maior est qualibet pecuniaria.
- 71 Fama publica, & unius testis dictum in civilibus plenam probationem adducunt.
- 72 Probationes in criminalibus apertissime esse debent, & luce meridiana clariores, nu. 83.
- 73 Strictius proceditur ubi contra hominis salutem agitur.
- 74 Rei euidencia pro specie probata habetur.
- 75 Indicium apertum habetur quem inueniri in crimine foreq; detentem, & captum.
- 76 Manifesta probatione non indigent.
- 77 Captus inuentus de crimine damnari non potest, nisi aliter de maleficio conuincatur.
- 78 Captus & crimen confessus extra iudicium, & quod occasione illius criminis fuit captus ex illis solis indicis damnari non debet.
- 79 Sententia diffinitiva in criminalibus ex testibus instrumentis & ex indiciis iudicabitur est proferenda.
- 80 In criminalibus causis maius periculum neritur, quia periculum animæ immineat, unde maior requiritur tutela, & nume. 84.
- 81 In dubiis melius est impunitum relinqui facius nocentis, quam innocentem damnare.
- 82 Poenæ in dubio sunt potius molendæ quam exasperandæ.
- 83 Condemnari quis non debet ex presumptionibus & mendicatis suffragiis.
- 86 Probatio per argumenta in causis criminalibus non multum arduis, an sufficiens sit ad condemnandum.
- 87 Iudex non potest plus punire in criminali quam condemnaret in civili.
- 88 Poena minor imponitur ubi presumptionibus proceditur quæ præsumptiua probatio appellatur.

- 89 Poena certos fines habens aggrauari non potest.
 90 Iuris præsumptione quis potest condemnari ciuilitè & diffinitiuè
 91 Præsumptione iuris & de iure sententia fertur criminalis.
 92 Accusator per idoneos testes accusationem suam probare debet.
 93 Vbi numerus testium non adiicitur duo sufficiunt.

TRACTATVS

De indiciis.

ROBATIO alia est indicatiua, ut supra diximus, quādo fit indicium, quod est minus quam semiplena probatio, & ex ista probatione in uili persona habet locum tortura, & uni eo indicio torqueri potest. Iam probatio, iuncta glo. ff. de probationibus. & glo. in l. fin. ff. de quaestio.

INDICIUM ꝑ autem est coniectura, ex probabilibus, & non necessariis orta, a quibus potest abesse ueritas ut Bald. in l. non hoc. C. unde legi. uel indicium potest dici medium intellectuale ueritatis eliciendæ ex aliqua singulari circumstantia, insurgens, ut l. indicia ff. & C. de rei uendic. ꝑ & dicitur ab indicando, quia indicatur, & notificatur & idem in præsumptione dicitur, ut capitulo studiis, extra de præsumptio.

INDICIA ꝑ si quidem alia sunt dubitata alia indubitata, in dicitur dubitata, sunt argumentum, præsumptio simplex, & suspicio. ꝑ Et sunt leuia quæ tantum sufficiunt ad torturam, ut no. in l. secunda iuncta glo. C. de fal. & l. fina. iuncta glo. ff. de quonibus. ꝑ Non autem sufficiunt ad condemnationem, quia ex suspicionibus nemo uenit condemnandus ut dicta l. absentem ff. de poenis, & l. i. in fi. ff. de quaest. & Bar. in d. l. si eo. quod secus est in iudiciis indubitatibus, & præsumptionibus iuris & de iure, siue uolentis ut infra ordine dicemus.

INDICIA ꝑ hæc sumuntur in propria, & stricta significatione pro aliquo notabili signo maleficij, uel alterius rei ad ueritatem

- habendam, & dicuntur etiam ab indicando ut l. solent. ff. de pñ. uersic. non quod plene indicent, sed dant signum, & uia ad plenam ueritatem habendam, & de istis possunt intelligi iura, quæ dicunt indicia non sufficere ad conuincendum, & condemnandum, ut d. l. absentem. ff. de poenis, & Panor. in capitulo tertio loco, extra de probationib. Talia indicia sunt leuia, & magno spacio rationis distat a necessaria fide ueri, ut sola fuga, colloquium semiplena probatio, ut Bal. in. d. l. non hoc. C. uide legit. & hæc distinctio cognoscitur per theoreticam glo. d. l. non hoc. Nam si frequenter, & facile hoc ab illo contingit abesse, tunc est leue indicium ut not. C. de probationibus. l. cum res, & C. de fur. l. ciuili est. ¶ si autem frequenter, & facile contingit ad esse, tunc est graue indicium, & æquiparatur præsumptioni iuris, ut no. C. de do. l. metum per. Cyn. & hæc uera sunt siue agitur de probando uero hominis actu, siue de probando animo ut. ff. ad leg. corn. de sica. l. i. §. sed si claua, & ext. de homic. c. significasti. ¶ Et quanuis ista leuia indicia non sint a lege approbata tamen simul collecta inducunt indubitabiliter ueritatem, ¶ quia, quæ non prosunt singula, multa iuuant, ut. l. rationes, & l. instrumenta. C. de probat. ¶ exemplum in confessione extorta in tormentis, quæ non per se sed perseverantia, uel fama, uel uerisimilitudine facti uel aliis ad miniculis indubitabiliter indicant ueritatem, ut Bald. in. d. l. non hoc C. unde legi. & l. qui sententiam. C. de pñ. & l. i. §. diuus seuerus. ff. de q.
- 12 EX his ergo uerbis habemus, quod nihil prodest confitenti reuocare confessionem, si contra se sint aliqua indicia, quæ coniuncta sunt cum confessione, quanquam extorta quæ inducunt indubitabiliter ueritatem, quod est menti tenendum secundum eundem Bal. in. d. l. non hoc, & hoc uisi reuocans probaret contrarium clare per indicia contraria elidentia, ut. l. ciuile. C. de furt. & Bald. in. d. l. sciant cuncti. ¶ Si autem confitens fuerit confessus in tortura non præcedentibus indiis, nunquam potest ex illa confessione damnari, ut glo. mirabilis, & singularis in. l. penu. ff. de quæstio. ¶ Hoc ideo, quia confessiones reorum pro exploratis facinorib. haberi nõ oportet, si nulla probatio religionem cognoscens instruat, ut. d. l. i. §. diuus seuerus. ff. de q.
- 15 INDICIA ¶ an plura requirantur an unum sufficiat ad torturam? leges uidentur loqui in plurali, ut. d. l. i. in princip. ff. de quæstio. ibi aliis argumentis, & c. l. unius. §. i. & l. milites. ff. eodem gl. tamen in. l. si. ff. eodem uidetur loqui in singulari, dum dicit sed

precedente suspicione, & l. si quis C. ad l. iul. maiesta. ubi glos. dicit indicium domini. Quauis ergo leges loquantur in plurali tamen hoc non cogit, nec infert ut ualeamus intelligere de pluribus iudiciis, ut l. ii. §. homines. ff. ui bon. ap.

- 16 VTRVM ¶ ergo sufficiat unum indicium, uel plura hoc stat
17 in arbitrio iudicis, ut l. iii. §. eiusdem. ff. de testi. ¶ Nam possunt eē
indicia generalia, & remota, & ista non sufficerent sine aliis, ut
puta est homo malæ cōditionis, est indicium tale quale, ut l. de
minore. §. pe. ff. de quæstion. & istud non sufficeret ad torturam si
ne aliis iudiciis. Sed si istud indicium esset unum cum alio, ut
quia est homo malæ conditionis, & conuersabatur in domo illa,
certe ista duo indicia generāt suspensionem, ut l. dominus horreo
rum. ff. loca.
- 18 INDICIUM ¶ autem si non esset remotum, sed propinquū,
& tangens negocium, de quo quæritur, ut unus bonus testis de qui
su, ut l. inaritus. ff. de quæstio. uel confessio. extra iudicium, uel
captus ibi, & dicitur quod est propter hoc delictum, ut l. capite
quinto. ff. ad leg. iul. de adult. Tunc posset esse unum indicium
ita propinquum, quod esset sufficiens ad torturam secundū Bar
ro. in. d. l. si ff. de quæstio. ubi dicit ita intelligi debere glo. d. l. fin.
ff. de quæstio. Ibi præcedente suspicione, & d. glo. in. l. si quis, ad
leg. Iul. maiest.
- 19 INDICIUM ¶ tamen hoc debet probari per duos testes quā
do scilicet testis non testificatur de maleficio ipso, sed de indicio
quodam, dicens, quod reus fuit tali nocte repertus in loco, ubi ui
cino, quando fuit contractum maleficiū, nec hoc indicium suffi
ceret probari per unum testem, ut glo. in. d. l. fin. ff. famil. heretif.
20 & l. ubi numerus. ff. de testib. ¶ Si uero testis testificaretur de ma
leficio ipso. probaretur indicium quod sufficeret ad torturam,
ut glo. in. l. iii. C. ad l. iul. maiesta & c. si. extra de iureiur. Et d. l.
21 fin. ff. de quæstio. ¶ Sed quæritur an indicia habita super generali
inquisitione, uel accusatione præiudicent reo, ad hoc ut possit
22 torqueri? Dic quod non, ¶ quia testes nondum fuerunt examina
ti ipso reo existente cōtradictore præfente, quod fieri debet prius
23 quam torqueatur, ut l. si quando C. de testi. ¶ Imo debet prius
reus iutrogari de iudiciis, & disputari, ut l. unius. §. cogniturum
ff. de quæst. & l. custodias, & ibi Bald. ff. de public. iudic. ¶ Vn
de debent testes iterum examinari, & recoli, siue repeti post litē
contestatam, scilicet interrogationem, & responsionem rei, ut c.
qualiter & quando. l. ii. extra de accus. & Barto. in. l. si quis adul

- terium in. fi. ff. ad leg. iul. de adul. & idem. Barto. in dicta. l. fin. ff. de quæsti. ¶ Quancuncque igitur sit notorium crimen iudici, & alijs non tamen potest sine examinatione, aut interrogatione ferri sine condemnari, ut. c. deus omnipotens. §. fin. & c. seq. ii. q. i. exceptis tamen casibus ibidem expressis.
- 16 **INDICI** A talia sunt indubitata, quæ sunt a lege approbata sicut quando simul plura collecta in unam consonantiam tendentia indicant indubitabiliter ueritatem, ut. l. milites. §. oportet ff. de quæsti. ut patet, ¶ homo mortuus reperitur mortuus in aliquo loco, de quo aliquis inculpatur, possunt contra eum apparere indicia. si quod defunctus erat suus inimicus, tunc est indicium, ut. l. i. §. cum quis latrones ff. de quæstionibus.
- 18 **SECUNDO** ¶ de homicidio suspicatus se iactauerat, quod occideret, aut occidi faceret dictum defunctum, & erat ad id potens ut l. famosi ibi, nam & persona spectanda est, an potuit id facere. ff. ad. l. iul. maie. & quod inter eos præcesserat offensa. ¶ aut
- 19 receperat occidentem qui forte erat eius familiaris, aut domesticus, ut Abb. in. c. tertio loco, extra de prob. alle. d. l. sciant cum
- 30 isti. ¶ tunc minæ præcedentes faciunt præsumptionem contra homicidam suspicatum, ut Bald. in. l. pacumenius. ff. de hæ. in. l. i. all. l. si hi qui adulterii. C. ad leg. iul. de adul. & ff. mand. l. si uero remunerandi, & ff. de repud. l. iiii & ff. ad. l. iul. maie. l. famosi, ibi & cogitauerit.
- 31 **CONTRARIUM** ¶ tamen uidetur quia sæpe minus faciunt homines qui magna minantur, arg. l. metum la. iiii. ff. de eo quod met. caus. Hoc tamen non obstante est distinguendum, an sit homo bonæ famæ, uel non. Primo casu, si sit bonæ non præsumitur sed iudex inquireret ueritatem, ut. C. de accus. l. singuli. quia ubi liquide non potest constare argumentis maleficium, cognoscendum tamen est, & si bonus ante æstimatus fuerit prope est, ut
- 32 eius affirmationi credatur, ¶ quia gravitas personæ, uel qualitas præcedentis uitæ est id t huiusmodi indicium, ut. c. cum in iuuetute, extra de præsumptioni.
- 33 **SECUNDO** ¶ si sit male famatus, & consuetus similia facere præsumitur homicidium fecisse, text. for. in. l. non omnes §. a barbaris. ff. de re mi. & Bar. in. l. fin. ff. de. q. Sed hoc intelligendum quando erat malus in eodem genere mali, & malæ famæ, in eodem genere malitiæ, ut quia erat homicida, uel percussor, nō autem e diuerso, ut quia erat fornicator, uel latro, aut fur, & ideo gl. in. d. l. pacumenius. ff. de hæredib. institu. discuti. quod cōtra

- tra aliquem præsumitur, quod solitus erat talia facere, siue com
 34 mittere. † Nam ex dissimilibus non sumeretur cōiectura. facit ad
 35 hoc. ff. de excusa. tuto. l. spadonem. §. a quod nimium, ubi in fa-
 mis non tamen suspectus in tutela, quia non est in eodem genere
 malitiæ, & facit. C. de proba. l. iubemus. & ff. de eden. l. si quis ex
 argentiariis. §. ii.
- 36 Aliud indicium quando quis uisus est fugere pallidus cum
 gladio sanguinolento, & ibi prope inuenitur homo mortuus, fu-
 ga est indicium post delictum commissum, ut se abscondat, ut. l.
 leg. cor. in uerbo, præterea canetur, ut de his seruis, qui ante qonē
 habit fugerunt, si aperto testō liberi scripti inueniantur lege de si
 ca. iudicium fiat, ita ut ex uinculis causam dicant, & conuicti p
 inde ac si serui puniantur. ff. ad senatuf. sylla. & ibi Bar.
- 37 PALLOR test aliud indicium ut argu. l. de minore. §. pen.
 ff. de quæstion. ubi dicitur, plurimum quoq; iu exercenda ueri-
 tate, etiam uox ipsa, & cognitionis subtilis diligentia affert. Nam
 sermone, & ex eo qua quis constantia qua trepidatione quid di-
 ceret, uel cuius æstimationis quisq; in sua ciuitate est, quædam
 38 ad illuminandam ueritatem iu lucem emergunt. † Exteriora. n.
 indicant animi secreta interiora ut. ff. de ædilit. edict. l. si tamen
 §. secundo.
- 39 INDICIUM taliud dici potest, ubi notam habebat do-
 mum in qua maleficium contractum est, quia uicinus uel cōuer
 sabatur ibi, ut. l. dominus horreorum, circa princip. ff. loc. in uer-
 bo, ibi, serui tñ eius cum quo contractum est maleficium propter
 ædificiorum noticiam in quæstionem peti possunt.
- 40 SANGVINOLENTIA † gladii potest dici aliud indicium
 ex quo capitur coniectura, sicut & alias. ff. de donationi. inter ui-
 rum & uxo. l. utrum.
- 41 DELATIO † gladii potest dici aliud indicium, quod lex
 præsumit ad malū, ut. C. ut armo. usus. l. una li. x. C. & in aust. de
 armis, col. vi.
- 42 MENDACIUM test maximum indicium siue præsumptio,
 contra eum, qui mentitur, ut. l. unius. §. testes. ff. de q. & c. literas
 extra de præsumptioni.
- 43 HÆC indicia sunt indubitata legi, & a. l. approbata. Iō
 iudici debent esse indubitata. l. si tutor, & ibi Bald. C. de peric.
 tut. Et talia indicia debent cōcludere iudici, alias facit litem suā
 quia dicuntur indicia indubitata, ut Bald. in dicta. l. fina. C. de
 probat.

- 44 CERTA t̄ ergo indicia, quæ iure non respuuntur, non mino-
rem probationis quam instrumenta continent fidem, ut. l. indi-
cia. C. de rei uendicā. & C. arbi. tutel. l. fina. & l. in exercendis. C.
de fid. instrumen. Et talia indicia capiuntur pro præsumptioni-
bus turis tantū siue iuris, & de iure, sicut infra dicemus, quæ suf-
ficiunt ad ferendam sententiam quia æquivalent testibus, &
instrumentis, ut capitulo afferte mihi gladium, extra de præ-
sumptio.
- 45 TANTA t̄ indicia non requiruntur ad condemnationem.
unde si quis deprehenditur in aliquo actu propinquo ad ipsum
delictum, tunc tale maleficium dicitur notorium secundū Bar.
- 46 in. l. fur. ff. de fur. ubi dicitur, t̄ quod quauis fur ibi non depræ-
henditur, ubi furtum fecit, Si tamen cum re furtiua fuerat depræ-
hensus, priusquam eo loci rem pertulerit, quo destinauerat, fur
manifestus dicitur esse, quod est notandum. t̄ Ex quo infert quod
- 47 si quis uisus est fugere cum gladio sanguinolento, & ibi reperi-
tur aliquis mortuus, ex hoc est homicidium manifestum, quod
ipse fecit. t̄ Item si quis deprehenditur in domo alicuius, ubi est
pulchra mulier, hoc facit indicium ad hoc adulterium esse ma-
nifestum, & dicitur ita debere intelligi. l. capite quinto. ff. ad. l. iul.
de adulte. maxime si reperiat eam mulierem deosculatō, uel
confabulando in loco secreto.
- 49 t̄ Item si quis intrauit domum quandam, & post modicam
horam auditus est clamor mulieris, & statim uisus est qui intra-
uit domum exire cum gladio sanguinolento, & uisa est mulier in
facie uulnerata, unde dubitabatur an esset probatum de uulne-
re contra illū. Et uidebatur quod non, quia illud non probat hoc
esse, quod ab hoc contingit abesse. l. neq; natales. C. de proba. po-
test enim esse, quod hæc mulier se uulnerauerat. Tamen dicen-
dum est sufficienter esse probatum secundum Bald. in. d. l. fina.
C. de pb. & Bar. in. d. l. fi. ff. de. q. & Mod. in. d. c. afferte mihi gla-
- 50 dium, extra de præsump. t̄ Duo nempe indicia certa & indubita-
ta, aut præsumptiones faciunt plenam probationem cū aliis ad-
51 miniculis, ut gl. fi. in. l. ii. ff. de excus. tut. t̄ Quia quæ nō profunt
singula, multa iuuant, ut. l. rationes. l. instrumenta, & l. non nu-
52 dis, & l. non epistolis. C. de proba & d. l. fi. eodem. t̄ Nec mino-
rem probationis, quam instrumenta continent fidem. d. l. indicia
C. de rei uendi.
- 53 QVANDO t̄ ergo indicia sunt simul iuncta, uel mixta, &
sunt a lege approbata possunt dici indicia indubitata, ex quib.

- poreſt procedi ad condemnationem triplici ratione. Prima ſuffi-
 cit quod quis ſit teſtibus ſuperatus, uel propria uoce conſeſſus,
 ad hoc quod poſſit ſententia capitalis contra eum proferri, ut. C.
 de poe. l. qui ſententiam. C. de epiſ. & cleri. ſi quis, & C. quorum
 54 appe non recip. l. ii. ¶ Ita eo modo prædiſtis indiſciis a iure ap-
 probatis poterit ſententia capitalis proferri, ut. l. ſi hi qui adulte-
 rii. C. ad leg. iul. de adulte. & l. excipiuntur. ff. ad ſenatuſc. ſi ll.
 55 Nam talia indiſcia non minorem auctoritatem, & fidem probatā
 56 quam teſtes uel inſtrumenta uidentur continere, ut. l. ad proba-
 tionem C. de probationib. & d. l. indiſcia. ¶ Et tam teſtes quam ap-
 57 ta indiſcia, & manifeſta æquiparantur ut poſſit ſequi ſententia
 diſſiniſtiua, ut d. l. ſi. C. de probationibus. ¶ Secunda ratio, quō-
 tiens circa idem plura auxilia eiufdem generis ex eodem faſto
 deſcendenſia ſimul commixta iuncta concurrunt, dicuntur re-
 perſicere, & plenam probationem adducere, ut. ff. de excuſa ui-
 to. l. ii. § hoc amplius, & ff. de appell. l. ſi quis ſeparatim. §. i. & C.
 qua numero tutel. l. una, ſic a ſimili ſupradiſta ſimul coniuncta
 58 plenam probationem inducunt, ¶ Ideoq; ſingula, quæ non pro-
 ſunt, multa iuuant, & ſimul iuncta coadiuuant, ut in auct. de fi-
 de inſtrumento. §. ſi uero additum, & §. ſi uero nullus, colum. v.
 & inſtitu. de hære. inſtituen. §. ſi plures, & extra de teſtib. c. præte-
 59 rea, & C. de teſtamen. l. ſciimus. ¶ Tertia ratio, cum in qualibet cā
 ciuili regulariter duæ ſemip'enæ probationes faciunt unam ple-
 nam probationem, & poſſit cauſa ciuilis per indiſcia, & præſum-
 ptiones probari, ut de præſumpt. c. ex lueris, & argume. ff. de his
 qui ſunt ſui uel alieni iur. l. filiam, & notari conſueuit in. l. in bonæ
 fidei C. de reb. cred. & C. de probation. d. l. proprietatis. Plus ta-
 men ualere debent, & operari tria, uel plura auxilia, quam duo.
 60 Nam ratio conſiſtit, ut plus tribus quam duobus credatur, ¶ plu-
 ralitati. n. ſtandū eſt, ut. ff. de pac. l. maiorem, & ff. de teſtib. l. iiii.
 61 §. hæc uerba. C. de fideicommi. l. quæſtione in fin. ¶ Ergo tria in-
 diſcia, uel tres ſemiplenæ probationes unam plenam probationē
 62 poterunt operari, ut. d. l. ſi hi qui adulteri. ff. ad l. iul. de adulte. &
 diſta lege excipiuntur. ff. ad ſyllan. ¶ Indiſciis ideo quibus ſu-
 micur plena probatio per ea ſumitur, & ſupplicium, ut di-
 63 ſta lege excipiuntur. ff. ad ſenatuſconſult. ſyllania. iuncta gloſa
 ubi dicit text. ¶ quod ex impubere ſumitur ſupplicium per
 indiſcia, & ibi cauetur, quod quidam puer non nullum
 aberat a pubertate, & pedes domini cubuerat cum occide-
 ret dominus, nec poſtea cædem eius prodiderat, ut enim

opem ferre cum non potuisset constabat, ita silentium præstitisse postea certum erat. Et his duntaxat impuberibus senatusconsultum parci credebatur, qui tantum sub eodem testamento fuissent. Qui uero ministrum, uel participes cædis fuissent, & eius ætatis quandoque nondum puberis, ut rei intellectum capere possint, his non magis in eadem domini quam in nulla alia causa parci oportere.

- 64 Et sic tria erant indicia contra impuberem. Primum prope libertatem erat, quod dicitur distare per sex menses, ut. l. fin. ff. de liber. exhiben. Secundum, ad pedes domini cubuerat. Tertium, necem domini non prodiderat, ut glo. in dicta lege excipiuntur. Et ita uideamus qualiter impuberes teneantur de delicto, ut hic, & institui de obligationi. quæ ex delicto nascuntur. §. penult. nisi quatenus miseratione ætatis interdum iudicem ad meditationem poenam perduxerit, ut. l. auxilium. §. fin. ff. de minoribus. Alioquin facile, & frequenter remaneret maleficia impunita, quod in contrarium ratio suadet, ut. ff. de pactis lege item si unus. §. pacta, & ff. de fideiussoribus leg. si a reo. §. id quod uulgo. Quarta ratio uideamus, quod duo uel plura imperfecta unum perfectum constituunt ut. C. de agricol. & consil. l. cum scimus, in principio. quid ergo plura? Reperitur in iure quod ipsa principalis causa criminalis per argumenta, & præsumptionem dignoscitur, & terminatur, quanquam liquide delictum probari non possit, ut. ff. de re milita. l. non omnes. §. a barbaris, ibi etsi hoc liquide probari non possit, argumentis tamen cognoscendum est, & tamen capitalis causa ibi agebatur, ut constat per legem desertorem. §. is qui eodem ritu. & facit ad hoc in auct. ut lic. mat. & auz. §. illud, colum. viii. Contrarium tamen uidetur dicendum, quod non possit quis ex dictis iudiciis, & præsumptionibus diffinitive damnari tribus rationibus. Prima, quia cum in civilibus questionibus maioribus una libra auri, non minor, quam trium testium exigatur probatio, ut in auctent. de fide instruc. §. oportet, & §. hoc dicimus, colum. vi & not. C. si cer. peti. l. fin. Multo fortius in qualibet criminali causa duæ, uel tres præsumptiones, aut indicia plenam probationem non poterunt operari, sed erit maior numerus testium requirendus, ut possit super crimine sententia diffinitiva proferri, maxime cum quælibet causa criminalis sit, & censetur maior qualibet pecuniaria causa, quantuncumque sit magna, ut. ff. de poen. l. in seruorū §. fin. Et licet in causa civili duæ semiplenæ probationes, ut est fama publica, & dictum unius testis unam plenam probationem adducant, ut. C. de probationi. l.

- proprietatis, & argu. ff. de testib. l. iii. §. eiusdem, & .iiii. q. iii. §. itē
 sæpe & extra de testib. c. præterea. Tamē in criminali causa ex di
 ctis semiplene probationibus non erit quis diffinitive damnandus,
 72 ¶ quia in causa criminali probationes debent esse apertissimæ ut
 73 d. l. fina. C. de proba. ¶ Strictius enim in eis proceditur, ubi con
 tra hominis salutem agitur, ut. C. de appella. l. additos, & not. ex
 74 tra de testibus. c. ueniens. ¶ Secunda ratio, quia euidencia rei, licet
 habeatur pro quadam specie probata, ut. ff. finium regum. l. si ir
 75 ruptione. §. fin. & C. eo. l. iii. ¶ Etiam cum manifestum, & apertum
 indicium habeatur aliquem inueniri in crimine, & fore detentū,
 76 & captum argu. ff. de furt. l. iii. cum. l. sequen. ¶ Et manifesta non
 indigeant probatione, ut. ff. de dote præleg. l. i. in fi. & ff. de actio.
 emp. & uend. l. exemplo, in. fi. i. respon. Tamen non debet quis ta
 77 libus indiciis diffinitive damnari, quia non eo ipso, quod quis ca
 ptus inuenitur, de crimine poterit, damnari nisi aliter de malefi
 cio conuincatur, ut argum. ff. de ritu nup. l. palam. §. qui in adul
 78 terio, & C. de defenso. ciuila. l. defensores. ¶ Et ideo si aliquis inue
 niatur pro qualicumq; crimine captus ab aliquo qui coram plu
 ribus testibus extra indicium confiteatur illud crimen commissis
 se, & quod occasione illius criminis fuerit captus quāuis ista tria
 contra eum inueniātur probata. scilicet quod sit captus ob illud crimē
 & qd sit cōfessus illud crimē cōmississe, & qd ob id sit captus tñ li
 cet ista indicia uideātur apparētia, nō dēt ex illis solis indiciis iu
 dex illū sic captū diffinitive damnare licet quōlibet, & tormentis
 subici possit, ut nota. ff. ad. l. iul. de adul. l. capite quinto in fi. &
 79 extra de iudi. c. cum non ab homine. ¶ Tertia ratio potest assigna
 ri, quoniam ex testibus, & instrumentis, & ex indiciis indubitatis
 non autem ex præsumptione simplici est sentētia diffinitiva pro
 ferenda. ut. C. de accus. l. singuli, & d. l. fi. C. de proba. in ciuili se
 80 cus, ¶ ideo quia in criminalibus causis maius periculum uertitur,
 quia imminet periculum animæ, ut in auētem. ut iudic. sine quo
 quo suffr. §. cogitatio, collatio ii. Vnde maior requirenda est tute
 81 la, ut. C. de appella. d. l. additos: & C. de fals. l. ubi. ¶ Et in casib.
 dubiis, & incertis probationibus melius est facinus nocentis re
 linqui impunitum, quam innocentem damnare, ut l. absentem.
 82 ff. de pœ. & C. quorum appella non reci. l. ii. ¶ & in dubio pœnæ
 sunt porius molliendæ, quam exasperandæ, l. interpretatione, &
 l. si præses. ff. de pœn. Solutio uidetur, quod ex supradictis indici
 cis possit tantum colligi iuris præsumptio contra talem accusa
 tum, dum colligitur, quod erat capitalis inimicus occisi, uel uul

nerati, & quod iustus est fugere cum gladio de loco præfato, & publica uox & fama est: Sed quantum in causa ciuili ex iuris tantum præsumptione possit diffinitiuæ sequi sententia: ex qua in contrarium non probatur, ut. C. de prob. leg. siue possidetis, & ff. de dona. inter uir. & uxor. lege quintus murius.

83 VERVNTAMEN in causa criminali, uel in causa quæstionis prædictæ ex tali præsumptione iuris tantum, non debet, uel poterit quis diffinitiuè condemnari criminaliter, ¶ quia in criminalibus causis interuenire debent, & requiruntur probationes luce clariores, dicta lege. si. C. de proba. & C. de pœnis, lege qui sententiam, & dicta lege singuli C. de accusa. Quod uidetur ea ratione procedere, ¶ quia in causis criminalibus perspicacius est consilium adhibendum, quia ibi maius detrimentum & periculum contingit, ut arg. d. l. ad dictos, & ff. de uent. inspic. leg. prima. §. i. Et ideo ex prædictis indiciis, siue præsumptionibus non poterit 85 quis dānari, ¶ quia quis ex præsumptionibus, & inenclatis suffragiis condemnandus non, ut. ff. de pœnis lege absente. in prin. & d. l. singuli.

86 PORRO ¶ in causis criminalibus non multum arduis, nec ualde ponderosis probatio iuris, quæ fit per argumenta est communiter sufficiens, & coniuncta semiplenam probationem excedens, & tunc si cum ista iungatur confessio, efficitur probatio plenior, quam in ciuili requiratur, ut. C. quorum appel. lege. ii. & plene fit puniō secundum exigentiam naturæ delicti. Si autem non adiungatur confessio, ut quia cum hoc sit commissum arbitrio iudicis, non uult torquere, uel qualitas personæ torturam non patitur, uel reus est absens, non potest imponi pœna corporalis.

87 Quia propter inopiam probationum minuitur pœna. ¶ Hoc est quia non potest iudex plus punire in criminali, quam condemnaret in ciuili. ¶ Nam ubi proceditur ex præsumptione imponitur minor pœna, & ista appellatur probatio præsumptiua, ut Bal. in. d. l. si. C. de pro. & idem Bald. in. l. præbyteri. C. de. episcopo & clericis. Et quantum in præsumptione mitigetur pœna. & e contra

89 quando liquet exaggeretur pœna: ¶ tamen quando pœna habet certos fines ex qualitate probationum, nunquam potest ex qualitate exaggerari, scilicet aggrauari pœna, ut. l. generaliter, in princip. ubi est text. non. ff. de decurio. poterit tamen reus puniri ciuilitate, & pecuniariter, ¶ quia præsumptione iuris tantum potest quis condemnari ciuilitate, & sequi sententia diffinitiuæ, ut lege siue possidetis. C. de proba. & dicta. lege quintus mutius. ff. de:

90

- 91 dona inter uir. & uxor. & lege si ff. de iaiur. † Ex præsumptione uero iuris, & de iure uel ex quolibet alio indicio indubitato potest contra aliquem diffinitiuam firmari sententia criminaliter, Quia talis præsumptio, quæ iuris est, & de iure, prout infra dicemus, probationem aliquam in contrarium non admittit, cum legis dicatur esse sententia, ut C. de adul. dista lege si ii qui adulteri, & ff. ad senatusconsultum sillanianum, lege excipiuntur, & in aucten. ut liceat mat. & auia. §. is quorum, column. viii. capit. afferre mihi gladium, extra de præsumptio. † Item ex quolibet indicio indubitato potest ferri sententia diffinitiuam criminaliter dista lege finali. C. de prob. ubi cauetur, quod accusatores illud crimen habent, & debent in publicam notionem referre, ut possit sententia diffinitiuam proferri, quod crimen sit idoneis testibus munitum, saltem duobus: † quia ubi numerus testium non adiicitur, duo sufficiunt, ut ff. de testibus lege ubi, & ff. de oper. liberi. lege prima, uel quod sit aperiusimis documentis iustructum, id est publicis scripturis sic exponitur. C. de contrahen. & committit. stipul. lege optimam & in aucten. ut sponsa. largit. §. hoc in super, col. viii. uel quod sit iustructum ad probationem indicii indubitat, & clarioribus luce. d. l. fi. C. de prob.

S V M M A R I V M.

- 1 Præsumptiuam probatio quæ sit.
- 2 Præsumptio quid sit.
- 3 Præsumptionum quot genera sint.
- 4 Præsumptio temeraria unde surgat.
- 5 Præsumptio temeraria repellitur.
- 6 Fidelis de facili in suspicionem uenire non debet.
- 7 Deus noluit hominem ab humano iudicari suspicionis arbitrio.
- 8 Præsumptio uetisimilis admittitur ad semiplenam probationem & ad purgationem inducendam, & nu. 9.
- 10 Testes contra uerisimilem probationem possunt induci.
- 11 Præsumptio uiolenta quæ dicatur.
- 12 Adulteram tenens stultus est & impius.
- 13 Probatio admittitur contra uiolentam præsumptionem.
- 14 Præsumptio uiolenta unde oriatur.
- 15 Præsumptio uiolenta quâdoq; pro certitudine habetur & ex ea

sententia fertur.

- 16 Violeata iuris præsumptio quæ sit.
- 17 Vxor diu cum uiro cohabitans præsumitur ab eo cognita.
- 18 Iuris uiolenta præsumptio contrariam probationem recipit.
- 19 Præsumptio iuris in alium transfert onus probandi.
- 20 Præsumptio iuris & de iure quid est.
- 21 Fictio iuris & de iure quid sit.
- 22 Vxor fingitur stipulata dotem sibi reddi licet rectum sit qd stipulata non fuerit.
- 23 Arogatus intelligitur stipulatus quartam partem bonorum arogatoris, si emancipetur.
- 24 Hominis præsumptio quæ sit.
- 25 Probatio contra hominis præsumptionem admittitur.
- 26 Condemnatio ex hominis præsumptione sequi non potest.
- 27 Præsumptio nature quæ sit.
- 28 Iura sanguinis iure ciuili dirimi non debent.
- 29 Præsumptio facti præcedentis quæ sit, & quæ facti subsequen-
tis, hu. 30.
- 30 Iudicium argumentum suspitio & præsumptio qualiter inter se differant.
- 31 Vocabulorum disputatio pertinacibus relinquenda.
- 32 Iudex ad credulitatem quando adducatur.
- 33 Iudicis potestati conceditur, an testibus credat.

TRACTATUS

De præsumptione.

1 **C**VM supra de indicatiis, & probatione indicatiua dixerim, nunc de probatione præsumptiua est querendum, & quot sunt genera præsumptionum. Dic qd
2 † probatio alia est præsumptiua, quæ probatur secū-
3 dum terminos iuris, quia ubi lex præsumit sufficit probare terminos, unde ubi ex possessione præsumitur dominiū sufficit probare possessionem. Si autem lex non præsumit, tunc ad probanda indicia sufficit probatio uersimilis, ut Bald. in lege non hoc. C. unde legit. alleg. legem penultimam. ff. de condi. institu. & ff. si seruit. uend. lege sicuti. §. queritur, & lege si ii qui adulterii. C. ad legem iuliam de adulteriis, & lege excipiuntur. ff. ad senatusc. syllania. † Præsumptio siquidem est ex reperto alius
4 cuius facti dubii, aliquotiens plena aliquotiens semiplena inue-

stigatio, seu probatio. Illa tamen probatio non infert de necessa-
rio, quia aliter potest se res habere. Et cōcipitur talis probatio cō-
cipitur talis probatio ex circumstantia facti sicuti concupiscentia
fœminarum, quæ non solo affectu, & tactu: sed aspectu quoque
appetitur, & appetit. Nec possumus dicere pudicos animos ha-
bere si habeamus impudicos oculos quia impudicus oculus im-
dudici cordis est nuncius. Et cum se inuicem etiam tacente lin-
gua cōspectu mutuo corda nunciant impudica, & secundum
concupiscentiam carnis alterutræ delectantur ardore, etiam in-
tactis ab imminunda uiolatione corporibus fingit castitas ipsa de
moribus, ut. xxxi. q. v. c. ne solo.

3 **PRAESUMPTIO**VM, tres sunt species. Alia temeraria
alia probabilis siue uerisimilis, & alia uiolenta.

4 **PRAESUMPTIO** temeraria consurgit a malis hominib.
& ex causis pluribus, alias puerilibus, & suspicionibus leuibus,
5 & hæc repellitur, & reprobabilis est, et secunda. q. i. c. i. et. vi. q.
6 i. c. oues, & extra de senten. ex commu. c. inquisitioni. ¶ Quia ho-
mo fidelis non debet de facili uenire in suspicionem, ut. c. absit.
7 xi. q. ii. ¶ Et cum omnis suspitio temeraria sit repellenda, noluit
Deus hominem ab humano iudicari suspicionis arbitrio, sed po-
tius ex lege, ut. ii. q. i. c. multi, post medium.

8 **PRAESUMPTIO** probabilis, siue uerisimilis surgit ex mul-
tis causis, & suspicionibus, & hæc admittitur ad probationem se-
miplenam, uel extra de præsumptio. per plura capitula, & c. soli-
cite, extra de restit. spol. ubi dicitur non esse uerisimile quem iu-
ri suo renunciaffe, qui renunciauit spoliatus, unde prius debet re-
stitui, quam quis alter audiat super renunciatione. Vnde coad-
iuuat ad probationem si sint alia coadminicula, ut capitulo a no-
9 bis, extra qui mat. accusa. poss. & ibi glos. ¶ Admittitur etiam ad
purgationem inducendā, ut capitulo si quis, extra de purg. can.
10 & ii. quæstione. iiii. capitulo præbyter. ¶ Sed contra hanc præ-
sumptionem uerisimilem possunt induci testes, ut. c. quia uerisi-
mile, extra de præsump.

11 **PRAESUMPTIO** uiolenta dicitur, quæ ad pronnncian-
dum, uel condemnandū ciuilitèr sufficiens deputatur, ut xxxiii.
quæstione prima. c. dicit dominus, ubi cauetur, quod ubicunque
fornicatio est, uel fornicationi suspicio, liberæ uxor dimittitur:
11 timo stultus, & impius est, qui tenet adulteram, & dicit glosa qd
13 hæc suspicio intelligitur, quando est uiolenta, & tamen contra
eam admittitur probatio, ut. xxxv. q. iii. capitu. extraordinaria, &

- xxvii. q. prima capitulo nec aliqua, & ff. de his qui sunt sui, vel
 14 alie, in lege filium, & capitulo literis extra de præsumptio. † Et
 ista præsumptio violenta oritur ex propinqua facti circumstantia
 5 ut. xxxiii. distinctione. c. quorundam. † Quæ quandoq; pro cer-
 titudine habetur, & ex ea fertur sententia, ut extra de præsump-
 c. literas, & c. nullus dubitat, & c. illud quoq; , & c. tertio loco,
 extra de probat.

VIOLENTA ista præsumptio subiudicatur. Nam alia est
 iuris Alia iuris. & de iure.

- 16 PRAESUMPTIO † iuris tantum est cum ius præsumit
 aliquid sed non statuit super præsumpto. Et illa præsumptio re-
 17 cipit contrariam probari. † ut ecce uir cohabitauit diu cum uxo
 18 re præsumitur ab eo cognita. ut. xxxii. q. i. d. c. † debet dominus,
 sed talis præsumptio recipit contrariam probationem, ut dicta.
 xxxv. questione. iiii. capitu. extraordinaria, & xxvii. questione. i.
 capitu. nec aliqua, & c. proposuisti, extra de probat. & lege si chi
 rographum ff. eodem, & glo. in c. Is qui fidem, extra de sponsal.
 Et ex illa probatione iuris tantum uel ex productione testiū sur-
 git suspicio. ut secunda questione. vii. capitulo accusator quoq;
 19 Et regula est, quod præsumptio iuris transfert in alium onus pa-
 bandi, lege generaliter. §. si peticum, uers. sed cum ex præsumptio
 ne. ff. de fidei. libert.

- 20 PRAESUMPTIO iuris & de iure est, cum ius fingit, ac sta-
 tuit super ficto, contra quam fictionem non admittitur probatio
 contraria. ut capitulo ad id, & c. is qui, extra de spons. & condi.
 apposi. & capitulo per tuas, eodem. Nam legis dicitur esse sentē-
 tia, ut lege si hi, qui adulterii. C. ad legem iuliam de adulteriis, &
 lege excipiuntur. ff. ad senatusconf. Syllan. & supra dixi in fine
 iudiciorum.

- 21 FICTIO † iuris & de iure est, Quando ius certum de aliquo
 22 facto fingit statuendo oppositum. † Exemplum, ius fingit uxore
 stipulatam dotem sibi reddi, licet sit certum, quod non fuerit sti-
 pulata, sed in fauorem mulieris ius hoc fingit, ut Abbas in capi-
 talo is qui, extra de sponsa. & capitulo quanto, extra de præsum-
 ptio. Nec aliquis audiretur ad probandum contrarium, ut. C. de
 rei. uxor. actio. l. i. §. i. † Idem in arrogato, qui semper intelligitur
 23 stipulatus quartam partem de bonis arrogatoris, si emancipetur,
 lege si arrogator. ff. de adoptio. Similis præsumptio est. xi. que-
 stione i. c. si quis clericorum, & extra qui mar. accus. poss. capitu.
 in super.

PRAESUMPTIONES aliae sunt, scilicet hominis, naturae
& facti praecedentis, siue subsequentis.

- 24 PRAESUMPTIO † hominis est cum praesumitur contra
25 aliquem in hominem propter malam famam, & † contra hanc praesumptionem admittitur probatio in contrarium, ut extra de spō
sa. cap. i. u. cum in tua, & secunda quaestione. v. capitulo praesby
ter, & capitu. si mala fama, extra de purgat. cano. & ff. quod me
26 tus causa, lege non est uerisimile, † & ex illa non potest sequi con
demnatio, ut. d. l. absentem. ff. de poenis.
- 27 PRAESUMPTIO † naturae est cum ex haereditate filium in eū
praesumitur contra me, quod iniuste ex haereditate eum, & hoc
propter naturam. Et ideo haeredes mei tenentur probare quod iu
ste ex haereditate eum, ut. C. de liberis praeteritis, uel ex haere
28 da. autentica non licet parenti. † Cum iura sanguinis nullo iu
re ciuili dirimi debeant lege iura sanguinis. ff. de regulis iuris.
- 29 PRAESUMPTIO † facti praecedentis est circa futura, ut
si semel calumniatus es contra me, & iterum uells me accusare
praesumitur modo te uelle iterum calumniari, ut. ff. de accusa. l.
si cui. §. i. idem, & tertia quaestione. x. capitulo placuit, & capitu.
si accusatorum, & capitulo mandata, & capitu. scribam eis ex
tra de praesumptione.
- 30 PRAESUMPTIO † facti subsequen. circa praeterita, ut si q. sup
rint accusati de crimine adulterii, quod depellebant praetextu
proximitatis, si postea in matrimonium se coniunxerunt, manife
ste praesumitur facinus, in quo accusati fuerunt, ut. C. de adul.
d. l. si hi qui adulterii. ff. ad inacedoniam. lege idē si filius, alias
incipit, sed iulianus. §. interdum, in si. & in aut. ut nulli iudi. §. si
quis uero, col. ix.
- 31 SED quia † supra diximus de indiciis, argumentis, suspicio
nibus & praesumptionibus. Quæro quæ differentia sit inter indi
cium, praesumptionem argumentum, & suspicionem? Respon. q.
ex his potest idem resultari effectus secundum Abba in c. ii. lo
co extra de probatio. Nec est disputandum de uocabulis, ex quo
32 idem resultat effectus. † Imo disputatio de uocabulis est pertinā
cius relinquenda, dicit Inno in c. quia uerisimile, extra de praes
sum. Ideo Bart. in l. admonendi. ff. de iureiurand. utitur. aliis uo
33 cabulis, dicit enim † quod iudex per tres aut quatuor gradus ad
ducitur ad credulitatem, & fidem. Primo cum causa introduct
tur per actorem, & negatio sequitur per reum, iudex adducitur
in dubitationem, quia non praesumit adhuc nec pro actore nec

pro reo. Secundo, ex aliquo leui indicio, uel argumento, induci-
tur ad suspicionem, & hæc appellatur suspitio. Tertio, si argumē-
ta insurgunt fortiora, incipit opinari, & appellatur opinio, nec ta-
men sufficit ad fidem, & credulitatem, sed parum deficit. Quar-
to, si aliqua adhuc magis exiguntur in causa adducitur ad credu-
litatem, & fidem, ita quod iudex poterit ferre sententiam.

DICENDVM est ergo, quod in iure multa habemus uoca-
bula, ut indicium, argumentum, suspicio, & præsumptio, & alia
appellatur leuis, alia uehemens, alia probabilis, alia uiolenta, de
quibus supra dixi, ut in capitulo literas, & cap. quanto, extra de
præsum.

- 34 QVAE sunt super indicia, aut quæ argumenta. s. genera pro-
bandi, uel per testes, & quales, quot, uel per instrumenta, ad quæ
modum probandæ cuiusq; rei sufficiant nullo certo modo satis
diffiniri potest, sicut non semper ita sepe sine publicis monumē-
tis cuiuscunq; rei ueritas deprehenditur. Alias numerus testium,
alias dignitas, & auctoritas, alias ueluti consentiens fama confir-
mat rei, de qua queritur, fidem. Hoc autem pro animi arbitrio iu-
dici relinquendum cui credat, aut parum probatum sibi optineat
text. for. in. l. iii. §. e. usdē. & §. tu magis scire potes. ff. de testibus. c.
præterea, capitulo in nostra præsentia, & capi. ex literis, extra de
probat.

S Y M M A R I V M.

- 1 Notorium quid sit.
- 2 Notorium quotuplex sit & quibus constet.
- 3 Fornicatio probata censetur, quum quis suspectam mulierem se-
cum in domo detinet.
- 4 In notorio simplici officialis assertioni creditur, nec auditur
appellans.
- 5 Notorium facti per duos testes probatur.
- 6 Testes duo probant, septem interfuisse.
- 7 Duo probant trium subscriptionem.
- 8 Testes qualiter super notorio facti deponere debeant.
- 9 Notorium facti non omnium sed plurium scientiam requirit.
- 10 Turbam siue plebem decem faciunt.
- 11 Notorium crimen efficitur quod fit in conspectu totius uiciniæ.
- 12 Arbitrium est iudici per quot homines notorium fiat.
- 13 Populum quindecim homines faciunt.

- 14 Iudici est arbitrium ubicunque a iure aliquid non est expressum.
- 15 Notorium facti actu transeuntis quid sit, & an possit probabiliter negari.
- 16 Notorium facti interpelati quale sit.
- 17 Probatio semiplena requiritur in notori facti transeuntis.
- 18 Notorium facti actu permanentis quod sit.
- 19 Nemo sine examinatione fieri potest in notorio tantum iudici noto.
- 20 Iudex & accusator, in una & eadem causa quis esse non potest.
- 21 Iudex sine accusatore quem damnare non debet & qualiter, nume. 22.
- 23 Iudex contra notorie delinquentem inquit, & sine alia probatione sponte confitentem condemnat, nume. 29.
- 24 Scripturam suspectam producens iudicis officio punitur.
- 25 Testis fraudulenter respondens, poenam motu iudicis imponendam non euitat.
- 26 Officio iudicis tutor suspectus remouetur.
- 27 Item quando maritus excipiendo condemnatur de lenocinio.
- 28 Calumniator iudicis officio punitur.
- 30 Iudex reum in purgatione deficientem punit ex officio, item in notoriis, nume. 31.
- 32 In notoriis facti apparentis iudici & aliis reus sine accusatione libello, & probationibus condemnatur, & ab hac sententia appellari non potest, nec contra eam aliquid probari, & nume. 33. & 34.
- 35 In notorio iudici, & aliis reus qui se reum negat sine examinatione fieri non potest.
- 36 Fornicator sine examinatione damnatur.
- 37 Nullus cuius crimina sunt occulta damnatur nisi iudicio, ordinabiliter habito aut conuincatur, aut se reum confiteatur.
- 38 Manifesta iudicarium ordinem non requirunt.
- 39 In notorio aliis & non iudici probatio requiritur & iuris ordo est seruandus.
- 40 Notorium aliis etiam iudici notum esse debet.
- 41 Crimen falsi inscriptionem requirit.
- 42 Iudex super notorio facti qualiter procedere habeat.
- 43 Notorium iuris quid sit.

pro reo. Secundo, ex aliquo leui indicio, uel argumento, induci-
tur ad suspicionem, & hæc appellatur suspitio. Tertio, si argumē-
ta insurgunt fortiora, incipit opinari, & appellatur opinio, nec ra-
men sufficit ad fidem, & credulitatem, sed parum deficit. Quar-
to, si aliqua adhuc magis exiguntur in causa adducitur ad credu-
litatem, & fidem, ita quod iudex poterit ferre sententiam.

DICENDVM est ergo, quod in iure multa habemus uoca-
bula, ut indicium, argumentum, suspicio, & præsumptio, & alia
appellatur leuis, alia uehemens, alia probabilis, alia uiolenta, de
quibus supra dixi, ut in capitulo literas, & cap. quanto, extra de
præsum.

- 34 QVAE insuper indicia, aut quæ argumenta. s. genera pro-
bandi, uel per testes, & quales, quot, uel per instrumenta, ad quæ
modum probandæ cuiusq; rei sufficiant nullo certo modo satis
diffiniri potest, sicut non semper ita sæpe sine publicis monumē-
tis cuiuscunq; rei ueritas deprehenditur. Alias numerus testium,
alias dignitas, & auctoritas, alias ueluti consentiens fama confir-
mat rei, de qua quæritur, fidem. Hoc autem pro animi arbitrio iū-
dici relinquendum cui credat, aut parum probatum sibi optineat
text. for. in. l. iii. §. e. usdē. & §. tu magis scire potes. ff. de testibus. c.
præterea, capitulo in nostra præsentia, & capi. ex literis, extra de
probat.

S Y M M A R I V M.

- 1 Notorium quid sit.
- 2 Notorium quotuplex sit & quibus constet.
- 3 Fornicatio probata censetur, quum quis suspectam mulierem se-
cum in domo detinet.
- 4 In notorio simplici officialis assertioni creditur, nec audire
appellans.
- 5 Notorium facti per duos testes probatur.
- 6 Testes duo probant, septem interfuisse.
- 7 Duo probant trium subscriptionem.
- 8 Testes qualiter super notorio facti deponere debeant.
- 9 Notorium facti non omnium sed plurium scientiam requirit.
- 10 Turbam siue plebem decem faciunt.
- 11 Notorium crimen efficitur quod fit in conspectu totius uiciniæ.
- 12 Arbitrium est iudici per quot homines notorium fiat.
- 13 Populum quindecim homines faciunt.

- 14 Iudici est arbitrium ubicunque a iure aliquid non est expressum.
- 15 Notorium facti actu transeuntis quid sit, & an possit probabiliter negari.
- 16 Notorium facti interpelati quale sit.
- 17 Probatio semiplena requiritur in notori facti transeuntis.
- 18 Notorium facti actu permanentis quod sit.
- 19 Nemo sine examinatione fieri potest in notorio tantum iudici noto.
- 20 Iudex & accusator, in una & eadem causa quis esse non potest.
- 21 Iudex sine accusatore quem damnare non debet & qualiter, numc. 22.
- 22 Iudex contra notorie delinquentem inquit, & sine alia probatione sponte confitentem condemnat, numc. 29.
- 23 Scripturam suspectam produciens iudicis officio punitur.
- 24 Testis fraudulenter respondens, poenam motu iudicis imponendam non euitat.
- 25 Officio iudicis tutor suspectus remouetur.
- 26 Item quando maritus excipiendo condemnatur de lenocinio.
- 27 Calumniator iudicis officio punitur.
- 28 Iudex reum in purgatione deficientem punit ex officio, item in notoriis, numc. 31.
- 29 In notoriis facti apparentis iudici & aliis reus sine accusatione libello, & probationibus condemnatur, & ab hac sententia appellari non potest, nec contra eam aliquid probari, & numc. 33. & 34.
- 30 In notorio iudici, & aliis reus qui se reum negat sine examinatione fieri non potest.
- 31 Fornicator sine examinatione damnatur.
- 32 Nullus cuius crimina sunt occulta damnatur nisi iudicio, ordinabiliter habito aut conuincatur, aut se reum confiteatur.
- 33 Manifesta iudicarium ordinem non requirunt.
- 34 In notorio aliis & non iudici probatio requiritur & iuris ordo est seruandus.
- 35 Notorium aliis etiam iudici notum esse debet.
- 36 Crimen falsi inscriptionem requirit.
- 37 Iudex super notorio facti qualiter procedere habeat.
- 38 Notorium iuris quid sit.

- 44 Probatio contra iuris notorium admittitur in contrarium si negetur, & in dubium reuocetur, & auditur appellans.
- 45 Notorium præsuppositionis quid sit.
- 46 Filius is est, quem nuptiæ demonstrant.
- 47 Iuris ordo non requiritur ubi quis pro alienius filio publice habetur.
- 48 Filiatio non potest plene probari, sed potius præsuppositionibus.
- 49 Consanguinitas præsumptiue probatur.

TRACTATUS

De notorio.

ED quia de probatione peruenitur ad notorium, quod ro quid sit notorium, & quod duplex est, & quibus constet.

- 1 CRIMINA quandoque sunt notoria, quæ nec accusationem, nec denunciationem, nec litis contestationem nec etiam testium examinationem requirunt, sed tantum sententiam, ut capit. de manifesta. ii. q. i. ubi cauetur de inanis festis. & nota plurimis causa non sunt querendi testes, dum tamen sint iudici nota, ut. xxiii. q. iiii. cum quisque.
- 2 NOTORIUM tamen est triplex. scilicet notorium facti, notorium iuris, & notorium præsuppositionis. Notorium facti est quod se exhibet, & offert oculis plurium, ita quod habet tantam facti euidentiā, quod non potest negari probabiliter, nec aliqua tergiversatione celari, ut. ff. de insti. actio. l. sed & si pupillus. §. proscribere & ff. de ritu nuptiarum. l. palam, & ff. de uerbis. signi. lege palam, & ad municipal. lege quod maior. ¶ Unde si constet aliquem habere suspectam mulierem secum in domo, eo ipso uidetur probata fornicatio, & si publice eam detineat eo ipso cōuictus est: nec eo casu testis, aut accusator est necessarius, cum huiusmodi crimen nulla possit tergiversatione celari credendumque est simplici testimonio bonorum uirorum, inter quos delinquens uiuere dignoscitur, etiam sine iuramento, licet illa concubinariū crimen diffusetur, ut capitulo tua nos, & capitulo uestra, & capitulo fin. extra de cohabit. cleric. & mulier. Et in illo notorio negatio est nulla, ut. ff. de tribu. actio. lege illum. §. pen. & ff. de poenis, lege qui
- 4 sententiam. ¶ Et in tali notorio creditur simplici assertioni officialis, ut. iiii. questione tertia, §. aliquando, nec eo casu audiat appellans, ut extra de appel. capitulo cum sit Romana, & capie

tulo præterea, & capitulo peruenit. Alias enim non posset cõcerum, nisi per huiusmodi præsumptionem, ut extra de præsump. capitulo literis, & capitulo. iii. Si tamen illud crimen esset publicum, non ex euidencia, sed ex fama, eo casu sola testimonia illorum bonorum uirorum non sufficerent, cum non sit testimoniis, sed testibus iudicandum, ut dicto capitulo tua nos, extra de cohab. cleric. & mulier.

HOC notorium facti probatur per duos testes. nam duo possunt probare famam, ut extra de testibus capitulo tam literis, & per duos testes probatur, quod septem interfuerunt, ut. C. de bono poss. lege bonorum, & per duos probatur subscriptio triū ut. C. de fide instrumen. lege comparationes, & C. de test. lege testimonium.

HI testes, qui inducuntur, debent deponere duo ad testificandum. Primum, quod uiderunt committi maleficium, de quo talis accusatur, uel inquiritur, uel præsentis fuerunt. Nam testis in maleficio debet testificari de præsentia, & uisu, ut in auct. de hæred. & falc. §. si uero absint, colla. i. Secundum, debent testificari, quod maleficium fuit publice factum, & in loco publico, uel in platea, uel in uia publica, uel in præsentia populi, uel in præsentia decem hominum, uel quindecim, uel ultra, qui publice uide potuerunt committere dictum maleficium, & ita sufficiunt duo testes, ut lege, ubi numerus. ff. de testib. & glos. in capitulo. Deus omnipotens §. quando autem crimen est notum iudici, secunda q. i. In hoc notorio facti non requiritur omnis scientia, sed plurimum, ut dicto capitulo de manifesta, forte sufficiunt decem. In decem faciunt præbem, siue turbam, ut. x. q. iii. capitulo uino, in ista glosa finali & secunda quæstione quinta capitulo præbyter si a præbe. Alii dicunt quod efficitur notorium crimen quod sit in conspectu totius uiciniæ: & quod omnes de uicinia clamant tale quid factum esse, ut capitulo cum dilectus. §. præsentim, extra de purg. cano. & il. q. i. capitulo scelus. Alii dicunt sufficere maiorem partem uiciniæ illud clamare, ut. ff. ad municipal. l. q. maior, & d. c. cum dilectus. Alii dicunt relinquendum arbitrio iudicis, per quot homines fiat notorium. cum non sit expresse diffinitum, & terminatum a iure, dummodo fiat in conspectu, & tot hominum præsentia, qui excedant numerum decem hominum, ut. d. c. cum dilectus, & extra de elect. c. i. & d. c. uino. x. q. tertia. uel quindecim personarum, cum tot personæ facerent populum numero, ut. ff. u. bono. r. pto. lege ait prætor. §. primo.

- 14 †Nam ubicunque non est expressum aliquid a iure, relinquitur arbitrio iudicis, ut extra de offic. de leg. capitulo de causis, & ff. de iure deliber. lege prima, dum tamen delictum committatur de die, & non de nocte. Ita quod clare uideri possit arg. extra de offic. de lege capitulo consuluit, in fin. & ff. de testib. lege testium §. tu magis scire potes. ff. de poenis. l. aut facta. §. tempus.
- 15 ADHVC †notorium facti tres habet species. Nam aliud dicitur notorium facti actu transeuntis, ut in hoc quando semel notorium factum est, ita quod non potest tergiuersatione celari, non tamen habet reiterationem, ut est homicidium publice commissum, quod reiterationem non recipit. Et sic fuit de Christo saluatore nostro, ut de consecra. dist. ii. capitulo semel Christus passus est, & de poenitentia distin. i. c. aut facta. & extra de testi. cog. ca. peruenit. Tale autem notorium potest probabiliter negari, ut extra de sortileg. c. ex tuarum. †Notorium facti interpellati. i. interrupti, est quando ira publice fit, quod non potest celari per tergiuersationem, quod sæpius reiterat, tamen non fit continue. Sicut est crimen usurarii manifesti, qui habet mensam paratam ad mutuandum, & publice tenet, non tamen facit continue mutuū, sed frequenter hoc reiterat, ut extra de usur. c. cum tu manifestos, & capitulo usurarum uoraginem, eodem titulo, lib. vi. ubi de hoc.
- 17 †Et in hoc notorio semiplena probatio requiritur, ut capitulo cum in diocesi, extra de usur. & glo. in. d. c. manifesta. ii. quōne. prima.
- 18 †Notorium facti actu permanentis est quod ita fit publice, quod celari non potest, & habet in se facti continuationem, ut est uidere in illo, qui continue in carcere continetur, de hoc extra de ap. pel. c. dilectis filiis. Et idem uidetur in eo, qui publice tenet concubinam continue in domo, lecto, & mensa, & liberos ex ea habet. ut extra de appe. capitulo consuluit, & de diuor. capitulo significasti, quanuis illud tale sit potius notorium iuris, quam facti, cum cōiter non fiat in conspectu hominum sed occulte. Attamen ita uehemēter opinatur, & præsumit, quod pro notorio facti reputatur a iure, ut extra de præscri. capitulo literis, & de cohabitatione clericorum, & mulierum, capitulo tua nos & capitulo clericos. Notorium facti aliquando est notorium, & manifestum iudici, & in cognitum aliis. Aliquando cognitum & notorium aliis, & occultum iudici Et aliquando notorium iudici, & aliis. † Notorium quando notum est iudici tantum, nemo sine examinatione scribi potest, quia dum accusatoris persona assumitur iudicialia potestas amittitur. † In una eademque causa nullus simul potest et ac

- 21 **cusator, & iudex, ut. d. c. de manifesta. ii. q. i. ¶** nec iudicis est qui
damnare sine accusatore: quia dominus Iudam cum fuisset fur
quia tamen non est accusatus, minime eiecit. Cognito autē ope-
re isto pellendum illum apostolus de eccetu fraternitatis censuit
omnes enim eius crimen sciebant, & non arguebant, publice ei iā
nouercam suam loco uxoris habebat, in qua re neq; testibus opus
erat, neq; tergiversatione aliqua poterat tegi crimē. Et paulo post
dicitur absens facie, præsens autem auctoritate, præsens est, qui
nusquam absens est. Iam iudicaui ut spiritus eum, qui admisit
hoc, tradi sathanæ in interitum carnis, ut dicto capitulo de ma-
nifesta, & supra dixi in glosa examinati, in fine querimonie, ubi
ergo non est notorium crimen aliis, ut iudici, nemo sine accusato-
re est condemnandus, ut. ff. de mune. & honor. lege rescripto. §. si
quis accusatorem.
- 22 **RACIO** ¶ quare non est iudicis quem damnare sine accu-
satore est, quando delictum non est commissum in præsencia iu-
dicis pro tribunali sedentis, quia quando delictum committitur
in præsencia iudicis extra tribunal, non est ei notorium crimen,
ut iudici, sed ut priuato tunc ex necessaria probatio, & libellus si
ab aliquo accusatur delinquens, & litis contestatio, & omnis or-
do iudiciarius, ut C. de litis contesta. l. i. & autentici. offeratur eo-
dem, & extra de usur. capitulo cum tu, & extra de corpo. uita
- 23 **capitulo de tua, & de offic. ordinari. capitulo si sacerdos. ¶** At si
non accusatur delinquens in isto, & taliter notorio poterit iudex
procedere per inquisitionem fama, uel clamore, & illum incul-
patum examinare, & si sponte cōfiteatur delictum, poterit absq;
alia probatione condemnari, ut C. de confes. lege prima, & ff. ad
leg. aquil. lege proinde, & ff. de confess. lege confessus. Si autem
negauerit, tunc erit necessaria probatio, ut C. de prob. lege finali,
& ff. de pœnis, lege qui sententiam, & extra de offic. ordina. ca-
- 24 **pitulo primo. ¶** Quod autem iudex non posset quem damnare si-
ne accusatore, salit in charta suspecta, cui fides non fit, ut C. de
- 25 **prob. l. iubemus. ¶** Item cum testis fraudulenter, & procaciter re-
- 26 **spōdet, ut C. de testibus nullum. ¶** Item in tutore suspecto, ut. ff.
- 27 **de suspect. tuto. lege. iii. §. i. & iii. questione secunda, capitulo ga-**
- 28 **ea. ¶** Item quando maritus excipiendo condemnatur de lenocio,
- 29 **ut ff. de adult. lege. ii. §. si publice. ¶** Item quando calumniā
- 30 **tor punitur, ut C. de calum. lege. i. ¶** Item quando crimen proba-
- do, le. ii. extra de accus. ¶ Item cum reus deficit in purgatione, ut

- 31 extra de symo. c. de hoc. ¶ Item in notoriis, ut. d. c. de manifesta.
iuncta glos.
- 32 **NOTORIVM.** ¶ quandoq; per evidentiam facti apparet iudici, & aliis, ut quando est factum delictum in presentia, & conspectu iudicis, pro tribunali sedentis, & debitorum sui officii exequutis, & aliorum tot quot sufficiunt ad notorium, ut decem hominum, vel ultra, in hoc casu iudex non recusat, ut extra de app. capitulo proposuit. tunc nec accusator, nec libellus denunciationis accusatorius, vel inquisitorius, vel litis contestatio, vel testimonium examinatio, vel alia probatio est necessaria, sed citatur ad sententiam audiendam, & fertur sententia in scriptis per iudicem pro tribunali sedentem, quia tunc ordinem iudicarium non servare est secundum ordinem iuris procedere, ut capitulo tuanos, & capitulo uestra, extra de cohob. cleric. & mulier. & extra
- 33 de consanguini & affini capitulo cum dilectus. ¶ Nec in hoc casu a sententia lata poterit appellari, ut extra de app. capitulo per
- 34 uenit: & capitulo consuluit, & capitulo cum speciali. ¶ Nec etiam contra eam sententiam aliquid probari, ut capitulo cum sit Romana, in fin. extra eodem. ¶ Sed si in notorio iudici & aliis reus interficiatur crimen, veluti si quis negaret se interfecisse eum quem sub oculis iudicis in conspectu multorum interfecit, hic quia se fecum negat, sine examinatione feriri non potest, ut capitulo.
- Deus omnipotens. §. fina. & capitulo sequen. secunda questione prima. Sunt tamen ibi casus in quibus evidentia ipsa reum esse testatur. ¶ ut in fornicator qui sine examinatione est damnatus. ¶ Regulariter tamen nullus est condemnandus nisi iudicio ordinabiliter habito aut convincatur, aut reum se ipsum confiteatur, verum de illis intelligenda sunt quorum crimina sunt occulta. ¶ Ceterum quæ manifesta sunt, iudicarium ordinem non requirunt, ut. ii. q. i. c. prohibentur. §. fi.
- 39 **IN** notorio aliis & non iudici est necessaria probatio & iuris ordo seruandus, ut extra de electio. capitulo bonæ §. licet, & secunda questione prima §. quando autem, & §. fin. ff. qui satis.
- 40 co. l. si uero. §. qui pro rei qualitate. ¶ Quia quantuncunque sit notorium aliis debet tamen esse etiam iudici notum, ut. xxiii. q. quarta capitulo cum quisque, & tunc officialis siue denunciatus auditur sine inscriptione ut lege ea quidem. C. de accusat.
- 41 ¶ Hodie de consuetudine non utimur inscriptione nisi in crimine falsi. Nec notorium requirit probationem quod illud crimen sit factum in loco publico de die, & tot presentibus qui faciunt cri-

- 42 inen esse notorium, ut dicto capitulo bonæ. §. licet aut em. ¶ Iudex tamen super hoc notorio potest duplici uia procedere, scilicet per inquisitionem ex officio suo, ut inquireat an dictum crimen sit notorium. Aut potest iudex procedere alio hoc crimen denunciante. & causam prosequente & probare uolente hoc crimen esse notorium, & quocunque modo procedat est ordo iudiciarius obseruandus, reus uero poterit interrogari an illud crimen commiserit, & si negauerit aut diffiteatur, poterunt testes recipi sine litis contestatione & iurare de calumnia seu ueritate, quia in talibus iuris ordinem non seruare est eius ordinem peruertere. ut iuribus alleg. & dicto capitulo bonæ. §. licet autem, & d. c. qualiter & quando, le. ii. extra de accu. ut patet supra, quando extra ordinarie proceditur per confrontationem testium.

SVPRÀ DE NOTORIO FACTI DI ximus, nunc de notorio iuris est dicendum.

43

OTORIVM ¶ iuris est id crimen ne quo quis condemnatur est uel in iure confessus, ut capitulo euidentia, extra de accus. & ff. de statu hominum, lege ingenuum. ff. de re iuris, leges iudicata, dummodo in iure confessus perseveret in sua confessione facta sine formidine notorum post diem & noctem, alias autem non, ut ff. de quaestio. lege prima. §. quaestio. Notorium etiam iuris potest dici illud crimen quod est probatum per testes, ita quod eo possit sequi condemnatio, ut lege finali. C. de probat. & C. de re iudic. lege gesta. ¶ Contra autem notorium iuris admittitur probatio in contrarium si negetur & in dubium reuocetur, & quis appellans auditur, ut extra de appell. capitulo cum sit Romana. §. si autem, lib. vi.

- 44

45

46

NOTORIUM † praesumptio-
nis est euidencia iuris uehementis
praesumpta, ut est paternitas uel fi-
liatio, ut quandomaritus & uxor
uocant aliquem infantem in filium
suum, tunc est praesumptio iuris
quod sit filius eorum, ut extra de
prob. capitulo per tuas, & extra
qui filii sint legit capit. transmissit.
† Quia filius est is quem nuptiae
demonstrat, ut. ff. de in ius uocad.

l. quia semper, & ff. de his qui sunt sui uel alieni iur. l. filium.

47

† Et ideo ubi aliquis habitus publice pro filio alicuius, ibi non re-
quiritur aliquis ordo iuris, ut extra de filiis praesbyt. c. michael. &

48

cap. quoniam. † Quod enim aliquis sit alterius filius non potest
uere probari ut. ff. de cond. & demonst. l. lucius, sed potius per p-

49

somptiones, ut ibidem. † Item consanguinitas est notoria iuris
praesumptione uel etiam praesumptiue, ut extra de diu. capitu-
lo porro. § primo & ista probationem non exigunt, ut. c. euiden.
ext. de accu.

SUMMARY.

- 1 Poenarum diuersitatem exigit fastorem diuersitas.
- 2 Poena quae cum competenti moderamine profertur. uel a lege
certo siue conclusu statuitur imponi debet.
- 3 Poena certos fines habens exaggerari non potest.
- 4 Poenarum noua genera imponi non possunt.
- 5 Poenae persecutio legis auctoritati reseruatur.
- 6 Iudex ex causa poenam a iure statutam minuere uel augere
potest.
- 7 Iudex causa cognita, mitiorem sententiam dicere potest.
- 8 Qui instrumenta poenes se deposita aduersario alicuius prodit
deportari in perpetuum debet.
- 9 Iudex propter aetatem inagnam uel paruum poenam mitigare
potest.
- 10 Impuberes non doli capaces excusantur a poena.

- 11 Iniuria ex affectu facientis consistit.
- 12 Impuberes iniuriam facere non dicuntur.
- 13 Delicta ab impuberibus facta ad poenam imputanda non sunt.
- 14 Infans uel furiosus hominem occidens lege cornelia non tenetur.
- 15 Iudex ratione senectutis mitiorem sententiam dicere potest.
- 16 Nobilitati parcitur, item pupertati, inimicitie & simplicitati, nu. 17. 18. & 19.
- 20 Iudex ex persona mitiorem sententiam dicere potest.
- 21 Maiores minori supplicio puniri debent, & seuerius serui quam liberi, famosi quam integri status.
- 22 Atrocius punitur in parentum dominum & magistratum delinquens.
- 23 Poena crescit & diminuitur secundum personarum qualitatem & conditionem.
- 24 Dementes & famosi excusantur a poena.
- 25 Reus consti tui non potest nesciens quid faciens.
- 26 Furiosus satis pro suo furore punitur.
- 27 Furiosi in carcere a præsede detineri debent si aliter commode retineri non possunt.
- 28 Tam ad poenam quam ad tutelam furiosi & securitatem proximorum custodia pertinet.
- 29 Iudex ratione scandali euitandi mitiorem sententiam dicere potest.
- 30 Poena ex causa moderatur & exaggeratur.
- 31 Verbera magistri uel parentis emendationis causa illata non puniuntur.
- 32 Poena minuitur in deliquente sine dolo.
- 33 Delinquens eum militonem & militem reipublicæ se dicens mitius punitur.
- 34 Lasciua homicidium faciens, grauiter non punitur.
- 35 Quantitas in delictis attenditur.
- 36 Qualitas spectatur in delictis.
- 37 Delicta atrociora ex animo proueniunt.
- 38 Vir grauius quam mulier punitur.
- 39 Locus agrauat delictum.
- 40 Tempus delictum facit atrocius.
- 41 Iniuria atrocior fit in ludis & in prætoris præsentia.
- 42 Iudex fortuitos casus suos luit arbitrio.

- 43 Iudex in pœnis imponendis quid attendere debeat.
 44 Excessus magis in uno quam in alio punitur.
 45 Iudex in extraordinariis criminibus & in publicis iudiciis & ordi-
 dinariis, potest augere & minuire pœnam & quando, nu-
 me 46.
 47 Pœna criminales in regno Franciæ sunt in arbitrio iudicantis.

T R A C T A T V S

De pœnis.

- 1 B I igitur ex probatione, uel confessione notorium
 crimen habere. Est modus in irrogandis pœnis ex-
 2 tendus secundum delictorum qualitate[m], ¶ quia di-
 uersitas factorum exigit diuersitatem pœnarum. l. si
 seruus ff. ad. l. acqui. ¶ Naturæ itaq[ue] congruum est eas
 tantummodo pœnas exigi, quæ uel cum competenti moderami-
 ne proferuntur, uel a legibus certo sine conclusæ statuuntur. l.
 3 unica. C. de sentent. quæ pro eo, quod inter. pro fer. ¶ Et quando
 pœna habet certos fines ex qualitate probationum nunquam po-
 test exaggerari pœna, ut l. generaliter, in princ. Vbi est text. no. ff.
 4 de decur. ¶ Nec potest iudex imponere noua genera pœnarum,
 quia non debet recedere a pœnis a iure & consuetudine indu-
 ctis, per l. moris. §. sed enim sciendum, & lege capitalium. §. maio-
 5 res. ff. de pœnis. ¶ Nam pœnæ persecutio non uoluntati iudicis
 mandatur, sed legis auctoritati reservatur, ut l. i. §. i. in. si ff. de tur-
 6 pil. & ff. ad municip. l. ordine. ii. respō. & in c. si quem poenituerit
 il. q. iii. ¶ Hoc n. est uerum quod iudex non potest augere uel mi-
 nuere pœnam a iure statutam, nisi subsit aliqua causa & causæ
 cognitio. Sed ubi subest ratio & causa cognita, iudex poterit au-
 7 gere uel minuire pœnam in sententia, ut lege hodie. ff. de pœ-
 nis. ¶ Iudex igitur certis rationibus motus mitiorem sententiam
 dicere potest ut lege seuerior. C. ex quibus causis infam. irrog.
 8 ¶ Exemplum enim est, cum quis instrumenta pœnes sed deposi-
 ta aduersario meo prodidit & inspicienda exhibuit, deportari &
 infamari debet in perpetuum, ut ff. de pœnis lege si quis aliquid
 §. instrumenta, & ff. ad leg. cornel. de falsi lege prima. §. si quis
 9 ¶ Attamen propter ætatem magnam uel paruam potest iudex
 mitigare pœnam, ut ff. de mino. l. auxilium. §. in delictis, & ff. de
 10 tenui. not. l. ii. ¶ Nam impuberes qui non sunt doli capaces a pœ-
 11 na excusantur, hi. n. pati iniuriam solent & non facere. ¶ Cum. n.

- 12 iniuria ex affectu facientis consistat, & consequens est dicere his
sive pulsent sive conuictum dicant, iniuriam fecisse non uiden-
tur. Itaq; pati quis iniuriam (etiam si non sentiat) potest, facere
uero nemo nisi qui scit se iniuriam facere, etiam si nesciat cui fa-
13 ciat. & Et ideo delicta ab iisdem facta ad poenam imputanda no-
14 sunt, ut. c. illud relatum. xv. q. i. & Ergo si infans uel furiosus ho-
minem occiderit. l. corne. de sica. non tenetur, cum alterum in-
nocentia consilii uertur & alterum fati in foelicitas excus. lege in-
fans. ff. ad. l. cor. de sica. Item habetur ratio iuuentutis, ut. xxxiii.
15 q. ii. c. in adolescentia, & l. dist. c. poenitentes, & ratione etiam se-
nestutis iudex mitiorem sententiam dicere potest, ut. c. tanta ne-
quitia. lx. xxvi. dist. ubi dicitur. Quanto morti uicinior efficeris, ta-
to sollicitior atq; timidior esse debes, & quidem poenae sententia
inde fuerat iaculanda, sed quia simplicitatem tuam cum sene-
ctute cognouimus, interim tacemus, eos uero quoru consilio hoc
registi in duobus mensibus excommunicatos esse decreuimus, ne
que simplicitati tuae neq; ulterius senectuti parcemus, & xxvi.
16 q. vii. c. hoc sit, & c. tempora. & Item habetur etiam ratio nobilita-
17 tis, ut. xli. dist. c. non cogantur. & Item paupertatis, ut extra de sen-
18 tentia excomm. c. quod de his, & c. si. & Item etiam inimicitiaru;
ut extra eodem, de sent. exco. c. de extero h. c. glo. in. d. c. tem-
19 pora. xxvi. q. vii. & Item parcitur etiam simplicitati, ut de conse.
20 dist. ii. c. iii. & extra de re. permu. c. cum uniuersorum. & Ex perso-
na etiam mitiorem sententiam dicere potest, ut. xxiii. q. i. c. qui
21 contra. & Maiores siquidem minori supplicio puniri debent, & se-
uerius serui quam liberi, famosi quam integri status, lege capita-
lium. §. si. ff. de poenis. Et ideo persona dupliciter spectatur, eius
22 qui fecit, & eius qui passus est. & Aliter. n. punitur qui quid in pa-
rentem dominum uel ausus est quam qui in extraneum. In magi-
stratum quam in priuatum, ut l. aut facta. ff. de poenis, & l. pra-
23 tor. §. si. ff. de iniur. & Et sic diuersitas personarum exigit diuersita-
tem poenarum, augeturq; delictum dignitate, gradu, specieq; mi-
litaris lege. ii. in fi. ff. de re milit. Et secundum gradum dignitatis
uicq; honestatem, augetur aut minuitur poenae aestimatio, qui
gradus condemnationis non immemento seruetur, ut aliud in uilissi-
mo, & compedito, aliud in mediis actus homine ius aestimationis
24 constituatur, ut. §. poena autem Instituta de iniur. & De mentes q-
que & famosi a poena excusantur, hi. n. pari iniuriam solent &
non facere. d. c. relatum. xv. q. i. scimus. n. aliquos subito demen-
tes factos, ferro, fuisse, lapidib; & morsibus, multis nocuisse, quos

- dam etiam occidisse, captos autem industria & iudiciis oblatos
minime reos factos, eo quod non uoluntate, sed impellente uine-
- 25 scio qua hæc gesserunt nescientes. † Quomodo enim reus con-
stituitur qui nescit quod fecerit, ut. c. aliquos scimus, & c. illa ca-
- 26 uenda. xv. q. i. † Satis. n. suo furore puniuntur lege diuus. ff. de of-
ficio præsidis. Satiùs arbitramur quamlibet interim infirmitatē
ad pœnam peccati, quam ad ipsum pertinere peccatū, cui ma-
gis consulendum est, & compatiendum quam puniendum uel ēē
- 27 aliquo modo ferendum, ut. iii. q. ix. c. indicas. † Obuiam tamen
eundem est per præsidem prouinciæ ut hi per necessarios. s. ami-
cos, affines & consanguineos contineantur, quod si minime pos-
sunt per eisdem contineri, carcere contineri debent, ut. l. congru-
it. §. furiosi. ff. de offic. præsid. Nec ad hoc solum furiosis custodes
adhibetur cognatus aut affinis, ne quid perniciosius ipsi furiosi
in se moliantur, sed ne aliis quoq; exitio sint quod si obmittatur
non immerito culpæ eorum ascribendum est, qui negligentiores
- 28 in officio suo fuerint: † quoniam tam ad pœnam quam tutelam
furiosi, & securitatem proximorum custodia pertinet. Si uero ut
plerunque assolet interuallis quibusdam furiosus sanior sensu ef-
ficiatur, & eo momento scelus admiserit, morbo eius non est dā-
da uenia, sed secundum facinoris immanitatem supplicio affi-
- 29 ciendus est. d. l. diuus. ff. de offic. præsid. † Ratione etiam scanda-
li iudex mitiorem sententiam dicere potest, quia propter scanda-
lum & tumultum aliqua postponuntur & fiunt quæ aliter nō fie-
rent, ut. c. de his uero. l. distin. & c. placuit, dist. i. & ii. q. i. capitulo
in prius.
- 30 E X causa † etiam potest moderari uel exaggerari pœna.
Quo ad primum detrahendum est aliquid seueritati, ut maiori-
bus sanandis malis charitas sincera subueniat, ut. c. ut constitue-
retur, in fi. l. dist. Quo ad secundum nonnunquam cuenit, ut ali-
quorum malefactorum supplicia exacerbentur, quoties minimū
multis grassantibus personis exemplo opus sit, ut. l. aut facta. §. fi.
ff. de pœnis. † Alia est inspicienda causa, ut in uerberibus q̄ im-
punita sunt a magistro illata uel parente, quoniam emendatio-
nis non iniuriæ gratia uidentur adhiberi, ut. l. respiciendum. §. de
facta domestica. ff. de pœnis, & d. l. aut facta, eodem, quod po-
tius in pietate quam atrocitate consistit, ut glos. in l. unica. C. de
emend. propinq. Quod si atrocitas facti uis domesticæ emenda-
tionis excedat, placet enormis delicti reos dedisse iudicis notioni;
- 31 dist. l. unica. C. de emend. propinq. † Pœna etiam minuitur cum

- quis deliquit sine dolo, ut. ff. de pœnis lege respiciendum. §. de
 33 linquit, & lege absentem. §. si eodem. † Aut quia delinquens di-
 34 cit se commilitonem & militem Reipublicæ, ut. ff. de re milit. le-
 35 ge non omnes. §. si. † Aut quia non dolo sed lasciuia homicidium
 fecit, ut. ff. ad leg. cor. de sic. l. in. l. & ff. ad. l. cor. de fals. l. falsi. i.
 36 §. ordine. † Quantitas etiã attenditur, si sit delictum enorme uel
 mediocre, discernitur enim fur ab abigeo, nam qui unum suum
 surripuit, ut fur coërcetur, ut. ff. de furt. per totum. Qui gregẽ
 ut abigeus, ut. ff. de abigeis. l. si. & gladio damnari solet, ut. l. i. ff.
 eodem.
- 36 QVALITAS firidem spectatur, ut quando factũ uel atro-
 cius uel leuius est, ut furta manifesta a non manifestis discerni so-
 lent. Rixæ a grassaturis, expilationes a furtis, a uolentia petulan-
 37 tia. d. l. aut facta. ff. de pœnis. † Atrociora siquidem sunt delicta
 quæ proueniunt ex animo, siue delictum sit priuatum siue publi-
 38 cum, ut glo. in. l. auxilium. §. in delictis. ff. de minor. † Sexus pari-
 ter, nam uiri sunt grauius de delicto puniendi adulteri, quam
 mulieres, cum tanto grauius eos puniri oporteat, quanto magis
 ad eos pertinet & uirtute uincere, & exemplo regere fœminas, ut
 xxxii. q. v. c. indignatur.
- 39 LOCVS † facit ut idem uel furtum uel sacrilegium & furtum
 sit & capite luendum uel minore supplicio. d. l. aut facta. ff. de
 pœnis, locus uel magnitudo etiam uulneris atrocitatem facit,
 ueluti oculo uel ore percusso, ut lege uulueris, & lege sequenti. ff.
 de pœnis, & lege prætor. §. si. ff. de iniuriis & §. atrox insti. eodem.
- 40 † Tempus discernit emanforem a furtiuo desertore, effractorem
 uel furem diurnum a nocturno. Nam atrociores sunt nocturni ef-
 fractores, & ideo hi fustibus cæsi in metallum damnari solent.
 Diurni uero effractores post fustium castigationem in opus per-
 petuum uel temporarium dandi sunt, ut. l. in effractores. ff. de ef-
 41 fract. & lege. i. & ii. ff. de fur. balena. † Idem atrocior fit iniuria si
 in ludis & in conspectu facta fuerit. Nam in prætoris præsentia
 facta iniuria atrocior fit quam si in solitudine. d. l. prætor. §. si. ff.
 42 de iniur. † Euentus quoq; spectatur a dementissimo facta, quan-
 quam lex non minus eum qui occidendi hominis causa cum te-
 lo ambulauerit, quam eum qui occiderit puniat. Et ideo apud
 Græcos exilio uoluntario ad arbitrium iudicis fortuiti casus lue-
 43 bantur. d. l. aut facta. † Iudices ergo in imponendis pœnis atten-
 dere debent circumstantias ex quibus augetur uel minuitur deli-
 ctum. s. ætatem, personam, causam, quantitatem, qualitatem, se-

PRAXIS CRIMINIS

- 44 xum, locum, tempus, & euentum. † Cum idem excessus magis sit in uno quam in alio puniendus. ut. c. sicut dignum, extra de homicid. & dist. leg. aut facta. ff. de poenis. † Non tantum quoque potest augeri uel minui poena in sententia in extraordinariis criminibus, sed etiam in publicis iudic. & ordinariis, ut. ff. de poenis. l. respiciendum, in princip. & d. l. aut facta. §. si. & ff. ad leg. cor. de fals. lege antep. & in. l. quid ergo. §. poena grauior, in glos. ibi, sed quomodo potest. ff. de his qui not. infra. & glos. in. d. l. & si scuerior. C. ex quibus causis irrog. inf. † Sed quærit gl. in. d. §. poena grauior, quomodo potest iudex in extraordinariis criminibus augere uel minuire poenam, cum nulla sit per legem statuta certa poena? Respon. quod debemus referre nos ad quod fieri solet de tali crimine ex consuetudine, quod cum ex ceteris dicatis augere uel minuire, ut argu. ff. de damno infect. l. si finita. §. i. & argu. l. semper in stipulationibus. ff. de regu. iur. † Hodie siquidē de consuetudine & statuto regni Franciæ poenæ criminales sunt in arbitrio iudicantis, ita quod iudex potest suum arbitrium extendere usq; ad mortem inclusiue, ut glos. in. §. in summa, instit. de iniur. penfata tamen & attentata facti qualitate & personarum conditione, ne quid aut durius, aut remissius constituatur q̄ causa postulet, ut lege pedius. §. primo. & fin. ff. de incend. rui. & nauffra.
- 45
- 46
- 47

S V M M A R I V M.

- 1 Factorum diuersitas poenarum diuersitatem exigit.
- 2 Delicta facto dicto consilio, & scriptura committuntur.
- 3 Christianum christiani nominis odio lapidans, cum suis participibus concremandus est.
- 4 Sacrilegium maius facientes, uiui exuruntur uel furcis suspenduntur.
- 5 Virginem Deo dicatam uel alterius uxorem rapiens, auxiliumq; inuasionis tempore præbens mortis damnatur supplicio.
- 6 Idolis sacrificans gladio ulsore sternitur, & eius facultates filco uenduntur.
- 7 Officia diuina turbans capite punitur.
- 8 Luxurianti contra naturam gladio poena mortis imponitur.
- 9 Rebaptizans scienter ultimo supplicio præcelitur.
- 10 Poena mortis mulsetur, qui in silice crucis signum in diuini nominis uilipendium sculpir.

- 11 Emens muricem & purpuram tingens capite punitur.
- 12 Violans muros capitis subeat discrimen.
- 13 Frumentum exercitus lucri faciens capitali poenæ subditur.
- 14 Monetam falsificans flamarum exactioibus mancipatur.
- 15 Procurator principis qui subiectum deprædauit publicè uiuus concrematur.
- 16 Mulier quæ animali bruto se subfecit una cum bruto interficitur.
- 17 Incendium in cinitate uel opido faciens qualiter puniatur.
- 18 Transfuga ad hostes consilium principis manifestans aut uiuus exuritur, aut furca suspenditur.
- 19 Seditiois fautores qualiter puniantur.
- 20 Prouocans tumultum in populo grauissime est puniendus.
- 21 Proditor patriæ capite punitur.
- 22 Latro in insula capitis subeat poenam.
- 23 Igne cremantur plebei liberi & serui qui salutem dominorum suorum insidiantur.
- 24 Publici & famosi latrones in loco quo furati sunt furca sunt figendi.
- 25 Conspirans contra principem ultore gladio puniri debet eiusque bona fisco applicantur.
- 26 Parricida debet insui in culco, cum gallo uipera & simia & in flumine proiici.
- 27 Homicida quod fecit expectet.
- 28 Pacem iuramento firmatam occidendo uel uulnerando frangens capite punitur.
- 29 Seruus qui cum domina concubuit comburi debet & domina decapitari.
- 30 Adulterium committens reus est mortis.
- 31 Tutor adultani corrumpens deportatur bonis omnibus confiscatis.
- 32 Qui manum sibi infert nec factum peregit capite puniatur.
- 33 Miles pacis turbator capite punitur.
- 34 Fulcire hostes uel eis arma uendere non licet sub poena capitis & confiscationis bonorum.
- 35 Puellam in postribulo tenens occidatur.
- 36 Homines caltrans puniendus est.
- 37 Carcere effracto fugiens punitur capite.
- 38 Miles custo qui captiuum dimisit capite punitur eadem poena tenetur qui cum qui custodiebat deseruit.

PRAXIS CRIMINIS

- 39 Commentariensis qui reum mortis euadere permisit supplicium subit, quod fugiens esset subiturus.
- 40 Priuati carceris crimen committentes afficiendi sunt ultimo supplicium.
- 41 Priuatus furcas propria auctoritate erigens, capite punitur.
- 42 Miles socium commilitonem ferro percuriens caput amittit.
- 43 Proposito qui manus intulit capite puniendus est.
- 44 Iudex pecuniam publicam subtrahens capitali poena puniatur.
- 45 Miles fugiens in bello capite plectendus est.
- 46 Pregnantem mulierem necans summo supplicio afficitur.
- 47 Occidens duos uel plures, ultimo subiungendus est supplicio.
- 48 Aggressor & uolentiae autor ubi caedes facta est capitale supplicium excipiet.
- 49 Malandrinos & homines malae conditionis receptans capitali supplicio feriat.
- 50 Miles ne pugnet languorem simulans capite punitur.
- 51 Iudex qui matrem familias in iudicium uocat capitali poena plectatur.
- 52 Nili aggeres rumpens, concrematur & eius participes sine spe ueniae deportatur.
- 53 Latrones receptans & alios insignes reos capitali supplicio damnatur.
- 54 Fur alienorum puerorum gladio consumitur.
- 55 Inuasor castrorum uel ciuitatis decapitatur.
- 56 Hostes uenire permittens quos officii ratione prohibere debet uiuus comburitur.
- 57 Vastum in uincis uel campis de nocte faciens a quolibet impune occiditur.
- 58 Subtrahens aliquem de religione capite punitur.
- 59 Casus quibus quis de iure diuino condemnatur.

TRACTATUS

Poenarum mortis.

T Q V I A prout supra diximus † diuersitas factorum exigit diuersitatem poenarum. l. si seruus. ff. ad leg. aquil. ideo colligendi sunt casus, in quibus per legem imponitur poena mortis, & casus, quibus citra ademptionem uitae poenae ueniunt infli-

- 2 gend. r. †Premittendum est igitur quod delicta quatuor modis
committuntur. scilicet facto, dicto, consilio & scriptura: ut. ff. de actio.
& oblig. l. ex maleficiis, & l. aut facta. ff. de poenis, & in quolibet
reperiuntur casus mortis, ut patet.
- 3 Q VI †Christianum odio nominis christiani lapidat mox fla-
mis dedendus est, & cum omnibus suis participibus concreman-
dus. l. ii. C. de iudæis.
- 4 Q VI †maius sacrilegium faciunt, aut uiui exuruntur, aut in
furcas suspenduntur, ut. l. sacrilegii. ff. ad legem iuliam pecul.
- 5 Q VI †uirginem inaxime Deo dedicatam, uel uxorem alte-
rius rapit, & qui ei auxilium, inuasionis tempore præbuerit, mor-
tis damnantur supplicio. l. unica. C. de raptu. uirgi.
- 6 Q VI †idolis sacrificat, gladio ultore sternitur, facultates p-
empti uendicantur fisco. ut. l. C. de paga. & sarra.
- 7 Q VI †officia diuina dolose turbauit, capitali supplicio pu-
nitur, ut. l. si quis in hoc genus sacri. C. de ep. & cle.
- 8 Q VI †contra naturam luxuriatur gladio ultore exquisitis sub-
ditur poenis. l. foedis simam, & l. cum uir nubit in foeminam. C.
ad. l. iul. de adul.
- 9 Q VI †scienter rebaptisauit ultimo supplicio percellitur, ut
l. ii. C. ne sanctum baptis. iter.
- 10 Q VI †in silice signum cruceis in uilipendium diuini numi-
nis sculpsit poena mortis inultatur. leg. unica. C. nemi. lic. sign.
saluato.
- 11 Q VI †emit muricem, & tingit purpuram, fortunarum sua-
rum, & capitis subibit discrimen. lege priua. C. quæ res uen. non
poss.
- 12 Q VI †muros uiolat capite punitur, ut. l. fina. ff. de rerum
diuis.
- 13 Q VI †frumentum exercitus lucrifacit capitali poenæ sub-
ditur, ut. l. iii. C. quæ res uend. non poss.
- 14 Q VI †monetam falsificauit flammæ exustionibus man-
cipatur. l. ii. C. de fals. mon. & l. i. eodem.
- 15 Q VI †factor rerum priuatarum uel castaldio uel procura-
tor Cæsaris subiectum deprædauit, uiuus publice concrematur,
ut. l. uniuersi. C. ubi causæ sis.
- 16 MULIER †quæ se animali bruto subiecit, interficitur una
cum bruto. ut. xv. q. i. c. mulier.
- 17 Q VI †in ciuitate uel oppido incendium facit uinctus uer-
beratus igni necari iubetur, si modo sciens prudensq; id com-
mi-

ferit. Si uero casu, idest negligentia, aut noxam sarcire iubetur aut si minus idoneus sit, leuius castigatur, ut. l. qui. x. des. ff. de incend. rui. & nauis. & l. capitalium. §. nonnunquam. & §. fina. ff. de pœ.

18 QVI ¶ ad hostes principes confugit & eius consilium manifestat, aut uiuus exurit, aut furca suspenditur, ut. l. si quis aliquid. §. i. ff. de pœna.

19 QVI ¶ fautores seditionis. i. tradimenti fuerint in furcam tolluntur, aut pro qualitate dignitatis in insulam deportantur, ut. d. l. si quis §. auctores. ff. de pœn.

20 QVI ¶ prouocat tumultum & clamorem in populo erigendo uiuat, uel moriatur, debet mori pœna seditionis ut. l. ii. C. de seditio. & l. qui coetu. ff. ad. l. iul. de ui public.

21 QVI ¶ proditor fuerit patriæ capitali supplicio animaduertitur, ut. l. fallaciter. §. si. C. de abolit.

22 LATRO ¶ in insula uel nemore uel in frequentatis itineribus deprehendans capite punietur, ut. l. capitalium. §. grassatores. ff. de pœnis.

23 Plebei ¶ liberi & humiles personæ, serui quoque qui salutem domini suorum insidiati fuerint, igni concremantur, ut. d. l. capitalium. §. igni.

24 PVBLICVS ¶ & famosus fur in illo loco in quo furatus est furca figendus est ut. d. l. capitalium. §. famosos, & Bald. in. c. i. in iuria uersi. seu furtum de pace iuramento firmand. in usi. seu. ubi etiam enumerat alios casus quibus quis uenit laqueo seu furca suspendendus;

25 PRODITOR ¶ principis uel conspirans in eum uel in dominum suum, temporalem, uel spirituales iurisdictionem habentem, puta comitem episcopum, uel baronem cui subest ut maiestatis reus uel quasi, gladio feritur, omnibus eius bonis fisco additis, & eadem seueritate uoluntatem sceleris, qua effectum puniri iura uoluerunt, ut. l. quisquis. C. ad. l. iul. maiest.

26 HOMICIDA ¶ parentum, insutus culco cum gallo galinae, & uipera, & simia, & inter eas ferales angustias comprehensus serpentium contuberniis misceatur, uel in uicinum mare uel in amnem proiciatur, ut omni elementorum usu uiuus carere incipiat, & ei coelum superstiti, terra mortuo, auferatur. l. unica. C. de his qui parent. uel liber. occid.

27 HOMICIDA ¶ quicumque quod fecit expectet. l. nemo deinceps. C. de epis. audien. & l. eiusdem. §. legis, uer. sed solent. ff. ad

leg. corne. de scar.

Qui pacem iuramento firmatam frangit occidendo, uel uulnerando capitalem subire debet sententiam. ut capitulo primo §. si quis hominem de pace tenen. & ius uiolat. in iustib. feudo.

29 SERVVS ¶ qui cum domina concubuit debet comburi, & domina decapitari, ut l. una. C. de mulier. quæ seruis propr. se iunxe.

30 QVI ¶ adulterium committit reus est mortis, nam sacrilegos nuptiarum gladio puniri oportet. l. quanuis adulteri, la. si. C. ad leg. iul. de adul.

31 QVI ¶ eam cuius tutor est corrumpit deportatur, & eius bona fisco confiscatur, quanuis eam poenam debuerit sustinere quam raptori leges imponunt. leg. unica. C. si quis eam cuius tut. &c.

32 QVI ¶ manus sibi inferre nec factum pergit (nisi impatientia doloris, & odio uitæ furore aut morbi luctusve alicuius, uel alia cā fuerit) capite puniendus est. l. si quis. §. si. ff. de pœ. & l. omne delictum §. qui se uulnerauerit. ff. de re milit.

33 MILES ¶ turbator pacis capite punitur. l. fin. §. fin. ff. de re milit.

34 QVI ¶ fulcit hostes uel uendit eis arma, capitalem poenam subire debet, bonis eius uniuersis protinus fisco adiectis. l. nemo alienigenis. C. quæ res expol. non deb.

35 PVELLAM ¶ tenens in prostibulo nouissimum sustinebit supplicium ut occidatur, ut in aucten. de leno §. præconizamus, col. iii.

36 QVI ¶ homines castrat capite punitur, ut lege prima. C. de eunuchis.

37 QVI ¶ effraeto carcere fugit capite punitur, ut l. milites agrum. §. eius fugam. uer. cum tamen qui carcere. ff. de re milita. & l. i. ff. de effraeto. & si per negligētiam custodum euaserint, mitius puniuntur, ut ibidem.

38 MILES ¶ custos qui captiuum dimisit capite punitur, eadē poena tenetur, qui eum quem custodiebat deferuit ut. d. l. si quis. §. miles ff. de re milit.

39 COMMENTARIENSIS ¶ qui reum mortis euadere permisit subit supplicium quod qui fugit esset subiturus, ut. C. de cust. reorum. l. ad commentariensem.

40 QVI ¶ priuatum carcerem facit tanquam ipsius maiestatis uiolator ultimo subiungendus est supplicio. l. unica. C. de pri-

uat. carce. in hib.

- 41 Q VI † sua auctoritate erigit furcas, uel cum sit priuatus uel
tur imperio, uel insignia, seu representantia magistratum gerit,
quia istud est crimen læsæ maiestatis capite punitur, ut. l. iiii. ff. ad
l. iul. maie. & ff. de falsis. l. eos §. qui se.
- 42 MILES † qui socium commilitonem, ferit. i. ferro. percutit (nā
ferire proprie est cum ferro) caput amittit, ut. d. l. omne delictum
§. qui se. ff. de remilit.
- 43 Q VI † proposito, uel duci, uel potestati, uel capitaneo illius
terræ manus intulit, capite puniendus est. d. l. omne delictum §.
qui manus.
- 44 IVDEX † qui subtraxit publicam pecuniam capitali ani-
maduersione plectitur, ut insti. de pub. iud. §. item lex iul.
- 45 MILES † qui fugit iu bello integra acie capite plectendus
est. d. l. omne delictum. §. qui in acie. ff. de re milit.
- 46 Q VI † prægnantem mulierem necat, summo supplicio affi-
citur. d. l. si quis aliquid. §. qui abortionis ff. de pœ.
- 47 Q VI duos uel plures occidit, arg eius. §. qui abortionis.
- 48 AGGRESSVR AE † & uiolentiæ autor ubi cædes facta est
capitale supplicium excipiet, ut. l. quoniā multa facinora C. ad
leg. iul. de ui pub.
- 49 MVSELLANTES † uel receptantes bucellarios. s. latrones
qui a minimis inceperunt, puta a bucella panis uel uerius quia
ponunt in ore captorum lignum ut non clament, capitali suppli-
cio ferientur, ut. l. si. C. eo. ad. leg. iul. de ui.
- 50 MILES † qui ne pugnet languorem simulat, contumacia
etiam in milite capite punitur. d. l. omne. §. contumacia. ff. de re
milita.
- 51 IVDEX † qui matrem fa. in publicum uocat, capitali poena
plectetur, ut l. i. C. de off. diuer. iudi.
- 52 Q VI † nili aggeres. i. ripas destruit uel in ciuitatib. maris. ut
Ianuæ & Venetiis clausas publicas destruit, qā idē exitus ibi seg-
tur qui in Aegypto de aggeribus Nili, flammis consumitur, & co-
crematur, & eius particeps sine spe ueniæ deportantur. l. una C.
de Nili aggeri non rumpend.
- 53 Q VI † latrones receptant uel alios insignes reos, capitali sup-
plicio damnabūtur, ut. l. si C. ad legem iul. de ui pub. & l. i. & l. ii.
C. de his qui latro occul.
- 54 Q VI † furantur pueros alienos, gladio consumuntur, ut. C. ad
legem flauiam de plagia. l. si.

- 55 QVI † inuadunt castra, ciuitates uel oppida, ut rei maiestas decapitantur, ut. l. i. §. qui armati, & in uersis. loca ue occupentur, ut. l. eorum. in glo. ea.
- 56 QVI † permittit uenire hostes quos ratione officii debet prohibere, uiuus comburitur lege si quis barbaris, de re milita. libr. xii. C.
- 57 QVI † facit uastum in uineis uel campis de nocte, a quolibet impune occiditur. l. i. C. ut lic. uniu. sin. iud. se uin.
- 58 Qui † abstrahit aliquē de religione, puta rapientes nouicios a fratribus, capite punitur, ut. l. eum. C. de apo.
- ET ut tandem cum illo Virgil. loquar in cæteris delictis & poenis.
- Non mihi si linguæ centum sint, oraq; centum.
Ferreæ uox, omnes scelerum comprehendere formas,
Omnia poenarum percurrere nomina possem.
- 59 † Iure autem diuino casus quis condemnatur ad mortem Leuit. xxi. c.

S V M M A R I V M.

- 1 Poenarum genera quæ sint.
- 2 Poenæ citra mortem actum inchoatum requirunt.
- 3 Poena seruitutis quæ sit, & quibus imponatur.
- 4 Poena ablationis ciuitatis in quibus consistat.
- 5 Exilii poena qui damnetur.
- 6 Exilium triplex est.
- 7 Damnatus ad mortem naturalem uel ciuitatis amissionem leuatus ad seruitutem damnatus rei capitalis dicitur.
- 8 Fustibus qui custigentur.
- 9 Crimina leuia quæ dicantur.
- 10 Iudex summarie & de plano, pro tribunali non sedendo criminalia leuia discutere potest.
- 11 Vinculorum uerberatio cui imponatur.
- 12 Damnum pecuniarium cum infamia quis incurrat.
- 13 Condemnatus crimine iniuriarum incurrit infamiam.
- 14 Condemnatus criminaliter de crimine priuato an sit infamis.
- 15 Crimen confiteri intelligitur qui super eo paciscitur.
- 16 Contrario inditio damnatus non est infamis.
- 17 Poena infamiae, ratione calumnie non autem erroris imponitur.

PRAXIS CRIMINIS

- 18 Dignitatis depositionem qui patiantur.
- 19 Iudices pedanei uel ordinarii pecunia corrupti qualiter puniantur.
- 20 Iudicem corrumpeus uel corrumpere tentans, & iudex qui principum constitutiones negligit deportantur & eorum bona publicantur.
- 21 Tolleranda nō sunt, quæ ab insolentio iudicum sunt reperta uel ab iratis iudicibus sunt acta.
- 22 Negotationis interiectio quibus imponatur.
- 23 Poena extraordinaria quare extraordinaria dicatur.
- 24 Poenæ pecuniariæ quibus spectent.
- 25 Multa imposita minorari non potest, nisi ob paupertatem condemnari.
- 26 Multa applicatur fisco.
- 27 Iudex potest multam in eius impositione in necessariis causis publicis deputare.
- 28 Multa maior imponitur secundum uarietatem delicti.
- 29 Sapiens fiat in poena, qui stultus fuit in culpa.
- 30 Inimicitia præcedens facit indicium.
- 31 Testis odiosus ex lite pecuniaria non reprobatur nisi de omnibus bonis uel eorum parte agatur.
- 32 Ius sibi dicere quis potest, ubi auctoritate superioris non potest ei esse consultum, quia iudicis copia haberi non potest nume, 88.
- 33 Indicium contra illum qui de occidendo comminauit non est sufficiens.
- 34 Indicium quod quis ense euaginato a loco homicidii uisus est fugere non concludit.
- 35 Vulneratus a pluribus & nescitur a quo si perit an omnes poena capitis puniantur, uel pecunialiter ad damna & interesse teneantur uel actione iniuriarum in quantum iudex æstimauerit, nu. 37. 38. 75. & 118.
- 36 Melius est nocentem absolvere quam innocentem condemnare.
- 38 Actio legis aquilæ ad hæredes transmittitur.
- 39 Culpa in lege aquilia uenit.
- 40 Iudex poenam pecuniariam reo dandam læso imponere potest.
- 41 Poena pecuniaria potest reo infligi fisco applicanda.
- 42 Poena infligi potest in corpore dignitate, fama, uel in abolitione bonorum.

- 43 Poenæ medietas est fisci & medietas actoris in qualibet populari actione.
- 44 Iudex vulnerantem punire potest cum damni refectione.
- 45 Interesse quomodo & qualiter in delictis attendatur.
- 46 Interesse uenit tam in lucro quam in damno.
- 47 Aestimatio rei non solum uenit in actione legis aquiliæ sed etiam æstimatio extra rem.
- 48 Iniuriarum actio ad hæredes transmittitur.
- 49 Aestimatio iniuriæ ad iudicem spectat, nu. 117.
- 50 Iniuria manu facta lege Cornelia de iniuriis continetur.
- 51 Lex aquilia a quo tempore constituta.
- 52 Differentia inter actionem legis aquiliæ & actionem iniuriarum.
- 53 Ebrietas excusat a poena.
- 54 Ebrii non secundum qualitatem delicti sed quantum ebrietas illa meretur damnantur.
- 55 Per uinum aut lasciuiam lapsis capitalis poena remittenda est.
- 56 Occidens hominem per lasciuiam uel ebrietatem, per quinque annos relegatur.
- 57 Iudex mitiorem sententiam dicere debet contra nobilem & militem reipublicæ delinquentem, & nu. 87.
- 58 Delinquens in dignitate existens etiam si sponte dolore malo cedem commiserit deportari debet, & nu. 59.
- 60 Capitalis damnatio est mortis uel ciuitatis amissio uel Teruitutis impositio.
- 61 Temeritas inconsultusq; calor calumniæ uicio carens poenam subire non debent.
- 62 Dolus per indicia manifesta inducitur, & comprobatur, nu. me. 98.
- 63 Dolus quid sit.
- 64 Animæ passionibus soli Deo notæ sunt.
- 65 Exteriora animi indicant qualitatem.
- 66 Intentio alieni cordis diuinari non potest.
- 67 Animi secreta interiora per exteriora indicantur.
- 68 Dolus quilibet est præsumptus & nullus manifestus.
- 69 Indicia non ita manifesta dolum præsumptiue inducunt.
- 70 Dolus præsumptus non sufficit ad condemnationem.
- 71 Dolus inimicitia præsumitur.
- 72 Mine præcedentes faciunt indicium.
- 73 Facta ex dictis hominis pensamus.
- 74 Præsumptio ex præteritis sumitur ad præsentia & futura.

PRAXIS CRIMINIS

75. Animus occidendi ex qualitate percussionis & ex antecedenti proposito probatur, nu. 77.
78. Insultus est in alium factus.
79. Contrahitur propositum antecedens ex prodicione, quando delictum committitur ex proposito proditorio.
80. Prodere est unum actibus ostendere, & aliud in mente gerere.
81. Auxilia plura eiusdem generis ex eodem facto descendencia simul commixta coniuncta concurrentia circa ideam rem perficiunt & plenam probationem inducunt.
82. Singula quæ non prosunt multa iuuant, & simul coniuncta coadiuuant.
83. Indicia manifesta non minus probant quam instrumenta.
84. Testes & aperta indicia & manifesta æquiparantur.
85. Malefictum notorium dicitur, quum quis deprehenditur in aliquo actu propinquo ad delictum.
86. Homicidium manifestum dicitur est quis uisus est cum sanguinolento gladio fugere, & ibi quis mortuus reperitur.
89. Homicida in dolo existens lege cornelia de sicariis tenetur.
90. Dolus in lege corn. pro facto habetur.
91. Culpa lata pro dolo non accipitur in l. corn.
92. Culpa mitius punitur quam dolus.
93. Poena legis corneliæ de sicariis quæ sit.
94. Reipublicæ interest, ut crimina remaneant impunita.
95. Homicida ex dolo quod fecit expectet, nec ei parcendum est ex rescripto principis.
99. Minor dolo delinquens non restituitur.
97. Delicta quæ ex animo proueniunt.
93. Veniæ facilitas incentiuum præbet delinquendi.
96. Iudex qui compertum crimen non uindicat tegere ut conscius criminosa festinat.
100. Cædens omni lege capite plectitur.
101. Quicumque humanum effuderit sanguinem fundatur & sanguis illius.
102. Nobiles & in dignitate constituti decollantur, uiles furca suspenduntur uel comburantur, & nu. 105.
103. Poena capitis mitior est quam furcæ subiectio.
104. Iudex inter poenas mortis arbitrari potest.
106. Poena mortis an exaggerari debeat illi qui plura homicidia commisit.

- 107 Delictum ob aliud delictum poenam non minuit.
 108 Poenæ plures imponuntur quando ex pluribus delictis plures effectus sequuntur.
 109 Iniurias omnes quas quis ab aliquo passus est in uno libello pponere tenetur, sed ex qualibet sequitur condemnatio.
 110 Conuocans gentem & illam ad aliquem locum ducens uno tantum effectu punitur.
 111 Qui pluries ad uxorem alterius accedit una tantum poena tenetur.
 112 Accusatio nascitur ex quolibet coitu.
 113 Adulter decapitari debet.
 114 Vna datione serui qui plura delicta commisit dominus liberatur.
 115 Bona damnati ad mortem confiscantur, & sine publicatione pnduntur, & nu. 116.
 117 Homicida pecunialiter & criminaliter punitur.

TRACTATUS POENARUM
 citra mortem.

PRÆTER poenarum supra dicta genera, sunt nonnulla alia quibus citra ademptionem uitæ præstare afficere quenquam noxium possunt. † Et sunt poenæ quidem quæ seruitutem iniungunt, aut ciuitatem auferunt, aut exilium, aut corporis coercitionem continent, ueluti fustium admonitio, flagellorum castigatio, uinculorum uerberatio, aut damnum pecuniarium cum infamia, aut dignitatis alicuius depositionem, aut alicuius actus prohibitionem continent, ut. l. si quis fortes. §. si. cum duabus legib. se. ff. de poenis. Et nota q poenæ personales scilicet amissionis uitæ & membri requirunt actum consummatum. † Sed poenæ minores, ut hæ quæ sequuntur, non requirunt actum consummatum sed inchoatum, ut. ff. de extra ordi crimin. l. i. §. qui puero, ubi dicitur, perfecto flagitio punitur capite, imperfecto deportatur, ut supra dictum est.

PRIMA † poena est seruitutis in iunctio q̄ adimit libertatem, ut puta si quis in metallum uel in opus metalli damnetur, ut. l. aut damnum. §. est poena. ff. de poen. cuius poenæ loco solent hodie de consuetudine damnari in perpetuum remigiū in aërinum uel ad tempus, sicut pluries feci secundum criminū quæ

P R A X I S C R I M I N I S

litate ut solent illi qui nondum uiri potentes uirgines corrup-
pant, aut qui abortionis aut amatorium poculum, dant aut qui
uiui testamentum aperuerit, recitauerit aut si quis instrumentum
litis a procuratore aduersario proditum esse conuicerit, aut quicū
que instrumenta pœnes se deposita alteri altero absente reddi-
derit uel aduersario prodiderit, humiliores enim ad metallum
damnantur, honestiores uero deportantur. l. si quis aliquid, §. qui
nondum usque ad. §. iudices. ff. de pœnis.

4 S E C U N D A † pœna scilicet ablatio ciuitatis consistit his
proximis casibus supradictis, ut d. l. si quis aliquid & l. quidam
ff. de pœnis.

5 T E R T I A † pœna est exilium qua damnantur hi qui uul-
go se inuenes appellantes in quibusdam ciuitatibus turbulentis
se acclamationibus accommodant, si semel correcti in eisdē de-
prehendantur, ut. l. capitalium. §. solent. ff. de pœnis, & l. exiliū

6 ff. de interdichs & releg. ubi dicitur. † p̄ triplex est exilium, scili-
cet aut cæterorum locorum interdictio, aut lata fuga, ut omniū
locorum interdictio præter certum locum, aut insulæ uinculum
idest relegatio in insulam ubi non stat cum hominibus. Sed exi-
lium proprie dicitur deportatio, improprie autem relegatio, ut
7 glo. in d. l. exilium. † Et sic est capitalis damnatio ubi mors uel ci-
uitatis amissio uel seruitutis impositio sequitur, ut. l. rei capita-
lis. ff. de pœnis.

8 Q U A R T A † pœna est coërtio corporis qua coërcentur
hi qui semel tantum se turbulentis acclamationibus accommo-
dauerunt, nam fustibus cæsi dimittuntur, ut d. l. capitalium. §. so-
lent. ff. de pœn. s. Fures etiam pro primo furto fustibus castigan-
tur, ut in auctentica sed nouo iure. C. de seruis fugit. Aut cuius
negligentia incendium factum fuerit, fustibus castigatur. l. qui
ædes. ff. de inced. rui. & naufra. si quis iniuria cōmiserit aliquid.
Nam serui flagellis cæsi dominis restituantur liberi uero humilio-
ris quidem loci fustibus subiiciuntur, cæteri uero uel exilio tem-
porali, uel interdictione rei certæ coërcentur, ut. l. si. ff. de iniur &
generaliter ii quibus obijciuntur leuia delicta si liberi, fustibus ca-

9 stigantur, si serui, flagellis ut. l. leuia. ff. de aco. † dicuntur autem
leuia crimina quæ sunt priuata ut glo. ibidem, sicuti crimen le-
gis Iuliæ de annonæ, & crimen de nauibus submersis, ut. C. de
nauf. l. de submersis, & crimen abigeatus. ut. C. de abigeis, uel co-
10 gnitio custodū l. unius. §. si. † Et de his criminibz potest iudex co-
gnoscere & discutere summarie & de plano non sedendo pro tri

*fures
Incendium
com.*

bunali, ut glo. in d. l. leuia, & l. unius. §. si. ff. de quæstio. & in autentica de mandat princ. §. sit tibi & Exodi xxii.

- 11 **QVINTA** † pœna est vinculorum uerberatio, quæ imponitur ei qui imaginem Cæsaris in inuidiam alterius prætulit, in uincula enim publica coerceri diuus pius rescripsit, ut d. l. capitaliū §. eumq; qui. ff. de pœnis.
- 12 **SEXTA** † pœna est damnum pecuniarium cū infamia, quod quis incurrit quando est condemnatus actione famosa, scilicet iniuriarum. ut l. decuriones. §. uerum. C. ex quib. caus. infra. & ff.
- 13 eodem, de his qui not. infra. l. i. † Nam condemnatus crimine iniuriarum incurrit infamiam, ut glo. in d. §. uerum allegat. l. infamem. ff. de public. iudi. ubi dicitur q̄ ex eo crimine quod publici iudicii non fuit, damnatum infamia non sequitur, nisi id crimen ex ea actione fuit quæ etiam in priuato iudicio infamiam condemnato imponat, ueluti furti, ui bonorum raptorum & iniuriarum. † Sed quærit glo. ibi an condemnatus criminaliter de crimine priuato sit infamis? Et dicit si est ciuilis actio quæ ex eo crimine descendit, infamat, ut furti ciuilis, & ui bonorum raptorum, & de dolo, quæ infamant, ut Insti. de pœna teme. litig. §. ex quibusdam ubi dicit textus, q̄ his non solum damnati norantur infamia, sed & is qui pactus fuerit precio æris sine iussu prætoris ut ff. de his qui not. infra. l. in actionibus, & l. furti. §. pactus, eodem.
- 15 † quoniam intelligitur confiteri crimen qui paciscitur, ut l. athletas. §. si. & l. se. ff. de his qui not. infra. Si autem agitur criminaliter, infamatus condemnatur, ut d. l. infamem. ff. de pub. iud. si autem
- 16 rem ciuilis actio, non infamat, ut contraria pignoratitia. † nā nulla contrarietas infamat. ut ff. de his qui not. infra. l. furti. §. contraria. † Ratione autem calumniæ non erroris, pœna infamæ imponitur, ut l. ea quæ. & l. seq. ff. de his qui not. infra.
- 18 **SEPTIMA** † pœna est alicuius dignitatis depositio, quā patiuntur iudices qui se furtis & sceleribus fuerint maculasse cōiuncti, ablatione codicillorum, insignibus, & honore exuti, inter pessimos quosq; habentur, nec sibi de eo honore post hac blandiri possunt, quo seiplos indignos esse iudicauerunt, ut l. iudices,
- 19 de dignita. lib. xii C. † Pedanei etiam iudices uel ordinarii si pecunia esse corrupti dicantur, plerumq; a præside a curia submoventur, aut in exilium mittuntur, aut ad tempus relegantur ut l.
- 20 si quis aliquid. §. iudices. ff. de pœnis. † Similiter qui iudicem corruperit corrumpendum uel curauerit, iudex etiam qui constitutiones principum neglexerit, pœna legis corneliæ de falsis tene-

PRAXIS CRIMINIS

- 21 rur, ut. l. i. §. & qui iudicem. ff. ad leg. cor. de fals. Cuius poena est deportatio & omnium bonorum publicatio, ut in d. l. i. §. fi. † Nec etiam tolleranda sunt quæ ab insolentia iudicum sunt reperta, uel a peruersis aut iratis iudicibus sunt acta. l. nemo carcerem, de exactio. tribu. lib. x. C. maxime ubi est contempus legum, uel iudiciorum superiorum, ut. c. i. extra de postula. prela. & l. pc. & fi. & l. uellera, de uestib. oloberis, lib. xi. C.
- 22 OCTAVA † poena est prohibitio alicuius actus, quæ solet fieri quando præfides aduocationibus interdicit aut in perpetuum, aut ad tempus, uel ad annum. Solet ita uiris studiosis interdici uel aduocatis, uel tabellionis, siue pragmaticis, ut. l. moris. ff. de poenis maxime quando sunt præuaricatores, scilicet quæ diuersam partem adiuuant prodita causa sua. Et etiam extraordinarie puniuntur, ut. l. i. & ii. ff. de præuarica. Sunt etiã alii quibus negotiatio interdicitur, & eis prohibetur ad conductionem eorum quæ publice locantur accedere, ut d. l. moris. §. sunt autem. ff. de poenis. Sicut solet fieri his qui coemptas merces supprimunt, uel qui locupletiores sunt, qui fructus suos æquis pretiis uendere nolunt, dum minus uberes prouentus expectant, ut annonæ oneretur, & his aut negotiatio tantum interdicitur, aut interdum releuantur. ut. l. annonam. ff. de extraord. crimi. † Poena autem extraordinaria dicitur ideo quia a iure nõ est introducta, sed iudex ex bono & æquo arbitratur quid facto opus sit usq; ad poenam capitis, ut. l. saccularii. §. sunt quædam. ff. de extraord. crimi. interdicitur etiam alicui ne certis personis adsit, ut. d. l. moris in princ. Ut puta si quis ei quem suspectum habet de sua uxore ter in scriptis denunciauerit sub præsentia trium testium fide dignorum, Et si post inueniat eum conuenientem uxori suæ in domo sua, uel uxoris, uel adulteri uel in popina siue in prouincia aut in suburbaniis, siue periculo eum perimet, uel potest eum tradere iudici, qui nulla alia ratione quæ sita habet puniendi licentiam secundum poenam a lege impositam uel extraordinariam, ut in aucto. si quis. C. ad l. iul. de adult. de ui autem denuntiationis sunt text. in. l. si fundum. ff. de rei uendic. & l. ait prætor. §. si quis. ff. quæ in frau. credit.
- 24 CAETERAE † autem poenæ pecuniariæ ad æstimationem spectabilium iudicum erga eorum personas quos culpa reddit obnoxios usq; ad tres auri uncias spectant. Nec putent iudices facile esse, ut aut præcipiti persuatione condemnent quem culpa non ingrauat, aut erubescenda uarietate iudicii pro arbitrio p.

- 25 prio inmutandum esse quod lex iusserit. † nisi paupertas con-
 26 demnati hoc persuasit, ut. l. si. C. de modo multat. † Nullus au-
 tem ignoret multarum seuera compendia protinus ætario prin-
 27 cipis esse querenda. † nisi ipse iudex id quod ad poenam adimis-
 si facinoris exculpetur, uel publicis operibus uel cursui publi-
 co, uel aliis necessariis causis specialiter deputauerit. l. multa-
 28 rum C. eo. † Si qui autem comprehēsi fuerint in peculatibus aut
 manubiis, id est depredationibus, concussionibus, furtis, atq; aliis
 flagitiis quæ coerceri seuerius, conuenit ad poenæ supradictæ
 moderationem pertinet se non credant, enim maior multa quā
 supradicta possit a iudice indici, ut d. l. si. §. nec tamen C. de mo-
 29 do multat. † sapiens igitur fiet in poena, qui stultus fuit in cul-
 pa, ut. xxxviii. distin. c. qui ea, & glo in. c. si extra de accus.

AE C præsupposita habentes accedamus nunc ad probationum atq; poenarum discussionem contra fontes & noxios quos culpa ingrauat & reddit obnoxios in hoc præfenti nostro processu.

IMPRIMIS animaduertendum est hoc in processu, nouem delatos esse super homicidiis de quibus agitur. scilicet hos duos nobiles Girardum Milonem & Desiderium, Anippum nec non claudium Caligulam & Bernardum Thrasonem domini nostri regis legionarios Egidium Gnathonem, & Ferdinan. Parasitum memorati Anippi confamilos, Iacchum Ebrionem & Henricum Nebulonem eiusdem Milonis etiam confamilos, & Andream Irum cerdonem Parisiis incolam.

SE D ut diuisiu & separatim pro aut contra eorundē quem libet agamus ab accusatione contra & aduersus Girardum Milonem proposita & quibus indiciis aut probatione urgeatur one retur & inculpetur primitus exordiemur.

PRIMO quo ad indicia, unum est, quod erat inimicitia præcedens ex mota lite & controuersia inter eundem Milonem & prælibatos exanimatos, prout constat per dictum & depositionem penultimi & ultimi testis in inquisitione examinati & hoc nec diffitetur ipso Milo, uerum fatetur in suo interrogatorio.

SECUNDO conuincitur hisdem testibus & per confessionem. Ferdinandi Parasiti in quæstione extortam etiam per relata in literis remissonis dicti Anippi eidem confrontatorū nulla (saltem concludente) obiectione in eos opposita de sæpeditos interemptos occidendo ante tunc elapsuram hebdomadā

comminatum fuisse.

TERTIO per eosdem scilicet penultimum & ultimum testes illorum (quamuis altero minore, doli tamen capace, & indicium faciente) uisus est idem Milo paululum temporis post homicidia perpetrata fugere parum a loco homicidiorum distans, dicendo aliis duobus uiris secum fugientibus, & suos enses strictos nec non recenti sanguine mandantes gerentibus hæc uerba, habent ne id quod eos decebat.

QUARTO, per easdem confessiones memoratorum Anippi & Parasiti, & etiam per dictum & depositionem pruni & secundi testis in informationibus examinatorum eisdem præsentem eodem Milone lectas & sacramento munitas nullis concludentibus abiectis & reprobationibus in testes per eundem Milonem oppositis conuincitur percussisse una cum pluribus aliis in processu nominatis sæpe dictos Plutum, Crassum, & Xenium defunctos quos extemplo & illico mortuos, (dēpto dauo grauius uulnerato) reliquit.

NUNC querendum est an sufficienter sint probata homicidia uel minus probata sufficienter, & quæ pœna ex resultante probatione sit infligenda eidem Miloni an pœna legis corneliæ de sicariis, scilicet capitis an teneatur lege aquilia, scilicet ad dāna & interesse tantum, uel actione iniuriarum in quantum iudex æstimauerit aut tribus his actionibus aut neutra ipsarum, sed relexandus sit.

30 **QVOAD** † effectum probationis sunt siquidem plura indicia contra prælibatum Milonem quibus urgetur & uidetur de homicidiis supradictis suspicari quorum primum uidetur esse inimicitia præcedens ratione motæ controuersie, hinc interempti odiosi Miloni censebantur ut auctenti. si testis, ibi, si uero ex lite pecuniaria uel aliter est odiosus. C. de testi. & §. si propter inimicitias, & §. item is inst. de excus. tuto. q. autē fuerit controuersia satis abunde constat per penultimum & ultimum testē & confessionem eiusdem Milonis.

SED an illa inimicitia erat capitalis, scilicet ex mota lite criminis quod ingerebat pœnam sanguinis uel an morti eius infligebantur, sicut dicit gl. in §. inimicitie, uer. si capitales, inst. de excus. tuto. hoc tantum latet.

31 **SI** uero † tantum ex lite pecuniaria fuerint defuncti odiosi non esset graue indicium, nec ex eo argueretur idem Milo cum etiam testis odiosus ex lite pecuniaria non probaretur nisi ageretur de

tur de omnibus bonis, uel maiori parte eorundem, text. cum glōf. in auct. si testis. C. de testibus. & l. fin. C. de reuoca. donat. super hoc non fuit idem Milo interrogatus, nec cōstat de qua lite agebatur inter defunctos & Milonem.

32 VT autem iure siue iniuria moræ succubuerit controuersie tantum abest si iure, parendum erat aresto siue iudicio, si uero in iuria, uidetur quod ubi auctoritate superioris non potest esse cōsultum, quis potest sibi ius dicere secundum Barto in l. nullus, C. de iudic. ita quod manus iniectio sit concessa. l. generali de de curio. lib. x. C. & glo in d. l. nullus, & l. prohibitum de iure fil. eodem lib. C. & l. i. ibi, uestram igitur uobis permittimus ultionem. C. quando licet unie. sine iud. se uidic. ubi glo. in uerbo ultionem allegat psal. ut destruas inimicum & ultorem. Nam irati nocere cupiunt, hæsi uero, se ulcisci uolunt, ut c. accusationes & c. seq. iii. q. v. iusta enim bella solent diffiniri quæ ulciscuntur. iniurias, sic gens & ciuitas petenda est quæ uel uindicare non neglexerit, qd a suis improbe factum est uel reddere quod per iniurias ablatum est ut. c. dominus noster, & c. iustum. xxiii. q. ii.

33 EST ¶ & aliud indicium per quod idem Milo culpatur, comminatum esse de occidendo nunc peremptos, quod tamen indicium non uidetur inferre neq; concludere, quia sepe minus faciunt homines qui magna minantur, ar. l. metum. ff. de met. cau. & Bald. in l. pacumenius. ff. de hære. institu. & Abba. in capitulo tertio loco, extra de probat. possunt enim elusorie minæ fieri, ut. l. hæc autem satisfactio. ff. si cui plusquam per leg. fasc.

34 ALIUD ¶ autem indicium est per quod uisus est dictus Milo aufugere stricto ense pauxilium temporis post, & prope locum homicidiorum de quibus agitur prout constat per depositionem duorum ultimorum testium, quod indicium non uidetur inferre neq; concludere potuit enim fieri quod ab aliquibus aliis passus fuerit repulsam, illud enim non probat hoc esse quod ab continuo abesse. l. neq; natales C. de probat. Imo non solum facti, sed etiam consilii est aufugere. l. bouem. ff. de ædi. ed.

ITEM probatur interfuisse homicidiis & percussisse per dictum primi & secundi testis, & relata in literis remissionis dicti Anippi, quod non infert quo ad impositionem poenæ mortis, quia non probatur præbuisse alicui causam mortis. Sic ex illis iudiciis non censetur idem Milo in aliquo noxius quo ad poenam mortis.

- 35 **Q**UO t ergo ad impositionem poenae legis cornelia de sica. licet probetur quod idem Milo interfuerit homicidiis & percussoribus. Est quod ita sit, tamen eo ipso quod plures percussorunt examinatos & exterminatos, nec apparet quorum ictibus examinati decesserunt, nullus percussorum uidetur teneri criminaliter. l. i. cor. de sica. ut. l. i. § diuus. ff. ad leg. corneliam de sicar. & tex. cum glo. in l. item mela. § si seruum plures. ff. ad. l. ag. & l. i. in rixa, iuncta glo. ff. ad. l. cor. de sica & ita intelligunt doctores. in §. si seruum plures, & hoc ratione dubitationis. ¶ cum sanctius sit impunitum relinqui facinus nocentis, quam innocentem damnare. l. absentem. ff. de poe.
- 37 **I**DEO ¶ quo ad secundum argumentum, uidetur quod prelibatus Milo & omnes alii percussores teneantur tantum de lata culpa & non dolo actionis legis aquilae, in solidum ad damna & interesse erga suam aut suorum iniuriam persequentes, ut. l. in lege. ff. ad leg. aquil. & capitulo significasti. extra de homici. & d. §. si seruum plures, & l. sed & si. ff. ad l. aquil. & l. dominum. C. de iniur. & glo. in §. iniuria instit. de leg. aquil. ¶ cuius legis aquilae actio transmittitur etiam ad heredes, ut. ff. eodem. l. ob id, & ff. quod ui aut clam. l. denique. §. quaesitum, & ff. de seru. corrupt. l. ut tantum. §. i. ¶ cum de minimis ex culpa, quam ex dolo quisquam tenetur actione legis aquilae. l. in lege. la. ii. ff. ad leg. aquil. quia licet quantum ad gratiam uideatur innocens, quia extra animum forte & sine dolo censetur deliquisse, & quia gratia uoluntatem non opus requirit, tamen quantum ad legem reus est, quia opera
- 40 **l**ex quaerit, ut capitulo si quis non iratus. xv. q. prima. ¶ Tenetur etiam erga fiscum, nam quotiescunque iudex procedit per inquisitionem super accusatione alicuius delatoris, reus potest condemnari civiliter, & criminaliter respectu duorum scilicet priuati, & fisci. nempe in criminali causa pecunia danda est laeso, ut. C. ad leg. iul. repetunda. l. fina. & l. iii. §. qui sepulchri. ff. de sepulc. uiu.
- 41 **I**ta etiam potest poena pecuniaria reo infligi fisco applicanda. ut ff. de pecun. & c. iii. §. ult. & melior tex. in. l. i. §. si quis aliquem de pace ten. in uis. fe. ubi si quis traxit alicui barbam, multatur in quadraginta libras parti applicandas, & uiginti fisco. & proinde est uindicta in pecunia & fortuna, sicut in corpore & fama. leg. si
- 42 **q**uis ex. C. qui accu. non pos. ubi dicit tex. ¶ quod poena potest infligi uel in corpore, uel dignitate, uel fama uel et in ablatione bonorum, & ff. de iure primipil. l. i. & in auct. ut iudi. sine quoquo
- 43 **s**uff. §. necessitatem, colum. ii. ¶ sic etiam in qualibet actione po-

pulari, ubi res publica inuenitur offensa, medietas pœnæ pecu-
niariæ est actoris, alia medietas est fisci, secundum Bart. in l. lege
§. hoc edicto. ff. ad syl.

44 **TENETVR** tertiam idem Milo erga Dionysium Dauum
uulneratum prout dicitur. nam licet in homine libero uulnerato
cicatricum aut deformitatis nulla fiat æstimatione, cum liberum
corpus non recipiat æstimationem, iudex tamen computat mer-
cedes medicis præstitas, cæteraq; impendia quæ in curatione fa-
cta sunt, præterea operarum quibus caruit aut cariturus est, ob
hoc quod inutilis factus est, ut l. cum liberi hominis. ff. de his q
deiecc. uel effude. & Exodi. xxi. c. & l. ex hac. ff. si quadru. pau-
per. f. c. di. & c. i. extra de iureiura. & l. qua actione. ff. ad leg. aq.
Attenditur etiam qualitas loci temporis, & uulneris, ut §. iniuria,
in c. i. de pace iura. firman in ul. feud. & in super arbitrio iudicis
idem Milo puniendus est cum reparatione damni, ut instit. de
actio. §. in duplum, iuncta glo. & §. libere. instit. de lege. aquil. in
sta glo. si. & l. i. cum liber. ff. de his qui ciecc. uel effud.

45 **QVOMODO** tamen & qualiter attendatur interesse dicē-
dum est quod in delictis uenit omne interesse, ut ff. de furtis. l. in-
ficiendo. §. i. & ibi Bar. & ff. de condi. f. r. l. iiii. & ff. de ui. & uiar.
ma. l. interdicto, & l. apud iulia §. i. ff. de leg. primo, & l. si seruū.
ff. de uerbo. oblig. Et quantus de iure. ff. in interesse non attenda-
tur lucrum cessans sed damnum, ut ff. de danno infect. l. proeu-
lus, & l. iniuriarum. §. si quis de honoribus. ff. de iniur. Et gl. in l. si
sterilis. §. cum per uenditorem. ff. de acti. cm.

46 **TAMEN** tamen de iure codicis interesse uenit generaliter
in lucro cessante sicut in damno uiuando, ut l. unica. §. fin. C. de
sententiis, quæ pro eo quod interest, profer. † Et ideo fit quod
47 in actione legis aquilæ non solum uenit æstimatione rei sed etiam
æstimatione extra rem, ut §. illud insti. de leg. aquil. & §. furri autem
actio insti. de oblig. quæ ex delict. nasc. & §. si insti. de ui. bono. ra-
pt. & ff. eodem. l. generaliter.

48 **QVOAD** tamen secundum argumentum uidetur idem Milo te-
neri actione tantum iniuriarum de ipsa cæde, ut uindictur ciui-
liter, & non ut damnum satisfiat, ut l. prætor. §. quid ergo. l. i. ff.
de iniur. Nam in ciuili iniuriarum, ut in criminali le. corn. de si-
ca. agitur ad uindictam tantum, ut glo. in d. §. quid ergo, in uer-
bo principaliter. Et in hoc differt a lege aquil. qua agitur de ho-
mine occiso ad damnum datum ciuilitè & principaliter, ut d.
l. prætor. §. quid ergo. ff. de iniur. & hæc actio iniuriarum trans-

PRAXIS CRIMINIS

- mittitur ad hæredes glos. in l. i. § & si forte. ff. de iniur. & ff. de
 49 petition. hæredita. l. si a domino. § si possessor. † Aestimatio au-
 tem iniuriæ ad iudicem spectat. d. l. i. § spectat. ff. de iniu quan-
 do uidelicet descendit ex lege cornelia de iniuriis, ut lege in-
 50 iuriarum. & l. constitutionibus. ff. eodem. † nam omnis iniuria q̄
 manūsit, lege cornelia de iniu. continetur. l. lex cornelia. §. lex ita
 que. ff. eodem, & §. sed & lex insti eodem, lex uero aquilia loqui-
 tur in eo casu cum quis culpa sua alicui damnum dederit, uelu-
 ti si quis seruum alicuius occiderit, uel uulnerauerit, ut. l. lege
 51 aquilia. ff. ad leg. aquil. † dicitur autē lex aquilia ab Aquilio tri-
 buno plebis secundum I sydo. lib. v. qui ipsam legem in monte
 Auentino, tempore discordiæ populi & plebis constituit, & po-
 stea concordia facta uice legis habita est, ut lege prima. ff. ad le.
 aquil.
- 52 **DIFFERENTIAM** † autem inter actionem legis aquiliæ.
 & actionem iniuriarum adhuc ponit Bar. in d. l. prætor. § i. de in-
 iur. ubi dicit quod quando ego ago actione legis aquiliæ, debeo
 exprimere certam quantitatē damni. Sed quando ago actione
 iniuriarum non debeo certam quantitatem exprimere, sed tantū
 ut iniuria uindictetur prout supra dictum est, & glo. in. d. §. quod
 ego in uerb. sartiatur. ff. de iniur.
- 53 **CENSETVR** † etiam idem Milo alio medio excusari a pœ-
 ua mortis quia esto quod ipse solus præbuisset causam mor. uita
 exhalatis, tamen hoc constaret euenisse incontinenti post cœnā
 factam ubi præsumeretur lapsus per uinum aut lasciuiam, po-
 tius quam proposito animo siue dolo, hinc apud sapientes iudi-
 ces uenia quidem facto donari deberet. nam quæ sobrii cauemus
 per ebrietatem ignorantes committimus, nesciunt enim quid lo-
 quantur aut agant qui nimo uino indulgent, uerum sepulti iacēt
 leuitatis tamen damnantur auctores, quoniam euitanda est ebie-
 tas, per quam crimina cauere non possumus ut c. sane. xv. q. i.
- 54 † Ita quod ebrii non secundum qualitatem delicti, sed quantum
 ebrietas illa meretur damnatur, ut. c. inebriauerunt Loth. d. xv.
- 55 q. i. † ideo capitalis pœna per uinum aut lasciuiam lapsis remittē-
 da est. l. omne delictum. § per uinum. ff. de re mil.
- 56 **QVI** ergo † occidit hominem per ebrietatem aut lasciuiam
 non tenetur pœna mortis lege cornel. de sicar. sed tantum re-
 legatur in quinquennium. ut. l. lege cornelia. ff. ad leg. corne. de
 sicar.
- 57 **CENSETVR** † adhuc haberi ratio nobilitatis, quia nobilem

& militem reipublicæ se dicit, quo casu si constet iudex mitiorē sententiam dicere debet & mitigare pœnam, ut. ff. de re milita. l. non omnes. §. si. † Nam ubi persona delinquens est in gradu digni-
 58 ratis, uel status uita debet ei concedi ex benignitate dispensatio-
 nis, sed tamen debet capite puniri scilicet deportari, ut. ff. de in-
 cend. rui. & naufra. l. si.

59 ETIAM † si sponte dolove malo in honore aliquo positi cæ-
 dem commiserint, deportari solent in insulam, ut. l. qui cædem
 & l. eiusdem. §. pe. ff. ad le. corn. de sicar. & l. moris. §. parentes. ff.
 de pœ.

60 CAPITALIS † autem damanatio est, mortis, uel ciuitatis
 amissio uel seruitutis impositio lege rei capitalis. ff. de pœ-
 nis, & ff. de bono posses. l. edicto. §. rei capitalis, & lege. ii. ff. de
 pub. iu.

61 QUID † ultra? nisi idem Milo temeritate quadam & incon-
 sulto calore id egisse uideatur, quo casu temeritas inconsultusq;
 calor calumniæ uitio caret, ideo ob id, illum pœnam subire non
 oportet. l. i. ff. ad senatusc. turpil.

IN contrarium autem uidentur alia obstare iura. Et quod ip-
 se Milo proposito antecedenti dolo animo, & pensatis insidiis cæ-
 dem commisit, & committi fecit. Et ideo teneri non solum actio-
 ne legis aquiliæ, & iniuriarum, sed etiā actione legis corneliæ de
 sicariis pœna mortis, rationibus his sequentibus.

62 PRIMO † probantur indicia manifesta sequentia, quæ do-
 lum inducunt & comprobant. l. dolum C. de dol.

63 VT autem † sciamus quid sit dolus, nihil aliud esse censetur
 quam machinatio studiosa, ad decipiendum fallendumq; alte-
 rum adhibita manifeste. l. i. §. ii. ff. de dolo. Et dolus uel bona fi-
 64 des non sunt, † nisi, passionibus animæ, quæ soli deo sunt notæ, ut
 65 no, per glo. in §. alia, insti. de actio. † & ideo nobis non sunt cogni-
 tæ nisi per exteriora, quæ indicant animi qualitatem, ut. ff. de sup-
 pellest. leg. l. labeo. §. idem tubero, & ff. quibus ex caus. in poss.
 eat. l. fulcinius. §. quid sit latitare, in glo. & Cæpol. consi. xxxi.

66 Et licet dolus consistat ex animo, nec possit probari, † quia inten-
 tio alieni cordis non potest diuinari, cum nec etiam Paulus (li-
 cet spiritu Dei plenus fuerit) potuit diuinare, ut. xxii. q. ii. c. bea-
 tus, & extra ut eccle. benefic. c. ut nostrum, & l. si putator, in fin.
 67 ff. ad. l. aquili. † tamen per exteriora indicantur animi secreta in-
 teriora, ut. ff. de ædil. edi. l. si tamen. §. ii.

68 SED uidetur † quod omnis dolus sit præsumptus & nullus

fit dolus manifestus. dic quod quedam sunt indicia manifesta,
& illa probata inducunt dolum manifestum, ut. d. l. dolum. C.
de dolo.

- 69 QVAEDAM tunc sunt presumptiones seu indicia nō ita
manifesta, tunc nec dolum omnino concludunt. Et ista de neces
sitate non inducunt dolum, sed presumptione ut ff. mandat. l. si
70 procuratorem. §. dolo & l. dolus, eodem. ¶ Et talis dolus presu
ptione non sufficeret ad condemnationem, cum quis non ueniat
ex presumptionibus damnandus, ut. l. absentem. ff. de poen. nisi
forte exprimeretur in iure ex aliqua causa, ut. l. si hi qui adulterii
C. ad. l. iul. de adul. & auct si quis ei. C. eodem.
- 71 PROBATUR tunc ergo dolus eo quod fuerit inimicitia præce
dens ratione motæ controuersie inter eundem Milonem & se
predictos, interemptos prout confessus est idem Milo per suum
interrogatorium, & etiam conuictus per penultimi & ultimi te
stis dictum, qua inimicitia probato presumitur dolus, ut. l. capi
taliū. §. q ob inimicitias. ff. de poenis, & l. i. §. cum quis latrones.
ff. de questionib.
- 72 PROBATUR tunc etiam dolus per aliud indicium quo idem
Milo iactauerat, & ore protulit se uindicaturum, & ultionē sunt
pturum de prædictos occisis ante tunc elapsuram hebdomadā,
& erat ad id potens, prout constat ex coadunata secum gente.
Et sic persona spectanda est an potuerit facere, & an ante quid fe
cerit, & an cogitauerit, & an sanæ mentis fuerit, ut. l. famosi. ff. ad
leg iul. maiest. Ideo hæ minæ præcedentes faciunt presumptio
73 nem contra eum. Milonem homicidam suspicatum fore. ¶ nam
ex dictis hominum facta pensamus ut. l. i. C. si quis impe. maled.
& bonus tex. in. l. labeo. §. idem tubero. ff. de supel leg. & Abba.
in. cap. tertio loco, extra de proba. alleg. l. fina. C. eodem, Bald. in
l. pacuinenius. ff. de hæ. insti & d. l. si hi qui adulterii. C. ad leg.
74 iul. de adul. ubi dicitur quod ¶ ex præteritis sumimus presu
ptionem ad præsentia & futura, & ff. mand. l. si uero remunera
di, & ff. de repu. l. iiii.
- 75 PROBATUR etiam ¶ quod idem Milo insultauit interem
ptos quos percussit & impetiuit, & quanuis plures percusserint,
nec appareat quorum ictibus fuerint illata uulnera letalia, tamē
quia constat per indicia, quod ipse cum aliis fuerit cum propo
sito occidendi, certum est quod tenetur lege corne. de sicariis pœ
na mortis, text. for. in. l. i § diuus. ff. ad. l. corn. de sicar. & hoc no.
per Cyn. in. l. quoniam multa facinora. ff. ad leg. iul. de ui pub. &

Barr. post glo in. l. si in rixa. ff. ad l. cor. de sica. Idem Bar. in. d. l. item mela. §. si seruum plures. ff. ad legem aquil.

76 **PROBATVR** etiam animus occidendi ex qualitate percussione. Nam ubi quis strinxerit gladium, & in eo percussente, indubitate animo occidendi id eum admisisse constat, & ideo p homicida damnum, ut. d. §. diuus, & l. i. & iii. C. ad l. cor. de sica. & glo. in. c. significasti. ext. de hom.

77 **PROBATVR** etiam similiter animus occidendi ex proposito antecedenti, contrahitur enim propositum antecedens in insultu, ut. l. his qui aggressorem. C. ad leg. cor. de sica. in insultus siquidem est in alium saltus, ut probatur. in. l. i. §. cum arietes. ff. si qua drit pauper. feciss. dicit.

79 **CONTRAHITVR** etiam propositum antecedens ex pditione quando committitur delictum ex proposito proditorio, ut. ff. ad leg. iul. maiest. l. iii. in princip. Et autem prodere unum astitibus ostendere, & aliud in mente gerere, ut. l. i. ff. de prauaric. & l. si de delat. lib. x. C.

CONSTAT etiam de dolo alio indicio post eadem subsecuto, quo idem Milo cum duobus aliis uisus est fugere cum ensibus strictis, cruore madentibus, & tinctis, parum distans ab homicidio, & loco ipsius in hæc uerba prorumpens, habent ne hi id quod eos decebat? ut supra dictum est. Et quotiens ergo circa idem plura auxilia eiusdem generis ex eodem facto descendente simul comixta iuncta concurrunt dicuntur rem perficere & plenam probationem inducunt, ut. ff. de excus. tur. l. i. §. hoc amplius, & ff. de appel. l. si quis separatim. §. i. & C. qui nuntiet. l. i. una. Et ideoq; singula quæ non profunt, multa iuant, & simul coniuncta coadiuuant. ut in auct. de fide instrum. §. si uero additum, & §. si uero nullus, col. v. & instit. de hered. insti. §. si plures, & extra de testib. cap. præterea, & C. de testa. l. sancimus. Et talia indicia non minorem probationem quam instrumenta continent fidem: ut. l. indicia. C. de rei uendi. & l. cum scimus, de agri. & censu. lib. xi. C. Et tam testes quam apperta indicia & manifesta æquiparentur, ut possit sequi sententia diffinitiva l. si. C. de probat. hinc dicit Bar. in. l. fur. ff. de furt. Et quod tanta indicia nõ requiruntur ad condemnationem, unde si aliquis deprehenditur in aliquo actu propinquo ad ipsum delictum, tale maleficiũ dicitur notarium, & per illam. l. inferr. Et quod si quis uisus est fugere cum gladio sanguinolento, ut in presenticaſu, & ibi reperitur aliquis mortuus, ex hoc est manifestum homicidium. quod

ipse fecit, alle. glo. fin in. l. capite quinto. ff. ad. l. iul. de adu.

VT autem respondeamus huic quod dictum est prædictum Milonem tempore homicidii fuisse fortassis uino sopitum, hoc non probatur, imo arguitur de dolo rationibus supradictis.

87 Q VO autē ꝑ ad hoc quo uidetur imponi debere mirio pœna mortis ratione nobilitatis uel honoris, iura super hoc allegata intelliguntur, imo dicunt quod mitior pœna uenit imponenda in nobili uel in honore posito, quam in mediū actus homine, consulto tamen prius principe & benignitate dispensationis eiusdem quod in præsentiarum abest, & adhuc ueniret deportandus in insulam. l. si. ff. de inced. rui. & naufr. & l. qui eadem & l. eiusdem. ff. ad. l. cor. de sica l. moris. §. sed. n. & §. parentes ff. de pœn. & l. honor ueteranus C. eo.

88 AD hoc ꝑ quod dictum est, quod ubi auctoritate superioris non potest esse consultum quis possit sibi ius dicere, & sic permitti propria ultio. Bar. in l. nullus, post glo. C. de iudæ. dicit hoc uerum esse quando non potest haberi copia iudicis, ut. d. l. i. C. quando lic. unie. sine iudi. se uindic. alias ubi potest haberi copia iudicis, iudiciorum uigor iurisque publici tutela in medio constituta sunt, ne quisquam sibi ipsi permittere ualeat ultionem. d. l. nullus C. de iud.

89 PRO homicidio ꝑ itaq; iniuria, id est, non iure, sed dolo commisso, quis tenetur lege cor. de sica. Et ille solus tenetur qui in dolo est, non autem in culpa lata, ut. l. in lege. ff. ad. l. cor. de sica. ubi dicitur ꝑ quod in lege cornelia dolus pro facto accipitur ꝑ Nec in lege cornelia culpa lata pro dolo accipitur secundum Bart. in. l. quod nerua. ff. de positi ꝑ culpa tamen punitur, sed mitius quam lege cornelia de sicar. l. lege §. i. ff. eo. ubi occidens culpa in quinquennium relegatur. ꝑ Pœna autem huius legis cor. de sicar. est mors uel relegatio. l. eiusdem legis, uersic. sed solent hodie capite puniri, & l. qui eadem. ff. eodem, & §. irem lex cornelia instit. de public. iud. ubi homicidas lex corn. de sicariis ultore ferro persequitur & hoc quo ad interesse publicum scilicet fisci. Nam ubi criminaliter agitur, uictoria est fisci l. agraria. ff. de ter. amo. Et. l. iii. in princ. ff. de sepulc. niol. & ff. de popul. actione super Rub.

94 & Bald. in l. cum quidam. C. de fru. & lit. exp. ꝑ cum inter sit resp. ne crimi. remaneant impunita, ut. l. ita uulneratus. §. cum neq; impunita, ff. ad. l. a qui.

95 HOMICIDA ꝑ ergo quod fecit expectet, ubi dolo commisit homicidium nec ei parcendum est. etiam ex rescripto princi-

pis ut Deutero. xix. cap. ubi dicitur, homicida morietur, nec in se
 reberis eius Nec etiam ueniam nec remissionem sperare debet. l.
 nemo deinceps. C. de epis. audient. nisi princeps potestate abso-
 luta in hoc uteretur, de q̄ potestate absoluta in hoc uteretur, de
 96 q̄ scripsit zasius in rep. l. ii. ff. de orig. iu. in uerbo ratum esset ꝛ nec
 minor identidem restituitur aduersus delictum scilicet homici-
 dium dolo commissum, text. for. in. l. i. C. si aduersus delict. & l. si
 ex causa. §. nunc uidem. ff. de mi. & l. impunitas. C. de poenis.
 97 ꝛ Atrociora siquidem sunt delicta quæ proueniunt ex animo, ut
 glo. in. l. auxilium. §. in delictis. ff. de minori. Quinimmo hoc ca-
 su culpa esset, relaxare uindictam, ut capitulo primo ext. de po-
 98 stul. præl. ꝛ cum facilitas ueniæ præbeat incentiuum delinquen-
 di. ut. xxiii. q. iiii. c. est iniusta, ita quod sub spe ueniæ quis auda-
 cior ad delinquendum efficeretur, quod fieri non debet, ut extr.
 99 de cler. excom. ministrant, c. illud, itaq; ubi ꝛ iudex copertum cri-
 men non uindicat, tegere ut cōseius criminosa festinat, ut. l. ii. C.
 de com. & mercat.

100 I N. summa ꝛ omnis lex uult ut qui cædem fecerit capite
 plestatur. c. omnis autem lex. iiii. dist. & c. extr. de homic. & d. §.
 item lex cor. insti. de pub. iud. & l. p. ff. ad. l. pomp. de par. & l. p.
 ff. ad. legem cor. de sic.

101 Q V I C V N Q V E ꝛ ergo humanum effuderit sanguinem, fun-
 detur & sanguis illius, ut Genes. ix. c. si quis ferro percusserit, &
 mortuus fuerit qui percussus fuerit, percussor reus erit homici-
 dii, & ipse morietur. Vt Numer. xxxv. cap. & Matth. xxvi. c. & ad
 huc scriptum est, Ecce post hæc uidi animas interfectorum cla-
 mantes ad deum & dicentes usq; quo domine non das iudicium
 & uindicas sanguinem nostrū de interfectoibus nost. is qui sunt
 in terris? Apocal. vi. c.

Sic iniferimus ille Milo reus est mortis.

102 Q V A E R O autem ꝛ qua pœna mortis ueniat plestendus?
 dic quod ubi delinquen est in dignitate constitutus, uel nobilis,
 ubi per legem imponitur pœna mortis, debet decapitari, ut Bar
 in. l. desertorem. §. i. ff. de re milit. & Bald. in. l. data opera, col. i.
 C. qui accu. non poss. alleg. l. cepitalium. §. solent, uer sic. nonnun-
 103 quam. ff. de poenis. ꝛ quia est mirior pœna quam furcæ subiecto
 104 secundum eundem Bald. ibidem ꝛ & sic inter pœnas mortis iu-
 dex pōt arbitrari an igni subiiciat, quæ est grauior pœna, uel fur-
 cæ, uel decoletur, nam gratiam potest facere pœnæ, non uitæ.
 Sed leuioris prout dictauerit sibi æquitas arbitrii secundum æta

- tem secundum merita prioris uitæ, ut lege quid ergo .§. poena
 grauior. ff. de his qui not. infa. & l. & si seuenior. C. ex quibus caus.
 105 infam. irrog. iuiles ergo personæ furca suspenduntur uel com-
 buruntur. Nobiles decollantur secundum eundem Bald. ubi su-
 pra.
- 106 PLURA ¶ autem homicidia uno actu commisit idem Milo
 saltem plures cum aliis percussit, qui demum illico interempri
 sunt. Nunc querendum est an debeat exaggerari poena mortis
 huic Miloni? Respond. nunquam enim plura delicta concurrē-
 107 tia faciunt ut uilius impunitas detur. ¶ Neq; enim unum delictū
 ob aliud delictū minuit poenam, ut l. nunquam. ff. de priuatis
 108 delictis, ubi dicit Bart. ¶ quod quando ex pluribus delictis sequū-
 tur plures effectus, plures poenæ ueniunt imponendæ, ut l. iii. ff.
 109 de term. mot. ¶ Vnde si plures iniurias mihi feceris, puta turba, &
 cœtu & hoc facto domū meā introieris, & hoc facto efficiatur ut
 simul conuictum patiar, & uerberer tunc agendo, has omnes iniu-
 rias, quas simul passus sum tencor in uno libello coniungere, ut
 l. prætor. §. si mihi plures. ff. de iniur. & tamen ex qualibet per se
 imponitur poena, & sequitur condemnatio ac si proponerentur
 in diuersis libellis, ut l. non est nouum. ff. de actio. empt. & leg. si
 adulterium cum in cœtu ff. ad l. i. de adulte. ratio. n. est quia hæ
 110 iniuriæ tendunt ad diuersos effectus. ¶ Si uero quis coadunaue-
 rit gentem, & duxerit illam ad aliquem locum, ut in nostro præ-
 senti casu, certe cum isti actus tendūt ad eundem effectum, non
 punietur nisi uno effectu. l. iii. ff. ad l. i. iul. de ui, & sic per imposi-
 tionem unius poenæ alia poena consumitur, ut puta ubi plura
 delicta uel homicidia sunt commissa, & ex quolibet illorum de-
 beat imponi poena mortis, cum quis non possit occidi nisi semel
 ideo semel tantum puniretur secundum Bar. in l. uulgaris. ff. de
 111 furt. ubi. ¶ dicit post glo. quod si quis plures ad uxorem alterius
 112 accesserit, una tantum poena imponetur. ¶ licet ex quolibet coitu
 nascatur accusatio, ut glo. in l. mariti. §. sex mensium, in uerbo cō-
 113 missi, in fi. ff. ad leg. iul. de adul. ¶ Et quia in his imponitur poena
 capitis pro adulterio non est poena reiterabilis, ut l. quauis, in
 fin. C. ad leg. iul. de adulte. Ideo una tantum poena imponitur,
 114 ut glos. in dicta lege uulgaris, in uerbo fur erit. ¶ Vnde si unus ser-
 uus plura delicta commiserit, una datio illius serui indiuidui qa
 seruus diuidi non potest, dominus liberatur, ut l. si quis a multis.
 ff. de noxa. actio.
- 115 S. I. C. Milo ¶ reus in capitis amputatione, in consequentiam

uero bona illius ueniunt confiscanda quia cum uita adimitur, aut ciuitas, aut seruilis conditio irrogatur, supplicii damnatione bona confiscantur lege prima. ff. de bonis damnat. & C. de pœnis lege in metallum. ¶ etiam sine publicatione perduntur bona, ut lege tutelæ. §. item cum ciuitas. ff. de capit. diminu. ubi dicit text. cum ciuitas amissa est, nulla restitutionis æquitas est aduersus eum qui amissis bonis & ciuitate relicta nudus exultat.

117 TENETVR etiam idem Milo pecuniariter erga suam aut suorum iniurias prosequentes & delatores pro reparatione cædis interemptorum. Nam ex quibus causis publica sunt iudicia, ex his causis non esse nos prohibendos quominus & priuato agamus, & hoc uerum est, ubi non principaliter de ea re agitur quæ habet publicam executionem, ut lege prætor. §. at quin solemus. ff. de iniur. & lege locatio. §. quod illicite. ff. de public. & uest. ita quod in ciuili iniuriarum ut in criminali lege cornelia de sicariis, agitur ad uinctam tantum de ipsa cæde ut uindictetur, glossa in dicta lege prætor. §. quid ergo, lege prima ff. de iniur. Et spectat hæc æstimatio iniuriæ quoniam descendit ex lege cornel. de iniur. ad ipsum iudicem, dicta lege prima. §. spectat ff. eodem, & lege iniuriarum, eodem, ut supra dixi. & §. pœna. Insti. eodem.

118 TENETVR etiam ad damna & interesse actione legis aquilæ, ut lege in lege. ff. ad legem aquiliam & c. significasti, extra de homicidio, & sæpe dicta lege item mela. §. si seruum plures. ff. ad l. aquil.

CONCLVSIVE ergo mea fert sanctio saniori mente salua, quod prælibatus Milo pro reparatione necis & homicidiorum per eundem & alios huius sceleris conscios & fautores commissorum, de quibus in præsentī processu agitur, uenit capite obtruncandus omnibus eiusdem bonis, quibus licebit additis & confiscatis, super hisdem bonis summam primitus quadrigentarum librarum Parisien. cuiuslibet conuerentium delatorum, adiudicando pro omni reparatione damnorum & interesse, quæ passi sunt ratione homicidiorum obuentorum in personas interemptorum, & uulnerum Dionysio Saupiquet illatorum. Et quia sunt quædam consuetudines locales quibus non confiscantur bona fisco, ideo emenda potest ad iudicari fisco rationibus supradictis, quare eundem Milonem condemnari censeo in centum libras Parisien. erga re-

tes & nunc defunctos Plucū Xenium & Crassum, audisse in parui cerui taberna, quod idem Trafo per suum interrogatorium cōfessus est: sicut in eo cauctur. Et tandem fatetur ad defensionem ipsius Milonis (prout dicit) ad fuisse homicidiis & gladio bicipiti percussisse defunctos tunc uiuentes. una cum Milone, Anippo, Caligula, & famulis prædictorum, Milonis, & Anippi, ita quod plures remanserunt humo prostrati, & hinc aufugisse & se absentasse huius rei causa ab hac urbe Parisiensi: donec fuit captus & exhibitus uti est ad præsens.

ET ultra conuincitur de dicta percussione per primum & secundum testem eiusdem inquisitionis eidem Thrasoni præsentem confrontatos, & suam depositionem iuramento confirmantes, sine opposita per eundem Thrasone in eos exceptione, simili quoque conuictione afficitur per confessionem Ferdinandi Parasiti in quaestione extraordinaria extortam, quam ipse Parasitus præsentem sæpe dicto Thrasone nulla perfidia obiecta sacramento firmavit.

SIC probatione alia non indigemus.

QVANTVM uero attinet ad Henricum Nebulonem ex famulis prædicti Milonis alterum inficiatus est crimen, ised tamē conuictus est de percussionibus in prælibatos defunctos per eū factis, per primi & secundi testis informationum depositiones, quæ eo præsentem (nulla opposita exceptione) iuramento corroborauerunt testes, simili eiusdem facti conuictione per confessionem a Ferdinando Parasito in quaestione extortam, & cōfessionem Desiderii Anippi in literis remissionis contentam, quas testes ab eodem Nebulone præsentem non excepti iuramento nicissim uallauerunt homicidiis ad fuisse inculpatur & percussisse fertur.

NOTVM ergo patet delicta per illos Trafonem & Nebulonem cum aliis commissa fuisse, tam per indicia in iure approbata, quam per probationem, ut supra dictum est.

HIS præsuppositis redeundo ad casum præsentis speculationis, dic quod possent similia iura allegari pro & contra sæpe dictos Thrasonem & Nebulonem, quæ deducta fuerunt in discussione pœnæ Girardi Milonis, quæ tamen hic pro expressis habeantur.

INQVANTVM fergo idem Trafo fatetur audisse minas quas non prodidit, uerum reticuit, in hoc censetur infons, & inculpabilis. Nam quis ex solo silentio criminis non tenetur, ut gl. in lege excipiuntur, in uerbo certum erat. ff. ad senatus. Syllania.

P R A X I S C R I M I N I S

2 †Nec quidem uerbosus testis quis esse debet. l. instrumentorum C. de præci. imper. offer. Quinimmo eos qui errore acerrimo nō affectato insinulatoue, neq; ex uili causa decepti, aut ætatis lubrico lapsi, facinus celauerūt, legis laqueis eximi placet. l. qui cōtra C. de incest. nupt.

3 **INQ VANTVM** †etiam fatetur adfuisse homicidiis pro defensione eiusdem Milonis, & percussisse defunctos tunc uiuentes, prout supra cauetur, talis simplex confessio non uidetur ei obesse, nec utiq; ultro confitenti est semper fides adhibenda; cum nonnunquam metu, aut alia de causa in se quis confiteatur l. i. §. si quis ultro. ff. de quæstio. Aliquando etiam non metu criminis imminente, sed tædio uitæ uel impatientia doloris, quis sibi mortem appetit, uel manus infert, ideo ei est insistendum ut. l. i. §. si quis non metu, ff. ad senatuf. syllania. †ideo non debet audi ri perire uolens leg. non tantum. ff. de appell.

5 **HIS** †etiam cessantibus adhuc constat per dicta ipsius nobilis Anippi, quod ipse Thraso, & alii fuerunt per eundem Milonem ad committendum homicidia persuasi, cum antea nō habuissent animum occidendi, sic prouocans solus tenetur de dolo l. eleganter. ff. de dolo, †quia plus est persuadere quam facere, & plus quam compelli atque cogi siue parere, ut. l. i. §. persuadere. & l. ut tantum. §. de filio. ff. de seruo. corrupt. & glo. in. c. deteriorēs, vi q. i.

7 **PRO** †resoluzione horum dubiorum quo ad primum scilicet quod quis non teneatur de silentio & taciturnitate minarum hoc uerum quando quis potuit scire, & noluit, ut glos. in. d. l. qui cōtra C. de incest. nupt. sed tantundem est siue quid sciam ab initio esse, siue postea sciam si patiar. glo. in. l. cum ancillis. C. eo dein, ideo ubi sciuit ante uel postea crimen futurum, nec reuelauit, sed passus est, tenetur criminaliter, ut. d. l. cum ancillis §. qd si actores, & §. fina. ibi, quoniam intra domesticos parietes scelus admissum est, quod noluit mox cognitum publicare, usque ad finem.

8 **QVO** †ad secundum, per quod confessio ipsius Thrasonis non uidetur ei obesse. hoc uerum quando nulla examinatione pcedente ultro crimen confitetur, & nullis urgetur indiciis uel probationib. ut. d. lege non tantum. ff. de appell. sed uni sunt indicia cum confessione, reus uenit condemnandus, ut glosa dicta lege prima. C. de confess. †aut quando reus metu probationum confitetur crimen, habetur pro conuicto, ut glosa in capitulo si

quis præbyter, in uerbo confessi. xxiii. dist. & .i. qui sententiā. C. de pœnis.

SVNT autem indicia & probationes super scelere. igitur, ualeat confessio, iur. supra alleg.

- 10 QVO ꝛad tertium dubium, per quod prouocans solus teneatur de dolo, hoc in ciuilibus, sed in criminalibus secus, quia licet confessus fuerit uenisse ad defensam ipsius Milonis, quia tamen percussit, tenetur magis tanquam agens nam uidetur magis puniri debere agentes quam consentientes. ꝛ Quinimo qui aliorum defendit errorem, multo magis damnabilior est illis qui errant, quia non solum errat, sed etiam alius ostendit erroris præparat & confirmat, ut capitulo qui aliorum. xxiii. questione. iii.
- 12 ꝛunde si quis peccantem defendit. accius quam ille qui peccauit coërcetur, ut. c. qui consentit peccantibus. xi. q. iii.

13 EST igitur aduertendum quod quadruplex est cōsensus. scilicet negligentie, consilii, cooperationis, & autoritatis seu defensionis, ut glo. in. c. i. extra de offic. deleg.

14 IN primo ꝛ casu scilicet negligentie minus peccat consentiens quam faciens, nisi forte negligentia nimis crassa fuerit, ut. i. q. i. c. quicquid inuisibilis, & .lxxxvi. distinctione. c. consentire, & c. quid enim.

15 SECUNDO casu ꝛ scilicet consilii . minus punitur quam faciens, plus autem quam negligens, arg. lxxxv. dist. cap. tanta.

16 TERTIO ꝛ casu cooperationis æqualiter peccant facientes, & consentientes, agentes enim & consentientes pari pœna plectendos catholica condemnat authoritas, ut. c. quantæ, iuncta gl. extra de sent. exco.

17 QUARTO ꝛ casu autoritatis seu defensionis. ut in præfenti casu, magis peccat consentiens, defendendo & autoritatem præstando quam faciens, & magis puniendus, ut supra dixi. Et glosa in dicto capitulo primo in uerbo pari pœna, extra de offic. deleg.

18 IN QVANTVM ꝛ attinet ad Henricum Nebalonem licet sit testibus superatus de percussione, ut supradictum est quatenus tamen inficiatus est crimina, hoc non uidetur sufficere, duo siquidem uidentur requiri ad hoc ut quis condemnatur criminaliter: scilicet qd sit testibus superatus, uoce etiam propria scelus initiumque sit confessus, nec sufficeret alterum. l. obseruare. C. quarum appel. non recip.

P R A X I S C R I M I N I S

- 19 PRO resolutione huius dubii certum est, ad hoc ut quis
condemnatus de crimine non audiatur appellans, requiritur q
10 sit confessus & conuictus testibus, dicta lege obseruare, ¶ sed ubi
quis est testibus tantum superatus de crimine, licet inficietur &
neget crimen, tamen est sufficiens causa ad condemnandum: &
& sufficit alterum, aut confiteatur crimen aut conuincatur, ut le
ge qui sententiam. C. de poenis, eo casu poterit appellare, & audie
tur appellans etiam de consuetudine, siue sit superatus testibus
& confessus crimen, aut tantum super sit alterum, potest semper
21 appellare, ¶ excepto a præpositum marescallorum, de cuius po
testate in præsentiarum,

- DEBET tigitur eadem poena legis corneliæ de sicariis pu
niri, sicut Milo, quia consensu cooperationis deliquit sicut Mi
22 lo, ¶ ideo agens & coconsentiens operando pari poena uenit plecten
dus, ut. d. c. quantæ, extra de senten. exco. & glo. in. d. c. i. extra de
offic. deleg.

CONCLVDENDO eo quod iidem Traso & Nebulo sunt
uiles personæ, opinor eos furcis iuxta tabulatum Girardi Milo
nis affigendis laqueo suspendi debere, ibidemq; uitam opera &
manu lictoris exalare, omnibus eorūdem bonis quibus licebit ad
dictis, & confiscatus, super iisdem summam primitus centum li
brarum Parisiensium cuiuslibet conquerentium pro omni repa
ratione iniuriæ damnorum & interesse capiendam adiudi
cando.

S V M M A R I V M.

- 1 Citatio personalis uerum contumacem constituit.
- 2 Exbannitus habetur pro confessio, & contra eam parata est exe
cutio cum capitur, dummodo iudici notescat illum esse de q
in processu agebatur.
- 3 Iudex ad condemnationem absentis non procedit, nisi per testū
examen, fidemq; de maleficio imposito habeat.
- 4 Testes in criminalibus a iudice repeti debent reo absente.
- 5 Iudex his quæ per alium facta sunt stare non debet.
- 6 Testes post examinationem sunt publicandi partibus præsentib.
uel absentibus tamen citatis.
- 7 Sententia in absentem diffinitiuā ultra relegationem non fertur
quod intellige ut infra. nu. 14.
- 8 Melius est nocentem absolueri quæ innocentem damnare.

Ma lesi

- 9 Maleficium probat qui sæpius citatus non comparet.
- 10 Qui apud fiscum causam defendere sæpius conueniit neglexe-
rint, rebus iudicatis subiiciendi sunt.
- 11 Aduerbium sæpius uel sæpe in duabus uel tribus uicibus ue-
rificatur.
- 12 Contumax exbannitus secundum Italix statuta poena sangui-
nis punitur.
- 13 Contra contumacem omnia iura clamant.
- 14 Reus absens sed legitime citatus potest diffinitiuè condemnari
etiam ultra relegationem.
- 15 Absens præsumptiuè confitetur.
- 16 In dubiis pro reo iudicandum.
- 17 Absens uincit si bonam causam habet, sed expensas soluere te-
netur.
- 18 Criminosi absentes per edicta uocati secundum delicti naturam
ad ultimum supplicium damnantur.
- 19 Laqueo suspenditur in dignitate non constitutus.
- 20 Idem excessus magis in uno quam in alio est puniendus.

V A N T V M uero attinet ad Claudium Caligulã
absentem, per informationes culpatur, & oneratur
ad fuisse minis præcedentibus homicidia, per quas
minas idem Milo ultro profitebatur & se iactabat ul-
torem sumpturum contra inde interfectos ante tunc
elapsuram hebdomadam, & hoc in parui cerui taberna, prout
amplius cauetur in penul. & ulti. deposit. testium in prædictis in-
formationibus examinatorum.

T V M secundo iussit in occursum prælibatorum Pluti, Xe-
nii, & Crassi a caupona leonis argentei usque ad crucem. Tiroue-
ri cum eodem Milone & aliis intersectoribus, illico quoque in præ-
tereuntes illic Plutum, Xenium, Crassum, & Dauum insultasse
ac crebris stridorum ensium ictibus illos impetuisse: iactatos hu-
mo, prostratosque (dempto Dauo apprime sauciato) reliquisse, &
illinc se fugæ tergaque dedisse: prout prius & secundus testis exa-
minati in processu & denuo repetiti per iudicem deposuerunt, &
iuramento uallarunt, ita dixerunt & confessi sunt Desiderius Anip-
pus in suis literis remissionis, nec non Bernardus Thra so in suo
interrogatorio & confessione, pariter per confessionem Ferdinan-
di Parasiti in quæstione extortam, & post diem & noctem, & ex-
tra locum tormentorum geminatam; & abhinc se absentasse ab

hac urbe Parisiensis. **CONSTAT** etiam per processum illum debite fuisse citatū ad tres breues dies, & deinde per edicta & sono tubæ palam & publice iuridice & publico programmate uocatus quater de-
nis diebus & quater exabundanti, nec comparuisse: imo pro ue-
ro contumace & tentum & repuratū fuisse.

- QVAERITVR** nunc quid iuris in eum statuendum? Certū
1 enim est quod ꝑ citatio personalis constituit quem uerum contu-
macem, ut cap. uenerabilibus. §. secus de sent. ex com. lib. vi. ita q̃
2 ꝑ uerus contumax siue exbannitus habetur ꝑ confessio, nec po-
stea uidetur de crimine: imo quotiescunq; reperitur, non est opus
alio nouo processu, sed paratur sola executio, dummodo neter-
scat iudici præfatum contumacem esse illum de quo agebatur
in processu, secundum Bar. in l. diuus. uer. & diuus ff. de custod.
3 reo. Et idem Bar. in l. i. ff. de requir. reis prout tamen ꝑ iudex prius
quam procedat ad condemnationem absentis, habeat fidem de
maleficio imposito ꝑ examē testium, ut Bar. in l. inter accusatō
4 rem ff. de pub. iudic. ꝑ repetendo uidelicet uel recolendo testes
ut ita factum est si prius eos non examinauerit, quia ubi iudex nō
examinauit testes in criminalibus, debet iterum a iudice audiri,
& repeti absente reo. l. diuus, la secunda. ff. de custo. & exhib. reo,
ibi, & iterum iusiurandum præstabit, & l. apud eloquentissi-
5 mum. C. de fide instrum. ꝑ Nam iudex non habet stare his quæ ꝑ
alium quam ꝑ se facta sunt, ut in auctentica de sanctiss. episc.
§. si uero crimen, column. nona hoc ideo, quia non omnes ex fide
bona elogia conscribere compertum est, ut d. l. diuus. ff. de custo-
dia & exhibit. reo.

- 6 **ITA** etiam post examinationem sunt testes publicandi, sit
autem publicatio partibus præsentibus uel absentibus, citatis ta-
men. Nam iudex adhibitis sibi testium dictis illa leget in toto uel
in parte, ꝑ se uel notarium, ut Speculat. in ritu. de teste. §. satis
utiliter, in principio, & Nellus inter tractatus Bar. in tract. de pu-
blicatione testium. §. de publicatione. Ergo quia ꝑ conuicto de
homicidio habetur, uidetur teneri, lege cornelia de sicar. poena
mortis, ut. l. qui cædem, & lege eiusdem. ff. ad leg. cornelia. de si-
7 car. ꝑ In contrarium uero uidetur ius insistere, nam iure commu-
ni non potest ferri sententia in absentem supra relegationem, sed
tantum potest irrogari poena scilicet pecuniaria, uel ea quæ æsti-
mationem contingit, quando uidelicet neq; denunciationibus,
neq; edictis præsidis obtemperauerit usq; ad relegationem inclusi

- ne, quod si quid grauius sit irrogandum, puta in metallum, uel capitis poenam, non potest absenti talis poena irrogari. quia ubi poena extenditur supra relegationem, nulla poena irrogatur absenti, ꝑ cum sanctius sit impunitum relinqui facinus nocentis, qꝫ innocentem damnari. ut tex. for. in lege absentem. ff. de poenis, iñ ista glos. & lege absentem. C. de accusat. & l. i. §. i. ff. an per alium caus. appel. & hoc siue lis sit contestata contra reum ante absentiam, ut. C. de requirendis reis, lege prima, siue non sit contestata, ut dicta lege absentem. ff. de poenis, iuris tamen interpretatione his iuribus non obstantibus. ꝑ probatur maleficiū ut sæpius reū esse citatū, ut. iii. q. ix. capitulo decernimus, & l. lege cornelia. ff. ad senatusconsultum syllanianum. Ibi, præterea cauetur, ut hi qꝫ ante quæstionem habitam fugerunt, si aperto testamento liberi in scripti inueniantur, lege de sicariis iudicium fiat, ita ut ex uinculis causam dicant, & conuicti perinde ac si serui puniuntur.
- Et ideo qui apud fiscum causam defendere sæpius conuienti neglexerint, rebus iudicatis subiiciendi sunt, quod ex eo apparet, si sæpe conuienti præsentiam sui facere noluerint, lege contumacia §. contumax, & lege de uno quoque. §. qui apud. ff. de re iudic.
- ꝑ Sæpius autem uel sæpe aduerbium uerificatur in duabus uel tribus uicibus, lege quod in diem. §. seruo. ff. de condit. & demon.
- stra. secundum Dy. ꝑ & potest in eos irrogari poena pro qualitate delicti, scilicet poena sanguinis de statuto ciuitatum Italix secundum Bart. in. l. i. ff. de requi. reis, & idem obseruatur cōmuni usui regni Franciæ ꝑ quia omnia iura clamant contra contumaces, ut habetur in lege ex consensu. §. si ff. de appel. cum similibus.
- ꝑ Theorica autem legis absentem. ff. de poenis, quæ dicit contra absentem non posse ferri sententiam diffinitiuam supra relegationem, sanctius sit impunitum relinqui facinus nocētis, quam innocentem damnare, est intelligenda ubi reus non fuit legitimæ citatus, nā ubi est legitime pōt, absens condēnari diffinitiuē, ēt supra relegationem, ita cauetur in capitulo absens, tertia. quæ. nona quæ tunc demum manifestum est confiteri de criminine cum qui indulto, & tocies delegato iudicio purgandi se occasione non utitur, nihilqꝫ interest, utrum in præsentī examine non omnia quæ dicta sunt comprobentur, cum ipsa quoqꝫ professio ex procurata tortiens constet absentia, ut capitulo decernimus. iii. quæstione nona. ꝑ Nam præsumptiuē crimen uidetur confiteri absens, ut. ff. de re iudic. l. cōtumacia. §. i. & xxiii. q. iii. c. de illicita, in fi. debet tamen illa quæ probata sunt sufficere ad condemnationem ab

- sentis, & omnia simul obliici, ut. xxiii. distin. c. illud, & supra dixi.
- 16 ¶ quod si iura sint obscura, in dubio fertur sententia pro reo, ut in
stitu. de interd. §. commodum, & extra de fide instrumentorū
c. inter in fine. Nam quandoq; actor intentionem probat, & tamē
non liquet iudici de causa, ut. ff. de re iudica. lēge pomponius.
- 17 ¶ Et ideo non utique pronuntiatur secundum præsentem contra
absentem, sed interdū absens si bonam causam habuerit uincet,
ut lege ad peremptorium. ff. de iudic. non tamen uincet absens q̄
ad condemnationem expensarum aduersus præsentem, ut. c. ca
lumniam, extra de pœnis ut. l. propterandum. §. & si quidem. C.
de iudic. ubi dicitur. quod uictus præsens sumptus suos de con
demnatione deducet, præter autem expensas uictus præsens po
terit de calumnia puniri, ut glo. in. d. c. calumniam, & l. iiii. C. de
calumniat. & instir. de pœna temer. litigat. §. aduersus. ¶ Conclufi
ue ergo criminosi absentes per edicta uocari secundum naturam
delicti habita fide de delicto imposito per examen testium pos
sunt condemnari ad ultimum supplicium tex. for. in. l. si appar
tor. de choart. lib. xii. C. & l. ne diu. C. de pœnis. & l. ad commen
tariensem, de custo. reorum. Et quanuis illa iura uideantur spe
cialia quælibet in sua specie, tamen ita obseruatur de communi
- 19 usu & obseruantia prædicti regni Franciæ, ut dixi, ita ¶ quod ubi
per legem ex delicto uenit pœna mortis imponenda, si delinquēs
non sit in dignitate constitutus, uenit laqueo suspendendus secū
- 20 dum Bald. in. l. data opera. C. qui accus. non poss. ¶ Nam idem
excessus, est magis in uno quam in alio puniendus. c. sicut dignū
extra de homicid.

IGITVR mea fert opinio (salua tamen melius sententia tra
tione) quod memoratus Claudius Caligula legionarius absens
tanquam uerus contumax est conuictus de sibi impositis homi
cidii & uulneribus Dauo illatis, debent quæ diffinitiuē condē
nari uitam terminare furcæ iuxta tabulatum Girardi Milonis af
figendæ, omnia & singula eiusdem bona confiscata, qbus licebit
declarari super hisdem primitus summam centum librarum Pa
risiensium capiendam cuilibet conquerentium adiudicando
pro omni iniuria, damnis & interesse, per quemlibet illo
rum prætensis. Aliis autem partibus super hisdem bonis
interesse prætendentibus etiam satisfactis, & ita mihi ui
detur.

- 1 Imago cuius sit per caput dignoscitur.
- 2 Dictumq; testis dicentis talem cognouisse, quare eius caput uidit, ualet.
- 3 Talis quis esse præsumitur in quali habitu reperitur.
- 4 Stigmata quem discere faciunt.
- 5 Opem fert qui ministerium atque adiutorium præbet.
- 6 Qui non protexit cum potuit in pari causa factori habendus est & si insistere non potest ei parcendum est.
- 7 Fuga post delictum commissum est iudicium.
- 8 Delatio Gladii facit iudicium.
- 9 Gladii sanguinolentia iudicium dici potest.
- 10 Violatio uirginitatis qualiter dignoscatur.
- 11 Mendacium facit iudicium contra eum qui mentitur.
- 12 Testis in eorum testimoniis singulares non probant.
- 13 Socio criminis alleganti euidentem rationem de commissio communiter facinore creditur.
- 14 Fatigatus in tormentis quæ dicit ut testis, ueritas dicere uidetur, hæc extra torturam confessionem reuocare potest.
- 15 Intellectus ad lege prima. s. cum quis latrones. ff. de conditionibus.
- 16 Varietas loci & temporis in testibus quando eorum dicta re probet.
- 17 Testes singulares probant actus reiterabiles, ad unum & eundem finem tendentes.
- 18 Iudicia diuersa per quos testes probari debeant.
- 19 Iudicia indubitata legi & a lege approbata iudici indubitata esse debent & concludere.
- 20 Iudicia a iure approbata, non minus probant quam testes & instrumenta, nu. 31.
- 21 Præsumptio iuris & de iure quæ dicatur.
- 22 Fictio iuris quæ sit.
- 23 Vxor præsumitur stipulata dotem sibi reddi.
- 24 Arrogatus intelligitur stipulatus quartam partem bonorum arrogatoris, si emancipetur.
- 25 Iudicia quæ æquiualeant testibus & instrumentis sufficiunt ad ferendam sententiam.
- 26 Homicidium notorium dicitur si quis uisus est cum gladio sanguinolento fugere & ibi aliquis mortuus reperitur.

- 27 Duo indicia certa & indubitata, aut duæ præsumptiones cum aliis adminiculis plene probant.
- 28 Singula quæ non profunt, simul multa iuuant, nu. 33.
- 29 Indicia simul iuncta, & a lege approbata indubitata dici possunt & ex eis ad condemnationem proceditur.
- 30 Conuictus & sponte confessus potest capitaliter daminari.
- 31 Auxilia plura circa idem eiusdem generis ex eodem facto descendente simul mixta coniuncta concurrentia rem perficiunt & plenam probationem adducunt.
- 34 Duo uel plura unum perfectum constituunt.
- 35 Causa principalis criminalis per argumenta & præsumptionem terminatur, quanquam delictum liquide probari non possit.
- 36 Causa civilis per indicia & præsumptiones terminari potest.
- 37 Pluraliter creditur.
- 38 Indicia tria uel tres semiplenæ probationes unam probationem operantur.
- 39 Indiciis quibus sumitur plena probatio per ea sumitur & sup-
plicium.
- 40 Impubes qui non iuuat dominum non tenetur senatusconsulto
infringendo ea concurrant, quæ hic exprimitur.
- 41 Proximus pubertati quis dicatur in delictis.
- 42 Dolus non præsumitur nisi per indicia perspicua compro-
betur.
- 43 Aetas non releuat a pœna quando delictum potest in personam
cadere.
- 44 Affectus punitur non secuto effectu, sed iure municipali & cõsue-
tudine regni Franciæ non punitur, & nu. 45.
- 46 Pœnæ personales actum requirunt consummatum, minores uero
actum inchoatum.
- 47 Delictum qualiter incohetur.
- 48 Intellectus ad lege is qui cum tello. C. ad lege cornel. de fi-
cariis.
- 49 Affectus in leuioribus delictis non punitur nisi sequatur ef-
fectus.
- 50 Malorum mores infirmitas animi impuberis non excusat.
- 51 Iniuria facta filio dicitur facta patri & facta uxori uidetur facta
uiro.
- 52 Iniuria consanguineo facta sibi facta uidetur, & facta seruo uide-
tur facta domino.

- 33 Pro defensione consanguineorum uel dominorum an licita sit
offenso.
- 34 Moderamen inculpatae tutelae quod dicatur.
- 35 Omnes de occiso tenentur, licet unus ex pluribus animum habet
sibi occidendi percussit quem interemit.
- 36 Facientes & consentientes cooperando aequaliter peccant.
- 37 Minori an & quando in delictis succurratur.
- 38 Iniuria atrox quando fieri dicatur.
- 39 Iniuriam atrocem faciens qualiter puniatur.
- 40 Indicium criminale dicitur etiam ubi agitur de crimine ad poe-
nam pecuniariam fisco applicandam.
- 41 Actio ad uindictam quando civiliter & criminaliter com-
petat. up. de iniuriis lib. 1. cap. 1. §. 1. IV. 107. 1. 1. 100.
- 42 Agens iniuriarum quid in libello exprimere habeat.
- 43 Damnum culpa datum uenit iniuriae appellatione.
- 44 Agens iniuriarum civiliter ad damnum culpa datum non potest
et criminaliter postea pro contumelia agere.
- 45 Admenans sed non percussus qualiter teneatur.
- 46 Iniuriae tot sunt quot sunt personae iniuriarum facientes & plurib.
uerberantibus quilibet delinquere dicitur.
- 47 Pro delicto in plures commissio, quilibet cuius interest per se po-
test agere uel accusare.
- 48 Actio competit patri & uiro pro iniuria facta filiae nuptae.
- 49 Actio iniuriarum oritur tribus quatuor aut quinque pro iniuria
uni facta.

- 1 **A C C H V S** Ebrio tredecim annorum cum dimi-
dio, & alter famulorum memorati Milonis agnosci-
tur per primum & secundum testem inquisitionis ex
aspectu, eo quod est imberbis, & per caput enim, cuius
sit imago, dignoscimur lege cum in diuersis. ff. de re
lig. & sumpt. funer. ubi dicit Bar. quod si testis interrogetur si co-
gnoscat talem, & dicat, quod sic, quia uidit eius caput & faciem,
sufficit & ualebit eius dictum.
- 2 **C O G N O S C I T U R.** Item per eosdem testes ex habitu, eo quod
caligis bipartitis sit indutus, prout erat tempore homicidiorum.
Talis siquidem esse dignoscitur, qualem habitus demonstrat.
Et ex habitu dignoscimur. Item apud labconem. §. si quis uirgi-
nes ff. de iniur. & Spe. in titu. de aduocat. §. ii. & dignoscimur etiam
per stigmata, ut. l. stigmata, de fabricen. li. undecimo. C. & l. pe.

de aqua duc. eodem lib. C. & supra dixi in depos. primi testis inquisitionis.

CONVINCITVR. hisdem testibus eidem accaratis & exhibitis siue confrontatis, & nulla per eum perfidia saltem concludente in eos obiecta, prædictis ad fuisse homicidius, & adhuc per dictum secundi testis strictum ensẽ ad pugnum habuisse, nota men quempiam percussisse, fertur. Opem ergo fert, qui ministrum atq; adiutorium præbet. In furti s. opẽ, & l. si pignore. § q. 6
ferramenta. ff. de furt. tuel qui potuit protegẽre & non adiuuic, in pati causa factori habendus est, si insistere non potuerit, parẽdum est ei. l. omne delictum. § qui propositum. ff. de remilit. & l. i. § occisoriũ. ff. ad senatusc. syllab. sup. metubem

CONVINCITVR itaque per dictum tertii & quarti testis inquisitionis eidem exhibitorum, & per eum minime exceptorũ, de fuga incontinenti post, & prope locum homicidiorum stricto ensẽ ad pugnum cum eodem Milone & aliis. Et sic sunt duo testes qui deponunt de ense stricto, non tamen eodem loco. Et adhuc penultimus testis deponit de ense stricto & sanguinolento. 7
Fuga ergo post delictum commissum est indicium, ut l. leg. cornelia, uerbo. præterea cauetur. ff. ad senatusc. syllab. t delatio gladii potest dici aliud indicium, quod lex præsumit ad malum, ut C. de armo usus. l. una, lib. x C. et in auct. de armis columini. 8
F sanguinolentia gladii potest dici aliud indicium, ex quo capitur coniectura, sicut & alias. ff. de donat. inter uir. & uxor. l. utrũ, 9
sic in primo coitu dignoscitur uiolatio uirginitatis, & probatur per aspectum lineæ aminis sanguinolenti, ut glos. in capi. satis xxxlii. q. v. 10

CONVINCITVR demum per edictum & depositionem Ferdinandi Parasiti in questione extortam & gladiatum fuisse, & interemptos tunc uiuentes tempore insultus & rixæ percussisse, quem quidem Parasitum ei exhibitum & accaratum & suam confessionem eo Ebrione præsentẽ sacramento confirmantem nulla exceptione aut perfidia excepit.

INTERROGATVS super his indiciis fatetur esse famulum eiusdem Milonis, & omnium delinquentium habere notitiam.

FATETVR eundem Milonem litem habuisse cum occis.

FATETVR inquam eundem Milonem audisse conquerentem, & molestum esse litem succubuisse contra & aduersus nunc in

perfectos, & hoc in prandio diuersorii parui cerui facti, minas autem audisse inficiatur.

- 11** **INFICIATUR** etiam adfuisse homicidiis, scit autem commissi fuisse, sed a quibus, dicit nescire, sic inuenitur in mendacio quia tribus testibus conuincitur adfuisse homicidiis, scilicet per dictum primi, & secundi testis, & dictum Ferdinandi Parasiti torti digladiatum fuisse, quinimmo Parasitus dicit percussisse, per
12 **VIDENTUR** autem & ultimum testem aufugisse a loco homicidiorum stricto ense, & adhuc per ultimum testem stricto ense & sanguinolento. † Et sic sunt quatuor testes qui deponunt de strictione gladii, quod inficiatur, & idem mendacium est maximum indicium siue præsumptio contra eum qui mentitur, ut l. unius. §. testes ff. de quæstio. & c. literas, extra præsumptio.
- 13** **VIDENTUR** tamen hi testes esse singulares. Nam primus testis dicit eundem Ebrionem homicidiis astitisse, secundus astitisse & ense ad pugnæ strinxisse tertius & quartus testis dicunt eum uidisse fugientem prope locum, & incontinenti post homicidia ense stricto. Et adhuc tertius testis de ense stricto & sanguinolento loquitur. Ferdinandus Parasitus unus ex reis dicit eundem Ebrionem defunctos tunc uiuentes tempore homicidii percussisse, & ideo non uidentur hi testes concludere, neque probare, ut capitulo cum dilectus. §. nos uero ibi, cum contra hoc eorum esse probatio insufficiens, eo quod singuli essent in suis testimoniis singulares, extra de electio. † Et maxime non uidetur adhiberi fides depositioni Parasiti in quæstione extorta, cum confesso uel conuicto non credatur de loco, nisi alleget euidentem rationem de commissio communiter facinore. l. sicut. C. de qd. & l. i. §. cum quis latrones ff. eodem.
- 14** **IN** contrarium autem † quæ tormentis fatigatus dicit ut testis, ueritatem ipsam dicere uidetur, nec posset reuocare confessionem extra torturam, imo tenebit, lege edictum, iuncta glossa in uerbo efficacissimas. ff. de quæstio. lex autem. sicut. C. de quæstio. † & d. l. i. §. cum quis latrones. ff. eodem, loquitur quando tortus ad euitandum de se sententiam alios criminatur, perique enim dum metuunt ne forte apprehensi alii eos nominent, prodere eos solent, impunitatem sibi capientes, ut. d. §. cum quis quo casu non est eis credendum sine uerisimilitudine, ut. d. iuribus.
- 15** **Q**UOD tamen testes sint singulares, hoc non infert quin concludere possint quoad indicia. Nam esto quod in delictis testis debeat deponere & concordare de tempore & loco, & quod uer-

rietas loci & temporis reprobet testem, ut in Daniele & Susanna, ut. c. nos. §. item Daniel. ii. q. vii. hoc habet locum quando de certo tempore est questio. quod exigitur ad alicuius rei & facti existentiam in actu non reiterabili, ut in homicidiis, ut lege quāuis, in fin. C. ad leg. iul. de adulte. & Barto. in lege uulgaris. ff. de furt.

- 17 **SED** fin actibus reiterabilibus, ut in istis, secus quia actus rei terabiles qui tendunt ad unum & eundem finem, possunt probari per testes singulares, & sufficit quod testes diuersis temporibus, uel eodem loco, uel diuersis locis uiderint & iudicint a diuersis, uel quod aliqua pars uicinitate clamet de hoc actu reiterabili, ut capitulo qualiter, & quando il. ii. & ibi Innoc. extra de acc. & c. super eo, extra de eo qui cogno. confang. uxore suae. & Bar. in l. ob carmen. §. testes. ff. de testib. & supra dixi in inquisitione primi testi. in glo. uerbo nonam.
- 18 **QVAERITVR** † autem per quot testes debeant probari haec indicia ita diuersa? dicit quod quando testis non testificatur de maleficio ipso sed de indicio quodā, dicens quod reus fuit re pertus tali nocte in loco ibi uicino, quando fuit contractum maleficio, hoc indicium non sufficeret probari per unum testem, sed duo requiruntur, ut glo. in l. si. ff. familie hereticum. & lege ubi numerus. ff. de testibus. Quando uero indicium non esset remotum, sed propinquum & tangens negotium de quo queritur, tunc unus bonus testis de uisu sufficeret, ut lege maritus. ff. de questio nibus, uel confessio. extra iudicium, uel captus ibi, & dicitur quod est propter hoc, ut lege capite quinto. ff. ad legem iuliam de adulteriis. Tunc posset esse indicium ita propinquum quod esset sufficiens ad torturam, & potest probari per unum testem, ut uidere fugientem cum gladio sanguinolento prope locum delicti secū dum Bar. in l. si. ff. de questio. ubi dicit ita intelligi debere glo. d. l. si ibi, praecedente suspitione, & glo. in l. si quis. C. ad l. iul. maiest. uel etiam si unus testis testificatur de maleficio ipso probaretur indicium, quod sufficeret ad torturam, ut glo. in l. iiii. C. ad legem iuliam maiest. & capitulo fina. extra de iure iur. & d. l. si. ff. de questio.
- 19 **SVNT** † certe hic plura indicia concurrentia indubitata legi, & a lege approbata, ideo iudici debent esse indubitata, lege si tutor. ff. de pericul. tuto. Et talia indicia debent concludere iudici, alias facit litem suam, quia dicuntur indicia indubitata, ut Bal. in l. si. C. de probatio.

- CERTA ¶ ergo indicia quæ iure non respuuntur, non mino-
 rein probationis quam instrumenta continent fidem, ut. l. indicia
 C. de rei iudi. & C. arbit. ut. le. final. & lege in exercendis. C. de
 21 fide instrumento ¶ & talia indicia capiuntur pro præsumptioni-
 bus iuris & de iure, & dicitur talis præsumptio scilicet iuris & de
 iure, cum iur fingit & statuit super ficto contra quam fictio em
 non adinittitur probatio contraria, ut capitulo ad id, & capitis
 qui, extra de de spons. & de condit. appof. capitulo per tuas, nam
 legis dicitur esse sententia, ut lege si hi qui adulteri. C. ad leg. iu.
 de adult. & lege excipiuntur. ff. ad senatusconsult. syllania. Et in
 autentica ut liceat mat. & auzæ columna. viii. & dicta. l. si. C. de
 probat.
- 22 FICTIO ¶ autem iuris est quando ius certum de aliquo fa-
 cto fingit statuendo oppositum exemplum, sius fingit uxorem sti-
 pulatam dotem sibi reddi, licet sit certum quod non fuerit stipu-
 lata, sed in fauorem mulieris ius hoc fingit, ut Abba. in capitulo
 is qui, extra de spon. & capitulo quanto, extra de præsumpt. nec
 aliquis audiretur ad probandum contrarium, ut. C. de rei uxo.
- 24 actio. l. i. §. fidem in arrogato, qui semper intelligitur stipulatus
 quartam partem de bonis arrogatoris si emancipetur, ut. l. si arro-
 gator. ff. de adoptio. similis præsumptio est. xi. q. i. capitulo si quis
 clericorum, & extra qui ma. accus. post. capitulo insuper, ut su-
- 25 pra in suis locis diximus. ¶ & talia indicia sufficiunt ad ferendū
 sententiam, quia æquivalent testibus & instrumentis, ut capitulo
 afferte mihi gladium, extra de præsumpt. Quinimmo nec tanta
- 26 indicia requiruntur ad condemnationem, unde ubi quis uisus
 est fugere cum gladio sanguinolento, & ibi reperitur aliquis mor-
 tuus, ex hoc est homicidium manifestum quod ipse fecit, & tale
 maleficiū dicitur esse notorium secundum Barto. in. l. fur. ff. de
 fur. ubi etiam tex. ibi, & lege capite quinto. ff. ad. l. iul. de adult. &
- 27 Bal. in. l. si. C. de probat. ¶ duo nempe indicia certa & indubita-
 ta, aut duæ præsumptiones, ut quia reus uisus est in delicto com-
 misso, & in fuga post delictum stricto ense, & hoc probatur per
 duos testes, ut supra faciunt plenam probationem cum aliis ad-
 miniculis: scilicet quia alius testis dixit uidisse ensē sanguino-
 lentum fugiendo, alius uidit eum percutere in insultu, ut glo. fin.
- 28 in. l. ii. ff. de excus. tuto. ¶ quia quæ non prosunt singula, multa iu-
 uant lege rationes, & lege instrumenta, & lege non nudis. C. de p-
 29 ba. ¶ & ea indicia simul iuncta uel mixta, & a lege approbata, pos-
 sunt dici indicia indubitata, ex quibus potest procedi ad condē-

30 nationem quadruplici ratione. Prima, sufficit quod quis sit testi-
bus superatus, uel uoce propria confessus, ad hoc ut possit capi-
talis sententia contra eum proferri, ut. C. de pœnis lege. qui sen-
tentiam, & C. de episcopis, & clericis. l. si quis, & C. quorum ap-
pel. non recip. l. ii. ita eo modo ex prædictis iudiciis a iure appro-
batus poterit sententia capitalis proferri, ut. l. si hi qui ad ulte. ii. C.
31 ad. l. iul. de ad ulte. & l. excipiuntur ff. ad senatuscon. sylla. ꝛ nec
minorem auctoritatem & fidem probatam, quam testes uel instru-
menta uidentur hæc talia iudicia continere, ut. l. ad probationē
leg. ii. C. de proba. & tam testes quam aperta iudicia & manifesta
æquiparantur, ut possit sequi sententia diffinitiuā, ut. d. l. si. C. de
probat.

32 SECUNDA ratio, ꝛ quotiens circa idem plura auxilia eius-
dem generis ex eodem facto descendunt simul commixta iun-
cta concurrunt, dicuntur rem perficere & plenam probationem
adducere, ut. ff. de excus. tuto. l. ii. §. hoc. amplius, & ff. de appel.
l. si qui separatim. §. i. & C. qui numer. tutel. l. una. sic a simili su-
pra dicta iudicia simul iuncta plenam probationem inducunt.
33 ꝛ Ideoq; singula quæ non prosunt, multa iuuant, ut in auct. de fi-
de instru. §. si uero additum, & §. si uero nullus, colla. vi. & instit.
de hæred. insti. §. si plures, & extra de testib. c. præterea, & C. de
testa. l. sancimus.

34 TERTIA ratio, ꝛ uidemus quod duo uel plura unum perfe-
ctum constituunt, ut. C. de agric. & censit. lege cum scimus, in
princip. Quid ergo plura? Reperitur in iure quod ipsa principa-
lis causa criminalis per argumenta & præsumptionem dignosci
35 tur, & terminatur, ꝛ quanquam liquide delictum probari nō pos-
sit, ut. ff. de rē mili. lege non omnes §. a barbaris, ibi & si hoc liqui-
de probari non possit, argumentis tamen dignoscendum est, &
tamen capitalis causa ibi agebatur, ut constat per legem deserto
rem. §. is qui. ff. eodem, & facit in auct. ut liceat mat. & auia. §. il-
lud colla. viii.

36 QVARTA ratio, ꝛ cum in qualibet causa ciuili regulari-
ter duæ semiplenæ probationes faciant unam probationem ple-
nam & possit causa ciuilis per iudicia, & præsumptiones proba-
ri ut extra de præsumptio capitulo ex literis, & arg. ff. de his qui
sunt sui, uel alieni iur. lege filium, & notari consuevit in lege in
bonæ fidei contractibus. C. de reb. credit. & lege etiam proprietar-
tis. C. de prob. plus tamen ualere debent & operari tria uel plura
37 auxilia quam duo. ꝛ Nam ratio consistit ut plus tribus quā duo

- bus credatur, pluralitati enim standum est, uel. ff. de pactis lege
maiores, & ff. de testib. lege. iii. § hæc uerba, & C. de fideicom.
38 lege questionem, in fine. † Ergo tria indicia uel tres semiplenæ p
bationes, unam probationem poterunt operari, ut. l. si hi qui adul
terii. ff. ad leg. iul. de adult. ubi dicitur quod uiolenta præsum
prio quam lex pro plena probatione habet, æquipollet confessio
39 ni partis, † indicia ergo quibus sumitur plena probatio, per ea su
mitur & supplicium, ut. d. l. excipiuntur. § ad senatus. sylla. iun.
40 sta glo. ubi dicitur tex. † ex impubere sumitur supplicium per indi
cia, & ibi cauetur quod quidam puer non multum aberat a pu
bertate, & ad pedes domini cubuerat cum occideretur dominus
nec postea eadem eius prodiderat: ut enim opem ferre eum non
potuisse constabat, ita silentium postea præstitisse certum erat, &
his duntaxat impuberibus senatuscōsultum parci credebatur, qui
tantum sub eodem testō fuissent. Qui uero ministri uel partici
pes cædis fuissent. & eius ætatis, quanquam nondum puberis, ut
rei intellectum capere possint, his uon magis in eadem domini
quam in nulla alia causa parci oportere. Et sic tria tantū erant in
41 dicia contra impuberem. † Primum, prope pubertatem erat, qd
dicitur distare per sex menses, ut. l. si. ff. de lib. exhib. Secundum
ad pedes domini cubuerat. Tertium, necem domini non prodide
rat, ut glo. in. d. l. excipiuntur, & ita uidemus qualiter impuberes
teneantur de delicto, ut insti. de obli. quæ ex. delic. nasc. §. penult.
sic in nostro casu agitur de impubere, qui plumbis urgetur indi
ciis a lege approbatis, ut supra diximus, quibus etiam probatur
dolos, tum ratione mendacii, tum eius præsentis & digladiatio
42 nis, in homicidiis percussione & sanguinolentis gladii. † itaque
ex indicis perspicuis comprobatur dolus leg. dolum. C. de dolo.
43 † Ergo quauis impubes, uidetur teneri. l. corn. de sic. pœna mor
tis similitudine supplicii qua eius participes & fautores supra cō
demnati, ut. l. si quis te reum. C. ad leg. cor. de sic. & l. impunitas
C. de pœnis, & ff. de fur. l. impuberem, ubi dicitur posse cum ini
pubere damni iniuria agi, & cum impubere culpæ capace lege
44 aquilia agi posse pro furto. † Qui ergo homines occidendi cau
sa ambulauerit, perueniendo ad aliquem actum punitur capite,
scilicet lege cornelia de sicariis, non habita differentia cuius con
ditionis hominem interemerit lege prima. §. primo. ff. ad leg. cor.
45 de sic. † iure autem municipali & consuetudine regni Franciæ
regulariter non punitur animus, nisi sequatur effectus, & puni
tur tantum homicidium subsecutum. Idem tenet. Bart. in d. l. si

- 46 in rixa, & l. i. §. diuus. ff. ad. l. corn. de sica. ¶ poenæ ergo personæ
les, scilicet amissionis uitæ & membri, requirunt actum consumma-
tum. Sed poenæ minores, non requirunt delictum consummatum,
sed inchoatum, ut ff. de extraordinariis crimi. l. i. §. qui puero, ibi,
perfecto flagitio punitur capite, imperfecto deportatur, & Bald.
47 in. l. si quis non dicam rapere. C. de episcopis, & clericis, ¶ inchoa-
tur autem delictum statim quod conatus transit in alium. i. con-
tumeliam alterius, & non ante, licet finalis effectus non sequatur.
Et hoc potest contingere dupliciter, primo per actum remotum
a principali delicto, sicut in insultu ad homicidium faciendum,
uel per actum propinquum, sicuti est uulnus. Actus ergo uerbi &
actus facti remotus minus punitur. Sed actus propinquus acrius
punitur, iudex tamen ibi ex officio mitigat poenam, ut. ff. de poe-
nis, lege si quis aliquid §. nondum, & l. aut facta. §. euentus. ff. eo-
48 dem. ¶ Nec obst. lex, is qui cum telo. C. ad. l. cor. de sica. quia ibi
delinquens punitur eadem lege, non tamen eadem poena, ac si
consummasset delictum, ut not. Guil. de Cuno in. d. l. si quis non
49 dicam rapere. ¶ In leuioribus etiam delictis non punitur affectus
nisi sequatur effectus. l. i. §. si. ff. quod quisq; iur. nisi lex aliter cõ-
50 seat, secundum Bar. in l. generaliter. §. i. ff. de calumniat. ¶ Malo-
rum igitur mores infirmitas animi impuberis non excusat, ut. C. si
aduersus delict. l. i.

IN contrarium uero non uidentur inferre iura ad hoc ut idẽ
Ebrio impubes, lege cornelia de sicariis teneat in casu præsentì.
Nam esto quod adfuerit homicidiis cum Milone eius domino
& magistro, & quod gladium strinxerit, ex hoc non uidetur ali-
cui præbuisse causam mortis. Et in hoc considerata est affec-
61 tio. ¶ Nam iniuria facta filio fit patri, & si facta fuerit uxori, uide-
52 tur facta uiro, ut. l. i. ff. de iniur. ¶ Et si facta fuerit consanguinco,
uidetur facta sibi, ut. l. lex corne. ff. de iniur. & l. i. ii. & iii. ff. de li-
ber. caus. & si facta sit domino uidetur facta seruo, cum benefi-
cio affici hominẽ intersit hominis affectionis ratione, ut lege ser-
uus ea. l. ff. de seruis export. & ff. de tute. & ratio. dist. l. i. §. sed nõ
53 nullos, ¶ & ideo eo casu uidetur esse licita offensio pro defensio-
ne consanguineorum uel dominorum, ut lege ut uim, iuncta glo.
& ibi Bar. ff. de iust. de iur. Et Bar. in. l. facultas de iure fisc. lib. x.
C. uerum est quod cum inoderamine inculpatæ tutelæ debuit fie-
54 ri hæc defensio, ut. l. i. C. unde ui. ¶ inoderamen autem inculpa-
tæ tutelæ est offensio circa defensionem, uel dicitur moderata de-
fensio quando aliter quis non potest euadere siue per transire qn

recipiā offensionem, ut. d. l. ut uim, & ibi Bar. ff. de iust. & iur. & l. scientiam. §. qui cum aliter. ff. ad legem aquiliam. & dicit Bart. in. d. l. ut uim quod ad maiorem cautelam defensor debet clamarere succurrite. uel occurrere, ut docet glo. in. l. iiii. ff. ad legem aquiliam & in. l. furem nocturnum. ff. ad leg. corneliam, de sicar. Sed in nostro casu Milo, & alij participes erant aggressores, & aggressi siue insultari carebant gladiis, & baculis, dempro Dauo famulo defuncti magistri Chrysostomi Crassi. Ideo nō uidetur defensio facta cū moderamine inculpatae tutelae, quia potuit euadere sine offensione, & licet ex pluribus habentibus animum occidendi unus tantum percussit quē interēmit, omnes tamen tenentur de occiso, ut glo. in. l. si in rixa. ff. ad legem corneliam de sicariis & Exodi. xxi. c.

SED esto adhuc quod fuerit iu dolo. & praeberit cōsensum cooperationis, & aequaliter peccent facientes & consentientes cooperando, ut capitulo quantae iuncta glo. extra de senten. ex. comm. & qui iniunxerunt atq; adiutorium praebet. opem ferat lege in furti. §. ope, & l. si pignore §. qui ferramenta. ff. de furt. At tamen debet haberi ratio aetatis huius impuberis. Nam licet minor annis uiginti quinque in delictis non increatur in integrum restitutionem, utiq; in atrocioribus quae proueniunt ex animo, interdum tamen miseratione aetatis ad mediocrem poenam iudicem perducere debet, ut lege auxilium. §. in delictis. ff. de minor. fere si quidem in omnibus poenalibus iudicii aetati, & imprudētia succurritur lege fere ff. de regulis iuris, & succurritur minori uel ipso iure, uel per restitutionem. nam cum minor aut infans delinquit in ipso iure non tenetur. ff. de rei uindicatione, lege quod infans, aut maior infante delinquit, & tunc aut per culpam, & tunc succurritur per in integrum restitutionem, ut in nihilum teneatur, ut. C. si aduers. delict. l. i. in fine. Aut dolo delinquit, & tunc si ciuiler agitur non iuuatur, ut ff. de minor. lege si ex causa. §. si in commissum, nisi ut pro confesso uel transacto habeatur, ut ea lege. §. nunc uidendum. Si criminaliter agatur, aut est atrox delictum tantum & non subuenitur, nisi quatenus miseratione aetatis produxerit iudicem ad mitiorem poenam aut atrocissimam, & d. l. auxilium. §. in delictis, & glo. in. d. l. fere. ff. de regulis iuris.

SIC mirius agendo uidetur idem Ebrio pro interesse publico teneri actione iniuriarum quanti iudex aestimauerit, scilicet in fustium castigatione. Nam ubi manus inferuntur, re dicitur fieri iniuria, ut lege prima. §. iniuriam. ff. de iniur. & omnis iniuria quae

- manu fit, lege cornelia de iniuriis continetur lege lex cornelia. ff. eodem; & atrox fit iniuria, ubi etiam tantum uulnus illatum est, uel os alicui percussum lege prætor. §. atrocem. ff. eodem. ¶ Pro atroci ergo iniuria extra ordinem ex causa, & persona iudex statuiere solet. Nam serui quidem flagellis cæsi dominis restituntur, liberi uero humilioris quidem loci fustibus subiciuntur, cæteri autem uel exilio temporali, uel interdictione rei cæte coërentur quia interdicitur eis ars sua lege finali iuncta glo. ff. de iniur. & hoc quo ad publicum interesse fisci. sic ubi criminaliter agitur uictoria est fisci pro publico interesse, ut no. in lege agraria. ff. de termini. moto. & supra dixi in uerbo querimonia, in glo. dicitur autem ¶ iudicium criminale etiam quando agitur de crimine ad pœnam pecuniariam fisco applicandam, ut glo. in §. in summa.
- 61 uerb. extraordinaria, instr. de iniur. ¶ solemus tamen dicere ex quibus causis publica suat iudicia, ex his causis non esse nos prohibendos quo minus priuato agamus. Sed hoc uerum ubi non principaliter de ea re agitur quæ habeat publicam executionem, quod ergo de. l. aqui dicemus? Nam & ea actio principaliter hoc continet, hominem autem occisum non principaliter. Nam ibi principaliter de damno agitur quod domino datum est, at in actione iniuriarum de ipsa cæde ut uindictetur, & non ut damnum satisfiat agitur, ut lege prætor. §. at quin solemus. ff. de iniuriis. agitur ergo ciuilitur iniuriarum, ut criminaliter, lege cornelia de sicarijs ad uindictam tantum, & quod tibi non abest peti uidetur, & quod alteri non adest ut glo. in dicta lege prætor. §. quid ergo, uerbo
- 62 principaliter. ¶ Cum ergo dicitur conuenio te lege aquilia quia hominem occidisti, oportet damnum exprimi, scilicet, conuenio te ad decem, quia in tantum me damnificasti. Sed secus in actione iniuriarum, quia non exprimitur certum, sed iudex æstimat iniuriam descendente ex lege cornelia de iniur. ut lege constitutionibus §. fina. ff. de iniur. Sed damnum non uenit in actione iniuriarum principaliter, sed bene secundo & accessorie, ut glosa
- 63 in dicto. §. quid ergo, uersicu. satisfiat ut. ¶ interdum etiam iniuriæ appellatione damnum culpa datum, significatur, ut in l. aquilia dicere solemus, ut dicta lege prima. §. primo de iniur. & l. sed & si quencunque. §. i. ff. ad lege aquil. Sic ideo possumus agere ciuilitur actione iniuriarum æstimatione iudicis facienda pro contumelia lege constitutionibus. ff. eodem. ita etiam criminaliter & extra ordinem. ut glo. ibidem, uersicu. æstimatione, & lege fina. eodem, & sic pro atroci iniuria potest agi criminaliter & ciuilitur actione

- actione iniuriarū ad uindictam, ut l. domini C. de iniur. iuncta gl. magna & lege item. §. si quis seruo uerberato ff. eodem, dūmmodo non agatur principaliter de ea re quæ publicam executionē, habeat, dicto §. at quin solemus, caute ergo agendum est, ¶ nam si primo quis agat ciuilit̃er iniuriarum ad damnum culpa datū scilicet aquilia, non poterit postea agere criminaliter pro contumelia, ut iniuriarum. Nam non est eadem res, cum altera actio ad damnum pertineat culpa datum scilicet aquilia, altera ad contumeliam, ut iniuriarum. ut lege item apud labeonem. §. si quis seruo. ff. de iniur. iuncta glosa ibidem, uer. altera. Et d. l. prætor. §. i. iuncta glo. in uerbo actionem. ff. de iniur.
- 65 VT quia ¶ igitur idem Ebrio non pulsauit defunctos, aut illo rum alterum, uerum aduersus costantum manus leuauit, & gladium strinxit, quos terruit & quasi uapulaturus non tamen percussit, utili actione iniuriarum uidetur teneri erga conquirentes suorum iniuriam prosequentes pro interesse priuato, ut lege item apud labeonem. §. si quis pulsatus. ff. de iniur. non autem uidetur teneri l. corn. de iniuriis, ut glo. ibidem, & lege lex cornelia, & §. inter, eodem, & lege legis. ff. ad legem iuliam de ui priuat. Sed hoc uerum esset, nisi aliter effectus fuisset secutus, scilicet homicidiorum, sed quia commissa plura homicidia a pluribus, ideo habet locum lex cornelia de iniuriis, pro atroci iniuria, dicta lege finali. ff. de iniur. ¶ Et tot sunt iniuriæ quot sunt personæ iniuriæ facientes, ideo omnes tenentur actione iniuriarum, & singulorum in est proprium maleficium. Ita quod quando sunt plures iniuriam pluribus facientes, ut nouem hi homines fecerunt insultum contra quatuor, certe punientur insultantes de tot insultibus quot sunt personæ insultantes, cum certum sit quod quilibet insultantium fecit insultum contra quemlibet eorum qui sunt insultati, ut lege si plures ff. de iniur. & lege si quis in graui. §. si cum omnes domini. ff. ad senatuscon. syllania. ¶ Et ideo quando committitur delictum in plures, quilibet cuius interest potest agere uel accusare ex persona uniuscuiusq; & quilibet habet actionē per se insolidum, ut l. i. in fin. ff. de iniur. ¶ unde si nupta filiafamilias iniuriā acceperit, & uir & pater iniuriarum agant, tanti patri condemnandus est reus quanti condemnaretur si ea uidua esset, uir tantum quanti condemnaretur si ea in nullius potestate esset, ¶ sua cuiusq; iniuria propriam æstimationem habet. ¶ & sic ex una iniuria interdum tribus quatuor aut quinque personis oritur actio iniuriarum. l. cum qui nocentem. §. si nupta. ff. eodem, neq; unus

PRAXIS CRIMINIS

actio per alium consumitur, ut puta uxori meæ filię familias iniuria facta est, & mihi & patri eius, & ipsi uxori, & etiam auo & nurui si habet, iniuriarum actio incipiet competere. d. l. i. §. si. ff. de iniur.

CEDIT. ergo animi mei arbitrio eundem Ebrionem pro contumelia, scilicet pro reparatione iniurię condemnari debere cæsum uirgis manu. & opera listoris in quadriuiis assuetis in exiliū perpetuum a regno Franciæ poena ultimi supplicii in contrariū imminente initti omnibus & singulis eiusdem bonis quibus licet additis & confiscatis super iisdem summam centum librarū Parisiensium cuiuslibet conquerentium pro reparatione iniurię dānorum & interesse adiudicando.

S V M M A R I V M.

- 1 Silentium facit quem de dolo teneri.
- 2 Delictum qui potuit prohibere & non prohibuit lege aquilia tenetur.
- 3 Culpa leuissima uenit in lege aquilia.
- 4 Quæstio ciuilis supra libram auri trium testium solenniter eget.
- 5 Semiplenis probationibus quis criminaliter non damnatur.
- 6 Causa criminalis maior est quacunque pecuniaria.
- 7 Fama publica cum uno teste probat in ciuilibus, secus in criminalibus.
- 8 Probationes in criminalibus apertissime esse debent, & numero. 22.
- 9 Strictius proceditur ubi contra hominis salutem agitur.
- 10 Euidencia rei pro specie probata habetur.
- 11 Manifesta non indigent probatione.
- 12 Captus inuentus nō potest de crimine damnari, nisi aliter de maleficio conuincatur.
- 13 Confessio extraiudicialis an noceat reo.
- 14 Et simplici hominis præsumptione, sententia criminalis non fertur, secus ex præsumptione iuris & de iure, numero. 18.
- 15 Animæ periculum in criminalibus imminet, ideo melior tutela requiritur.
- 16 Melius est nocentem absolueri quam innocentem damnare.
- 17 Poenæ in dubio sunt potius moliendæ, quam exasperandæ.

- 19 Iuris præsumptio quæ sit.
- 20 Præsumptio criminis onus probandi in alium transfert.
- 21 Præsumptione iuris tantum sententia fertur civilis sed non criminalis.
- 23 Consilium perspicacius in criminalibus est adhibendum.
- 24 Mendicatis suffragiis non est quis condemnandus.
- 26 Probatio iuris tantum in criminalibus cum cōfessione sufficit ad condemnandum.
- 26 Poena in præsumptione mitigatur.
- 27 Poena certos fines habens aggravari non potest.
- 28 Iuris præsumptione quis potest condemnari civiliter & sententia diffinitiva se qui.
- 29 Arbitrium est iudicis an testibus credat.
- 30 Poena quotiēs est in arbitrio iudicis, potest iudex arbitrium suum usq; ad mortem extendere.
- 31 Crimina priuata quæ sint.
- 32 Omne crimen de iure canonico publicum censetur, & infamat, nu. 33.
- 34 Crimina publica quæ sint.
- 35 Capitalia indicta sunt ex quibus perditur uira uel ciuitas.
- 36 Indicta nō capitalia sunt ex quibus pecuniaria aut in corpus aliqua cōfessio poena est.
- 37 Iudex in extraordinariis criminibus poenam usq; ad mortem in clusue arbitratur.
- 38 Poena capitalis de iure civili est mors corporis poena meralli & deportationis ubi ciuitas tantum amittitur, & numero. 40. & 41.
- 39 Poenarum capitalium quot gradus sint.
- 42 Poenæ non capitales sunt ad tempus, uel in perpetuum relegatio, infamia, dignitatis amissio, uel ad dignitatem uel officiū seu forum interdicta aspiratio & uerberum expēimētum, nu. 43. 44. & 45.
- 46 Poena mortis secundum canones non imponitur.
- 47 Damnatu in metallum de iure canonico non liberatur.
- 48 Ecclesia poenam carceris pro grauissimis criminibus infligit.
- 49 Detrusio in monasterium loco relegationis habetur.
- 50 Depositiō uel degradatio & infamia de iure canonico locum habent, nu. 51.
- 52 Infamis secundum leges infamis est & secundum canones.
- 53 Verberum poena de iure canonico locum habet.

PRAXIS CRIMINIS

- 54 Poena extraordinaria motu iudi. imponitur.
 55 Crimina quæ coram omnibus peccantur. coram omnibus sunt
 corripienda, & secretius quæ secretius peccantur.
 56 Reus qui emendam honorabilem facere renuit, durius & accer-
 bius puniri debet.

ERDINANDVS Parasitus memorati Anip-
 pi alter confamilus tortus non agnoscitur, neq; con-
 uincitur testimonio sæpe dictis ad fuisse homicidiis.
 sic tantum possumus elicere propriam eius cõfessio-
 nem, fatetur enim eundem Milonem liti succubuisse
 se aduersus interemptos tunc uiuentes, quos criminabatur & in-
 crepabat, asserendo se de illis ulturum & iniuriam impunitam
 non relictum, quod tamen id interemptis ipse reus ante non pro-
 didit. ¶ & sic ratione silentii indicium de dolo contra eum, sæpe
 allegata. l. excipiuntur. ff. ad senatus. syllania.

FATETVR ad fuisse cœnæ factæ sub interfigurio leonis argē-
 rei die homicidiorū, & hinc hora nona serotina cum eodem Mi-
 lone & Anippo & aliis recessisse, scitq; Crassum, Plutium, & Xe-
 nium, interemptos fuisse ex relatione aliquorum, horum tamen
 homicidio astitisse negat. certum autem est, & constat in proces-
 su homicidia die supradicta & hora commissæ fuisse per eos quos
 fatetur concomitatum fuisse prædicta hora.

FATETVR in summa per confessionem propriam in quæ-
 stione extortam ad fuisse homicidiis, & uidisse Milonem, Thra-
 sonem, & Caligulam percutientes tunc uiuentes & demum inter-
 emptos Crassum, Plutium, & Xenium, quam confessionem post
 diem & noctem & extra locum tormentorum geminauit, non ta-
 men fatetur quenquam illorum percussisse, & sic illa scientia p-
 patientia facinoris habetur, ¶ ut qui prohibere potuit & non pro-
 hibuit, siue de iure, siue de facto prohibere potuit, lege aquilia re-
 neatur. l. scientiam. ff. ad leg. aquili. & glos. in l. in lege. ff. de co. & l.
 in omnibus, & l. seq. ff. de noxal. actio. ¶ Itaq; in l. aquilia uenit et
 leuissima culpa ubi quis sciuit & non prohibuit cum prohibere
 potuit. d. l. in l.

PROBATVR tamen per dictum Desiderii Anippi eiusdē
 domini in suis literis remissionis relatum ensē suū strinxisse
 & astitisse homicidiis non ut feriret, sed ut opem percussoribus
 ferret, si per aliorum uiolentiam impedirentur, quod est aliud in-
 dicium & semiplena probatio per unum testem.

HAEC sunt indicia quibus oneratur idem Parasitus, ex quibus non potest constare præbuisse causam mortis interemptis.

QVId ergo iuris in eo statuendum oporteat, uideatur quod hæc indicia sunt tantum præsumptiones iuris quibus non possit diffinitive damnari reus triplici modo.

4 PRIMO † quia cum in ciuilibus quæstionibus maioribus una libra auri non minor quam trium testium exigatur probatio, ut in auct. de fide instrum. §. oportet, & §. hoc dicimus, coll. vi. &
5 not. C. si certum pet. l. si. † multo fortius in qualibet causa criminali duæ uel tres præsumptiones aut indicia plenam probationem non poterunt operari sed erit maior numerus testium requirendus, ut possit super crimine sententia diffinitiuæ proferri. † maxime cum quælibet causa criminalis sit & censeatur maior qualibet pecuniaria causa quantuncunq; sit magna, ut ff. de poenis. l. in seruorum. §. si.

7 ET licet † in causa ciuili duæ semiplenæ probationes (ut est fama publica, & dictum unius testis) unam plenam probationem adducat, ut C. de proba. l. proprietatis, & arg. ff. de testibus. l. iiii. §. eiusdem, & l. iiii. q. iiii. §. item sæpe & extra de testib. c. præterea, tamen in criminali causa ex dictis semiplene probationibus non
8 erit quis diffinitive damnandus. † quia in causa criminali probationes debent esse apertissimæ, uulgata l. si C. de probat. † Strictius enim in ea proceditur ubi contra hominis salutem agitur, ut C. de appella. lege additos, & nota extra de testibus capitulo ueniens.

10 SECUNDO † si euidencia rei licet habeatur pro quadam specie probata ut ff. finium regun. l. si irruptione. §. si. & C. eodem. l. iii. Etiam cum manifestum & apertum indicium habeatur, aliquem inueniri in crimine & fore detentum, ut in nostro casu, arg.
11 ff. de furt. l. iiii. cum. l. seq. † & manifesta non indigeant probatione, ut ff. de dote, præleg. l. i. in fin. & ff. de actione emp. & uend. l. exemplo in fin. i. respon. Tamen non debet quis talibus indiciiis
12 diffinitive damnari. † quia non eo ipso quod quis captus inuenitur poterit de crimine damnari, nisi aliter de maleficio conuincatur, ut arg. ff. de rit. nup. l. palam. §. qui in adulterio, & C. de de
13 fensoribus ciuita. l. defensores. † Ideo si aliquis inueniatur p. qualicunq; crimine captus ab aliquo qui etiam coram pluribus testibus extra iudicium confiteatur crimine commississe & quod occasione illius criminis fuerit captus, quanuis ista tria contra eum inueniantur probata, scilicet quod sit captus ob illud crimen & q

P R A X I S C R I M I N I S

fit confessus illud crimen commississe, & quod occasione illius criminis sit detentus licet ista indicia uideantur apparentia, non tamen debet ex illis solis indicis iudex illum sic captum diffinitue damnare, licet quæstionibus & tormentis subiici possit, ut nota. ff. ad l. iul. de adult. l. capite quinto, in fi. & extra de iudi. c. cū non ab homine.

14 **TERTIA** † potest assignari ratio, quoniam ex testibus & instrumentis & ex indicis indubitatis & præsumptionibus iuris & de iure non autem ex præsumptione simplici est sententia diffinitua proferenda, ut. C. de accu. l. singula.

15 **IN** † ciuili autem secus ut dixi, ideo quia in criminalibus causis maius periculum uertitur, quia imminet periculum animæ, ut in alicuius iudic. sine quoquo suffra. §. cogitatio unde maior reqrenda est tutela, ut. C. de appell. d. l. additos. & C. de fal. leg. ubi

16 † & in casibus dubiis & in certis probationibus melius est facinus nocentis impunitum relinqui, quam innocentem damnare. d. l. absentem. ff. de pœnis, & C. quorum appel. non recip. l. secunda.

17 † & in dubio pœnæ sunt potius molliendæ quam exasperandæ l. interpretatione, & l. si præses. ff. de pœnis.

CENSETUR ergo quod ex supra dictis indicis possit tantū colligi iuris siue hominis p̄sumptio cōtra eundē Parasitū reum, dum colligitur quod sciebat eundem Milonem inimicum intersectorum ratione litis & controuersie præcedentis, & minas audisse a Milone quas ipse Parasitus non prodidit, & ex subsequenti adfuisse homicidiis. colligitur etiam ex dicto unius testis ensem

18 strinxisse in homicidiis. † quod tamen non concludit nisi alio testimonio adiuuaretur, ut supra diximus in indicis opinionis Iacobi Ebrionis & l. absentem, in princip. ff. de pœnis, iuncta glo. in uerbo, damnari, quæ dicit ex sola præsumptione hominis quem non grauari, ut no. in l. iii. §. idem tamen confitetur. ff. de minor. & ff. de uent. in poss. mitt. l. i. §. sed & si incertum, secus autem in præsumptione legis, ut. l. si ii qui adulterii. C. ad lege iul. de adul.

19 † Est autem præsumptio iuris cum ius præsumit aliquid, sed non statuit super præsumpto, imo recipit contrariam probationem, ut. xxxii. q. i. c. dicit dominus, & xxxv. q. iii. c. extraordinaria, & c. proposuisti, extra de probat. Et ex illa præsumptione iuris tantum uel testium productione surgit tantum suspicio, ut. ii. q. vii.

20 c. accusator quoq. † Regula autem est quod præsumptio criminis transfert in alium onus probandi. l. general. ter. §. si petitem. uersicu. sed cum ex præsumptione. ff. de fideicom. libert. de præ

sumptione uero iuris & de iure supra dixi, ex qua potest seq. sententia criminalis diffinitiuā.

- 21 **QVANVIS** tamen in cā ciuili ex iuris tantū præsumptione possit diffinitiuā sequi sententia, ex qua in contrarium non probatur, ut. C. de probat. l. siue possideris, & ff. de donat. inter uir. & uxo. l. Quintus Mutius. Tamen in causa criminali uel in causa questionis ex tali præsumptione iuris tantum non debet nec poterit quis diffinitive condemnari. d. glo. in uerbo damnari, in. l. ab sentem. ¶ quia in criminalibus causis interuenire debent & requiruntur probationes luce clariores, ut supra dixi. l. qui sententiam C. de poenis, & d. l. singuli, de accus. C. Quod uidetur ea ratio.
- 22 ne procedere, ¶ quia in causis criminalibus est perspicacius consilium adhibendum, quia ibi maius detrimentum & periculum cōtingit, ut. ff. de uent. in spic. l. i. §. i. Et ideo ex prædictis indiciis siue præsumptionibus non potest idem Parasitus codemnari criminaliter secundum naturam delicti. ¶ quia ex præsumptionib. & mendicatis suffragiis condemnandus non est. d. l. singuli, & d. l. absentem. ff. de poenis.
- 23 **FORRO** tamen in causis criminalibus non multum arduis nec ualde ponderosis probatio iuris quæ fit per argumenta est communiter sufficiens & coniuncta semiplenam probationem excedens & tunc si cum ista iungatur confessio, efficitur probatio plenior quam in ciuili requiratur, ut. C. quorum appe. non recip. l. ii. & plene fit puniatio secundum exigentiam naturæ delicti, ut ibi dem. Si autem non adiungatur confessio, ut quia cum hoc commissum arbitrio iudicis non uult torquere, uel qualitas personæ torturam non patitur, ut quia minor uel alias (ut dixi in tortura supra) uel reus est absens, non potest imponi poena corporalis, quia propter inopiam probationum minuitur poena, hoc est, quia non potest iuxta plus punire in criminali quam condemnaret in ciuili.
- 24 **NAM** tibi proceditur ex præsumptione, imponitur minor poena, & ista appellatur probatio præsumptiua, ut Bald. in. l. fin. C. de prob. & idem Bal. in. l. præbyteri. C. de episc. & cle. & quā uis in præsumptione mitigetur poena, & econtra quando liquet exaggeretur poena.
- 25 **TAMEN** ¶ quando poena habet certos fines ex qualitate probationum, nunq̄ potest ex qualitate exaggerari scilicet aggrauari poena, ut. l. generaliter, in princip. ubi est tex. not. ff. de decurio.
- 26 poterit tamē reus puniri ciuilit̄ & pecuniariter. ¶ quia præsump

ptione iuris tantum potest quis condemnari ciuilitur, & sequi sententia diffinitiuā, ut. d. l. siue possidetis. C. de probationib. & d. l. quintus mutius. ff. de donation. inter uirum & uxorem.

- 29 **QVAE** ¶ super indicia, præsumptiones. aut quæ argumenta, scilicet genera probandi uel per testes & quales & quod, uel per instrumenta ad quem modum probandæ cuiusq; rei sufficiant, nullo certo modo satis diffiniri potest, sicut non semper, ita sæpe sine publicis monumentis cuiusque rei ueritas deprehenditur, alias numerus testrum, alias dignitas, & auctoritas, alias ueluti consentiens fama confirmat rei de qua quaeritur fidei, hoc autem pro animi arbitrio iudici relinquendum, cui credat, aut parum probatum sibi opinetur, tex. for. in l. iii. §. eiusdem, & §. tu magis scire potes. ff. de testib. c. præterea. c. in nostra præsentia. c. ex literis, extra de probationibus.
- 30 **QVAERENDVM** ¶ est nunc igitur qua poena reus ueniat affligendus. Dic quod quando iudex cognoscit de crimine extra ordinem, poena est in eius arbitrio quod potest extendere usque ad mortem, quod est uerum pensata & attentata facti qualitate, ut glo. in §. in summa uersic. extraordinaria. instit. de iniur. & l. per dius. §. i. ff. de incendio, ruina, & naufra. & l. hodie. ff. de poenis, & ita obseruat in regno Franciæ, quia oēs poenæ criminales sunt arbitrarie pro motu iudicis imponendæ, priusquam autem discutiamus de poena imponenda reo, sciendum est ¶ quod crimina alia sunt priuata, ut illa quorum executio idest accusatio uel denunciatio pertinet tantum ad illos quibus inferuntur. ut furta, damna illata, & iniuriæ, ut. ff. de priuat. delict. per totum hodie tam
- 31 men titulus de priuat. delict. non est in usu, quia ¶ de iure canonico omne crimen censetur esse publicum de hoc est glof. sexta quaestione prima, capitulo infames uersiculo fures, & Innocen. in. c. ii. extra de collu. dete. & Bald. in rub. C. qui accus. non poss. in. v. col. & Ioann. fab. in. §. si. super glo. inst. de poena temer. litig.
- 32 imo ¶ omne crimen infamat secundum canones, ut glof. in. d. ca. infames.
- 33 **ALIA** ¶ sunt crimina publica, quorum accusatio datur cuilibet de populo, quoniam ad utilitatem publicam spectat, ne maleficia remaneant impunita, ut. l. ita uulneratus. §. quod si quis. ff. ad leg. aquili. & l. si longius. §. i. de iudic. & sunt hæc publica, homicidia, paricia, adulteria, & alia notata in. l. i. ff. de publ. iudiciis quæ supra suis locis adaptauimus.
- 34 **PUBLICORVM** ¶ autem indiciorum quædam capitalia

sunt, quædam non capitalia sunt, ex quibus poena corporalis mors aut exilium est per has enim poenas eximitur caput de ciuitate, nam cætera non exilia, sed relegationes proprie dicuntur tunc & ciuitas retinetur.

36 NON ¶ capitalia sunt, ex quibus pecuniaria aut in corpus aliqua coërcio poena est. l. secunda. ff. de pub. iudic. & l. edito. §. rei autem capitalis. ff. de bono. possessio. & l. rei capitalis. ff. de poenis.

37 ALIA ¶ sunt crimina extraordinaria, in quibus poena non est introducta a iure, sed iudex ex bono & æquo arbitratur quid facto opus est, usq; ad poenam capitis inclusiue, ut l. saccularii. §. sunt quædam. ff. de extraor. crimi. quia iudex potest suum exte-
dere arbitrium usque ad mortem, pensata tamen & attentata facti qualitate & personarum conditione, ne quid durius aut remissius constituatur, quam causa postulet. l. respiciendum. ff. de poenis, & d. l. pedius, §. primo. ff. de incend. rui. & naufra & hoc secū dum ius ciuile.

POENA RVM autem secundum leges ciuiles septem sunt genera, quarum sunt tres capitales, & quatuor non capitales.

38 PRIMA ¶ poena capitalis est mors corporis, quæ multis modis infertur, ut de poenis. l. aut damnum. §. uita adimitur, & l. capitalium §. famosos, & §. si in fin. ff. eodem, & l. iiii. ff. ad l. cor. de
39 sicariis. ¶ poenarum autem capitaliū gradus fere isti sunt, scilicet summum supplicium, quod uidetur ad furcam damnatio, item capitis amputatio. Cæteræ poenæ ad æstimationem & non ad capitis periculum pertinent, ut d. l. capitalium.

40 SECUNDA ¶ poena est morti proxima, scilicet poena metalli. d. l. aut damnum. §. est poena, & illa hodie in regno Franciæ non utimur, sed huius loco solemus damnare reos ad perpetuum remigium marinum, uel ad tempus, secundum delictorum qualita-
tem, prout alias plures condemnaui.

41 TERTIA ¶ poena capitalis est deportatio, & ibi non libertas sed ciuitas tantum amittitur ut ff. de poen. l. quidam, & l. i. ff. de bon. damn. & C. de bon. præscriptorum. l. in metallum.

42 NON ¶ capitales autem poenæ sunt quatuor, prima est relegatio ad tempus uel in perpetuum, hic bona non amittit, ut l. re-
legatorum. §. ad tempus. ff. de interd. & releg.

43 SECUNDA ¶ est infamia, ut dicta lege aut damnum. ff. de poenis.

- 44 **TERTIA** test dignitatis amissio, uel ad dignitatē uel officium seu forum interdicta aspiratio, ut. d. l. aut damnū, & l. moris. ff. de poenis.
- 45 **QUARTA** test uerberum experimentum lege si quis forte. §. ult. ff. de poenis, & l. fin. eodem, & d. leg. relegatorum. ff. de interd.
- 46 **SECUNDVM** t̄canones uero p̄œna mortis corporalis regulariter non imponitur, ut extra ne cleric. uel monachi. c. sententiam, & l. dist. c. i. & ii. sed est quædam quæ quasi similis est mortis, scilicet quando quis relinquitur iudici seculari puniendus, ut extra de crimine fals. capitulo ad falsa. & de iudic. c. cum nō ab homine, & xvii. distin. li. capitulo cum licuit, & xi. quæstione. i. c. illud.
- 47 **SECUNDA** t̄pœna damnationis in metallum non inuenitur sæpe in canonicis imposita, sed si imponeretur non retracta
- 48 retur, ut extra de calum. c. i. t̄sed ei æquiparari potest pœna carceris, quam pro grauisimis criminibus ecclesia infligit, ut extra de hereti. c. pen. §. fina. & quod quis redigatur in seruitutem est text. xxxii. distin. capitulo eas, & hoc de capitalibus secundum canones.
- 49 **NON** t̄capitalium secundum canones prima pœna est relegatio, quæ non est in usu, sed ei accedit detrusio in monasterium, de qua habemus. l. distin. c. si episcopus autem, & l. xxxi. distin. c. Romanus.
- 50 **ALIAE** t̄autem pœnæ habent locum secundum canones, scilicet depositio uel degradatio, ut xi. q. iii. c. episcopus autem, & interdicatur quod ad nullam dignitatem assumatur licet inhibita remaneat, ut extra de filiis præsb. c. si. ext. de elec. c. super eo uel q̄ ad superiores ordines non assumatur nec ascendat, ut extra de tempo. ord. c. ex tenore, & multæ aliæ pœnæ consimiles.
- 51 **ALIA** t̄autem pœna scilicet infamia locum habet secundum canones, adeo ut quicumq; secundum leges infamis est, est & secundum canones, ut. ii. q. iii. §. hinc etiam, & vi. q. prima capitulo infames.
- 52 **SECUNDVM** t̄canones etiam aliqui sunt infames infamia canonica, ut extra de testibus c. testium.
- 53 **ALIA** test pœna scilicet uerberum, secundum canones locum habet ut trigesima prima distinctione capitulo ultimo & xlv. distin. capitulo cum beatus & capitulo primo. extra de calumnia. ubi dicitur quod subdiaconus accusans calumniose dia-

conum, subdiaconatu priuatur, & publice uerberibus castigatur & in exilium deportatur. Sed hodie in regno Franciæ hoc iure non utimur.

54 HIS præsuppositis uidetur quod idem reus uenit puniendus poena extraordinaria pro motu iudicis imponenda iuxta. l. hodie. ff. de poenis, & hoc agendo quod debet ibi se purgare ubi dignoscitur deliquisse secundum considerationem iudicis, ut in capitulo inter sollicitudines, extra de purgatio. canoni. & hoc notatur etiam in quolibet horrendo crimine iurareq; debet se nunquam simile commissurum, ut. xii. q. ii. c. de uiro & xxii. q. viii. c. pessimam, & i. q. vii. c. quotiens, ubi poenitens iurat quod de cætero non labetur.

55 CORRIPienda ¶ sunt siquidem crimina coram omnibus, q̄ peccantur corā oibus secretius, quæ peccantur secretius, & distinguenda sunt tempora, & concordabit scriptura, ut. c. si peccauerit. ii. q. i. & capitulo deteriores, sexta quæstione prima. & uigesimali materia distinctio. capitulo illud. ¶ si autem reus renuerit facere hanc emendam honorabilem, durius & acerbius puniri debet, ut dicto capitulo inter sollicitudines, ext. de purg. cano. & ita uidi praticari in curia parlamenti Parisi. Anno domini M D xxix. mensis Aprilis. xvi. contra & aduersus Ioannem Berquin qui accusatus de hæresi per arrestum curiæ condēnatus ad emendam honorabilem faciendam super petram marmoris palatii, renuens hanc facere arresto subsequenti uo igne concremari condemnatus fuit, quem exequi uidi ante communes Parisiorum ædes dicta die.

MOVEOR ergo quod possit condemnari ad duplicem emendam honorabilem uidelicet, & utilem. quantum ad honorabilem, censeo capite & pedibus nudandum, & in canisia genibus flexis in prætorio nostro & propatulo ad stantem ac tedam quatuor librarum cere ardentem, propriis manibus tenentem iniuriarum conquerentibus factam ob necem interemptorum obuentam & uulnera Dionysio Dauo illata ibidem abiuraturum asserendo & profitendo se perperam, temere, indiscrete, interfuisse & opein sæpe dictis homicidiis perpetratis præstuisse, & quod bono & æquo animo illi poenitet hoc egisse, deo omnipotenti, regi, iustitiæ & conquerentibus ueniam postulando, & quod deinceps ad talia & similia facinora non labetur, & quantum ad emendam utilem, condemnandum erga quemlibet conquerentium, & pro omnibus damnis & interesse in uiginti li-

P R A X I S C R I M I N I S

brarum Parisiensium summam, & in decem libras Parisienses erga regem pro alia emenda omnibus, & singulis eiusdem bonis additis, quibus licebit, eo in perpetuum a regno prædicto exulturo.

S V M M A R I V M.

- 1 Tortus qui aliquid in tormentis non est confessus liberatur.
- 2 Accusator damnum læso indebite contingens emendare tenetur.
- 3 Accusator a probatione cessans uel non probans calumniari presumitur & condemnari debet erga reum ad damna & interesse sumptus, expensas extraordinem ad pœnam nu. 4.
- 5 Casus in quibus deficiens in probando non statim præsummitur calumniari numero. 6. 7. 8. 9. 10. & 11.
- 6 Accusans ex necessitate officii non dicitur calumniari.
- 7 Heres defuncti nec in uendicare tenetur & a præsumpta calumnia excusatur.
- 10 Accusatio de adulterio permittitur marito & cuius cognato nec calumniari dicuntur.
- 11 Accusator semiplene probans, licet excusetur a calumnia ad expensas accusator tenetur.
- 12 Indicia manifesta ex quibus reus est tortus excusant accusantes a calumnia.
- 13 Iudex habens indicia sufficientia contra accusatum pluries tortum & nihil confitentem, ipsum diffinitive non obsoluit, sed abolitionem accusationis concedit.
- 14 Arbitrium est iudici, an indicia sint uel non sint manifesta, ut absoluat, dimittat, aut condemnet.

EGIDIUS Gnato alter Desiderii Anippi famulus tortus nihil confessus fuit de crimine, quinimmo negat interfuisse homicidiis. uerum a leone argenteo iussu sui domini prior recessisse in cauponam balistæ die & hora homicidiorum, & ita Parasitus in questione dixit credere, a quo releuatur & exoneratur a delicto.

DESIDERIVS tamen Anippius eius dominus eidem exhibitus & confrontatus nulla in eum obiecta perfidia ex tenore eiusdem remissionis dicit prælibatum Gnathonem interfuisse homicidiis supradictis causa præstandi opem percussoribus, si impediuntur ab aliis, aliunde oneratur de delicto, sed hoc est tantum semiplena probatio quæ tantum potuit prodesse ad torturam rationibus superius dictis, & ita actum est.

FATETVR idem Gnato per suum interrogatorium adfuisse prandio facto in parui ceruitaberna, prout in processu relatum est, nec minas ipsius Milonis aufuisse.

- 1 TORTVS test & nihil ultra supra confessus est, nec sufficientibus argumentis urgetur, instandum est igitur accusatoribus ut id quod intendunt comprovent ac sic conuincant. l. unius. §. in eo. ff. de quæstio. quod si testis. deficiat, innocentis fidem sola iurandi taxatio manifestat, ut capitulo primo uigesima secunda quæstione prima ideo quia reus fuit tortus, æque aliquid in tortura confessus est, uenit liberandus quasi indicia sint purgata secundum Barto. in l. fin. ff. de quæstio. ideo quando ex tortura non potest crimen inueniri, uidetur quod torturæ absolui debeat, ¶ quia licet indicia precesserint torturam, non excusantur accusatores a calumnia, & propterea damnum læso contingens indebite, debent sibi emendare secundum Bald. in l. si. ff. de calum. & facit secundum eundem quod not. in l. pen. C. de cond. ob caus. dato. & l. dominus. C. de quæstio. ut est tex. for. ad hoc, unde quia reus iniuriam tolerauit, nam & tortus & carceres sustinuit, accusatores non possent ex hoc abolitionem obtinere cum effectu sine consensu rei. ut. lege fallaciter. C. de abol. ¶ Nam ubi accusatores cessant in probatione, aut non probant quod intendunt calumniari præsumuntur, ut glossa capitulo cum dilectus, in uerbo calumniandi. extra de calumnia & secunda quæstione tertia capitulo qui non probauerit, & C. de aduoc. diuers. iudic. l. i & infamantur calumniatores l. ex uaria. C. de delato. &
- 2 glo. in l. ex quibusdam. ff. de iure fisc. ¶ & in expensis, damnis, & interesse condemnatur, & extra ordinem pro qualitate admisit, siue in priuatis siue in extraordinariis criminibus pleuntur. l. in priuatis. ff. ad turpil. & dicto capitulo cum dilectus, extra de calum. & capitulo primo. §. adicientes de elect. lib. vi. & l. non ignoret C. de fruct. & lit. expens. Ratio siquidem est ut nulli temeritas sua lucratiua concedatur: sed ut impudens calumniantium refrenetur audacia. Præterea si quis causa cognita conuictus fuerit
- 3
- 4

PRAXIS CRIMINIS

sine iusta & legitima petitione quenquam in iudicio pulsasse, omnes ei legitimas expensas sumptusq; & damna, quæ ab exordio coeptæ controuersię ipsius uirio tolerasse eundem reum constituerit, reddere cogetur, ut hac saltem censuræ iustissimæ formidine reuocatus & improbis conflictationibus occupatus, iamque sopitis clamoribus iurgiorum in iudicia deinceps necessitate ageat, ut. l. omnes qui. §. si C. de episc. & cleri & l. eum quem ff. de iudic. Et sic accusatores sæpe dicti nidentur condemnari debere erga reum præfatum ad omnia damna, interesse, sumptus, expensas, & extra ordinem ad pœnam, ut iuribus supra dictis.

- 5 IN. † contrarium uero uidentur casus excepti, in quibus non statim præsumitur calumnia, quando quis deficit improbando, ut glo. in lege athletas. §. præuicator. ff. de his qui not. infam.
- 6 PRIMVS, † quando quis accusat ex necessitate officii, ut est in tutore uel tutrice in casu nostro, ut. leg. ii C. qui accus non poss. & l. tutorem. ff. de his quib. ut indig. l. ii. C. de delato. lib. x.
- 7 SECUNDVS † casus, quando quis ex necessitate hoc facit, ut quia hæres qui tenetur uindicare necem defuncti, ut in casu nostro lege cum fratrem. C. de his quib. ut indig. uel ratione proximitatis personarum, ut C. de calum. lege mater, & lege calumniæ uel autoritatis eius cui successit dicta lege mater. §. si extraneus.
- 8 ALIVS † casus, si audiuit illum esse criminis a fide dignis personis, ut capitulo inquisitioni, extra de senten. excommunic.
- 9 ALIVS, † quando testes deceperunt accusatorem, ut quia promiserunt testificari & defecerunt, ut glo. in capitulo paulum. ii. quæstione. iii.
- 10 ALIVS † quando est intimus dolor admissi criminis, ut in marito & eius cognato de adulterio accusantibus lege quantum adulterii ad legem iuliam de adulte.
- 11 ALIVS, † quando accusator semiplene probauit excusatur a calumnia, sed tamen ad expensas quas propter hoc pars altera se fecisse docuerit, iuramento medio condemnabitur. Qui uero in probatione defecerit, omnino eius quod obiicit in personam calumniæ pœnarum incurret cum expensis, ut. d. c. cum dilectus extra de calum. & d. c. §. adicientes. iuncta glo.
- 12 SI etiam indicia sunt manifesta ex quibus reus est tortus, ex

- cusant accusantes a calumnia secundum Bald. in l. iii. C. ad legem iuliam de adulteriis, unde reus tortus liberandus erit ab illa inquisitione tantum, sed non diffinitive a delicto per. not. per Sal. in lege si hi qui adulterii C. ad legem iuliam de adult ubi dicit per glosa ibi positam, quod si iudex habet sufficientia indicia contra accusatum, qui pluries tortus nihil voluit confiteri, non desiet ipsum diffinitive absolvere, sed debet concedere abolitionem accusationis per. l. abolitionem C. de gener. abolit. & idem tenet in lege si quis alicui C. ad leg. iul. maiest. ubi dicit, quod si reus delatus in illo crimine nihil confessus est, propter quod accusator tortus fuit qui nihil probavit quod iudex neutrum absolvet, sed rem indiscussam dimittet. Et ideo debet liberari reus, si de iussoribus aut iuratoria cautione, & non diffinitive absolui a crimine, quia possent supervenire alia indicia. Et ita videtur tenere Sal. in repet. l. siquidem, C. de accus. & sic iudici pro arbitrio relinquendum est an sint indicia manifesta, vel non manifesta ut absolvat, dimittat, aut condemnet. l. iii. §. eiusdem, & §. tu magis scire potes. ff. de testibus.

CONCLVENDO eundem Egidium Gnathonem a carceribus relaxandum fore sub eius iuratoria cautione arbitror, iudicio saniori salvo, nam sunt cum indicia manifesta.

S V M M A R I V M.

- 1 Accusatus custodit arbitrio iudicis causis inspectis hic enumeratis
- 2 Defensio est de iure diuino & naturali humanoque pmissa, & debet iudex concedere dari copiam tutelarum & responsionis reo.
- 3 Acta tam criminalia quam civilia edenda sunt reo ea requirenti.
- 4 In criminalibus instrumenta quis edere non compellitur.
- 5 Procurator pro reo admittitur cum civiliter de crimine agitur.
- 6 Procurator an intervenire possit pro clerico contra quem agitur ut priuetur beneficio.
- 7 Iudex tenetur de aduocato seu defensore reo providere & debet zelare potius rei innocentiam, quam culpam.
- 8 Procurator constitui potest ad comparandum & defendendum in leuioribus delictis.
- 9 Reus qui innocens uidetur debet fideiussoribus relaxari si dare potest.
- 10 Reus qui fideiussorem dare non potest, suae iuratoriae cautioni debet committi.

PRAXIS CRIMINIS

- 11 Reus præstat cautionem quam potest.
- 12 Fideiussor de iudicio sisti, facultatibus & facilitate conueniendi idoneus esse debet.
- 13 Habens fori præscriptionem non est idoneus fideiussor de iudicio sisti.
- 14 Fideiussorem dedisse non uidetur qui eum dedit qui fori priuilegio, tutus est, nisi ei renunciauerit.
- 15 Fideiussor de iudicio sisti tenetur exhibere reum in eadem causa donec iudicium accipiatur.
- 16 Fideiussor de iudicio sisti tenetur ad uerum interesse.
- 17 Qui se obligat, ex suo contractu non potest se ad pœnam mortis obligare.
- 18 Commentariensis similitudine suplicii punitur non exhibendo reum.
- 19 Fideiussor de iudicio sisti pœna pecuniaria plectit & si dolo reum non exhibet, extra ordinem nenit damnandus.
- 20 Reus possidens immobilia non tenetur satisfacere de iudicio sisti, sed suæ promissioni cum iureiurando committitur.
- 21 Reus exterius domicilium constituere tenetur ubi conueniri possit.

ANDREAS Irus cerdo nullo conuincitur testimonio de memoratis homicidiis, sed tantum per dictum primi testis inquisitionis uisus est fugere a loco homicidiorum manu ligneum baculum gerens.

FATET VR idem Irus per suum interrogatorium Girardum Milonē uisu agnoscere, & quod die & hora homicidiorum illum prosequeretur mercedis repetendæ causa per quarundam rerum eidem Miloni spectantium a flumine Sequanæ baiulatione in cauponam balistræ per eundem Irum nouissime facta. Et inter moras uidit eundem Milonē & nonnullos alios consortes insultantes in aliquos iuxta crucem Tirouerī Parisiis prætereuntes, demum ipse Irus hac re perterritus fugere cœpit baculum ligneum manu portans, nec alias oneratur.

PER confessionem eiusdem Milonis & Egidii Gnathonis ipsius famuli constat quod ipse Irus fuit mercenarius eiusdē Milonis, quodq; uenerit die qua Milo cotnam fecit in leonis argentei cauponā poscendæ pecuniæ causa pro suæ præcedentis operæ locatione, quod sit ad ipsius Iræ exonerationem.

SIC non potest apparere si animo occidendi uel percutiendi
Irus

Irus concommitatus fuerit prælibatum Milonem & alios homicidiorum fautores ad crucem Tirouerī, ideo maior indagatio est requirenda.

1. **I**VDEX et go tæstimare solet utrū in carcerē recipienda sit persona, uel recepta sit militi siue nuncio tradenda, uel fideiussoribus committenda, uel etiam sibi. hoc autem pro criminis quod obijciatur qualitate, uel propter honorē, aut propter amplissimas facultates, uel pro innocentia persone, uel pro dignitate eius qui accusatur facere solet. l. i. ff. de cust. & exhi. reo.
2. **I**TA t quod ubi crimen probatum non est plene uel semiple ne, adeo q̄ æquum sit reum iustificari per suas defensiones, ad hoc admittitur, quia defensio est de iure diuino & naturali & humano permessa, & debet iudex cōcedere dari copiam titulorū & respōsionis reo, ut. c. qualiter & quando. ii. §. deb. et. ext. de accus.
3. t & etiam copiam aliorum actorum tam criminalium quā ciuiliū, si hoc requirat delatus, ut. l. i. §. apud quem cum ibi no. C. de edendo, alia autem instrumenta quam acta non debēt exhiberi in criminalibus, si uero agatur ciuilit̄ de re nummaria, t̄ toties edenda sunt instrumenta quotiens de ea re agitur, non autem si de capitali eā agatur, ut. l. i. §. itē diui fratres. ff. de iure fil. dicitur autē eā ciuilis & agi ciuilit̄, ex quod non agitur ut imponatur pœna naturalis ipsius delicti, ut. c. p. tuas. i. an. uer. tales ext. de sy. mo. ubi dicit tex. q̄ non agebatur criminaliter ut deponeretur ab ordine, sed ciuilit̄ ut ab administratione aproueretur, tanquam immeritus & damnosus, licet tendatur ad bonum publicū & non priuatū qui text. reputatur singularis secundum Pan. in. c. super his, extra de accusat. t̄ Vnde in his casib. potest admitti procurator pro reo q̄n agitur ciuilit̄ de crimine, ideo criminalis q̄ tantum dicitur cum finis tendit ad uindictam publicam, ut delictum puniatur de pœna debita & naturali, ex quo soluitur q̄stio
6. quotidiana, t̄ si agitur cōtra clericū solum ut priuetur beneficio propter crimen, nunquid illa quæstio sit criminalis ut non possit interuenire procurator Domini. de. San. Gemi. confi. xxiii. aliis. xxviii. consuluit quod non est criminalis, quia finis accusationis non tendit ad depositionem ordinis, sed priuationem beneficii tantum, hoc dicit Panor. in dicto capitulo super his nu. iiii. & idē Panor. in capitulo illa, extra de accu. & ca. ex parte, extra de test. & alleg illum tex. c. per tuas pro sing. t̄ Sic q̄ iudex officio debet eidē reo de aduocato seu defensore providere, ut not. in. l. si non defendantur. ff. de pœnis, & l. ii. ff. de custo. reo. cō. q̄ bonus

- 8 iudex debet zelare potius innocentiam rei quam culpam, & per
test in delictis recipere & admittere reum ad comparandum &
se defendendum per procuratorem usque ad poenam relegationis
inclusiue, non tamen necessitatur aut cogitur ad hoc nisi uelit ut. l. ser
uū. §. publice, iuncta gl. uer. datur. ff. de procur. & gl. in l. reos in fi.
C. de accu. & hoc in leuiorib. delictis. l. diuus, la. i. ff. de cust. reo;
- 9 SIC ubi prima facie persona uidetur innocens, debet dimitti
sub fideiussorib. si dare pot. d. l. i. ff. de custo. & exhib. reo. & c. ex
parte, extra de uerb. sign. uel quia in aliis erat innocens ut. l. non
omnes. §. a barbaris. ff. de re milit. & si reus ita sit pauper ut etiam
satis dare non possit, neque cautionem prestare, tunc prestabit iura
toriam cautionem, quod stabit iuri, & tactis sacrosanctis euangelis
affirmabit se fideiussorem dare non posse, aut generaliter C. de
epis. & cle. & l. i. §. oēs, & §. seq. C. de assert. tol. & l. de die. §. iubet
ff. qui sat. co. & c. Odoardus. iuncta gl. ext. de solut. intellige com
mode, ut gl. ibidem, & l. nepos. Proculo ff. de uer. sig. & gl. in. d. §. iu
betur, in uerbo non posse, & l. fideiussor §. si necessaria. ff. qui sa
tis. co. & prestat ergo reus cautionem quod pot. ut. c. pe. extra, de do
na. inter uir. & uxo. & de dote, post diuor. rest. & gl. in. d. c. ex par
te, extra de uer. sig. Et si reus pot. dare fideiussore, debet dare ido
neum de ueniendo ad iudicium, ut ff. in ius uocat ut cant aut
satis uel cautum dent l. i. & ii. & Et dicitur idoneus fideiussor de
iudicio sisti, facultatib. & facilitate conueniendi, ut. l. fideiussor.
ff. qui satis. cog. & nec sunt idonei fideiussores qui habent declina
toria siue prescriptionem fori, ut. l. si fideiussor. ff. eo. & nec uidet
quis fideiussorem dedisse qui dedit eum qui priuilegio fori tutus
est nisi eidem priuilegio renunciauerit, ut l. i. ff. si quis in ius uoc.
non ierit, & debet namque fideiussor exhibere reum in eadem causa
in qua tunc est, donec iudicium accipiatur, ut ad experiendum
non faciat ius actoris deterius. l. i. §. si desinat ff. si ex noxa. caus.
aga. quia ubi petitur proferri diffinitive uel absolute exhibito
rei est necessaria priusquam pronuncietur, glo. in. l. consensu
C. quomodo & quando iudex. & siue actio sit poenalis siue non,
fideiussor de iudicio sisti in non exhibendo reum tenetur ad ue
rum interesse. sed ad id quod principaliter petitur, ut. d. l. fideiussor.
§. si. & l. seq. ff. qui satis. cog. non tamen uenit puniendus similitudine
supplicii quo debebat puniri ille qui debebat exhiberi, & quia qui
se obligat ex suo contractu, non potest se obligare ad poenam mor
tis, quia nemo dominus membrorum suorum. l. liber. homo ff. ad
leg. aquil. & Secus autem in officiali siue commentariensi, quem

- lex similitudine supplicii punit in nō exhibendo reū. l. ad cōmē
 19 tatiensem C. de cust. reo & l. milites. ff. eodem. ¶ Etiam si quis si
 de iussor reum criminis pro quo satisfecit non exhibuerit, pœna
 pecuniaria plectitur, & si dolo eum non exhibeat, etiam extra or
 dinem uenit damnandus, ut. l. si quis. ff. de custo & exhib. reo.
 20 SI tūcro reus bona immobilia possideat, committitur suæ pro
 missioni cum iureiurando, quam iuratoriā cautionem uocant,
 uel nudam promissionem, uel satisfactionem quam pro qualita
 te suæ personæ quis dare compellitur. ut. ff. qui satis. cog. l. scien
 dum, & insti. de satis. §. sed hodie.
 21 DEBET tēiam reus quando est exterus constituere & elige
 re domicilium ubi conueniri possit, ut. l. domicilium. ff. ad muni
 cipa. & l. si in patria de incol. li. x. C. & ut stet cerro loco quando
 est comodum alicuius, ut Bart. in. l. iūrio centum. §. iūrio centū
 nu. iiii. ff. de cond. & demonst.

CONCLVDENDO igitur mea fert opinio, lima correctionis
 salua quod memoratus fuit iuxta iura præallegata debet relaxa
 ri a carceribus sub sua iuratoria cautione de stando iuri, & admit
 ti ad comparandum & se defendendum coram nobis per procu
 ratorem contra & aduersus, delatores & quod partes utro citroq;
 amplius inquirent infra mensem super eorum factis & conclusio
 nibus quas altera alteri partium hinc inde infra octauam edet
 partibus presentibus aut sufficienter in testium sacramenti rece
 prione uocatis, saluo tamen eis iure opponendi in testes, & eorum
 dicta & eos saluandi in contrarium pro hoc acto & processu edi
 to procuratori regis & illò audito & omni per nos uiso ordinan
 do aut alias eisdem ius faciendū prout dictauerit sententiantis
 æquitas expensis, damnis, & interesse in diffinitiuā reservandis.

bb ii

Ercentita lite criminali per nos extra ordinē
 examinata aduersus nobiles, uti se alserunt, Gi
 rardum Milonem Desiderium Anippum res
 missionarium, Bernardum Thrasonem, Clau
 dium Caligulam absentem domini nostri regis legiona
 rios: Egidium Gnathonem, Ferdinandum Parasitū, Anip
 pi famulos: Henricum Nebulonem, Iacchum Ebrionem,
 Girardi famulos, & Andream Irum cerdonem reos præ
 sentes ac omnes, uno Claudio Caligula absente excepto
 carcere detentos, & in uinculis, criminantibus, atque instā
 tibus, Antonia Diana defuncti Ioannis Pluti negotiato
 ris Lutetiani ciuis uidua, tam suo nomine, quā ut corpo
 rum, bonorumq; Iacobi & Petri Plutorum, defuncti &
 eiusdem uiduæ filiorū annis minorū administratrice, tutri
 ce & curatrice. Augustino Pluto eorūdem defuncti, & ui
 duæ filio annis maiore, Benedicto Crasso defuncti magi
 stri Chrysostomi Crassi dum uiueret, in suprema curia ad
 uocati fratre, Maria Martha defuncti Iuliani Xenii nuper
 cauponis apud Parisios relicta, Clemente Xenio eiusdē
 defuncti Xenii fratre germano, ac Dionysio Dauo defun
 cti Chrysostomi Crassi famulo, conquerentib. omnib. &
 delatorib. percensitis, inq; elogio medicorū, & chirurga
 rum curiæ nostræ iuratorum renunciatione, interrogatio
 nib. cunfessionib. inficiationib. reorum, reuocationibus,
 commissionib. testium contra eosdem fontes, & noxios,
 aliis etiam interrogationibus, responsis tam in qōne, quā
 extra qōnem Ferdinandi Parasiti, & Egidii Gnathonis ex
 tortorum, edictis rite succedentibus, eremoditlo decreto
 contra Claudium Caligulam absentem, seu fugitiuū trino
 nundino legitime citatum, publicis proclamationib. uoca
 tum, peremptorie cōminatum, atque contumacem, diplo
 mate et gratiæ regiē ab Anippo impetrato, pbato, siue
 admissio, & interinato, petitionib. intentionib. conquerē

tiū, & procuratoris regii ipsius regis nomine, omnib. denique controuersiarū actis, ac perspicendis perspectis, auditōq; hac in parte peritorū sensu, nos pro causis, in præfenti lite expensis, hos infra nominandos necis reos, & cōuictos condēnauimus, prout cōdemnamus, uidelicet Girardum Milonem gladio ceruice subiecta per carnificē alræ iustitiæ executorem super tabulatū ad crucem Tiroueri Parisiis, in hanc rem construendum, capite obtruncari ad contentum scelus cruore expiandū, capite eiusdem in summitate porticus uiæ diui honorati lanceæ cuspidi affigendo, truncoq; corporis in patibulo Parisiensi Mōstis falconis suspendendo, omnib. & singulis ipsius Milonis bonis proscriptis, præter quadringentas libras Parisienses, quas singulis conquerentibus pro iniuria, dāno, & eo quod interest, adiudicauimus. Bernardū Thrasonem militem, & Henricū Nebulonem alterum Milonis famulum furcis hinc, & illinc tabulato erigendis, laqueo suspendendos, Claudium Caligulam etiam militem absentem, & edictis legitime pronunciatis contumacem: perfugam cædis reum, & peractum, tanquam præsentem statua ibidem simili furcæ affigendum, Iacchum Ebrionem alterū Milonis famulum flagellandū, ac fustibus uapulandū publice quadriuiis, & solitis locis, perpetuo exilio, omnib. eorūde Thrasonis, Nebulonis, Caligulæ, Ebrionis similiter publicatis, deductis tamen prius centum libris pro iniuria, damno, & eo quod interest, singulis conquerentibus, adiudicatis, & fisco pro multa quinquaginta libris, Ferdinandum Parasitum unum ex famulis Anippi, nouissimē tortum, duplici multa honorabili. scilicet & utili, ut testibus, præter subūculam exutus, genibus flexis in prætorio nostro publice, ac faciem. iiii. pondoceream accensam tenēs iniuriam conquerentibus, ob eandem defunctorum, & uulnera Dionysii Dauis facta, deprecetur asserens, & profitens se perperam, temere, ac nequiter interfuisse & opē hominididis ad eandem præstitisse, bona quoque, æqua, & sincera mēte facti pœnitere, ægre ferre q; hæc a se peracta, a Deo

omnipotente, rege, iustitia & conquerentibus ueniam postulans, atque affirmans ad similia facinora in posterum non rediturum. Præterea, quod ad multam utilem pertinet, pro damnis, & eo, quod interest. xx. libris Parisiensib. singulis conquerentibus dandis, condemnauimus & condēnamus: nec non. x. libris Parisiensib. fisco præstādis, atque ad has multas persoluendas prius, quam carcerē libere egrediatur, omnib. & singulis eiusdem bonis mobilib. & immobilib. ad quos pertinebit additis, in dicta pœna ultimi supplicii ni paruerit. Egidium Gnathonem, alterum famulum Anippi, etiam nouissime tortum, & Andreā Irū cerdonem reos de consilii sententia soluiimus, & a carcere ampliauius, dato uadimonio de iis in iudicio sistendis, quoties statutum fuerit, ut iuri stent, electo, & constituto ab eisdem domicilio, recepimus, & recipimus ad se coram nobis per procuratorem aduersus delatores defendendos, ut ultro citroq; inquirant intra mensem super eorum factis, et petitionib. quas alii aliis hinc inde intra hebdomadam edent, litigantib. præsentib. ac legis præscripto ad testium iusiurandum accitis, saluo eisdem eleuandorum, ac subleuandorum testium, refellendorum ac in contrarium defendendorum iure, ut his peractis, & editis procuratori regio, & per nos uisis edicamus, aut secundum ius statuamus, prout nobis dictauerit æquitas de sumptibus uero, & damnis pronuntiatio in diffinitiuæ sententiæ dilata est calculum, per hoc nostrum iudicium & iure.

Pronūciatum reis in uinculis a prima die martii anno Domini M D xl. Traditiq; sunt damnati carnificibus.

- A 1 **P**ronunciatum reis in uinculis. ¶ Sententia dicenda est a iudice pro tribunali sedente, uel in conclauis secretoris consilii præsentibus reis & actuario, sententiarum e pher
2 meridi inscribenda, eademq; die exequenda, uel appellietur Con
stitutio. Regis Ludouici. xii. art. cxvi. ¶ In crimine ergo homici
3 dii & in aliis detectis grauioribus causis ultio differenda non est
4 lege cum reis. C. de pœnis. ¶ Conuictos nanque uelox pœna sub
ducere debet. l. si. C. de cust. reo. ¶ Cæterum postea quam semel

damnati sunt rei, audiri non debent, quicquid allegent, etiam si dixerint se habere quod principi referat salutis ipsius causa. Quis enim dubitat eludendae poenae causa ad hoc eos decurrere? magisq; esse puniendos qui ratiū conticuerunt quod p salute principis habere se dicere iactant, nec enim debebant tam magnā rem tandiu reticere. l. si quis forte. ff. de poenis.

V V M perducti essent in supplicii locum rei quidam dominus Pontanus praepositum, ac iudicem adiuit commonefaciens non tantum damnatis, iis, de quibus sumendum est supplicium, sed cuiq; nullo discrimine citra etiam illorum mandatum prouocare concessum esse. † Nam naturae lex humanitatisq; ratio vult omnem prouocantem audiri debere, quamuis sua nihil interfit, damnatiq; iudicium probauerint, ac sententiae acquieuerint. Quod si resistent, qui damnati sunt, aduersus prouocationem, nec uelint admitte appellacionem, perire festinantes, adhuc differendum est iudicium. ut. l. non tantum. ff. de appellatio. † debet. n. homines mutuis officiis se inuicem devincere, quod expressit glo. in. d. l. non tantum. Et officio affici hominem interfit hominis. † Poenae uero non irrogat indignatio solā duritiam continet. l. seruus ea. ff. de ser. expor. natura siquidem constituit cognationem inter nos quandam: † qui ab Adam omnes procesimus, ut. ff. de iust. & iur. l. ut uim, † ut etiam in uiris bonum facere debeamus. l. addictos. C. de episco. aud. l. addictos. C. de appel. & d. gl. Eo humanitate ductus a sententia criminali aduersus delatos lata pro, & nomine condemnatorum appellauit, & appellat, postulans supplicium differti, † protestans, ubi non uellemus admittere appellacionem appellare coram praesentibus, et assistentibus, prout decet, secundum ea, quae no. Bar. in. l. i. §. si quis. ff. de appella. & in additio. in dicta. l. nō tantum. Hae itaque appellatio audita: & rei ipsi in carceres reducti.

Parce uero humane lector : maculam superioris flus
dii , ac laboris , laudabili ocio abluemus , & alio
breuique compendio in lucem prodituri auspicato ab
soluimus.

FINIS.

REPERTORIUM LOCUPLETISSIMUM

precipuarum materiarum practicae criminalis clarissimi. V. I. D. Domini Ioannis Millei feliciter
alphabetico ordine incipit.

- A**BSENS vbi quis cuius causa noxali actione agitur est absens, nec tenetur eius nomine, sed ignoratur, inquit id est de eius, signis, quae indumenta gerit, quam faciem habet, & an sit iuuenis vel senex numero. 37. fol. 26
- A**bsens vel praesens ratione prouincie quis dici potest. numero. 21. fol. 55
- A**bsens dicitur qui est extra iudicium. numero. 27. fol. 35
- A**bsens ex probabili & necessaria causa non legitime defensus, ad totam causam restituitur. numero. 28. fol. 55
- A**bsens studiose & legitime defensus non restituitur, ibidem folio eo.
- A**bsens non legitime defensus vel nullo modo defensus ad appellandum adiudicatur, numero. 29. fol. 55
- A**bsens per procuratorem excusatur a consummatione, sed non a penis criminis numero. 1. fol. 64
- A**bsens propter infinitatem comparere non tenetur, nec contra eum diffinitio proceditur. numero. 4. fol. 65
- A**bsens impeditur impedimento publico & necessario in penam non incidit cum effectu. numero. 5. fol. 65. & omnis sua excusatio equitate nititur. numero. 6. fol. 65
- A**bsens quia ratione damnetur. numero. 21. fol. 77
- A**bsens ultra relegationem damnari non debet. numero. 23. fol. 77. & numero. 7. 14. fol. 178
- A**bsens bonam causam habens interdum vincit, sed non vicerit quo ad condemnationem expensarum aduersus praesentem. numero. 26. & 27. fol. 81. & numero. 17. fol. 178
- A**bsens legitime citatus non comparere damnatur. numero. 10. fol. 142
- A**bsens crimen confiteri videtur. numero. 12. fol. 142. & uu. 19. fol. 178
- A**bsens sed legitime citatus potest diffinitio condemnari, etiam ultra relegationem. numero. 14. fol. 178
- A**bsentes ex necessaria & probabili causa legitime defensi restituuntur ad appellandum. numero. 14. fol. 55
- A**bsens criminosis per edicta vocati: secundum debiti naturam ad ultimum supplicium damnatur. nu. 89. & 90. fol. 12. & numero. 18. fol. 178
- A**bsentes qualiter de consuetudine Regni Francie citentur. nu. 29. fol. 69
- Cetera vide infra in litera. C. in ver. contumax. & in litera. S. in ver. sententia?
- A**bsentie genera quos sint. numero. 28 fol. 55.
- A**bolitio concedi non debet, cum reus aliquod grauamen corporale passus est. numero. 24. fol. 133
- A**bsoluuntur a iuramento ab ecclesia rei metu vite extortum. nu. 54. f. 106
- A**ccusare in priuato, nullus regulariter potest, nisi sua intersit. nu. 11. fol. 19
- A**ccusare & deferre differunt. numero. 46. fol. 21
- A**ccusare criminaliter nemo priuatus potest. numero. 53. fol. 22
- A**ccusare potest quilibet cuius interest pro delicto implures commissio. numero. 67. fol. 185
- A**ccusans ex necessitate officii calumniari non dicitur numero. 28. fol. 20. numero. 6. fol. 21
- A**ccusans de falsa moneta in probatione deficiens, calumniari non praesumitur.

- mitur. numero. 31. 20
 Accusans illum quem criminofum a
 fide dignis perfonis audiuit a calum-
 nia excufatur. numero. 33. 20
 Accusans teftibus deceptus excufatur
 a calumnia. numero. 34. 20
 accusator. Siue accufatore, nemo etiam
 criminofus poffit damnari vel arceri
 numero. 29. & 30. 3
 accusator & iudex in vna, eademque
 caufa nullus fimul effe poffit. nume-
 ro. 31. fol. 3. & numero. 20. 155
 accusator qui alieno nomine accufatio-
 nem inftituit nec probauit: de calum-
 nia tenetur, & vtrique infamia nota-
 bitur. numero. 5. 5
 accusator calumniari prafumitur, ces-
 fando ab accufatione, autem non pro-
 bando, quod intendit. numero. 6. 5
 accusator non excufatur a calumnia.
 licet iudicia praecefferint torturam, et
 damnum lefo indebite contingens de-
 bet emendare. numero. 100. 12
 accusator a calumnia excufatur pro-
 pter iudicia manifesta ex quibus reus
 torquetur. numero. 102. fol. 12. & nu-
 mero. 25. 133
 accusator qui calumniofe accufatione
 inftituit, nec probauit, infamatur: etiam
 in damnis & intereffe condemnatur:
 & extra ordinem pro qualitate admis-
 fi, fiue in priuatis: fiue in extraordina-
 riis criminibus plectitur. numero. 18.
 & 19. fol. 19. & num. 31. & 35. 78
 accusator hodie ex forma ftatutorum
 non punitur pena talionis, nec poni-
 tur in carcerem, excepto in crimine
 falſi, in quo infcribitur apud acta. nu-
 mero. 25. & 26. 20
 accusator ceſſans in probatione: aut
 non probans quibus caſibus calum-
 niari non prafumatur. nume. 27. cum
 ſeq. folio. 20. & numero. 5. 6. & 7. cum
 ſeq. folio. 19. 1
 accusator accufans infamatum de deli-
 cto non praeſumitur calumniari. nu-
 mero. 32. 20
 accusator ſemiplene probans, licet ex-
 cuſetur a calumnia ad expenſas ac-
 cuſato tenetur. num. 35. & 36. fol. 20.
 & numero. 11. 192
 accuſator quando ſe abſentat quomo-
 do ſuper crimine procedendum ſit, nu-
 mero. 31. & 35. 78
 accuſator qui ciuilitate calumnioſe egit
 qualiſier coereſcetur numero. 37. 78
 accuſator abolitionem obtinere non
 debet, niſi reus qui damnum paſſus
 eſt, ſuum accommodet conſenſum, ad
 petendam abolitionem. nu. 23. 132
 accuſator per idoneos teſtes accuſatio-
 nem ſuam, probare debet. numero. 34.
 fol. 103. & numero. 92. 151
 accuſator damnum leſo indebite con-
 tingens emendare tenetur. nu. 2. 191
 accuſator a probatione ceſſans, vel non
 probans calumniari praeſumitur, &
 condemnari debet erga reum ad dam-
 na & intereſſe, ſumptus & expenſas,
 & extra ordinem ad penam. numero.
 3. & 4. 191
 accuſatoris calumnia iudicis officio pu-
 nienda eſt. nume. 26. fol. 3. nu. 22. fo.
 20. nu. 31. & 35. fol. 78. nu. 3. & 4. 191
 accuſatoris clamore non indiget cui-
 dentia parari ſceleris. nu. 17. 68
 accuſatori quando crimen in modum
 exceptionis obicitur, & non proba-
 tur, quare ad penam non proceditur.
 numero. 52. 106
 accuſatorum temeritas quomodo digno-
 ſcatur. numero. 20. fol. 20. Reliqua vi
 de infra in litera L. in ver. Iudex, &
 in litera. R. in ver. Reus.
 accuſatio eſt ius proſequendi vindictam
 publicam. numero. 1. 19
 accuſatio pro libello accuſatorio ſumi-
 tur. numero. 3. & 4. 19
 accuſatio formari non poteſt, ubi adeſt
 dolus vel lata culpa. numero. 14.
 19.
 accuſatio de adulterio permittitur ma-
 rito, & eius cognato, nec calumniari
 dicuntur. numero. 30. folio. 20. & nu-
 mero. 10. 191
 accuſatio a quibus fieri debeat. nume-
 ro. 48. 32
 accuſatio quando debeat admitti. nu-

- mero. 49. 22
 ab accusatore qui remoueat, numero. 50. 22
 accusatio nascitur ex quolibet coitu, numero. 112. 173
 accusationem precedere debet inscriptio ad penam talionis, numero. 25. 20.
 accusatus qui inocens videtur, dimitti & relaxari debet a carceribus, sub firmitatibus, si dare potest, numero. 61. 10
 accusatus custoditur arbitrio iudicis causa inspectis numeratis, numero. 1. 193.
 Cetera require infra in litera. R. in ver. Reus, & in litera. T. in ver. Tortus.
 acta criminalia reo edenda sunt, numero. 73. 10
 acta ab iratis iudicibus tolleranda non sunt, numero. 52. folio. 22. & numero. 21. 131
 acta apud iudicem in publica forma reddigi debent ad perpetuam fidem & firmitatem, numero. 64. 23
 acta criminalia communia & publica utrique parti edi debent, numero. 5. 35
 acta criminalia quæ communia non sunt, fisco tantum edenda sunt, numero. 6. 35
 Acta criminalia & civilia edere tenetur qui non est conuentus, numero. 9. 36
 acta communia integraliter sunt partibus edenda, numero. 16. folio. 36. & numero. 20. 167
 Acta iudicialia qualiter per tabellionem conscribi debeant, numero. 20. 52
 acta probant negatiuam, numero. 86. 108
 acta tam criminalia quam civilia edenda sunt reo, ea requirenti, numero. 3. 193
 actio contra corruptentem vel corrumpi acientem alium propositum, vel quod in albo proponitur datur popularis in quingenios aureos, numero. 86. folio. 11. & numero. 38. 70
 actio ad exhibendum ei est necessaria qui noxali iudicio experiri vult, numero. 15. 14
 actio ad exhibendum ei competit cuius pecuniariter interest, numero. 76. folio. 53. & numero. 21. 10
 actio quod metus causa concurret cum actione de dolo, sed una per alteram tollitur, numero. 53. 70
 Actio de dolo contra uniuersitatem non datur, sed contra eius municipes de eo quod in eis peruenit nu. 58. 71
 actio de dolo datur contra decuriones de eorum dolo numero. 59. 52
 actio de dolo datur contra dominum de eo quod ad ipsum peruenit pro factio procuratoris, numero. 60. 71
 Actio de dolo in municipes dari non potest, numero. 95. 75
 Actio de dolo pro modico non datur, numero. 35. 105
 actio civilis & criminalis, an possint simul & semel intentari, per priuatum, numero. 4. 5. 6. 7. 8. & 9. fol. 19. & numero. 48. 42
 actio ad iudiciam, quando civiliter & criminaliter competat, nu. 61. 184
 actio iniuriarum competit patri & viro, pro iniuria facta filie nupte, numero. 16. fol. 6. & numero. 68. 185
 actio iniuriarum pro vna iniuria quoadque tribus, quatuor aut quinque competit, nu. 16. fo. 6. & nu. 69. 185
 actio iniuriarum altera ad damnum pertinet culpa datum, altera ad contumeliam, numero. 107. 13
 actio iniuriarum quibus casibus competit, numero. 4. 19
 actio iniuriarum competit contra ingreditentem domum contra voluntatem domini, numero. 6. 38
 actio iniuriarum pro modico non datur, numero. 36. 106
 actio iniuriarum offenso tantum competit, numero. 14. 116

- Actio iniuriarum competit heredibus defunctorum.** numero. 20. fol. 121. nu. 69. fol. 113. & nu. 48. 170
- Actio iniuriarum differt ab actione legis aquilie** num. 52. 170
- Actione iniuriarum tenetur temere accusans** num. 24. 20
- actione iniuriarum tenetur iudex in quo dolus fraus vel concussio adest.** numero. 9. 42
- actione iniuriarum non tenentur seruitutes qui mandato pretoris aliquem iniuste carcerauerunt.** num. 5. 79
- actione iniuriarum tenetur accusator, qui realem citatione iniuste fieri fecit** numero. 7. 79
- actione iniuriarum tenetur iudex, qui reum immoderate torquet.** numero. 46. 136
- actionem famosam intendens, vagari non debet cum discrimine aliene estimationis, sed designare certum & specialiter dicere, quam se iniuriam passus contendit** num. 6. 116
- actio legis aquilie ad heredes transmittitur** num. 38. 170
- actio legis aquilie est in duplum contra negante.** numero. 20. fol. 98
- actio legis aquilie, nec minus excipitur, qua ex dolo, quis tenetur.** numero 70. fol. 139
- actio non datur contra magistratus pro seruo pignori dato qui se suspendit.** numero. 8. fol. 43
- actione negotiorum gestorum tenetur magistratus fraudem committens.** numero. 11. fol. 37
- actione in factum quo ad interesse tenetur eximens captum de manu familie.** numero. 9. fol. 62
- actione subsidiaria. non tenentur fideiussores & nominatores magistratum sed bene ipsi magistratus, tamen si ordo suscepit in se periculum, tenebitur hac actione, scilicet hi tantum qui putens fuer.** numero. 121. fol. 75
- actor rerum priuatarum, vel Castaldio vel procurator Cesaris qui subiectum depredauit, publice concrematur, numero. 15.**
- actor reo, & reus actori tenetur edere omnia quibus usuri sunt in iudicio, & iudicis officio peti possunt exhiberi.** numero. 20. & 21. 36
- actor sequitur forum rei, alias actione propositi negotii mulctatur.** numero. 79. fol. 69. & numero. 35. & 36. 48
- actor cautionem siue satisfactionem dare tenetur, pro sumptibus restituendis in diffinitum, si hoc dictum fuerit fieri debere, & hoc propter calumniam** num. 27. 69
- actor scire debet in qua re circum scriptus sit, nec in tanto crimine vagari.** numero. 61. 71
- actor syndicus, & economus differunt** numero. 66. 61
- actor ad extraordinarium iudicem a reo per rescriptum trahi non potest** numero. 55. 123
- actoris est electio, an velit agere ad factum precise, vel ad interesse, ubi quis precise ad factum tenetur** num. 26. fol. 40.
- actus nunquam magis quam animus in lege aquilia inspicitur** nu. 22. 7
- actus principis iustitia fori & poli regulatur** num. 33. 60
- actus verbi & actus facti remotus minus punitur. Sed actus propinquus acrius punitur.** numero. 38. 63
- actus consumatus requiritur, in pena corporali. in minori vero delictum inchoatum** nu. 26. fo. 137. & n. 46. f. 183
- admenans sed non percussus qualiter teneatur** num. 65. 185
- administratio rerum cui conceditur, non uidetur concessum ut eis in fraudem committat.** numero. 9. 37
- aduerbium sepius vel sepe, in duabus vel tribus uicibus verificatur.** numero. 11. 178
- aduersarius aduersario compellendus est in expensis prouidere contra se.** numero. 2. 61
- adulter penam capitis subire debet.** numero. 42. fol. 8. & nu. 113. 173
- adulter iniunctus ab ecclesia extrahitur.**

- numero. 14. fol. 39
adulteram tenens stultus & impudicus
est. numero. 12. fol. 152
adulterium. In omni pena sanguinis
potest transigi, excepto adulterio nu-
mero. 6. fol. 142
adulterium committens reus est mor-
tis. num. 30. fol. 165
adulterium dicitur manifestum, quan-
do quis apprehenditur in domo alicu-
ius pulchre mulieris num. 48. fo. 148
aduocatus potest interrogare reum &
valet responsio numero. 14. fol. 87
affectus in leuioribus delictis non poni-
tur, nisi sequatur effectus. nu. 39. f. 63
numero. 30. fol. 63. & nu. 40. fol. 137
affectus punitur non secuto effectu, in
delictis in quibus solus affectus confi-
deratur. nu. 40. fo. 63. & nu. 31. f. 138
affectus punitur non secuto effectu. Sed
iure municipalis & consuetudine Re-
gni Francie non punitur. nu. 25. fol.
37. & nu. 44. & 45. fol. 183
agens iniuriarum quid in libello expri-
mere debeat num. 62. fol. 184
agens iniuriarum criminaliter ad damnum
culpa datum non potest criminaliter
postea pro contumelia agere, numero.
64. fol. 185
agens & operando consentiens pari pe-
na venie plectendus. nu. 22. fo. 176
agere iniuriarum criminaliter vel ciui-
liter potest qui iniuriam passus est.
nume. 60. fol. 9. & numero. 6. fol. 19
agere pro delicto in plures commissio,
quilibet cuius interest, per se potest.
numero. 67. fol. 186
aggressor. Nisi rumpens concrematur, &
eius particeps, sine spe venie deporta-
tur. numero. 52. fol. 163
aggressorem itinerum, cuiuslibet auctori-
tate propria accidere licet. nu. 31. 44
aggressor & violentie auctor, ubi cedes
facta est, capitale supplicium excipiet.
numero. 48. fol. 165
agrorum nocturnus depopulator ab ec-
clesia extrahi potest immunitate non
præstita. numero. 20. fol. 40
agrorum depopulator, quare potius ex-
trahitur ab ecclesia quam alius male-
factor. nu. 22. fo. 40. & nu. 11. fol. 59
agrorum nocturnum depopulatorem.
cuiuslibet auctoritate propria licet cape-
re & occidere. nu. 31. fol. 44
alienatio honorum. Requiritur infra in li-
tera. B. in ver. Bona.
alimonia quæ in ventrem sunt eroga-
ta, non alias repetitur nisi per calum-
nia in possessionem venerit ceterum si
res calumnia caret, nihil præstabit mu-
lier, quæ quasi sine causa alimonia est. nu-
mero. 26. fol. 69
allegatio nulla admittitur post renun-
tiationem & conclusum in causa nisi
evidens ratio iudicem moueat num.
17. fol. 87
amore de rebus amoris permittendum
est marito vel uxori iusturandum de-
ferre, & de quibusdam probare, nu-
mero. 42. fol. 89
anima: ubi anime periculum iminet,
ibi maius periculum vertitur. nu. 76.
fo. 105. nume. 106. fo. 109. & nume-
ro. 25. fol. 144
anime periculum in criminalibus im-
minet, ideo melior tutela requiritur
nu. 15. fol. 187
anime passionibus solido note sunt. nu-
mero. 50. fol. 178. & nu. 64. fol. 171
animam occidit quod mentitur. nu-
mero. 10. fol. 24
animus magis quam actus considera-
tur, in lege cornelia de sicariis. nume.
22. & 24. fol. 7. & nu. 19. fol. 122
animus occidendi quomodo probetur.
nume. 29. fol. 25
animus in delictis punitur, licet non se-
quatur effectus. numero. 34. folio. 63
numero. 24. fol. 136
animus non punitur, si non sequitur ef-
fectus, de consuetudine Regni Francie
& iure municipalis. nu. 35. fol. 63
numero. 44. & 45. fol. 185. & nume-
ro 25. fol. 136
animus non occidendi qualiter probe-
tur. nu. 49. fo. 158
animus ex percipientis qualitate proba-
tur. numero. 52. fol. 158

animus occidendi ex qualitate percus-	24.	158
sionis, & ex antecedenti proposito pro-	arbitrium est iudici, an iudicia sint vel	158
batur. numero. 75. & 77.	non sint manifesta, vt absoluat, dimittat, aut condemnet. nu. 14.	192
animi exteriora iudicant qualitatē.	arma hostibus vendere non licet, sub pe-	
numero. 51. folio. 138. & numero. 65.	na capitis & confiscationis bonorum	
171	numero. 34.	163
animi secreta interiora per exteriora iu-	arrogatus intelligitur stipulatus quar-	
dicantur, numero. 38. folio. 144. nu-	tam partem bonorum arrogatoris, si	
mero. 67.	emancipetur. numero. 23. foli. 152.	
annus vilis debetur restitutionibus	& nu. 14.	182
maiorum & minorum. nu. 15	aromatarii temere dantes vel venden-	
apparitor quis vocetur. nu. 1.. & 2. 54	tes, res nocitura, lege cornelia de sica-	
apparitor iudicis voluntate remouetur.	riis tenentur. numero. 122.	147
numero. 53.	arripiens damnarum ad mortem quali-	
apparitoris officium quod sit. numero.	ter teneatur. nu. 16.	62
13.	aspectus. Per relationem aspectus etas	
appellans. In notorio simplici officialis	potest probari. nu. 16.	50
asserzioni creditur, nec auditur appel-	associans: Qui associatus procurforem	
lans. numero. 4.	non vt ferriret, sed vt opem ferret, si	
appellatio euanesceat si appellans sine	forte pro aliorum violentiam impedi-	
herede decesit. nu. 121.	retur paulo minori pena, quam pro-	
appellatio non admittitur in corrigē-	cursor muldari debet. nu. 14.	121
dus excessibus. nu. 3.	atrocitas facti si ius domesticę emenda-	
appellatio non est inuenta ad praxidiū	tionis excedat placet, enormis delicti	
iniquitatis. nu. 4.	reos dedi iudicis notioni. nu. 46.	45
appellatio non permittitur a præposi-	auctoritas testimonii a iuramento pro-	
to marescalorum. nu. 21	cedit, tanquam a radice, sicut mors a	
appellari an possit a capione persone,	vulnere. nu. 1.	112
& interim super fœderi debeat. nume-	auctoritates veteris & noui testamenti,	
ro. 1.	in decisionibus causarum allegari	
appellari non potest ab executione ne-	possunt. numero. 13.	24
que ab executore. nu. 2.	aufugiens de carcere habetur pro con-	
appellari non potest, in iis quę dilatio-	fesso. si speciali inquisitione erat in	
nem non recipiunt. nu. 49.	carcere, & cum conspiratione aufuge-	
arbitr quis in re sua esse non potest, nu-	rit. nu. 11.	80
mero. 33.	aufugiens de carcere sine conspira-	
arbitr minor viginti annis esse potest.	ne metu iudicis puniatur. nu. 12.	80
nu. 7.	auri libram quot aures valeant. nume-	
arbitrium est iudici inquirendi signa	ro. 37.	106
falsi testimonii. nu. 34.	auxilia plura eiusdem generis ex eodem	
arbitrium est iudici an testibus credar.	falso descendencia simul commixta	
numero. 34. folio. 123. nu. 29.	coniuncta concurrentia circa idem,	
arbitrium est iudici per quot homines	rem perficiunt & planam probatio-	
notorium fiat. nu. 12.	nem inducunt. numero. 18. fol. 25. nu.	
arbitrium est iudici, vñcunque a iure	81. folio. 138. & nu. 32.	fol. 25.
aliquid non est expressum. numero.		
14.		
arbitrium habet iudex puniendi prodn		
cens scripturam suspectam, numero.		

- B** Anna antiquitus solebat Parisiis proclamari nomine episcopi & Regis. nu. 36. 70
- Bannitus perpetuo exilio qui non obtemperauit. pena capitis plectitur. numero. 113. 13
- Bannito potest per iudicem bonorum pars reservari. nu. 147. 15
- Bannitum sine statim puniendi, & statim pro confessis habeantur. numero. 21. 77
- Barbam alicui sine sanguine expillans qualiter mulctetur. nu. 42. 41
- Barones decapitantur, ubi per legem pena mortis imponitur. numero. 122. fol. 13. & nu. 40. 138
- Beatus est dare quam accipere. numero. 34. 117
- Benedictio inducit effectus. de quibus remissive. nu. 2. 58
- Bigamus clericus an possit a iudice seculari iudicari. nu. 25. 93
- Blasphemans Deum & eius sacramenta puniri debet, & qualiter, & ibi ponitur casus. nu. 28. & 29. 34
- Bona damnati ad mortem publicam. nu. 142. 14
- Bona sua perdit sine aliqua publicatione qui ciuitatem amittit. nu. 143. 14
- Bona ad mortem damnatorum confiscata non intelliguntur, nisi in sententia capitali de eorum confiscatione mentio facta sit. nu. 145. 14
- Bona confiscata in sententia expresse declarari debent, alias fisco non applicantur. nu. 146. 15
- Bona confiscanda, rei solenniter confessi, decedentis ante eorum publicationem, postea ius mortem fisco applicantur. nu. 148. 15
- Bona damnati confiscata pendente appellatione mortui non restituntur. numero. 153. 15
- Bona capitaliter damnati, sine publicatione confiscantur. nu. 159. fol. 16. & nu. 115. & 116. 174
- Bona reorum absentium, qualiter anotarari debeant & de eis fieri. nu. 1. 2. 3. 4. 5. 11. & 14. 56
- Bona reorum absentium ad manus regis posita, obsignantur & seruicibus custodiuntur, ut quid fraudetur ne debitores tempore liberentur. numero. 23. & 4. 56
- Bona damnati, quando a fisco occupantur. nu. 7. 56
- Bona rei qui intra annum vel tempus edicti, & ante condemnationem reuertitur, & post representationem oblit quauis non se purgauerit ad heredes suos transmittuntur. nu. 9. 57
- Bona reorum ponuntur ad manus Regis. nu. 40. 70
- Bona confiscata & per principem alienata an & quando recuperet reus restitutus ab ipso principe. nu. 44. 45. & 46. cum plu. se. 123
- Bona fides vel dolus sunt anime passionis quæ soli Deo notæ sunt. numero. 50. 138
- Bonifacius Papa propter delictum quorundam templariorum totum collegium ipsorum destruxit. numero. 118. 74

C

- C** Alumnus excusatur per iuramentum denunciatoris aut accusatoris. nu. 7. 5
- Calumnie purgationes sunt iudici arbitrarie. nu. 8. 55
- Calumniari quid sit. nu. 20. 20
- Calumniator quot modis puniatur. numero. 22. 20
- Capillos alicui expillans, sine sanguine qualiter mulctetur. numero. 42. 102
- Calumniator iudicis officio puniatur. numero. 28. 156
- Capitalis damnatio est mors, vel ciuitatis amissio, seu seruicis impositio. numero. 37. folio. 111. & numero. 60. 171
- Capitalia iudicia sunt ex quibus perditur vita vel ciuitas. nu. 34. 60
- Capitulum unum sententie si per restitutionem rescinditur cetera firma remanent, si illi non sunt connexa. alias secus. nu. 34. & 35. 88

- Capitulum vnum vel diuersa qualiter intelligatur, & qualiter intelligantur capitula diuersa connexa vel non. numero. 44. fol. 89
- Caput, Per caput cuius sit imago dignoscitur nu. 38. fol. 26. & numero. 1. folio. 180.
- Capitis diminutio, an liberet quem ab obligatione numero. 144. fol. 15
- Capi potest sine iudicis mandato, reus ab officialibus ad hoc deputatus. numero. 13. folio 193
- Capi, si quis illicite mandatur capi potest se defendere, vbi officialis excedit modum in essequendo, & potest euadere manus familie, nec in hoc resistere dicitur, sed se defendere nu. 18. fo. 62
- Reliqua vide supra in littera. A. in ver. agitorum. & infra in littera. D. in ver. Dehitor. in littera F. in ver. Fur. & ver. Falsam. in littera I. in ver. implicitus. in littera M. in ver. Malefactor in ver. Maritus, & in ver. Mulier & in littera R. in ver. Raptor.
- Captus in loco sacro pristinae libertati restitui debet numero. 3. fol. 59
- Captus in loco sacro, taliter debet relaxari, vt non possit per relaxantem de facili iterum capi, nu. 4. fol. 59
- Captus inuentus de crimine damnari non potest, nisi aliter de maleficio conuincatur. numero. 77. fo. 150
- Captus & crimen confessus extra iudicium, & quod occasione illius criminis fuit captus ex illis solis indicis damnari non debet, nisi aliter de maleficio conuincatur numero. 78. folio. 37. & numero. 12. fol. 187
- Captura. Propter capturam illicite factam, fiscus aut procurator generalis tenet nomine proprio ad expensas damnata & intercesse nu. 3. fol. 37
- Captura incipi debet a iudice in criminalibus, licet ei de delicto non constet numero. 8. fol. 38
- Captura in duobus casibus incipi non debet. num. 9. & 10. fol. 38.
- Carcer quare inuentus numero. 24. folio. 40.
- Carceris penam quis sustinere debeat numero. 8. fol. 104
- Carcere effraus fugiens puniatur capite numero. 37. fol. 163
- Carceris priuati crimini committentes efficiendi sunt vltimo supplicio numero. 40. fol. 163
- Carcerari an quis possit pro ciuili debito numero. 27. fol. 40
- Carceratus ex vna causa, quando possit ob aliam ibi recommendari numero. 31. fol. 41
- Reliqua vide supra in ver. captus.
- Carcerati qui in carcere conspirauerunt vt ruptis vinculis & effraus carcere euadant, accrius custodiri debent, & quamuis innocentes ex eo crimine inueniantur, puniendi sunt il vero qui eorum conspirationem dicunt releuantur, & qui euadunt capite puniuntur num. 5. 6. & 7. fol. 80
- Caroli. v. Imperatoris sententia contra Gandanum ciuitatem in Flandria numero. 119. fol. 74
- Cartam falsam producens iudicis officio puniatur num. 24. fol. 73
- Castaldio Cesaris qui subiectum depre-dauit viuus publice concrematur numero. 15. fol. 162
- Casus in quibus deficiens in probatione non statim presumitur calumniari numero. 27. 28. 29. cum seq. fol. 20 & numero. 5. 6. 7. & 8. cum seq. f. 191
- Casus quibus quis immunitate ecclesie priuatur. numero. 19. 20. & 21. fol. 39
- Casus in quibus vxor non est restitenda viro. numero. 50. fol. 45
- Casus quibus quis fortitur sorum. numero. 72. fol. 48
- Casus quibus clericus ipso facto & ipso iure. nullo gaudet priuilegio clericali nu. 23. & 24. cum seq. fo. 94
- Casus in quibus quis ex leuissima culpa. lege aquilia non tenetur. numero 126. & 12. fol. 142
- Casus quibus quis de iure diuino condemnatur num. 59. fol. 164
- Casus excusat aliquem a delicto. numero. 82. fol. 133

- Causa criminalis** dicitur, cum finis ten-
deat vindictam publicam vt delictū
puniatur de pena debita & naturalī
sed si agatur de delicto vt imponatur
alia pena minor quam pena natura-
lis ipsius delicti, ciuilitur agi dicitur;
licet pena ascendat ad bonum publi-
cum, & non ad commodum priuatum
numero. 44. fol. 41.
- Causa criminalis** dicitur si persecutio
criminis tendit ad vindictam & penā
ipsius criminis naturalem, siue pena
tendat ad bonum publicum tantum, si
ue ad publicum & priuatum. nume-
ro. 46. fol. 41
- Causa criminalis** quot modis tractari
possit num. 76. fol. 48
- Causa criminalis** est magni ponderis
vel praeiudicii. numer. 5. fol. 100
- Causa criminalis** perspicatū consi-
lium habere debet. nu. 74. fol. 105
- Causa criminalis** maior est qualibet pe-
cuniaria. nume. 70. fol. 150. & nume-
ro. 6. fol. 185
- Causa criminalis** principalis per argu-
menta & praesumptionem termina-
tur, quanquam de iūm liquide pro-
bati non possit. nu. 67. fol. 149. & nu-
mero. 35. fol. 182
- Causa** in qua agitur contra clericum,
vt priuetur beneficio propter crimen,
non dicitur criminalis. nu. 45. fol. 41
- Causa ciuilis** praeiudicia, & simplicis
praesumptionis, terminari potest. nu.
59. 71. & 79. fol. 182. & nn. 36. fo. 150
- Causa** siue expensis explicari non po-
test. numero. 3. fol. 67
- Cause** proprie quis iudex esse non po-
test. numero. 32. fol. 3
- Causam** qui apud fiscum sepius conuen-
ti neglexerint, rebus iudicatis subij-
ciendi sunt num. 18. fol. 81. & nume-
ro. 10. fol. 178
- Cause** meri & mixti imperii delegari
non possunt nisi in casu absente, &
numero. 102. fol. 108
- Cause** meri imperii vbi extraordina-
rie, proceditur quantum ad cause co-
gnitionem possunt legato committi.
- non autem quantum ad decisionem
cause. num. 12. fol. 101
- Cautella** est, mittere duos nuntios, vt
magis credatur iis quae referunt. nu-
mero. 6. fol. 62
- Causio** datur ab astore de sumptibus
restituendis in diffinitiuā, si hoc di-
ctum fuerit fieri debere. nu. 27. fol. 69
- Cedens** omni legē capite plectitur, nu-
mero. 100. fol. 173
- Christianum** christianī nominis odio
lapidans, cum suis participibus con-
cremandus est. numero. 3. fol. 161
- Cirandus** quis non est ad domum quan-
diu sui copiam facit nu. 26. fol. 35
- Cirandorum** vbi copia non habetur,
sufficit per seruientem legi commissio
nem citationis publice praesentibus
qui inueniuntur. numero. 24. fol. 50
- numero. 13. fol. 55
- Ciratio** non requiritur ad condemnatio-
nem falsidici testis. nu. 15. fol. 33
- citatio** realis sit per iudicem, tantum
ordinarium. numero. 1. fol. 43
- citatio** realis semper locum habet, nisi
in maiore familia. numero. 2. fol. 43
- Citatio** realis locum habet vbi petitur
proferri absolute, vel diffinitive. nu-
mero. 3. fol. 43
- Citatio** quandoque realis, quandoque
verbalis sit in criminalibus. numero.
11. fol. 43
- Citatio** nuntii superioris iudicis, ad in-
stantiam inferioris valet. nu. 12. f. 43
- citatio** per tabellionem in actis scribi
debet. nu. 1. fol. 49
- citatio** vbi rei se absentant, debet fieri
ad domos illorum requisitis amicis,
aut eorum vicinis. nu. 12. fol. 50
- citatio** trina an sufficiat ad condemnā-
dum absentem numero. 20. fo. 50
- citatio** mandato iudicis & inscriptis
fieri debet alias citatum arctare non
potest. numero. 21. fol. 50
- citatio** pro non facta habetur, si cian-
dus non sit legitime, citatus. numero.
21. fol. 50
- citatio** intra angusta tempora, facta nō
valet. numero. 25. fol. 51

REP ERT O R I V M.

- Citatio in qua non exprimitur causa quare fiat non valet, numero. 26. 51
- Citatio non tenet, quando nimis maceratur preceptorium numero. 27. 51
- Citatio tempore feriato facta non valet, nu. 28. 51
- Citatio facta extra prouincias ultra duas dictas non tenet, numero. 29. 51
- Citatio ad locum periculosum & inhonestum non valet, numero. 30. folio. 51
- Citatio non tenet, si euident est ipsum qui citat iudicem non esse, numero. 31. 51
- Citatio non continens rescriptum seu commissionem nulla est, numero. 32. 51
- Citatio facta a iudice euidenti inimico non val, nu. 33. 51
- Citatio non valet, si ille qui citatus est, est spoliatus, numero. 34. 51
- Citatio non tantum, si ad querellam liberti: citatur patron, nu. 35. 51
- Citatio nulla est, ubicunque euidenti exceptione, reus se tueri potest, numero. 36. 51
- Citatio quandoque nulla est, & nisi defendatur citatus contra ipsum proceditur, nu. 38. 51
- Citatio licet sit iniusta ex persona agētis, tamen si citatus venit ad iudicium puniatur, nu. 39. 51
- Citatio per nuntium seu seruientem fieri debet, nu. 42. 51
- Citatio fieri potest verbalis ab ipso iudice, nu. 43. 51
- Citatio potest fieri a tabelliones & potest ipse tabellio de tali citatione per ipsum facta testificari & scribere se citasse, nu. 44. 51
- Citatio fieri potest per partem in uim prouocationis ad causam, numero. 45. 51
- Citatio sufficit denuntiari ad domum citandorum, quando eorum copia nuntius habere non potest, numero. 22. 55
- Citatio ad domum habetur pro ultimo refugio, nu. 26. 55
- Citatio quatuor edicta sit ad sonum tubæ, cornu vel campane, secundum morem locorum, nu. 28. 69
- Citatio vniuersitatis quæ delinquit, quomodo & qualiter fieri dicant, numero. 4. 2. 64. & 65. 70
- Citatio personalis, constituit veros contumaces, numero. 17. folio. 77. & numero. 1. 177
- Citatus non comparens maleficio fieri videtur, numero. 7. & 8. 143
- Citatus in termino debet comparere, alias multabitur, numero. 78. folio 11
- Citatur sepius qui non comparet, rebus iudicatis subiiciendus, est, numero. 92. 12
- Citatus, non legitime citatus, non tenetur venire etiam ad allegandum suum priuilegium, numero. 24. folio. 50. Sed iutus est quod citatus vadat allegaturus suum priuilegium, vel appellaturus, si cum grauauerit, nisi quando constat eum non esse suum iudicem, nu. 40. 51
- Citatus tenetur venire ad allegandum suum priuilegium, si dubium est, an citatio teneat, nu. 37. 51
- Citatus in termino debet comparere, alias multabitur, nisi ex causa excusetur, vel non inter fuerit actoris ipsum in termino comparere, nu. 1. 2. 3. fol. 51. & nu. 17. 51
- Citatus personaliter, quando relaxari debeat fideiussoribus, vel in carcere teneri, nu. 32. 70
- Citatus an teneatur comparere coram iudice incompetenti, numero. 11. folio. 65. 51
- Citatus ex quibus causis excusetur a contumacia, nu. 22. 66
- Citatus pro edicta, an eorum ignorantiam allegare possit, numero. 2. 3. 4. & 5. 76
- Citari potest, qui est in ecclesia, numero. 18. 60.

- Ciuis in ciuitate sua offensus, qui potuit fugere & non fugit, quia uerecundiam timet, potest vsque ad actum occisionis se defendere, numero. 17. folio. 28.
- Ciuitas Brixie ab Henrico Imperatore damnata fuit subiicienda aratro. numero. 117. 74
- Ciuitas tota tenetur pro delicto a populo commisso. nu. 122. 75
- Ciuitas uendicat suum ciuem, numero. 14. 92
- Clericus non potest esse executor siue nuntius iudicis secularis. numero. 9. 54
- Clericus respondere non tenetur iudici laico, nec etiam volens tenet eius confessio coram eo facta, nec etiam sententia. nu. 1. 92
- Clericus non potest criminatiter conueniri coram iudice laico. numero. 2. 92
- Clericus coram iudice laico reconueniri non potest. nu. 3. 92
- Clericus qui oneratus & suspicatus est enormitatibus se immiscuisse, iudici laico respondere. nu. 5. 92
- Clericus etiam in sacris constitutus, se enormitatibus in miscens sine monitione preiura perdit priuilegium canonicis, si quis suadente diabolo. xvi i q. iiii. & etiam priuilegium fori. numero. 6. 92
- Clericus non ferens tonsuram vel vestes clericales, siue in civili siue in criminali negotio conueniatur, priuilegio clericali gaudere non debet. numero. 7. 92
- Clericus non ferens tonsuram & vestem clericalem, reputatur vt laicus, & vt laicus puniri potest. numero. 8. & 24. 93
- Clericus coram iudice laico respondere tenetur. numero. 1. 5. & 9. 92
- Clericus criminofus captus per iudicem secularem, petens se remittere ad iudicem ecclesiasticum, an & quando remitti debeat, numero. 10, 11, 12, cum plu. seq. 92
- Clericus quando remissus est ad suum iudicem ecclesiasticum, debet vocari iudex secularis a quo remissus est, vel alius cuius interest pro casu communi vel priuilegiato. nu. 20. 93
- Clericus deprehensus a iudice seculari, ad hoc vt remittatur debet reperiri habere vestes clericales, num. 22. 93
- Clericus vxoratus non in cedens in habitu & tonsura clericali, non remittitur ad iudicem ecclesiasticum, numero. 24. 93
- Clericus Bigamus & degradatus reputatur laicus & ut laicus puniri potest. numero. 25. 93
- Clericus apostatando ab habitu suo, post trinitatem amonitionem, vel immiscendo se enormibus, priuilegium perdit. numero. 26. & 27. 93
- Clericus histrionis artem exercens, clericale priuilegium amittit. numero. 28. 29. & 30. 93
- Clericus ioci causa aliqua in occulto facere potest. nu. 31. 93
- Clericus tabernam tenere non potest nec eam ingredi. nu. 32. 93
- Clericus torqueri potest. nu. 16. 132
- Clericum percutientem immediate percussus excommunicatus non censetur. nu. 55. 138
- Coadunans gentem, si illam ad certum locum mittit, non punitur nisi pro vno actu. nu. 32. 7
- Collegium quando ad penam teneatur. numero. 121. & 122. 75
- Collecta imponi potest ab vniuersitate non habente commune pro solutione condemnationis. nu. 72. 72
- Collecta si quis est imposita non repetitur soluendo, alii de vniuersitate soluere tenentur per solidum & libram. numero. 77. 72
- Collecta quando vniuersitas condemnata e ex delicto imponi debet p capita & non per solidum & libram. nu. 78. 72
- Collecta pro quantitate patrimonii imponi debet. nu. 80. 72
- Collecta cum per solidum & libram imponitur, non potest quis capi so-

- lidum sed pro parte sua. nu. 128. fol. 75
collocasse lares quis dicatur nume. 23.
folio. 55.
commentariensis qui reum mortis ena-
dere permisit supplicum subit qd fu-
giens esset subiturus nu. 39. fol. 163
commentariensis similitudine suppli-
cii punitur non exhibendo reum. nu-
mero. 18. fol. 192
communitas quando teneatur de deli-
ctio numero. 122. fol. 75
conatus iudicem corrumpere punitur,
numero. 20. fol. 167
conatus aliquem eripere de manibus
familie, qua pena veniat plebendus
numero. 34. fol. 63
condemnari quis non debet ex præs-
umptionibus & vendicatis suffragiis nu-
mero. 85. fol. 152
condemnatio in graui crimine statim
est exequenda, nisi in casu quando se-
uerior pena est imponenda, iussu prin-
cipis ultra modum regularem nume-
ro. 18. 19. fol. 98
condemnatio legis aquilie est in dupli-
contra negantem numero 20. fol. 98
condemnatio propter inficiationem nõ
crescit numero. 21. fol. 98
condemnatio ex hominis presumptione
sequi non potest, nu. 26. fol. 153
condemnatus ciuilitur ad factum preci-
se tenetur, & potest detineri in carce-
re & incompedibus, donec satisfecerit
nu. 25. fol. 40. & nu. 21. fol. 40
condemnatus pro maleficio vel manife-
sta offensa, debet satisfacere prius quã
relaxetur a carceribus nu. 20. fol. 68
condemnatus crimini iniuriarum, in-
currit infamiam nu. 13. fol. 167
condemnatus criminaliter de crimine
priuato, an sit infamis nu. 14. fol. 167
cõductor li. et de leuissima culpa tenea-
tur de incendio non tenetur, quando
diligentiam adhibuit nu. 120. fol. 141
confessio defuncti in criminalibus an
possit per heredem reuocari numero,
149. fol. 15
confessio acceptata per partem non po-
test amplius reuocari absque erroris
probatione numero. 38. fol. 84
confessio an & quando ante litem con-
testatam reuocari possit, nu. 39. 40. 41
42. 43. 44. & 45. fol. 84
confessio i prime standum est, in his in
quibus quis questione vrgeri non de-
bet nu. 46. fol. 48. Nisi penitens probet
se in prima errasse confessione
numero. 47. fol. 84
confessio errore facti facta potest reuo-
cari quodcumque ante sententiam
numero. 50. fol. 84
confessio quandoque remittit actori
ius, vt non cogatur probare reum con-
uentum occidisse numero. 53. fol. 85
confessio propria preiudicat nisi reuo-
cetur numero. 61. fol. 68
confessio aduocari, an & quando preiu-
dici numero. 62. & 63. fol. 81
confessiones reorum pro exploratis fa-
cinoribus haberi non oportet, si nulla
probatio cognoscentis religionem in-
struat nu. 67. fol. 85. num. 34. fol. 129.
& nu. 14. fol. 146
confessiones facte ad portionem actoris
vel iudicis vel etiam patris. post li-
tem contestatam: possunt reuocari si
quis probauerit se errasse nu. 16. f. 87
confessionibus falsis est standum, si eius
nomine de quo quis interrogatus est,
cum aliquo est alio, que cum alio actio
est, si dominus est in nosmetipsos con-
fessione nostra conferrimus. numero.
74. fol. 87
confessio an possit in parte reprobari
numero. 18. fol. 87
confessio cum qualitate adiecta accep-
tari debet numero. 21. fol. 88
confessio principalis acceptari non po-
test & qualitas reprobari quando con-
tra consistentem est presumptio nume-
ro. 38. fol. 88
confessio plura capitula separata con-
tinentes potest pro parte approbari nu-
mero. 40. & 41. fol. 89
confessio coram iudice incompetenti
non prodest ad aliquem condemnan-
dum numero. 2. fol. 97
confessio sine tormentis sponte facta.

- tenet numero.9. fol.97
 confessio sine tormentis facta valet, quā
 do reus de se interrogatus confiteatur
 numero.10. 98
 confessio validior est cū tormentis,
 cum quis de alio tantum interrogatur
 numero.11. 98
 confessio cum tormentis debiliior est,
 quando quis de se, & aliis simul inter
 rogatur numero.12. 98
 confessio rei an adhibendi sint testes
 numero.13. 98
 confessio qualiter in iure fieri dicatur
 numero.32.&33. 99
 confessio falsa, an in atrocioribus no
 ceat numero.34. 99
 confessio an reuocari possit ab eo qui
 in alium vt testis tortus fuit numero
 28. 129
 confessio metu tormentorum facta non
 dicitur, quando iudex extra tormen
 torum locum reo terrorem inferi nec
 nocet nisi sit perseuerata nu.3. 131
 confessio, quando dicatur facta, formi
 dine tormentorum. numero.5. 13
 confessio metu tormentorum extorta,
 confessioni facte in tormentis equipa
 ratur. numero.6. 131
 confessio tormentorum metu facta di
 citur quando iudex denegat cibum &
 porum reo, vel in arcto & stricto car
 cere tenet donec confiteatur nume.10
 131
 confessio per metum & tormentorum
 impressionem facta vt sponte appro
 bata dicatur quid fieri debeat, nume
 ro.11. 131
 confessio torti non precedentibus legi
 timis iudiciis, licet sit ratificata non
 est sufficiens ad condemnandum, nu
 mero.12. 132
 confessioni in tormentis extorte non sta
 tur, nisi perseuerantia vel fama, seu ve
 risimilitudine facti, aut aliis adminicu
 lis adiuvetur. numero.11. 146
 confessio in tortura iudicis precedenti
 bus, veritatem inducentibus reuocari
 non potest. numero.12. 146
 confessio extra iudicialis an noceat reo
 numero.13. 185
 confessus: Pro confesso habetur qui su
 per crimine paciscitur, numero.5. fo.
 143. nume.40. fol.78. & num.15. 167
 confessus in iure pro condemnato habe
 tur numero.23, fo.98. numero.25. &
 29. 156
 confessus falso hominem viuum occi
 disse, qui paratus est hominem viuum
 esse ostendere, ad hoc admittitur nu
 mero.72. 86
 confessus hominum occidisse, & dixerit
 illum a se percussum non animo occi
 dendī, debet ad hoc probandum admit
 ti, cui hoc probādo, remittenda est ho
 micidii pena numero.19. 87
 confessus reis nō denegantur legitimae
 defensiones, numero.22. 88
 confessus sua sententia damnatur, nu
 mero.27. 88
 confessus est sibi iudex & testis numero
 88
 confessus hominem occidisse cum alius
 eum occiderit, ex sua tenetur confes
 siene, numero.31. 8
 confessus de crimine an possit de alio
 crimine interrogari numero.19. 142
 confessus in tormentis iudiciis non pre
 cedentibus damnari non potest nume.
 33. fol.131. & nu.13. 146
 confessus crimen sine examinatione, et
 nullis iudiciis precedentibus vel pro
 bationibus condemnari non debet. nu
 mero.3. & 8. 175
 confessus crimen probationum metu
 pro condemnatio habetur numero.4.
 fol.81. numero.9. 175
 confessus & convictus nō appellat nu.
 19. 176
 confessio non est credendum de se & so
 ciis, nisi alleget euidentem rationem,
 vel verisimilitudinem, quae iudicem in
 struat numero.32. 129
 confitentis homicidij fecisse ad sui
 defensionem, non statur confessioni in
 quantum dicit se ad sui defensionem
 fecisse numero.21. 88
 confitenti non prodest reuocare confes
 sionem extra tormenta, nu.35. 129

- consentens, non semper fides est adhibenda, nu. 68. 86
- confugiens ad sacramentum altaris dum portatur in via an a morte liberetur numc. 16. 60
- coniectura ex dissimilibus non summitur numero. 25. folio. 31. & numero. 34. 184
- coniecturis non est locus ubi certum est, quemquam mortifere percussum fuisse, numero. 5. 17
- coniuge corrupta nec solus tangit Arides ille dolor, solus &c. numero. 38. 45.
- con sanguinitas presumptiue probatur. numero. 45. 157
- conscribere non omnes ex fide bona elogia comperitum est. nu. 2. 176
- consensus quotuplex sit, numero. 13. 176
- consensus privatorum facit iudicem eum qui iurisdictioni preest numero. 16. 65
- consentiens negligentia minus peccat quam faciens numero. 14. 176
- consentiens consilio, minus quam faciens puniatur. nu. 15. 176
- consentiens defendendo, & auctoritatem prestando, magis peccat numero. 17. 176
- consiliarius qui factis a iudice contrariis, legibus inscriptis consentiens, si cut ipse iudex puniatur nu. 47. 118
- consiliariis ciuitatis ad donum residentie eorum personaliter citantur, non ad domos singulorum nu. 47. 70
- consilium: Omnes facere videtur, quod consilium facit nu. 104. 79
- consilium quis mutare non potest, in alterius detrimentum nu. 36. 89
- consilium perspicacius in causis criminalibus est adhibendum numero. 74. fol. 107. & nu. 23. 188
- conspirans contra principem virote gladio puniri debet, eiusque bona fisco applicantur nu. 25. 162
- conspirans in carcere, vi ruptis vinculis & effracto caecere euadat, acerbius custoditur, capereque puniatur, & qui conspirationem dicit, releuatur numero. 5. 6. & 7. 80
- consuetudo Regni Francie non punit animum, nisi sequatur effectus, numero. 25. 162
- consulis nomen in mandato apponi debet num. 1. 58
- contumacia quando suum sortiatu refectum, nu. 8. 65
- contumacia in milite capite puniatur. numero. 50. 163
- contumacie pena quae sit. numero. 8. 87.
- contrario iudicio damnatus non est infamis nu. 16. 167
- contumax an possit comparere per procuratorem nu. 5. 52
- contumax ubi apprehendi non potest ad tres breues dies citatur numero. 8. 52
- contumax in expensas damnatur numero. 19. 52
- contumax an & quando audiatu appellans nu. 30. 56
- contumax verus quis dicatur, & quis fictus nu. 31. 56
- contumax de iure municipalis habetur pro confesso, & cum reperitur sola paratur executio, nec est opus nouo processu. nu. 21. 77
- contumax in non respondendo iudicis officio puniatur. nu. 9. 87
- contra contumaces omnia iura clamant, nu. 9. fol. 143. & nu. 13. 178
- contumax exbanitus secundum Italiae statuta pena sanguinis puniatur numero. 12. 178
- contumax dicitur qui sepius citatus non comparuit nu. 7. & 10. 145
- conuenitur reus. Require infra in littera I. in ver. iudex, & in littera K. in ver. Reus.
- conuictus & voce propria confessus damnatur nec alterum sufficit nu. 18. 176
- conuictus testibus de crimine neget, condemnari potest appellare nu. 20. 176
- conuictus & sponte confessus potest capitaliter damnari numero. 30. folio. 15. 182

conuictus velox pena subducere debet
nu. 3. 195
conuocans gentem & illam ad aliquē
locum ducens vno tantum effectu pu
nitur nu. 120. 176
cooperationi consentiens equaliter pec
cat. nu. 16. 144
copia personarum citandarum si habe
ri non potest, ad earum domum cita
tio denuntiatur. & sufficit etiam legi
per seruientem literas citationis publi
ce, presentibus qui inueniuntur, nume
ro. 24. 55
corpus christi est corpori ecclesie pre
ferendum, nu. 17. 69
Reliqua vide supra in ver. confugiens.
corporis dum constat, non curatur de
nomine nu. 18. 50
corrumpens delatorem pro confesso ha
betur, nu. 5. 143
Reliqua require infra in litera l. in
ver. infames.
credendum quando sit officialibus in
criminalibus, numero. 16. & 17. cum
sequen. 43
Reliqua vide supra in ver. confesso
crimen morte rei extinguitur, excepto
crimine lese maiestatis, numero. 10.
57
crimen probatur, probata pro crimine
fuga. nu. 29. 78
crimen confiteri intelligitur qui paci
scitur, nu. 40. fol. 78. & numero. 15. fo.
143. & nu. 15. 167
crimen vbi non est probatum plene vel
semplice, per informationes, neque
per confessionem adeo quod equum
sit reum iustificari per suas defensiones
ad hoc debet admitti nu. 2. 100
De crimine vbi proceditur contra ac
cusatorem, proceditur sine inscriptio
ne libelli vel pena. nu. 38. 106
crimen contrahitur si & voluntas no
cendi intercedat nu. 22. 128
crimen falsi in inscriptionem requirit nu
mero. 41. 157
crimen omne de iure canonico publi
cum censetur & infamas numero
32. & 33. 188

criminis silentio, an quis teneatur nu
mero. 1. & 7. 175
crimina a iudice semel audita indiscus
sa remanere non debent. etiam si accu
satus cum accusatore in gratiam sed
deat numero. 11. folio. 2. numero. 15.
folio. 12. & nu. 2. 68
crimina duo si ex vno facto resultant,
quæ se habent vt genus & species, de
linquens vnica tantum lege puniri
debet. si vero ut species separate tunc
ex utraque puniuntur, numero. 25. & 26
folio. 7. & ibi ponuntur exempla quā
do ex vno facto resultant duo crimina
quæ se habent vt genus & species, &
quando ut species separate numero.
10. 27. & 28. 7
crimina quæ coram omnibus peccan
tur, coram omnibus sunt corripienda,
& secretius, quæ secretius peccantur,
& damnatus qui hanc emendam ho
norabilem facere renuit, durius ac
acerbius puniri debet folio. 13. & nu
mero. 55. & 56. fol. 190. 190
crimina ne remaneant impunita rei
publice inter est numero. 35. folio. 41
numero. 16. 68
crimina publica, priuata & extraor
dinaria quæ sint & quibus eorum ac
cusatio competat numero. 13. 16. &
17. folio. 94. & numero. 31. & 34. 183
crimina leuia quæ dicantur numero. 9.
156
crimina. Nullus cuius crimina sunt
occulta damnatur, nisi iudicio ordi
nabiliter habito, aut conuincatur,
aut se reum confiteatur numero. 37.
156
criminaliter quis puniuntur propter le
uem vel leuissimam culpam numero.
17. 19
criminosi per edicta vocati absentes,
possunt ad ultimum supplicium con
demnari numero. 20. folio. 77. & nu
mero. 18. 178
crucis signaculum in fronte & aliis
membris fieri debet numero. 10. fo
lio. 127

REPERTORIUM.

crucis signaculum unde originem tra-
xerit numero. 11. 127
culpa lata levis & leuissima quando in
ter se differant, numero. 113. 142
culpa lata quid sit numero. 99. 142
culpa lata non accipitur pro dolo in le-
ge Cornelia numero. 133. fo. 14. & nu-
mero. 91. 172
culpa levis qualis sit nume. 116. 140
culpa leuissima non potest aliqua pe-
na criminaliter puniri, sed tantum ad
damni emendationem nu. 13. 19
culpa leuissima idē est quod dolus ma-
nifestus numero. 115. 141
culpa leuissima quid est nu. 118. 141
culpa leuissima in lege aquilia uenit nu-
mero. 24. fol. 7. numero. 123. fol. 142.
& numero. 3. 186
culpa lata in penis corporalibus non
comparatur dolo, sed mitius puni-
tur numero. 13. 136
culpa lata in criminalibus non equipa-
ratur dolo numero. 48. 138
culpa lata licet absit versutie ignaue
tamen culpa contrahitur nu. 108. 141
culpa latior que sit numero. 144. 141
culpa contrahitur etiam si sine volunta-
te delinquendi delinquatur nume. 45.
137
culpa latior differt a dolo vero & pre-
sumpto, numero 92. 14
culpa ignaue que sit nu. 109. 141
culpa versutie quorum sit, nume. 112
141
culpa mitius puniatur quam dolus, nu-
mero. 92. 172
culpam ignaue qui incurrant, nume-
ro. 110. 141
culpe in quibus culpa relaxatur deli-
ctum, numero. 21. 136
custos carceris qui reum mortis euade-
re permisit supplicium subit quod fu-
gens esset subiturus, nu. 68. 7. nu. 3. &
4. fol. 80. & nume. 39. 165
custodes mittendi sunt ad custodienda
ea que sine custode salua esse non pos-
sunt, numero. 166. folio. 16. & nume-
ro. 4. 56

D

Damnatus rei capitalis dicitur quicum-
que damnatur ad mortem naturalem
vel ad amissionem ciuitatis vel ad ser-
uitutem: numero. 158. folio. 15. nume-
ro. 37. 137
Damnus ex confessione errore facta, er-
rore probato rursus dictus est, & iudice
restituatur, numero. 56. 85
Damnatus publico iudicio a testimo-
nio repellitur, numero. 32. 156
Damnatus per restitutionem in inte-
grum restituatur in pristinum statum
etiam quo ad honores, bona & famam
numero. 38. 123
Damnatus ad mortem naturalem, vel
ciuitatis amissionem seu ad seruitu-
tem damnatus rei capitalis dicitur nu-
mero. 7. 156
Damnatus iudicio contrario non est in
sanus, numero. 16. 167
Damnatus in metallum, de iure cano-
nico non liberatur. nu. 47. 189
Damnum in inersse attenditur, sed
non lucrum cessans, numero. 129. 14
Damnum dedisse videtur qui causam
damni dat. numero. 8. 17
Damnum & interesse quomodo proba-
tur, numero. 28. 112
Damnum lese indebite contingens, de-
bet sibi emendari numero 21. 133
Damnum pecuniarium cum infamia
quis incurrat. numero. 12. 167
Damnum culpa datum venit iniurie
appellatione. numero. 63. 185
Damna & interesse possunt a iudice in
interlocutoria, in diffinitiuu reserua-
re, numero. 35. 126
Damna quare in diffinitiuu reseruen-
tur, numero. 36. 133
Damnorum & iniuriarum estimatio
ad iudicem spectat. numero. 71. 139
Damnatio Nemo ex suspicionibus da-
natur. numero. 6. 146
Damnari diffinitiuu quis non potest
iudicis & presumptionibus. numero.
68. & 69. cum plu. sequen. 149
Debitor an pro debito ciuili possit in
ecclesia capi numero. 16. 27
Debitor ciuilis. an possit pro causa pe-
cuniaria

- cuniarum intrudi carcerem. nu. 27. 40.
 Debitor pro debito ciuili condemnatus potest in carcerem poni. nu. 29. 39
 Debitor quando non potest capi. quia non exiit de domo quid agendum sit. numero. 30. 41
 Debitor fugitiuus a quolibet priuato eius creditio capi potest nu. 35. 44
 Cetera vide supra in litera. C. in. ver. Carcerarius.
 Decedens in teatu, integri status deperit. nu. 9. 57
 Decretum non ligat ignorantes. numero. 6. 76
 Decurio inconsulto principe deportari non debet, nisi tumultus populi aliter sedari non posset. numero. 33. 137
 Decuriones furæ vel viui comburri non possunt eorum quoque parentes vel liberi, in eadem causa sunt. numero. 34. & 35. 137
 Decuriones torqueri prohibentur. numero. 15. 125
 Decursionatus munera qui deposuit non torquetur. numero. 141. 125
 De facili non credatur, idest nullo modo credatur. numero. 9. 111
 Defendere se potest qui illicite mandatur, capi. numero. 18. 62
 Defensio est de iure diuino, naturali & humano permissa, & debet iudex concedere dari copiam tutelarum & responsionis reo. nu. 73. folio. 10. & numero. 2. fol. 192.
 Defensio per occidentem probata dicitur, eo ipso quod probat, quod custello contra ipsum venit. nu. 13. 28
 Defensio eum moderamine inculpate tutele fieri debet. nume. 14. 28
 Defensio moderata quæ dicatur. numero. 15. 28
 Defensio de facto probari potest, quando licita est offensio nu. 19. 29
 Defensio promissa est pro tutela rerum suarum, conuocatis amicis & vicinis & pro corpore tuendo nu. 21. 29
 Defensio danda est illis, quibus aliqua inquietudinem fiscus infert, & controuerfia pendente eorum facultates inquirari non debent neque describi. nu. 15. 37
 Defensor acclamare debet, securrere uel occurrere. nu. 16. 28
 Defensor vii debet extenuatione ad minuendam causam. nu. 10. 101
 Defensus. Requiritur supra in litera A. in ver. Absens.
 Deferre & accusare differunt. numero. 48. 21
 Deferre qui non possunt nu. 47. 21
 Degradatus, uide supra in litera. c. in ver. clericus big.
 Delatio gladii facit iudicium ad malum. numero. 32. fol. 31. numero. 41. folio. 147. & nu. 8. 180
 Delator, qui delatorem subiecit, intantum condemnatur quantum premii nomine delator insecutus fuisset si uicisset. nu. 14. 37
 Delator compellitur edere mandatum. nu. 15. folio. 37. & alia de delatore uide numero 16. & 17. 37
 Delator qui criminaliter, agit ad penam, si uincat, victoria est fisci, nec potest dicere reum accusatum sibi, obnoxium, sed fisco. nu. 39. 14
 Delator dat libellum, ad priuatum finem. nu. 77. 100
 Delegari repetio testium non potest. numero. 4. 100
 Delegari alteri non potest testium examen. nu. 101. 108
 Delegantur ea quæ semiplenam cause cognitionem requirunt, & in quibus decretum interponitur. nu. 103. 108
 Delictum manifestum dicitur, quando quis apprehenditur in aliquo actu, propinquo ad delictum. nu. 45. 143
 Delictum quando committitur in plures an quilibet prosequendo suam vel suorum iniuriam possit agere vel accusare ut pena in solidum inferratur ex persona uniuscuiusque. nu. 5. 6
 Delictum a pluribus commissum pro vno reputatur. nu. 11. 10
 Delictum licet non sit dolo commissum puniatur propter malum exemplum. numero. 16. 19

in delictis resultat pena quo ad fscum,	qualiter uniuersitas per delictis te-
& persecutio damni sine iniurie quo	neatur. nu. 81. cum sequentibus. 72
ad priuatum. nu. 33. 41	delicta propter quæ tenetur filius, prop-
delictum est grauius proditiõne. nume-	ter patrem. nu. 115. 74
ro. 13. 52	delicta propter quæ non tenetur filius
delictum alibi commissum non potest	propter patrem. nu. 120. 74
puniri, nisi a iudice loci delicti. nume-	delicta alibi commissæ, de delictum ag-
ro. 43. 94	grauant. nu. 45. 94
delictum impetu fit, cum per ebrieta-	delicta paria mutua compensatione; tol-
tem, ad manus vel ad ferrum uenitur,	luntur. nu. 50. 106
numero. 3. 135	delicta mognorum celantur & non pu-
delictum casu committitur, cum venan-	niuntur, licet iustitie clauis errant. nu-
do sellum in ferram missum hominẽ	mero. 38. 117
interfecit. nu. 4. 135	delicta facta, dicta, consilio & scrip- ta properantur numero. 2. folio. 110.
delictum qualiter dicatur fieri proditio-	& nu. 2. 160
rie & ex proposito. numero. 5. & 7. 136	delicta ab impuberibus facta, ad pe-
delictum quando dicatur impetu com-	nam imputanda non sunt. numero.
mitti. nu. 11. 136	13. 159
delictum quomodo inchoatur. nu. 27.	delinquens criminaliter puniri debet,
fol. 111. & numero. 47. 183	licet non appareat ad cuius iniuriam
in delictis per impetum aut lasciuia,	factum sit delictum. nu. 18. 68
vel ebrietatem latam, aut leuissimam	delinquens ratione criminis in aliena
culpam sine dolo. & extra animum	iurisdictione commissi, sortitur forum
commissi, noxa non committitur in	non suum. nu. 39. 94
excusabilis. quin reus per principem	delinquens sine dolo, an puniatur. nu-
restituatur, quando maleficium con-	mero. 17. & 18. 98
trahitur. numero. 63. folio. 139. & nu-	delinquens in gradu dignitatis vel sta-
mero. 24. 122	tus existens deportatur. numero. 36.
delictum sine culpa commissum, pena	137
mortis non puniatur. nu. 101. 140	delinquens in parentem, dominum &
delictum tempore sit atrocius numero.	magistratum atrocius puniatur. nume-
40. 160	ro. 22. 159
delictum ob aliud delictum penam non	delinquens commilitonem & militem
minuit. nu. 107. 173	rei publice se dicens mitius puniatur.
delictum qui potuit prohibere & non	nu. 33. 160
prohibuit lege aquilia tenetur. nume-	delinquens in dignitate existens autem
ro. 2. 186	si sponte dolo ue malo cedem commis-
delicta plura ab vno pluribus ictibus	sit deportari debet. numero. 58. & 59
commissa, qualiter puniatur. numero.	171
29. 7	delinquens ad ecclesiam confugiens an
delicta quæ ex animo perueniunt atro-	& quando tutus sit. numero. 14. 15. &
ciora sunt. numero. 135. folio. 14. &	21. 39
numero. 37. folio. 160. & numero. 97. 173	delinquens fugiens a quolibet capi po-
delicta animo sine dolo commissæ, aut	test. nu. 27. 44
pensatis insidiis, restitutionem non	delinquens sine dolo pena minuitur.
merentur. nu. 136. 14	nu. 32. 160
delicta quæ fiant per uniuersitatem, &	delinquentes in dignitate constituti, no-
	biles & barones, decapitantur, uiles

& infames comburuntur, vel bestiis traduntur, seu furca suspenduntur. numero. 40. & 42.	137	deus voluit hominem ab humano iudici car suspitionis arbitrio. numero. 7.	folio. 122
delinquentium dignitates & conditiones, in penis imponendis considerantur. nu. 32.	111	deo gratias reddere debemus. numero. 2.	2
delinquere nemo videtur, nisi animum malignum delinquendi habeat. numero. 20.	104	deo pinguis victima demandari non potest quia reus iniquus. numero. 30.	40
dementes & famosi excusantur a pena. nu. 24.	159	dictum testis qui de tempore non recordatur est excusabilis. nu. 14.	31
demonstratio fungitur vicem proprii nominis. nu. 19.	50	dictum per aliud manifestius eo probari debet. nu. 20.	33
denuntiatio iudicis officio expeditur numero. 1.	5	dictum non approbatur, licet approbetur persona, & econtra. numero. 6.	111
denuntiator id quod denuntiat probare tenetur, alias tenetur ad expensas, damna & interesse partis denuntiate. numero. 3. & 4.	5	dictum testis dicentis talem cognovisse quia eius caput, vidit, valet. numero. 2.	188
denuntiator calumniari presumitur. ubi cessat in probatione, aut non probat quod intendit. numero. 5. folio. 5		dicto vnius medici vel chirurgi statur, cum plures inueniri non possunt. numero. 3.	17
denuntiatores non admittuntur sine fisco aut fisci aduocato. numero. 2. folio. 5.		dicta sua praesidi reuocare non licet. numero. 45.	8
denuntiatores sine inscriptione deferunt. nu. 3.	3	dies feriatis & non feriatis in dilationibus computantur, & interim iudicis officium conualescit. numero. 9.	52
denuntiatorum temeritas quomodo de regatur. nu. 20.	20	diebus dominicis, & quibuscunque festiuis, possunt latrones insidiatores & stratores, ad torturam poni, & etiam mitti ad furcas. numero. 29.	44
depopulator agrorum. Require supra, in litera A. in ver. Agrotum.		differentias, inter famam, notorium & manifestum. nu. 163.	16
depositarius non tenetur de culpa leui nec leuissima. nisi ex ea maleficium contraxerit. nu. 117.	114	differentia pene inter tergiversatores & praeparatores, numero. 23.	22
depositio vel degradatio & infamia de iure canonico locum habent. numero. 50. & 51.	189	differentia inter deferre & accusare. numero. 45.	21
depositiones in morientium personas respuende non sunt. numero. 110.	109	differentia inter syndicum, & economum, & auctorem. nu. 66.	71
desistere licet quandoque ante sententiam. nu. 7.	89	differentia inter indulgentiam & remissionem. nu. 39.	123
desertio in monasterium loco relegationis habetur. nu. 49.	189	differentia inter dolum verum & praesumptum & culpam latiore. numero. 92.	140
deus est in omni iuramento testis quando iuratur. nu. 11.	24	differentia inter actionem legis aquilae & actionum iniuriarum. numero. 52.	170
deus inter inamentum & loquellam uestram nullam vult esse distantiam. numero. 27.	2		

Dignitas. In dignitate constituti decapitantur ubi pena mortis pro delicto imponitur. nu. 122.	14	ad omnes pro praesente habetur. numero. 20.	55
Dignitatis depositionem qui patitur. numero. 18	167	domus unicuique refugium tutissimum in civilibus. nu. 9.	34
Dilationes eadem sunt in criminalibus quae sunt in civilibus. nu. 85.	11	domus monasterii, an habeat privilegium immunitatis ecclesiasticae. numero. 15.	59
Disciplinando qui aliquem verberavit & occidit, quae pena puniendus sit. numero. 67.	139	dominus cuius servus est totus contra calumniatorem agit. numero. 101. fol. 12. & nu. 21.	132
Documenta probant maleficium. numero. 2.	142	dominus quid iniquum procuratori mandare non videtur. numero. 43. fol. 21. & nu. 5.	37
Dolus ex indiciis perspicuis comprobatur. nu. 126. folio. 140. numero. 90. fol. 113. & numero. 42.	183	dominus pro simplici procuratoris culpa condemnatur nu. 44.	29
Dolus vel bona fides sunt anime passiones, quae soli deo notae sunt. nu. 50.	138	dominus nisi patitur damnum, licet capere reum in alieno domino. numero. 7.	38
Dolus quid sit. numero. 87. fol. 140. & numero. 63.	171	Domino servum verberare potest. numero. 44.	45
Dolus non probatur, sed iudiciis praesumitur. nu. 88.	140	dominus servis inuasis nec occisus potest in familiam suam animadvertere. numero. 45.	45
Dolus praesumitur praecedente inimicitia vel causa praede. nu. 89.	140	dominus orbis vnus est de iure communi. numero. 73.	48
Dolus ex indiciis non manifestis non concluditur. nu. 91.	142	dominus an ex facto procuratoris teneatur. nu. 60	48
Dolus praesumptus ad condemnationem non sufficit. nu. 95. fol. 140. & numero. 70.	172	dominus aquila tenetur, pro seruo qui vulneravit vel occidit. nu. 124.	142
Dolus quandoque bonus dicitur. numero. 98.	140	dominus liberatur vna datione servi qui plura delicta commisit. numero. 114.	173
Dolus praesumptus ex animo peruenit. numero. 100.	140	donans donatarium sibi naturaliter obligat. nu. 19.	116
Dolus per indicia manifesta inducitur & comprobatur. nu. 62. & 68.	171	donatarius exhibere reuerentiam donatori compellitur & obedire. numero. 20.	116
Dolus quilibet est praesumptus & nullus manifestus. nu. 68.	171	dona an iudici recipere liceat. numero. 22.	116
Dolus per indicia non ita manifesta praesumptive inducitur. nu. 69.	171	dona frequentia transeunt in munus. numero. 31.	183
Dolus inimicitia praesumitur. numero. 71.	171	donum potest dici exile. numero. 29.	283
dolus in se cornelio pro facto habetur. numero. 90.	172	donum est sine causa, munus ex causa. numero 28.	94
dolo cau. mortis praebens, pena mortis tenetur. nu. 102.	140	due vices in delictis faciunt consuetudinem. nu. 46.	94
domicilium non concluditur ciuitate. sed magis prouincia. nu. 16.	55	due praesumptiones faciunt plenam probationem, cum aliis adminiculis. nu.	
domicilium ubi quis habere dicatur. numero. 19.	55		
domicilium qui nullo loco habet, quo			

mero. 50. 117
duo vel plura imperfecta vnum perfectum constituunt. nume 66. fol. 120.
& numero 34. 182
duo probant trium subscriptionem. numero. 7. 155
duo indicia certa, & indubitata, aut due præsumptiones cum aliis administris plene probant. nu. 27. 182

B.

EA quæ sunt moris & consuetudinis in bone fidei iudiciis venire debent. nu. 3. 2

Ea quæ in iudiciis publicantur accusationem non requirunt. nu. 10. 2

Ea enim sunt edenda fisco delatori quæ ad causam pertinent, ex qua deferre professus est. nu. 3. 33

Ea quæ per officium præsidis denuntiantur, & citra solennia accusationum, posse perpendi incognitum non est. nu. 13. 45

Ea quæ ex improviso casu potius quàm fraude accidunt, factio plerumque non noxe imputantur. nu. 23. 128

Ebrietas magna extenuat delictum, parua vero delictum non minuit. numero. 12. & 14. fol. 136. Et alia de ebrietate vide. nu. 74. & 75. 139

Ebrietas sola est peccatum veniale. numero. 15. 136

Ebrietas euitanda est, per quam crimina, euitari non possunt. nu. 75. 139

Ebrietas excusata pena. nu. 53. 170

Ebrus vel lasciuus qui homicidium commisit, per quinquennium relegatur. nu. 66. 139

Ebrius non secundum qualitatem delicti, sed quantum ebrietas illa meretur damnatur nu. 76 fol. 113. & numero. 54. 170

Ebrius occidens hominem per quinquennium relegatur. nu. 56. 170

Ecclesia. Quisunt in ecclesiis iniuri extrahi non possunt pena contra facientem criminis lese maiestatis. Fallit in homicidiis, adulteris, virginumque raptoribus. nu. 14. 39

Ecclesia absoluit reos a iuramento me

tu vitæ extorto. numero. 54. 106

Ecclesia penam carceris per sanguinis criminibus infligit. nu. 48. 189

Ecclesie immunitate quibus casibus de iure canonico quis priuetur. numero. 19. 20. 21. 22. & 23. 40

Ecclesie immunitate indigni efficiuntur publici latrones & nocturni agrorum depopulatores, & qui spe immunitatis in ecclesiis vel cimiteris delinquant. nu. 11. 59

Edenda sunt fisco delatori, quæ ad causam pertinet, & intentionem suam fundandam. nu. 1. 115

Edere quis non tenetur privilegia vel instrumenta propria, quæ non sunt communia, nisi aduersarius velet probare ea falsa esse. nu. 17. & 18. folio. 36. & nu. 23. & 24. 53

Edi quæ & quando acta debeant tam criminalia quam ciuilia. numero. 5. cum pluri. sequen. 35

Edi debet aduersario instrumentum quo actor vel reus vitatur proprio iudicio, sed sine die & consule. numero. 19. folio. 36. Cetera vide supra in litera A. in verbo Actor.

Edictum, Ad peremptorium edictum qualiter perueniatur. numero. 82. fol. 11. & numero. 32. 69

Edictum per multos dies positum omnibus liquet. nu. 35. 69

Edictum non ligat ignorantes. numero. 6. 69

Edictum non sufficit denunciare procuratori. nu. 7. 26

Edicta quot sint. numero. 84. folio. 11. & nu. 34. 59

Edicta qualiter fieri debeant. numero. 85. fol. 9. & nu. 34. 79

Edicta inter edicta quod interuallum esse debeat. nu. 33. 79

Edicta ubi apponi & affigi debeat. nu. 34. 79

Edicta quomodo totiens scribantur. numero. 37. 70

Edicta publice promulgata, ignorari non possunt. nume. 2. 76

Edicta sufficit in publico poni, licet ad

- citatum non perueniant. nu. 11. 77
- Edicta fufficit quod per folam famam
ad notitiam perueniatur citati. nume-
ro. 13. 77
- Efraciores nocturni factibus celi in met-
talum damnantur, diurni vero post fu-
ctum caftigationem in opus perpetuum
vel temporarium dantur. nu. 8. & 9. 80
- Efraciores carcerum ea pena puniun-
tur in qua punirentur fi vere malefi-
cium illud commiffiffent, propter quod
in carcerem miffi funt. nu. 10. 80
- Egritudo prorogat diem citationis. nu-
mero. 4. 65
- Electio mala eft in culpa. nu. 11. 54
- Emenda & intereffe per remiffionem
a principe indulgiam non remittitur.
numero. 53. 123
- Emens muricem & purpuram tingens
capite punitur. nu. 11. 162
- Epiftolis & relationibus nunciorum
ah fit credendum. nu. 18. 44
- Equitas fcripta praeferitur rigori. nu-
mero. 29. 122
- Erronea confefio cum erratur in facto
potest ufque ad fententiam reuocari
potest. nu. 50. 84
- Error ante litis conteftationem reuoca-
ri potest. nu. 39. 84
- Error nominis proprii vel adiectiui non
viciat, fecus in errore nominis adiecti-
ui vel fubftantiui. nu. 2. 24
- Error in graffario & teftis eft lata cul-
pa. nu. 6. 28
- Error facti nemini nocet, nondum fini-
to negotio, caufa vero decifa velamen-
to tali non inftauratur. nu. 50. 84
- Error a quo probari debeas. numero.
52. 85
- Error probabilis in quem quis deduct-
tur, potest post fententiam diffinitiuam
corrigi. nu. 54. 85
- Errorum aliorum defendens damnabi-
lior eft illis qui erant. nu. 111. 174
- Errans non facetur. nu. 55. 85
- Errans quando reftituatur. numero.
57. 85
- Errans in facto alieno probabiliter ex-
rat. nu. 58. 85
- Errans quando teneatur. numero. 59.
60. & 61. 85
- Estimatio rei non folum venit in actio-
ne legis aquilae fed etiam estimatio.
extra rem. numero. 131. folio. 14. &
numero. 47. 170
- Estimatio damnorum & iniurie iac-
torem fpectat. numero. 21. 22. & 23.
fol. 98. nu. 117. 122
- Etas quomodo probetur. numero. 4.
fol. 30. & nu. 16. 50
- Etas quae requiratur in arbitrio, & exe-
cutor vel nuncio. nu. 7. 54
- Etas ex afpectu iudicis probatur. nume-
ro. 19. 83
- Etas cum cognitione caufe probari de-
bet. numero. 22. 83
- Etas non releuata pena, quando deli-
ctum potest in perfonam cadere. nu-
mero. 43. 183
- Etas & imprudentie ferre in omnibus
penalibus iudiciis fuccurrendum eft.
numero. 11. 97
- Euidencia patratif sceleris non indi-
get clamare accufatoria. numero. 9.
2
- Euidencia rei pro fpecie probata habe-
tur. nu. 10. 187
- Euocationes de minori iudice ad maio-
rem funt post litem conteftatam, &
cuius virtute. nu. 61. 100
- Ex impertinentibus nil pertinens po-
test rezultare. nu. 48. 41
- Ex praefenti praefumitur in praeteri-
tum. nu. 97. 113
- Examen teftium alteri delegari non po-
test. nu. 22. 144
- Ex hannitus habetur pro confefio. &
contra eum parata ex executio cum
capitur, dummodo iudici innotefcat
illum effe de quo in proceffu ageba-
tur. nu. 2. 177
- Excellenti in arte fua decapitando con-
fultio principe parcendum eft. nume-
ro. 38. 137
- Exceffus idem magis in vno quam in
alio eft puniendus. numero. 160. fo-
lio. 12. nume. 44. fol. 163. & nume.

20. 178
Excipiens se inscribit ut quis ab accusando vel testificando repellatur. numero. 46. 106
Excipiens licet probet exceptionem, non tamen i cui obicitur puniatur, nec infamatur, sed tantum a testimonio vel accusatione repellitur. numero. 47. 106
Excipiens non cogitur statim suam probare exceptionem. nu. 28. 88
Exceptio post litem contestatam opponi non potest. nu. 77. 48
Exceptio tibi non competit ius agendi non potest opponi post sententiam, nec reddit iudicium retro nullum, & solum auctoritate sententie non repetitur, ut indebitum. numero. 51. 84
Exceptio post renunciatum & conclusum in causa non admittitur. numero. 17. 87
Exceptio dilatoria, licet opponi debet in initio, probari tamen nisi postquam actor monstrauerit oportet. numero. 29. 88
Exceptio quæ obicitur, si admittitur, probatio abiectorum criminum exhibenda est. antequam causa per sententiam terminetur, infra terminum competentem a iudice statuendum. nu. 26. fol. 105. & nu. 3. 114
Exceptiones dilatorie quæ peremptorie. nu. 30. 88
Excipiendo reus non constituitur. numero. 31. 88
Excommunicatus nullus est ex facto al certus, nisi participando vel in locutione, vel in oratione aut in crimine. numero. 30. 29
Excusatio a calumnia probatur per iuramentum denuntiatoris, aut accusatoris. nu. 7. 5
Excusatio sua equitate nititur. numero. 6. 64
Excusatio quod decreta vel edicta non peruenerint ad noticiam an possit allegari. numero. 3. & 4. 76
Excusationem post duos menses nullus habet, qui vult ignorantiam edictorum allegare. nu. 15. 77
Excusator quid facere habeat, numero. 2. 64
Excusatus non est, qui iussu alterius deiecit, non magis, quam qui iussu alicuius occidit. nu. 55. 71
Executio iuris iniuriam non habet. numero. 118. 13
Executio ubi est irretractabilis, possit vocari amici & vicini ad resistendum. nu. 20. 62
Excutor merus de viribus cause non cognoscit, nec pronunciat, nec pronuntiatum valet. numero. 67. folio. 47. & nu. 7. 62
Excutor quis sit. numer. 1. & 2. fol. 54
Excutor pro iudicis voluntate mouetur. nu. 3. 54
Excutor, liber & non seruus esse debet. nu. 4. 54
Excutor maior. xxv. an. est debet. numero. 7. 54
Item, lebet esse masculus & non femina. nu. 8. 54
Item laicus & non clericus. numero. 9. 54
Item debet esse locuples, & vitæ proba-
 re, ut non sit verisimile cum velle pec-
 care, alias eius elector posset pro eo
 teneri. nu. 10. 54
Excutor an possit vim inferre, & quid
 iuris sit. nu. 17. 55
Excutor an teneatur crimine concus-
 sionis. nu. 18. 46
Excutor in eius delinquens officio,
 pro eius iudicem est puniendus. nume-
 ro. 8. 62
Executores non debent contumelias
 reales verbales vel personales reis in-
 ferre. nu. 1. 79
Exemplo non creditur, nisi producat
 originale. nu. 29. 60
Exemptus non liberatur, licet eximens
 soluat. nu. 10. 62
Exempli speciali priuilegio principis
 delinquentes, circa priuationem sui
 officii aut priuilegii, an possint ab

ordinario loci puniri. nu. 17.	65	cunaria. numero. 38.	126
Eximens reum a manibus familie verberatur & in exilium mittitur. numero. 11.	62	Expense reficiuntur in persecutione domat. nu. 38.	42
Eximens eum qui non debebat in ius vocari. an delinquit. numero. 17.	62	Expensatum in refectione non venit pena in supplicio consistente. numero. 116.	13
Exiens carcerem inueniens hostia aperita, non tenetur pena carceris effractions. numero. 13.	80	Expensas non repetit fiscus a reo criminis. nu. 121.	13
Exiens carcerem cito reuertens, aufugere non dicitur. nu. 14.	80	Reliqua vide infra in litera R. in ver. Reus ver. vii. & xxv. cum sequenti.	
Exilem nemo reuocare potest nisi princeps. nu. 113.	13	Exteriora animi secreta iudicant. numero. 31.	34
Exilium triplex est. numero. 156. folio. 16. & numero. 6.	156	Exteriora animi iudicant qualitatem. numero. 51. folio. 138. & numero. 65.	171
Exilium proprie dicitur deportatio, improprie autem relegatio. numer. 157.	15	Extraneo non coniunctio, licet pro defensione alterius, alium offendere. numero. 20.	29
Exilij pena qui damnentur. numero. 5.	166	F	
Exigant possit aliquid a partibus ratione sigilli. nu. 27.	60	Facere quod quis non potest tanquam ipse potest tanquam alius. numero. 17.	3
Exonator pro alore non admittitur. numero. 10.	65	Facere omnes videntur, quod consilium facto. nu. 104.	74
Exonatus videtur vsque ad episcopus quo potuit venire & habere accessum ad iudicium, quod si non venerit reputatur consummat. nu. 7.	65	Facientes puniuntur de delicto, in delictis quae non sunt proprie per vniuersitatem. nu. 82.	72
Exonerat non reficiuntur, ubi criminaliter agitur ad penam, & pena in supplicio consistit. nu. 40.	32	Facientes & consentientes cooperando equaliter peccant. nu. 56.	184
Expense ab aduersario, aduersario refici debent. nu. 2.	67	Facinus nocentis in dubiis melius est impunitum relinqui, quam innocentem damnare. nu. 76. fol. 107. numero. 81. folio. 150. numero. 36. folio. 109. & nu. 8.	177
Expense necessarie sunt sine quibus causa explicari non potest. nu. 3.	67	Factum euiliter condemnatus ad factum precise tenetur & potest detineri in carcere & incompedibus. numero. 25.	40
Expense qualiter ad iudicantur. numero. 4.	67	Factum publice a maiori parte ad vniuersos refertur. numero. 44.	70
Expense iustitiae de bonis rei delati fieri debent, si inueniatur suspectus de crimine. nu. 12.	68	Factum dolo malo quod dicatur. numero. 105.	74
Item sunt de bonis eius ad cuius utilitatem vindicta petitur. nu. 13.	58	Facti quidem questio est in arbitrio iudicantis, pene vero persecutio non eius voluntati mandatur, sed legis auctoritati reservatur. nu. 9.	5
Item de publico ubi delator & delatus non sunt soluendo. numero. 14. & 15.	58	Facti sui quilibet certus esse debet. numero. 45.	84
Expense quare referuntur in diffinitum, in criminalibus. nu. 36.	126	Facti narratio, si dem veri continere de-	
Expense reficiuntur quo ad partem civilem, ubi causa est criminalis & pe-			

- bet. numero. 12. 97
 Facta ex dictis hominis pensamus. numero. 73. 171
 Factorum diuersitas, penarum diuersitatem exigit. nu. 1. 128
 Factis demonstrare plus est quam verbis dicere. nu. 36. 20
 Falsam monetam fabricantes, capi possunt sine mandato iudicis, & ad eum duci. nu. 19. 44
 Falsitas est immutatio veritatis. numero. 15. 55
 Falsum committitur solennitatis pretermissione. numero. 5. fol. 28. cetera vide infra litera. O. in ver. Officialis.
 Fama maleficii sufficit ad inquirendum. numero. 163. 68
 Fama manifestum & notorium diffundunt. nu. 163. 16
 Fama duobus testibus probatur. numero. 31. 26
 Fama sufficit ad notitiam. nu. 11. 71
 Fama publica & vultus testis dictum, in ciuilibus plenam probationem adducunt. secus in criminalibus. numero. 71 fol. 149. & nu. 7. 187
 Famosi & dementes excusantur a pena. nu. 24. 159
 Familia quæ potest reos resistentes comode, sine vulnere & offensa capere illos offendendo tenetur. nu. 30. 63
 Famuli comburuntur vel furca suspenduntur. nu. 141. 14
 Fatigatus in tormentis, quæ dicitur se scitis, veritatem dicere videtur, nec extra torturam confessionem reuocare potest. nu. 14. 181
 Femina non potest executoris officium exercere. nu. 8. 54
 Femina non potest regulariter capi, siue in criminali siue in ciuili. numero. 10. 38
 Fictio iuris & de iure quæ sit. numero. 21. fol. 152. & nu. 22. 153
 Fideiussor de ventendo ad iudicem idoneus dari debet. nu. 62. 10
 Fideiussor de iudicio sisti, facultatibus & facilitate conueniendi idoneus esse debet. numero. 63. folio. 7. & numero. 12. 194
 Fideiussor de iudicio sisti non est idoneus, habens fori declinatoriam vel prescriptionem. numero. 64. fol. 10. & numero. 13. 193
 Fideiussor de iudicio sisti, quare petatur. nu. 65. 10
 Fideiussor de iudicio sisti, tenetur ad verum interesse. numero. 66. folio. 9. & nu. 16. 193
 Fideiussor de iudicio sisti non venit puniendus, similitudine supplicii, quod debebas puniri ille qui exhiberi debebat. nu. 66. 10
 Fideiussor de iudicio sisti pena pecuniaria plectitur, & si dolo reum non exhibet, extraordinarie damnatur. numero. 67. fol. 7. & nu. 19. 193
 Fideiussor de iudicio sisti, tenetur exhibere reum in eadem causa, donec accipitur. nu. 15. 163
 Fideiussorem dedisse non videtur, quicum dedit qui fori privilegio tutus est nisi ei renunciauerit. numero. 64. fol. 10. & nu. 14. 193
 Fidelis de facili in suspensionem venire non debet. nu. 6. 152
 Fidelius durans, quæ vincula sacramenti ligant. nu. 2. 17
 Fides & auctoritas testimonii iuramento procedit, tanquam a radice. numero. 1. 90
 Fieri incontinenti quæ dicantur, numero. 64. 85
 Filiatio non potest plene probari, sed potius presumptionibus. numero. 48. 157
 Filius puniatur propter patrem in crimine lese maiestatis, & heres eos numero. 115. 74
 Filius quibus casibus non puniatur propter patrem. nu. 120. 74
 Filius is est, quem nuptie demonstrant. numero. 46. 157
 Finis ubi habet necessariam consequentiam ad principium, principium inspicitur. nu. 7. 98
 Fiscus Qui apud fiscum causam defendere sepius conueni neglexerint, re-

- bus iudicatis subiiciendi sunt. numero. 10. 176
- Fiscus accusator deficiens in probatione, an teneatur ad expensas dñe & interesse partis accusate. nu. 37. 21
- Fiscus contra se instrumenta non edit. nu. 13. 36
- Fiscus crimina accusare tenetur. nu. 1. & 2. 35
- Fiscus qui illicitam aut calumniosam capturam instituit, tenetur erga partes ad expensas, damna & interesse. nu. 3. cum seq. 36
- Fiscus ubi est in culpa agitur contra eum tanquam privatum, & vt privatus efficitur. nu. 8. 36
- Fiscus prosequitur vindictam siue penam criminalem contra reum delatū, pro interesse & vindicta publice. nu. 34. fol. 41. & nu. 3. 115
- Fiscus quando occupet bona reorum. nu. 7. & 8. 44
- Fiscus semper remanet accusator, pro interesse publico. nu. 34. 62
- Fiscus in criminalibus dat libellum. nu. 6. 100
- Fisco delatori ea edenda sunt, quæ ad causam pertinent, & intentionem suā fundandam. nu. 3. fol. 36. & nu. 1. 115
- Fisco qui non dedis instrumenta in criminalibus, non presumitur illa subtraxisse, secus in civilibus. nu. 11. fol. 36. & potest fisco agere furti, pro illis instrumentis contra reum non exhibentem. nn. 12. fol. 36. & eo ipso quod quis est interpellatus, fisco non exhibet instrumenta ei necessaria penam patitur. nu. 13. 36
- Fisco omnia edi debent. nu. 24. 53
- Fiscum non decet recipere premium a privato. nu. 4. 35
- Flagitiosus qui mortem meruit, qui cō fugit ad sacramentum altaris dum portatur in via, an gaudeat immunitate, perinde ac si esset in ecclesia. numero. 16. 60
- Florentinus verecundiam non timet. nu. 18. 12
- Fornicatio mulieris extollentia oculorum, & in palpebris illius agnoscitur. nu. 57. 46
- Formicator sine examinatione damnatur. nu. 36. 156
- Fornicatio probata censetur, quum quis suspectam mulierem secum in domo detinet. nu. 15. 163
- Forum sortitur ratione delicti. numero. 4. 80
- Forum non suum quibus casibus quis sortitur. nu. 37. cō pluri. sequen. 93
- Fraus & dolus idem sunt. nu. 86. 142
- Frumentum exercitus lucrificans capitali pene subditur. nu. 13. 162
- Fuga facit iudicium contra fugientem. nu. 39. fol. 20. nu. 30. fol. 193. & nu. 36. fol. 148. & nu. 7. 180
- Fuga cui obicitur pro crimine probata, probatur crimen. nu. 29. 78
- Fuga in criminalibus facit semiplenā probationem tantum. nu. 30. 78
- Fuga probat maleficiū. nu. 8. 143
- Fugiens habetur pro cōfesso. nu. 31. 51
- Fulcire hostes vel eis arma vendere nō licet, sub pena capitis & confiscationis bonorum. nu. 34. 163
- Furiosus: tam ad penam, quam ad rutilam furiosi, & securitatem proximorum custodia pertinet. nu. 28. 159
- Furiosus satis suo furore punitur. numero. 26. 159
- Furiosi in carcere a preside detineri debent, si aliter commodè retineri nō possunt. nu. 27. 169
- Furiosi & fatui, a culpa sunt seclusi. nu. 111. 141
- Fur manifestus dicitur, qui cum re furtiva deprehensus fuit priusquam eo loco rem pertulerit, quo destinauerat. nu. 46. 148
- Fur alienorum puerorum gladio consumitur. nu. 54. 163
- Fur & res furto subtrahere, possunt in aliena domo perquiri. nu. 21. 44
- Furem licet propria auctoritate capere & cum ad iudicem ducere. nu. 20. 44
- Furtum qualiter committatur. numero. 38. & 39. 106
- Furtum sine leuissima culpa fieri non

- potest. numero. 119. 141
 Fustibus qui castigantur. nu. 8. 132
 G
 Esta publicata perpetuam fidem habent numero. 4. fol. 38. & numero. 6. 56
 Gesta referri debent a nuntiis notario, qui ea coram iudice in actis redigat. nu. 5. 56
 Gladii sanguinolentia, facit indicium. nu. 40. fol. 148. & nu. 9. 180
 Gladii delatio, indicium dici potest. nu. 41. 148
 Gladii potestatem sibi delatam non potest quis in alium transferre. numero. 13. 101
 Graffarius rogari potest, & scribere commissionem sibi delegatam, super testibus recipiendis. nu. 67. 23
 Graffarius omitendo dare iuramentum testibus tenetur ad interesse partis. nu. 6. 28
 Graffarius sub iudice interrogante, quemlibet gestum & motum corporis rei, scribere debet. numero. 11. folio. 83. & nu. 7. 127
 Graffarius debet omnia conscribere. nu. 31. 102
 Graffarius debet scribere qualitatem vacillationis testis. nu. 3. 102
 Graffario an & quando magis credendum sit quam nuntio. nu. 1. cum pl. sequen. 60
 Cetera vide infra in litera I. in ver. iudex ver. lxxxiii. & in litera N. in ver. Notarius.
 Gratis factum non debet ad necessitatem deduci. nu. 24. 115
 Gravitas personarum, & qualitas vite precedentis elidunt iudicia nu. 17. fol. 102. & nu. 32. 119
 Gregorius crimina semel audita, indistincta nullo modo preteribat, etiam si accusatus cum accusatore in gratiam redisset. nu. 1. 2
 H
 Hæricus Imperator damnauit ciuitatē Brixiæ subiciendā aratro q̄ penā ex misericordia demū relaxauit. n. 17. 74
 Heres defuncti illius confessionem in criminalibus, reuocare potest, & eius contrarium probare. nu. 149. 15
 Heres defuncti necem vindicare tenetur, & a presumpta calumnia excusatur. nu. 29. fol. 15. & nu. 7. 192
 Heres capax est honorū eius quam ante condemnationem rediit, & post representationem obijt. nu. 6. 57
 Homicida capite punitur. nu. 134. fol. 11. nu. 26. 99
 Homicida inuitus extrahi potest ab ecclesia. nu. 14. fol. 39. & nu. 12. 59
 Homicida quod facti expectet. numero 25. fol. 99. & nu. 27. 162
 Homicida in dolo existens lege Cornelia de sicariis tenetur. nu. 89. 172
 Homicida quod facit expectet, nec ei parcendum est, etiam ex rescripto principis. nu. 95. 173
 Homicida pecunialiter & criminaliter punitur. nu. 117. 137
 Homicida parentum, debet in sui incusio, cum gallogallinaceo, & uisera & simia, & in flumine phicire. r. 26. 16
 Homicidium. De homicidio quis tenetur cum plures aliquē vulnerauerint. nu. 18. 19. 20. & 21. 6
 Homicidium manifestum dicitur, & commississe presumitur, qui visus est fugere, cum gladio euaginato, & ibi mortuus reperitur numero. 30. fol. 26. & nu. 47. fol. 148. & nu. 26. 182
 Homicidii tractatus a quo iudice puniatur. nu. 6. 78
 Homicidio opem prestans vt homicida tenetur nu. 19. 6
 Homo. Strictius proceditur vbi contra hominis salute agitur. nu. 115. folio. 144. & nu. 9. 108
 Homo cum iuste occiditur lex eum occidit non iudex. nu. 14. 6
 Hominis præsumptio quæ sit. numero. 24. 155
 Homini priuato competit persecutio iniurie siue damni pro interesse patriculari & ciuili. nu. 36. 42
 Hominem per lasciuiam occidens mitius punitur. nu. 43. 112

Homines castrans puniendus est. numero. 38. fol. 26. numero. 1.	18
ro. 36.	163
Hominem homini insidiari nephas. numero. 22.	29
Homines sepe minus faciunt, qui magna minantur. nu. 20. fol. 147. nu. 31. fol. 132. & nu. 33.	170
Honeste recipiuntur quædam quæ inhoneste petuntur. numero. 32. fol. 117 & nu. 52.	123
Honestum & magnum vindictæ genus ignoscere. nu. 36.	122
Hosti suo quis parcere tenetur. numero. 35.	122
Hostes venire permittens, quos officii ratione prohibere debet, viuus comburitur. nu. 56.	130
Humanitate Dei seruetur imitatio. nu. 30.	123
I	
Idcirco unusquisque considerari debet, ubi quis in rixa est occisus. numero. 22.	6
Idolis sacrificans gladio ultore sternitur & eius facultates fisco vendicantur. nu. 6.	160
Ignorans quilibet presumitur, nisi probetur sciens. nu. 5.	76
Ignorans prohibita, culpa non caret. nu. 107.	141
Ignorantes non ligantur edicto sine decreto. nu. 6.	76
Ignorantia eius quod publice proponitur allegari non potest. nu. 2. 3. & 4.	76
Ignorans iuris an excuset allata culpa. numero. 103. 104. cum seq.	114
Ignorantia iuris nocet in lucris, ubi iuris consultorum copiam quis habere potest. nu. 104.	141
Ignorantia iuris in damnis non nocet. numero. 105.	140
Ignorantia alleganti, circa ea quæ prebique sciunt non creditur nisi probet. numero. 9.	77
Ignorantiam quis probare non cogitur ubi circa ignota allegatur. nu. 10. fol. 61. Cetera vide infra in peritus.	
Imago cuius sit, per caput dignoscitur, numero. 38. fol. 26. numero. 1.	18
Immunitate ecclesiastica qui gaudere possunt. num. 11. 12. 13. 14. 15. & 16.	59
Impeditus impedimento publico & necessario in penam non incidit. numero. 5.	65
Imperfectum. Duo vel plura imperfecta, unum perfectum constituunt. numero. 66.	173
Imperialis maiestas humana esse debet. nu. 30.	122
Imperiali maiestati decet demeritiam. nu. 33.	122
Impetratis carere debet mendas impetrator. nu. 9.	119
Impetu autem quis delinquit, cum per ebrietatem ad manus uel ad ferrum uenit. nu. 3.	136
Implicitus sceleribus cum non vult uenire ad iudice, nec iudex potest eum cogere permixta est propria ultio offensorum. nu. 34.	44
Imprudenter succurrendum est in omnibus penalibus. uidetur. nu. 11.	12
Impubes non est idoneus testis. nu. 7. fol. 31. & nu. 5.	33
Impubes deierare non potest, nec sacramentum calumnie prestare. nu. 6.	33
Impubes ferrula percutitur pro ueritate dicenda. nu. 8.	33
Impubes qualiter teneatur de delicto. nu. 63.	49
Impubes qui non suat dominum non tenetur senatusconsulto nisi in eo ea concurrant, quæ exprimuntur. numero. 40.	119
Impuberes non doli capaces excusantur a pena. nu. 10.	137
Impuberes, iniuriam facere non dicuntur. nu. 126.	157
Impuberum etas nescit quid agat. numero. 5.	33
Incarcerati qualiter custodiantur. numero. 1. fol. 22. & 3.	80
Incendarius condemnatur fisco & parte emendat damna. nu. 39.	8
Incendiariis qualiter puniantur. numero. 46.	137

Incendium fortuito factum uenia indiget. nu. 16. 136
Incendium in ciuitate vel opido faciēs qualiter puniatur. nu. 17. 162
Inchoari delictum quando dicatur. numero. 13. 63
Inconstancia admittitur circa res diuersas. nu. 43. 89
Incontinenti qualiter intelligatur. numero. 24. 102
Indicanti delictum pro modo substantie persone accusate, existimatione iudicis prectum constituitur. numero. 1. 67
Indicium vnde dicitur. nu. 27. 31
Indicium vnum an sufficiat, vel plura requirantur ad torturam. nu. 24. 25. 26 27. cum se. folio. 125. & numero. 15. ret. 16. cum se. 146
Indictum quid sit. nu. 2. 146
Indicium vnde dicatur. numero. 3. & 7. 146.
Indicium graue est, quod frequenter & facile contingit, & turis presumptioni equiparatur. nu. 8. 146
Indicium generale inuitum cum alio, an sufficiat ad torturam nu. 28. folio. 125. & nu. 17. 147
Indicium propinquum & tangens negotium de quo queritur sufficiat ad torturam. 125
Indicium est, contra receptatem occidentem. nu. 26. 147
Indicium maximum est contra reperi- tum in mendacio. nu. 41. 116
Indicium contra illum qui de occiden- do comminatus an sit sufficiens. nu. 28. fol. 118. & nu. 33. 169
Indicium quod quis ense euaginato a loco homicidii uisus est fugere non co- cludit. nu. 34. 169
Indicia manifesta ex quibus reus tor- queretur excusant accusatorem a calu- nia. nu. 25. fol. 132. & nu. 12. 191
Iudicia si apparent, quod in aliqua co- mo sunt res subtrahite officio iudicis demus perquiri. nu. 24. 44
Indicia plura non requiruntur ad tor- quendum testem vilem. nu. 35. 161

indicia grauiora & maturiora requirū- tur in criminali quam in ciuili nume- ro. 104. 128
indicia per quae plebei vel viles torquē- tur, grauitate personarum & qualita- te precedentis vite eliduntur. nume- ro. 17. 125
indicia generalia & remota sine alijs non sufficiunt ad torquendum, nume- ro. 27 folio. 102. & nu. 17. 105
indicia an sint manifesta vel non ma- nifesta arbitrio iudicis relinquitur. & nu. 29. 132
indicia noua a primis diuersi generis esse debent. nu. 32. 153
indicia orta ex confessione in tormen- tis, quomodo iudice purgari debeant. nu. 35. 133
indicia non manifesta dolum non con- cludunt. nu. 92. 140
indicia indubitata quae sint. numero. 4. folio. 117. numero. 26. fol. 118. & nu. 53. 148
indicia leuia ad torturam sufficiunt. nu- mero. 5. 146
indicia leuia & quae magno spatio ra- tionis distant a necessaria fide veri vs- que sola fuga, colloquium, semiplena pro- batio, ad conuincendum & condemnan- dum non sufficiunt. nu. 7. 146
indicia indubitata legi, & a lege appro- bata iudi. i indubitata esse debent, & concludere. nu. 43. fol. 145. & nu. 181
indicia certa non minorem probationis quam instrumenta continent fidem. nu. 44. 52. & 55. 149
indicia tria vel tres semiplene proba- tiones plenam probationem operan- tur. nu. 61 fol. 120. & nu. 58. 184
indicia non ita manifesta dolum pre- sumptiue inducunt. nu. 69. 171
indicia manifesta, non minus probant, quam instrumenta. nu. 83. 172
indicia diuersa per quos testes probari debeant. nu. 18. 181
indicia a iure approbata, non minus probant quam testes & instrumenta. nu. 20. & 31. 182
indicia quae equivalent testibus & in-

strumentis, sufficiunt ad ferendam sententiam. nu. 25.	182	infames non efficiuntur simplici iniuria damnari nu. 33.	104
Indicia duo certa & indubitata, aut due presumptiones cum aliis administris plene probant. nu. 27.	182	infames non sunt qui extraordinarie condemnantur nu. 35.	146
indicia similiter sumpta, & a lege approbata, indubitata dici possunt, & ex eis ad condemnationem procedit. numero 29.	182	infames non tamen suspecti in tutel. numero. 35.	145
indicia non capitalia sunt ex quibus pecuniaria, aut in corpus aliqua coertio pena est. nu. 36.	189	infames secundum leges. infames sunt & secundum cano. nu. 52.	148
indicia an plura requirantur, an unum sufficiat, quod fiat in arbitrio iudicis nu. 26. fol. 102. & nu. 16.	147	infamia remanet, cum per indulgentiam sola pena remittitur. nu. 41.	122
indiciis habitis super generali inquisitione vel accusatione reus torqueri non potest. nu. 21.	147	infamia iuris tollitur, & non facti. nu. 42. & 43.	122
indiciis a iure a probatis potest sententia ferri capitalis. nu. 54.	149	informationes & processus criminalis non debent reuelliari paribus, sed ad flicum & iudicem secrete portari debent. nu. 2.	12
indiciis quibus summitur plena probatio per ea summitur & supplicium. nu. 62. fol. 149. & nu. 39.	183	infans vellet furiosus homines occidere Cor. non tenetur. nu. 14.	158
indiciis & presumptionibus quis diffinitue damnari non potest. nu. 68. & 69. cum plu. seq.	149	ingrediens alienam domum invito domino iniuriatum tenetur. nu. 6.	38
indulgentia a solo rege concedi potest. nu. 1.	122	ingenui torquentur. nu. 24.	132
indulgentia differt, a remissione. numero. 36.	122	inhabiles gaudent privilegio habitum propter communionem & societatem nu. 2. fol. 3. & nu. 71.	107
indulgentia pene tantum gratiam facit nec infamia tollit, nec bona restituit, sed quos liberat. nu. 40.	122	inimicus a testimonio repellitur. nu. 23.	105
infames sunt, qui vitam moresque nostros corrumpunt nu. 108.	13	inimicitia preceps facit iudicium. nu. 30.	108
Et ex eo crimine purgare se debent, vni dignoscuntur se deliquisse, & publice iniuriam abiurare iuxta considerationem iudicis & iurare debent, nunquam similia commissuros. num. 109. & 110.	13	initium questionis ab impuberibus & timidis summitur. nu. 7.	33
infames comburruntur vel furca suspenduntur. nu. 141.	14	iniuria tanto maior est, quantum pluribus est admissa, & tot sunt iniuria, quot & persone iniuriam facientes, & omnes tenentur. 17.	43
infames testes esse non possunt nu. 28. & 32.	104	iniuria atrocior qualiter fiat, & numero. 7. 8. 9. 10. & 11.	116
infames publica officia exercere non possunt. nu. 29.	105	iniuria facta filio sit patri, & facta uxori in facta viro, & facta consanguineo sibi facta videtur, & facta seruo videtur facta duo. nu. 19. fol. 28. & nu. 51. & 52.	183
infames a proprio iuramento solvuntur. nu. 31.	104	iniuria atrocior sit in ludis & in pretoris presentia. nu. 9. fol. 92. & nu. 41.	170
		iniuria manu facta. l. Cor. de iniuriis continetur. nu. 50.	184
		iniuria atrox quando fieri dicatur. nu. 58.	184
		iniuriam suam vel suorum quilibet prosequi & exequi potest. nu. 55.	9

iniuriam atrocem atrocens faciens qua
liter puniatur. nu. 55. 9
iniuriam illatam persone ex interval-
lo repellere non licet. nu. 62. 139
iniurie tot sunt quot sunt persone iniu-
riam facienti, & pluribus verberanti-
bus quislibet delinquere dicitur. nu.
66. 184
iniuriarum actio ad heredes transmi-
tur. nu. 48. 176
iniuriarum non tenetur qui iocando
alium percutit. nu. 71. 139
iniurias omnes quas quis ab vno passus
est, in uno libello proponere tenetur.
sed pro qualibet per se, pena imponi-
tur. nu. 31. fo. 6. & nu. 109. 173
Cetera vide contra in litera A. in ver.
Actio iniuriarum, & in ver. Agens.
innexi sunt qui causa defensionis &
non viciscendi damnum dederunt mo-
dum excedendo & non ex proposito
nu. 58. 138
inquiri debet prius de maleficio quam
iudicare. nu. 54. 9
inquiritur super denuntiatione. n. 3. 19
inquisitio fieri dicitur, quando miles
vel alius officiali mittitur ad viden-
dum mortuum & eius vulnus & scri-
bit facit, vel quando fama procedit
de aliquo delicto, & pro vicinis mitti-
tur. nu. 146. 10
inquisitio formari non potest, ubi adest
dolus vel lara culpa. nu. 14. 19
inquisitio fieri debet, quo genere telli
percussio facta sit. nu. 29. 25
inquisitio fieri non potest contra vni-
uersitatem, sed contra homines vni-
uersitatis qui delinquerunt. nu. 100. 73
inquisitus negans interfuisse die & lo-
co testificatis per testes, sed alibi, de-
bet ad id probandum admitti. n. 11. 109
inscriptio. ubi de crimine excipitur co-
tra accusatorem proceditur sine inscrip-
tione libelli vel pena. nu. 48. 206
insidiatores etiam diebus dominicis &
quibuscumque festiuis, possunt poni ad
torturam, & et ad furcas mitti. n. 29. 44
instrumentum non admittitur, postquam
renunciatum est conclusum in causa. n. 17. 87

instrumentum est probatio probata &
probat illud quod canit. nu. me. 36.
& 38. 60
instrumento principis ex consuetudine
creditur. nu. 11. 50
instrumento notarii standum est, donec
contrarium probetur. nu. 35. 50
instrumento productio potest producere
renunciatio arguitur falsitas, nume-
ro. 14. 111
instrumenta penes se deposita qui ad-
uersario alicuius prodit vel inspicien-
da exhibuit, deponant & infami im-
perpetuum debet, numero. 47. folio.
6. & nu. 8. 157
instrumenta cum testibus vim equalem
habet. nu. 3. 142
instrumenta quis edere non compelle-
tur in criminalibus. nu. 3. 193
instrumentorum nomine continen-
tur testes. nu. 141 104
instrumentorum falsitas facilius depre-
henditur quam testium. nu. 5. 104
insultantes quot sunt, tot insultibus pu-
niuntur. nu. 15. 5
insultus id est in alium insultus. numero.
6. fol. 110. & nu. 78. 143
intellectus habemus nullam nauem. C.
de sacro sancto. eccle. nu. 63. 71
intellectus ad. l. si quis cum tello. C. ad
1. Cor. de sicar. numero. 29. fol. 137. 1
& nu. 48. 183
intellectus ad. l. metum. §. animaduertē-
dum, cum sua gl. ff. quod met. causa
& l. aliud. §. refertur iuncta glo. ff. de
reg. iur. nu. 90. 75
intellectus ad. l. i. §. Item cum ex edifico.
ff. quæ senten. lineappella. rescin. nu-
mero. 12. 77
intellectus ad. l. absentem. ff. de penis.
nu. 11. 117
intellectus ad. l. i. §. cum quis latrones.
ff. de conditio. nu. 15. 181
intellectus ad. l. capite quinto. ff. de ad
l. nulli. de adulter. numero. 45. 46. 47.
& 48. 170
intellectus ad. c. mulierem. 33. q. 5. &
c. forus de verbo. signific. numero. 7.
24

intelleAus ad gl.in.1. ff. de questio. &
ad gl.in.1. si quis C. ad. l. iul. mar. nu.
31. fol. 126. & nu. 18. 147
intensio alieni cordis diuinari non po-
test. numero. 36. folio. 94. & numero.
66. 171
interesse uenit in delictis. numero. 128.
14
interesse uenit tam in lucro quam in
damno. num. 130. fol. 11. & numero.
46. 170
interesse quando iudex soluere teneat-
ur mortuis testibus. nu. 27. 112
interesse per remissionem a principe in
dultam non remittitur. nu. 53. 123
interesse quomodo & qualiter in deli-
ctis attendatur. nu. 45. 170
Reliqua vide infra in ver. iudex.
interiora animi secreta per exteriora
dignoscuntur. nu. 35. 117
Cetera vide supra in littera a. i. ver. Ant-
mus. & in littera E. in ver. Exteriora.
intermedium quantum sit ab hora con-
fessionis torti vsque ad horam redu-
ctionis ad perseverandum. nu. 50. 120.
interuallum quod esse debeat interedi-
cta. nu. 33. 69
interuallum quod debet esse inter con-
fessionem & tormenta arbitrio iudi-
cis relinquitur. nume. 15. 112
interrogatio presumitur, si instrumen-
tum promissionem continet. numero.
40. 95
interrogationes quae fiunt reis, nō sunt
in eorum fauorem sed in odium. nu-
mero. 1. 20
interrogationes dicuntur fieri in iure
vbicunque fiunt coram iudice. licet
per tribunali non sedat. nu. 32. 82
interrogatus confessus crimen, debet in
carcere stare & sine alia probatione
damnatur. nu. 17. 98
interrogatoria qualiter testibus fiant.
nu. 24. 112
inuasor castrorum vel ciuitatis decapi-
tatur nu. 55. 164
inuentarium de bonis reorum annota-
tis fieri debet numero. 14. fol. 57. & se-
cundum formam de qua numero. 20.

& 21. fol. eo.
inuentarium conficiendum est per no-
tarium. nu. 18. 58
iracundia. Quicquid calore iracundie
vel fit vel dicitur non prius ratum est
quam si perseverantia apparuit iudi-
cium animi fuisse nu. 78. 139
iudex ex officio contra delinquentes in-
quiri nec censetur accusator. nume-
ro. 5. 6. 7. & 8. 2
iudex accusatore desistente vel defun-
cto. ad vitiora procedit nu. 12. 2
iudex uices accusatoris sustinet & eius-
dem est nature cuius est accusator. nu-
mero. 13. 2
iudex omni turpi suspitione carere de-
bet. nu. 15. 23
iudex potest inquirere in criminalibus
in quibus quis potest accusare sine me-
tu, calumnie. nu. 16. 13
idem obseruatur iure municipali nu-
mero. 17. 3
iudex etiam ad commodum priuato-
rum non inquit, ubi respublica offen-
sa non reputatur. nu. 18. 3
iudex inquit super denunciatione of-
ficialium nu. 19. 3
iudex qui inciderit cognouit de cri-
mine, potest de illo per inquisitionem
cognoscere numero. 20. folio. 3. & nu-
mero. 55. 106
iudex vbicunque inquirendo generali-
ter & de malefactoribus aliquem de-
liquisse reperit potest ad specialem in-
quisitionem descendere. nu. 21. 3
iudex inquit de crimine coram eo co-
missio. nu. 22. 12
iudex inquit de crimine suspecti iuro-
ris nu. 23. fol. 3. & nu. 26. 156
iudex punit ex officio falsum testem.
nu. 23. fol. 3. & nu. 25. 156
iudex in crimine falsi ex officio proce-
dit. nu. 27. 2
iudex in notorio per inquisitionem pro-
cedit nu. 28. 3
iudex neminem sine accusatore damna-
re debet numero. 3. folio. 3. & numero
21. & 22. 155
iudex & accusator in vna eademque
causa

causa nullus simul esse potest numero.
31. fol. 3. & nu. 20. 156
Iudex an possit cognoscere de iniuria
sibi vel alicui de sua familia facta. nu.
mero. 32. 34. 36. & 39. 3
Iudex qui malefactorem impunitum
dimisit eadem debet puniri pena
qua malefactor. nu. 12. 5
Iudex hominem iustæ occisum non oc-
cidit sed lex. nu. 14. 6
Iudex pro vno crimine omnes penas a
legibus super eo statutas imponere se
nequit. nu. 33. 7
Iudex inter penas pro arbitrio eligat
si pro eodem crimine plures imponun-
tur penæ alternatiue vna aut diuersis
legibus. nu. 34. 7
Iudex eligatur si imponitur incerta pe-
na decernit ibidem.
Iudex qualiter penas imponere debet
nu. 33. cum plu. seq. 7
Iudex & lex in puniendo concurrunt.
nu. 40. 8
Iudex quomodo possit augere vel mi-
nuere poenam. nu. 44. 8
Iudex noua penarum genera impone-
re non potest ibidem & nu. 4. 157
Iudex a penis a iure & consuetudine in-
ductis recedere non debet nu. 44. 8
Iudex causa cognita minorem senten-
tiam dicere potest nu. 45. folio. 8. &
nu. 7. 128
Iudex inter penas mortis arbitrat
nu. 46. folio. 8. & numero. 41. fol. 137.
nu. 104. 173
Iudex propter magnam vel parvam eti-
tem potest mitigare penam num. 48.
fol 8. & nu 9. 157
Iudex causa persona & etate & ratio-
ne scandalii potest arctare vel amplia-
re penam nu. 50. 9
Iudex cui constat reum modice de cri-
mine oneratum esse potest ipsum cita-
ri facere personaliter comparitum.
nu. 57. 9
Iudex extraordinarie procedit contra
reum cui imponenda est pena corpora-
lis vel supra relegationem nu. 58. 9
Iudex in delictis vsque ad penam rele-

gationis potest admittere & recipere
reum ad comparandum & se defendē-
dum per procuratorem nu. 72. 10
Iudex reo requirenti copiam titulorū
& responsionis dare debet ac etiam
aliorum actorum nu. 73. 10
Iudex reo de aduocato & defensore ex
officio prouidere debet nu. 74. folio.
8. & nu. 7. 194
Iudex bonus potius innocentiam rei
quam culpam zelare debet nu. 75. fo.
10. & nu. 7. 194
Iudex vnius prouincie potest scribere
iudici alterius prouincie. vt remittat
sibi reum qui in sua prouincia deli-
quit vt ibi puniatur & iudex qui li-
teras suscepit tenetur suo periculo
reos comprehendere & ad suum iudi-
cem transmittere & si hoc non facit
puniri debet nu. 87. & 88. fol. 11. &
nu. 62. & 63. 47
Iudex prius quam procedat ad condem-
nationem absentis silem de maleficio
imposito per testium examen habere de-
bet nu. 91. fol. 12. nume. 22. fol. 77. &
numero. 3. 177
Iudex habens sufficientia indicia con-
tra accusatum qui plures tortus ni-
hil confessus est non debet ipsum dis-
siniatue absoluitur sed accusationis
abolitionem concedere debet nu. 104.
fol. 12. numero. 27. fol. 132. & nume-
ro. 13. 192
Iudex damnum & iniuriam. estimat nu-
mero. 125. fol. 11. & nu. 21. 122
Iudex debet committere medicos & chi-
rurgos iuratos coram eo de veritate
dicenda pro contemplatione vulnerū
peritos & illos consulere qui confide-
rata quantitate loco & qualitate vulne-
rum secundū artem suam exponere &
referam si vulnera fuerint mortalia
vel occasione vulnerum mortis causa
data. nu. 1. & 2. 17
Iudex ex leui culpa non potest per in-
quisitionem procedere. nu. 12. 19
Iudex ad priuatum commodum inqui-
rere non potest ibidem.
Iudex qui ex officio aliquem siue dolo

- accusat, calumniari non presumitur. 21
 nume. 37.
- Iudex omnibus complacere non potest cum ex suo officio non solum arguere tenetur, sed etiam increpare. numero. 22
 51.
- Iudex quæ adhibere debeat in iudicio, ut acta fideliter conscribantur. numero. 23
 10. 62.
- Iudex quem ordinem seruare debeat, ad recipiendum testes extra eius territorium. nu. 66. 23
- Iudex deprehendens testem in falsitate potest illum sine citatione punire. numero. 33
 14.
- Iudex falsidium testem absentem, non potest sine citatione puniri. numero. 33
 15.
- Iudex malefactorum, an possit ex officio examinare testes a parte non productos. nu. 34. 34
- Iudex recipit testes in causis malefactorum, etiam post causæ conclusionem. nu. 35. 34
- Iudex ex mero officio, quando est questio de adiuuanda accusatione, testes recipere potest. nu. 36. 35
- Iudex priusquam aliquem iudicet, merito causæ videre debet. nu. 1. 38
- Iudex ad clamorem non debet aliquem damnare. nu. 2. 38
- Iudex secundum allegata & probata debet iudicare. nu. 3. 38
- Iudex incipit a captura, cum constet delictum esse graue, ex quo pena corporalis, vel supra relegationem veni imponenda. nu. 4. 38
- Iudex incipit a captura in criminalibus, licet ei de delicto non constet. numero. 8. 38
- Iudex quibus casibus a captura non incipiat in criminalibus. numero. 9. 38
- Iudex cui per informationes aut inquisitionem, non constat reos culpabiles delicti, per indicia aut alias, nihil discernere potest aduersus reos pretenso, nec quid mandare. numero, 12. 39
- Iudex quo casu possit aliquem ab ecclesia per debito ciuili extrahere. nu. 39
 16.
- Iudex fidantiam seruare non tenetur delinquentibus extractis ab ecclesia. nu. 18. 39
- Iudex a parte agente non potest cogere reum capere, nisi in contumacia. numero. 28. 30
- Iudex ponit in carcerem, condemnatum pro debito ciuili. nu. 29. 30
- Iudex quomodo reorum exhibitionem decernat. nu. 32. 41
- Iudex procedendo per inquisitionem super accusatione delatoris, potest reus ciuilitè & criminaliter condemnari. nu. 41. 41
- Iudex ex iusta causa reum citat personam alter compariturum coram se. numero. 51. 42
- Iudex inquirendo, & aliquem iniuste, incarcerationi mandando, an capti possit & contra eum agi actione iniuriarum ad damna & interesse. nu. 4. 43
- Iudex presumitur sollicitare cura sua, & non odio aduersarii. numero. 6. 43
- Iudex in quo adest dolus, fraus uel concesso, actione iniuriarum tenetur. nu. 43
 6.
- Iudex litem suam facta, cum dolo malo, in fraudem legis sententiam dicit. nu. 10. 43
- Iudex inferior, potest nuntio iudicis superioris, committere citationem, & vales curatio. nu. 12. 44
- Iudex quolibet tempore potest dare licentiam aliis capiendi malefactorem. nu. 28. 44
- Iudex de loco iudicii partibus prouidere debet. nu. 52. 45
- Iudex quando reum requisitum ab alio iudice remittere debeat. numero. 64. & 65. 47
- Iudex requisitus, est merus executor. nu. 66. 47
- Iudex qui milites suo prestat executoribus iudicum in competentium puni-
 tur, numero. 85. 53

- Iudex ore proprio citat.** nu. 43. 51
Iudex quilibet potest apparitorem eligere. nu. 12. 53
Iudex punit executores suos, qui male circa lites fuerunt versari. numero. 14. 53
Iudex sententiam vel gratia ferrens punitur. nu. 16. 53
Iudex quomodo accusatum custodire debeat, vel relaxare. nu. 32. 56
Iudex arbitratu cui magis sit credendum, an gratifario vel nuntio. numero. 2. 61
Iudex presummitur vigore officii facere. nu. 28. 65
Iudex pronunciare potest, se esse vel non esse iudicem competentem. numero. 13. 65
Iudex cui non opponitur qd non sit iudex competens, cognoscit de facto principali & iudicium tenet. nu. 14. 65
Iudex priuatorum consensu fit, qui iurisdictioni potest. nu. 16. 65
Iudex ciuitatis facit les suos fugientes ad curiam reuocari expensis ipsius fugientis. nu. 5. 68
Iudex inquirens, nisi probet, nullum sit pendium consequitur. nu. 7. 68
Iudex qui aliquid preter spem accepit & fidem non custodiuit qualiter puniatur. 68
Iudex quas expensas lito taxare debeat. nu. 24. 69
Iudex collectas imponere potest cui ille de vniuersitate imponere nollunt ipsi primo uocatis. nu. 74. 72
Iudex potest imponere onus exigende collecte alicui de vniuersitate intra certum tempus, quo elapso exactor potest conueniri & capi. nu. 75. 72
Iudex cognoscit de calumnia accusatoris, & cum de calumnia condemnatur. nu. 32. 78
Iudex qualiter publice & priuatim se prebere debeat. nu. 18. & 19. 81
Iudex quos examinationi reorum adhibere debeat, numero. 2. & 3. folio. 82
Iudex apud acta reum audire debet, &
iudicibus nimis se uidentibus, debet imponi freni temperies. nu. 4. 82
Iudex qualiter se erga reos gerere debeat. nu. 5. 82
Iudex de plano audire atque damnare potest reos. nu. 6. 82
Iudex a quo torturam incipere debeat. nu. 7. 82
Iudex qualiter reos interrogare debeat. nu. 9. 82
Iudex super etate ex aspectu & secundum conscientiam iudicat. numero. 19. & 20. 83
Iudex in criminibus debet reos argumentis conuincere, voce etiam propria scelus confiteri facere, aut testibus parare. numero. 65. 85
Iudex post conclusum in causa potest partes interrogare. numero. 12. folio. 87
Iudex quotiens equitas cum mouet potest interrogare partes. numero. 15. 87
Iudex laicus non potest de re spirituali se intromittere. nu. 19. 93
Iudex laicus qui remis sit clericum ad suum iudicem ecclesiasticum, pro casu communi vel priuilegiato vocari debet. nu. 20. & 21. 93
Iudex cognoscit, an quis in suo territorio deliquerit. nu. 41. & 42. 94
Iudex. De delicto alibi commissio, non potest quis conuocari coram alio iudice, quam coram iudice delicti. numero. 43. 94
Iudex ad quem remissus est reus, aucta re debeat his quae facta sunt a iudice remittente, & illius processui consentire. nu. 1. fol. 95. & nu. 15. & 18. 101
Iudex criminaliter condemnatum restituere non potest. nu. 34. 99
Iudex pecuniariam suam sententiam reuocare non potest. nu. 35. 99
Iudex iusto impedimento impeditus, testium examen alicui iudici demandare potest. nu. 5. 100
Iudex mittit ministros suos ad recipiendum testis iuramentum & depositionem. nu. 6. 100

- Iudex** committit examen testis, iudici
alterius terre nu. 7. 24
- Iudex** circa dictum testis debet diligen-
ter attendere modum & causam cor-
rectionis nu. 25. 102
- iudex** tenetur acta & processus crimi-
nales signi sui, aut chirographi muni-
mine comprobare, vna cum scriba aut
graffario nu. 46. 122
- iudex** male examinans testes, vel prepo-
sterando ordinem iudicarium, parti
lese danum refarcire tenetur numero.
1. 2. 104
- iudex** negligens iustitiam facere facit
litrem suam nu. 3. 104
- iudex** non potest punire testem crimen
confitem, q̄ ei obicitur vel se homici-
dam esse nu. 45. 104
- iudex** debet reum admittere ad proban-
dum negatiuam siue suam alibi, dum
modo reus nominet testes, per quos di-
ctam negatiuam probare intendit nu-
mero. 1. 14. 109
- iudex** non admittens defensionem iu-
ris punitur ac si non admitteret de-
fensionem tere innocentie nu. 3 15. 109
- iudex** ex officio debet examinare testes
a parte non productos nu. 18. 112
- iudex** parte non possit ante eius inno-
centiam querit ibidem.
- iudex** nec xenia accipere debet, nisi in
defectum salarii, alias punitur nume-
ro. 25. 117
- iudex** antequam partibus ius reddat,
quod respicere habeat nu. 40. 117
- iudex** ad id quod fieri solet respectum
habere debet nu. 41. 117
- iudex** conjunctum sicut extraneum. &
magnum sicut paruum punire debet
cauere quoque ab acceptione persona-
rum nu. 42. 117
- iudex** neque fauorem impietati pro iu-
ribus impartiri debet nu. 43. 117
- iudex** utitur mera iustitia quandoque
rigore iuris quandoque equitate, se-
cundum personas, causas, loca & tem-
pora nu. 44. 117
- iudex** equitatem ante oculos habere
debet nu. 45. 117
- iudex** debet secundum leges delinquen-
tes punire, non alios pro aliis compre-
hendere, nec damna inferre, nec pi-
gnoraciones nec delicta vendere, pena
confacienti imminente nu. 46. 117
- iudex** in officio furta uel scelera com-
mittens, quibus punis puniatur nume-
ro. 48. 118
- iudex** super mendacio impetrantis pro-
hibitionem recipere debet nu. 7. 118
- iudex** qui inuenit & pronunciauit re-
scriptum non tenere. habet in princi-
pali exequi. nu. 8. 119
- iudex** tenetur sequi uoluntatem partiū
concordantium, quo ad interesse ciuile
nu. 1. fol. 119. secus quo ad interesse
publicum nu. 2. 120
- iudex** crimina semel audita, indiscussa
remanere non debet sed officio suo pu-
nit. nu. 2. & 3. 120
- iudex** qui repertum crimen non uendit,
ut conficius criminosa festinat. nu.
4. fol. 120. nu. 2. 2. fol. 136. & nume-
ro. 96. 123
- iudex** non potest dissimulare uel minue-
re penam a lege statutam numero. 5.
120
- iudex** estimat damna & iniurias per
modo substantie persone accusate nu.
22. 122
- iudex** cognoscens de causa appellatio-
nis, non potest retinere causam prin-
cipalem nu. 56. fol. 123. Nec potest
cognoscere de principali negotio eius
de consensu partium nisi finito articu-
lo appellationis dicat bene appella-
tum & male iudicatum numero. 57.
fol. eo.
- iudex** quando modum questionis arbi-
tratur nu. 5. 124
- iudex** in interlocutoria potest damna
& interesse indifinitua reservare nu-
mero. 35. 126
- iudex** sententiam suam in loco maio-
rum ferre debet alias non uales nume-
ro. 40. & 46. 126
- iudex** ordinarius alium locum quam
maiorum ad ferendam sententiam
sibi eligere potest est illum mutare

R E P E R T O R I V M.

- dum tamen publice & notorie coram officialibus hoc faciat & sic in sua iurisdictione & territorio nu. 42. 126
- iudex ex parium prorogatione, in alio loco quam maiorum suorum fert sententiam in criminalibus. nu. 44. 126
- iudex cum in loco maiorum aliquo impedimento iudicare non potest, sententia ab eo alibi lata ualer. nu. 45. 126
- iudex delegatus non leuis locum maiorum deputatum potest alibi iudicare nu. 47. 126
- iudex marescalorum Francie discurrens per provincias ubique etiam in agro potest iudicare nec ab eo appellatur numero. 48. & 49. 127
- iudex per omnia interrogationum & questionum uestigia decurrere debet nu. 41. 127
- iudex debet interrogare reum super quolibet iudicio in informationibus contento nu. 5. 128
- iudex pro excutienda veritate quid aperte debeat nu. 6. 128
- iudex debet describi facere responsionem & quemlibet motum & gestum corporis, & omnia gesta in questione. nu. 11. fol. 83. & nu. 7. 128
- iudex quem modum seruare debeat in torquendo reum, ut non teneatur. nu. 15. 16. 17. 18. & 19. 128
- iudex q̄ torquendo reum ipsum debilitauit uel interfecit qualiter teneatur nu. 19. 128
- iudex qualiter reum debeat interrogare. nu. 25. 128
- iudex moderamen habere debet in dandis tormentis nec voluntatem accusatoris sequi debet, alias iniuriarum tenetur. nu. 45. & 46. 130
- iudex in torquendo reum quid considerare habeat. nu. 47. 130
- iudex custoditas personas auditurus uiros clarissimos & aduocatos adhibere debet. nu. 46. 132
- iudex an tenetur de eo quod mortuus est in tormentis. nu. 17. 132
- iudex arbitrium habet an iudicia sint manifesta uel non manifesta. numero. 106. fol. 12. & nu. 29. 132
- iudex quomodo purgari debet iudiciorum ex confessione in tormentis ex tortura. nu. 35. 133
- iudex ex officio, quandoque mitigat penam. nu. 28. 137
- iudex non potest, plus peruenire in criminali quam condemnare in ciuili. nu. 87. 140
- iudex ad credulitatem quando adducatur. nu. 33. 153
- iudex contra notorie delinquentem inquiri, & sine alia probatione sponte consentientem condemnat. nume. 23. & 29. 156
- iudex ex officio punit producentem scripturam suspectam nu. 24. 156
- iudex reum in purgatione deficientem punit ex officio, item in notoriis. numero. 30. & 31. 156
- iudex super notorio facti qualiter procedere habeat. nu. 42. 156
- iudex pecuniam publicam subtrahens capitali pena puniatur nu. 44. 163
- iudex qui matrem familias in iudiciū vocat, capitali pena plectatur numero. 51. 163
- iudex summarie & de plano pro tribu nali non sedendo crimina leuia discutere potest. nu. 10. 166
- iudex pedanius uel ordinarius pecunia corruptus, qualiter puniatur. numero. 19. 167
- iudex potest multam in eius impositione in necessariis causis publicis deputare nu. 27. 168
- iudex penam pecuniariam a reo dandam lese, imponere potest. nu. 40. 169
- iudex, vulneratum punire potest cum damni resaratione nu. 41. 170
- iudex, miorem sententiam dicere debet contra nobilem & militem reipublice delinquentem numero. 57. folio. 171. & nu. 87. 172
- iudex his quæ per alium facta sunt stare non debet nu. 5. 177
- iudex in extraordinariis criminibus penam vsque ad mortem inclusive arbitratu nu. 37. 187

iudex ratione senectutis mitiorem sententiam dicere potest. nu. 15.	159	trocinio vel congressu violentie deprehenso & actis publicis sibi traditos expresso crimine his a quibus fuerint accusati mox sub idonea persecutione ad iudicium dirigant. nu. 15.	30
iudex ex persona mitiorem sententiam dicere potest. nu. 20.	159	iudices arguere de iniuria maximum deliramentum reputatur. nu. 37.	117
iudex ratione scandalii evitandi potest sententiam dicere minorem. nu. 29.	159	iudicium maximum documentum. numero. 39.	117
iudex fortuitos casus suos luit arbitrio. nu. 42.	160	iudicibus male se habentibus pena ex illi imponitur. nu. 46.	41
iudex in penis imponendis quid attendere debeat. nu. 45.	160	iudicium quæ necessario continere debeat. nu. 68. fol. 23. nu. 50.	42
iudex in extraordinariis criminibus, & in publicis iudiciis & ordinariis potest augere & minuerè penam & quâdo nu. 45 & 46.	160	iudicium nullum per ratiocinationem confirmatur numero. 78.	49
iudicis officio puniatur quod certam falsam producit. nu. 24.	3	iudicium non redditur retrorsum ex erronea confessione. nu. 30.	99
iudicis officio relinquitur pena a lege non taxata. nu. 22.	20	iudicium quibus casibus solvatur ex parte iudicis. nu. 60.	124
iudicis infolerentia facta tolleranda non sunt. nu. 52. fol. 17. nu. 21.	167	iudicium criminale dicitur etiam ubi agitur de crimine ad penam pecuniariam sisco applicandam nu. 60.	184
iudicis officialis imperitia partibus obesse non debet. nu. 23.	62	iudicatur de principio sicut de fine. numero. 7.	98
iudicis peritatie resistere cuilibet licet. nu. 24.	62	iuramentum licitum est pro veritate inquirenda. siue in testibus siue in aliis. nu. 2. fol. 17. nu. 23.	152
iudicis potestati conceditur an testibus credat. nu. 34.	153	iuramentum comites habet veritatem iudicium & iustitiam. nu. 12.	24
iudici inquirenti eadem exceptiones opponi possunt quæ contra accusatorem possunt opponi. nu. 14.	2	iuramentum testis quale esse debeat. numero. 14.	24
iudici de maleficio constare debet & inquirere prius quam iudicet. nu. 68. 23	23	iuramentum minoris spõte receptum valet. nu. 9.	14
iudici modum excedenti & iniquæ agendi exequendo resisti potest. nu. 22.	72	iuramentum & loquella non deferunt. nu. 27.	83
iudici resisti non potest iniuria potest sine annis reparari. nu. 25.	62	iuramentum non deferitur in defectum probationum in criminalibus. numero. 1.	89
iudici officium suum iustæ exercendi non potest resisti. nu. 27.	63	iuramentum metu vite extoritur non legat reos quia ecclesia facit eus absolvere. nu. 54.	106
iudici est arbitrium vbiunque a iure aliquid non est expressum. nu. 14.	155	iuramentum est necessarium quo commissio sententia inde secuta & ipso iure nulla. nu. 65.	107
iudicem oportet cuncta rimari. numero. 11.	17	iuramentum probat negativam. numero. 84.	108
iudicem corrumpens & corrumpere tentans, & iudex qui principium constitutiones negligit deportantur & eorum bona publicantur. nu. 30.	157	iuramenti causa est quia omnis qui iurat ad hoc iurat ut quod verum est loquatur. nu. 26.	83
iudices equitate uti debent. numero. 50.	42		
iudicos oblato sibi reos in ipso perpetrato homicidio supra vel raptu, la-			

iuramento iudicium adesse debet. nu. 83
 5. fol. 33. & nu. 24.
 iuratur in litem cum quis tenetur prae-
 cise ad factum contumax est si hoc a-
 ctor. mulieri nu. 25.
 iurisdicatio cui concessa est id concessum
 sibi videtur sine quo iurisdicatio expli-
 cari non potest. nu. 38.
 iurisdictionem alterius iudicis non sui
 prorogare non potest. nec coram ex-
 traneo iudice litigare. sine consen-
 su domini sui. qui est de iurisdictione
 alicuius iudicis perpetui ordinarii. nu-
 mero. 38. & 84.
 iurisdictionis in Regno Francie sunt
 patrimoniales. numero. 82. folio.
 49
 ius ex quo uindicta summitur quotu-
 plex sit. nu. 2.
 ius civile quasi ius proprium ciuitatis
 uocatur. nu. 85.
 ius fingit aliud quam est numero. 66.
 73
 ius fingit natum quod non est. ibidem.
 ius fingit non esse natum. quod natum
 est. ibidem
 ius fingit uiuere quod non uiuit. ibi-
 dem.
 ius fingit non conceptum reum. qui
 mortuus nascitur ibidem.
 ius opponendi in personas & dicta te-
 stium saluum esse debet. numero. 10.
 104
 ius sibi dicere quis potest. ubi autorita-
 te superioris non potest ei esse consul-
 tum. quia iudicis copia haberi non po-
 test. nu. 32. fol. 168. nu. 88.
 iuris executio non habet iniuriam nu.
 118. fol. 13. & nu. 5.
 iuris naturalis vel diuinorum precepto
 rum ignorantia culpam habet. nume-
 ro. 106.
 iuris presumptione quis potest condem-
 nari civiliter & diffinitus sententia
 sequi n. 90. f. 151 & nu. 31. & 28. 187
 iuris uolentia presumptio contrariam
 probationem recipit. nu. 18.
 iuris presumptio in alium transfert o-
 nus probandi nu. 19.

iuris presumptio & de iure quid est nu-
 mero. 20. fol. 152. & nu. 19.
 iuris ordo non requiritur ubi quis pro
 alicuius filio publice habetur. nume-
 ro. 47.
 iuri pro se introductio in aliorum odiu
 quis renunciare non potest numero.
 82.
 iura sanguinis iure ciuili dirimi non
 debent. nu. 28.
 iustitie expense. De expensis iustitie re-
 quire. supra in litera. e. in ver. expen-
 se iustitie.
 iuuentutis ratio habetur in criminali-
 bus. nu. 10.

L

Aqueo suspenditur in dignitate
 non constitutus. nu. 19.
 Lasciua homicidium faciens gra-
 uiter non punitur nume. 34. fol. 160.
 & nu. 55.
 Latio publicus dum itinera frequen-
 ta vel publicas stratas obsidet aggressi-
 onis insidiis. ab ecclesia exuli potest
 immunitate non praestita. nume. 20.
 fol. 40. & nu. 11.
 Latio publicus quare potius extrahi-
 tur ab ecclesia. quam alius malefactor
 numero. 22.
 Latio insignis potest quolibet die tor-
 queri & ad furcas mitti. nu. 29.
 Latio in insula capitis habeat penam
 nu. 22.
 Latronem iurdicantem an occidere li-
 ceat nu. 81.
 Latrones societatem habentes proposi-
 to delinquant. nu. 2.
 Latrones publici & famosi in loco quo
 furati sunt furca. sunt signati. n. 24. 162
 Latrones receptis & altos insignes reos
 capitali supplicio damnantur. nu. 53. 129
 Leseo in criminali causa pecunia danda
 est nu. 41.
 Lex Dei praefertur legi positiae. nume-
 ro. 13.
 Lex aquila a quo & quo tempore con-
 stituta. nu. 51.
 Lex aquila magis adum quam animu
 respicit. nu. 19.

Legis iulie de vi priuata crimen. com-
mittitur eum cætum aliquis & con-
cursum fecisse dicitur quominus quis
in iudicium produceretur. nu. 12. 62
Legis iulie de vi priuata pena ademp-
tio est terre partis bonorum. nume-
ro. 13. 62
Et etiam amissio dignitatis & fame
nu. 14. 62
Legis iulie de vi publica pena est aque
& ignis interdictio & deportatio &
omnium bonorum publicatio nume-
ro. 15. 62
Libellus accusatorius quæ continuere
debeat nu. 54. 22
Libellus non datur quando iudicis of-
fictum imploratur nu. 25. 44
Libellus in criminalibus in scriptis da-
ri debet numero. 5 fol. 100. & nume-
ro. 4. 115
Libellus datus a fisco ad finem publi-
ci interesse & a delatoribus ad finem
priuatum nu. 6. 7. 100
Libellus in criminalibus qualiter con-
cipi debeat nu. 5. cum seq. 115
Libelli oblatio & porrectio coram iu-
dice habetur pro citatione numero.
14. 50
Liberi cui eminenti timorum nec non
perfectissimorum uirorum vsque ad
pro nepotes plebesorum penis & que-
stionibus non subiiciuntur numero.
16. 125
Libra, in civilibus questionibus vna li-
bra auri maioribus non minor quam
trium testium exigitur probatio nu-
mero. 69. 149
Libram aurei valent septuaginta duo
aurei nu. 37. 105
Littere sigillate quando fidem faciunt.
nu. 26. 60
Littere regie præsumuntur ex iustitia
procedere nu. 34. 60
Literis iudicis ordinariis standum est
donec contrarium proberur numero.
29. 60
Literis principis standum est numero.
30. 60
Literis principis quæ continentur ve-

ra presumuntur donec contrarium.
proberur etiam si non dependant ex
facto principis nu. 31. 60
Locus aggrauat delictum numero. 39.
160
Lubricum lingue ad penam facile tra-
hendum non est nu. 79. 139
Luxurians contra naturam gladio pe-
na mortis imponitur nu. 8. 162

M

Magistratus qui per imperitiam
capturam illicitam fecit ad in-
teresse tenetur si tamen captus
se vulnerauerit vel laqueo se suspen-
derit non tenetur numero. 40. fol. 21.
& nu. 7. & 8. 21
Magistratus qui damnum iniuria de-
dit aquilia tenetur nu. 7. 33
Magistratus tenetur de damno dato ni-
si id faciat officium suum exercendo
nu. 30. 63
Magistratus illicitum facere non de-
bet nu. 18. 132
Magister militum cognoscit summarie
inter milites suos nu. 17. 93
Maior pars dicuntur duæ partes ex tri-
bus nu. 45. 70
Maiores puniuntur maiori pena pecu-
nialiter quam minores. nu. 109. 74
Maiores corporaliter minori pena puni-
ri debent quam minores numero.
110. 74
Maiores iudicio populi puniendi sunt
quando alia tumultus sedari non pos-
sit nu. 112. 74
Maiores minori supplicio puniri de-
bet & seuerius ferui quam liberi. fa-
muli quam integri status numero. 21.
159
Malandrinos & homines male condi-
tionis receptans capitalem supplicio fe-
riatur nu. 49. 163
Malefactor in flagranti crimine ab eo
cuius interest capi potest infra. xx. ho-
ras ad iudicem duci debet numero.
26. 44
Malefactor fugiens a quolibet capi po-
test nu. 27. 44
Malefaciens licet in dolo non sit le-

- ius quam lege cornelia de sicariis
 puniatur nu. 68. 139
 Maleficium quandoque ex leui vel le-
 uissima culpa contrahitur sed leuius
 puniatur numero. 15. fol. 19. & nume-
 ro. 121. 142
 Maleficium constare debet & inquiri
 priusquam iudicari. nu. 68. 13
 Contra maleficium prae presumitur
 actum nu. 16. 133
 Maleficium committitur cum per e-
 brietatem ad manus vel ad ferrum
 venit nu. 3. 135
 Maleficium in ebrietates factum quin-
 do veniat puniendum numero. 12. 13.
 14. & 15. 136
 Maleficium quando casu committi di-
 catur nu. 16. 136
 Maleficium per testis & facti euiden-
 tiam probatur nu. 1. 142
 Maleficium iuris interpretatione pro-
 batur nu. 7. 143
 Maleficium iudicis indubitatis aut vio-
 lenta presumptione probatur nume-
 ro. 14. 143
 Maleficium notorium dicitur cum
 quis deprehenditur in aliquo actu ad
 delictum propinquo num. 45. fol. 148.
 & nu. 85. 172
 Maleficium probat qui sepius citatus
 non comparuit nu. 9. 178
 Maleficii quis suspicari potest ratione
 conuersationis cum his qui maleficiū
 commiserunt nu. 36. 84
 Maleficio ex culpa leui nemo tenetur
 nu. 72. 149
 Maleficia impunita remanere non de-
 bent nu. 65. 149
 Malitia omnis brevis est. super mali-
 tiam mulieris. nu. 58. 46
 Malorum mores infirmitas animi non
 excusat. numero. 18. fol. 111. & nu-
 mero. 50. 183
 Malos qui percutit & habet vasa in-
 terfectionis vt occidat pessimos & oc-
 cidit minister Dei est nu. 13. 6
 Mandatum iudicis an & quando re-
 quiratur ad capiendum reos numero.
 13. cum seq. 43
 Mandatum sine die & consule non va-
 let nu. 19. 60
 Mandatum manu publica fieri debet
 & sigillo authentico muneri alias nō
 valet. nu. 20. 6
 Manifestum fama & notorium differ-
 runt nu. 163. 16
 Manifestum duobus testibus probatur
 nu. 31. 26
 Manifesta probatione non indigent nu-
 mero. 76. fol. 150. & nu. 11. 187
 Manifesta iudicarium ordinem non
 requirunt nu. 38. 156
 Manus qui manum sibi infert nec fa-
 ctum pergit capite puniatur nume-
 ro. 32. 163
 Malefactorum iudex a iudice maresca-
 lorum non appellatur nu. 48. 126
 Maritus illudentem castigare vxoris
 sue propriis manibus potest perimere
 nu. 37. 45
 Maritus vxorem suam perquirere potest
 in domo aliena inuito domino domus
 nu. 39. 45
 Maritus non debet quoquomodo dese-
 rere vxorem licet non se corrigat etiā
 si vite illius insidiaretur nu. 40. 45
 Maritus vxorem quae in eum peccauit
 potest eam corrigendo iudicare nume-
 ro. 41. 45
 Maritus potest vxorem tenere in vin-
 culis in domo & causa verberare ca-
 stigare ac ieiunare facere & preter ne-
 cem eam corrigere nu. 42. 45
 Maritus potest vxorem temperare ca-
 stigare nu. 43. 45
 Maritus est caput mulieris numero.
 42. 45
 Maritus verberans vxorem sine causa
 qualiter puniatur. nu. 54. 45
 Maritus non potest adulteram coniu-
 gem occidere nu. 56. 46
 Maritus excipiendo condemnatur de
 lenocinio iudicis officio nu. 27. 156
 Marito de rebus amoris permittendū
 est de quibusdam rebus iusiurandum
 deserre & de quibusdam probare nu-
 mero. 44. 89
 Masculus & non femina executor esse

debet nu. 3.	55	nem. numero. 19.	31
Medici statur dicto medicorum de expensis pro medicamentis & curatione vulnerum & percussorum & si plures non reperiuntur statur dicto vnus nu. 22. fol. 69. & nu. 23.	69	Qui viuatur mortem alteri potest in ipso actu ab illo occidi nu. 33.	44
Mellius est indubiis nocentem absolvere quam innocentem condemnare nu. 24. fol. 7. nu. 24. fol. 78. nu. 76. fol. 107. nu. 36. fol. 133. nu. 8. fol. 139. & nu. 16.	146	Mine precedentes contra homicidam suspicatur faciunt presumptionem nu. 30.	147
Mendacium an pro temporali vita ali cuius an sit mentiendum nu. 3.	97	Mine precedentes faciunt iudicium numero. 72.	161
Mendacium supplicantis in qualitate vel circumstantia rei non impedit delegatum cognoscere & pronuntiare pro ueritate tenoris nu. 6.	119	Minor dolo delinquens non restituitur numero. 136. fol. 13. & numero. 18. fol. 111. & nu. 96.	173
Mendacium maxima est presumptio contravenientem numero. 42. fol. 148 & nu. 11.	181	Minor non potest esse nuntius uel executor nu. 7.	53
Mendax punitur. nu. 22.	98	Minor qui se maiorem dixit ibi praeiudicat nisi restitatur nu. 18.	83
Mendax peccator carere debet imperati nu. 10. fol. 120. & nu. 13.	121	Minor a dolo malo non excusatur sic a presumptio. nu. 93.	113
Mendicatis suffragiis non est quis condemandus nu. 24. fol. 24.	188	Minori qui periurauit qualis penitentia imponi debeat nu. 10.	33
Mentis rea ream linguam facere non debet nu. 4.	98	Minori an & quando indelicis succuratur. nu. 57.	184
Meretrix. Require. infra in ver. mulier.		Minores & quando torqueantur numero. 20. 21. & 22.	125
Metum qualiter intelligatur numero. 4.	131	Misericordia victori capto debetur numero. 14.	122
Miles qui militando aliquem percussit quando teneatur nu. 84.	140	Misericordie genus est cito occidere. quia tormentum ultimum finem secum afferat. acerbius vero crudelitas est. quae penam trahit nu. 9.	102
Miles pacis turbator capite punitur nu. 33.	163	Moderamen inculpate tutele quod sit numero. 15. fol. 22. & numero. 54. fol. 28.	185
Miles custos qui captiuum dimisit capite punitur eadem pena tenetur qui eum quem custodiebat deseruit numero. 38.	163	Monasterii domus nortum. an immunitatem habeat. quod confugiens ad illud capi non possit nu. 15.	59
Miles socium commilitonem ferro percussit caput amittit. numero. 42.	163	Monetam falsificans flammaram exactionibus munitur nu. 14.	162
Miles fugiens in bello capite plectendus est nu. 45.	163	Mors superueniens honorum confiscationem extinguit. nu. 152.	15
Miles ut pugnet languorem simulans capite punitur nu. 50.	163	Mors quomodo probetur. nu. 33.	34
Cetera uide supra in uer. magister militum.		Mors extinguit crimen sed non crimine lese maiestatis nu. 10.	57
Mine precedentes faciunt presumptio		Mors a vulnere procedit nu. 1.	112
		Mortuus repertus in loco de quo quis inculpatur contra inculpatum facit indicium nu. 27.	147
		Mortuis omnibus de populo. & aliis subrogatis. idem est populus nu. 93.	74
		Mulier quando possit testificari n. 6. 24.	

Mulier regulariter capi non potest nu.
10. 38
Mulier meretrix & inhonesta non con-
iugata potest personaliter capi. nume-
ro. 11. 38
Mulier est de familia viri nu. 44. 45
Mulier quæ se verberibus afficientem
maritum extra causas a lege expres-
sas probat repudii auxilio vii potest:
nu. 53. 45
Mulier priuatum habens contraria
erit viro suo nu. 59. 46
Mulra pulchra de mulieribus vide nu
me. 26. vsque ad nu. 61. fol. 45. & 46
Mulier quæ animali bruto se subiecit,
vna cū bruto interficitur. nu. 16. 162
Mulierem pregnantem necans, summo
supplicio afficitur nu. 47. 163
Mulra applicatur fisco nu. 79. fol. 11.
nu. 1. fol. 51. & nu. 26. 168
Mulra non infamat nu. 34. 84
Mulra imposita minori non potest, ni-
si ob paupertatem condemnati. nume-
ro. 25. 165
Mulra maior imponitur secundum va-
rietatem delicti nu. 28. 168
Mulctatur capillos aut barbam alicui
exrahens nu. 41. 41
Munera excecant oculos sapientum,
& mutant verba iustorum numero.
18. 116
Munera differunt a donis numero. 28.
29. & 30. 117
Munera dicuntur preciosa numero.
30. 117
Munera gratis accipiuntur nu. 33. 117
Muneribus in accipiendis vel laudis
quæ consideranda sunt nu. 26. 117
Municipes cstantur ad domum residen-
tie eorum personaliter, non ad domos
singulorum nu. 47. 70
Municipes ratam non habentes deie-
ctionem. non tenentur interdicho dire-
cto de vi armata, utili tamen tenentur
inquantum ad eos peruenit. numero.
66. 57. 71
Municipes possunt possidere per libe-
ram personam. nu. 88. 73
Municipes nil facile facere possunt,

nec facile consentire, numero. 69. fol.
73
In Municipes non potest dari actio ex
suo dolo, nu. 95. 73
Municipum loco habentur consiliarii
nu. 46. 70
Muscillantes latrones capitali pena
plectantur nu. 49. 163
Mutare consilium quis non potest in
alterius detrimentum nu. 36. 83
Mutare consilium licet, ubi alteri non
preiudicatur. nu. 37. 83

N

Natio cuiusque pronunciari de-
bet nu. 1. 76
Necare hominem veneno graui-
us est quam gladio nu. 13. 59
Negatiua quod non occidit animo oc-
cidendi, quomodo probetur. nu. 20. 88
Negatiua facti, loco & tempore non
coartata non probatur. numero. 78.
107
Negatiua alia facti, alia iuris & alia
qualitatis nu. 88. 108
Negatiua facti pura simplex & inde-
terminata quæ sit, & quomodo proba-
tur nu. 81. 82. 83. 84. 85. & 86. 170
Negatiua facti determinata habens de-
terminationem loci vel temporis qua-
liter probetur nu. 87. 108
Negatiua facti pregnans habens impli-
citam affirmatiuam potest probare
nu. 88. 108
Negatiua iuris & qualitatis, an proba-
ri possit. nu. 86. 108
Negatiua facti habens annexam deter-
minationem loci, vel temporis, vel al-
terius rei, indirectam habet probatio-
nem nu. 112. 109
Negatiua coartata loco & tempore po-
test probari, etiam si factum negatiuum
sit coartatum ad certas personas,
etiam colligialiter potest negatiua
probari, per illas personas singulari-
ter deponentes, dummodo non sint sin-
gulares in dictis suis. nu. 113. 109
Negatiua non habens certam deter-
minationem loci vel temporis, aut
alterius rei, nunquam directe vel

indirecte probatur numero. 119.	109	runt. nu. 163.	16
Negationum non sunt cause numero.	82.	109	155
Negationis interdictio quibus imponatur nu. 22.	167	Notorium quid sit. nu. 1.	154
Nemo tam timidus est, ut malis semper pendere quam semel cadere numero.	10.	125	154
Nesciunt quid loquantur, qui nimio viuo indulgent nu. 74.	139	Notorium quotuplex sit, & quibus constet. nu. 2.	154
Nequitia mulieris immutat faciem eius, & obreecat vultum suum tanquā visus, & quasi saccum, ostendit in medio proximorum. nu. 58.	46	In Notorio simplici officialis assertioni creditur, nec auditur appellans. numero. 4.	154
Nihil interest an quis occidat, vel causam mortis prebeat. nu. 8.	17	Notorium facti, non omnium sed plurimum scientiam requirit. nu. 9.	155
Nili aggeres rum pens concrematur, & eius particeps siue spe venie deportatur. nu. 52.	163	Notorium crimen efficitur, quod sit in conspectu totius v. m. e. nu. 11.	155
Nobilitas consideratur in delictis. numero. 9.	121	Notorium facti actu transeuntis quid sit, & an possit probabiliter negari. nu. 16.	155
Nobilitati parcitur, item paupertati inimicitie & simplicitati. numero. 16.	17. 18. & 19.	159	155
Nobiles & indignitate constituti decolantur viles furca suspenduntur, vel comburuntur. numero. 102. & 195.	fol. 136. & nu. 122.	13	155
Nocens potius debet absolui, quam innocens daminari. numero. 24. fol. 7. numero. 76. fol. 108. numero. 36. fol. 189.	nu. 8. fol. 139. & nu. 16.	187	156
Nomen domini nostri Iesu Christi inuocandum ad omnia consilia, omnesque actus. nu. 1.	2	In Notorio iudici & aliis, reus qui se teum negat, sine examinatione ferri non potest. nu. 35.	156
Nomen consulis in mandato apponi debet. nu. 1.	56	In Notorio aliis & non iudici, probatio requiritur, & iuris ordo est seruandus. nu. 39.	156
Nominis non curatur dummodo constet de corpore. nu. 18.	50	Notorium aliis, etiam iudici notum esse debet numero. 40.	156
Notarius potest scribere commissionē sibi factam a iudice, super testibus recipiendis. nu. 67.	23	Notorium iuris quid sit. nu. 43.	157
Notarius quare condicionalis vocetur nu. 19.	57	Notorium presumptionis quid sit. numero. 45.	157
Notarius quod torti confessionem scribere debeat. nu. 13. & 14.	132	Nocturnus de populator agrorum, an ab ecclesia exhi possit. nu. 20.	40
Cetera vide. G. in litera. G. in ver. Crassarius.		Nox delictum aggravat. nu. 20.	28
Notorium fama, & manifestum disferunt. nu. 163.		Noxa. In Delictis per impetum, aut lasciuiam, vel ebrietatem latam, seu leuissimam culpam siue dolo, & extra animum commissis, noxa non committitur in excusabilis, quin reus per principem restituatur, quando male-	

ficum, contrahitur, numero. 24. fol. 122. & nu. 63. 139
 Numerus testium, vbi non adficiuntur duo sufficiunt. nu. 93. 151
 Nuncius nō inueniens reum citandum vagabundum quid facere habeat numero. 15. 50
 Nuncius sint commissione autentica iudicis. non potest aliquem capere, personaliter nu. 22. 51
 Nuncius iudicis voluntate remouetur. nu. 3. 54
 Nuncius liber esse debet & non seruus nu. 4. 54
 Nuncius est quasi testis, & illi soli creditur nu. 5. 54
 Nuncius maior viginti quinque annis esse debet nu. 7. 54
 Nuncius mesculus debet esse. numero. 8. 54
 Nuncius debet esse laicus & non clericus, in criminalibus. nu. 9. 54
 Nuncius lecuplex esse debet, & probare vire. nu. 10. 54
 Nuncius a quolibet iudice eligi potest. nu. 12. 54
 Nuncius an possit vim inferre, & quid iuris sit. nu. 17. 55
 Nuncius an teneatur crimine concussionis. nu. 18. 55
 Nuncius neque de iure, neque de consuetudine aliqualem iurisdictionem habet. numero. 9. folio. 59: & numero. 7. 62
 Nuncius qui falsum resoluit qualiter puniatur nu. 10. 59
 Nuncius si negat retulisse gratia iocasse reum, cū illorum sit potius credendum, nuncio vel gratario. numero. 1. 61
 Nuncius in eius delinquens officio per suum iudicem penitur nu. 8. 49
 Nuncio non creditur super verbis a citato prolatis nu. 4. 61
 Nuncio creditur aliquid facienti circa naturam sui officii, in modicis, sed in magnis & prejudicialibus non creditur nu. 5. 62
 Nuncio asserenti reum sibi exemptum

fuisse, non est credendum. numero. 31. fol. 63. Debet inquiri super exceptione & exemptione reiprius quam nuncio credatur. nu. 32. 63
 Nupta filia familias, si iniuriam accipit, & vir & pater iniuriam agit. numero. 16. 6

O

Obicere. Quomodo potest probari, aut ostendi. quod post publicationem quis dixerit, quod obicit in personas nu. 10. 111
 Obligatio. Qui se obligat, ex suo contractu non potest se ad penam mortis obligare. nu. 17. 193
 Oblitus in testis non est lata culpa numero. 12. 31
 Obreptio est fraudolofum mendacium numero. 4. fol. 120. & proprie consistit infanti naratione non iuris scripti nu. 5. 121
 Obreptione impugnari possunt rescipta, quare nullam vim habent, quæ obreptione imperata luerunt. numero. 3. 119
 Occidens hominem in ecclesia, per homicidio & sacrilegio puniri debet numero. 27. 7
 Occidens hominem quibus casibus immunitate ecclesie priuetur. numero. 19. 20. & 21. fol. 40. & numero. 12. & 13. 59
 Occidens hominem illum capiendū, an de occiso teneatur. numero. 29. & 30. 63
 Occidens hominem, & ille cuius dolo factum est incendium, & qui furtive cum tell ambulauerit, animo occidendi aliquem, ad aliquem actum perueniendo, capite punitur, nec a principe restitui debet, nec mortis pena ei remittitur nu. 17. 116
 Occidens non animo occidendi non punitur. nu. 4. 137
 Occidens ex consuetudine Regni Francie punitur, nisi per principem restitatur. nu. 64. 149
 Occidens duos vel plures vltimo subdugendus est sppplico. nu. 47. 163

- Occidens hominem per lasciuia vel ebrieta'em, per quinquennium relegatur. nu. 56. 178
- Cetera vide, supra, in litera, A. in ver. Animus. 121
- Occisores opem prestantes, ab homicidi reatu non sunt immunes? numero. 15. 121
- Occidere nocturnum depopulatorum agrorum, & aggressorem itinerum cuiuslibet licet. nu. 31. 44
- Offendens tenetur actione legis aquilie ad damna & interesse actione iniuriarum erga offensum ac eius heredes. nu. 69. 139
- Offendere alium an liceat, pro tutela alterius. nu. 16. 28
- Offensio quando est licita, defensio de facto potest prohiberi. nu. 19. 28
- Offensio an licita sit, pro defensione consanguinorum vel dominorum. numero. 53. 183
- Offenso quando iniuriarum actio tantum competat. nu. 13. & 14. 64
- Officialis aliquem accusans ex officio urgente, non presumitur in calumpnia. nu. 37. 21
- interdum mitius agitur cum officiali, quam cum alio, etiam in aperto crimine. numero. 44. fol. 21. & numero. 7. 37
- Officialis delinquens vel dominum spolians, loco domini non habetur. nu. 12. 37
- Officialis falsum referrens, qualiter & quomodo, & quo iure puniri debeat. nu. 15. & 16. 55
- Officialis imperitiis partibus obesse non debet. nu. 23. 56
- Officialis qui calumniosam euidenter instituerunt accusationem quo nomine condemnandi veniant. nu. 42. 21
- Officiales sine seruientes quod modis vocentur. nu. 2. cum seq. 54
- Officiales quando committuntur maleficia, occultra, capiunt vicinos, a quibus verisimiliter potest haberi veritas. nu. 35. 83
- Officialibus volentibus aliorum bona in manibus capere quilibet cuius interest, potest de facto resistere. numero. 16. 58
- Officialibus principis excedentibus in suo officio resistitur. numero. 17. fol. 57. & nu. 22. 63
- Reliqua vide supra, in litera, N. in ver. Notorium, & in ver. Nuncius.
- Officium iudicis cum imploratur, non debet dari libellus. nn. 25. 44
- Officium apparitoris quale sit. numero. 13. 54
- Officia diuina turbans. nu. 7. 61
- Opera iustitie de quibus bonis fieri debeant. nu. 11. 68
- Cetera require, contra, in litera, E. in ver. Expense iustitie.
- Opem fert qui ministerium atque adiutorium prebet. nu. 5. 180
- Reliqua vide, contra, in ver. occisores
- Opus pluribus pro indiuiso factum singulos in solidum obliget. nu. 103. 74
- Orbis unus est dominus. nu. 73. 48
- Ordo quis seruari debeat ad recipiendum testes extra territorium iudicis. nu. 66. 23
- Os quod mentitur occidit animam. numero. 27. 84
- P
- Pacem iuramento firmatam occidendo vel vulnerando frangens capitale puniatur nu. 28. 163
- Pallor indicium facit. nu. 37. 147
- Papa condens constitutionem contra legem diuinam, potius dicitur errare, quam legem condere. nu. 13. 24
- Papa potest retinere causam principalem, etiam si dictum fuerit, bene iudicatum & male appellatum. numero. 58. 123
- Papa sine appellatione potest inhibere iudicibus, ut se intromittant amplius de causa, sed causam ipsam vna cum partibus ad se remittant. numero. 59. 123
- Pape potestas quae sit. numero. 8. Remissive. 121
- Parcere is debet, cui sanctitas ignoscendi gloriam dereliquit. nu. 32. 122

- Parcere hosti suo quis tenetur. numero. 33.
 122
 Parcere subiectis, & debellare superbos. nu. 37. 122
 Paria delicta mutua compensatione tolluntur. nu. 50. 187
 Paria sunt & equipolentia, hominem percutere gladio, & stringendo gladium, hominem insulare. numero. 7. 131
 Parricida debet insui inculco, cū gallo vipera & simia, & in flumine prohiberi. nu. 26. 162
 Parricidani an citari debeant ad defensionem alicuius. nu. 25. 55
 Paruulus testis esse non potest. numero. 3. 4. 33
 Paruulante annos, xiiii. iurare non coguntur, quia sine rationabili etate sunt. nu. 4. 33
 Pater filium repetit. numero. 16. fol. 93
 Paupertati parcitur. numero. 17. fol. 159
 Peccantem defendens, acrius quam peccans coeretur. nu. 12. 175
 Peccare spe venie quis non debet. numero. 139. 14
 Peccat qui alium non defendit, si potest. nu. 23. 29
 Peccat mortaliter qui simpliciter dicit falsum, sicut qui sub iuramento falsum dicit. nu. 28. 83
 Peccati initium factum est a muliere. nu. 59. 46
 Pecunia danda est leso in criminali causa. nu. 41. 41
 Pecuniam recipere licet, pro defensione alterius nu. 24. & 25. 29
 Pena vna tantum tenetur, qui pluries ad uxorem alicuius accidit. num. 4. 2. fol. 8 & nu. 111. 173
 Pena mortis exaggerari pōr. nu. 43. 8
 Pena quomodo possit augeri vel diminui a iudice. nu. 44. 8
 Pena augeri & minui potest, in publicis & ordinariis iudiciis. nu. 52. 9
 Pena quomodo in extraordinariis criminibus augeri vel minui possit, numero. 53. 9
 Pena crescit & diminuitur, secundum personarum diuersitatem qualitatem & conditionem. nu. 161. fol. 16. & numero. 23. 159
 Pena pecuniaria potest infligi reo nō applicanda. nu. 42. f. 4. 2. & nu. 41. 161
 Pena infligi potest vel in corpore, vel in dignitate, vel fama vel etiā in ablatiōe honorū. n. 43. fol. 42. & n. 42. 169
 Pena qua veniat puniendus, qui conatus est vi eximere aliquem a manibus familie, sed non exemit. numero. 34. cum seq. 63
 Pena a minori vel exaggerari debeat propter delinquentium multitudinem. nu. 107. 74
 Pena, quæ in vniuersitatem cadere non potest, in aliam alteratur. numero. 124. 75
 Pena irrogatur pro qualitate delicti. nu. 19. 61
 Pena falsi vel quasi, quæ sit. numero. 59. 106
 Pena quandoque grauior, quandoque mitior imponitur pro crimine falsi, vel quasi. nu. 60. 106
 Pena personalis requirit actum consummatum minor vero delictum inchoatum. numero. 36. folio. 50. nu. 26. fol. 111. & nu. 46. 183
 Pena minor imponitur, vbi presumptionibus proceditur, quæ presumptiua probatio appellatur. numer. 18. fol. 123. & nu. 26. 188
 Penā certos fines habens aggravari nō potest. nu. 89. fol. 150. nu. 3. fol. 158. & nu. 27. 188
 Pena quæ cum competenti moderamine proferitur vel a lege certo sine conclusa statuitur, imponitur. numero. 2. 188
 Pena ex causa moderatur & exaggeratur. 30. 195
 Pena minuitur in delinquente sine dolo. nn. 32. 160
 Pena mortis mulctatur, qui in filice crucis signum in diuini numinis vili pendium sculptit. nu. 10. 162

- ena capitis puniuntur, qui emit muricem & purpuram tingit. nu. 11. 162
- Pena feruituris quæ sit, & quibus imponatur. nu. 3. 156
- Pena ablationis ciuitatis in quibus consistit. nu. 4. 156
- Pena infamie, ratione calumnie non autem erroris imponitur. numer. 17. 167
- Pena extraordinaria quare extraordinaria dicatur. 23. 167
- Pena capitalis remittenda est, per vinum aut lasciuiam lapsis. nu. 55. 170
- Pena legis Cornelie de sicariis quæ sit. nu. 93. 172
- Pena capitis mitior est, quam furce subiectio. nu. 103. 173
- Pena mortis an exaggerari debeat, illi qui plura homicidia commisit. numero. 106. 173
- Pena quotiens est in arbitrio iudicis, potest iudex arbitrium suum vsque ad mortem extendere. nu. 30. 183
- Pena capitalis de iure ciuili est mors corporis, pena metalli & deportationis. vbi ciuitas tantum amittitur, numero. 38. 40. & 41. 189
- Pena mortis secundum Canones non imponitur. nu. 46. 189
- Pena verberum de iure Canonico locum habet. nu. 53. 189
- Pena extraordinaria motu iudicis imponitur. nu. 54. 190
- Penam non remitti publice interest, ut ad maleficia quis quam prosileat, numero. 19. 137
- Pene qualiter imponi debeant, numero. 33. cum plu. seq. 7
- Pene plures imponuntur, quando ex pluribus delictis, plures effectus sequuntur. numero. 30. folio. 5. & numero. 108. 173
- Pene mortis se obligare non potest qui ex suo contractu se obligat. numero. 67. 10
- Pene corporales minores & maiores quæ sint. nu. 154. 155. 15
- Pene medietas est astoris, & alia medietas est fisci, in qualibet actione popularum, vbi res publica offensa innotuit. nu. 47. fol. 41. & nu. 43. 170
- Pene indubio sunt potius moliende, quam exasperande. numc. 81. fol. 150. & nu. 17. 187
- Pene persecutio legis autoritati refertur. nu. 5. 158
- Pene criminalis in Regno Fræcie sunt in arbitrio iudicantis. nu. 47. 160
- Pene circa mortem actum incubatum requirunt. nu. 2. 156
- Pene pecuniarie quibus spectent. nu. 24. 167
- Pene non capitales sunt ad tempus, vel imperpetuum, relegatio, infamia, dignitatis amissio, vel ad dignitatem vel officium, seu forum interdicta aspi ratio, vel verberum experimentum. nu. 42. 43. 44. & 45. 189
- Penarum detestabilis sensus, excludit dulcissime salutis effectum. numero. 8. 125
- Penarum diuersitatem exigit factorum diuersitas. nu. 1. 158
- Penarum noua genera imponi non possunt. nu. 4. 158
- Penarum genera quæ sint, numero. 1. 166
- Penarum capitalium quot gradus sint. nu. 39. 189
- Cetera vide supra in litera. l. in ver. Legis iulie pena. & in litera. M. in ver. Maiores.
- Penitens probans se errasse in prima confessione, an possit illam reuocare & cui errorem probare comperat numero. 47. & 48. 84
- Percussio quo telli genere facta sit inquiri debet. nu. 29. 25
- Percussio illata non potest reparari. nu. 32. 44
- Percutiens animo occidendi pari pena, ac si occidisset plecti debet: licet vulneratus, non decessit. nu. 23. 136
- Percutiens animo occidendi, pro homicida damnatur ei vero qui in rixa, casu, &c. non voluntate homicidium admisit, pena est leuanda. numero. 47. 138

- Percutiens immediate percussorem suū
ad defensionem facere videtur, & ponun-
tur exempla. nu. 54. 138
- Percutiens hominem debilitatum qui
moriatur, de occiso tenetur. numero.
18. 6
- Peremptorium. Ad peremptorium edi-
ctum qualiter perueniatur. nume. 18.
fol. 10. & nu. 32. 69
- Perculum manus vertitur, vbi anime
periculum, imminet numero. 75. fol.
107. numero. 106 fol. 108. nu. 25. fol.
116. & nu. 80. 150
- Perculum maius in causis criminali-
bus vertitur, ideo maior tutela requi-
ritur. nu. 80. & 84. 150
- Perire volens non auditur, nisi aliqui-
bus indicis delictum probeatur. nume-
ro. 70 folio. 85. nu. 31. fol. 175. & nu-
mero. 4. 129
- Perire potius est quam viuere, inter su-
premas anheliatus angustia. numero.
8. 129
- perius sēmen, amplius testis esse non
potest, nec ad sacramentum accedere,
nec in sua causa, nec alterius poterit
esse iurator. nu. 11. 33
- perquisitio de rebus inanimatis non po-
test fieri in domo aliena inuito domi-
no, ad utilitatem priuatam. numero.
22. 44
- perquisitio, nec etiam ob utilitatem pu-
blicam potest fieri in alien. domo, do-
mino inuito, vbi dominus damnum pa-
teretur. nu. 23. 44
- perquisitio fieri potest de fure & rebus
furto subtrahis in domo aliena. nume-
ro. 21. 44
- persecutio vindicte sue pene crimina-
lis contra reum delictum sit per fiscū
pro interesse & vindicta publica. nu-
mero. 34. 41
- persecutio iniurie sue damni, competit
hominī priuato pro interesse particu-
lari & ciuili. nu. 36. 41
- perseuerare quare quis debeat post tor-
menta. nu. 42. 129
- personarum exhibitio cum indumentis
& qualitatibus eius fieri debet testi-
interrogato, si illas cognoscit. nume-
ro. 73. 108
- personarum grauitas & qualitas, prece-
dentis vite, quæ indicia elidant. nume-
ro. 17. 102
- persuadere plus est quam facere, &
plusquam compelli atque cogi sibi pa-
rere. nu. 6. 175
- peruinitie sui iudicis resistere libera-
cui libet resistendi promittitur. facul-
tas. nu. 24. 62
- pilatus damnatur quare Dominum no-
strum IESVM Christum ad cla-
morem populi damnauit. nu. 2. 54
- plurilitari standum est. numero. 60.
folio. 130. & nu. 37. 179
- populum quindecim homines faciunt.
nu. 13. 155
- posse videtur, qui potest facere, ut pos-
sit conditioni parere. nu. 73. 72
- possidens immobilia non tenetur sa-
tisfacere, de iudicio fisci, sed sue iurato-
rie cautioni remittitur nu. 70. 10
- potestas compellens testem ad dicen-
dum falsum, eadem pena, qua ipse te-
stis puniatur. nu. 13. 33
- preco quis dicatur. nu. 1. 76
- pregnantem mulierem necans, summo
supplicio afficitur. nu. 46. 163
- preparatoria processus criminalis &
iudicis in fauorem actoris, aut conque-
rentis, vel querelantis interpretantur.
numero. 1. 22
- prepositus. A preposito marescalorum
non appellatur nu. 21. 176
- preses prouincie tenetur fures, latrones
& plagiarios conquirere & punire nu-
mero. 10. & 11. 5
- preses prouincie qui malefactorem im-
punitum dimissit, eadem debet puni-
ri pena, qua malefactor. 12. 6
- preses prouincie in suos subditos ha-
bet merum imperium in ira territorij
& non extra. & ratione delicti quis
efficitur de iurisdictione eius in cuius
territorio committit excessum nume-
ro. 70. 47
- præfidi dicta sua reuocare non licet.
nu. 45. 8

Præfides quid facere debeant circa re-	29. & 30.	152
quirendos reos. nu. 41.	70	
Præfumptio accipi potest ex his quæ	Præfumptio ex præteritis, summiur	
procedunt & sequuntur nu. 10.	ad præfentia & futura nu. 74.	171
Præfumptio non est, contra hominem	Præfumptio iuris & de iure, quæ dica-	
hone fame grauis vitæ, & hone condi-	tur nu. 21.	182
tionis, nisi solitus sit mala facere nu.	Præfumpzione simplici hominis, sen-	
21. 22. 23. 24. & 25.	tentia criminalis non fertur secus in	
Præfumptio est pro iudice requirente	præfumpzione iuris & de iure nume-	
nu. 65.	ro. 14. & 18.	157
Præfumptio quando est contra confite-	Præfumptio criminis onus probandi	
ntem, tunc acceptari potest principalis	in alium transfertur nu. 20.	187
confessio, & qualitas reprobati nume-	Præfumpzione iuris tantum, sententia	
ro. 38.	fertur ciuilibis sed non criminalis nu-	
Præfumptio est contra qualitatem, con-	mero; 21.	187
sitentis quid fecisse pro alia causa in-	Præfumptio est contra illum qui do-	
debit, vel illicita nu. 39.	num intrauit, & ex ea exiit cum gla-	
Præfumptio violenta, quam lex prople-	dio sanguinolento, quod vulnerauit	
na probatione habet, confessioni par-	mulierem acclamantem & vulnera-	
tis equiparatur nu. 97.	tam. nu. 49.	148
Præfumptio est contra suspicatum de	Præfumpzione iulii quis potest con-	
homicidio, qui se iactauerat quod occi-	demnari ciuilibiter, & diffinitiuam sen-	
deret, aut occidi faceret defunctum,	tentia sequi. nu. 90.	150
& ad id potens erat nu. 28.	Præfumpzione iuris & de iure senten-	
Præfumptio est contra solitum mala si-	tia fertur criminalis nu. 91.	151
mita facere numero. 33.	Præfumptionum quorū genera sint nu-	
Præfumptio maxima est, contra reper-	mero, 3.	152
rum in mendacio nu. 42.	Præfumptionibus quis damnari non	
Præfumptio quid sit nu. 2.	debet nu. 96.	113
Præfumptio temeraria vnde surgat nu-	Præsumitur contra aliquem ex varie-	
mero. 4.	tate responsi. nu. 45.	84
Præfumptio temeraria repellitur nu.	Prætor neminem sine causa audit. nu-	
5.	mero. 13.	39
Præfumptio verisimilis admittitur ad	Prætor vbiunque salua maiestate im-	
semiplenam probationem, & ad pur-	perii sui, saluoque more maiorum ius	
gationem inducendam, nume. 8. & 9.	dicere constituit, is locus recte ius ap-	
152	pellatur nu. 41.	125
Præfumptio violenta quæ dicatur nu.	Præuaricari quid sit. nu. 20.	20
mero. 11.	Præuaricatores & tergiversatores, qua-	
Præfumptio violenta vnde oriatur nu.	liter differunt. nu. 23.	20
14.	Præuentioni quando locus sit inter iu-	
Præfumptio violenta quandoque pro-	dices parem iurisdictionem habentes	
certitudine habetur, & ex ea senten-	nu. 21.	66
tia fertur nu. 15.	Princeps solus potest exulem reuocare	
Præfumptio iuris violenta quæ sit nu-	nu. 113.	13
mero. 16.	Princeps sententiam nullam ipso iu-	
Præfumptio naturæ quæ sit. nu. 27.	re ratam habere potest nu. 19.	66
Præfumptio facti præcedentis quæ sit,	Princeps mutat substantiā rei, maxime	
& quæ facti subsequētis numero.	vbi est, ei facta fides delicti nu. 20.	66
	Princeps solus habet remissionem aus	

- indulgentiam nu. 1. folio. 97. & numero. 28. 121
- Princeps solus in suo regno potest legem transgredi. 2. 3. 121
- Princeps & senatus in concedendo equipollent. nu. 6. 121
- Princeps qualem & super quibus potestatem habet. n. 7. 121
- Princeps humanus esse debet, & non superbus. nu. 30. 122
- Princeps non potest concedere alieni rescriptum ex certa scientia, ut ius alterius, iure naturali, siue gentium que sibi auferratur nu. 54. 123
- Princeps de officialibus suis bonum præsupponit, nisi manifeste contrarium doceatur nu. 24. 128
- principis sola voluntas, iusta causa reputatur. nu. 113. 13
- princeps verbo eiusque narrationi, super rebus per se uel, in sua presentia gestis creditur, etiam si solus testificetur nu. 28. 25
- principi non presumitur, nisi iustum & verum placere nu. 32. 60
- principem decet dementia nu. 33. 122
- principis actus regulantur a iustitia fori & poli nu. 33. 62
- privatus non potest criminaliter accusare, sed civiliter tantum pro suo interesse nu. 53. 22
- privatus potest eligere actionem criminalem ad vindictam vel actionem civilem ad persecutionem iniurie vel damni una tamen via sine actione electa alia cessat nu. 37. & 38. 44
- privatus potest debitorem suum fugitivum apprehendere & ei pecuniam se cum afferrantem auferre nu. 35. 44
- privatus impune occidit virginum raptores nu. 36. 44
- privatus furtivas propria auctoritate erigens capite punitur nu. 41. 163
- privatus carceris crimen committens, ultimo supplicio & afficiendus nu. 40. 8
- privilegiatus non potest in delictis declinare forum ordinarii iudicis nu. 18. 52
- privilegium in delictis non valet numero. 80. 82
- privilegium per principem indultum salvo iure alterius concessum intelligitur nu. 53. & 62. 124
- privilegium privata lex dicitur quæ personam non egreditur nu. 63. 124
- probatio minus legitima ex qualitate delicti seu negotii admittitur quando sufficiens haberi non potest numero. 19. 25
- probatio quæ sit per duos testes de veritate minor esse dicitur & sufficit in civili & criminali nu. 32. 29
- probatio in contrarium admitti potest quando ex presumptione hominis presumitur contra aliquem propter malam famam in eodem genere malitie nu. 28. 31
- privilegia propria quis edare non tenetur nisi adversarius valet illud falsum probare nu. 17. & 18. fol. 36. & numero. 23. & 23. 53
- probatio quoduplex sit numero. 21. 105
- probatio negatiua quando accipitur nu. 97. 106
- probatio cause criminalis in quo excedere debet probationem causa civilis nu. 66. & 100. cum seq. fol. 87. & numero. 21. 22. 23. 24. 25. & 26. 144
- probatio plenior requiritur ubi maior requiritur condemnatio nu. 104. fol. 87. & nu. 23. 144
- probatio minor quæ sit & quæ minor nu. 15. & 17. 144
- probatio maxima quæ sit numero. 19. 144
- probatio per argumenta in causis criminalibus non multum arduis an sufficiens si ad condemnandum nu. 86. 150
- probatio præsumptiva quæ sit numero 1. 151
- probatio admittitur contra violentiam præsumptionem nu. 13. 152
- probatio contra hominis presumptionem admittitur nu. 25. 153
- probatio semiplena requiritur in notoriis factis transeuntis nu. 17. 155
- probatio requiritur in notorio aliis & non iudici & iuris ordo est servandus nu. 20. 156

- probō contra iuris notorium admittitur in contrariis si negatur & in duhium reuocetur & auditur appellans nu. 14. 156
- probatio iuris tantum in criminalibus cum confessione fufficit ad condemnandum nu. 26. 188
- probationes tres semiplene vnam plenam probationem operantur numero 61. 149
- probationes in criminalibus apertissimae & luce meridiana clariores esse debent numero. 94. fol. 113. & nu. 72. & 83. fol. 150. & nu. 8. & 22. 188
- probationes in criminalibus adeo certe esse debent quod contrarium persuaderi non possit vel saltem probabili ter dissuaderi nu. 27. 144
- probationibus semiplenis quis criminaliter non damnatur nu. 5. 187
- probatum semel reprobari non potest nu. 5. 89
- proceditur stricti iuris ubi contra hominis salutem agitur. nu. 105. fol. 87. nu. 24. fol. 144. & nu. 150. 173
- processus criminalis non debet reuelari parentibus sed debet portari ad fiscum & iudicem secrete nu. 2. 17
- proconsul potest quantum ad cognitionem causas meri imperii delegare non quantum ad decisionem. numero. 68. fol. 47. & nu. 12. 161
- proconsul an possit xenia recipere nu. 22. & 23. 116
- procurator fiscalis super denuntiatione solus litem prosequitur nec in aliquo tenetur nisi sit in eo dolus fraus aut confessio nu. 3. 5
- procurator in delictis vsque ad penam relegationis pro reo admittitur numero. 72. 10
- procurator fisci non tenetur reo absolute contra quem criminaliter agebat ad expensas damna & interese sine dolo fraude calumnia aut concussione agebat. nu. 120. fol. 13. & numero. 37. 21
- procurator qui egit calumniosam litem nomine domini, & succubuit ipse & non dominus expensis condemnatur nisi speciale mandatum habeat numero. 42. 21
- procurator delinquens non est loco domini. nu. 12. 37
- procurator principis qui subiectum de preda uis publice vinus concrematur. nu. 15. 162
- procurator pro reo admittitur cum ciuilitate de crimine agitur nu. 5. 163
- procurator an interuenire possit pro clerico contra quem agitur ne priuetur beneficio nu. 6. 193
- procurator constitui potest ad comparandum & defendendum in leuioribus delictis nu. 8. 163
- prolere est vnū actu ostendere & aliud in mente gerere nu. 8. & 10. fol. 110. & nu. 80. 172
- Proditione arguatur delictum. numero. 13. 59
- Proditor patrie capite punitur numero. 21. 162
- producēs instrumenta vel testator an contra ea vel eos aliquid dicere possit numero. 10. 11. 12. & 13. 111
- propinquus qui corrigendo propinquum modum excedit an teneatur. numero. 17. 120
- propositum antecedens ex prodicione contrahitur, quando delictum committitur ex proposito proditorio numero. 79. 172
- proposito qui manus intulit capite puniendus est nu. 47. 167
- prosequenti delictum pro modo substantiae persone accusatae estimatione iudicis pretium constituitur nu. 1. 67
- protectio. Qui non protexit cum potuit in pari causa factori habendus est, & si insistere non potest ei parcendum. nu. 6. 182
- prouocans tumultum in populo, grauissime est puniendus nu. 20. 162
- prouocans ad homicidium de dolo tenetur nu. 5. & 10. 175
- prouocato qui noluit se vlisci parciatur nu. 53. 106
- proximus pubertati quis dicatur inde-

Utiis. nu. 41.	199
Publicatio dispositionum testium mor- tuorum an res fieri debeat. numero.	105
17. & 18.	105
Publicum dicitur quod ponitur in lo- co publico vel porta alicuius ecclesie	77
nu. 14.	163
Puellam in postribulo tenens occida- tur nu. 35.	149
Pupillus quando in delictis proximus perbertati dicatur nu. 64.	32
Putare quis dicatur. nu. 33.	

Q ualitas Criminis personarum. & temporis in libello est desi- gnanda. nu. 7.	116
Qualitas vice precedentis indicia elidit nu. 17.	125
Qualitas spectatur in delictis numero.	160
36.	160
Quantitas in delictis attenditur nume- ro 35.	160
Questio statim fieri debet quam pri- mum re-exhibiti sunt in quacunque causa sine accusator existat siue tunc publice sollicitudinis cura produxe- rit. nu. 1.	80
Questio quomodo accipiat numero.	128
8. fol. 82. & nu. 12.	83
Questio haberi solet horum qui sunt consci vel participes criminum. nu- mero. 31.	83
Questio habetur de seruis custodibus nu. 34.	83
Questio adhiberi debet in criminali- bus seruandis vbi aliis probationibus veritas illuminari non potest. nume- ro. 3.	124
Questio non semper non in omni cau- sa & persona habenda est sed cum ca- pitales & atrociora crimina sunt & veritas non potest aliter sciri nume- ro. 12. & 13.	125
Questio an repeti possit nu. 30.	31
Questionis initium ab impuberibus & timidis summitur nu. 7. fol. 33. nu. 7.	127
fol. 81. & nu. 1. & 2.	127
Questionis verbo mala mansio conti- necur. nu. 13.	128

Questionem haberi oportet in libero homine in testimonio uacillante nu.	102
29. folio. 101. vel cum factioni inter- fuisse dicitur qui alias interfuisse dis- ficetur. nu. 30.	102
Questionem non meretur qui munera decurionatus deposuit. nu. 14.	102
Questio civilis supra libram auri triu- testium solennitate eget. nu. 4.	146

R

R aptor Virginis ecclesiastica im- munitate non gaudet. 53. ab ec- clesia inuius extrahitur. nume- ro. 14.	39
Raptor virginis a quocensque priua- to potest impune occidi. nu. 36.	45
Rari habitio retrahitur & confir- mat iudicium nullum nu. 78.	48
Ratio cum sit fundamentum, destructa ratione destruitur fundamentum. nu- mero. 4.	31
Ratio testis debet esse idem quod di- ctum. Sed aliud a dicto nu. 51.	27
Ratione scandali & tumultus, aliqua postponuntur & sunt quæ aliter non fierent. nu. 51.	9
Rebaptizans scienter, ultimo supplicio plectitur nu. 9.	162
Rea mens, ream linguam facere non debet. nu. 4.	98
Reatus omnem honorem excludit, im- mo aggrauat reatum. nu. 19.	125
Receptans malandrinos & homines male conditionis, capitali supplicio se- riatur. nu. 49.	163
Reconuensio in crimine non admitti- tur nu. 3.	92
Rectores ecclesiarum tenentur. Et de- bent obtinere membra & vitam con- fugientium ad ecclesias numero. 23.	40
Rectores vniuersitatis vbi iurant, om- nes de vniuersitate iurare videntur. nu. 43.	70
Rectores vniuersitatis de proprio do- lo tenentur. nu. 54. & 56.	59
Refectio expensarum non venit, pena in supplicio consistente nu. 116. fol.	126
13. & nu. 36.	

- Refectio expensarum** venit quo ad par-
tem civilem, quando causa est crimi-
nalis & pecuniaria nu. 38. 103
- Reipublice interest** ne crimina rema-
neant impunita, nu. 140. fol. 14. nu.
35 fol. 2. nu. 16. fol. 68. & nu. 93. 172
- relationibus eorum** qui quasi damna-
tum ad praesidem remittunt an sit cre-
dendum nu. 18. 44
- religionis favore** multa contra ratio-
nem iniunguntur nu. 26. 29
- remissio cum** petitur de foro seculari
ad forum seculare ex toto orbe fieri
debet nu. 73. 48
- remissio sicut** locum non habet in con-
tractibus, si contrahens in loco contra-
ctus inueniatur ita nec in delictis si ci-
uilliter agatur nu. 74. 48
- remissio ad iudicem ecclesiasticum** si-
ne secularem fieri debet si criminali-
ter agatur pro delicto sine leui sine
atroci nu. 75. 48
- remissio locum** habet & petitur per iu-
ficiarium sine eius iudicem aut pro-
curatorem fiscalem & fieri debet in
quacunque causa ita quod iudex re-
quisitus uel eius vicarius seu locum te-
nens cognoscens se incompetente. &
declinatum est eius forum, si suam exe-
cutionem interdictam, huc negocio
praeuertit capitalem animaduersionem
subhibet nu. 85. 49
- remissio soli** regi pertinet nu. 1. 121
- remissio in criminalibus** ex solius prin-
cipis misericordia imploratur numero.
28. 122
- remissionarius in criminalibus** petens
restitutionem, aduersus sententiam,
vel appellans a sententia criminali
qualiter in iudicio comparere teneat-
ur nu. 93. & 94. fol. 2. & numero. 1.
12
- remio delinquentis rei** de consuetudi-
ne regni Francie sit ad iudicem suum
ordinarium & non ad iudicem deli-
cti nu. 3. 79
- remissio in delictis** debent fieri ex urba-
nitate nu. 2. 79
- repercussio** percurrentem a pena omi-
cidii non excusatur nu. 53. 138
- repetus in crimine** magno potest quo-
libet die torqueri & ad furcas mitti
nu. 29. 44
- reprobari non potest** semel. approba-
tum nu. 52. 111
- res furto subtrahere possunt** ob publi-
cilitatem in domo aliena perquiri.
nu. 21. 44
- rei euiden** ia pro specie probata habet-
ur nu. 74. 150
- rescriptum** sine die & conside non va-
let nu. 19. 60
- rescriptum manu** publica fieri debet
alia non valet nu. 20. 60
- rescriptum obreptione** potest impugna-
ri nu. 3. 96
- rescriptum** quando non ledit alium sed
prodest petenti vel crimen supplican-
ti indulget potest princeps legem trans-
gredi nu. 3. & 6. fol. 121. in aliis au-
tem casibus rescripta contrarius elici-
ta ab omnibus iudicibus recusari di-
cunt. nu. 4. 121
- rescriptum proprio** motu principis in-
dultum valet. nu. 51. 123
- rescriptum indultum** per principem in-
telligitur saluo iure alterius numero.
53. & nu. 62. 123
- rescriptum non potest** a principe conce-
di ex certa sententia ut alicuius ius sibi
iure naturali siue gentium questum
auferratur nu. 54. 123
- rescripta** quaecunque sunt iudicibus
directa sub conditione proferuntur si
preces veritate vicantur alias pro-
tor mendax nullum flusum oraculi
percipit impetrari. nu. 9. 119
- respondens** Non respondens inquisi-
tioni potest cogi ad omnia capitula
certe respondere nu. 4. 87
- respondere non videtur** qui ad interro-
gata non respondet nu. 6. 86
- responsio** valet sine interrogazione nu-
mero. 48. 88
- restitutio in integrum** tollit perscriptio-
nem nu. 11. 52
- restitutio in criminalibus** ex solius prin-
cipis misericordia conceditur. nu. 28. 122

- restituto a principe concessa damna
restituit cum in pristinum statum etiā
quo ad honores bona & famam nume
ro. 38. 122
- Restitutionis nulla æquitas est aduer
sus eum qui nudus exulit nu. 115. 13
- Restitutus a principe an recuperet ho
na nu. 46. & 47. 123
- Retractare quod fisco semel vendidit
equitatis honestatisq; ratio non pati
tur nu. 47. 123
- Reuocare confessionem suam in quis
possit nu. 40. 84
- Reus idoneum fideiussorem de venien
do ad iudicem dare debet nu. 67. 10
- Reus qui satisfacere neque cautionem
prestare potest sua iuratoria cautione
relaxari debet numero. 69. folio. 10.
& nu. 10. 123
- Reus exterius domicilium constituere
tenetur vbi conveniri possit nu. 72.
fol. 10. & nu. 21. 124
- Reus qui personaliter casu non potuit
qualiter citari debeat nu. 76. & 77. 10
- Reus propter iudicia manifesta tortus
qui aliquid non fuit confessus ab illa
inquisitione liberatur sed non diffinitivē
a delicto nu. 26. 132
- Reus si delatus in illo crimine tortus ni
hil confessus fuit propter quod accusa
tor tortus fuit qui nihil probavit neu
trum iudex absolvas, sed rem indiscus
sam dimittat ideo fideiussoribus libe
ratur & non diffinitivē absolvitur a
crimine nu. 104. folio. 12. & numero.
28. 132
- Reus qui emendam honorabilem face
re remittit, durius & accerbius puniri
debet numero. 123. folio. 13. & nume
ro. 56. 133
- Reus conatus in criminalibus an de
beat condemnari in expensis numero.
114. 13
- Reus tenetur ad damna & interesse er
ga hæredes occisam aut suorum iniu
riam prosequentes nu. 124. 14
- Reus non tenetur contra se edere fisco
facta criminalia non communia penes
se existens nu. 8. 35
- Reus tenetur edere fisco instrumenta
contra se ad intencionem & replica
tionem fisci fundandam in civilibus
numero. 10. 36
- Reus vbi ex culpa contractatur malef
cium personaliter capi potest & inui
te ad iudicium duci & etiā de domo
extrahi nu. 5. 38
- Reus an possit queri & capi in domo
aliena invito domino numero. 6. &
7. 38
- Reus qui religionem introiuit an &
quando immunitate ecclesiæ priuatur
nu. 18. 39
- Reus si se absentat lite contestata. con
tra eum diffinitiva dari potest & mit
tatur sententia executioni in rebus
suis nu. 17. 39
- Reus a duobus iudicibus diversis requi
situs cui illorum remittendus sit nu.
69. cum seq. 47
- Reus qui non opposuit prescriptionem
forti cum scire suum non esse iudicem
illic subire debet iudicium nu. 76. cum
seq. 48
- Reus an iuri fori sui ordinarii renuntia
re possit nu. 81. 48
- Reus vagabundus citatur per libellum
lectum & affixum in eade vel voce pre
conis in publico nu. 13. 50
- Reus vagabundus citandus cum non re
peritur quid facere debeant serviē
tes. 25. 50
- Reus non legitime citatus non tenetur
venire ad allegandum suum privile
gium nu. 24. 50
- Reus citatus ad locum periculosum &
inhonestum venire non tenetur nume
ro. 30. 51
- Reus qui inuenitur personaliter citan
dus est vel ad curus domicilium nume
ro. 41. & 42. 51
- Reus convocare potest amicos & vici
nos ad restituendum nu. 19. 62
- Reus qui licet mandatur capi si se
defendit & occiditur in certamen
a familia, occidens non tenetur, nec
super hoc recipi debet accusatio nume
ro. 29. 63

- Reus suspectus** qui est solvendo tenetur refundere erogatum ex publico in prosecutione sceleris nu. 5. 67
- Reus culpabilis** si ab initio non reperitur, tenetur instigans & delator ad cuius commodum potest sequi vindicta exsoluere onera & expensa processus nu. 6. 68
- Reus condemnatus pro maleficio** vel manifesta offens. non debet prius relaxari, a carceribus, quam satisfecerit. numero. 20. 68
- Reus condemnatus ad factum** tenetur precise, & potest detineri in carcere & incompedibus donec satisfecerit numero. 21. 98
- Reus citatus ad tres breves dies**, non comparens, in tribus diebus, ex illa contumacia non venit damnandum numero. 30. 69
- Reus quare per edicta** vocetur numero. 31. 69
- Reus qui delatorem corrumpit** in omnibus causis, præterquam in sanguine pro victo habetur nu. 38. & 39. 78
- Reus qui paciscitur**, crimen confiteri intelligitur nu. 40. 78
- Reus interrogatus** qui amplius dicit, quam interrogatur, rei est iudicium, & non interrogantis culpa nu. 10. fol. 69. & nu. 29. 103
- Reus respondere non videtur**, qui ad interrogata non respondet nu. 6. 89
- Reus confessus crimen iudicialiter**, non solum ponitur in carcere, sed etiam in vinculis vel catenis, aut cippis, ubi se qui potest condemnatio super relegationem, & si tantum imponenda est pena a relegatione citra ponitur in carcere, sed non vinculari numero. 13. 14. & 16. 83
- Reus confessus maleficium semel in iudicio**, an teneatur iterum, & necesse sit illud confiteri ut condemnetur nu. 16. 83
- Reus interrogatus de etate** respondere debet. 17. 83
- Reus peierando**, mortaliter peccat numero. 31. 83
- Reus confessus correorum** habere notitiam an possit suam reuocare confessionem nu. 37. 84
- Reus qui metu probationum** profitetur crimen, pro confessio habetur nu. 66. fol. 85. nu. 16. fol. 98. nu. 4. folio. 100. & nu. 38. 129
- Reus perire volens** non auditur, nisi aliquibus indiciis probetur. nu. 70. 86
- Reus perseverans in confessione**, existentibus indiciis condemnatur numero. 71. 86
- Reus confessus occidisse hominem mortuum**, sed non occisum, de mortuo non tenetur nu. 73. 86
- Reus interrogatus mendax**, decipere videtur, ideo puniendus nu. 3. 87
- Reus interrogari potest a parte** & valet responsio. nu. 13. 87
- Reus ab advocatione** potest interrogari, & responsio valet nu. 14. 87
- Reus admittitur ad probandas legitimas defensiones**. nu. 23. 88
- Reus excipiendo confiteri non videtur** nu. 2930. & 31. 88
- Reus clericus an teneatur respondere coram iudice laico**, & eius confessio teneat nu. 1. & 5 cum seq. 73
- Reus non relatione criminum**, sed innocentia purgatur nu. 4. 92
- Reus an possit declinare forum** non sui iudicis nu. 36. 37. 38. 39. & 40. cum seq. 94
- Reus sortitur forum non suum**, ratione criminis, in aliena iurisdictione commissi nu. 39. 94
- Reus ratione criminis commissi alio tempore**, cum ipse esset alterius status & iurisdictionis, forum non suum sortitur nu. 40. 94
- Reus pro delicto alibi commissi**, non potest conveniri coram alio iudice delicti nu. 43. fol. 94. nisi sit civis illius civitatis in qua accusatur. nu. 44. 94
- Reus si convenitur super maleficio coram non suo iudice**, in aliqua provincia in qua deliquisse dicitur, & ipse negat se commississe, num iudex cognoscere poterit, an deliquerit numero.

- ro. 42. 92
 reus confuetus facere furta, vel vulnerationes, aut tractatus, acriter pro uno delicto punitur nu. 45. 94
 reus ubi deprehenditur habere domicilium, criminalis causa pertractari potest nu. 44. 94
 Reus si primo negavit, & postea confitetur, antequam de mendacio conuincatur, penam dupli tui stat. numero. 23. 99
 reus interrogatus in iudicio, ex sua responsione, vel confitendo, vel mentiendo, sese onerat nu. 24. 99
 reus improprie sua sententia damnatur. nu. 27. 99
 reus in personam testis excipere volens quid facere habeat. nume. 11. & 12. 104
 reus obicere potest in personam cuius libet testis, si probare valeat. quod est periurus, corruptus, redemptus, vel servus nu. 22. fol. 105. & nu. 2. 3. & 4. 114
 reus post aperturam testium, an possit inducere testes, ad reprobationem aliorum nu. 41. 42. 43. & 44. 109
 reus fauorabilior est quam actor num. 117. 109
 reus si personas testium se velle potest publicationem depositionum repellere fuerit pro testatus, si quod p ipso testes dixerint, de facili eis non creditur. nu. 2. & 3. 110
 reus potest dare interrogatoria contra testes, vel petere eos interrogari per iudicem, secundum circumstantias cause, & personarum productarum numero. 23. 112
 reus ubi nihil testi obiecit, ante publicationem testationis, tempore quo testis fert testimonium contra reum presentem, non refert cuius opinionis fuerit. nu. 5. 114
 reus per scriptum non potest trahere actorem ad extraordinarium iudicem nu. 55. 123
 reus torquendus est. vt innocenti a. vel supplicio, saluus reddatur. numero. 14. 127
 reus qui in alium torquetur, quomodo interrogandus sit. nu. 25. 128
 reus quando torquetur in se, quomodo sit interrogandus super factio proprio. nu. 26. 128
 reus torquetur non 'superuenientibus aliis indicis. vt mandator & socii inueniantur. nu. 27. 129
 reus tortus in alium vt testis, confessionem reuocare non potest. numero. 28. & 41. 129
 reus confessus, confessionem suam extra tormenta reuocare non potest, nisi probet dare contrarium per indicia contraria elidencia. numero. 35. & 36. 126
 reus confessus in tormentis nisi extra tormenta perseveret, confessio non tenet. nu. 39. 129
 reus perseverare in confessione dicitur quando facta confessionem reducitur in loco publico iudici & ibi coram notario & testibus confitetur. nu. 40. 129
 reus quare potest tormenta in confessione perseverare debeat. nu. 42. 126
 reus tortus ad quem locum duci debeat ad perseverandum. nu. 48. 130
 reus si ductus ad pedem torture, & non ligatis manibus retro. sed tantum iudex minatur ei questionem confessus est, an talis confessio valeat. numero. 9. 131
 reus in tortura non confessus liberatur. nu. 20. 132
 reus qui nihil in tortura confessus est, ex nouis iudicis torqueri potest. numero. 31. 133
 reus an propter confessionem factam in tormentis in illa perseverare teneatur extra tormenta. nu. 33. 133
 reus reuocans confessionem nisi contrarium probet, cogitur in tali confessione, per tormentorum repetitionem perseverare. nu. 34. 133
 reus debet prius interrogari de indicis & disputari & si reperiuntur in mendaciis maxima contra eos erit presum-

ptio. nu. 1. & 2. fo. 89. & nu. 23.	147	neniur. nu. 19.	68
Reus sine examinatione condemnari non debet nu. 25.	147	rei absentes qualiter requirendi sint, & eorum bona annotari debeant. numero. 39. 40. & 41.	70
Reus qui se reum negat, in notorio iudicio & aliis, sine examinatione ferri non potest nu. 35.	156	rei delinquentes de consuetudine Regni Francie remittuntur ad suum iudicem ordinarium, & non ad iudicem delicti nu. 3.	79
reus constitui non potest, nesciens quid faciens. nu. 25.	159	rei contumeliosi & vexationibus vexari non debent nu. 1.	79
reus absens sed legitime citatus, potest diffinitus condemnari, etiam ultra relegationem nu. 14.	178	rei exhiberi qualiter custodiri debeant. nu. 1.	80
Pro reo in dubiis est iudicandum. numero. 16.	178	rei detenti debent apud acta ducti & a iudice audiri & iudicibus nimis seuiusculis debet imponi frui temperies. nu. 4.	82
reus qui innocens videtur debet fideiussoribus relaxari si dare potest. numero. 2.	193	rei a carceribus relaxari non debent ante testium confrontationem nu. 6	104
reus prestat cautionem quam potest. nu. 11.	193	rei in uinculis causam dicere debent. nu. 7.	104
reus possidens immobilia non tenetur satisfacere de iudicio si sit, sed sue permissioni cum iureiurando committitur. nu. 20.	194	rei carceris penam ante supplicium sustinere debent nu. 8.	104
rei quemlibet gestum & motum corporis, debet tabellio sub iudice interrogante scribere. nu. 11.	83	rei admittuntur ad probandas suas excusationes. nu. 68.	147
rei confessioni non semper standum est nu. 30.	129	rei in criminibus seruandis questionibus sunt interrogandi. ubi aliis probationibus veritas illuminari non potest. nu. 3.	124
rei confessioni non statur nisi extra tormenta perseveret. nu. 37.	129	rei ubi suspecti sunt ad tormenta devenire oportet nu. 4.	124
rei confessio extra tormenta facta, terrore, tormentorum, an valeat. numero. 1.	131	De reis habentibus breuia eripia in brachiis & alibi nu. 44.	129
rei iudicem adire debet, qui clericum aut laicum vult conueniente. numero. 35.	95	reis etiam confessis non usuntur legitime defensiones nu. 21.	83
rei forum sequitur ab actore. numero. 36.	93	reis segregati & presentia lites exhibitis confrontantur testes ad recognoscendum nu. 5. f. 2. & eis fit lectio siue publicatio attestacionum numero. 9. fol. 23. & nu. 67.	107
reo mortis optimo artificio, & valde virili reipublice parcendum est. numero. 38.	137	rex potest inhibere iudicibus nec se inpromittant amplius de causa, sed ipsam causam mita cum partibus ad ipsum remittant. nu. 59.	123
reum accusans criminaliter non dicit sibi obnoxium sed fisco. nu. 37.	126	regis testimonium plus valet quam notarii. nu. 30.	60
rei ubi se absentiant, qualiter citatio fieri debeat. nu. 12. fol. 50. nu. 20. fol. 10. & nu. 16.	77	rex solus remissionem aut indulgentiam concedit. nu. 1.	97
rei precedente fugam aut eorum absentia, an possim bona sua aut aliquid ex eis alienare. nu. 12.	57		
rei accusati si plures sunt in solidum te-			

- S**acramentum. Qui mortem meruit & confugit ad sacramentum altaris dum porratur, in via, illa gaudet immunitate, perinde ac si esset in ecclesia. nu. 16. 60
- Sacramentum plus operatur quam simplex promissio. nu. 29. 66
- Sacrilegium maius facientes, viuntur, vel fuscis suspenduntur. numero. 4. 107
- Sagitta, qui sigit in loco in loco solito, seuntem percussit, non tenetur. numero. 83. 139
- Salutatio. Per salutacionem & benedictionem qui inducuntur effectus, numero. 2. 58
- Sanguinolentia gladii facit indicium. nu. 32. 22
- Sanguis illius effundatur, qui huminum effunderit sanguinem. nu. 110. 173
- Sanguinem suum redimere licitum est quocunque modo num. 32. fol. 83 & nu. 52. 107
- Sapiens fiat in pena qui stultus fuit in culpa nu. 29. 59
- Satisfactio datur ab actore de sumptibus restituendi in diffinitiva, si hoc fuerit dictum fieri debere. nu. 27. 69
- Scandalum. Propter scandalum & in malum aliqua post ponuntur & sunt, quae aliter non fierent. nu. 39. 138
- Scholaris non potest in delictis aliquo vel privilegio nu. 80. f. 28. & nu. 18. 48
- Scholarium universitatis quid sit. 98. 73
- Scriptum publicum dici non potest, nisi factum per tabellionem. nu. 28. 60
- Scriptura nunquam proceditur in criminalibus sine scriptura, & quare numero. 63. & 64. 23
- Scriptura deperdita quae continet dicta testium, si extant qui dicant se vidisse aliquos idoneos testes iurare in causa & solemniter examinari & dicant se vidisse, eorum testimonio standum est nu. 44. 26
- Scriptura si continet plura capitula se parata potest pro parte approbari & pro parte reprobari. numero. 40. fol. 89
- Scriptura tabellionis in actis publicis existenti ere itur, licet non habeat scriptum subscriptionem. numero. 3. fol. 44.
- Scriptura tabellionis plus creditur, quam scriptura iudicis numero. 9. 50
- Scriptura iudicis non creditur, nisi scriptum subscriptionem habeat ibidem
- Scriptura veritas per tabellionem probari debet nu. 44. 107
- Scriptura in suspectam produciens, iudicis officio puniatur. nu. 24. 156
- Seditionis fauores qualiter puniuntur. nu. 19. 162
- Senatus potest retinere causam principalem, etiam si dictum fuerit benedicatum & male appellatum nu. 58. 123
- Senatus potest inhibere iudicibus ne se compromittant amplius de causa, sed ipsam causam una cum partibus ad senatum remittant. nu. 59. 123
- Senatus consultum turpillianum, pro privato delicto locum non habet. numero. 37. 78
- Sententia contra iuste absentem lata non tenet. nu. 3. 64
- Sententia consensu partium a non iudice lata valet. nu. 15. 65
- Sententia ipso iure nulla, a principe vel senatus rata habere potest. nu. 19. 12
- Sententia in absentem supra relegationem ferri non potest nu. 23. 77
- Sententia iusta presumitur. numero. 6. 79
- Sententia non valet, ubi ordo iudicialis vel substantialis omittitur, vel propteratur. numero. 1. folio. 104. & nu. 65. 107
- Sententia per iudicis iniuriam lata nulla est nu. 4. 104
- Sententia calumnie damnorum & expensarum fertur contra actorem non prosequentem vel defendente litem vel pendente. nu. 39. 126
- Sententia quae non est lata in loco maiorum nec presentibus officialibus est ipso iure nulla numero. 40. 42. 43. & 44. 126

REPERTORIUM.

- Sententia criminalis potest in alio loco quam maiorum ferri ex partium pro- rogatione. nu. 44. 126
- Sententia alibi lata, quam in loco ma- iorum valet ratione impedimenti. ti- moris & suspicionis num. 45. 126
- Sententia in obscuris pro reo est ferren- da. nu. 13. 143
- Ad Sententiam capitalem non perue- nitur nisi reus fuerit propria voce confessus, vel testibus superatus nume- ro. 53. 149
- Sententia fertur capitalis ex iudiciis a iure approbatis numero. 54. 149
- Sententia diffinitiva in criminalibus ex testibus instrumentis & ex iudiciis indubitatis ex proferenda numero. 72 150
- Sententia criminalis qualiter a iudice dicenda sit nu. 1. 195
- Sepe minus faciunt homines qui ma- gna minuuntur nu. 31. 147
- Seruientes non debent reos contume- liis aut vexationibus vexare numero. 1. 79
- Seruientes qui mandato pretoris ali- quem iniuste carcerauerunt iniuria- rum non tenentur nu. 6. 63
- Seruus. Si seruus de facto executor est electus dum pero libero habetur gesta per eum valent nu. 6. 54
- Seruus punitur si dominum deserat nu- mero. 9. 110
- Seruus qui cum domina concubuit co- buri debet & domina decapitari nu- mero. 29. 147
- Serui ex eisdem facinoribus aliter pu- niuntur quam liberi nu. 111. 74
- Seueritati detrahendum est numero. 106. 74
- Signa specificata funguntur vicem pro- prii nominis nu. 19. 50
- Signa quasi falsi testimonii quæ sint nu. 32. & 33. 102
- Signo iudicis acta criminalia & pro- cessus signari debent vna cum nota- rio nu. 46. 102
- Signaculum crucis in fronte & aliis membris debet fieri nu. 10. 128
- Signaculum crucis vnde originem tra- xerit nu. 11. 128
- Sigillum principis secularis authenti- cum dicitur & si creditur nu. 21 60
- Sigillum alicuius iudicis facit fidem nu. 22. 62
- Sigillum episcopi authenticum dicitur & quandiu contrarium non ostendi- tur ei creditur nu. 27. 63
- Item sigillum capituli nu. 24. 60
- Sigillu vice publici in *offi. h. et. n. 25*. 60
- Sigilli ratione an possit aliquid a par- tibus exigi nu. 27. 60
- Silentium facit quem de dolo teneri nu. 1 186
- Similes De similibus ad similia proce- dendum est nu. 10. 37
- Simpliciter paritur nu. 19. 159
- Sindicus eonomus & actor differun- tur. nu. 66. 71
- Singula quæ non profunt multa iuuat & simul coniuncta coadiuvant nume- ro. 10. fol. 118. nu. 51. fol. 148 num. 58. fol. 142. & nu. 82. 172
- Socius tenetur iniuriam illatam socio propulsare si potest nu. 30. 30
- Socio criminis alleganti euidentem ra- tionem de commisso communiter faci- tore creditur nu. 13. 181
- Spontaneus a coactio differt numero. 10. 67
- Statuta regni Francie non puniunt ani- mum nisi sequatur effectus numero. 25. 138
- Statutum quod occidens intelligitur si dolo se occidit nu. 65. 139
- Stigmata quem dignoscere faciunt nu- mero. 4. 180
- Stulti require supra in ver. sapiens.
- Subscriptio trium per duos testes pro- batur nu. 33. 26
- Substantia rei vel persone per sensum corporeum immediate non percipi- tur nu. 8. 31
- Successor acta predecessoris pronun- ciare debet nu. 5. 50
- Superior licet totam vniuersitatem con- demnet qui non delinquant in colle- ctæ solutione contribuere non debent

numero. 126. 75
 Suspiciari de maleficio quis potest ratio
 ne conuersationis qui maleficium cō-
 mitterunt nu. 36. 84
 Sumptus de bonis malefactoris suspi-
 ci consequuntur nu. 19. 112
 Sumptus sunt de bonis eius ad cuius
 uirilitem uindicta summitur nume-
 ro. 21. 112
 Sumptus de publico sunt ubi delator
 & delatus non sunt soluendo nume-
 ro. 22. 112
 Suspicionem indicia generant nume-
 ro. 28. 125
 Suspicionibus non est iudicandum nu-
 mero. 2. 124

T

T Abellio qui negligens fuit in fa-
 ciendo iurare testes vel iuramen-
 tum omittit an de falso teneatur
 nu. 4. 10
 Tabellio reorum citationem in actis
 scribere debet nu. 1. 49
 Tabellio uni testi equiualeat & plus nu-
 mero. 6. 50
 Tabellio equiualeat duobus testibus nu-
 mero. 7. 51
 Tabellio tribus testibus equiualeat nu-
 mero 8. 51
 Tabellio cum iuratus sit suo instrumē-
 to creditur numero. 10. folio. 172. &
 nu. 45. 50
 Tabellio potest de citatione per ipsum
 facta testificari & scribere se citasse
 nu. 44. 51
 Tabellio subiudice interrogante quem
 libet gestum & notum corporis rei
 scribere debet nu. 11. 83
 Tabellio scripture veritatem probare
 debet numero. 44. 60
 Tabellionis scripture plus creditur
 quam scripture iudicis nu. 9. 50
 Cetera vide supra in litera. G. in ver.
 Graffarius & in litera. N. in ver. No-
 sarius & in litera. S. in ve. scriptura &
 in ver. Tacuinatas.
 Tacurnitas rei quomodo a tabellio-
 ne scribi debeat nu. 10. 87
 Talis quis esse presumitur in quali

habitu reperitur nu. 3. 153
 Temeritas facilitatis, inconsultusque
 calor calumnie vicio caret & ob id
 quempiam nullā penam subire oportet
 numero. 77. folio. 139. & numero.
 61. 171
 Tempus continuum & tempus vitile
 quando corat nume. 10. & 12. 152
 Tempus vitile impeditis non currit nu-
 mero. 13. 52
 Tempus delictum facit atrocius nume-
 ro. 40. 7
 Temporis quot genera sint numero.
 14. 81
 Temporibus in res negatorias consum-
 ptis serius ad misericordiam quis red-
 dit nu. 5. 98
 Tenebra apte sunt ad malum committē-
 dum nu. 21. 25
 Tergiuersari quid sit. nu. 20. 2
 Tergiuersatores & preuaticatores qua-
 liter differant nu. 13. ibidem.
 Territio leuis extra locum tormento-
 rum facta illusoria est nu. 2. 131
 Terror tormentorum quomodo acci-
 piatur. nu. 4. 131
 Testimocium de credulitate sufficit in
 his quæ consistunt in artis peritia ve
 medici vel obstetricis nu. 3. 17
 Testimonium credulitatis quandoque
 recipitur nu. 24. 25
 Testimonium de audito alieno non
 probat nu. 43. 26
 Testimonium testis qui non testificatur
 de facto eius contra quem produciatur
 non valet licet eum non cognoscat
 contra quem est productus numero. 2.
 30
 Testimonium quando valeat quando
 non est redita neque petita causa nu.
 25 26. & 27. 34
 Testimonium regis plus valet quam no-
 torii nume. 30. 60
 Testimonii fides & auctoritas a iura-
 mento procedit nu. 1. 112
 Testimonio solius principis creditur
 nu. 28. 25
 Testimonium infamia notati non va-
 let nu. 31. & 32. 105

REPERTORIUM.

Testimonium de auditu sermonis valet nu. 94.	87	cāx est probatio si neutrum tendat ad probandum nulla probatio resultat nu. 47.	26
Testis falsus iudicis officio punitur. nu mero. 24.	3	Testis vbi in dicto minus probat in ra- tione probat efficacius semper ratio attenditur nu. 49.	26
Testis examinatio qualiter in crimina- libus a iudice fieri debeat nu. 59.	23	Testis si ita dicit nihil scio nisi quia vi- di contra in articulo illa ratio pre- ponderat dicto nu. 50.	27
Testis qui dispositionem suam reuertat crimine falsi punitur nu. 60	22	Testis vari non idem quod dictum esse debet nu. 51.	27
Testis nomen & cognomen designari debet. ut qui & a quo dictum sit ap- pareat nu. 1.	24	Testis productus in iudicio & non citari moniti iurari & deponens an valeat dispositio nu. 1.	27
Testis quando mulier esse possit nume- ro. 6.	24	Testis citatus qui ut veritas occultetur nollit comparere an ut falsis pu- net possit nu. 2.	27
Testis in criminalibus maior. xx. ann. esse debet. nu. 8. & nu. 1.	20	Testis veritatem tacere nō debet alias punitur ut nu. 3.	27
Testis ad hoc iuratur ut quod verum est loquatur nu. 10.	24	Testis potest & debet dicere quod no- uit. s. quod sensus percipit nu. 8.	28
Testis in omni iuramento est, Deus quā- do iuratur. nu. 11.	24	Testis deponens de maleficio si non in- terrogatus de loco & tempore, non va- let eius dictum nu. 10. & 11.	28
Testis de tempore & loco in criminali- bus deponere debet alias reprobat. nu. 15.	25	Testis interrogatus super vno facto si de tempore & loco discrepat a testimo- nio repellitur nu. 12.	28
Testis singularis delictum probat & re- billionem nu. 16.	25	Testis quomodo probet defensionem nu. 13.	28
Testis per collegio admittitur quilibet de collegio nu. 17.	25	Testis cognoscere debet eum contra quem deponit alias non probat nume- ro. 31.	29
Testis de loco commissi criminis depo- nere debet nu. 22.	25	Testis in actione reali non requiratur quod cognoscat illum contra quem producit nu. 3.	30
Testis de auditu auditus an probet nu- mero. 23.	26	Testis de his quæ per sensum corporis percipiuntur deponere debet. nume- ro. 5.	30
Testis de visu deponens probat licet in- terrogatus aliam causam non depo- nat. nu. 25.	25	Testis impubes non est idoneus nume- ro. 7.	30
Testis interrogatus de aliquo visibili sufficit quod per visum causam red- dat ibidem.		Testis per aspectum reddit sufficientē rationem & facit plenam fidem nu- mero 11.	31
Testi vnus depositio non auditur etiam si præclare curie honore pre- fulgeat nu. 26.	25	Testis qui non recordatur & discat non recordari non est in laia culpa nume- ro. 12.	31
Testis vnus de visu indicium facit ad toturam nu. 27.	25	Testis qui non recordatur de tempore est excusabilis nu. 13.	31
Testis super famā qualiter deponere debeat nu. 40.	26	Testis memor esse debet eorum quæ	
Testis dictum vbiunque habet in se plu & ratio iuris habet in se minus ratio eius dictum minuit numero. 45.	26		
Testis dictum & ratio si congruant & vtrunque tendat ad probationem effi-			

- iam sciuit numero. 14. 31
Testis non reddendo causam concludentem quare non recordatur eorum quæ iam sciuit pena falsi tenetur nu. 15. 31
Testis magis debet recordari de loco & personis quam de die & tempore. nu. 16. 31
Testis inhabilis de positio per priorem habilem depositionem suppletur numero. 1. 32
Testis impubes doli capax facit iudicium in criminalibus nu. 2. 32
Testis semel periurus amplius testis esse non potest nu. 11. 33
Testis qui in criminalibus deposuit falsum pena rationis punitur numero. 12. 33
testis qui dicit aliquid scire quia presentis fuit vel quia inter fuit non videtur probare nu. 17. 33
testis causam sui testimonii manifestam facere debet si interrogatur de scientie causa nu. 18. 33
testis uerbosus esse non debet numero. 19. fol. 143. & nu. 2. 174
testis qui iudiose rationem & causam concludentem non reddit pena falsi tenetur nu. 21. 33
testis qui sui simplicitate causam sui dicti non reddit concludentem, falsi pena non tenetur numero. 22. folio. 33
testis ubi potest debet reddere rationem & causam sui dicti si sit interrogatus alias eius depositio valet sine redditione cause nu. 23. 33
testis per sensum corporeum deponere debet nu. 24. 34
testis deponens quod talis est dominus testificatur de eo quod est ius non, de eo quod in facto consistit numero 25. 34
testis testificari debet de qualitate animi per actus exteriores quos vidit nu. 33. 34
testis rationem reddere debet per sensum actui congruentem numero. 32. 34
testis ubi deficit innocentis fidem sola iurisiurandi taxatio manifesta numero. 30. 83
testis absentis iudex misit ministros suos ad recipiendum iuramentum & depositionem nu. 6. 81
testis absentis examen potest committi in ciuilibus secus in criminalibus numero. 2. 4. 7. 8. & 9. 101
testis ubi sui primo examinatus & in repetitione detrahit a prima depositione vel varie loquitur primo dicto credendum est nu. 10. 101
testis qui falso vel varie testimonium dicit vel utique parti prodiderit punitur nu. 11. fol. 102. & nu. 55. 106
testis dictum debet a iudice diligenter attendi & modus & causa correctio nis nu. 25. 102
testis pro utraque parte testimonium reddit nu. 3. 100
testis periturus delinquens in officiis efficiatur de foro iudicis coram quo testificatur nec habet aliquod privilegium nec immunitatem propter quæ possit euitare penam pro moru iudicis imponenda nu. 27. 102
testis vacillans tormentis est subiciendus nu. 28. & 29. 102
testis vilis torquetur numero. 35. folio. 102
testis vilis admittitur contra reum vilem nu. 77. 86
testis torquetur quando presumitur scire veritatem quam tacet numero. 37. 102
testis non venit torquendus conuincendi mendacis aut veritatis gratia nisi cum facto interuenisse dicitur numero. 38. 82
testis torti ultimo dicto cum tormentis habito statur. nu. 39. 43
Testis cum dicit aliter dictum quam scriptum cui magis sit credendum an notorio an testi. numero. 41. folio. 102
testis vnus auditur & inducit suspitionem nisi sint alii testes sufficientes numero. 42. & 43. 102

- Testis in sua repetitione dicens non re-
co rdari non viciat primam eius depo-
sitionem immo valet nu. 1. 101
- Testis inimicus repellitur etiam si of-
fensa sint ignoranter facta numero.
23. 105
- Testis opinione grauaturs ad testimo-
nium non admittitur in criminalibus
nu. 25. 105
- Testis sine omni infamia esse debet nu-
mero. 25. 105
- Testis an & quando repellatur a testi-
monio ab obiecto criminis numero.
26. & 27. 105
- Testis infamis a testimonio repellitur
nu. 28. 105
- Testis publico iudicio damnatus repe-
llitur a testimonio nu. 32. 105
- Testis qui coram iudice confitetur cri-
men quod ei obicitur ab eodem iudi-
ce puniri non potest nu. 45. 106
- Testis inhabilis deposito per depositi-
onem testis habilis suppletur numero.
70. 72. 107
- Testis de rei nouicia interrogatur quid
dicere habeat nu. 92. 108
- Testis si petit sibi exhiberi personam de
qua interrogatur an illam cognoscere
debet fieri exhibitio cum indumentis
& qualitatibus eius. numero. 34. fol.
26. nu. 92. 108
- Testis in agnoscibilibus per aspectum se-
cundum communem hominum noti-
tiam sufficit quod redat ratione per
aspectum licet constent iudicio in-
vellectus secus si ex arte quia tam per
iudicem vel peritos numero. 10. folio.
17. & nn. 95. 108
- Testis sine omni exceptione esse debet.
nu. 1. 114
- Testis vnus idoneus facit semiplenam pro-
bationem & iudicium ad torturam
nu. 16. 143
- Testis qui testificatur de maleficio ipso
probat iudicium quod sufficit ad tor-
turam nu. 20. 147
- Testis fraudolenter respondens penam
motu iudicis imponendam non euitat
nu. 25. 158
- testis odiosus ex lite pecuniaria non re-
probat nisi de omnibus bonis vel eo-
rum parte agatur nu. 31. 108
- testi non iurato non adhibetur fides nu-
mero. 9. 24
- testi qui per nullum corporis sensum
causam reddit, an standum sit nume-
ro. 7. 28
- testi deponenti quod vidit id quod sen-
su precipitur, an sit credendum nu-
mero. 9. 28
- testi iocens presumptio sua sufficit,
quotiens cum veritate concurrit nu-
mero. 34. 33
- testi simpliciter deponenti, aliqua ve-
ra esse, quia ita credit non est standum
nisi causam propter quam credit, suf-
ficienem anectat nu. 35. 32
- testi quando crimen in modum exce-
pionis obicitur & non probatur, qua-
re ad penam non proceditur. numero.
52. 106
- testi si nihil obicitur eo tempore quo
fert testimonium contra reum presen-
tem non refert cuius opinionis fuerit
nu. 69. 107
- testi vnico affirmanti potius crediatur,
quam mille negantibus numero. 79.
107
- testi quomodo interrogatoria fieri de-
bent 24. 90
- testi obicere potest reus criminis aut
delatus. quod sit perituros infamis. con-
spirator inimicus, aut corruptus nu.
2. fol. 114. & nu. 22. 105
- testes in criminalibus apud iudices re-
presentantur, & quae eis sunt cognita
edocere debent, & testimonium red-
dunt expensis producentis numero. 3.
100.
- testes qui in sua repetitione aut reco-
lamenta aliquid addunt vel detrahunt
a prima depositione releuant aut agra-
uant reus accusatos numero. 19. 101
- testes possunt corrigere dicta & deposi-
tiones suas a prima depositione ante
publicationem & confrontationem
nec habent de errore docere numero.
20. fol. 101. vel antequam locuti sin-
cum 6

cum parte producente nu. 21. fol. eo.
 testes eadem die qua depofuerunt pos-
 sunt fe corrigere. priusquam fuerunt
 locuti cum altera parte, fecus ex inter-
 uallo nu. 22. 23. 101
 testes non producantur super eifdem
 articulis, post testium publicationem
 nu. 13. 104
 testes nomine instrumentorum continē-
 tur nu. 14. fol. 104. & nu. 4. 143
 testes super nono articulo induci pos-
 sunt nu. 16. 105
 testes qui aduersus fidem attestationis
 suæ vacillant non sunt audiendi nec
 eis creditur nu. 57. fol. 106. & possunt
 puniri pena falsi nu. 88. fol. eo.
 Testes falsum deponentes, capitantur.
 secundum edicta Franciæ nu. 61. 107
 testes debent cum iuramento in præsen-
 tia cuiuslibet rei firmare ea quæ depo-
 fuerunt nu. 62. 107
 testes in criminalibus repetitis vicibus
 possunt induci & examinari numero.
 63. 105
 testes debent prius iurare antequam
 prohibeant testimonium, de veritate
 dicenda nu. 64. 107
 testes pro vtraque parte deponere de-
 bent nu. 66. 107
 testes in grauioribus delictis eos adhibe-
 ri oportet, qui fidem religioni iudicia-
 rie debitam omni gratia & potentatui
 præponant nu. 73. 107
 testes deponentes de a'ibi seu negatiua
 visu affirmatiua, & coartata loco &
 tempore præferunt aliis affirmanti-
 bus, etiam dignioribus numero. 116.
 fol. 109. & nu. 20. 143
 testes in secreto debent examinari nu-
 mero. 56. 22
 testes quare separatim examinentur.
 nu. 57. 22
 testes, discordantes, ad concordiam ve-
 rifimilem reducantur. nu. 58. 22
 testes possunt examinari ante litem con-
 testationem, ad ordinem causæ, parte
 absente & non vocata. 61. 22
 testes qualiter iurare debeant numero.
 14. 24

testes singulares admittuntur ad proban-
 dum possessionem nu. 18. 25
 testes duo sufficiunt ad probandum ma-
 nifestum & notorium nu. 31. 26
 testes duo probant famam nu. 31. 26
 testes duo probant trium subscriptionē
 nu. 33. 26
 testes quo requirantur pro communi
 opinioni vel fama nu. 41. 26
 testes quomodo debeant deponere super
 communi fama vel opinione numero.
 42. 26
 testes in criminalibus omni exceptione
 maiores esse debent. nu. 33. fol. 29. nu-
 mero. 18 fol. 143. nu. 24. fol. 105. nu.
 91. & 107. 109
 testes deponentes quando viderunt fa-
 ctum, & deponunt in sufficienti nume-
 ro, & eorum qualitate tunc approbatur
 talis approbatio, plenissima appella-
 tur nu. 34. 29
 testes debent cognoscere partes, & illis
 esse note nu. 1. 30
 testes per visum & aspectum etatem
 probare possunt nu. 9. 30
 testes contra verisimilem præsumptio-
 nem inducuntur. nu. 10. 152
 testes a parte non producti, an possint
 per maleficiorum iudicem examinari
 nu. 24. 34
 testes recipi possunt in causis maleficio-
 rum, etiam post conclusionem in causæ
 & post publicationem. 35. 34
 testes recipi possunt a iudice maleficio-
 rum, ex mero eius officio, quando est
 questio, de adiuvanda accusatione nu-
 36. 36
 testes eorum testimoniū reddere debent
 sumpsihus producentis nu. 37. fo 27.
 & nu. 3. 100
 testes an adhibendi sint confessioni rei
 nu. 13. & 14. 98
 testes possunt repeti parte absente, &
 non uocata per iudicem ordinarium
 quando fuerunt per alium auditi &
 examinati nec poterit opponi, quod
 iam testimonium suum dederint nu-
 mero. 1. 100
 testes quibus obiecta quis probare in-

- tendit nominari debent numero. 15. 111
- testes probatorii & reprobatarii probatoriorum reprobari possunt, sed reprobatarii reprobatiorum non numero 17. 122
- testes non producti a parte officio iudicis examinantur nu. 18. 112
- testes iterum produci possunt, si testibus publicatis attestaciones perduntur nu. 15. 111
- testes duo de veritate in civili & criminali sufficiunt nu. 17. 143
- testes presentie contradicere examinari debent priusquam reus torqueatur nu. 22. 147
- testes post rei interrogationem & responsionem iterum examinari & reperi debent nu. 24. 147
- testes & aperta iudicia equiparantur, ad ferendam sententiam capitalem nu. 56 fol 149 & nu 84. 172
- testes duo probant septem interfuisse nu. 6. 155
- testes qualiter super notorio facti deponere debeant nu. 8. 155
- testes in criminalibus a iudice redesi debent reo absente nu. 14 fol. 82. & nu. 4. 177
- testes post examinationem sunt publicandi partibus presentibus tamen citatis nu. 6. 177
- testes in eorum testimoniis singulares non probant nu. 12. 181
- testes singulares probant actus reiterabiles, ad vnum & eundem finem tendentes, nu. 17. 182
- testium depositiones in publicum redacte instrumentum, perpetuum habent firmitatem, nu. 65. 23
- testium fides dignitas, morte & gravitas, examinanda sunt nu. 4. 24
- testium in formationes, interrogationes repetitiones & conformationes, an & quando partibus edi debeant numero. 21. & 22. 52
- testium repetitio in criminalibus an committi possit nu. 4. 100
- testium iuramenta possunt a iudice recipi in absentia partis delate, quo ad instructionem processus nu. 16. 101
- testium illegitimorum dicta & persone possunt ante publicationem & post, ante sententiam per alios reprobari legitimos nu. 1. 112
- testibus dignioribus etiam paucioribus numero creditur magis pluribus numero siue ab eadem parte siue a diversis producantur nu. 5. 24
- testibus omne quod a stipulatur adiurationis adiectione affirmare dicunt nu. 3. 32
- testibus sint iuramento fides adhiberi non debet nu. 17. 101
- testibus reperitis, si constet iudici eos gravare criminosos inquisitos, vicissim mandantur testes, & reis etiam se gregatim & presentialiter exhibitis constuntantur ad recognoscendum, nu. 5. 104
- testibus examinatis per tabellionem, priusquam per iudicem sint reis publicatis, ab hac luce subitari, an sit fides adhibenda nu. 17. 105
- testibus quomodo post eorum mortem possint obtrici crimina, & aduersus eorum personas opponi num. 18. & 20. 105
- testibus negantibus an sit credendum si cur affirmantibus nu. 80. 107
- testibus deponentibus pro eo qui prestatum est post eorum publicationem eos repellere, de facili non creditur nu. 2. & 3. 110
- tolleranda non sunt quae ab insolentia iudicis sunt reperta vel a peruersis seu iratis iudicibus sunt acta numero. 21. 167
- tortumtum, Ad tormenta perueniendum est, cum suspecti sunt rei numero. 69. 12
- tortmenta non quanta accusator postulat habenda sunt, sed ut moderate rationis temperamenta desiderant numero. 6. 124
- tortmenta crudelia substituere grauius est, quam mortem nu. 8. 125
- torquendus priusquam ligetur funicu-

- his. debet vestimentis exurus se crucis
signaculo. in fronte & aliis membris
insignire nu. 9. 127
- tortuendo non datur ea die. cibis neq[ue]
potus ante torturam nu. 51. 127
- tortus qui in tortura delictum non con
fietur. liberatur nu. 98. fol. 12. & nu
mero. 1. 161
- tortus absoluitur vbi ex tortura nō po
test crimen inueniri nu. 99. 21
- tortus in alium vt testis, extra torturā
confessionem suam reuocare non po
test nu. 41. 129
- tortus non precedentibus iudiciis, si
perseuerat in confessione non potest
notarius scribere, ipsum sponte confes
sum, si soluit cum sine iudiciis tortum
secus si iudicia precessissent tormenta
nu. 13. & 14. 132
- tortus si confietur & aliquos tanquā
complices criminis accusat non pro
pter hoc accusati sunt deprehenden
di. nisi alia super sit iudicia numero.
18. 132
- tortura in causis capitalibus & in deli
ctis atrocioribus adhiberi debet nu
mero. 97. 12
- tortura grauior est, quam viriusque ma
nus abscisso. nu. 7. 124
- tortura in grauioribus delictis contra
omnes adhibetur nu. 18. 125
- tortura in omnibus casibus locum ha
bet precedentibus iudiciis, nisi in cri
minibus in iure expressis nu. 13. 125
- tortura an plura iudicia requirat. vel
vnum nu. 14. 125
- tortura vbi absunt iudicia sufficiencia,
in illorum defectum ad terrorem po
test presentari nu. 32. 126
- tortura quomodo possit presentari nu
mero. 33. & 34. 126
- tortura a quo incipi debeat numero. 1.
& 2. 127
- tortura plerique deficere solent. nume
ro. 8. 128
- Tractatus de occidendo qualiter pu
niatur. nu. 6. & 8. 98
- transfuga ad hostes consilium princi
pis manifestans aut viuis exutitur,
aut furca suspenditur. nu. 18. 162
- transiens crimen confiteri videtur de
quo est accusatus, & venit puniendus
nu. 5. 143
- transigi potest in pena sanguinis, exce
pto adulterio. nu. 6. 143
- tumultus. Propter tumultum & scanda
lum aliqua post ponuntur & sūt quæ
aliter non fierent nu. 39. 137
- turbam siue plebem decem faciunt nu,
10 155
- tutor suspectus officii iudicis remouetur
nu. 23. fol. 2. & numero 26. 144
- tutor tutelam administrans loco domi
ni habetur. nu. 13. 37
- tutor non impeditur probare contra
rium verborum testamenti a quibus
recessit nu. 32. 88
- tutor adultam, corrumpens deportatur
bonis omnibus confiscatis, numero. 31.
163

V

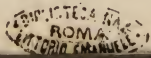
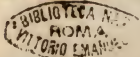
- Agabundus Potest ubilibet con
ueniri. nu. 72. 27
- Variatio admittitur circa res di
uersas nu. 43. 21
- Varietas loci & temporis in testibus
quando eorum dicta reprobet. nume
ro 16. 181
- Vastum in vineis vel campis de nocte
faciens a qualibet impune occiditur
nu. 57. 164
- Vbi te inuenero ibi te iudicabo, nume
ro. 50. 127
- Venerare species est perditionis. nume
ro. 14. 59
- Venie facitiras prebet incensium de
linquendi. nu. 138 fol. 14. numer. 20.
fol. 136. & nu. 98. 173
- Venie spe. quis peccare non debet nu
mero. 139. 54
- Verba in preparatoris iudiciorum de
bent in fauorem actoris interp[re]tari.
nu. 1. 36
- Verba cum effectu sunt accipienda nu
mero. 33. 63
- Verbum stat in ore duorum vel trium
nu. 6. 63
- Verbera magistri vel parentis emenda.

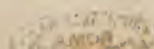
tionis causa illata non puniuntur numero 31.	159	tuna, sicut in corpore & fama. numero. 43.	41
Verberum pena de iure canonico locū habet. nu. 53.	189	Vindictam relaxare culpa est in grauioribus delictis nu. 137.	14
Veritas vbi aliis probationibus illustrari non potest in criminibus securandis. questio adhiberi debet. interrogandi quæ sunt rei. nu. 95.	12	Vindictæ genus honestum & magnum ignoscere nu. 36.	120
Vicinitas & conuersatio domus malefici cū commissi facit iudicium. numero. 39.	148	Violans ciuitatis muros, capitis subeat discrimen. nu. 12.	162
Vicini maleficiū iuxta eos perpetratum scire presumuntur. numero. 165.	16	Violatio virginitatis qualiter dignoscatur nu. 10. fol. 141. & nu. 56.	46
Vicini an citari debeant ad defensionem alicuius nu. 25.	55	Violentia alicui illata, clamare potest conuocatis amicis succurrit. numero. 21.	62
Vicini capi possunt per officiales, quādo maleficia occulta committuntur. nu. 35.	83	Violentiam quis bis aut sepius perpetrasse conuincuntur qualiter teneantur nu. 47.	94
Visor a conuictio aduersario precium reportabit. vbi res publica & persona priuata offensa simul inueniuntur numero. 11.	53	violentum interficiens securus est numero. 60.	139
Vidus uisori etiam in criminalibus in expensis damnatur. nu. 147.	13	vir accusans uxorem de adulterio repellitur, muliere contra eum excipiente, quod ipse idem crimen qui commisit. exceptione probata. nu. 49.	106
Vidus presens, sumptus suos de condēnatione deducet nu. 27.	78	Idem si excipiat de lenocinio, numero. 51.	106
Bi prater expensas potest de Calumnia puniri. nu. 28.	78	vir grauius quam mulier puniatur. numero. 38.	160
Vilis admittitur in testem contra vilem nu. 77.	107	vir caput est mulieris. nu. 49.	45
Vilis torquetur vnico iudicio & semiplena probatione. nu. 1.	146	viris feminas subditas & pene famulas. lex esse voluit nu. 47.	45
Viles comburuntur vel furca suspenduntur nu. 141.	14	virginis violatio, supra in ver. violatio.	
Vim ui quando repellere non liceat nu. 56.	138	virginem Deo dicatam rapiens, vel alterius uxorem, auxiliumq; inuasionis tempore prebens, mortis dānatur supplicio nu. 5.	160
Vim ui repellere licet incontinenti, nō autem ex interuallo. nu. 57.	178	virginum raptores ab ecclesia inuiti extrahunt nu. 14.	39
Vim factam persone in ipso negotio defendendo. non vlciscendi causa facere presumitur nu. 59.	139	virginum raptor impune a cuiuslibet acciuitur. nu. 36.	45
Vim illatam rebus incontinenti & inferendam vel quam citius quis sit collectis amicis repellere potest numero. 61.	139	vite præcedentis qualitas indicia elidit. nu. 17.	125
Vinculorum verberatio cui imponatur nu. 11.	157	vicio quando offenso permessa sit numero. 34.	44
Vindicta perinde est in pecunia & fortuna, sicut in corpore & fama. numero. 43.	41	vicio canonico exercetur, non solum iudantes, sed etiam in recipientes numero. 21.	116
		vicio differenda non est in crimine homicidii & in aliis grauioribus causis nu. 2.	195

ultionem sibi facere quando licet numero. 17 & 18. fol. 13 i. & nu. 40. 34
 vniuersis enim redditur q pro omniū uoto primatibus indulgetur nu. 35. 3
 vniuersitas delinquens quemodo citari & puniri debeat. nu. 42. 70
 vniuersitas non tenetur de dolo officii, nisi ratum habeat nu. 62. 71
 vniuersitas ratum hunc dolo factum p procuratorem de dolo procuratoris tenetur nu. 63. 71
 vniuersitas citari debet, cum designatur cuius dolo factum nu. 64. 71
 vniuersitas delinquens extra res & negocia vniuersitatis qualiter citari debeat nu. 65. 71
 vniuersitas criminaliter accusata, pro syndico respondere tenetur nu. 69. 71
 vniuersitas non habens syndicum tenetur & cogitur creare nu. 7. 71
 vniuersitas citata si non cōparet, quid obseruari debeat nu. 71. 71
 vniuersitas condemnata non habens bona communia collectam imponere cogitur nu. 72. 71
 vniuersitate condemnata ex delicto, collecta imponitur per capita nu. 72. 72
 vniuersitate condemnata pro maleficio, quilibet de uilla tenetur in solidum nu. 79. 72
 vniuersitas ex quibus delictis teneatur. 81. cum seq. 72
 vniuersitati quod debetur singulis debetur nec quod debet vniuersitas singuli debent nu. 88. 73
 vniuersitas quid sit nu. 9 i. cū seq. 73
 vniuersitas non potest criminaliter puniri, sed ciuilititer conueniri. nu. 108 74
 vniuersitas quo casu per criminaliter puniatur nu. 116. 74
 vocabulorum disputatio pertinacibus relinquenda nu. 32. 153
 voluntas & propositum distinguunt maleficia. nu. 21. 125
 voluntas & propositum necendi cū interuenit crimen contrahitur. n. 22. 125
 vox præconis paucis innotescit nu. 81. fol. 8. nu. 85. fol. 9. nu. 31. 69
 vox unius vox nullius nu. 26. 25

vox unius iudicat suspicionem numero. 43. 102
 vulnera inferrentes quādo plures sunt, & uulneratus moritur, quis de occiso teneatur. 15. 16. 17. 18. & 19. 6
 vulnus semper mortale præsummitur nu. 8. 13
 vulneratus qui surrexit & post irriduū ambulauit & decessit, ex uulnere decessisset præsummitur nu. 6. 17
 vulneratus qui post uulnus decessit, est huiusmodi uulnere decessisse uidetur nu. 7. 17
 vulneratus non præsummitur mortuus ex uulnere. quod non durauit usque ad mortem nu. 12. 17
 vulneratus an præsummat ex uulnere mortuus, si alia postea superuenit infirmitas nu. 13. & 14. 18
 vulneratus a pluribus & nescitur a quo si perierit, an omnes pena capitis puniatur, vel pecunialiter ad dāna & interesse teneatur vel actione iniuriarum inquantū iudex estimauerit nu. 35. 37. & 38. f. 169. n. 171. f. 75. & n. 118. 133
 vxor quæ in maritum peccauit pōt ab eo corrigendo iudicari nu. 41. 125
 vxor est de familia uirum nu. 44. 45
 vxor temperate potest a uiro castigari nu. 43. 45
 vxor quibus casibus non sit restituenda uiro. 50. 45
 vxor quare caput suum uelare debeat. nu. 48. 45
 vxor alterius adulterata, an ab aliquo uel iudicari uel disponi possit & permittatur nu. 55. 46
 vxor adulterata uiro occidi non debet nu. 161. 46
 vxor dñi cum uiro cohabitans presumitur, ab eo cognita nu. 17. 152
 vxor singit stipulata dotem sibi reddi, licet cerum sit. quod stipulata nō fuerit nu. 22. fol. 152. & nu. 23. 182
 vxori vel marito, de rebus amotis permittendum est de quibusdam iniuriis. dum deferre, & de quibusdam probare nu. 42. 89

FINIS

OTT. G. DI GIUSTINO

Professore del Liceo Classico

PESCARA

